

2226 (6487)
கணபதி துணை.

பிரபுலிங்கலீலை.

வேதாந்தசித்தாந்தவிரசைவசமயாசாரியராகிய

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது

பாரிப்பாக்கம்

முனியப்பமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

புரஸபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

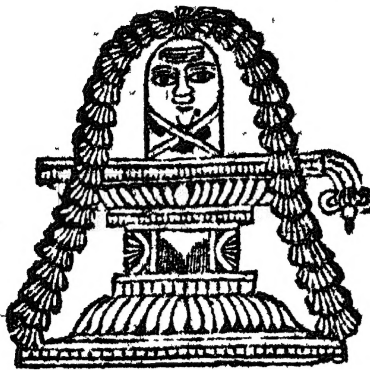

யு வ. லு.

GF

Q 234 x 450,1

A

சிவமயம்.

பிரபுலிங்கலீல - மூலம்.

காப்பு-விருத்தம்.

சுரர் குலாதிபன் ஸாய்மலர் நந்தனம்
மெருக வாரகடற் பெய்த வயிற்றினோன்
சரக நீலாக் கவிழ்த்த மதகரி
சரண நானூந் தலைக்கணி யாக்குவாம்.

முதலாவது

துதிக்கதி.

பூவாய்நெடுங்கோட்டு ஸுரசுந்தேன் கைதீன் முடங்குபொறியிலிதன்
இவாயொழுதிறெனவுலக மளந்தமாலுநான் முகனுங்
காவாயென நின்றேத்தெடுப்பத் தானேபுவந்தென்காததைதிவ்
மேவரவமர்ந்தமாமணியைத் தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்பாம். (உ)

ஆதிபகவன்றன துட றணிப்பாங் பணியவவ்விறைவன்
பாதமிறைஞ்சுமதற்குநெறிப் பகையும்ல்குற்பகையுமாஞ்
சீமைதியுமாவும்விழுஞ் செயற்குமுலககசெயாமலலை
மாதவணியுமதற்குமன மகிழுமுமையைவணங்குவாம். (உ)

மாரனெடுத்தவனைக்குமொரு கரும்பைபொடித்தமலர்சிதழி.
காரியடுத்தவளிமலை குலையத் தூர்த்தவந்தோடி
விராமநீள்துவினைப்பாகர் குறிப்பிடுவொழிவினைபாடி
மீரமதிச்செஞ்சடைகவரிநல் யானையினைத்தானேத்துவாம். (உ)

பாகுமொருவென்குடியிருக்கும் ஈரமனணியிற்மரித்தமணி
காசுநுழைவற்றுடல்சுருண்டு கிடந்துநுவுண்டலைப்புழையிற்
பொகமெல்லத்தலைநீட்டிப் ஈர்த்துவாங்கப்மோருமொரு.
தொகைமயில்வாகனம்மெருமா மிணைத்தாட்கம்லந்தொழுதிவிரம்()

கலைபைமதிக்கும்புலவர்தமைச் சித்தர்குழாத்கைக்கடவுளரை
சிலைபைமதிக்குமுனிவாரைத் திசைமா முகனை விராவளைபாச்
சிலைபைமதிக்குநெடியோனை விழுங்கியுமிழாத் திறன்மாயைத்
கலைபைமதிக்குமல்லமன்செங் கமலமலர்த்தாடலைக்கணிவாம். (டு)

வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்கு யானைசெய்யடிமைமெய்யாதிநீ
கள்ளவேடங்கொண்டிருந்த கள்வொல்லாங்களங்கமறு
முள்ளமோடுமெய்யடியா ராகவுள்ளத்துள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசுவேசன் மலர்த்தாடலையால்வணங்குவாம். (ஈ)

பங்கவளந் துவழிமாற்றி பொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
தங்கண்மதியிற்வலிபிதற்றுஞ் சமையருகாகடமைநீக்கி
பங்கநிலையிற்றிவிங்கநிலை யிற்றென்றருளும்வீரசைவ
சிங்கநிலைத்தவருட்சென்ன வசவன்றிருத்தாள்சிரத்தணிவாம். (எ)

வார்க்குங்குமமென்முலைபாக னடியாரதுவைமாசடித்துத்
திர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன் னவன்றன்சேனைசெய்பிழைபைத்
தாக்குங்கரவாள் கொடுசினன பின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவால மாச்சன்யொன்னங்கழல்யோற்றி. (அ)

பெண்ணிற்கரசுதானாக வென்புபெருநீற்றறைபிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கை யாகச்செங்கண்மாழைபா
நண்ணச்சிறிபகரிகண்முடங் குளையபரியாய்க்கர்புகுதப்
பண்ணற்குரியவமுதுறழ்முத் தமிழால்வளையும்பணிசுவாம். (ஊ)

பரவைகேள்வன்றிருத்தொண்டத் தொகையுளடியார்மத்தியெலா
முருமொருகுஞ்சோம் ஈரத்தனறுதிபுளுறுசாரண
ராவலுணியானடியார்கண் மறறையவர்களேவருந்தாம்
விரவிநாளுமிருப்பவிடங் கொடுக்குமுள்ளம்விநிந்தன்றே. (ஐ)

வேறு.

தண்ணிலவுபுனைசடிஸத் திறைபுகழல்லமதேவன் சரித்தத்தீம்நால், புண்
ணிபுர்தஞ்செவிவாயிற் நமிழ்ச்சங்கத்தான்முகந்துபுகட்டினா, லெண்
னியபுகழ்மலபத்திருந்தவனோவடிவெடுத்தொனென்றுகறற், மண்ணி
யின்மக்கமிம்கவிதைச் சிவப்பிரகாசப்பெருமேயர் றடைத்துள்ளே.

வேறு.

அடறுறுமல்மை னிரியசொடு
நெய்விளையத்துவா ராட்டுமன்முறை

மடவீரமுலகமென் மொழியைவந்துவர்க்
கடலினுமுற்குவர் கால்மொன்றினே.

(௧௮)

நாற்கதிதருமிடர் கடந்துநக்சனார்
மர்க்கதிமுதலிரு பத்தைந்தாங்கதி
மேற்கதிமெறவருள் விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருவதோ டைந்துஞ்செப்புவாம்.

(௧௯)

கன்றியவயிரிகள் காதுங்காணதயும்
வன்றுயாமதனனோய் வளர்க்குமாற்றமும்
புன்றொழிலினர்வதும் பொழுதுபோக்கலு
மன்றருளல்லம னமலலீலையே.

(௨௦)

புறங்கறையொழுதுசெம் புண்ணிலீயென்
வறுங்கதைபுல்லிபர் கொள்வர்மாமல
ருறுங்கனிவண்டினல் லமனென்காணையைப்
பிறந்துளபயன்பெறும் பெரியர்கொள்வரே.

(௨௧)

மயலளற்றான்றுகோன் மல்குமன்பெனு
மியலெழுத்தெழுதுகோ லங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளவுகோன் மதிவிளக்கினை
யயர்வறத்தூண்டுகோ லமலலீலையே.

(௨௨)

நன்றிகொளடிகளுன் குறநடந்துகோ
பென்றனிராவினின் நெழுமிச்செய்யுளான்
வென்றிகொளல்லமன் சீர்த்திமென்பயன்
கன்றலிலன்பராங் கன்றையூட்டுமாள்.

(௨௩)

ஓம்

வேறு.

நாசிவுபிரமமென்னப் மட்டொருதிரிவுமின்றி
புலாமனமிறந்துநின்ற கொருசிவலிங்கந்தன்னில்
வருமுயர்சதாசிவன்றான் மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மிருமைகொண்டூனசத்தி பிவர்களாற்சிவனுதிப்பன்.

(௨௪)

சாற்றுமச்சிவனுக்கிச்சா சத்தியிவ்விருவரானுந்
தோற்றுவனுருத்திரான்றான் சொல்லிபவிவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பர் மற்றவரிருவராலும்
மோற்றுதுமரியுதிப்பன் மொழியவன்சத்தியாமால்.

(௨௫)

அத்திருமாலுமாவு மளிப்புவந்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமுாலுஞ்செய்தேழ் முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவென்கமலையன்றோர் தாவுருமுலகிற்றேற்ற
நித்தனங்குருகு கேச னினைவுமீத்தினாயினுமால்.

(௨௬)

ஆக்குறஞ்செயலதொன்றே பயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறஞ்செயலிரண்டும் கண்ணனுக்காக்கல்காத்தல்
பொக்குதலென்றிம்முன்றும் புராந்தகந்தளித்தவற்ரு
நீக்கருமிறைமைகல்கி நிறுவினன்குருகுசேன். (உ௧)

முதலாவது - துதிக்கிமுற்றிற்று.

இரண்டாவது

கைலாசகதி.

வெள்ளிமாஸ்வயாயினுச்சி விற்நிருந்தருளுமுக்கண்
வள்ளலாசொடுகுளந்து மதாரிசெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாணமதிததற்றம் பிராட்டியல்லமனைக்காண்பான்
கள்ளமாயையெனாலத் துவிடுத்தவக்கதியுரைப்பாம். (௧)

இயங்குவநிற்பவான யாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபுமுன்னமீன்ற முளரிவானவன்வகுத்து
நியன்புவிவண்டந்தன்னுள் விதித்தனன்றகுமிடங்கள்
நயங்கெழுமசுரநாகர் வானவர்முதலியோர்க்கு. (௨)

நான்முகவண்டந்தன்னு ணனிசிறந்தொப்பிசந்த
நான்முகவிழிகளாற்கண் நிம்பாதருவகைபூப்பத்
நான்மிகுமநளான்மேனிசாந்திப்பேரானந்தக்
நான்முகமதியணிந்த கொற்றவன் கைலைக்குன்றம். (௩)

சிகாள்ளைவண்டிழிந்துதாதுந் குடைந்துமுக்குமுவுடைந்து
கள்ளிழிந்தொழுதுசெம்பொற் கடுக்கைவேயந்திலகுவேணி
கள்ளலிவண்புகழ்திரண்ட வளங்கெழுமைக்குன்றில்
வெள்ளிவந்தத்தியாச மாசுவேவிளைந்ததம்மா. (௪)

கண்பிசைந்தொருசேயின்னுங் கலுழிநுந்தனைக்கொடுப்பன்
கண்பிசைந்துண்டமாயன் மறுத்திடவலியனல்ல
கண்பிசைந்திறைவனுக்கே நாமிடமாவமென்று
பண்பிசைந்தலைதிரண்ட யரிசினின்பிடுமக்குன்றம். (௫)

தொகுறமுருவியிட்ட மொலியினுனகுவுண்டங்கள்
வழகுறமுடற்களங்காற் பாகசாதனைகூர்க்கோட்டு
வழிகளிதமிழ்மதத்தான் மலர்மிசைக்கடவுளுந்
வழகுறமுடையாலன்றி யறிதாப்படாநக்குன்றில். (௬)

விளங்கொலிதனும்புமந்த வெள்ளியங்கிரியினுச்சித்
தன்மக்கொலியிக்குஞ்செம்பொற் சுடர்மணிச்செய்குன்றென்று
வெண்துபார்க்கத்தய்ய கருப்புக்குவரினீழ்
வழங்குறமுடொன்றுதது வயங்குதல்போலுமன்றே. (௭)

இன்னதிக்கலைவெற்பி லீகையாசிருக்கையொன்று
டனையதைபணியமாட்டா தப்புறம்போயினுனென்
றெனையிழுவார்களில்லை யிலங்குமம்மண்டபத்தின
றனிவளமன்றதனாலுஞ் சாற்றிடற்கரிதுமாதோ.

(அ)

வேறு,

அன்னமண்டபத் தங்கணனோர்பகன்
யின்னுசெம்மணி வேதிகையொன்றின்மேன்
மன்னுசெங்கிர் மண்டலத்தூற்றன்
னென்னவந்தங் கிருந்தனென்பவே.

(க)

சூழவியாழி கன்னிரகாத்ததோர்
விழிவாழ்வான்மதி வேணியின்மேவுந்
கிழவியாகிக் கிரிக்கோன்மகப்பெறு
மழகுநீர்மக ளாயிடவாழ்வந்.

(உ)

அங்கியென்னற் கடுப்பமேனோக்கிய
செங்கனென்று திருநுதலசோதரத்
திங்கனென்றுத் தினகரனென்றுமவா
ழங்கண்மல்கு மருண்மடைபோன்றந்.

(ஈ)

எண்ணுமன்ப ரிதடமென்புட்படு
கண்ணியோன்றுவார் தாதிடைத்தோடு
நன்னுமதுமை நன்னுதற்பாட்டென
வண்ணநீல மணியிடற்ருன்றந்.

(ஊ)

நகந்தருங்கொடி கண்களோநாணியே
முகந்திரும்பு முறைபேற்றி நுமபுமான்
மகிழ்ந்திடக்கிளா வீரமழுவலந்
தகுந்தகுந்தகு மெனளததயங்குந்.

(஋)

சொற்றெரிந்த சுடர்மணிக்கங்கண
முற்றிலங்க வொருநகங்கேழலின்
பற்றிருந்தம தாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலை புற்றனாபொற்புந்.

(ௌ)

புரத்தைவென்ற நகைக்குமென்போதினென்
கிரத்தைவென்றசெங் கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தண்ணிற்கு மின்றெனக்கற்றேந்
தரித்தவீரக் சமுலொடுதான்றந்.

(ஐ)

இருந்தவாதி யிடத்திலிருந்தனன்
பரந்தவாணும் பழபுழயிர்குந்

மொருங்குதோன்ற வுதவிக்கருவுநீஇ
வருந்திலாத மணிவயிற்றன்னையே. (௧௯)

இறைவனங்க ணெனுமுச்சுடர்களு
முறவுகொண்ட விருளெனுமோதிமே
லறவனென்றநம் மண்ணல்புனைந்தரு
ணைவுமிழ்த நறுமலர்தாழ்த்திட. (௨௦)

ஞந்துவாரகொடி பெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுற் றிறப்பதற்கெண்ணுறத்
தோற்றமேவு சுடர்த்திருநெற்றியின்
ஞாந்துமோர்மணிச் சுட்டிநலந்தா. (௨௧)

சசனார்முக மென்னுமுளரியி
ஞாசைகரு ம்ளிவிழிக்காரருள்
வாசமாமலர் வாயக்கிள வவண்ணகை
தேகலாமணி யாகச்சிறந்துற. (௨௨)

மாணப்பூண்புனை மன்றையறுப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடா தோலையின்பூணென
யாணர்ச்செம்பொன் னிலங்கொளியோலேமேற்
காணக்காதெனும் னள்ளைகவின்பெற. (௨௩)

தூங்குவாவுடை யும்மனையனரி
தாங்குமாவி தணந்தொழிநாளினும்
வாங்குருவெழின் மங்கலநாணொளி
தேங்குபூணா சென்னச்சிறந்திட. (௨௪)

ஆரவுலாஞ்சடை யண்ணலைப்பிள்ளைதான்
யருவமுன்றினிற் பாடவின்யாறரும
பொருவில்கொங்கைப் புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமார மணிவடந்தாழ்த்துற. (௨௫)

வறந்திடாமணி வன்மெய்மலர்
சிறந்தலை மலொடுசொர்பெற
மறந்திடாது மனறமுடியின்பொரு
ளறைந்துபைங்கிளி முன்கையமர்த்திட. (௨௬)

தோலுடைப்பான் றென்மனையாட்டிதன்
பாலமித்ததெவ் வாறெனும்பட்டரை
மேலுமித்து விளங்கவொண்மேகலை
தூலிடைக்குறு கோப்புரிவாதுற. (௨௭)

புத்தனிச்சம் யடினும்பொருமைபை
பெய்தகமற்றை யிருமணத்தமிழியி

எத்தன்னைத்த வடிக்கமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ் சிலம்புமுயுங்குற. (உரு)
இருந்தவாரரு ளெம்மெருமாட்டியார்
குறும்பையகாணுமென் கொங்கைப்பொறையினால்
வருந்ததாற்றக வன்னமருங்குலா
சரம்பைமாத சளப்பிலொய்தினர். (உக)

வேறு.

முல்லையந்தொடை யருந்திமுதலெழுமுனிவ.
நில்லறம்புரி துணையிராமெழுவருமபோய்
வல்லறம்பெனுங் குவிமுலைப்பனிமலைகளைச்
சொல்லருந்தி செய்துவாழ்த்தெடுத்தனர்தொழுது. (உஎ)
அன்னமொன்றறி யாமுடிக்கங்கையையறிந்து
துன்னவந்தலமருமெகி னங்கள்ளினறொகுதி
பென்னவம்புயத் தொருசதகோடியிந்திராகண்
முன்னடைந்துவெண் கவரிகளிரட்டினாமுறையால். (உஅ)
அரவுகொளிய கதினொன்பட்டசாந்தாற்றி
பரவையல்குல்வெண் முத்தவாணைகொலைபயில்வித்
புருவமென்மலர்க் குழற்சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகை மருங்குநின்றசைத்தனர்மன்னோ. (உக)
எடுத்துவினைக ளுளர்நரம்பிதுமிடறிதுவென்
றடுத்தகேள்வாரம் பிரமருந்திரிநாகப்
படத்தபாம்பணி பரன்புடைமதுசீர்பாட்டிற்
ஞெறித்துவாரிய கலைமடந்தையர்பலர்துதித்தார். (உஃ)
செப்பமைந்ததன் னுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டுப்பமைந்தவொண் சதிதழீஇச்சுவையலகாய
முப்பமைந்தவின் கறியெனநடித்தனருழையோ
டொப்பமைந்தக னுருத்திரகணிகையருவந்து. (உௌ)
எந்தைமாலுமை புக்குணங்களுமருவெடுத்த
வந்தமாதர்க ளருகுநின்றநர்பணிமகிழ்
வந்தமாதருட் டமகுணமாதுமையருளார்
சந்தமாயையென் னெயர்வொடுதருக்கிநின்றனளால். (உஉ)
தெள்ளுவார்திரைக் கங்கையுங்கங்கையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகிய மதியமுமதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிள நவ்வியுநவ்வியுந்தொடர்பு
கொள்ளுமாறவ ணெருங்கினவுருத்திரகுழாங்கன். (உஃ)
சங்கமொன்றுட னென்றுதாக்குறவொளிதழைக்குங்
கங்கவேழியு மன்னவாதுறவலைசுருட்டிம்

பொங்குலேலேவங் தெனவரிக்கணங்களுற்புத்த
வெங்குணபகன் பேரவைபிடத்துவந்திதுத்த. (௨௪)

முகங்குணந்தினு நான்மறைவிதிமுறைமுழங்க
வுகந்துகையிநு நான்குநான் குச்சியிற் குவிபச்
சகங்குஞ்செயற் பிரமர்களாப்பிலர்தையல்
பகுந்தமேனிய னவையிடைபபுகுந்தனர்வரவி. (௨௫)

அயனுமாயனு மெனிலுயர்ந்தவொன்பதன்றிக்
கயிலேநாயக னமர்திருவோலக்கங்காணா
னையனமாயிர மிலாரையினதிகநாடுனென்று
வயிரவாட்படை யிந்திரொண்ணிலர்வந்தார். (௨௬)

உரகர்சித்தர்களு் விததியாதரர்குருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர் முதலியகோடிசைபுர்ப்போர்
நிருதர்மற்றுளர் விழிபிதிர்ந்திடவுடனெருங்கி
வரதனத்திரு வோலக்கங்காணியவந்தார். (௨௭)

அழிவுமாக்கமு முளையினற்செயும்வலி யடைந்தார்
மொழியுமாக்கையு மனமுநல்லறங்களிள் முயன்று
சழியுமாறுமுக காலமுநுளர்தலை கழன்றார்
மழியிலாவசிட் டாதிமாமுனிவார் பாரந்தார். (௨௮)

சூழவிபாஸ்குடிப் பதுகடல்குடிப்பது சூழவி
பழகுமர்முணன் மணனெறித்துண்பதுபடைப்பு
முழுதுமோர்தளர் நடைமகச்செயலெனு முரண்டெளள்
வழுவிவளவருட் சணங்கொண்ணிகந்தன வந்த. (௨௯)

செருக்கொடுஞ்சிவ நின்றதசெய்வார்க்கிலேதீர்வு
விரிக்கிலென்றுமுன் சிறுவிதிதலையறவெட்டி
பெரிக்குலங்கிநித் தனைசெயாமறி முசமியைத்துத்
தருக்கிரின்றவவ் வீரன்வந்தொருபுடைசாரந்தான். (௩௦)

காதியாயிர மால்களைப்பிழிந்துமாங்கனிமோர்
கோதுவிசினுங் கடலகவிழ்ந்தனையசெங்குருதி
வாதியாயினு நிரம்புருக்கபாலமாணியனாய்
மாதபாதிய னவையிடைப்புகுந்தனன்வடுகன். (௩௧)

வீரமாதருக் கில்லையென்றுரைப்பதென் விளங்க
வீரமாதென் வறிகிலரோவென் விளம்பி
வீரயோகினி வெள்ளமோடமர்பொர விளும்பும்
வீரகாளிபும புகுந்தனளவையிடை வினாந்து. (௩௨)

வன்றுநூனமோ டியர்வாழிராகல் லொழங்க
வன்றுகாதெனக் கொண்டரன்மகதகிள மறுவ்

ரேன் றுமா றுநின் ருடினன்கதிரு டொலைத்தல்
பேன் றுமாயையைத் தொலைத்திடுபிருக்கியென் புனிதன்.

படிகொண்மாமுடிக்கங்கண்த்திறைபதம் மடுமொன்
முடிக்கியாவையும் மடுகழனந்தியெம் முதல்வ
னடிகளேந்துகை புறவடித்தொதுகியவ் வவையைக்
கடிகொண்மாலையம் பிரம்பொடுதிரிந்தனன் களித்து. (சச)

பெய்யுமாமழை முகிலெனப்பெரியவாய் முழுவந்
துய்யமாமதி யனையவெண்கரிமுகச் சங்க
மையவாணனும் பாணுகம்பப்பெய்யாவனும்
கையும்வாயுமொத் ததிர்த்தனர்செவிகரங் கவிழ்ப்பன. (சடு)

துதிப்போர்சிலர் பாடுவோர்சிலர் துள்ளிக்
குதிப்போர்சிலர் கைகளாற்றோளினைக் கொட்டி
யதிர்ப்போர்சிலர் நெக்குநெக்குருகிறெஞ் சகமெய்
விதிர்ப்போர்சில ராயினாவையிடை மிடைந்தோர். (சசு)

படைக்கலங்களி னொளியிமையவொளி பரித்த
தொடைக்கலங்களி னொளியரம்பையர்ப்பனைத் தோளி
னிடைக்கலங்களி னொளியெலாமிருளிறை மிடற்றி
னடைக்கலம்புக நிறைந்தனபரந்தபே ரவையில. (சஎ)

வேறு.

இன்னணமவையிடை யிருந்தவெம்பிரான்
றன்னொடுவினவுமோர் தகைமையுன்னுபு
கன்னலுமமிர்தமுங் கைப்பவெம்முடை !
யன்னைதன்வாய்திறந் திறைதன்மேயினுள். (சஅ)

தலைவரின்னவையிடை சார்ந்தவிப்பெரு
நலனுடையவொலா நனுகிவெம்பவத்
தலைகிலராகியின் படைவரோவலா
னிலையிலரோவிது நிகழ்த்துவாயென்றான். (சக)

விளங்கிழைநன் றுநின் வினுவென்றெந்தைமண்
ணளந்தவனயன்முத லாயினோருமின்
புளங்கொளுகாமரு யத்தொடொன்றறத்
தளைந்துளகிரியையாற சாரகிலாரென்றான். (டும)

அனையதேனாமருப கிரியைகளனைத்தும்வெல்ல
நினைவுறுகுடசியொன்று நீயெனக்குனாத்தியென்னப்
பனிமலைதவஞ்செய்தின்ற பவளவாய்மடந்தைகூற
நனையவிழ்கொன்றைவேணி நம்பின்மற்றிதனைச்சொன்னான். ()

யோகபூமியினிற் போக தனுவினும் பொருந்தலாகா
தேகமாமின்பசித்தி யியம்புறிந்கருமபூமி
யாகமானதுகொண்டன் றி யாதலான்றாலத்தெய்தி,
யோகமாநெறியினின்றோ ருண்மைசாதித்துகொள்வர். (௮௨)

என்றிதுகொழுநன்குற வினங்கொடியனையதாயி
னென்றெருநுமக்கண் ஞாலத் துவமையின் ஞானசித்தி
நன்றறவுணர்த்தவல்ல குரவன்யாரவிறியென்னக
குன்றணிமதியமொப்பக் குனித்தவன்குறலுற்றான், (௮௩)

தொல்லையி லுயர்சுஞ்ஞானி தூவிராங்காரனென்போ
மொல்லையிறவங்கள்செய்ய வெமதுமெய்வடிவந்தானே
யல்லமனாமனமந்த னுயினனையென்றனை
விலுற்றுத்துதலாய்காண்டன் மிகவுனக்கரியதென்றான். (௮௪)

என்றலுமிமயவல்லி யெனக்கரிதென்பதென்கொ
லுனறனியல்லமன்ற னுண்மையையறியவேண்டி.
னின்றவர்தமக்கெலாழ்வு மெளிதெனநெகிழ்ந்துரைப்பி
வன்றினர்புரமெரித்த வறிநகையாளன்சொல்வான். (௮௫)

மூனிவுமேலறியவுன்றன் மொழியளவல்லன்மாதே
வினைதபுமன்பான்றால் வேண்டியவடிவனாகி
பனையவரவழியின்றோன் றி யருளுவனலமதேவன்
ரனதியல்பியாவானுஞ் சாற்றிடற்கரியதென்றான். (௮௬)

மெய்ம்மையிம்மாற்றமாகும் வேதளர்க்கியான்செய்மாயை
பொய்ம்மலிசெயலிற்றப்பிப் போமெனிற்காண்பலென்னு
ண்மலைமகடருக்கி யறைதலுநின்றனற்றன்
மைம்மலிகுழலாய்காங்கு மென்றிதுவள்ளல்குறும். (௮௭)

இன்னனஞ்சுளியம்பி யினிவறிதிருத்தியாயிற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைமடவாய்தோல்வி
நின்னிடையருமென்றண்ண னிகழ்த்தலுமிமயவல்லி
யென்னுநாதவருதென்ன நெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். (௮௮)

ஆயிடையருகுநின்ற தமகுணவடிவமாகு
மாயையையினித்துநீபோய் மண்ணிடையல்லமப்பேர்
நாயகன்றனையறிந்து நணுகுகியென்றுகூறி
யேயினளவள்வணங்கி யினையதொன்றியம்பலுற்றான். (௮௯)

அல்லமனியல்வறிந்திங் களைகுவனமுவுமாயின்
வல்லிதின்வலிந்துபற்றி யீர்த்திவண்வருவலென்று
சொல்லினொருஞ்ஞவிலை சுவறவுண்டிடுவலென்று
தெல்லியலெழும்பொன்றறல் புகல்வதுயோலவன்றே. (௯௦)

தன்னவற்பாண்மாழ்கித் தன்மதிதவழும்வேணி
முன்னவன்வையுணின்று மொழிந்தவச்சுண்முடிப்பான்
பன்னகமுடிபரித்த யார்மிசைச்செல்லநெஞ்சத்
துன்னினளெய்தினுள் வெளியிழைமாயைமாதோ. (கக)

இரண்டாவது-கைகலாசகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௨ - க்கு - திருவிருத்தம்- ௮௨.

— 000000 —

மு ன் று வ து

மாயையுற்பத்திகதி.

வேறு.

ஆதலத்திற்பொருந்துபுமாயையென்
றோதலுற்றவொருபிழதுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்களகலங்குறச்
சாதமுற்றுவளார்தமைசாற்றுவாம். (க)

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கீவற்றுமோர்
துளங்குசங்குடைத்தோன்றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகள்மார்பின்மதாரணிபோல்
விளங்குமென்மவிளவலதேயமே. (௨)

வாவியாவுமதன்பெருந்துணிசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிடங்
காவெலாமவன்காகளசசாலைகள்
பூவைமார்மனையோர்க்களமென்மவே. (௩)

மொறைக்கயிறிற்புகழையின் சொல்லெனும்
விறற்கயிறிறின்விருந்தைக்குரவாசொன்
மறைக்கயிறிறின்மனத்தைத்திருவைநல்
லறைக்கயிறிறினசைப்பவொங்குமே. (௪)

வறியனாவன்வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாளன்னந்தனுமாவனோர்
சிறியனாவன்சிலைமதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும்விளவலத்தெய்தினே. (௫)

இனையிலாதவினையவளம்பல
நனுகிவாமும்விளவலநாட்டின
புணியினுப்பணமுத்தும்விலையிலா
முணியின்மேவும்வனவசைமாநகர். (௬)

மடிக்குளிர் பம்பலப் பழுத்தோன் றுவி
வெடித்தவாயிலனந்தன் மணிவெறி
ஸுதித்துவானத்தவிர் மதியைத்தொடாக்
கடுத்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமாள். (௭)

நறவவிழந்தநறுமலர்தோறும்வண்
நெவருந்தியிருவற்றொடுங்குமா
நறவர்தங்களுக்கத்தொறுமையமுண்
நெவர்தங்குகைதுன்னுதல்மேரலவே. (௮)

வாவிச்செங்கமலங்களின்வல்லிருண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகளிவண்டினங்குயில்
கூவத்தன்மதுக்கொள்ளைகொண்டெண்ணுமாள். (௯)

பெடையொடுந்துப்பிரிவில்லைக்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர் பொழிவாய்மலர்ப்
வொடியுதிர்க்கிலவேலளிமோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே. (10)

சேலுலாவித்திரியுகிப்புனன்
மாலியானைமறையக்கதிர்த்தலைச்
சாலிரீடித்தழைத்துவிளையற்
காலினோடிக்கடிதுவிழுமரோ. (11)

ஊரிக்கயற்செங்கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மலரம்பினையேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறைமென்னடைப்புள்வயல்
செருககுவின்தன்செருகைநிகர்க்குமாள். (12)

நளிகடற்றுயி னூணன்றன்னுருக்
கொளவளித்தவர் கையிற்கொடுத்திடுங்
வளைபிறக்குமிடமெனவண்புனற்
குளமனைத்துஞ் சூடவளைமொய்க்குமாள். (13)

வேறு.

நாழந்தோருயர்வொன்றுமிட வுயர்க்தோர்தாழ்வொன்றுமறஞ்
சூழந்தோருகைக்குமுறைகண்டா மதில்கூழ்கிடந்தொல்லகழி
நாழந்தோரனத்தன்மணிமுடிமே னின்றன்றுயர்ந்துதடவகாணைச்
நாழந்தோர்வாயினுதிப்பவன்றூட் கிழிநின்றதுபேர்ப்ச்சூழெழிலே. (1)

சொந்தோர்புரிவர்க்கன்மறையா நங்கமுணர்ந்ததொழுதுலத்தோர்
பிற்போர்புரிவர்க்கெடியசிலை யிராமனையவிறல்வேந்தர்

பொற்போர்புரிவர்பிறர்போருளந் தம்போற்பேணிப்புரிவணிகள்
நெற்போர்புரிவரங்கரில வேளாண் குலத்தினெறிநினோ. (௧௮)

உடுப்போர்க்குடுக்குந் துழில்களா லுண்போர்க்குண்ணும்பொருள்களா
ஞெடுப்போர்க்கெடுக்குமலர்களா லணிவேராககணியுஞ்சுடரிழையாழ்
லடுப்போர்க்கெடுக்குமன்களாற் குறைமாடுடையதன்றதுதான்
கொடுப்போர்க்கிரப்போரில்லாத குறையொன்றுளதுகூறுங்கால். (௧௯)

ஈசனளித்தவொருகோட்டி யானைக்கியாங்கனிணையாயின்
வாசலுணைத்தாங்கிரிநுகோட் டியானை பெய்மைமானுமெனு
மாசவுரங்காவிபானையொடு பாண்டிலிழுக்கும்பகடியிறிற்
றேசினிரதப்பரிசிறந்த வென்னும்பரி + டெருவாகலா. (௨௦)

மறையுங்கலைகள் பறம்பலவு ழுழங்குமொலியுமங்கல்ஞ்செய்
பறையுங்குழலும்பாழுமியம் பொலியுங்கரியும்பரி மாவு
நிறையுந்தெருவினோடுமணித் தேரினொலியுநிறைகடலி
னறையுந்திணையிற்சென்றுவிசும் பமராசெய்யினடைநதிமொல். (௨௧)

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடிய தோண்மா னுமையைவிடைகொண்டு
பேயுமகன்றுவரற்கரிய கைலைமலையைப்பிரித்தெய்தித்
தூயமனமுங்கலங்கவருந் தவரவேள்குவவுகதோள்விங்க
மாயைபிறந்தவனவசைமா நாரின்வளதையாசொல்வார். (௨௨)

வேறு.

இம்மாநகரிற்கரசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மாப்புணருஞ்செயன்மா தீநாயாகம்வைத்தல்
சும்மாபுசமுன்மெனவிந்தையைத்தோளிலவைத்தேகான்
கைம்மாறுவேண்டாமழையோன்மமகாரசென்பான். (௨௩)

திதைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கேசரிக்குறுகநிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிநாகமுநின்றுதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிகுமாற்றல்பொருந்துதோளான். (௨௪)

இரப்பார்வரிலோரடிஞாலமெளியதன்றிக்
காப்பார்க்கரும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்பாருகாக்குமுளையாவும்புசுழில்வைத்தான்
றரைப்பா லுவமையிலையாகத்தருக்கிவாழ்வோன். (௨௫)

அன்னான்மனைவிவணர்வார்குழலின்வெற்கன்
மின்னார்மருக்குறளார்க்கொலகிமெலியகிம்மிப்
பொன்னார்சுணங்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்னு
ளின்னாமிர்தமொழிமேடிகுனிபெயன்னும்பேரான். (௨௬)

நன்னுநகம்பம் மருங்காயிழைபுந்நாயை
நன்னுதவரற்றன் முனிவோருளங்குன்றுமாறு
பொன்னுதமொற்பிங்கிவள்பூங்கருங்கிவானைபெற்ற
கொன்னுலிலுஞக்கிணையாயினியசைச்சொல்வாம். (உச)

வேறு.

இம்மமகரனு மோகினியென்னு
மைம்மவிமென்குழல் வாள்விழிமாறு
மம்மகவின்மையி னுலஞ்செய்தி
மெய்ம்மவினோன்பு விளைத்தனான்தே, (உரு)

முன்னியனோன்புசெய் மோகினிமாகின்
றன்னுதர்த்துமை தன்னருளாலே
மன்னியமாரன் வலப்புயமாடக்
கன்னிகையைய கருப்பமடைந்தாள். (உச)

முத்தனிகொங்கை முகங்கள் கறுத்தான்
மெய்த்திருமேனி விளாத்துநரம்பு
மைத்தனமீது பாப்பவிருந்தாள்
பெய்த்தயல்கொண்டு புளிக்குமுவந்தாள். (உ௪)

நின்னணமையிரு திங்களிருந்து
நின்னருமோகினி மென்மகவின்ரு
டன்னிகாகின்ற சலஞ்சலமொன்றிங்
கின்னொளிமுத்தினை யின்றதையொத்தே, (உ௫)

ரங்கொடுண்ணுமை சச்சரிதாளம்
வங்கியம்வெந்துடி வார்முரசங்கண்
மங்கலமங்கை மீகப்பெறுகாளி
னங்கசவேண்முர சென்னவதிர்ந்த, (உ௬)

தூண்டொளிபொன்மக டோன்றவுவப்புற்
முண்டகைமன்னவ னந்தணவர்கொள்ளப்
புண்டுகின்மாமணி பொன்னிலமற்றும்
வேண்டினயாவும் வெறுப்பவளித்தான், (உ௭)

வேறு.

இங்கொருமையென்னு மெழின்முன்தோன்றலோடும்
பொங்குறுமுவகைகெஞ்சம் பொறுக்கிலனாகியெய்யும்
பெங்கிணைமழையுத்தாவு மென்மலர்மழையுமொன்று
பெங்கணுமதனவேணினை றிடையறச்சொரிந்தானம்மா, (உ௮)

பெண்கணிலத்தகங்கைக் ககையினுமுழையிடத்தும்
பெணியவனத்துமெய்திப்புற்றுமாய்மாயுற்றுத்

தண்ணியபுண்ணிற்றிற் சார்ந்துமுண்டியிறந்தும்
மண்ணிபதவத்தோர்நெஞ்சம் பதைத்தனமயின் மூழ்கி.

(௩௨)

ஐம்பெரும்பூதமெல்லா மடுக்கழிந்தொழியும்போதுங்
கம்பயினிமதுநெஞ்சங் கிணங்கியதென்கொல்லோ
வம்புறுசெயலீதிங்கு வந்தவாறெவ்வாறென்று
செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சாஸ் செய்கவரிருந்தகலை
தளர்ந்துழியு கவுங்கல்வி தானெனத்துநவாசப்பேர்
கொளுந்தனி முனிவர்கோமரன் குறுகலு முனிவரெல்லா
முளங்கனிவாய்நின்றேக்தி யுயர்தவிசிடையிருத்தி
வளங்கெழுமலர்ச்சி வங்கனைசெய்துசொல்வார்.

(௩௩)

என்றுமெம்முள்ளமெல்லா பெழுதிபவிளக்குப்போல
நின்றிமின்மென்கொல்லோ நிலைதிமாருநிசுற
தென்றன்முன்னிருந்தசெய்ய சிவசுடர்போலவைய
நன்றிதையுணருமாறு நவினறருளசெய்தபெனரார்.

(௩௪)

சங்கரியொருஞளாற்றன் மமகுணவடிவமாகு
மங்கையைவிடுப்பவன்னாள் வனவசைநகிரிப்பிள்ளைத்
திங்களினுதித்தாளின்னு செய்தவக்கிழமைபூண்டி
ருங்கணெஞ்சதனாற்ற லுடைந்தகென்றவனுரைத்தான்.

(௩௫)

அருந்தவமுனிநீகூற்றிற் றுண்மைபேயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம் பிறழ்சரற்கேதுவிலை
யிருந்துளம்வருந்தியாய்ந்த வெம்மிடையையமெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம் பால்வருகையினுலென்று.

(௩௬)

முனிவர்துருவாசப்பேர் முனிவர்கோன்றனைவழக்திப்
பனிமலைவலியேவப் பட்டெழின்மாயெயென்னும்
வனிதையிவ்வுலகில்வந்த வாறநீவிரித்துயாங்க
ளினிதுணர்வுறுமாறோது கென்றலுமவனுரைப்பான்.

(௩௭)

கடிலையேலக்கத்தற்ற கண்ணுதலல்லமன்றன்
னியல்பினையறிதறெற்றா யென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிசியலறிவலென்று மாயையவிளக்கக்காண்பான்
யயிவிருளினைவிதிக்க பரிசெனவிதித்தாளன்றே.

(௩௮)

காரணமிதுவேயெங்கோன் கைலையவிதித்துமாயை
தாரணிதனில்வரற்குத் தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்த மயத்தகமல்லமென்றிட்ட
பேரணிக்கலுழன்றன்னை நினைத்திடப்பெயருமன்றே.

(௩௯)

பிணிதவவேண்டில்வாழ்காட் பெரிதுறவேண்டிற்செலவு
மணிதரவேண்டிற்கல்வி யறிதரவேண்டில்வானம்

பணிகரவேண்டின் முதகிப் பயனபெறவேண்டிலென்று
மினையறும லமப்பே ரொகதையநினைப்பொன்றும். (சக)

புகழறவருளாதிறுண்பம் றோககுபுதுருவாசன்று
னகனறுதனைரிததடைந்தா னனுபொட்டருவதத்தோர்
மகிழ்ந்தருளலமனறன் மலரடிமனத்கின்றாங்கி
புகந்தவனபுழ்வாய்வந்த வாறெலாமுனாககலுற்றார். (சஉ)

நெஞ்செனுமகவினன்பா நெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சுறுதிரியினுசசிப் பற்றிடவலமப்பே
றுசுடரிலக்வேற்றி யருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிநுளகனறிருந்தாரா தொலலைமாதவங்குள்செய்து. (சங)

மந்தரகிரிப்பேர்பெற்ற மத்தெறிகடல்போலையர்
ஈநறனைகலங்கி மெல்லத் தெளிந்தமைநெரிந்துரைத்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவனறே மாதவர்மனங்கலகலும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன் மகடிற்றம்விளம்பலுற்றும். (சச)

வேறு.

காந்தம்வழியுமிரும்புபோற் கண்கடங்குநிறப்பிணித்து
நேர்ந்தமனமோரனுவென்னு நியாயமன்றென்றம்மனததிற்
போந்தவாசைப்பெருங்கடலைப் புகட்டுமகளைக்கண்டுவந்து
வேந்தன்மாயையெனுநாமம் விளம்பிச்சிறப்புப்பலசெய்தான் (சடு)

மாயைப்பெயர்கொண்மகளைநறு மஞ்சடிமிர்த்துகளைக்காவி
னையக்கிடத்திரீராட்டி யினைககனுந்திரீருகி
நேயத்துகிவினமெய்துடைத்து நெகிழ்மென்முலையோடுறத்தழ்வி
வாயிற்றிவகைகொடுதேய்த்து மண்பொட்டணிந்துநீறிட்டு. (சசு)

கண்ணிற்கமையமையெழுதிக் காற்குச்சதங்கைபொற்றண்டை
நண்ணப்புகைந்துபொன்னரைஞா னடுவிழ்பூட்டிப்புவிபுகிழீர்
வண்ணப்பசுமபொன்னணிமாபின் வளைந்துசிறுமென்றொடிசாத்திப்
பெண்ணிற்காசிதிருறுசற்பொற் பிறைமேற்சுட்டி யொன்றணிந்து. ()

போக்கும்பொருளாற்கண்மிச்சிற் போக்கியன்பான்முலையுட்டித்
துக்குமபவளக்காற்பசுமபொற் றெட்டின்மலையவளர்த்தியே
பார்க்குஞ்சுவைவாழமுதமே பார்வேந்தணியேயென்றுயார்க்
தீர்க்குங்கருமபேகண்மணியே திருவேயென்றுசிராட்டி. (சஅ)

மிடியனொருசெய்யாளனச்செய் விளையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
படியில்கல்விவிரும்பினேன் பாடம்போற்றமுதுபோல
வொடிவிலசெங்கோணமனுவேந்த னுலகம்புரக்குமுறைபோலக்
கொடியநோனபுசெய்தே னற கொடியையவளர்த்தாள்மோகினியே. (சக)

ள்ளமாயைதன்னேழின்போற் கண்டதில்லையென்னமிக
புள்ளம்வியந்துகலையசைத்த லொப்பவசையுஞ்சுடர்பார்த்து
மெள்ளவிரலொன்றினைச்சுவைத்து மிளிர்பூஞ்சதங்கைத்தாளுதைத்து
விள்ளுமலர்வாய்குவித்தழுது மீளநகைத்துநகிடக்குமால். (௫௪)

மாயைகவிழமுக்கங்கிழந்த மதன்னிருத்தானவனிருப்பப்
மோயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தான் பொன்னுலியன்றயானையெழு
மேய்வனங்கவேண்டாதான் வேந்தன்பயநகமகண்டப்பத்
துபதவஞ்செய்தைந்தவித்த துறவினோர்பாலோடினான். (௫௫)

குழலும்பாழமினியவெனக் கூறவண்ணமென்கனிவாய்
மழலைமொழிந்துமுடங்கின்ப மருவகேவாடிமேலவிழுத்தும்
விழையுமழுதின்மிகவினிமை வினையறுநாஞ்சுநாயடிசில்
செழியசிறுகையாலனைந்துஞ் செய்தாண்டோகமின்றோரை. (௫௬)

பரவுபெருஞ்சீரல்லமனைப் பற்றவந்தமதிபாற்றன்
ஐருவநிலைப்பற்றநினைந் தோடியோடக்கதுழந்திடுவான்
மொருவின்கியமேன்முனிந்து பொங்குமழலைவிசாமன்
நருவியுறவுகொள்வாள்போல வாவாவென்னவழைத்திடுவான். (௫௭)

மாகிப்பரிசுதந்தைய மகிழவளர்வுற்றாகிருந்த
நீக்கிழுவனிடப்பவவ னெறிசெயிளஞ்சேயவன்றிசின்
மீதுற்றதுபோன்முன்முளைத்த வெண்பல்விழவேறெழிறுதிப்பப்
பேதைப்பருவங்கடத்துமெல்லப் பெதும்பைப்பருவநண்ணினான். (௫௮)

செய்வவல்லகம்மியன்செய் சிங்கஞ்சுமந்தமணியனையிற்
பையவந்துமணிமவுலிப் பார்வேந்திருக்குமபரிசுபோல
வெய்யகுதும்பைவளர்த்தகல விழுநீரவள்ளைககாதினடைத்
துய்யபகம்பொன்மணிகுயின்ற துணைத்தோடமையத்தோன்றினான். (௫௯)

மட்டுக்கண்ணவேளநாக வளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுநம்பரன்களத்துக் கடுவுமவிழிகள்சிறிதுற்ற
முட்டித்துறவாம்பறவைமயன் முடியிறபடுதன்மெல்லமறைந்
தெட்டிப்பார்ப்பதெனமுகவகொண டெழுந்தமார்பினிளமுனைகள். (௬௦)

அன்னடைபுமன்னமிலா வையார்கடையுந்தளர்வெய்தக்
கன்னிடக்குநடைகற்றாள் கரும்புகசக்குமொழிபெற்றாண்
மன்னுமலர்விழ்சுரும்பினைய மைந்தர்பார்வைக்குறிப்பயறிந்தா
டன்னையநியனெனவறிந்து தானேமனத்திறநருக்குற்றாள். (௬௧)

இந்தநன்னிமதிமுழுநோக் செய்திச்சென்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கநதையைத்தேடி தக்கவாவினவலிசார்த்து

முத்தைக்கொடியீனத்தலைவன் முனிவராகும்பகைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக் கருப்புச்சிலையிறறொடுத்தனனான். (101)

மாகமாகப்பொங்கியெழும் பதுமேமோலப்பொங்குமெழின்
மோகமாயைதன்பருவ முன்னிரடிவேந்தயனுமா
லாகுமாடமொன்றுபுரிந் ததன்கட்கல்விபற்பலவும்
வோகுமாதர்வலர்குழப் போற்றியிருப்பச்செய்தனனான். (102)

வேறு.

வாய்த்துளவம்மணி மாடநண்ணுபு
நாத்தொடைபற்பல பரின்றுந்தந்திரி
நாத்தனியாழைமா னாக்கென்னதுகான்
யேர்த்துள்வீரலகளாற் பேசுவதனுமே. (103)

அங்கொருமடவர லதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்பலரிவச மரபிற்பாடுறக
கொங்கவிழ்மலாளி குழுறத்தென்றலாற்
வைங்கொடியசைதல்போற் பாடியாடியும். (104)

வருபுலையிறைக்கிணை யாகவந்திடக்
காமெனுமேவலன் புடைக்குங்காட்சிபோல்
வினாமலரோதிமேன் ஞிபிறிநாந்திடப்
பருமணிருயின்றமென் பந்தடித்துமே. (105)

பூந்தொடைவார்குழல் புனைந்துநல்விசைச்
சாந்தமுநானமுந் தயங்கப்பீசியு
மேந்திழைபலவுறுப் பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவையல வகையுமாந்தியும். (106)

தீங்கனிபாலொடு செம்பொற்பஞ்சரந்
தாங்குறுபைங்கிளி யூட்டித்தன்மொழி
யாங்குபயில்வுற வளித்துங்கற்புகப்
பூங்கொடியனையவள் பொழுதுமோக்குநாள். (107)

தென்னவன்செம்பியன் சேரன்கொங்கனை
மன்னவன்மாளுவன் மகதநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமு ளியாவாகண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக் கடனென்றுன்னியே. (108)

ஆய்ந்திருந்தனன்மம காராயிடைப்
பேரந்தன்னவன்குரு வாகப்போற்றழச்
சாந்தவாங்காரனாந் தகுதிப்பேரினோன்
வேந்தனங்கெதிர்கொள்தி விதியிற்றுழந்தனன். (109)

மன்னவன்வந்தனை மரபிற்கொண்டவன்
கன்னிதன்னெழினலங் காணப்போயினு
னன்னவனெனிராடந் தாரியன்றனைச்
சென்னிபின்வணங்குபு கிறப்புச்செய்தனன். (௯௭)

மாந்தளிராவிலை வயங்குகோங்கநும்
பேந்தெழினமனாமல மொய்தியற்புதப்
பூந்துணாவல்லீநீநர் பொன்னைக்கண்டவ
னோந்தனன்காரண மாதென்றுன்னியே. (௯௮)

மாதுருவுறுகுறி மதித்தறிந்தவ
லாதரவொடுமுடி யரசைநோக்கிநின்
கோதையையார்கொலோ தோளிமகொள்யவ
னோதுகவென்றலு முடைத்தனமேயினான். (௯௯)

உணர்ந்திலனடியனே நெருநங்கோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர் மனிதர்வானவர்
கணங்களுளொருவரைக் கருத்திற்றேர்ந்துநீ
யினங்குறவெனக்கிவ ணியமடசென்றனன். (௧௦௦)

கொங்கலிழ்தொடையினாய் கூன்கொக்கன்முவான்
கவகையையடைவது கடவுளானமே
மங்கையையணைபவர் மனிதரல்லந்நு
சங்கரனேயிவ டிலவனென்றனன். (௧௦௧)

மாலுரான்முகனுநா டரியவள்ளலிங்
வேலவாரகுழலினுட் கெளியனோவென
வாலமார்மிடற்றின னன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நனுமீ துண்மைக்கூற்றென்றான். (௧௦௨)

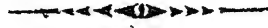
இன்னணமரசனோ டியம்பிமாயையாங்
கன்னியைவிளித்தவள் கருத்தினங்குறச்
செந்நிலைதனையுப தேசித்தேகினான்
றன்னிகர்குருபரன் றனதிடத்தோ. (௧௦௩)

குருவருண்மொழிநெறி கொண்டுமாயைதான்
வரவனவசைநகர் மதுகைநாதனைப்
பரவினளருச்சனை பயின்றுபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங் கடைப்பிடித்தோ. (௧௦௪)

மூன்றாவது-மாயையுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௩-க்கு-விருத்தம்-௪௦௬.

மாயை பூச வணக தி.

வேறு.

பதியைமேவுறுங்காத்நெஞ் சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவான்முறை வரிவிழிமாயை
புதயக லையிற் பூசைசெய் நாள்களுநொருநாள்
விதியையோதுவன் குவிமனத் தவாகொளவிரித்து. (க)

விதுவைச்சேய்மையிற்சண்டலர் குவளை கண்மெலியு
முதிர்விறப்பூணிள்முலையெழின் மாயைதன் முகமா
மதியைச்சார்ந்தருவரிக்கருங் குவளை கண்மலர்த்
குதிரைத்தேராவனெழுந்தனன் குணதிசைககுன்றின். (உ)

அனையகரலையிலனைமென் றாவிபெய்யனைமேற்
றனியன்மாயில்போற்றையின் றவடுயிறுணந்து
வினைபிணன்மளிமஞ் சனசசாலையுண்மேவி
யினியவாசநீராடினன்சேடியுநேந்து. (ஈ)

விலைவாம்பறியாமணிக்கோவைகுழவினிம்புக்
கலையணிந்தொருதலைநுலைமேலலகரிததாண்
முலையொடுநதுகிலகண்டநாண்முதறெழுடர்ந்தன்றோ
விலகுறுங்கலைவல்லவாகடபடமென்றல. (ச)

மணியமைந்தபெரற்நா னுகையொருத்திமுன்வைப்ப்பு
பினியவழிந்தசெந்தாமரைப்பதற்கொடுபெயர்ந்தேத
பணியணிந்திடுமண்டபத்தனைமிசையமாந்தாள்
பணிபுதித்திடுமங்லகயரடைந்தனன்புலரோ. (ஐ)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்ணு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்தாவிட்டெனவொருநாரி
காரவாமலர்க்குமுறசடைகைபுனைந்தியற்றி
விரவேனெடுங்கண்ணிதன்முதுகுறவிடுததாள். (ஐ)

பின்னும்வேணிவார்முழலெனுங்கரியபேராவ
முன்னமார்தருசூர்கையுமிழந்திடுமுறைபேரற்
கன்னிவரணுகன்மிசைக்கதுாழிற்றையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சுணங்கவிரமுலைபொருத்திகைபுனைந்தாள். (ஏ)

ஓதியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
திதிலகதிவொண்சுந்தனத்திலகடுவண்மதிக்குப்

போதுமோர்சிறுபாம்பெனமயிர்வகிர் பொருத்தச்
சோதிமாமணிச்சுட்டியொன்றொருத்திதுக்கினளால். (அ)

வேனிஸம்பதிக்கொலேவிட மூட்டியவெவ்வேன்
மானவஞ்சனமெழுதியவழிபொரவரலாற்
முனதனபகைதனைத்துணைக்கொண்டுறுந்தகைபோற்
பானலஞ்செவிமிசையணிந்தனொருபாலை. (ஆ)

அடுகதுமாதவமழிமினென்றனங்கவேடமக்கு
விடுத்தவேலையைக்கண்கடமேம்பழிவிளம்பிற்
கொடுத்தவேண்மிசைநிந்தைகூறுதற்குவைத்திருத்தந்
தகித்துவாழ்தரவொருத்திபொன்னோலைகாதணிந்தாள். (இ)

தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணைகமேற்பழிசாச
மன்னியங்கதுநிகரவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிற்த்திடுவேனெனஞ்ஞன்முகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமுகுணியொருத்திரின்றிட்டாள். (ஈ)

கற்றையங்குமுனறுமலர்ததொடையொடுகனமா
யுற்றணவகுமென்றிலகுபூண்டிடிததையொப்ப
வீற்றயங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்மிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவாடபுனைந்தாள். (ஊ)

கனனியத்தம்வந்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவளைவிலகாக
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாறுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனொருபூவை. (உ)

ஆயுமின்சுவைதாசசெலுவகையுடனெடுத்து
வாயினொண்கவின்காணியமருவுறுமாபோன்
மாயைதன்னையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வளைந்தா
யேசெம்பவளங்களைக்கோத்தொருதோகை. (ஊ)

மங்கலத்தொழிலாடவார்மனநடக்கிற்குக்
குக்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்திகழ்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலைமரகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனொருபெண்மணிக்கோவை. (ஊ)

பாயும்வெண்டிசைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பி
னையிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொளியிரிமணிமேகலேவையந்தாண்
மாயைமங்கைதனல்குவினொருதிருமடந்தை. (ஊ)

கறையடிக்களியாணையின்வரவினைக்கண்டு
முதுகினுற்றவரிநிதாமணிமருங்கிடல்மோ

ஹதவததவரறிந்தனாரோடவொண்ணுதற்கு
கறுமலாப்பததணிந்தனள்சிலம்பொருநகை. (யௌ)

கூட்டமென்மலாமணத்தினுலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்டினஞ்சூழ்கலபோலிளைஞாக்கணமாப்பதத்
தேடரும்பொருளையவடகுறுகறுந்தேயவைப்
பீடுறுகுவிழுலைக்கணிந்தனொருபேதை. (யிஅ)

வின்றனவிம்பமேறினக்கெதிரன்றிவேறிலை
யென்றுகண்கொளதெழிந்தபொடியொன்றெந்தோள்
சுன்றெனுங்குவிழுலையவொதிர்கொடுங்குழைமேற்
சென்றுசெனையாயரிமதர்மழைக்கண்ணொதெரிவை. (யிஆ)

விரவேள்வனையுதசெங்குடம்பவன்விலவி
ஹிமேலிடாமலர்மணவிலாநகைமதியங்
காருறுகமின்கடற்பிறவாதவினமுதம்
வேறிலாதபூங்கொடிவெண்பொங்கினண்மாயை. (உஅ)

மாநரிவங்கையணியலுமதுகைநாயகன்றன்
பாததாமரையருச்சனைப்பொருள்களன்பலவு
நீதியாலமைந்தனவினிகரினெம்பிராட்டி
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (உஆ)

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தன்கோமகள்வாழ்த்திக்
சூயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழங்க
மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனநாபுத்தழனி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவளக்கம். (உஅ)

பொன்னிலங்கியசிவிகைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போர்
கன்னியங்கையேறினன்மதர்விழிமாயை
சின்னமவென்பணிலம்பினைதண்ணுமைதமிழை
முன்னிகார்த்தனமதியெழக்கடன்புழங்குவயோல். (உஆ)

ஆன்றிரட்டுறுககண்ணன்வாய்க்குழவித்தணிபூண்
கான்றிரட்டுறுமெனக்குழுவாகினாமலர்விற்
கோன்றிரட்டியவமுதையாண்முன்குறுக
முன்றிரட்டியபுகமுடைமுருகதுபுக. (உஅ)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்றழந்தவாமாவி
னாயர்ந்தமாதாரூற்றிருந்தொழுகுண்மலரை
கயந்துகுழ்தருமளியினண்ணினர்பிறர்காலா
வியங்குமாதிருபுடையினுமிடையறவிண்டி. (உஅ)

வேளளித்தனன்றன்குடைபெனக்குடைவிதிர்க்கும்
வாவெனப்பிறழ்மதர்கெடுங்கண்ணிபான்மருவக்

காளமொத்தசண்மடந்தையர்பலரிளங்கருகின்
பாளையொத்தவெண்கலரிவிசினரிருபாலும்.

(௨௧)

காமவெந்தழன்மூட்டல்மோற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமசைத்தனபொய்க்கணைசொரிந்துவிற்றடக்கைக்
கோமதன்றிருந்திழையுளமறிதல்போற்குறுசிப்
பூமடந்தையைவென்றவாழ்மழைபொழிந்தார்.

(௨௨)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குஞ்சும்பளித
மோகைமானமதம்வண்டிமிநறுமலரொலியல்
போகெழும்பணிப்பெட்டிமென்றுகிழைப்பேழை
தோகைமார்வலாமருங்கிணிற்கமந்துமோயிசுரால்.

(௨௩)

கொங்கையங்குவிழுகிழங்குவிதழ்க்குமுத
மங்கையம்புயமுந்திபஞ்சுழியிவைவகுத்துப்
பொங்குறுங்கலிநீப்பெருக்காற்றினைப்பயையு
மங்கலந்திழவுறுமணிமாளிகைமறுகு.

(௨௪)

திங்கள்வாணுகன்மடநகையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கினோடணிவலன்களின்சிறஞ்சிவமுந்
கொங்குலாமலர்ததொடையளியிசைசுஞங்குடிப்
பொங்குமாழியிற்பொறுளிபெருகுதலயோன்று.

(௨௫)

துன்றுமென்படைகுழுவாமாயையந்தோகை
வென்றியங்கனன்மழுவினோன்விழியினுல்வேளைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்படுமன்றுளவலிகொண்டு
சென்றுறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றான்.

(௨௬)

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல்லரிவைதன்புடை
வருமடவாலியர்வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுனாவிழியரிவேறுபோல்பவர்
கரிதுகர்வெள்ளிலங்கனியையொத்தனர்.

(௨௭)

இனத்தியல்பாமறிவென்பதுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன்மாற்றநீறுதா
னனிச்செம்மெல்லடியினர்நுதலடுத்தலும்
மனித்துடல்வெறுப்புமாலபடுத்தலாலென்பார்.

(௨௮)

தொல்லைஞ்சடர்நுயர்சொல்லக்காத்தவன்
வல்லிபங்குடையருண்மதுகைநாயகன்
செல்லுமங்கையர்விழிநஞ்சசெய்வதுஞ்
சொல்லுதுமவனோடுதொழுதுநாமென்பார்.

(௨௯)

திக்குழம்களிருள் யர்வனப்பினுள்
மிக்கவனென்தந்தும் வினவினொடுநீர்
முக்கணிக்குட்கலை முதிர்ச்சிபெற்றுள
தெக்கணியதனை நீயம்புவிசென்யார். (௧௧)

கரும்பினுமீனிய சொற்கழற்கணுரிளங்
கரும்பையும்பயன்படாக கொண்கதனைபும்
விநம்பினமுலகர்முன் விண்ணெஞ்சகம்
வருந்துதனைகதரு மடமையெயன்யார். (௧௨)

விடங்குலாமதர்விழி வினாத்தண்பூங்குழ
ஹடங்குநாவிடைப்பிறை றுசற்பொற்கொம்பனார்
நுடங்குநாஹுமிளங் குவவுக்கொங்கையோ
ஹடமபெனாமுடின ஹய்யலாமென்யார். (௧௩)

திவ்வணங்குந்தழித் தினைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கணியிதழ்க் கோதைமாரொடு
பவ்யலங்குழலெழின மாயையென்பவு
வவ்வன்கொயிலி னருகுபோயினுள். (௧௪)

சிவிகையினிழித்துதன் சென்னிதாங்கிய
ருவிசையினொடுபுகாக் கோபுரத்துவிண்
கவியையெனனுமம காரன்கணனிக்கு
செவியையினொடுபவ னெதிர்சென்றானோர். (௧௫)

வேண்டியவனைத்தையு மேவன்மெல்லிய
காண்டருகுறவமைத் தனிப்பமாயைதான்
காண்டருதுதல்விழித் கடவுட்கன்புளம்
பூண்டன ளருச்சனை புரிதன்மேயினுள். (௧௬)

ஆகியவன்முறை செயதருக்கிய
மாதியகொடுபா னணிந்திருந்தபூ
வாதியகனைதுமந் திரமறைந்துகம்
மாதியமஞ்சன மாட்டன்மேயினுள். (௧௭)

வேறு.

தயிலமுடனுடைக்கைந்தையமுத நறுசெய்பாறபிர்செழந்தேன்
வயலினெழும்புடைத்துக் கொன்சாறுமழம்பிழித்தமதுச்சாறு
புயவனவுதாஹுயினீர்நறுஞ்சந் தனக்குழம்புபோற்றுவாவி
வியவினமைதபவியையென்றன்பினுள் றுமுறையிறைவற்காட்டி
சங்குலவுமென்னைகெடுஞ்கடரிலைவன் விழிமாயைசாம்பர்ப்புத்து
மங்கலமயியமேனிமுழுதுஞ்சந் தனத்திரைமலியச்சாத்தித்

திக்கொன்றுமொருசிறுகூன்முதுகிப்பியின்றுவெனச் சினவெள்ளேற்றா
ன், 'கங்கைமுடி மீதினில்வெண்ணிலவெறிக்கு நித்திலவங்குதையுமி
ட்டாள். (சச)

பிறைதவழுநெடுஞ்சடையம்பெருமானைச்சார்ந்துசர்ப்பப்பிராந்திமே
வ, நறைமலர்மென்றொடைமாலையலவனைந்துகூர்க்கோட்டுநால்வாய்ச்
சேற்றக், கறையடியிருசிமந்தகிருமேனியழகுறதுண்கலைபுனைந்திங்
டி. நறைவனெலும்பணிநாண வகிராமணிப்பூண்பற்பலவு மெடுத்தணிந்தா

நற்றாமங்கமழ்ந்தியகவியாணிமணைற்குநானஞ்சாத்திப்
பெற்றானங்குழலிலாககற்றிமருவுபோன கங்கள்பிச்சையல்லான்
மற்றாடென்னில்லாதபெருந்தகைக்குறிவேதித்துவண்டிகிண்டி
யுற்றதுங்கடிமலர்மென்குழன்மடவாள்வெள்ளிலையு முவந்தளித்தாள்.

நயிபுகைசெழுஞ்சுடர்மென்சிலிறியொடுவெண்கவிராடுமாடி
நெறிமுறையினெடுக்கடல்போலிபழுநங்கின் றுதல்கிமிலன்றன்னைப்,
பிறைநுதலிவ்வகைபூசையுரிந்துதுதிபலசெய்துபெருகுமன்பான்
மறைபுகலுமஞ்செழுத்துமறைந்துவலம்வந்துமுனம்வணங்கிப்பின்னர்

அன்பினுளமுருகிவிழ்சொரிநீரலெழுகியமையழிந்திருப்பப்
பொன்புரையும்வடிவமயிர் பொடிப்பவியர்வா னீந்தின் பொட்டழிந்து
மின்புரையுநெடுஞ்சடி லப்பொன்மலையினுநந்தவெள்ளமுழ்கி
பின்பினநீழ்ப்பவளென்னவந்துநடநவிலரங்கத்தெய்கினுளால். (சஅ)

அரங்கினிடைநடநவிலுஞ்செயற்கேற்பவடிபையணிந்திட்டரும்பைவெ
ன்ற, குரும்மைமுலையினவம்புகொண்டணிந்துதுவங்கொல்லாங்கொ
ள்ளைகொள்ளுங், கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை சிற்றடியிற்கைபுனையக்
கற்றமாதர், சுரும்புமூரன்மல்லிகைமென்போதனையுசிறுசதங்கைதுள
ங்கவார்த்தார். (சக)

மாயமுலைக்கிணையெனவென்முன்றும்வந்ததெனவலக்கைத்தாளம்
போயிடக்கைத்தாளமகைப் பொருமையினுற்றக்குதல்யோற் புடைத்
தொலிப்ப, வாயுரைக்குமொழிபோலத்தண்ணுமைசெங்கைகளால்வார்
க்தைசொல்ல,மேயகலைப்பெண்ணிளர்ப்பவெழின்மாதரிசைபாடவினை
கொண்டு. (ருப)

என்னொருகையோடுமற்போர் புரிகவெனநிற்பவள்போ விடையினோர்
கை, மன்னியுறவைத்தொருகைநீட்டியானெதிரின்றுமாயைவல்லி
கன்னன்மதன்றனைவருகவெனவிளித்தல்போற்றழங்கக்காற்சதுங்கை
வொண்ணினியலொருபாவைநடிக்கின்றதென்னநடம்புரியலுற்றாள். (

வேறு.

தண்ணுமைவிளக்கலுறு தாளமிசையெல்லாம்

வண்ணமலர்மெல்லடி வழிச்சுழியிளிப்பக்

கண்ணிணைகள்தல்வளைய கைவழிநடப்பய்
பெண்ணமுதமன்னவள் மெயர்ந்தனணடித்தாள். (௫௨)

வாயுரைசெய்சொற்றொருண் மலர்க்கரமுரைப்ப
மீயுயர்விகம்பினெழு மென்புளொலியெல்லாம்
பாயொளியபஞ்சறு பதத்தறமிதித்துப்
பேயொடுகடித்தவிறை பித்துறநடித்தாள். (௫௩)

அந்தணனிருங்கலை யணங்கிணையுமிழந்தான்
செந்திருவைநேமியிறை சீயெனவெறுத்தா
னிந்திரனருஞ்சசியை யெண்ணிலன்மறந்தான்
பைந்தொடிநடிப்பநாரர் பட்டதெனுரைப்பாம். (௫௪)

மொன்னெயிலிஞென்றிய புழைக்குண்முகம்வைத்துந்
துன்னிமுனர்வின்மவர்க டோளிடையிவரந்து
மின்னெனநடம்புரியு மெல்லியன்மருங்கு
லென்னும்வெளிகாணிய விடர்ப்படுவார்மைந்தர். (௫௫)

மற்றுமனமோடியிரு பார்வையினுமெய்தி
மற்றையபுலன்சுளே மறந்துநடமாடும்
மொற்றொடியைநண்ணவுயர் மொன்மதிவறுப்பி
னுற்றபொறிபோலசை வொழிந்திளைஞர்நின்றார். (௫௬)

இளங்கொடிமருங்குலவ ளின்னணநடிப்பக்
களங்கனியைவென்றமணி சண்டனையருச்சித்
துளங்குளிரருந்தவனு வந்திறையணிந்த
வளங்கெழுமுசந்தமலர் மாலையொடளித்தான். (௫௭)

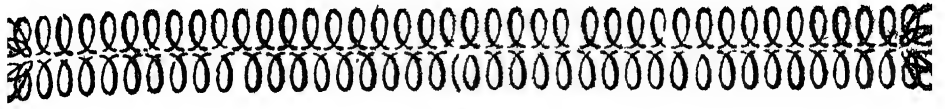
வணங்கிமதுகேசனிரு மாஸியமதேற்றங்
கணங்குமடவாருட னரங்கிடையிருந்தா
னுணங்கிழமருங்குன்மிக ளேமெனவினாந்து
பிணங்குறுசதங்கையழு பிள்ளையினடங்க. (௫௮)

மைத்தடநெடுங்கணிள வல்லிவிகர்மாயை
மத்தியொடருச்சனை பயின்றதையறிந்தா
னித்தனுலகெங்குநு நிறைந்தவனாதி
முத்தனருளல்மமு தம்மெயரினே. (௫௯)

காண்காவது-மாலைபூசனைகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ச - க்கு - திருவிருத்தம் - உரையிடு.

உ

ஐந்தாவது

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

நிரந்தரமடியர்வேண்டு நினைவெலாரிரப்பாரின்ற
யெருந்தகையலலமையன் பெயர்ந்தொருமனிதனாகி
வருந்துறுமயனமனத்த ல் வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்த புணர்ப்பினைப்புகன்றுணாப்பாம்(க)

தாமுறுதுகர்வுமீதிந் தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாஸெம் மல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேளூர் நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமிபவினைப்பயன்றான் கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி. (உ)

கதந்தருதிருதுதற்கீக் கண்ணினானிறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்னேன் வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்ந்தழகொழுகுமாறு முகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகனென்ன விளமையோடழகுவாய்ப்ப (ங)

அவிர்சடைமுனிவர்மாத ரமுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினுமில்வடிவங்கொள்ளக் கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிமுலைமகளிராவி கூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புவிபுறுமிரவிமென்னப் பொங்குகீளியுருவொன்றுற்றான். (ச)

விளிம்புறநடுக்களங்கம் வீழ்ந்துகுழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமயிரொழுங்கும் வள்ளல்வாண்முகநிகர்க்குந்
துளங்குறுமுந்திமேற்போய் மார்பிடைத்தோன்றுரோம
மிளங்கருளினமுண்டே லேயக்குமென்றிபம்பரின்றான். (ஊ)

விலைவரம்பறியாவாடை விரித்துடுத்தையிலங்க
மலைவருமபுதிய்சந்த மான்மதங்காதாரக்
கலைவரம்பறிந்துளோர்தங் கருத்தினுககரிதாயென்புன்
றலைவருங்கமலப்பொற்றூட் டம்பிரான்மவியச்சாத்தி. (஋)

தளிர்ந்ததண்பொழிவிறீறமார் தடஞ்சினைக்குயின்முகம்போற்
றுனித்தலைமுகில்கவற்றுஞ் சுரிசுழற்சிகழியார்ததிட்
டளித்தொடர்மலைவேய்ந்தவ் வலக்கனோக்குறுவேரர்க்கெல்லாம்
வெளிற்றுணாப்பொருள்போற்றோன்ற மென்றலைச்சாத்தணிந்து. (ௌ)

கனத்திடையிருப்பினுண்மை காண்குவொன்னவாலங்
குளத்திடையாங்கிவைத்த கொள்ளைபோற்றிலதந்திட்டு.

யொளித்தனிமதிதன்பாங்க றுரோணியோடொருயென்கூட்டி
யளித்துறையைத்தென்ன வணிமணிசெவிக்கணிந்து. (அ)

விலையிலெவண்டரளக்கோவை விரசங்கிலிசேயூர்
மிலகுசெம்மணிப்பொன்னாழி யிவைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங் கனலிற் பெய்நறுநெய்யென்ன
மலைவினங்குருகுகேசன் வயங்குறுப்பெலாமணிந்து. (ஆ)

இந்திரதிருவிழ்கேற்ற விலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
சுந்தராகுமரங்கீவா விதனைத்தான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென் நெண்ணிமானிடர்மயங்கு
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண் ணுமையொன்றுநிகழ்த்தாங்கி. (இ)

சென்றருண்மதுகைநாதன் றிருமுன்வான்சுடர்வலஞ்சுழ்
குன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற் கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநவிலகூத்தாடி மத்தளத்தொழிலகைக்கொண்டா
னென்றுளமருளவெங்கோ னெறிந்துதணனுமையுதித்தான். (ஈ)

உரலசைந்திடாதடுக்கி யுறியினெய்யெடுத்தயின்றோன்
குரலசைந்தாதுமோர்வேயங் குழன்மொழிமாதர்மாழ்குச்
சிரலசைந்தாடாநின்ற சிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றி மெய்யசையாமனின்றான். (ஊ)

சுத்தமெய்ஞ்ஞானுனந்த சூரியன்காத்தாலார்க்கு
மத்தளமுதின்குழக்க நடித்திடுமயில்கேட்டம்மா
வித்தமைமனிதர்கையா லெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளம வியந்திதுபுகலுமன்றே. (உ)

மோட்டிளமுலையீரினன தண்ணுமைமுழக்ககாதாற்
கேட்டிலயிவ்வாறுண்டென் றுரைப்பவங்கேட்டிலேமால்
லேட்டுலகனைத்துநின்று வியக்குமிவ்விஞ்சைகற்றுக்
காட்டியவவன்யார்கொல்லோ காண்கவென்றணங்குரைத்தாள். (ஊ)

மாதர்வல்வினாந்துசென்று மத்தள முழக்கநின்ற
சோதியைவிழியாற்றாஞ்செய் தொலலைமாதவத்தாற்கண்டு
காடுதொடுபொருதுமிஞங் கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மிண்டு வந்திதுகூறலுற்றார். (ஊ)

கற்றதன்விஞ்சைபோலக் கவினுநாகண்டதிலலை
விற்பொழிநெங்கவேளே மேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வற்றன்னெருவனென்ன வெண்ணொடிவிரிமினென்றான்
மற்றவர்விளித்துவந்து மாபையமாதெதிர்விடுத்தார். (ஊ)

அந்நிலையலமனாமத் தண்ணிலைக்கண்டயோதே
செந்நிலமகநீர்போலச் செல்வமான்மயமேயாகிப்

பொன்னவிரோகுபூம்பாவை போன்றசைவறவிருந்தாள்
கன்னல்வின்மதவேளெய்து கையினைத்தருகுநின்று (௧௭)

மயக்குமென்பதுபோய்மாயை மயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குநின்றேயம்பாது வீரவேளையையின்பம்
பயக்குநின்பெயர்யாதெங்குப் பயின்றுறைதலைசொல்லென்ன
நயக்குமென்மொழியார்கேட்ப ஞானவாரிதியுரைக்கும். (௧௮)

செல்லுறழ்துழலாதேய மோபரதேயஞ்ஞால
வலவலவொன்னவந்தோர் வலிநிலையலவென்னு
மலமமென்பேபொன்று மன்புசெய்ப்பவரிடத்திற்
புலவென்றொடர்பிலாம லென்றன்னபொயமமையிலான். (௧௯)

உலகுளவிஞ்சையெல்லா முணாந்தவெம்பிராட்டிதன்பால்
மலைவறவிஞ்சைகற்றோர் தமமொடுபருவியப்பாற்
செலவினையொழிந்திருநிதி செல்வமோடையவென்ன
விலவிதமுதமுதமன்னு ரியமபினரிணங்குமவண்ணம். (௨௦)

தன்கனிவாய்திறந்து சாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
மின்குழுவனையமாதர் விளம்பலுமகிழ்வுற்றீது
புன்சடைமதுகைநாதன் பூசனைப்பயனென்மெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தை யிருந்தனஞ்ஞாயாடாமல. (௨௧)

மோகினிதவஞ்செய்தின்ற முகிழ்முலைமாயைதன்கைப்
பாகுவெள்ளிலையளித்துப் பயிந்தருதுமடப்பைப்
போகிபென்பவள்கிறந்த போகிபோனடித்துகின்ற
யோகிதன்கரத்தளிப்பித் துரியனபலவுஞ்செய்தான். (௨௨)

அடிக்கமவங்கன்போற்று மடியவாவேண்டிற்றெல்லாங்
கொடுத்தருள்கருணைவள்ளல கொண்டகோலத்திற்கேற்பு
நடிப்பவனுதலாலே நாமவேற்றடங்கண்மாயை
யெடுத்ததுதவறுவதங்கை யெற்றன்னிழிந்தோர்போல. (௨௩)

விடைக்கொடியுமன்றன்ன விடைகொடுபுரம்போந்தங்கண்
மடக்கொழிமதவேள்வாரி மருமம்பாய்ந்துருவநைது
நடக்கரிதுகியம்பொ னகைமணிச்சிவிகையூந்து
தொடிக்கைதுண்ணிழைமருங்குற் றோழியாகுழச்சென்றார். (௨௪)

நண்ணிவெண்குடைவேந்தனறா னடம்புரிதொழிற்கிசைந்த
தண்ணுமையல்லமன்றன் சகிருரைத்துடனிருப்பக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங் காவலன்கிசைவகொண்டு
பெண்ணமுதனையமாயை பிறங்குதன்மாடம்புக்காள். (௨௫)

வலம்புரிவனையனந்த மருங்குசூழ்ந்துறச்சிறந்த
சலஞ்சலமிருப்பதென்னத் தமனியமணிமாடத்திற்

பொலங்கொடிமகளிராசுழப் பூந்தவிசிநுந்துவிஞ்சை
கலந்தெழிபவன்போலெங்க ணம்பனோடுநாவிழைந்தாள். (௨௯)

நினைவவன புணர்ச்சிமேற்று நெடுங்கனோக்கநின்னன்
ணன்மிகுமழுகிணமேற்று நாவெறுங்குறநினைமேற்றுப்
புனைமலர்வணாவார்கூந்தற் பொற்றொழுககிறனானே
மனமொழிமெய்யொருங்கு மங்கையாரியொன்பார். (௩௦)

தீதறுகழைக்கரும்பிற் றீஞ்சுவையிரதீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொளளுங் கொள்கைபோனுவியின்கட்
போதுறுமதமவிதெதுப் புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானமுததி பெருதுபுன்போகம்வேட்டாள். (௩௧)

ஒன்றிரண்டொழியவாளி புளவெலாமாரன் னூர்த்தான்
குன்றிரண்டனையகொங்கைக் கோமகளாற்றாளாகி
மின்றிரண்டனையமேலி விமலனமேற்சாய்த்துவிழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர் பொருந்தலாணுணிநினருள். (௩௨)

தனிரியல்காமத்தியிற் சருகுபட்டாற்றாளாகி
புளவிகர்மகளிர்சிலலோ ருடன்வரவெழுந்துட்போகி
யளிமலரளகஞ்சோர வணிமுலைத்துகில்விலங்க
வளமவிடனையிச் மீது வாயுயிர்ப்பெறிந்துவிழ்தாள். (௩௩)

வேறு.

அள்ளிக்கொளும்போழகனந னுமம்புகலுமவாவா லு
ருள்ளக்கருத்தையுயிர்போ லு மகளிர்க்குணர்த்துமுளத்தா லு
மென்னப்பவளவாய்திறத்து வீடேதலமன்மேவுதற்குப்
பிள்ளைப்பிறைவாணுதன்மடவீ ரொன்றாள்பிறைவெனருளே. (௩௪)

இறங்குதுறையினீத்தாயிற் றென்னமாயையிடத்துமயல்
பிறந்தபொழுதையுயிரளவாய் நின்றதென்னும்பெற்றிமையை
யறிந்துமகளிர்நினைகருத்தை யறியவுணர்த்துகில்லமற்குச்
கிழந்தமனையொன்றளிக்குதுமென் றுணர்த்துப்பின்னுஞ்செப்புவார்

காமமுனையோன்றிற்றுனக்கென் றெங்கள் கருத்திற்றோன்றிற்று
வாழ்மணிமேகலைமருங்குல் வடிவேன்மருட்மெதர்விழியா
யாழ்நினைதுகெஞ்சுகழும் வேறலேநின்னிதயத்திற்
சேமமதனைநாணுமற் செப்புகென்றாதிருந்திழைப்பார். (௩௫)

கன்னித்தன்மையழிபுமெனு நாணுமலகங்காக்குமொரு
மன்னற்குரியமகனென்னும் பெருமைதானுமத்தளிகள்
நினைப்பணர்த்தாளென்றுவருந் தகாதமொழியுத்தன்னுளத்தி
துன்னிக்கருங்கண்மடமாயை டியான்றுமுரையாதிருந்தனளால். (௩௬)

இறைவியொன்று முனையாமல வாள்விருப்பவேவல்புரிந்
துறவினின்றசகளைபெனு மாதபிராட்டி புனையொடுகான்
பிறவுமின்றுவேறுபட்டா ளென்னேபெண்ணையறியேனென்
றறிவுகலங்கியொருக்கிலாவி லாசியணங்கைவினாவினாள். (௧௮)

இனிபான்மறைப்பதென்கொணுமக் கின்றுவந்தவல்லமனாந்
தனிநாயகன்பேரழகென்னு நறவையுண்டுதரியாமற்
கனிவாய்மடந்தைபுளமழிந்தா ளென்றுவிலாசிகட்டுரைப்ப
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண் டிருந்தான்மாயைமுகங் கவிழ்த்து.

மாயையிடை யையுளண்முலையான் மற்றைமாதாபோலென்று
தூயமதிஞாநு மதிசதுச சொல்லுமருங்குற்றேறகைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்ற வாள்விருப்பக்கண்மிய
லாயினுடையளெனமாத ரறிந்தாரருத்தாபத்தியால். (௧௯)

வல்லியுள்ளமறிந்தனமிக் மாயைதன்னைமயக்கவல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினி யறியவேண்டுமென்றவர்தாஞ்
சொல்லவொல்லைமதமாணி யென்பாள்யானத்தோன்றறனை
மெல்லவுள்ளமறிவலெனச் சென்றாள்விநோதவிமலன்பால். (௨௦)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந் தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்ப னுங்கடலைவெய்னைத்தேடிற்
றிக் கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட் செவ்வாய்திறுவேசெப்புக்கவென்
றெங்கடலைவனியம்பமத மானியியம்பன்மேயினாள். (௨௧)

விடுபுறவேண்டற்க வையவெமதுவிளக்குமணி
மாடநினைவேயினுறைக வரசாகோமான்மகளிகய
பீடமதனிலுனைவிடா திருத்தியிருந்தாள்பிரிவறநீ
கூடவுறையும்விருப்புடைய ளென்றாள் குறிப்பு வெளிப்படவே. (௨௨)

ஒன்றுமில்லேனானீவிர் மிகவுழைக்கிரும்பிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தை சாதியிறியாவிதிர்தன்யா
னன்றிமகளிரீவிர்நான் மைந்தனென்றாலடாதம்மா
வென்றுமுங்களுடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பினாள். (௨௩)

நள்ளாதொழியினன்றியவ ணட்டாளாயிற்பினைப்பேதங்
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனி லுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்டவுனை
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோ வென்சொலெல்லாமிருந்தறிதி
வள்ளாலெனவிண்மொழிபுகன்றாண் மாற்றமறிந்தமதமாணி. (௨௪)

காரிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளைப்
பாரித்திருந்தேறுகிலேன் பணியென்றொருவர்பாற்புரியோர்
தூரத்திருந்துவருங்காலந் துணிந்துவருதுணிவென்று
ஐரிக்கிணங்குமவன்போல நடித்துவிடுத்தாழ்வுவோன். (௨௫)

மன்னர்மன்னன்முடிநூலோ லக்ஷங்காணுமைந்தரோ
 மின்னையுள்னுமலுதல் டலைவனாவு னனினளா
 லென்னவன்னமனையாய்துந் தலைவிககியற்கையுயர்த்திதீதன்
 முன்னமென்னவடங்கியொழு குறுதலெனக்குறுறையென்றான். (1)
 சொற்போர்செய்துமறைப்பதினி பென்னுமியாக்கடொழுமிறையாய்
 நிற்போய்நினைபெய்தாந்தளவே கரியுண்விளவினிறையழிந்தாள்
 கற்போனினறவருந் தவருங் காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
 தற்போனின்னுதடுமாற நினைப்போலிருந்ததலையே. (சுரு)

என்றுமங்கைகூறுதலுந் தலைவியிதயநீயறிவை
 யன்றியின்றபுதியநா னறிவனோவிங்கர்த்தமாய்
 நின்றவுன்றன்மொழிகேடரு மதுவேயெனக்குநெற்பென்றான்
 குன்றைவென்றகுவிமுலையாள் களிப்பவெமையார்கொள்ளுவோன்.
 நலவுசுருனமென்னவெதிர் கண்டுவந்தாய்நம்பிநீ
 வல்லநீதீர்க்கார்முனிவ ரொல்லாமயங்குமாயையையோர்
 புல்லினெளிபளெனப்புல்ல நின்றயெனப்புனமுறுவலொடு
 சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவிபான் மீண்டனளசகடர்ததொடியே.

ஆய்குமாயமதமானி சென்றதற்பினகந்தளர்ந்து
 மங்கைவாய்மைகூறியுடம் படுக்குமோமன்மகடனக்குப்
 பங்கமாமென்றென்னுபினாச் சீறிபகலப்பண்ணுமோ
 விங்குநானென்செய்வனென் வறியேனென்னவிருந்தயர்வாள். (சுஅ)

என்னோவறிந்துபோயினாள் சந்தபொருத்தாதெய்துமோ
 வன்னோவாசன்மகளென்ன வஞ்சியழகனகலுமோ
 வின்னோன்னநினைவின்றி யெனையேநினைந்திடருக்குமோ
 பொன்னோடுமழ்வான்மலர்முகக்கண் டலதுதுயாம்போகாதே. (1)

என்னப்பலவிறினைந்துமட மாயையிருப்பவிசுனாமார்
 மின்னற்கருக்கணிடைடக் குறிகணலிலவிளங்குதலாற்
 கன்னிக்குவகைகைகூடு மென்னவிருக்குங்காலையினி
 லன்னப்பெடைபோனடந்துமத மானிகளிப்புற்றடைந்தனளால். (1)

வண்டாமனாபோன் முகமலர்ந்து வந்தாள்சென்றமதமானி
 கண்டார்மகளிர்வனுள்ளங் காயோபழமோகழறென்றார்
 தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர பழமேயென்றுசாற்றினாள்
 கொண்டாருவகையவர்மாய புவ்கையாரோகூறுவார். (1௨)

மன்னனறியினென்னுமோ வறியோமிதனைமறைமினெனப்
 புன்னிமகளிருளத்தடக்கிக் கங்குல்வரவுபார்த்திநந்தா
 சன்னமனையாள்லமன்ற னுடம்பாடுகாத்தவம்மொழியே
 கன்னன்மதவேளெய்தபசும் புண்ணின்மருந்தாய்க்களிப்புற்றான். (1)

புனலிஷ்வினையாடிருமைந்தர் தம்முளெழுந்துபோயோடிப்
புனலிஷ்விழுவான் போல்விழுந்த தொளிர்ஞாயிறுபோய்ப்புணரியிகை
புனலிஷ்விழுந்துமூழ்துபுவந் தெழுவான் போலக்குணைகடற் [ப]
புனலிஷ்விசைவந்தெழுந்ததிருள் பருகிப்புதுவெண்டிங்களே (௫௩)

தொக்கமலம்வாய்மூடக் கள்ளுண்டிடறுஞ்சரும்பினங்கண்
மொய்க்குநறுமெனகுவினாவாய் திறந்தமுதிருஞ்சிளம்பொழிவிற்
புக்கமணிநீர்க்கயத்தினாதேர் குருகுவிண்மீனபூத்தனவார்
செக்கொனுஞ்செந்தீயினிடைப் பொரிந்துதெறித்தவொரியோல. (௫)

தூயசோதிப்பகலவன்போய் மேலைப்புணரிதோய்க்கிடலு
மாயைநாமங்கொண்டிருந்த மணிமென்கலாறமயிலேவா
பையகோம்பிகண்டுசினந் துடலஞ்சிவப்புற்றடங்கலபோன்
மேயமாலைப்பொழுதிவிருஞ் செக்கர்தோன்றியிந்ததால். (௫௫)

காலையும்பிப்பகலெல்லாம் போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலேமலர்ந்துபொருமலொரு மாயைநாமமணிவல்லி
மூலையிருந்த புறம்போந்து விரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்திற்
பீலீமஞ்ஞையெனவீழ்ந்து மதனோய்மிகவாய்பிதற்றமால். (௫௬)

தாய்வாயடைந்துமிகுந்தலையை மோதிமோதிச்சலித்தலாக்
காய்வாய்நிலவேபுடன் பிறங்கா ளிருந்துவாழுகழிமனையை
கீவானெழுந்துவந்தழிப்பா யென்றாலந்தோநிலையினிற்
தேய்வாய்நின்னோடியையபில்லா வெண்ணையென்னசெய்யாயே. (௫௭)

தக்கன்மகத்திலொருஞானு தாழிப்படுநிலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீ ரிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய்
நக்கன்பலளவாய்ப்பட்டிக் களத்தேயிறங்குநஞ்சுகினை
யொக்குமென்பதறியாமை யன்றோவொளிர்வெண்மதியமே. (௫௮)

அங்கமதினஞ்சிருத்தினோ னங்கமல்லாவவிர்சடைமேற்
றங்கினைவைத்திட்டதுரின் கொடிமைகருதித்தானன்றோ
பொங்குமமுதகலையென்ன நீன்னைப்புநலவெண்டிங்கா
ளிங்குமனிதாகாராட்டை வெள்ளுடென்பதேய்க்குமால். (௫௯)

உருப்பமி துவன்றழல்சிவப்புற் றுலகர்காணவொளிகரவு
நெருப்புவெண்மையென்பதான் னியாய்நின்னைகருறித்தன்றோ
பொருப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறு புலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். (௬௦)

இன்றோருலகிலெனக்கொன்று பிறர்க்கொன்றுகியிருக்கின்றாய்
நன்றோவுனக்குமதிய மேஞாயிறேபோல்வாழாமன்
முன்றோகையர்களிபாவனாடி மொப்பக்காணுமயற்சியிலு
லன்றோதேய்ந்துயோகின்ற யந்தோன்தனையறியாயோ. (௬௧)

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற் றேருன்றியென்னைக்கொல்கின்றாய்
யொல்லுமந்தமாருதமே யென்னோகருணைபூண்டிலாய்
சொல்லாய்திருப்பாற்கடவினிகைத் தோன்றுங்கடுவிற்தன் குணமே
யல்லாவுமதகுணமுண்டோ நின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. (சுஉ)

உயிர்த்தபொழுதேநின்றுரால்கே ளாமுனோடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய் குரால்கேட் டலுமேநடுங்கத்திறந்ததாற்
நயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்தி னிருந்துபலகாற்கூவினாற்
செயிர்த்துநிஷ்ணைக்குயிலேநான் வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ. ()

கண்ணம்சிலையாயென்மனத்தைக் கலக்குங்காளைகவின் கண்டு
முன்னிற்பதற்குநாணியோ விங்கேநின்றமுனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியரில்லையெனு மவனைச்சமரிற்றாக்காம
ன்னன்றிநீளிரின்மெய்யாரா யடூர்த்தாயாண்மைநன்றோ. (சுச)

என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்த்து மாயையிரங்கியிருந்தயா
மன்றன்மலர்செய்மெல்லனைப்பூம் பள்ளியறையின்மதமானி
சென்றுமப்பியலலமனை முன்றந்திருத்தித்தேனாயுண்
வென்றிமடங்குகிடுதல்போ லவளைவிடுத்தாளவவறையுள். (சுரு)

வேறு.

வேண்ணனங்கலின் வெயயபாலையுணர் வேட்டவனநிலத்துறுநீர்
தானெதிர்கண்டு யருகவோடுதல்போற் றன்மலரணைமிசையமர்ந்த
ஞானநல்விளக்கை விழியுறக்கண்டு நகையோடுதிருமுகமலர்ந்து
பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மிப்பரிந்துமேல்விழுந்துபுல்லினளால்.

நாடியவாடி நிழலெனவணைமே னண்ணுறத்தோன்றியவிற்றைய
போடினள்விழுந்து தழுவுறத்தழுவ வுறமையாலணைமிசைவிழுந்தே
யாடியினிழலைப் பற்றநீட்டியகை யாடியிற்றாக்ககின்றமுது
வாடுறுமழலைப் பேதையேபோல வருந்தினன்மதர்விழிமாயை. ()

சொல்லருமழகன் றிருவுருவிழியிற் றேன்றலான்மீளவுமெழுந்து, புல்
லீனண்மலர்மென் கைகளாலவெளியைப் புல்லல்போற்சுவைத்தனள்
வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறு வெளிமயக்குற்று வள்ளறன்கைம்மடா
மையினா, லல்லமனலன் தருவெளியென்ன வயிர்த்தனளுண்மையே
யன்றே. (சுஅ)

அருந்தவநெடுநாண்முயன் றுதான்பெற்றவமுதைவாய்வைத்திடும்போ
திற், கார்தவறுதல்போ லல்லமதேவன் கட்டிலத்தற்றுமென்றோளிற
பொருத்துறவெளிபோல் வராமையாற்றியிற் புழுவெனப்பதைநதைத்
தரிவை, வருந்தினள்காம மல்லமனன்றி வடிவுளாயார்கடந்திடுவார். ()

கண்ணிகையென்று மிற்றைமகளென்றுங் கருகிடாதவாவிளைகிட்டு
மென்வினைமுலைகண் மாப்புறத்தழவி யிதழ்கவைத்தணைமிசைப்புண

ர்வுந், தின்னவினின் பக் கடவிடைமூழ்க விவன்றறம்பெற்றிலேனென்று, தன்னகநைந்து வெய்துயிர்ப்பெறிந்தா டவதததையுத்தவம்மடந்தை. (எய்)

பொழிந்திழிமழையால் வளிநனைந்திடுமேற் புகைந்தெழுமொரியில்லான் வேமேன், முழங்குவெண்டினைப்பே ராழியக்கலய முனியனையமிழ்துமேனஞ்ச, மெழுந்தான்நனை வருத்துமேன்மயக்க மெயதுவனல் மமதேவ, நெழிந்தவர்தம்மை பொழிவறமயக்கு மொருத்தியுமவன்றனையக்கும். (எக)

விண்ணினைக்குத்திக் கையினைப்பவர்போல் வேனெடுக்கண்ணியங்கிருந்த, வண்ணிலைத்தழுவித் தழுவியெய்வருந்தி யவசமுற்றனைமிசையுறங்கி, யெண்ணுறுநினைவா லவன்புணர்ந்ததுபோ லின்கனவொன்றுகண்டெழுந்தாள், எண்ணகனிலத்தி னிருள்குடிப்பலனுய் கருங்கடன்மு கட்டினி லெழுந்தான். (எஉ)

காலையின்மலை வார்குமுன்மாதர்க் கண்டுனொசெய்வளல்மமன்றன் கோலமென்சொல்வேன் விழியெதிர் தோன்றிக்குறுகிலென்கைப்படாநதனாம், சாலவுநைந்து துயின்றனன்கனவிற் றடமுலைகுழைந்திடப்புல்லி, மேலுநல்லருள்செய்துன்னைநாடுஎன்றும் விடுகிலேனென்றனென்றாள். (எங்)

அருந்தவமழிக்கு மழகுடையணங்கிற் ககம்படாவிறலினன்யாரோ புரந்தரனயன்மால் சுரர்முனிவரர்கிம் புருடர்வித்தியாதரென்னப் பரந்தவர்தம்மு ளலனிவனொருவன் பார்த்திடிற்பராபரனென்று திருந்திழைமகளிர் மனத்துனேவியந்து தெரிவையோடுஇடைத்தன்மேயினரால். (எச)

ஆசைநின்னுளத்தின் மிகவளர்ப்பதற்கா வல்லமனிவ்வகைநடித்தான் பேசுகனவின் பயனுனக்குரைப்பிற் பின்புனைமெய்யுறவனைவன் வாசமென்குழலா யென்றவண்மனத்தின் வருத்தமற்றிடவறிந்துகாத்தார், காசணிமருங்குன் மடந்தையர்மாயை கவலைதீர்த்துள்ளுளேகளித்தான். (எடு)

இன்னணமாயை மாநிடைநிசழ்ந்த வியல்பினைமோகினிசிலர்போய்ப் பன்னுறவறிந்து மானமீக்கரப் பருவரங்கடவிடைப்படிந்து தன்னொருமகள்வாழ் மாளிகையெய்தித் தனையையப்பாங்குமாரொடுக, யென்னிதுசெய்தா யையகோமேதா யென்றுநொந்தின்னணபுகன்றாள். (எசு)

மானமுமுயிரு மொருங்குநில்லாத வழியுயிர்தன்னையேவிசித்துத் தானுறுபொருளாய் மானமேகொளுமுன்றந்தைதன்செவிப்பாடிசென்

மாமாநுவுமதியு மியங்குறுமளவும் பழியிதுவழிவழிவராதோ, யானு
னேவருத்தியீ ன்றதுமிதநகோ வென்செய்தாய்பாவினென்றிசைத்தாள்.

சூரவர்தாமியைந்து கொடுத்திலராயிற் சூமரவேளையவோனினு
மருவராநிற்பர் தந்தைய்தங்க ளாணையினொழுதகன்னியர்தா
முருவிளரொனினுங் சூரவருண்மகிழ்வுற் றுதவுறினையவர்தம்மைப்
பரவுவான்கடவு ளாகவேவினைந்து பண்பொடும்பயிலுவாரன்றே. (1)

மணம்புரிவதன்முன் சூரவராணையினு மணவினைமுற்றியபின்ன
ரிணங்குறவருளீசெய் கொழுநாணையினு மிருப்பாதம்வயமில்லொன்று
மணங்கனையவர்தா மென்பதையறிந்து மடாதவிச்செயலினைச்செய்தா
ய், பிணங்குவாரிலையென் றிருந்தனேபோலும் பேதைநீயென்றுதாய்மு
னிந்தாள். (எசு)

தான்செயுந்தவறுந் தாய்செயுமுனிவுந் தன்மனந்தனைநனிவருத்த
நான்செய்வதென்னென் றிருநிலநோக்கி நாணிநீர்விழிபுகவிறுந்தா
டேன்செய்மென்மொழியாண் மோகினிகண்டு சினந்தவிரந்தகங்கரைந்
துன்மேல், மான்செயும்விழியாய் பிழைநிலையென்றாண் மனங்கரைவ
ண்ணேபோலுண்டோ. (அடு)

மங்கைமீர்நீவிர் சூழ்ந்தனரிருந்தும் வளைதருஷேவியிழைப்பிர்போ
லெங்கடம்மடந்தை நிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிகா னென்றா
ளங்குறுமடவார் சொல்வொரபிராட்டி யருளொடுகேண்மகிமதனா
லுங்குலமடந்தை யுயிர்விடாதிருந்த துன்றவமென்றுகூந்துரைத்தார்.

பாங்கியர்பகாச் சினஞ்சிறிதவிநீந்து பாங்கியர்குழவினுட்சிறப்புற்
றோங்கியசுகளை தன்முககோக்கி யுரைப்பண்மோகினியெனுமாசி
பூக்கனைமதவே னனையவல்லமனைப் புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க
ளீர்க்கதிர்முகமெல் லியன்முனம்விடுததா யென்கொலோவெனவவரு
ரைப்பாள். (அஉ)

மானிடப்பிறவி யரிததிலரசர் மக்களாசுதலரிததலரி
லு லுறுப்பமைத லரிததிலரிதா லுணர்வொடுபோகங்கணுகாத
முனைப்பெரிபர் கூறலாலன்னாய் தவம்பலமுயன்றுநீ பெற்றர்த்தாள்.
மீனெனப்பிறமுங் கண்ணிழையவெருண்டு வெறுப்பதுதகாதெனவுரை
மோகினிசகளை புதன்மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென்றவப்பயனும்
பாக்கெனுமொழிபா டவநிலளியாழோர் பயின்மணமாசர்மேற்றென்ப
ராகவிளிகுளுக்கல்லமன்றானேயருமணத்தலைவனங்கவன்பாற்முற்றம்.
போகம்மீவண்டியவா கொள்கெனப்புதன்று புதன்றனன்பின்னுமோர்

உலகெலாமறிய வதுவைசெய்காறு முலகமன்னவனறியாமற்
நிலைவா னுதலா ளொழுக்கநீர்மறைமின் தேமொழியிரிவகமை

நலமெலாதுமதேயாதலாணுமக்கு நான் சொல்வதென்னுமாளுக
கலகிலாவுவகை செய்துபோயினடன எனத்திலுண்டு னிவழவந்தான்

என்பிழைபொரும ஸன்னையோடென்பா வீருந்தவோசொலினதனு
லன்புடையனைபு னியுமோவென்னவறைந்தனன் மாயைகேட்டதை
வாள், பொன்புணாசகளை நங்குருவுனக்குப் புராரியேதலேவென்றிரு
ப்பப், பின்பிதுநீசெய தனையெனின் னனைப் பிழைசொல்லாமேற்பி
ழையுண்டோ. (அ௬)

மானையாய்நந் தாய்நிற்தமையான் மனறந்ததுநொய்துபட்டன்றிக்
கோஷிழையறிய னென்னெளிதாமோ கோமரவல்லிநீகெண்மோ
போனதுபோக வினியவன்றனைப் புறத்தினில்திவதேயறிவுதான்
தானெனவுரைத்தான் மாயைக்கட்டயாந்து தாய்நுந்துயரமோழ்நுந்

அல்லமனறிந்து துந்திருமடந்தைக் கடுத்தென்புகலெனச்சகளை
வல்லிநீன்மாயை வலையிடைப்பட்ட மறையெலாமிறைமனைநிறைந்த
தொல்லைநல்வினையா லறிந்திலன்வேங்கு நெருவனுமயாமுய்யவேண்டி
ச், சொல்லுவதொன்றுண்டையநீபுறத்தோ குழலிவிருத்தனன்றென்
றான். (அ௭)

மாயையையகன்றானடக்கக்காலெழுமோ வாயிடமற்றமொன்றுண்
டோ,பொயொருவிடய முணமனமவருமோபொருந்நு நம்பகவிரவுன
யோ,காயமுமுயிருந் கலந்துவாழ்வுறமோ கண்டனமெனலெனையொ
ருவா,நீயறிவுறவிந் குரைப்பவருளோ சேரிநாயென்றன ண்ணன் (அ)

கருத்தினையறிபாதவன்மொழிசனக்குக் காட்டியபொருளையேகொண்டு
வினாத்துணர்மலாமெனகுழலினுட்புண நம்விதிபுளகெண்ணிலெங்கெ
டியதை, தரித்தவனொருநீ யிருப்பினுமுனக்குத் தருமிகலையமவேண்
டாவென், றுரைத்தனள்கருணை யென்றுசெய்துவெனன் மழன்றவன
ண்ணலைநோக்கி. (௧௦)

சகலையிவ்வாறு மொழிதரநங்காய் சலவுநன்றுநன்றென்று
நகைமதிதவமுஞ் செஞ்சடைமதுகை நாயகன்நி நமுனஞ்சென்று
முகிழ்புலையடிக்கும் பொழுதுகன்செயல்செய் முபற்சியினின்றனன்ற
னக்குத், தருமெனவளர்பே ரறிவினுற்றனைத் தானலாதறிதரப்பட
தான். (௧௧)

ஐந்தாவது-பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-நு-க்கு-விருத்தம்-நாடு.

௩

ஆறுவது

வி ம வல க தி :

அமலையேவவகனிலத்தெய்துபு
சமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்திமா
நிமலனல்லமனீதியையன்பினால்
விமலைகூறியவண்ணம்விளம்புவாம்- (க)

மதுகைநாகனைநாடொறுமாயைதா
னதிகவந்தனையாற்றிநம்மல்லம
னுதவுமான்மனத்தோங்கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணிலசெல்லநிலத்தினே. (உ)

ஆயகாலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபொய்கெடுநாளினும்வந்திலள்
யோயிராதவட்கொண்டுவண்மோதென
வேயினுணல்விமலையென்பவே. (ஈ)

கறையில்சோதிக்கயிலையினின்றுநம்
பிறைவியேவவிறைஞ்சிவருமுலைப்
மொறையினுல்விழுந்தாளென்ப்பூமிசை
மறுவிலாமதிமோல்பள்ளவந்தனள். (ச)

வந்துபொன்னெயிலில்வட்டவனவசை
நந்துபொன்மணிமாடநனுதியே
சந்தமாயைதனதெதிர்நின்றனள்
கந்தமெனமலர்க்கற்பகவல்லிபோல். (ரு)

நின்றமோதெதிர்கண்டிலவுல
கன்றுபோலுழிவ்வாயிழைவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதனை
யொன்றுமேவியிருப்பவதவினாள். (ஊ)

அருகிருந்தவனையநிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமணியென
வுருவமைந்திவனெதைதனொன்றுகுழ்
புரமடந்தையர்புந்திவியந்தனர். (எ)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்ததெவ்வுன்மெய்யாய்நீ

மேயதன்மையென்னென்றுவினாவலுந்
தேயுதுண்ணிடைசெப்புதன்மேயினாள். (அ)

கயிலையென்னிடங்கற்பகவல்லியென்
பெயரியம்பின்விமலைபெருங்குலச்
சயிலமங்கைகின்றன்புடையேவினாள்
வியனிலந்தனில்வந்துணைமேவினேன். (க)

என்னமன்மகளெம்பெருமாடடிதான்
மன்னும்வந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிரின்றன்னேவிடுத்ததென்
பன்னுகென்னப்பகர்தான்மேயினாள். (ஈ)

வேறு.

ஆல்லமன்வலிகிலையறிந்துவாவென
நல்லுமைநினைவிட நன்றென்றெங்கைநீ
வலலமைபேசியிம மண்ணில்வந்தபின்
சொல்லியநினைபெருஞ் சூண்மறந்தனை. (ஐ)

நின்னையுமறிந்திலை நீயென்றாவிய
னுன்னுறுமனமொழி யுறுதவல்லமன்
றன்னேநீயறிவுறுந் தன்மைபுண்டுகொல
கன்னிமாதுமைதம கலையையல்லையோ. (ஐ)

ஓடுமருந்தயின்ற றங்கல்போலுநா
யாடியசூண்மறத் தயர்ந்திருத்தலா
னாடிநின்றனைத்தரற் கென்னேநல்லுமை
யேடவிழ்மலர்க்குழ லேவினாள்என்றாள். (ஐ)

கதிரொழுபகலெனக் கண்டிடாதுதன்
மதியெழுமிரவென மனந்தெளிந்துதன்
றிதியொடுகினேவுமோர் சிறிதறிந்தனள்
விதியுணரிறைமகள் விமலைசொல்லினாள். (ஐ)

மூலகாரணெனனச் சிலர்மொழிந்திடு
மாலுமோர்மானிடப் பிறப்பில்வந்துதன்
சீலமோர்ந்திலனென்றிற் சிறியயேகைநான்
ஞாலமேன்மயங்குத னவிறல்வேண்டிமோ. (ஐ)

ஆல்லமனியல்பெலா மறியப்பூந்துணர்
வல்லிகிள்குமுதவாய் மலர்ந்துகூடுறெனச்
சொல்லிகின்றிணையடி தொழுதமாதொடு
விலுறழ்ந்துநடல் விடுலைகூறுவாள். (ஐ)

சுழியிலேயினுமையொடு கண்ணுதம்பிரான்
செயலுறமல்லமன் செயதிகூறலு
மயலுற்விருந்துநா னறிந்துளேனதை
மயிலியலகேளென் வகுத்தன்மேயினுள். (௩௭)

வேறு

ஐழியில்வள்ளிகாவையெ னும்பதிபிறநக்துநிகரில்லா
ஞெடிவிலகருணைநிராங்கா ரனென்னு முண்மைப்பெயரினா
மடிவிலகற்பிளவன்றேவிமா சுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி
சடிவின்மறையாகமவிதிகள் கண்ணுறறறியவொழுதுவார். (௩௮)

மெய்ம்மைச்சிவமேயல்லாமல்விரியுமுலதம்பொய்யென்பா
நிம்மைமறுமைநிலையல்லவென்ன நிகழ்ந்தகருததினார்
செம்மைநெறியிழைபுறமொடகந்திரியுங்காணங் ராமாதி
பெய்ம்மைவினையிலவர்குருதூல்பொருளாய்த்துணிந்துவீடுவப்பார்.

இனையராகிய நக்துநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றனையரின்மையானெஞ்சந்தளர்வான்போன் றுநிராங்கா
னையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சஞானமில்லாத
வினையும்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே. (௩௯)

இத்தவுலகிற்குதவியாயிபன்றதொழில்கள்பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்றோன்மக்கடமதடியாகுவா
னந்தவுலகிற்காநினைப்போனறங்கூர்மசனாமத்துவிதா
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானியாகுமென்றெண்ணி. (௪௦)

உடம்பைப்பொறியைக்காணுத்தையுயிரைத் தானென்றுமுலாம
லடங்கத்துறந்துதன்னையறிந்தபேத்பேதமென்னுமயல்
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டிம்புதல்வன்வேண்டுமென
விநிம்பைப்பிறவிநோய்தணிப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினான் ()

இரண்டோடி ரண்டுமூவிரண்டையிரண்டா றிரண்டுமீமிசையெண்
ணிரண்டோடி ரண்டுநொண்டிருந்தவிதழ்ப்பங்கயங்கள்கடந்துபோ
யிருந்ததுளத்தின்மேலோ ராயிரந்தோட்டமலகமலமிசை
யிருந்தசோதினைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பேமெனவெழுந்து. ()

வேருமொருவனுடனிருப்புவேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு
மாறுநீமனையுங்கொழுநனும்போய்வுனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேனாற்புனல்போற்றெளிந்தமனத்திறந்துந்திறவாவிழியொடுதம்
பேருயிட்டலிங்கத்திற்கிறமுதமையும்படிவைத்து. (௪௧)

தறிபோலுடலகேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருகாடி
நெறியோய்மீனும்வளிய்தனைநிறுவிநொடியிற்செலுத்தி

யறிவோர்கிறிதுஞ்சுவியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமாறிக்
குறிபாடிநுந்தவொருகுறியைக்குறித்துக்கொண்டங்கிருத்தனரால். (1)

வாயுநிற்பமனீநிறுமனந்தானிறப்பப்பொறின்னு
பாயுக்கப்பொறிகணிறப்பவிடீர்ப்படுபுன்புலன்கணின்றனவா
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளதே
தூயபாமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (உசு)

ஒருங்குமனமோடினையசுவயோகசமாதிகவதிங்க
ணிரமபவிறந்தகாலத்து நெற்றியிசையிறபாருசோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச் செனறுபுறமுற்றிடவதனை
விருமபுமிருவாதாமுமுடன விழிகழிந்துகண்டனரால். (உஎ)

வெம்மையொழிந்துவிலக்திழிந்து விளங்குத்திரோபனிநீங்கி
யெம்மையாளவருமதியோ விடுமிக்கனங் ஹுகராத
செம்மையொளியான்போழிலோ தெரியாதென்னவொளிரந்ததவர்
தம்மையறியாவுவகையுளந் தனழப்பச்சோதிமதலையே, (உஅ)

அலைந்துபிறப்பிலாங்கார வஞ்ஞானிகளாமானி - ரு
மலிந்தகாரமுனிவரரு மற்றையோரும்பெறுவரோ
தொலைந்தமாயிராங்கார சுஞ்ஞானிகளபோன்மலவிருளோ
நலிந்துவளாச்சசிதானந்த நந்தாவிளக்காமதலையையே. (உக)

பேரானந்தம்பின்னையர்ப் பெற்றவவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனே பொழியுமுலாதமமைநா
நேராவியம்பலாகுமோ நிகர்தாந்தழமிற்றாமென்று
வாராரிளமென்முக்குமுலைநன் மடவாயுணைப்பதன்றியே. (உஊ)

ஐண்டுபாசந்தபுசிலரும பாஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே
கண்டுவாழ்வுபெறுகாலாற் கண்ணிற்காட்டுமவரினலை
தேண்டுபடுமினிராங்கார சுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக் குழவிபாக்கிக்கூட்டினரால். (உக)

சங்குத்தெய்வதுந்துமியுந் தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகன றீன்றமலடுதறிதளிர்ந்த
பங்ககலந்தபுனறெனின்த பதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்த புனிதன்மகவாய்த்தோன்றுகான். (1)

நையாமனத்துரிராங்காரன் ஞானத்திரனாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாருளகணன்றியுமில் விழியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்முழி யேறான்மார்போடுறத்தழவிக்
கையாலெடுப்பவெக்குறிறை கைவளன்களவானொய்தாகி. (உஉ)

செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன் செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுகம்
மில்லாய்மகனதியல்புநீ யியம்பாபென்னவவன்றெரிந்து

வாகமமுமாரணமுஞ் சாற்றற்கரியநம்மகவை
யெவ்வாறுபாப்பனியானமடவா யென்றுவியந்தகூறுவான். (௩௪)

நாம்பாற்குழவியாகாம னம்பாற்குழவியாயினான்
நீம்பாற்கடலிற்றுயிலவேணுஞ் செந்தாமரைமேலுழைவா னுயர்
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன றுனையபமிதற்கிலலை
காம்பாற்புரித்தனையதோட் கனிவாய்த்தடங்கனாபென்றான் (௩௫)

ஆன்றமயல்கெய்சையோதத் தன்றித்தவபோய்திடு
லீன்றமொழுதிற்றனமகளை யிநந்துசான்றோ னெனககேட்டு
தோன்றுமுவுகைக்கடற்படிந்தாள் சுஞ்ஞானித்தாய்சுமபொன்மலை
போன்றுவளர்த்துமருககுணமிடி போக்கவறியாவிளமுலையாணய ()
வேறு.

மக்களெஞ்சுகமோடுதம் மதியினொன்றையறிந்திது
மெய்த்துறுபொருளென்றதை வேதமாகமமோதுமென்
றுத்திகொண்டினாசெப்தெதி ரொன்றைநின்றைசெய்சமையர்தம்
பித்தையல்லெனுமல்லமாப் பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௩௬)

வினையினொலொருவன்றரு மேனியாளனலாதொரு
மனிதனாசெடித்திடம் வடிவனாகல்லலம்
வினையுமாறுதவழ்த்துபின் என்னுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகை மறுகினுடல்பயினறன். (௩௭)

வருகவெங்கடமாவியே வருககண்ணுரைமுதமே
வருகவெங்குலகீபமே வருககேடறுசெல்வமே
வருகயாசவினாசனே வருகஞானவிநோதனே
வருகவென்றனைவினையிழந்தி வந்துமேல்விழும்பல்லமன். (௩௮)

மாயையாலுளவாகிய வடிவுநாமமழித்துள
னாயவோபிரமந்தனை யறியுமாறறிவித்தலபோன்
மேயபேதையர்மணலமை வீடுதொள்கொட்டித்தனன்
போயுலாவுவன்மானிடன் மோலவேவினையாடுவான். (௪௦)

நானியக்கினியங்குறு ஞாலமென்றறிவித்தல்போற்
ருணுருட்டுகல்வீதியிற் நமனியச்சிறுதேரினே
யானடிக்கருஞ்சுக மிதனையொக்குறுமென்பது
மோனமக்குபிராயினான் புதியபம்பராமாடுமால். (௪௧)

ஆடிபொன்மெதிர்கொண்டிகம் மானனந்தெரிவார்கள்போற்
கூடிபொன்சுருவெதிர்கொடு கொண்டிதன்பெருவிஞ்சைக
ஞாடிபொன்கலைகற்றல்போ னுடகம்பலசெய்தனன்
விடுறம்மமலைகனம் பேசுகம்பகாநானே. (௪௨)

நத்தைதாயுளமின்புறத் தனது யோருளான
மைந்தனாகியிருந்தொரு வாலகிலைத்தரு
ளெந்தைதானுலகெங்கணு மெய்திமக்கமவல்வினை
சிந்துமாறுவினைநதிது செப்பன்மேயினென்பயே.

(சுரு)

உங்கள்பாவனை யொருமைபா லுருவமாமகனாகி
னிங்குமேவியிருந்தன னினிரடந் துலகெங்கணுந்
தங்குமாதவர்முதலியோர் தங்கனெண்ணமுடிப்பனென்
றெங்கணுகனியமபவவ் விருவருமபுகுகினறனர்.

(சச)

பிறப்பெனுங் கடநிற்படம் பிசமயெழுதுபுணையனாய்
துறப்பின்வீடெனுமொண்ககா துன்னுருதமிழ்வேமென
மறப்பிலாவிருதாவரு மனபுனைந்துரைசெய்திடச்
சிறப்பனானசிகாமணி தெவியுமாறுநாயாடினன்.

(சரு)

சற்றுநம்மைமகன்விடேன் றளான்மின்மனமென் றநான்
சொற்றதையமுமக்கென்றிற் றுணியுமாகமவேதநால்
கற்றுளோரைவினாய்சிரங் காருளானிகடமைபிவ
னுற்றவல்லமனகலவனே லுமைமினென்றுணர்மின்களே.

(சசு)

என்றுபொன்றுமில்லுடன் முசலி யாவும்வேறெனநீக்குபு
நின்றதமமில்வேறலனெனு நிலையென றுதாதான்மிய
மொன்றுறும்பரிசுரைசெயு வுணரும்வண்ணமுணரத்தினுள்
பின்றலின் நியவல்லமாப் பிரபுவெனுங்குநராயனே.

(சஎ)

நத்தைதாயிலனாகிய தானுவாகியசங்கரன்
மைந்தனாய்மகவிலனெனு மனவருத்தமசற்றவ
முந்துதெசுகனாகிநன் முகநிலைசுவையெய்தினோ
நிர்தமாதவரலதிலை யென்றுமக்கடுதிததனர்

(சஅ)

ஆகலாலெழிலலம நருவிரிஞ்ஞறுகினறது
வாதமாறுநன்முத்திதான் மலைசுருங்கெழுநிதியென்
றோதினானதுபொழு துடனிரந்கனென்றவன்
மேதைமாயயறித்திட விமலைகதினென்பயே.

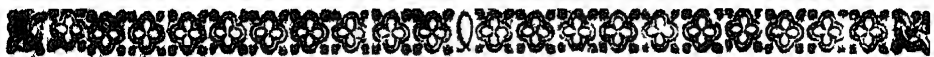
(சக)

எள்ளிலெண்ணெயெனப்பட நிற்கனக்தெரிபென்னவாய்
வினாளுமென்மலர்மணமென விரவ்பெங்கணுநீற்பிணும்
வள்ளலலநன்னவர்தம் மனமடைந்துவிளங்குவன்
றெள்ளுமின்கனவலிமமுபா நிரண்முலைக்கணிஞெழுகல்வோல்.

()

விமலைகதி - முற்றிற்று.

ஆச-கதி-சு-க்கு - விருத்தம்-நடுநடு.

உ

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி.

தல்செழில்விமலையின் னணநவின்நிட
முலலைவண்ணகைவரு முயற்சியெண்ணியே
புலஹவனவனையென் நெழுந்தபோதினி
ஸலமனகன்றமை யுறியக்கூறுவாம். (க)

முகிழமதியணிபவன் முதல்விசுதோதிய
வசைபெறவீமலைதான் வகுப்பமாயைகேட்
மகடுநிழ்வுறமுநா மலமபபெருந்
தகைதனையடைவதெவ் வாறுசாற்றென்றாள். (உ)

மழுவுலமுயுறிய வள்ளலவந்தனை
யாழகுறவியற்றினை யாயினலமன்
வீழியெதிராதோன்றி மனக்குவெண்டிய
தொழிவறந்குவ னுனக்கெனேருதினாள். (ஈ)

முகலவிரீபுரைசெயு முன்னமேயருண்
மதுகைகாயகன் றனைவழிபட்டேதகினே
னதுநுமபவனினை யறிந்துளென்னப்
புதுமயனமுழ்கினாள் புலாந்துகறினாள். (ச)

கொருவறவிவளக விழியிலாமையாற்
பாசிலபுசனைப் பயனிலென்றன
ளாகாவென்றுகூ தங்கைகையத்து
துனாதிசயும்விமலைதன் னுள்ளங்கலங்கியே. (ஊ)

பயனிலையருச்சனை பயின்ருமென்றனை
யயனரிமுதலிய வமரர்க்காயினு
நயமொடுசதாசிவ நாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோ கொண்டமுற்றமே. (கூ)

வாசலாளரியயன் வானகாட்டுளொ
பாசமின்முனிவார் பலருமண்ணிடைப்
பூசனைவிதிமுறை புரிந்தவாலயங்
காசணியஞ்ஞலாய் காண்கிலாய்கொலோ. (எ)

மலைமுதல்கூர மகளிப்பாற்கட
ஸலைமண்ணமுனிவரில் ஸமக்கிமக்கியர்

தலைமகள்விழிதுதற் கடவுழ்ப்புசையா
னிலைமைகளடைந்தமை நினைந்திலாய்தொனோ. 1 (அ)

சித்தியுமாயுஞ் சிறப்புத்தாயியி
புகதியாடைவாப் புத்திபோக்கினோர்
முத்தியையடைவோம் முதலவன்புசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியந் தளர்மருங்குலாய். (ஆ)

பிறைமானிடப் பிறப்புலாய்த்துநல்
லேடவிழ்மலரினா லிறையைய்ப்புசியார்
பாடமைநாளொலாம் பாழ்க்கின்றப்பவர் |
மூடனாயெண்ணுங்கான் முந்திநிற்போ. 2 (இ)

காம்படுதோளிமுகக் கண்ணன்றாமலர்
தேம்படு மலர்கொடு பூசைசெய்பவர்
பாம்பொடு பழகிலாப் பரமனென்றவர் |
பூம்பதமனமகிழ்ந் துலகம்போற்றமுே. (ஈ)

நோய்ப்பிறப்பிலாதகண் ணுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறத்தலைக்கொரு மகிபெறாநா
னாய்ப்பிறப்புற்றதி னறிஞொள்ளுறு |
நாய்ப்பிறப்பாற்றவு நனதுநன்றோ. (உ)

பொருவிவியாகமம் புகனறமந்திர
கிரியைகள்வழுவறக் கிளக்குநலலருட்
குறபாநாளினிஹ் கொணமிசெய்குநர்
பாசிவபூசனைப் பயனைநண்ணுவார். (ஊ)

அண்ணலேம்முகங்களு மருளுமாகம்
நண்ணியவிதிமுறை நன்குசெய்யினு
மெண்ணருமன புளத்திலலையேயென்றிற்
பண்ணியபூசனைப் பயனைநன்றாதோ. (ஊ)

பூசைசெய்தன்னையும் பூசிக்கப்படு
மீசனதியல்பையு மிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபெருளையு மறிவறிந்துயர்
தேசிகனருளினிஹ் தெளியவேண்டிமால். (ஈ)

மந்திரதங்கிர வழுக்கள்வந்தனோ
கிந்தனைபுறவிட யத்திற்சென்றோ
னையந் கொழுபூசனைப் பயனிலென்றநீ
கிந்தனை செய்கதென் னிழ்த்துவாயென்றாள். (ஊ)

என்றுநலவிடலேமா இயம்பப்பூசையால்
வெனறிகொளல்லமன் விழியிறேன்றிய

நன்றியையறிக்கில ணமுவிநின்றலால
ஒன்றுயர்மன்புற மாணயக றுவாள்.

(108)

வேறு.

இன்றையமுணர்கிலேனா னெக்குருவுகாத்தவாற்றா
வின்றளவிளிக்கபூசை யியமறியுமபயனொன்றிலலை
பென்றனாள்பருவமுற்றோ க கிருமறையுபதேசர்ப்ப
தன்றிவண்ணிமனிதர்க்கோதி னதுபயனபடுவதுண்டோ,

(109)

நெறிபலமுறையுபாத்து நினைந்திலளசீனாயர்க்கா
மறுதலாமனத்தளாகி மாயைமர்லகொண்டிருந்தா
ளறிவிலாக்கறிவிப்பார்தா மறிவிலராவவா னறு
வெற்றிமலர்வணர்வாரகூந்தல் கிமலோதனமனந்தளர்ந்து

(110)

இவண்மனங்கவன்றிருந்த திதனைநாளறிவென்று
ருவிமுலைவிடலெசொல்வாளகோற் றெடிமடந்தாய்நின்மே
கவிழ்மலரம்புபட்ட தாயிருந்தன்மெனக்கு
நவிலுதிமறையேலன்னை நகமகளானையென்றான்.

(111)

ஆனையவெருவிமாயை யம்பலத்தாடாநின்ற
தாணுவமுளர்விரும்புந் புண்ணுமைமொழிந ன்கண்கட்
தெண்ணுமபுகிவமிக்கோ னெருவன்வந்தனன னைனைக்
தாணுமெனநானகானே னென்றனளகற்றோபோல.

(112)

அல்லமனையனாம மவன்றனக்கலடுகன்னெஞ்சக்
தல்லுருகுருதுமக்கட் சடவுளுக்கனநீமரு
விலலுருவாவதுண்டோ விளங்கிழாய்நினைக்காணு
நல்வினையொன்றிருப்ப நாணுயிரதரித்தேனென்றான்.

(113)

நீகவிலலமன்வே னெடுங்கண்வாணுதனமடந்தாய்
நாளவிலலமன்று னச்சு முன்றனககுத்தக்க
மாவிடவடிவங்கொண்டு வந்தனனபோ லுமன்னான்
ஞானநலவழியினன்று நயந்துகண ணுணமைகாட்டான்

(114)

என்னகல்விமலைய விளங்கிலெடுகிஷுமகண்ணி
தன்னிகதல்லமயசச னதாநத்தசம்புவென்ற
வண்ணவனலவரிவனருன மத்தனவலலமனகாண்
முன்னெடுபின்மயங்க மொழித்தையணங்கொன்றான்.

(115)

வெண்டியவடிவங்கொண்டு வேண்டியவாறுசெய்யு
மாண்டருவல்லமரகி தாமென்றுமாகாதெனநங்
கொண்டருவிநிறுநொசுற் குறித்திடப்படுவதுண்டோ
புண்ணியுமென்கொங்கைப் பொற்றொடியென்றுசொன்னான்.

(116)

தருக்கின்னுடனுனாத்தற்காதினிவாங்கிலென்றன்
சுருத்தறுமனையன்றன்னைக் காட்டுவல்சண்டுரிபின்
புராததருளினையனென்ன வுணர்ந்தறிவரியனென்று
தெரித்தவனாயினன்னுன் நிறலின்க்காண்பலென்றான். (௨௬)

கன்குகொண்மணியின்றன்மை காட்டுதற்கறிந்துளோனாக்
கொண்டசெல்வவர்போல்வந்த கோதையையுடன் கொண்டேகிப
பண்டிதன்பூசக்டெய்தும் பரிசுபேரன்மகளிர்குழத்
பொண்ணையங்கனிவாய்மாயை சுடாபுணிக்கோயில்புக்கான். (௨௭)

அரச்சனைமுன்புபோனன் றுற்றுபுமதுகைநாதன்
நிறுச்சாணங்குள் பாற்றிச் சேயரிநெடுகெட்டுசெவ்வாய்
விவாக்துணர்மலர்மென்கூந்தல் விமலைமாதோடுமவந்து
நிறுத்தமண்டபம்புகுந்தா ணினாவளைத்தொர்க்கைமாயை. (௨௮)

அல்லமரிவர்தார்தாமென நறிதரவறிதிராமற்
செல்லுகவெனவடிகஞர் தோற்றமபோன்மத்தளத்தை
வல்லவனறைதலோடு மாயைநெஞ்சுலாடச்
சிலலரிமணிசிலமபு சிலமபுறவாடுகின்றான். (௨௯)

முன்னுறவிருந்தஞான மூர்த்திமேலவழியுமார்த்துப்
பின்னுறநின்றமூர்த்தி மாமெமிசைப்பெயருநெஞ்சு
மனனுறவிருத்தினின்று மாயைதானடித்தாள்கண்டோர்
தன்னயனமுமாநெஞ்சுந தன்மிசைவந்துவிறு. (௩௦)

அர்த்தமதுபுளிகா யரிமதர்மழைக்கண்மாயை
சுருத்துறுகாமந்தன்பாற் காணுறத்தோன்றிவின்றான்
வருத்தறுசெயல்கொண்மாயை மருவியகுணமடுததுப்
பாத்தினிற்றோன்றுமென்று பதர்வதுமுண்மையன்றே. (௩௧)

கூத்துக்குப்புருந்தநம்பி கொட்டுக்குநாணுறமற்
சோத்தப்புருடவின்னு சிந்தைநேருகினின்றான்
வார்த்தைக்குட்டிடாதஞான வாரியைவாயாற்சொல்ல
மூத்துக்குமதியைவென்ற முகத்தியர்குழாத்துணை. (௩௨)

கையொடுசெல்லாநின்ற கடைக்கணன்மாயைகாட்ட
வையனைவிமலைகண்ணுற் றதிசயமுடையளாகி
வையகமதனின்மிக்க மனிதருளினையன்போல
மெய்யுழகுடையன்றனை வேறுகண்டிலனென்றெண்ணி. (௩௩)

மாறநுமலமனையிங் வடிவுகொண்டிவள்செய்ப்புசைப்
பேறருளுதற்குற்றுகே பெருங்கவத்தாற்பிறந்த
வேறெருமகனுவென்று விமலையையத்தாளாகித்
தேறிலணிப்பமாயஞ் செய்துநின்றனினெங்கேமாண். (௩௪)

மாணவ்யம்மணியேபோது மாணவரான்முதத்தைக்கண்டு
 யெல்லாங்கருங்கடெசெய்வாய் விமலமாநகரனுததிற்
 துதுமாநாதித்து தடங்கருப்பதனோனிநின்
 சேசமகனபோந்தெயக் தேடிவுங்காண்பேமென்றான். (சுட)

சிலநுதல்விமலைசொல்லாற் றெளிந்துளமிறையநோக்கிக்
கல்தொடருழைமோன்மாயை காட்டினிற்றொடர்ந்துபோனான்
மலர்கொடரளிகளையோல மாயையைத்தொடர்ந்துசென்றான்
கொலைபெயிழைமூர்த்துக் குழைப்பொருந்தடங்கணல்லார். (சச)

மெய்த்தவம்மயின் றுறெற்று வேந்தர்க்குங்கொடாமன் முக்க
ணத்தனக்கென்றுவாளா வாசன்வைத்திருந்தபாவை
மத்தனிகன் பின்மோனான் மகடனையந்தோவாண்டி
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல் மாவமென்றறைந்தார்க்கண்டோர். (ச)

மாவமுப்பழிபுகல்கும் பல்வகைமடிமறங்க
ளிபாவையுமழிக்குமெய்து மின்மறமதனாலெய்து
நோவுநன்மரபுஞ்செய்யு நோன்புநல்லொழுக்குமென்மைச்
சாவுமெண்ணுறாமனிற்குந் கயங்குபுன்காமமென்மார். (சசக)

வேறு.

பஞ்சின்மேன் மிதிப்பினும்பதைதைக்குமென்பதங்க
ளஞ்சுறள்பாணமிதிப்பதைநீருணவவாவாள்
விஞ்சுறாயிறுமுதிர்க்கிாவெதுப்பினைவெருவா
ணெஞ்சயோகிமேலிருத்தியந்நிலாவளேசென்றாள். (சச)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கிரிந்த
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருங்குளிர்தண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்றோமெனிற்புனலிற்
றாமினங்கயல்குமெணல்விழ்ந்தெனத்தளரும். (சச)

மாளலங்கருங்கண்ணிநோகியகொடும்பாலே
யானைதன்புழைக்கைநிகர்துளியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெயர்நினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
மேனகத்தெறிதிவலைபோந்தவறுறும்பினாந்து. (சச)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராகிப்
மாலையின் றுடனுமிழ்ந்திலனாகின்மெய்ப்பதைத்து
வேலையின்றலேவிழ்ந்ததனாலுமுண்வெண்ணை
யாலும்வெந்தழறணிந்துயிருங்குவனலனே. (சச)

நாயினுவினீர்சிறுமுயற்குருகைகண்க்குந்
தியபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயைமாதுபின்றொடர்ந்துசென்மலர்முகமாதர்
வாயினீரின்றிக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. (சச)

கானனீரெனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மாணனீர்சிலர்வாய்க்கடைநாவினுவருடித்

தானையேர்கரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார்
வேளிலோகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (101)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
யாததாமகாவருந்தினறாலைபுண்டந்த
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல்
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகண்முன்னோடும். (102)

கூந்தன்மேல்விரிமுகிறக்கோபம்வாய்காட்ட
வேந்துகோங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக்
காந்தளங்கைகடரவருங்காரொனக்கலாபம்
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழ்வந்தள்ளபெருவனத்தில். (103)

சிக்கமுங்கரியும்வணிசெயத்தவஞ்செய்யு
நங்குறுந்தவர்மாயைதன்முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிக்கமுங்கண்மெளந்தளர்ந்து
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரித்துகோயினரால். (104)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ
னெடியவாள்சடைமுனிவார்கலங்குறுநிலையுந்
தொடியுலாவுமென்றோண்மடவாருறுதுயரு
முடியுமாறருள்செயரினைந்தன்னருண்மூர்த்தி. (105)

மரையையோகவோர்கணத்தினிற்றுரப்பனீர்மனத்தி
னோயுறீர்வொருமுனிபோனின்னுதுவன்று
துயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லெல்லுருவாய்த்
தெயுநுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (106)

மொங்குமாரழல்வெஞ்சரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாமெதிர்த்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்கணயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்கனாகுலந்தீர்த்துமெய்குளிர்தாச்சாரந்தார். (107)

பெருகளற்றினிலமுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த
காகெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விமைமலர்க்கணையட்டுளையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனைபென்கொலென்றனாவர்தாம். (108)

ஊற்றியாயிடைவிடுத்ததுநீயிமற்றி
யிற்றைகாளுமைவிடுத்திலேனிதனையிவ்வுலக
முற்றுமோதுறுந்தம்பிகைமொழிகுருளரோ
குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுகால்லால். (109)

என்னவோதலுமல்மனைந்திழைமடவார்
கன்னன்மாமகன்மனத்தெழுக்காமநேய்வளரு

முன்னநீமுனியாகிருந்தின்றுதான்முனிந்தா
யென்னையெறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றார். (கக)

தொல்லையின்ருமேனியோலுள்ளமுந்தாய்தாய்
நல்லையென்றுநைநம்பினேன்வஞ்சகநடிப்பு
வல்லையென்பதையறிந்திலேனெனவன்சொற்
சொல்லிகின்றனன்மாயைபெம்பிரானிதுசொல்லும். (கஉ)

வஞ்சகநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ
தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோவெனத்தடங்கட்
மஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளையுட்படிநி
னெஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிநீயென்றான். (கக)

தள்ளன்மங்கையைக்களவுசெய்யொருநினைக்கண்டு
கொள்ளுநன் குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்குத்தைத்
தள்ளருஞ்சுரர்முனிவராற்சொலவிக்குந்தகைமை
வள்ளலென்றுயுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. (கச)

நெஞ்சம்யாதினலெனையகன்றிடவரிநினைக்குங்
கஞ்சன்மாயையையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சும்வானிதையென்னையெம்மெய்யினுல்விடுவான்
றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றேய். (கரு)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவரென்
றன்னையென்றிடவல்லோவல்லொன்றனைப்
பின்னையென்றிடவல்லரிபார்வேகதியென்று
பின்னையென்றதுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும். (கக)

என்றனையைக்கடப்பவரினையிலையென்று
வென்றிகுறினையேலவநிற்கவேல்கிழியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சிபானிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (கஎ)

நாலுவாக்குநீபார்ப்பிதுநானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நாலெலாமுரைத்திடுமெனச்செருக்கொடுதுவன்றான்
மாலெலாம்பிறப்புதற்கிடமாகியமாயை. (கஅ)

ஆட்டுவிப்பனிவ்வகிலமுமென்றனைநின்னை
யாட்டுவிப்பவரொனவறிந்திலேயேதாய்
கேட்டுநின்னையோர்யொருளெனமூடகோகிளர்ப்பவர்
நாட்டுமென்னையநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். (கக)

ஆராயாரிருந்தாட்டுவோவதையறியோ
மாறவேள்செய்யுறையறித்தீன்பினைவாதம்

நாரொனுவியம்பினளையகனமிடிற்பசிநோய்
தீருமருந்துதவுவனென்பவாசிரோபோல.

(எடி)

காமிபாகிரீயருசசனைகடைபிடித்தமையா
னாவேனெடுககண்ணினய்காமிபோனடித்தேன்
நீமைநெஞ்சினற்குணினைந்தனைநினைத்திண்டேன்
போமினருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன்.

(ஏக)

வேறு.

மண்ணுலகிலிழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பிவறிதுமினட
ளண்ணன்மகளெனும்பழியைமாளாமனிற்சிப்போயக்கைகொட்டி
விண்ணுலகநகைசெய்யச்சூன்முடியாதெவ்வாறுவி லன்பங்கிற்
பெண்ணாசிதன்முகத்திலிழிப்பலெனமாயையுளமபிழைமுற்றாள். (1)

அன்பினுலன்பர் பெறற்கெளியனாமெனைச்சூனொன்றறைந்துவந்து
வன்பினுற்பெறவேண்டிநின்றழிந்தாயிதுதகுமோமாயைமாதே
முன்பினுக்கடுவிதைத்துக்கருமபாகவேண்டிமிசமுயன்றுநெஞ்சிற்
அன்பராய்த்திரியுமவாபோலென்றான்மாயைதனைத்தற்ககவலலான். (2)

கனாகுறுகவந்தகலங்கிழிந்தநாயகன்போலக்கலங்கிவிசிற
வொப்புனாமெனமுலையையதனைக்கண்டுவிமலையுளமதுகிமாழி
பிரதமுறுகளிம்புமவிசெம்பினிடனோசூறவிவலபுபோல [ள்.
வருள்புரிதியையவிவளகுணடோக்காதென்று தொழுதகுசிசசொன்னா

இலங்கிலவேன்மருட்டுமலர்விழிவிமலாய்வறியவோடிரதந்தன்னு
னலங்கிளாமொன்னுருவாயிலென்னாவிமமாயையினபநனுகுமென்று
புலங்களறிவரியபரமானந்தசிவயோகிபுகலமாயை
தலங்கியளிபகம்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டுடனவழுங்கிக்கழறுகின்றாள்
நனவொருபுன்கனவாகமயங்குவனைப்புணர்தவிசூறாமெனறி
யெனதெனநின்றளஞ்செருக்கிமடமாயைகூறுவவமெவகள்கோமான்
கனவினுக்கர்வுறுமுணவுதறையுமோபசியதனறவோவதுண்டோ
நினைவிலவருகனவொன்றுகண்டிதுமாநதனைபேதாய்ந்தானென்றான். (3)

எவ்வண்ணமுனாவன்மைகொண்டுநீதள்ளினுநானின்னுபோகேன்
கைவண்ணமலர்ப்பகழிமதனையாய்நினைத்தமுவிக்கட்டிக்கொண்டு
செவ்வண்ணமலர்கைலைக்கேகியெனஞ்சூன் முடிப்பலெனச்செருக்கிச
சொன்னாள், மைவண்ணமலர்க்குழலான்வானிரட்டிவிழுங்குவலென
மாற்றமபோல. (எஎ)

முடிக்குமலர்க்குமுன்மடவாளஞ்சூன் முடிப்பலெனுமொழிக்குமுறுவ
ல்செய்து, பிடிக்கவலையாயிலெனப்பிடிநடையாய்ப்பிடியெனறுபிரானம
றைத்தான், மடக்கொடிதன்விநியிமைக்காண்மாமபோய்மகிமயங்கிவறி

துவின்மூல், கடரத்தொழிமென்றேண்மடவாரின்நிழந்தோயிவனையெ
னத்துயரமுந்நீர். (எழு)

வெண்டிங்க்ணிலவுவாயிடைப்புசிறுஞ்சேரோடு மனுமென்புள்ளதி
யுண்டிக்குவாமுமுயிருள்தோநமமலல மனுமொருவனமுனும
பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவன்பிடிக்கப்படுவார்காள்
நெண்டன்பினவழிநின்றமுன்மாதிரிநதபெருந்தாயேராக்ஷலாஃ. ()

மாயைநனைவாதித்துத்தள்ளுபுதன்னிலைநினைவாமாயாவாதி¹
யாயினனலவீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினுனென
நேடியுமனசிதவியிறப்பெதிராவுநிசுழ்வெனும்காலமுணருமாற்ற
நாபமுநிவரொலலாமலமனைத்தொழுதுதவருதொடங்குவாழ்த்தாடி

மாயைகோலாகலகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ஓ - ங் - விருத்தம் - சந்ரு.

~~XX~~

எ ட்ட ா வ து

வசவண்ணர்வந்தகதி.

ஆசைவிலல்வம் காபுமைற்றலை
வசுவதேவன் வரியகண்கடாந
கசியுமன்பிற் கயிலையினின்றுகொ
றியையிலவந்த கிறமுனைசெய்குவாம். (4)

திங்கடாணுஞ் சிறுவிழைநாட்டி ஈ
வாவகுமோர்பொருள் போக்கும்வறியாட்டே
னீங்களுண் செங்கதகைமாயைநின்
றேங்குமாநி யியக்கழுமினறியே. (உ)

மத்தளங்கொடு வந்தவுன்றன்னொடு
பொய்த்சதுண்ணிடை போயினவென்னவே
சித்தநாணுந் துயராமுந் துன்பிடப்
பித்தர்போற்றின் குருந்தனர்பெற்றவர், (க)

தக்கதந்தைய சாயப்பழிசெயு
மக்களின் மலடா தாமா கலு
மிக்கவன்பிரி மீமவலுலெலென்
றுக்கெஞ்சுட னேடினன்மன்னயன். (க)

(三)

காப்பசிக்குச் சுவன்றுதசைதின
வாய்ப்பதைக்கு மறவர்வலையிடைப்
போய்விழக்குழக் கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்ப்பதைப்பது தன்னெதிர்காணுமோ. (௫)

கண்டுவார்சிலைக் கானவார்ப்பினைக்
கொண்டுபோகக் குடம்பைகண்டேங்கியே
துண்டமாரினா சோரப்பறவைகண்
மண்டுநோயின் மறுகுதல்காணுமோ. (௬)

அரின்மிதித்திட்ட தர்படப்பூம்பனை
மரமுறித்து மழைமதக்கைமுக
வரலடிப்பிறை யொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநடப்பக் கலங்கியிரியுமோ. (௭)

பரற்கண்மென்பதம் வைத்துப்பதைக்குமோ
சுரத்துமேனி துவண்டுவெதும்பிநீ
நிரக்குமோமக னென்செயுமோவெனத்
தரிககருந்துயர் தரையடைந்தேகினான். (௮)

பொன்னையன்ன புதல்வினொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன் மனத்திலவளர்ந்தெழு
மின்னல்காணவு முழொன்றிருந்ததென்
துன்னிமாழ்சியவ் வுரார்பின்போயினார். (௯)

அயர்ந்துநிற்கு மரிவையைக்கண்டுதான்
முயன்றுமெய்த்தவ முற்றும்பயின் துணைப்
பயந்ததற்குப் பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத் தந்தைநவின்றனன். (10)

என்னேநீங்கி யிழிதொழில்செய்பவன்
றனனேநாடித் தலைமையிழந்தேனோ
கன்னிநீகொடுங் காட்டிலவந்தாயென
வன்னையோவென் றாறறியமுதனள். (11)

மகனும்ல்லன்வ் வல்லமன்மாயைதும்
மகனும்ல்லன் வகாபுரைதோளின
யிசலும்வாட்க ணரசியுநீயுமின்
ககலுமென்று விமலையறைகுவான். (12)

வினைப்பயன்கொள வேண்டுநோரிடந்
தனைப்பொருந்துறச் சம்பந்தமாத்திரத்
தெனக்கினிவ ரொண்டிமானமொன்
றனைப்பொருந்தி யழிவாறியிலார். (13)

தனையராகியுந் தந்தைநாயாகியு
முனையுறாத வுயிரிலையாதலா
வினையாகேளி ரினையரயலென
நினைவுமேன்மீளிர் நெட்டிலேவேலினாய். (௧௪)

வேனெடுங்கண் விமலையினவசொலப்
பானலங்கட் பனிமதிவாண்முகப்
பூநறுங்குழற் பொற்றொடியமையமுன்
முனடைந்தமை தந்தைககுணர்த்தியே. (௧௫)

காவியங்கட் கனிபிதழ்மாதுமை
யேவவந்தவென எண்ணமுடித்திலேன்
போவனங்கிப் புரிசுழலோடுநா
னிவிரோவன மி என்னனைவினைந்தெனா. (௧௬)

வினாந்தெழுந்து விமலையணங்கொடு
வருநதுநெஞ்சக மாயைநாயககாட்டுளோர்
பிரிந்தழுகுரால் பின்னொடாந்தெய்தவே
பொருந்தருங்கயி லேததடம்போயினாள். (௧௭)

அழுதுவாய்விட டாற்றிலன்றன்னுடற்
புழுதியாடப் புரண்டிலன்மன்னவன்
மழுதிலாததன பாவைகாணாமையா
லெழுதுமோவிய மென்னநின்றானோ. (௧௮)

விழுவண்மீள வெழுவண்மெலிந்துரைந்
தழுவண்மேனி யசைந்துநிலங்கையா
லுழுவள்வாய்கொண் டெயிர்ப்பளிப்பலென்
றெழுவள்கைநெரித் தேங்குவளன்னையே (௧௯)

பாடுமாதரும் பந்துசுழங்குநின்
முடுமாதரு மாகுமரிவைய
ரோடுமேவியொ ருமகள்வாழ்த்தவம்
மாடநன்னினிக் கண்டியிவாழ்ந்தேனா. (௨௦)

துளிக்கும்வார்மதுச் சோலையும்வாவியும்
பளிக்குமாடமும் பாழ்படவென்மகள்
களிக்குமானிருங் காட்டினுள்ளென்னைவிட்
டொளிக்குமாறொரு சற்றுமுணர்ந்திலேன். (௨௧)

என்னைநீவிட் டிருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னையான்விட டெயிர்பிழையென்ன
வன்னையாய்விட் டாற்றினளாயிடை
மின்னனாருங் சதநினாலேலேபோல். (௨௨)

வந்தவெங்கண் வழிமர்மாரிய
ஊந்தமாமக னோனமைது மக்குநான்
மந்துக நில னோதுயர்மூழ்கிநீர்
கிந்தைமோதற காத்தெனச் செப்புவான். (உ.ந்)

அருந்தவம்யல் வார்த்துமீறிநூறும்
பொருந்தருங்காடி லேக்குமி ன்போன்மை
தெரிந்துநெஞ்சந் தெளிவறிந்துநீர்
வாருந்துந்தன்மை மடமைமடமையே. (உ.ச)

சிறைநுதற்புகக் தேன்மொழிமாதுமை
சிறைமக்குக் கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றது சாலுமுமையினி
யுலகினிற்பிற ரொப்பவரில்லே. (உ.ரு)

என்றுகூறக் குர்வனிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கை மனையொடுதுன்பொரீஇச்
சென்றுமாடத திருநகரிற்புகாக்
ஞன்றமாமதிற் கோயிலினண்ணினான். (உ.சு)

வேறு.

சுடிலையிலவியலையோடு கவரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றன்னை விடுத்தனான்றென்னவானோர்
பாடிவைத்தன னிற்புக்குப் பாணையுமிமையமீனற
மயிலியறநையுமவாழ்க்கி வணங்கியுங்கருகினின்றான். (உ.எ)

பொலிவழிவதனங்கண்ட யோகேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்துமன்னை வின்வலுஞ்சூள் கொண்டேகி
மலர்தலையுலகின்றான்முன் மயங்கியவாறனைத்து
நலியுநாண்டவருந்தி நவின்றனள்குறிப்பிற்றோன்ற. (உ.அ)

நன்னகமகன்கேட்டுள்ள நாணுபுகங்க்கிழந்தான்
பன்னகசயனனாகி பண்ணவாநெருங்கவைககண்
முன்னகைசெய்துதீய முப்புரமாளச் செய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பங்கிற் புரிமுழல்செருக்குமாள். (உ.க)

அனியனென்றுனக்குகாச்சொ லல்லமனரியனோம்
மெளியனோவுரைத்திநீயென் றிலங்கியிலெறிதலேமோல்
வெளியபுன்முறுவல்செய்ய விமலன்வெண்மதிபங்கண்ட
கனின்மென்மலர்மோலென்றாய் நகைமுகமொடுங்கினான். (உ.ஈ)

மோக்கரும்வளிபுகன்று போய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினிஸ்வருந்துவேனை வள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்

மூக்கிலீழுகத்தின்முன்னர் முகுரங்காட்டுதல்பேர்ன்மென்ன
மீக்கிளரிமையமீன்ற மெல்லியன்மெலிந்துசொன்னான். (௩௧)

நடம்பயிலெந்தைமங்கை நாணிஞல்வநுந்தினுளென்
றடைந்தநுள்சொலவன்ஞால மலைக்குமம்மாயைகுளா
னெடுத்தகைமுன்னஞ்சென்ற நிலையேநன்றாடுகொல்வோன்
மடங்கன்முன்வெலவேனென்று வருதலேயாற்றலன்றோ. (௩௨)

அல்லமனபெருமையெல்லா மனைவருமயிந்துகொள்ள
கல் லெழினமலைமடந்தாய் நன்குணர்த்தினையென்று
சொல்லுகான்நினைநீ நித்தனேசொல்லவல்லா
நிலையென்றியமபயாவு மீனறவளியமபுகின்றான். (௩௩)

பொறியினியேன்செய்திமை மொறுக்கருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனாகு மலலமன்றனைக்காணு
நெறியருள்புரிகியென்ன நிராவளவணங்கிககூற
மறிமழுவமாந்திருக்கு மலாக்கைவானவனுரைப்பான். (௩௪)

மத்தமதுறுகுணத்து மாயையவிடுத்தவாற்றா
ணித்தியகுரவனறனை நியய்க்கிலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தை தனையினிவித்தியாயிற்
கைத்தலநெல்லிபோலக காண்குலையவனையென்றான். (௩௫)

மிடியடவிறப்பென்று மேவுமோரிடத்திற்செம்பொன்
குடமொடுகண்டவன்போற் கொலைசெய்நான்றிறந்துவந்த
துடியிடைபுமையெம்மாளைத் தெழுதுசத்துவவணங்கைப்
படிமீசையலமற்காண்பான் செலகெனப்பணிததாளன்றே. (௩௬)

அப்பொழுதருகுநின்ற வருணந்திதேவன்னனை
பொப்பருமபத்தியென்னு மஞ்சனமொன்றுண்டாயிற்
செப்பருநா னுனந்த வல்லமதேவனென்னும்
வைப்பினையெளிதுகாண லாமெனமகிழ்துசொன்னான். (௩௭)

அழிவருநிதியவைப்பை யஞ்சனங்கொண்டிகாணும்
விழியுடையவன்போன்றான மெய்க்குரவனைத்தான்நீண்டு
கழிமயலன்பர்காணக் காட்டுவோனிவனென்றமமை
வழிவழியடிமைகொள்ளும் வளளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௩௮)

சத்தியால்யான்பிணித்த தலாதனைத்தனதுதாய
பத்தியாலவிழ்க்கவல்லோன் பார்க்கிலநந்தியேதா
னித்தினுல்விலங்குபூட்டு மிறைவனோவிவிப்பானோ
மெய்த்தவராராளினோன்யார் விளம்புகவென்றுசொல்வான். (௩௯).

அல்லமனென்னுஞான வானையையகப்படுக்க
வல்லவொன்பார்வைநீயே யாதலாண்மண்ணிற்போகி

மெல்லியிலன்மர்நெஞ்சத் தின்மருணந்தியென்று
சொல்லினனுயிரிற்றோன்றத் துணையெனவிருக்கும்மெம்மான். (1)

அந்திவண்ணத்தெங்கோமா னருளினுலின்னகறச்,
கந்தரிதனக்குமெட்டாத் தூயவன்றனைக்காண
நந்திவல்லவனோவென்று நகைசெய்துகணங்கடம்முள்
வந்தொருசிலருணாப்ப மங்கைபங்காளன்சொல்வான். (சக)

கந்தியென்றனையுணர்ந்தா னுனவன்றனையுணர்ந்தேன்
சிக்கைசெய்தெம்மைநீவிர் தெளிவுறவறிகிலீர்
நெந்தையெம்பெருமான் கூற விழ்ந்துணாசெய்தோரொஸ்ஸாம்
வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் மீளவுமலன்சொல்வான். (சஉ)

மாசறுநந்திபத்தி வார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்று கண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னொன்று பெருந்தகைநந்திதன்னோ
கூசனென்கணங்கடம்மை யேவினனருளினோ. (சகஉ)

கண்ணுதலருளாலேவுங் கணங்களுட்டலைமையெற்றார்
மண்ணுலகதனிலவேண்டும் வளம்பதிதோறும்வந்து
நண்ணினருலகர்கண்ணி னரவடிவாகத்தோன்ற
வெண்ணுறினெழுதாற்றின்மே லெழுபதென்றுகாக்குமெண்ணார்(1)

நந்தியென்கின்றஞான ஞாயிறுநிலத்துதிப்பின்
முத்துறுமணொன்னு முடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிகீர்வெண் டாமணாமலருமென்கு
விந்திரன்முதலாயுள்ள விமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (சகஇ)

வசவண்ணர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக - கதி - ௮ - க்கு-திருவிருத்தம்- ௪௮௨.

ஒ ன் ப த ர் வ து

அக்கம்மாதேவியுற்பத்திகதி.

பூஞ்சுகிசிறுகைப் புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன் கலையுநந்தியு
மருங்கணநாதரு மகனிலத்திடை
வருத்திமறிந்தவா வகுத்துக்கூறுவாம். (௧)

யெடையொடுகரும்பினம் பெரிதினைத்திடக்
கடிதடமளவுவாய்க் காலினோடியே
மடையுடைமதுமழை மலர்மெய்சோலைரு
முடுதடையெனுநக றொன்றுண்டாயிடை. (௨)

நன்மைமென்பனவெலா முடையனும்மை
புன்மைமென்பனவெலாம் பெருந்துருனெனுந்
தன்மைதன்மெயரின லறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொரு நிகரிலானுளன்.

(௨)

அவனெழின்மனையவ ளாடகத்தினைச்
சுவணமெனகுதலெனச் சுமதியென்பவ
டவநிலைதன்னினுந் தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலிலறத் தொழுநீர்மையாள்.

(௪)

தூநிருமலனுக்கச் சுமதிதன்னிடைத்
தானொருமகளெனச் சார்த்துதோன்றின
ளானுபர்கொடியினே னங்கைதாங்குமு
மாணுறழ்சத்துவ கலைமடந்தையே.

(௫)

மதியெறுகடலென மகளையீன்றவர்
நதிபெறுசடைமுடி நம்பன்பாலுறு
கதியெறுமதிநுதற் கரும்பைப்பெற்றநற்
றுதியெறுமலையென மகிழ்ச்சிதுன்னினார்.

(௬)

நெறிமுறைநிருமல னீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத் தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன் குழவியாகிய
பொறிநிகருறுமொரு புதலுவிக்கென்மவே.

(௭)

இந்துவார்சடையினே னிடத்தளையெனுஞ்
சிந்தையான்மகளேமா தேவியென்றொரு
சந்தகாமங்கொடு தானழைத்தனன்
றந்தையாவதற்குநற் றவம்புரிந்தவன்.

(௮)

அறிவருளாதா வடக்கம்வாய்மைமெய்த்
தறவுநல்லொழுக்கமே தூய்மைமென்றிவை
யுறவொடுகுழவியா யுடன்வளர்க்கிட
மறுவறுசுமதிதன் மகள்வளர்ந்தனள்.

(௯)

வாடியமருங்குலம் மாயைதோன்றுநாட்
கோடியசிலைகொடு தவங்குலைப்பவே
போடியமதனன்மா தேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனுய் வீழ்த்துமாழ்கினான்.

(௧௦)

விழுந்தனகொடிய திவினைப்பாப்பெலா
மெழுத்தனநல்லதம் பாவுந்திங்களங்

கொழும்புதெனநீருமலன் குழவியோங்குராண்
முழங்கினசிவாகம முற்றமெங்குமே.

(16)

வேறு

சங்குமா தேவி யின்னணமிருப்ப வெம்பிரானேவியகணங்க
டாங்கள்வேண்டியவொண்பதிதொறுமுன்செய்தவத்தர்பானன்மகவா
கித், திங்கிலாச்சித்தராமையன்மாச்சிதேவனென்றிடுமெயர்முதலா
யொங்குராமங்களவேறுவேறுறக்கொண்டுற்றனர்நற்றவமுயன்று (17)

நயக்குதுமினிச்சங்கரபூசைமல்லகைநெறிப்படவியற்றிச்
செயற்கருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார் தென்றிசைநீக்கியிலேபோற்சிறக்
க, மயக்குதுமமணவல்லிருண்மெலியவடிணவமெனுமுமமுங்க
வியக்குதுசைவமலரன்னத்தெய்யவனுதித்தமைவிரிப்பாம. (18)

வாயின்முண்ணிட்டுக்கொண்டவன்றன்னைமதித்தநன்னுதலின் மண்ணி
டாமம், பாயுமவெண்டினாயிறுயிலபவன்றனக்குப்பரிதியொன்றளித
தருண்முக்க, னாயகன்றையேகருகிவெண்ணிற்ற னன்னுதல்விதியை
யணியுந், தாயநமறையோர்தமக்கிடமாகுந னுரிசிலாவினருளாபுரியே.

சுதிர்வினேசெந்நெற்காடுகுழ்கரும்புகரும்புகுழ்க்கலியங்குதுழ்
புதுறும்வானைக்கமுகதுழ்புப்புடைப்பகவகாயதெங்குது
முதிர்கனிததேமார்க்கன்பொழிலபார்ப்பார்க்குயர்வுதுதுயர்மிடிபுகாம
சுதிர்முரசியம்பும்விதியந்கரிந்கணிகளவைத்திடுபடைகாட்டிம. (19)

விருத்தினுக்கிடுவாரன்னமந்கரினவேதியர்மடந்தையொல்லாம்
மொருந்துமன்னத்திற்கிடுவனவிருந்துபுனல்வாய்செங்கமலங்கள்
வருந்துதுண்ணிடைநன்மாதாகைம்மலர்க்குவண்டினைக்கொடுப்பர்பே
ரின்பந், தருந்தனிநகர்குழ்தடங்கள்வண்டிறகுத்தாண்மலாகொடுத்திடு
மன்றே. (20)

இந்நகர்வாழும்மறையவர்செய்யும்பாகதுமம்படிந்தன்றே [யோ
வொன்னகாவாழார் நிறைந்தவாடிளராய்ப் பொருந்துதலிந்நகர் மறை
ருன்னரும்னுவானெருப்பினவளாததிட்டொழுநீகாட்டுறினன்றிப்
பின்னொருசெயலாற்கலிபுத்தன்னிம்பெருநுநீர்காணுறப்படுமோ. (1)

இனையமாககரினந்தணர்க்கெல்லாமி நறமைபுண்ணெருமறையோ
னின்வெலாமான்றாளினுமுறையெல்லாநிருமலன்முகயினஞ்செய்யும்
வினையெலாமவன்புசனையினும்வைத்தோன்வேதமுமொழுக்கமுமவல்
வான், மனையுளானெனினுந் துறந்தவர்க்கொப்பான் மற்றவனுமாதா
தன். (21)

திருத்தியலிளையாந்நேவிசன்னுஞ்செப்பின்மாதாம்பிகையென்பா
ந்ருத்திமுதலாங்கற்பினரிபாருருகியுயின்றிமுற்ற

நிரச்சாமவளைக்கைகுவித்திறைஞ்சிவினைத்துபினைபாயலிற்றிப்பார்
கருந்தடங்குயம்கூட்டிங்கொடியனையாள் கற்றினையாவோபுகல்வார். (௧௩)

பூங்கொடியனீமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துளாயன்றுபட்டாங்குே
யோங்கியவுபாசிவெனன் னோதமுனைத்திடுமருணந்திவந்தான
ருங்குறவவடவையிற்றிதையதனற்றக்கவார்தகவிலவென்ப
தாங்கவர்பயந்தபுதலவனற்றெழிபவறிமினென நறைசுவர்பெரியோர்.

ஐந்தெழிலொருவன்றிருவுளமகிழும்மதொழிலானன்மாதரசன்
பைந்தொடிகொழுநற்றொழுதெழுதொழிலாள பரிந்துகிவளர்ப்பவன்ம
றையோன், செந்திருவனையாளவ்ருந்தினாவற்றிற் றியவிப்பவனிக
பெருமை, கந்தெழின்மலரோன்சொன்மகளிருககு நாவின்னும்புகளறிட
யபடாதே. (௨௧)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றினிவ்வுரு செலாஞ்செய்புண்ணிக்
ன, மன்னுநாரளிகள்விரந்துணககாமாவலலியின்மலர்மலர்வதுபே
லென்னையாளுடையநந்திவானவன்றெனய்திவந்துதிக்கனன்ன
சென்னிபாலமார்தொழுதுபூமாரிசிக்கினர்துந்துமிழங்க. (௨௨)

ஏங்குநகர்க்கிதோன்றுநாட்புதுமை யென்சொல்வாங்கண்டுமுட்டென்
னும், வெங்குணவாமணருளத்தெரிமழுவோன் லோடங்கண் - ஞ்சுவிசெ
யார், வங்கொருநேயம்பிறந்ததுகருமாலடியவருளகதினிலெங்கள்
சங்கானிறைவெனவொருநூனஞ்சார்ந்ததுதமையறியாமல். (௨௩)

கொலைஎவழுக்காறவாவொடுவெகுவிக்கொடுத் தொல்பொய்பயனில
கூற, னிலையழியொருவன்செய்தன்றி நறக்கனிக்களைவஞ்சனைபிரந்தஞ்
சுலைது சன்மடவார்க்கருதலென்றினையதிமைகளியாவும்பொயினவா
ளலமலிதருமூர்த்தியாகியநன்னந்திவான்வன்புவிவருளார். (௨௪)

தாடலைதக்கிங்கெம்மையாணந்திதரயகட்டினுநின் றுகனாமே
லேடவீழ்மலர்வாண்முகமதுதேனறலெழுந்தருளுகன்முனங்குநவா
ய்க், கூடலசங்கமேசன்றுய்க்கொளிக் துகளுநினைநுகலிற்றணித்த
விடருளபரமசிற்கனலிக்கமெய்புறக்கரித்தனனாமா. (௨௫)

தரித்தபின்றனதுமேலரிதோன்றாமுருபெகிநின் றிடவப்பேர்
திரித்துநலவசவென்றுபேரிடடுச்சென்றனன்சிவனறனைக்குநவா
வொருத்தர்தம்மிடத்தின்பாவனைசெய்கென்றுணாப்பவருணாக்கடக்க
னே, யாருட்குருவடிவாய்வந்தருள்புரிந்தவாலமார்துன்பானிபனே. (௧)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைகன்னுகளிற்பெருகொளிகீறுமென்கன
தம், திரித்துளவமலலிங்குமங்கண்நிசெழிந்தவாளைவருவென்பது
மறைக்காஞ்ஞவாய்வந்திவைப்புனைத்துமகவினைவசவென்னநிறுநபே
ரறைத்தனென்னவனறந்தனாமலனறிவுணின்றவிச்சுவனமே. (௨௬)

தருணாழிசகரந்தனிவிலையுங்குடியதகாமுன்னெழுந்தென்
 நறி குறிவடிவந்திரிதலபோனந்திபடல்விடைமெய்திரிந்துறினு
 நறுமலாவிழியிறகண்டவரெல்லாநத்தியெயென் றுளமகிழ்ந்தார்
 வெறுதவமுயன்றவன்னை யுமபிதாவும்பெறுமுவுகையினை யாருரைப்பார்
 ஈன்றநாட்டொடங்கிச்செய்கடன்முற்றுமியற்றினன்மாதரசன்றான்
 றேன்றமோர்குழவிப்பதங்கடந்தெங்கோன்சொல்குருமுன்னுறுங்கா
 லை, யான்றமாமறைகண்முதலவாழ்த்தான்முன்னறிந்துளகலையெலாம
 றிந்தான், சான்றதாமதிய மிரடிவந்திதுப்பத் தனகதிர்நானடைகுதல்
 போல.

(உக)

பாமனைவிசுழ்ந்துநெறியலாநெறிபோம்படிமதயானையையடக்க
 வாமுறுகூர்மையங்குசுமென்னவாநடியாரொனுமாவிற
 கொருமழவிளங்குநெனவருள்வசவனொழுது நாள்வனங்கொள்கல்லி
 யாண, புமுறவமணகுழாத்தொடுமிக்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான். ()
 படியில்கள்ளியாணபுரமெனுந்துகயரசிவபத்தியாஷிவிளர்ப்பக்
 கொடியபுன்சமண்மாசுவர்பிடித்தாங்குவிசயத்திருந்திடுமநா
 னடியவர்கெல்வமெனும்வசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பை
 புடன்வசவந்தவிச்சலனகரினுற்றனன்றவர்கெருங்க.

(கூக)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து
 மந்திரியெனறுமறைத்தவுட்பகையமலிபொடிமுடியதழலை [பேர
 வெந்தழலென்ன வறிந்திடாதெடுப்ப மென்கைகீண்டதெலென வெதிர்
 புய்த்திடவரிதாய்த்தன்மதமிழ்புடன்கொடுகோயிலுட்புருந்தான். ()
 பொருந்துமத்தாணியிடைத்தவிசொன்றுபுறமதகோளரிக்குதவி
 சிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமந்தபூவணமேலிருந்தனனரசனப்போதி
 லநந்திறற்றானகாவலர்வேந்தரமைச்சர்வெண்கவரிகொண்மாதர் [ம்.
 கொருங்கிநிற்கியபேரவைபிடத்துநிசுழந்தமையொன்றெடுத்துரைப்பா

வேறு.

இந்திரனெதிர்நின்றாடுமேந்திழைநாதிற்செம்பொற்
 கந்தாவோலையொன்றுசொர்க்கதெனச்சுருண்முடங்க
 லந்தாடிக்கட்டினின்றமரசன்யோவையிடத்து
 வந்தெதிர்விழுந்ததொன்றுமானிடர்மருண்டிகோக்க.

(கூச)

நின்றவகெடுத்துவந்து நெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
 வென்றிகொண்மடங்கலன்னான் விரித்ததையெடுத்துநோக்கித்
 தன்றலையெழுத்தேயென்னத் தானுணர்ந்திலன்மயங்கி
 வுன்றிறமணகாலன் மலர்கையிற்கொடுத்தானன்றே.

(கூடு)

வாங்கியமுடங்களுக்கி வசவராயகனிவ்வோலை
 தங்கிநின்றவிசிங்கிழோர் தமனியவைப்புண்டென்ற

தோங்கியதுன்செய்தோளா புனக்குநான்காட்டுவேனென்
ருங்கதையகழ்வித்தானவ் வரசர்கோனதிசயிப்ப. (௩௯)

அகழ்த்திடநிதியவைப்பொன் றூடகமலைபிலத்திற்
புருத்திவண்வந்துமெல்லப் புறப்படல்போலத்தோன்ற
மகிழ்ந்தனனாசர்கோமான் வசவனைக்கண்டபோதே
நிசுழந்தவொண்பயனுணர்ந்து நெஞ்சுகனியியந்தான். (௩௯)

பயிலுநல்வினையெமக்குப் பயந்தவிவ்வசவதேவன்
சமிலைநன்மலைக்கிரண்டாங் கடவளையென்றுசொல்லி .
பிபலுனாமடக்கைபொய்யா ளென்பதைப்புதுக்கினான்
செயலினைவழியிற்கண்டோர் தெளிந்துநெஞ்சுகமகிழ்ந்தார். (௩௯)

மந்திரிக்கிழமைநல்கி மாபுளியுரிமையாற்றி
மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன் மற்றெனைப்புரக்கியென்று
சிந்தனைகளிப்பவின்சொற் செப்பியாயிடையிருப்ப
நத்தியைத்தொடர்புகொண்டா னுந்தகத்தடக்கையேந்தன். (௩௯)

பெருந்தகைவசவதேவன் பெருமைக்குத்தக்கவாரே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தா னலங்கல்வேன்முருகனன்னான்
நிருத்தியவம்மணத்தின் சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்லியாணமென்றால். (௪௦)

இவ்வகைகளியானத்தி னிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
தவ்வைநம்வசவதேவன் றன்பிரசாதந்தன்னு
லெவ்வதின்முத்திமெய்யோ டிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவகன்னெறிவளர்க்குந் தனையனையின்ருளம்மா. (௪௧)

மைந்தனையின்றுவந்து வசவநாமம்புனைந்தா
ணின்தையிலகற்புநங்கை நிசுழ்திருமுருகங்களாறு
மந்தயிலறங்களாறு யறிவித்தற்குலகில்வந்த
கத்தென்னுன்னவன்னு காமபைதன்மகன்வளர்ந்தான். (௪௨)

வீரமூலேசொன்னு மென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரிணோனிகரிலசென்ன வசவதேசிகளிருப்ப
நேரிலவசவநாம நெடுந்தகைமகவொன்றின்று
சீருலாஞ்சங்கமேச தேசிகன்வெயர்புனைந்தான். (௪௩)

மொழியினுனைவானோக்கான் முக்கணையியர்வேண்டிற்
நெழிவிலாதுதவித்தாய்போ லோம்பினன்புறமதத்தோர்
வழியெலாம்வழக்குமாற மவிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலவழிகடப்பப் பண்ணினவசவதேவன். (௪௪)

அரனடியவர்க்குத்தேனு வாகியவசவன்சீர்த்தி
விரிநிலமுழுதும்மோர்ப்பு வௌளிலெற்பினையகன்று

தனாமிசைவந்திருந்த தவளொலாபுணர்ந்துசென்றார்
மீட்டிநீங்கில்கவியாணத்திற்குப் போதல்போறகவியாணத்தில(சுரு)

பலொருவரினுமென்றும் படிதணிவரினுமிக்க
கலமொடுவரினுமெனி நலமறவரினுஞ்சீசான்
மலையகன் உணவனெருண்டர் வரவுகணனுறினெதிர்த்து
நிலிப்பிசைவணக கியஞ்சி நின்றநனமுற்றுநகந்தி. (சுசு)

சாதிபுங் குறியுநீததுச் சரணரைச்சியனெயென்று
பாசபங்கயமிகறஞ்சிப் பத்திசெய்குயனந்நந்தி
இதழகுவைத்திககண்டாற் செய்தசெகுகநமபுமவேம்பும்
பேசுதிமாண்முழுமற்சாதி பெயாவிடுததறிதலபோல. (சுசு)

மசுதாசுடமையகனற மலிதாறவினொண்ணிலலார்
கோலையருடனிருந்துங் கொடுமயலிலொண்ணிலலார்
மேலுதகொளாருச்சுளககு வேண்டுவமுழுதுங்கொண்டி
பேர்துகளவழாமலீசன பூசைசெய்பவொண்ணிலலார். (சுசு)

விரதகுகளவயறுவேறு மேவிநிற்பவொண்ணிலலார்
பாசஞ்செய்யமதாரிக்கட் பரத்தையர்மனைகடோறுஞ்
கசுதஞ்செய்யவொண்ணிலலார் தூயநன்னந்திநாம
வந்தசுறனனபினவாமும வழுவினமாழேசுசரம்மர. (சுசு)

இதுசெய்சமணாமுன்னர்ச் செயற்குஞ்செய்கைகாட்டி
வாதுசெயதவாசெருக்கு மாய்வுசெய்கிமையமீன்ற
ஞாயசெய்புலையிடந்தை துணைவினாந்தொண்டாக்கெல்லாம்
பாதுசெய்குயவன்னநேவ வியற்றுவன்வசுவதேவன். (சுரு)

உளந்தெளிசுரணர்தம்மோ ழம்முறையொழுகிநாளு
மளந்தறிவரிசோதி யலமன்வரவுநோக்கி
வளங்கெழுதிருக்கல்யாண வளநகாதனிலவரவேளுக்கு
மிளம்பியிப்பாலிருந்தா னெம்மைபாளுடையநந்தி. (சுரு)

ஆக்கம்மா தேவியுற்பத்திகதி-முற்றிற்று.

ஆக - சுதி - சு - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௩௩.

ப த த ர வ து

மாதேவியம்மை துறவுகதி.

தன்னைக்காணுவெள்கணைபாயத்தமொறு
மன்னைக்கா லுஞ்சொறெனவிட்டருண்மாதேவி
மீன்னைப்போ லுமல்லமதேவன்வினையாடுங்
கொன்னைக்கா னிறநேடியலுடந்தமைகதுற்றும். (க)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்பெய்தழலென்னவழகெய்தி

நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுநாமென்ன
மங்கைப்பருவநண்ணினன்முற்றுணர்மாதேவி.

(௨)

வாதித்தொன்றோடொன்றெழுவோன்முலைவந்துற்றுப்பி
யேதைப்பெண்மோற்காமமுளத்திற்பிறவாமற்
யாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பப்பதிதன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள்.

(௩)

தன்னையநிதிடையீடறமுக்கட்டலைவன்மாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக்
கன்னெனெடுஞ்சிலைமன்மதன்வேரிக்கணைபாயு
மன்னுமிளம்மருவத்தினளென்மர்மறைப்புற்றார்.

(௪)

வண்டிபடாதலர்சண்பகமேயெனமாறுகிப்
பண்டரனோர்செய்மதன்வண்டிபடாமேனி
கண்டிடுமொண்குடனோயெனுமாறுகவின்மொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களுளோர்நாளில்

(௫)

வீரங்குறைவின்மும்மதவேழமிசைகொண்டு
தாருந்தோளும்மொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரன்கரிமேல்வந்தனென்னமணிப்பொற்றே
ருருந்தெருவிற்கவுசிகமன்னனுலாவந்தான்.

(௬)

இயங்கடரங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்பற
வூயங்குமருங்குன்மடந்தையர்யாடியுடன்மோத
வயங்களிவார்தினமந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்களலங்கலிலங்கவிசும்பிறைமோல்வந்தான்.

(௭)

மாணுநெடுங்கரிமீதுபுரந்தனில்வந்தானைக்
காணுமடந்தையோதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
னாணுமிழந்தனர்துசமிழந்தனர்கன்றாகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள்.

(௮)

நல்லமதந்தானென்கவுளின்மான்னுண்ணச்
செல்லுகரும்பேவெங்கரியின்றழ்செவியுடு
மெல்லகடந்தேபோவெனமெல்லவிளம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார்.

(௯)

கோதையர்மாலாவிவ்வகைநோவக்கொடிமாட
வீதிபினாடுவருந்திறன்மன்னன்வினையில்லா
மாதவனாகுளின்மலனுக்கோர்மகளாகுங்
காதொடுகாதுங்கண்மடமாதைக்கண்டரனோ.

(௧௦)

கண்டனனோவிலேயோவெனுமுன்னங்கழவாங்கிக்
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனோடிக்கொடுமா
னுண்டிலேயோவெனவாவிதளர்ந்தேயும்புன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிர்ந்தான்வசமற்றே. (௧௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற் போதுமலர்க்கணெழின்மாவோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டிலத்திலவருமின்னோ
வங்கைக்கார்த்தப்பொற்றொடியாரோவாறியேனே. (௧௨)

வஞ்சிநடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலேகானே
னஞ்சலையென்றேயின்மிறையோளேலனல்காணும்
மஞ்சபடும்பாடங்கசுனம்பாறமடுவேனே. (௧௩)

என்னநினைந்தே மன்னவன்வெந்தியிழுதாகி
முன்னர்மருங்கேறின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாய்தலினின்றுபுறம்பட்ட
கன்னியணங்கார்நீயறிகென்றாங்காமுற்றே. (௧௪)

ஒடியறிந்தேயென்னவன்வந்தங்குறாசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையையின்னான்மகளென்று
கீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தெந்நெறியாலுங்
கூடுவனிரந்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி. (௧௫)

கோயிலின்மேவியிருந்துயர்நூனக்குறிகூறுந்
தூயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செம்பொற்
சேயிழையாரும்வலிந்துறிலின்புசெயாரொன்று
வாயிலிஞாலனைவேனெனமன்னன்மனத்தெண்ணி. (௧௬)

வேறு.

தூதுவல்லநன்முதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலன்மகடனைநீவிர்
திதிலெம்மனைக்கிழத்தியாம்படியுளாசெய்து
போதுமின்களென்றேவினன்னியனிலம்புரப்பான். (௧௭)

ஐயவன்னதேசெய்குதுமெனப்புகன்றகத்திற்
யையவவந்துநன்னிருமலன்றிருமுகம்பாரத்து
வையறவன்னவன்கருத்தினவருத்தனம்மறுத்துத்
துய்யமங்கைமீமொக்கடாதிதுவெனச்சொன்னான். (௧௮)

வேந்தன்மாமனைதும்மகளாயினவ்வேந்தன்
சார்ந்தவாழ்வெலாதுமதெனவறிகிலீர்தானே

பேரந்தவோர்திருமகள்வரவினைப்புறம்போக்கு
மாந்தர்யாருளொன்றுமங்கையர்சொலவகுப்பான். (௧௬)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைவார்முல்மகட்கொடைநேர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்விரயத்திடைவீழ்ந்தனரழுந்திக்
தம்மைநேக்கினொருவருயின்றியேதளர்வார். (௨௦)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுதன்னிற்
சுஷ்மக்கெடாததுமவிடுத்தலேநன்றெனச்சொல்வி
மெக்கடாததுபுகன்றநீர்மங்கைமீரிச்சொ
லுமக்கடாததென்றியம்புலுமங்கையர்நுவல்வார். (௨௧)

உறையில்வாளொடுமாவழங்குறுவனத்தோடி
மறவனோர்வொருடருகெனவிரத்தலைமானு
மிறைவன்வாழ்குடிதன்னிலொன்றொருபொருளிரத்த
லறவனாகியநீயிதையறிந்திலையந்தோ. (௨௨)

என்றுமாதரார்ஈறலுநிநுமலனெங்கண்
மன்றலவார்குழற்பேதையோவல்லணும்மனத்தைச்
சென்றுகூறுமினவண்மனமிசைந்துரைசெய்யி
னன்றுபோமினன்றியம்பினனவர்மனநயந்து. (௨௩)

மங்கைபாலடைந்தறைசுவர்மதன்வலிமாயக்
கொங்கைமா முகிழ்ப்பூங்கொடியருள்கூர்ந்தே
யெங்கள்கோமகனாருயிர்நிறுத்தினைபெண்ணி
லங்கண்மாரிலத்துயிர்க்கெலாமன்னையாகுவையால். (௨௪)

என்னவோதலுநிநுமலனீன்றருளென்றாய்
மன்னனுன்மனைதுறக்குமோர்குழ்ச்சியைமதித்துப்
பொன்னனீரரசெனக்கொருகுளினைப்பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர்மணித்ததுநன்றெனப்பகர்ந்தாள். (௨௫)

தூதுசென்றவர்பொற்கொடிசொல்லியசொல்லாற்
காதல்கொண்டனளென்றுளந்திரிந்துதாங்கருதி
மாதுவின்பெருங்கருணைசெய்வதற்கெங்கண்மன்னன்
யாதறைந்தனையதுசெய்ததக்கவனென்று. (௨௬)

உள்ளமார்வமோடேகியமீடந்தையருணாப்ப
வள்ளலாகியமன்னவன்மனநனிமகிழ்ந்து
தெள்ளுமாரமிர்தனையவளிருந்துநீசென்று
னெள்ளுகாமநோய்கொண்டவனென்செயவிசையான். (௨௭)

வல்லிகொங்கையைப்பொன்மலையென்னவேமதியா
னில்லுறுங்குடமாகவேயெண்ணினனுதலை

வில்லெனும்படிநீனைத்தனன்வெண்பிறையென்னுன்
சொல்லுவன்றனக்கப்படுமடந்தையாய்த்துணிந்து. (௨௮)

அருள்செய்தென்னைநீயளித்திடுமதற்குநான்செய்வ
துரைசெய்நானதுசெய்வனென்றரசர்கோனுரைப்ப
வரைசெய்தோளினுயென்னைநீவலிந்துபுல்லாமைக்
கொருசொல்லுண்மைசொல்லென்றனளொருபுடையோதுங்கி.

நின்கருத்திசைவாலன்றிநின்னையான்வலியே
னென்பதீர்கொருகுருகைக்குவன்முகிலெழுந்த
யின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய்கேளெனவெள்வேற்
புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற்றரசர்கோன்புகல்வான். (௩௦)

வேறு.

வந்தநல்விருந்திருப்பயமனையினுற்றருந்துவானும்
மந்தியினுணவுவேறுபண்ணுபாதகனுந்தாயுந்
தந்தையுமுணவுண்ணாத சமூக்கனுமுச்சிப்போதி
றொந்தவர்தமைநோக்காமனுகர்ந்திடுங்கொடியன்றானும். (௩௧)

நிந்தைசெய்யுணவினானுநிருமலன்பூசையின்றி
வந்துணவருந்துவானு மறுத்தவூணுகர்விப்பானுந்
தந்தநல்வினையாற்செல்வஞ் சாரந்தவர்தம்மைக்கண்டு
சிந்தனைபொருதமுங்கித்தீர்வினுண்மகிழ்வானருனும். (௩௨)

கன்றுணவிடாமலான்பாற்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
கன்றிகொல்யவனுங்கோடிநடுநிலைதவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங்கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றன்றிலைவனைவிடுத்தச்சாய்ந்துபோமடமையானும். (௩௩)

அடைக்கலமெனவந்தானை யளித்திடாதகற்றுவானுங்
கொடுக்குதுமெனவுரைத்தக்கொட்டானுமொன்கொடைவிலக்கி
விடுக்குதுமவனும்மாவவினையிடத்துதவியாகி
நடக்குதுமவனுந்தேர்ந்துநட்டபின்வஞ்சிப்பானும். (௩௪)

குரவர்தம்முரைகடக்குங்கொடியனுந்தறந்துளார்தம்
வரவெதிர்கண்டெழாத மறவனுமறிந்தான்போன்று
கரவினிலருதால்கற்குங் கயவனும்புதியாகி
யிரவினில்வந்தநல்லோர்க்கு கிடங்கொடாதகற்றுவானும். (௩௫)

முன்புகழ்த்துரைத்துப்பின்னர் முறவல்செய்திசழ்வானருனுந்
தன்பெருங்கிளைநல்கூர்ந்து தளர்வுறவாழ்கின்றானு
மன்புகொண்டொருவன்வைத்த வரும்பொருள்கவர்கின்றானுந்
தீர்ப்புறுத்தொழிற்செய்யித்துச்சொல்பொருளிலையென்பானும். (௩௬)

கற்பழிமனைவிபோடு கலந்திருப்பவனுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப் புணர்வதற்கென்னுமவாணுஞ்
சொற்பொருளுணர்த்தினுனைத் தொழவுலகாணுமவாணும்
விற்பனவலாதிவிற்பு மெயவளர்த்தழிகுவாணும். (௩௭)

நலமலிவயலிலாற்றி னந்தனத்தாலயத்திற்
சலமலமொழிப்பானுணர் தனிவழிவிலக்குவாணும்
விலைமொழிபொயத்துவிற்கும் வெய்யவாணிழ்நுந்தாழ்ந்து
குலமிவிதன்கும்மேவல கூலிகொண்டியற்றுவாணும். (௩௮)

உறவுசெய்தறிந்தசொல்லை யுவர்த்துழிக்க றுவாணும்
பிறாபிழைக்கையேநாடிப் பிறொடுபேசுவாணு
முறைவழுவுதிக்கொடுஞ்சொன் முனிவிடைமொழிகுவாணு
மறிவழிமனைவிசொல்லின் வழிவிற்குமறிவிலாணும். (௩௯)

கலந்தவர்தமைப்பிரித்துக் கலகங்கண்டிடவல்லாணும்
புலந்தருதூவினிலலாப் பொருளினைக்கூறுவாணு
நலந்தனையழுக்காமெய்திறகைக்கிகழ்சிற்போன்றுணு
மெவந்தவரிடத்துமிக்க வெகுளியைப்பெருக்குவாணும். (௪௦)

புண்ணியம்பிறப்பொருட்குப் புரிபவன்றுணுமிந்த
மண்ணிடையின்பத்திற்கா மயமைசெய்தொழிலவிற்குக்
தண்ணிபவறிவிலாணுந் தவத்தனாயிழ்கிற்பாணும்
பண்ணியவினையிலென்றும் பாவமேபயிலகின்றாணும். (௪௧)

ஆவனாணுண்மைநீயா தறைந்தனையதுசெய்தன்றி
மேவுவேனாயினென்று வேள்விறுமபழகன்கூறக்
காவிரேர்விழிமாதேவி கருத்திசைந்தமேயாயிற்
மோவம்வாவென்றுசொன்னாள் புரவலனுவகைபூத்தான். (௪௨)

கோயிலின்முன்னர்ச்சென்றான் கொற்றவன்சினிகையேற்றி
யாயிழைமடந்தைநல்லா ரருகுழுவற்றச்செலலப்
போயினளரசர்கோமான் புக்குழிபுக்காள்வொளவேற்
சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்த திலகவாணுகன்மாதேவி. (௪௩)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கி மருவியவரககேபோல
வுடைந்துநெக்குருகியாற்றா வுள்ளமோடிளமபூங்கொம்பே
கடந்திடற்கரியகாமக் கடல்கடந்தேறக்கொற்கைக்
குடந்தரத்திருவுளத்திற் கோடியென்றாசிறைஞ்சு. (௪௪)

காவலன்காமமிக்க கழிபடர்கிளவிகண்டு
பாண்டபுன்முறுவலசெய்து பண்பெனுந்தொடரால்யாப்புண்
டோவல்செய்யாதுநிற்கு மொருகனிநையாயான்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்ன றொன்னெடுபேசுகென்றாள். (௪௫)

ஐதுநான் செய்வதின்ன ஐயற்று வனதைதியென்ன
வோதீனானரசனோத வொண்டொடியயன்மாதேடுந்
சோதிமாசிவலிங்கத்தைத் தூயையாய்க்கரபீடத்திற்
போதினாலருச்சித்தென்னைப் பொருந்துதிபினனொன்றான். ()

எல்லையில்காமம்போங்க விளமுலைஞெழுங்கத்தோளாற்
புல்லுவனென்றெழுந்த புரவலன்றனைத்தடுத்திச்
சொல்லியதன்னமனனாள் சுரத்துணீர்முகந்துவாரிற்
சீசலலுமொண்கரத்தையோடிச் சென்றுபற்றுதலையொக்கும்.

முசையிடைமுருகுண்டாயின் முலையிடைவிளைவுண்டாயின்
மகவிடைமதனவின்பம் வருவதுண்டாயிற்சைவப்
பகையொடுமருவிரின்ற பார்த்தியன்றனதுளத்தி
னுகைவிடையமலறபோற்று மொழுக்கமும்வந்துநண்ணும். ()

செப்புறுஞ்சூணினேந்து திண்டிலனாசனின்னு
முப்புருசீறுமுங்கண் முதலவன்பூசனைதான்யாங்க
ளெய்வொழுதுஞ்செய்தக்க தனமெனவினையிலாரின்
துப்புறுதோளுமயாங்க டொடுவதன்றெனப்புகன்றான். (சக)

மூட்டவிழ்சுமுன்மடந்தை வாயுனாகையும்வாயுங்
கட்டியதெனவடங்கிக் காமமித்தனமிற்போற்
கெட்டிடவலிதிருந்தான் கிளர்மணித்தூன்செய்தோளா
னெட்டிலையிலவேற்கண்ணா ணீத்தனள்மோகவெண்ணி. (ரும)

துறவெனுமரசுநெஞ்சத் தொன்னகர்கொளவவாவா
மிறைவனதானையெல்லா மிரிதல்போற்புண்கள்யாவு
மதுலையுமகற்றியோதி யவிழ்த்துவார்மைக்குழம்பின்
மறைவுறுமணிப்பொற்பாவை போலுடனமறையவிட்டான். ()

மருளடைந்தனள்கொலென்று மருண்டுமன்னவனிருப்பத்
திருளடைந்தங்கைகொண்ட சிவபிங்கத்தொடுமினைந்த
பொருளடைந்தெனமகிழ்ச்சி யொங்கமன்னவனைநீங்கி
யருளடைந்தொழுக்குண்ணா ளணிமறுகடிசென்றான். (ருஉ)

அன்னையுமபிதாவுக்கேளா வருமகட்கடுத்ததென்னென்
துன்னிலந்தமுங்கநீ விரும்மகளென்றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போ மென்னெநானறியத்தேடித்
தன்னிருங்கருணைசெய்யுஞ் சற்குடவனைச்சார்கிற்பேன். (ருங)

என்றவளவராரோக்கா தேகிலாபோலகன்று
சென்றனணிருமலப்போர்ச் செல்வனுஞ்சுகமிதானு
நன்றிவண்ணைந்ததென்று நம்புடைமரபிற்கெல்லா
தின்னிடுழ்புகழென்றெண்ணி நிறுவினர்தங்கண்ணம். (ருசு)

கண்டவொல்லாரெஞ்சங் கணாந்துக்கண்ணீர்மல்கத்
திண்டிறலரசன்பின்னர்ச் சிவிகைபூர்ந்தலர்ப்பூங்கோவி
லொண்டிறுமகள் போறசென்ற வொண்டொடியிப்பேய்க்கோலங்
கொண்டிவண்போகடிநின்ற கொள்ளையேதறியேமென்பாரா? (௧)

மங்கையையிவணங்கண்டேம் வயிறெரிதவழநின்றே
மிங்கிவடன்னையீன்று ஒன்படுவாரோவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டு மகிழ்ந்தகண்ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறுதுயரங்கூரப் புரிந்ததெப்பாவமென்பார் (௧௧)

இன்னணநகரமெல்லா மிரங்க மாதேவியம்மை
கன்னலுமமுதுந்தேனுங் கைப்பப்பேரிடபல்குந்
தன்னிசர் குறுகுக்கேசன றினை யேதேடிச்சென்றான்
மென்னிமலவிரும்பிமிக்க வெயில்குடச செல்வார்போல (௧௨)

அடவிகடொறுமடைந்து மடுக்கல்கடொறுமிவாந்துங்
கடிநகர்தொறும்புதுந்துங் காமனைவென்றவலளி
மடிவறுமனத்திலனபு வளர்தரக்கருணைபாலெங்
குடிமுழுநடிமைகொள்ளுங் குரவனைத்தெடுகின்றான். (௧௩)

மாதேவியம்மைதுறவகதி முற்றம்.

ஆக-சதி-ய-க்-ரு-ருவிருதகம்-௧௩௩௬.

—><—

பதினொராவது

கொக்கிதேவார்வந்தகதி.

அருள்செயுமல்லம ன்னுமிடப்பெயர்க்
குரவனைமெய்யொடு கலந்துகொண்டுதான்
பரவுறுமடியர்தம் பவந்துறந்துபோய்த
திரிதருநிலையினைத் தெரிந்துசெப்புலாம். (௧)

சோநிலையல்லம தேவன்குலகொளுங்
கார்நினைமயிலெனக் கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர் பத்தாதம்மையா
னோர்நினைவொடுநடந் துலாவுகாளினே. (௨)

ஒன்றொருநாளொரு திசையினைக்கருட்
குன்றனையானொரு கோலங்கொண்டுதான்
சென்றனவெனதுந் சிறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரிள வனமொன்றுயிடை. (௩)

சிறுபொழுதைத்தினுந் தினுவினாதபே
ரறுபொழுதினுமித முயிழந்துதேன்சொரி

நறுமலர்நிறையுமந் நந்தனத்தினைப்
பெறின்மகபதிவளம் பெறவுவாதிடார். (அ)

பீடி மிசைதவம்பல பரின்முநொந்தவர்
வடதிசைக்காயிலையின் மருவலேண்டலக்
கடிமலர்ப்பொழின்மணங் கலந்ததெனறல்வந்
துடன் மிசைத்வழ்தர லொன்றுமுன்னியே. (ஆ)

நண்ணுந்நிலம்பல கண்டுகண்டுபோ
புண்ணுந்நறுமதுக் கொளமுன்றிதி
மெண்ணுந்நுமளியின மிளையுநதன்மையாற்
றண்ணுந்நந்தனம் வண்டின்சுந்தையே. (இ)

நறுமலர்நிறையுமந் நந்தனத்தினைக்
ஞாைவறவளிப்பவன் கொக்கிதேவனென்
றதைதருபெயரினா னனையனாபிடைத்
திறமுறுசெயலினைச் செய்துநின்றனன். (ஈ)

நின்றவன்மனையரு ணினைந்தநெஞ்சொடி
சென்றநம்மல்லம தேவன்கண்டுவண்
புண்ணொழில்விடவரும் பொருளுணர்த்துவ
லென்றருகடைந்தைய சாணமென்றனன். (ஐ)

நானெதிர்நிமலனைச் சாணெனத்தொழாத்
தேனலர்வனத்தினைச் செயலியாதுநின்
மேனியின்பெயரொது விளம்புகென்றலு
ஞானநல்விளக்கனா னவிறன்மேயினான். (ஊ)

பத்தர்தம்மனைதொறும் பத்திப்பிச்சைகொண்
டெத்திறவியையின் திருப்பனல்லம
னுத்தமவென்பெயர் பெயருனக்கெனென்
றத்தனும்வினவத்தன் பெயாறைந்தவன். (உ)

அருங்குருவிக்கசம் கமத்திற்காகமெய்
வருந்துறுதொழிலற வறிதருப்பவ
னருந்துறுபிணமென வறையுமாற்றீ
தெரிந்திலையோவெனச் செய்பன்மேயினான். (ஊ)

வேறு.

ஊய்தற்கரியபாக்கைதன்க் கெய்திற்றென்றாலதுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கள் பல செய்துதுயர்கூர்பிறவியினின்
ஊய்தற்கொருமைபெறவெண்ணு துழல்வோனுடம்புமொற்கலத்திற
பெய்தற்குரியபாக்கமரிற் பெய்ததொக்குமென்பரால். (ஊ)

மின்மோலழியுமுடல்சொடுநல் வினைசெய்தழியாவுடம்பெய்தி
வின்றோடமர்தலாயிருப்ப யாக்கைவருந்துமென்றெண்ணி

மன்னோடறஞ்செய்தினையாம லருந்திவாளாவிருக்கும்வன்
றன்போன்மருளரினையென்றான் மண்பூம்மொழிவ்வைத்தளிக்கின்றான்
உணத்தமொழியைமல்லமப்பே ருடையான்கேட்டுக்கைகுலைத்துச் சி
சிரித்துவினைநல்லனசெய்து சிதையாவின்பம்பெறுவானேல்
வருத்தலுறுமும்மலங்களினோர் மலமாகியவாணவத்தாலும்
பொருத்தமுறுபேரின்பநாம் புணரலாமென்றியம்பியே. (௧௪)

தான்செய்வினையாலோருடம்பிற் சாருமின்பமென்றனையவ்
வூன்செய்யுடலமொழியவூட னொழியும்மெய்யழியாமல்
வான்செய்யத்திலிருக்குமெனின் மாயைதந்ததன்றாகுங்
கான்செய்யமலர்ந்தனஞ்செய்து கருவைத்துடைப்பவெண்ணுவாய்(
இன்யந்நிசெய்யநல்வினையி னிறப்பினிறப்பவுடம்பினிடைத்
துன்மமதுசெய்தியவினை தோன்றுமத்திவினை மாங்வின
முன்புசெய்யநல்வினைவருமிம் முறையாவிரண்டிமாறிவரு
மென்பவுலகிலொண்பகலு மிரவுமாறிவருதல்போல். (௧௫)

புறத்துக்கருமம்மலசெய்து பொருப்பையகழ்ந்திட்டெலிபிடித்தங்
கிறப்பய்ச்சிறியவிண்ணின்ய மெய்துமவனோரோவாமன்
மறுத்துச்செயல்களனைத்தினையும் வாளாவிருந்துமேரின்பம்
பெறத்தக்கவனோருளன்யார் பேசுகென்றனெம்மெருமான். (௧௬)
மொறியிற்புறத்துமனஞ்செல்லிற் புலனேதோன்றியிடுமெகத்திற்
செறியக்காரணம்பாராந்த சிவமேதோன்றுஞ்சிவந்தோன்ற
வறிவிற்பாரந்தவிடயமய மாகுமுலகந்தோன்றாமற்
திறவித்துயரக்கடல்கடந்து பேரின்பஞ்சார்சுவவொன்று. (௧௭)

ண்ணாற்காணக்காட்டியிவன் கருத்தைத்திருத்துவோமென்ன
வெண்ணாக்கருணைக்கடலனையா னிவணியகழ்தியென்றுரைப்ப
ண்ணாப்பெருமநன்றென்று நவின்றிலத்தையகழ்கின்றான்
ண்ணாற்சிறந்தபொறிவண்டு பரிமலர்ப்பூம்மொழிலுடையான். (௧௮)
தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்று தோன்றச்செய்யுட்பொருட்டுற
கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட் கண்டார்நிலத்தையகழ்ந்திட்டு [லக்
மிடியன்கண்டபொருள்போல விடையம்புறத்துக்காணாமல்
வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல் வசமற்றிருக்கும்யோகியையே. (௧௯)

கைபிற்சிவலிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட்டெலும்பல்லான்
மெய்யிற்றசைபொன்றினறிபே மேவும்புனிதன்றனோக்கிச்
செய்யச்செயலிலாதசெயற் சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்
றையத்தடைந்தவவனறிய வறிவித்துயரல்லமதேவன். (௨௦)

கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக் கலமொன்றருகுவந்ததென
கெடவில்மரமருகுவெனக்குக் கிடைத்ததாவாவற்புதமென்

துடலமவிதிர்ப்பக்கண்கண்ணீ கொழுகவுருகித்தொழுதனனான்
விடலின்மரபிற்குருசீட விதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (௨௨)

கார்த்தங்கண்டவிரும்புபோற் கண்டபொழுதேயனுமிடன்ற,
னெந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்க மெங்கள்மெருமானங்கைமலர்
மோந்தங்கிருந்ததபொழுதிற் புனிதம்சீவகலேதானுஞ்
சார்த்தங்கிருந்தசிவலிங்கத் தன்னோடவன்பாற்சார்த்தகால். (௨௩)

வந்துபரமசிவலிங்க மருவப்பெறுமல்லமன்றனையு
மந்தவமலலிங்கமுட னடைந்தனானக்ஞாவனையுங்
கந்தமலர்நல்வன் முடையான் கண்டுமகிழ்வுற்றிவர்பெருமை
சந்தமறைதேர்நான் முகனுஞ் சார்த்தங்கரிதென்றறைகுவான். (௨௪)

நின்னாற்கண்டேன்சிவலிங்க ரிட்டைஞானியோகிதனை
முன்னாட்கருமமனைத்துமினி முடித்தேன்ஞானநிலைநின்றே
னுன்னாற்செய்யப்படுமுதவிக் குதவிலேறுநெடுந்தகா
மென்னாற்செய்வதொன்றுளவோ வெழிலிக்குதவியார்செய்வார். (௨௫)

ஐயநினைபுநின்கர்த்தி னடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றனையுமொரு பொருளென்றறிந்தேனின்மென்று
செய்யகமலத்திருவடியிற் சென்றுதொழுதலலமநாம
மெய்யனெதிர்பின்மன்பினால் விளம்புமவனங்காவலனன்றே. (௨௬)

என்னையறிவித்ததுபோலிவ் விட்டலிங்கமகம்புறமு
மன்னியிருக்குநெறியினெநின் மலர்த்தாள்நரவுமடியார்க்குப்
புன்னியுனர்த்திசசரமாகிப் பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
மன்னினிலத்தினசொல்லாந் தகும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். (௨௭)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழி கொணடுகிளரல்லமதேவன்
நக்கமெரியோர்தமக்கியலபு தர்மமெற்றுள்ளபேறெலலா
மிக்கவுலகம்பெறுகவென வேண்டிக்கோடலெனப்புழந்து
செக்கர்மலர்ப்பூங்கைகளாற் றீண்டித்தழுவிருள்செய்தான். (௨௮)

பூங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடை யமைத்தநோக்குநெஞ்சகமுந்
நங்கச்சிவயோகத்தினையே சார்த்தங்கிருந்தானோவியம்போன்
மங்கைக்கிடந்தந்தருளினோன் மலர்த்தாட்கிடுபுவனமாக்கிப்
பொங்கப்புரந்தவத்தானமெய்ப் பொருளாகிரியற்கண்ணுற்றான். (௨௯)

புதுயர்வேண்டிற்றேபுரியு மல்லமப்பேரொம்பெருமா
னெடியவிழிகளாள்சரப்ப நிமலலிங்கங்கரத்தேந்நிப்
புதுவிலரியதவஞ்செய்யும் மத்தருள்ளங்களிகூர்
புதுவிலிமாத்தழைப்பவரு மந்தாநிலம்போற்சரிக்கின்றான். (௩௦)

கொக்கிதேவர்வந்தகதிமுற்றிற்று.

ஆக-கதி-யக-க்கு-கிருவிருத்தம்-கூறியது.

முத்தாயிபம்மைகதி.

அழிவிலானே யழிந்தனனென்றுநீ
விழியினுன்மிகு வெள்ளம்மெருக்கினை
கழிவிலாதவா காயங்கழிந்ததென்
றொழிவிலாம லுளமெலிவார்கள்போல். (க)

சச்சிதானந்த சங்கரனாகவே
யச்சரீங்குபு தன்னையறிந்தவன்
ஹச்சமாந்துயர்^{தோன்}மலியாக்கையை
பிச்சியரனதை யானெனவெண்ணியே. (ஐ)

ஒண்டரைக்க னொடிவிலருளுருக்
கொண்டடுத்த குருவருளாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன் காயந்தனையன்
முண்டநெட்டிலை யொப்பவிதிப்பனல். (இக)

படியில்வந்து ஐரமஞ்ஞாவன
றடையுடம்படி தன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழு தோன்றொருமண்மயக்
கடமுடைந்தவா காயநிகர்ப்பனல். (இஉ)

பந்தபாச முழுதும்பறிந்திட்
நந்துமோர்சிவ ஞானிரார்வினை
சிந்தமாறு செறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததூசின் விழியெதிர்தோன்றுமே. (இங)

மாவுமாகி யிருக்குஞ்சிவத்தொடி
மேவுஞான விழியுடையான்றனக்
கோவுமாறி லுறவுமுகையெனும்
மாவமோவிலை யென்றறிமாவையே. (இச)

யாக்கைதாமென் றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவறி வாகியுடம்பொடு
தாக்கிலாதவர் தம்மையுந்தாமென்
கோக்குலாரவ ருண்மையைகோக்குறார். (இடி)

கூத்தனாடகக் கோலநடிப்பினைப்
யார்த்துலாய்மையென் றெண்ணிலர்யாருளா
ரோத்துஞானிதன் யாக்கைநடிப்பினை
யோர்த்துமாதவ ருண்மையென்றுன்னுறார். (இஈ)

அறிந்திடாம லசகணன்றன்மையை
பிறந்துளானென் றிரங்கினையன்னை
மறந்திடாயிம் மதியென்றணல்சொல
விதைந்தஞானமுத் தாயிநிகழ்த்துவாள், (இஊ)

ஆரவின் கால ரவன்றியறிபவர்
தனாயினிலலை யசகணன்றன்னேநீ
தெரியினன்றிச் சிறியளறிவலோ
பெருமயான்செய் பிழைபொறுப்பாயென்று.

(102)

வேறு.

பங்கனிநுந்த பதிக்கருள் செய்து
கங்கையடைந்த கணக்கெனவென்பா
விங்குறவந்தனை யெங்குடியுள்ளார்
தங்கடவந்தரு தன்மையினென்று.

(103)

வந்தனை செய்து வழுத்தி முனின்று
பந்தமகன்ற பதம்பெறுவண்ண
மெந்தையியம்பி யெனக்கருளசெய்யென்
றந்தமடந்தை யறைந்தனளன்றே.

(104)

தேசிகனல்லம தேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்று பாம்பொருள்காணு
நேசமடைந்தனை நின்னை நிகர்ப்பார்
காசினியின் மிசை கண்டிலமென்று.

(105)

பிறப்பொருகோடி பிறந்துபிறந்து
புறக்கருமங்கள் புரிந்திடி னும்மோய்
மறப்புறுமாணவ வல்லிநுளின்றிச்
சிறப்புறுமுத்தி செறிந்திடுவாரோ.

(106)

மரிப்பொடுதிப்பு மறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கரு மத்தின்விடுத்த
விரிக்குதனெய்யை விடுத்தெரிசின்ற
நெருப்பையவிப்ப நினைப்பதைபொக்கும்.

(107)

மட்டறவோடு மனத்தையிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடு விடுத்திடல்கட்டென்
றொட்டியபண்பி னுணைத்தலமப்போர்ச்
சிட்டனவட்கருள் செய்தனனன்றே.

(108)

தத்துவமுற்று மயக்குவதள்ளி
மெய்த்தனைப்பெற வேறுகொடுத்தான்
மொய்த்துறுகுப்பை கிளைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தென முத்தைதனக்கு.

(109)

வீடுவிரும்பி வெறுத்திலன்மெய்யைத்
தூட்டுமொண்கூர் வன்றனை யெங்கு

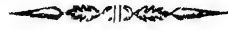
முத்தாபியம்மைகதி.

காடியுழன்றில னுனையவென்னைத்
தேடியடைந்தருள் செய்கனையென்று. (உ௭)

அல்லமனென்னு மருட்கூரவன்றாள்
புல்லிவணங்குபு பொற்கொடியன்னுள்
செல்லலகன்று சிதம்பரமெய்கி
யெல்லையினின்பொ டிருந்தனளம்மசு. (உ௮)

முத்தாபியம்மைகதி-முற்றிற்று.

ஆக:- கதி - ௧௨ - ச்சு - திருவிருத்தம் - ௯௪௬.

பதின் மூன்றாவது

சித்தராமதேவர்கதி.

சாமருசித்த-ராமனிடத்திற்
மோமணல்சொற்ற-சீர்மையுரைப்பாம். (௧)

செல்லல்களைந்து-நல்லறிவின்பஞ்
சொல்லுவனென்னு-மல்லமனென்றான். (௨)

வேறு.

சுருமயோகமூங்-கிரியையாவையும்
மருவிராமன் வாழ்-புரியைமேவினான். (௩)

வாவியாலயங்-காவிராமனா
வேவலாளாசெய்-தோவிலாமைமை. (௪)

பார்த்தருளண்ணன்-மூத்தவிராமன்
வார்த்தையறிந்த-கூத்தினென்றே. (௫)

பேரறிவின்னான்-சாரவிருந்த
ஹரினுமில்லென்-ரூர்விசழ்ந்தே. (௬)

இலலமகன்றிவ்-வல்லலடைந்தா
னல்லபடிப்பொன்-வல்லியுவந்தான். (௭)

என்றுகினைந்து-நன்றுறவகவி
பொன்றசழ்வார்வாற்-சென்றிதுசொல்வான். (௮)

வேறு.

இட்டிராமனுளத்தினி-விட்டம்யாதுகொலித்தொழின்
முட்டிவகமன்முயன்றனன்-கொர்-மீழ்முயிருத்திலபோல். (௯)

விழங்கிறைப்பவிடுத்தல்போற்-றொழிற்குளையத்தறுதொழினுமை
விழங்கவிட்டதெனென்றிட-றொழிக்கலுற்றவனோதினான். (௧௦)

சாந்தனோகியதாழ்மொழி-காயந்தவேவிருகாதினும்
போந்தபோன் றுபுகுந்தன-மாந்தராசுலம்ன்னினர். (௧௧)

அறமழித்தனையன் றியு-நெறியறக்குருநிந்தனை
பெறவுணாத்தனை பித்தவீன்-துறவுருத்தன சொட்டலர். (௧௨)

ஒட்டனென்றனையும்பருஞ்-சிட்டனென்ற கொன்சித்தனைத்
துட்டவென்றுசுளித்தனா-வெட்டிருந்தடமேவினோர். (௧௩)

வேறு:

மெய்த்தடமகழ்பவர் வினையையன்றியே
சித்தரத்தஞ்செயலொரு சிறிதுமின்மையான்
மத்தநுவகுரவனை மண்ணினும்பினு
முத்தமவொட்டனென் றுணாத்துமென்றான். (௧௪)

நிழ்ந்துலகிடைநிலை நிற்குநலலு
முந்நுசெய்பவன்றனை யும்பனையெனப்
புசுழ்ந்தவர்புண்ணிபர் பொருமையானிழித்
திகழ்ந்தவரநாகொன் றிசைப்பாநல்லவர். (௧௫)

மறவினையுடையனா மாற்றித்தூயநல்
லறவினையுடையனா யறிந்திட்டன்னரோ
மெவினையடைந்திலை பொப்பக்கண்டறத்
துறவினையுளொன வொட்டர்சொல்லினர். (௧௬)

ஒங்கிருவினைகளு மொப்பக்கண்டவர்
தாங்குளென்றனையொரு தமரீறபேணுவ
ராங்கவையிரண்டையு மடைந்துபோயுமு
னீங்குளென்றனையுணா நெறியிளி றின்றான். (௧௭)

எனக்கறவினையுமி லென்றுகூறினா
யுனகொருசுதியிலென் றுண்மைகூறியே
சினத்தனாநிலனகழ் நெறியர்யாவாநங்
தனக்கிணைதானெனுந் தம்பிரானையே. (௧௮)

முற்றியகல்விபின் மூட்டர்நீவிநாநங்
கற்றறிமூட்டினுக் கறைமினனவ
னுற்றனெனனிவ வுணர்வுசொல்லினா
விறநெனவுணர்வமென் நெந்தைகூறினான். (௧௯)

சேடனும்புசுழ்வுறஞ் சித்தராமனை
மூட்டென்றுணாத்தவம் மொழிகயந்தொடாத்
தோடருங்கொட்டினோர் சீற்றத்துப்பெனு
நீடுவெந்தழுவோரி நெய்நிகர்த்ததால. (௨௦)

இறுக்கினரழுக்குடை யெயிறுமென்றன
ருறுக்கினரதிர்த்தன ருயிர்த்துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத்தனர் முருட்டுக்கைகளாற்
பெறுக்கினர்சிலைகளைப் பெருஞ்சினத்தராய். (உக)

நற்கூவனையிசூழ் நயமிலான்றனை
யிங்கொருசிலையினு லெறிந்துகொல்லுதல்
யொங்குறுமறமொடு புசுமுமாகுமென்
றெங்கூவனைபவ றொதித்துச்சூழ்ந்தனர். (உஉ)

கட்டுமினடிமினுங் கரத்திற்கொட்டினால்
வெட்டுமினிந்தைசொல் வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன் றலைகுமைந்திஷ்டக்
சூட்டுமினெனவுளங் கொதித்துக்கூடினார். (உ௩)

என்மனவிஞ்ஞாற வெழுந்தவல்லமன்
மின்மலிவுறுகிரு மேனிமீதிழி
சொன்மலிபொட்டலர் சூழ்ந்துகொண்டுவன்
கன்மழைசொரிந்தனர் கைசலிப்பயே. (உ௪)

புரக்கியுறொறி தனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலாதாமொரு னுறுகோடிகன்
மீக்கினர்சோதிதன் மீதுவிசினுங்
தாக்குறமோவவை தாக்குறாவரோ. (உ௫)

கொடியவொறித்தகல் சூவிபக்குன்றென
முடியிசைநின்றனன் முத்தனலலமன்
புடவியினுடனிழல் யுதைப்பவங்நிழல்
கடிதினின்மீமிசை காணுந்தன்மைபோல். (உ௬)

ஒறுப்பவனிழிந்தவ னொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனடுவுளன் பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயாந்தவ னென்றவாய்மையாற்
சிறப்பகனெதிரின்னு செப்புவரோ. (உ௭)

திக்கினை யெதிரின்று செய்யும்போதினை
தாங்கிலன்முனிவினை மறந்துதாமதைத்
தேங்கமழ்மலரென முகஞ்சிறப்புறீது
யிங்குரின்றிடுமிவன் யாண்டுளாண்கொலோ. (உ௮)

மலர்யிசைவேதனோ மலர்க்கண்மாயனோ
ஊர்ப்புசுழ்மழவிடைப் பாகனோவெனி
ஊலனின்பிழைசெயு மவரிடத்தினு
நல்லுள்ளென்றுகண் டவர்க்கின்றுனர். (உ௯)

சித்தராமதேவர்கதி.

கல்லெயிபடாமையைக் கண்டவொட்டலர்
சொல்லுறினிவனொரு சூட்சிமந்திரம்
வல்லவனிவன்றனை வலிந்துபற்றியே
சொல்லுவமெனவெதிர் குறுகினாரோ. (௩௯)

குறுகலுமவன்பல கோலங்கொண்டன
னிழைபுனற்குடந்தொறு விலவுதோன்றல்போன்
மறுகினர்விலனாழ் மனிதர்பற்றுசற்
கற்கிலரினையெனன் நமலன்றன்னையே. (௪௦)

மருண்டனாசித்தரா மப்பெருந்தகை
யிருந்தருளிடத்துமெய் யிளைப்பவோடி
திருந்தியவடிவிகைச் சென்றுவிழ்தெழுந்
தாந்தையோடினையன வறைதனமோதிரார். (௪௧)

யாந்தொழில்செயுமிடத் தேதுமினறியே
போந்தனொருநாசன் புதியனின்புக
மோர்ந்திலனுக்கொணு மொழியுரைத்தனன்
மாய்ந்திலமுடனசை மருவியாககளை. (௪௨)

என்றவரறைதலு மிராமனசிந்தையிற்
புன்றொழிலகன்றுமெய்ப் போதமபெற்றிட
வன்றருளல்லம னடிகள்காட்டுறு
மொனொருநுசீற்றமவந் துதித்தெழுந்ததே. (௪௩)

யாவென்றன்னையின் விசழ்ந்துளானவ
னாவிர்த்திடுவனா நெனவெழுந்தனன்
மேவுறுந்தவமத வெகுளிதானினி
யோவுறுந்தரத்தன நெருவரானுமே. (௪௪)

வேறு.

என்னையவதவன்யாரவ நெனமுனிந்தெரிபோன்
முன்னொய்தினன்சித்தரா மப்பெயர்முதல்வ
ன்னையன்னம்மலலிம னவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்காமசைத்து வெண்ணகைசெய்துசெய்யும். (௪௫)

அசழ்கின்றார்தமைத் தாங்குறுமகனிலமென்ன
விசழ்கின்றார்தமைப் பொறுக்குமித்தன்மைபெய்தவினா
விசழ்கின்றாருண்மா தவமுடையோகிநீயென்று
புகழ்கின்றானென விசழ்த்தனன்பின்னரும்புகல்வான். (௪௬)

சிறப்புப்பெற்றதெல் யோகிதன்மனத்தெழுசினந்தி
றைத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ்சியிற்புகுமழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன் பவம்பினையொழித்திடுமதனும்
மொறுத்தற்கொப்பிலை பென்றுவன்றறிந்தனையோலும். (௪௭)

காலனின் முனம் பொறையுளனுருவன்கடல்சே
காலநல்லமுதாருமென் றவன்றவமபுகழ்வான
போலவைதனன் கொடியவ னெனும்பொருடோன்றச்
சீவந்குமோர் தொழில்செயு மலலமதேவன். (௩௬)

பொறையுறும்படியல்லமன் சூழ்ச்சிபிற்புகலக்
சூறையுறஞ்சினமிஞ்ந்தன னெருபபெனக்கொதித்தே
யறையுறந்திரள்பந்தெனச் சித்தராமைய
லிறையுறந்திருநருநுடைப் பிரானொடுகிழ்த்தும். (௪௦)

சூறிப்பில்லைதனை ளெளிப்படை யிழ்சினுங்கொடிதாய்
வெறுப்புமுன்செயாவென்னை யீண்டி கழந்தமையாற்
பொறுப்பனல்லன்யா னுதல்விழ்த்தியிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனென்றன னிகழ்சினுக்காருளமறுகார். (௪௧)

தன்னைக்கொல்லினுந் தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
பன்னிப்பாவமென்றறைசுவர் கற்றுணாபாழையார்
நினைச்சொல்லியவறத்தினை நின்றதெயன்றெண்ணி
யென்னைக்கொல்லுவனென்றநீயறவனெயென்று. (௪௨)

கூதனங்ஞானேறு முந்தியதென்பார்சாற்று
மாதவங்கருநாயிர்செகா மையுமற்றமுதிப்பிற்
மாதகங்கரிமகொலைசிறந் தன்றெனப்பார்த்து
நீதெரிந்திலையாக்கனே யென்றனனிமலன். (௪௩)

செருக்கொழிந்திலையென்னெதிர் செவிகுந்திச்சொ
லுனாத்துநின்றனை யுனைவிடுகிலனெனவுருகது
நெருப்பெனுந்திரு னுதல்விழிதிற்றந்தனனினைத்து
மரிப்பினுந்தருவேனுயி ரென்றிராமன்றான். (௪௪)

நெற்றித்திவிழிக்காமனை நீற்றுவதன்றிப்
பற்றிக்காமமில்யோகியைப் படுத்திடவற்றோ
செற்றத்தானுதல் விழியழலல்லமதேவன்
வெற்றித்தான்மலர்க் கீழ்ச்செனமுபலரிந்ததுவிரைந்து. (௪௫)

யணிர்துயீளுமவ் வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிர்துபோயவ னுற்றல்கண்மென்வலித்தலைத்து
தணர்துபேடிமேற் செல்லுமாறலைவனசரன்போ
லனைந்திராமன்வாழ் நகரினைப்பற்றியதன்றே. (௪௬)

கங்கைவாரசடைக்கறைமிடம் நிறைநகைக்கனல்போய்த்
துங்கமாமதில்குழ்தரு புரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்கனாயகன்மேல்விடு மிராமனன்னுதற்க
னெங்கிவொகிபக்காரினைச் சுட்டதையன்றே. (௪௭)

ஆணியெரிந்தன மென்றுகிலெரிந்தன வாரீத்
துணியெரிந்தன கலவைகளெரிந்தனகதையின்
பணியெரிந்தன மனைவளமெரிந்தனபகரு
யணியெரிந்தன வெளிந்தனகண்டவாவயிறு. (சுஅ)

சேயெடுப்பவர் விருத்தாரியோப்பவாசேயும்
போயெடுப்பவர் புகவரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர் மனைவெரியவிப்பவர்மறுகிப்
பாயலைக்கடலென வழுகிரங்கினர்பதைத்தூ. (சுக)

உதித்தனா யிறுபேரன்றுசெம்மணிபினமொளிரப்
பகித்தமாளிகைநீதுபற்றிபவழற்கொழுந்தாற்
கதித்தவாடகசசெங்கமலீத்துவான்கங்கை
கெடுத்தித்தாரிடைக்கொதிபொருதன்னங்ள் குழைய. (சுப)

ஆன்னகாலையி லருட்டட லல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரத் தவர்துயரனைதையுந்தொலைப்ப
வுன்னிபோவிழி உழவினையிமைப்பினிவொழித்தான்
முன்னமாலமுனை டமரனாக்காத் தருண்முறைபோல். (சுக)

எந்தையல்லம னருளினுனுதலவிழியெரியால்
வெந்தவந்தகர் பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம்
வந்தபல்வள மொடுசிறந்ததுநராமகிழ
வர்துவெவ்வழ விடைவெந்தவாடக மொத்து. (சுஉ)

ஒருத்தன்வந்தவா ருசகிப்பொற்பணிவொன்றைத்
திருத்தவல்லவ னழித்ததைசசிறந்திடச்செயல்யோற்
புரத்தைநன்றற வலலமன்புரிசலும்புரத்தோர்
தருத்தில்வந்தெழுந் தோங்கியதராவீமாக்கடலே. (சுக)

ஒருசுணற்றல்போ யொழித்திடவலியழமிராம
னிருசுணறுங்கண் ளெசசெருக்கென்பதொன்றின்பிப்
பெருருகானெனும் புனல்வொளப்போழலவிழந்து
கருகுநாண்மல றொன்முகுகரிந்திதுகருதும். (சுச)

வேறு.

என்னொருதுதல்விழித்திவிவன்றனையிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனலென்னைத்தடுத்தவந்தாளவேண்டிப்
பொன்னவிரகணங்குபூக்க புணர்வுலைமடந்தைபாக,
னின்னிலவகாப்பிற்கோல மிதுகொடுவந்தானென்று. (சுரு)

திபனெனறிவிலாமற் செய்பிழம்பொறுத்தாட்கேடி
பேயனொருவன்செய்க பிழம்பினைவவனையின்ற
தாயலாற்பொறுப்பர்யாவர் தானுவேயென்றிராமன்
போயெனாழிதின்செந்தாட் போதினைப்பற்றிவிழந்தான். (சுரு)

தன்னினமாமிராமன் சரண்புகிலவன்செய்திமை
புன்னுவனலனெங்கோமா னுடன் றுவந்திலங்கைகாக்கு
மன்னவன்கவின்சூர்வெள்ளி மலையெடுத்தலைத்துவந்து
பின்னவன்வணங்கிவிற்பப் பிழைபுளங்கொண்டதுண்டே. (௫௪)

செய்யதாண்மலரின்விழ்ந்த சித்தனையருளானோக்கி
நையநீயெழுக்கெஞ்சி லஞ்சலையென்றுகூறி
கையினுலெடுத்தனைத்துக் கல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்மெகுளிதன்னை விட்டிடென்றெந்தைசொல்வான் (௫௫)
வலையவனிடத்துமொத்தான் மாட்டி னும்வெகுளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப் பொருந்துமுதனையர்தம்பா
னலிவுறுவெகுளிசெல்லா தாதலானவியலாற்றா
மெலியவனிடத்திற்காக்கும் வெகுளியேயறமதென்பர். (௫௬)

வைத்தவன்றன்னைநன்று வாழ்த்தினனெனவுந்திய
செய்தவன்றன்னைநல்ல செய்தவனெனவுங்கொள்வோன்
கைகண்மகன்றமுத்தி கண்டவனவ்வாறுன்னான்
பொய்தவனென்ப்தென்று புகன்றனர்புலவரன்றே. (௫௭)

பெரியவீர்தம்மைக்காய்ந்தான் பிறங்கல்கல்லியகோலொப்பான்
புரிவனபுரியப்பட்டிப் புலம்புவனொத்தாற்காய்ந்தா
னெரிநகதனில்வீழ்வ னிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்று
லொருவர்தம்மிடத்துஞ்சிற்ற முருமையேநன்றுமாதோ. (௫௮)

யாவர்க்குமொப்பநன்று மென்னி னுஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்ய முனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ் சித்தராமப்போண்ணன்
மேவற்குவடிவுகொண்டு மேவியபிமலன்சொன்னான். (௫௯)

ஆள்லமனறைந்தமாற்ற மறிந்துநஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முத்தியெய்துந் துணையசாதனங்களெல்லா
மிலையெனலிடத்திலேனு மெனனைநீவள்தாடகொள்ள
நல்லவனாகசெய்த நன்மையேநனமையென்று. (௬௦)

சுருத்தழிகடமிறங்கு கவுட்கரிவலிந்துபற்றித்
தருத்துபுதனகாலேவுஞ் செயலசெயக்கொள்வதன்றி
பொருத்தல்வந்தறிந்துதானே யுறவுகொண்டிலதுண்டே
தெரித்திடிவடியேனின் றிருவடிக்கத்திறத்தேன். (௬௧)

ஆடம்மலையின்வீர மவனெதிர்மலந்துநின்று
பிடைமிசைசொண்டுண்ணப் படுமதுபோலவுன்றன்
கடம்மலையருளினுற்றல் கண்டிடப்படும்கென்றன்
தொடையின்மிசையாலென்று குடந்தம்பட்டமுங்கிக் கூறி. (௬௨)

என்குறைநீயைதெந்தா யினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேரு நன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிழந்துநீந்து தனைநிகர்சித்தராமன்
முன்களையிறந்தவன்பான் முதல்வனைவணங்கினான். (௯௬)

வணங்கியவனைஞான வாரிதியருளானோக்கி
யிணங்கிப்பருவங்காணு மிவனறனக்கின்பமுத்தி
யிணந்திடுகெறியிதென்ன வறையமென்றுளத்துட்கொண்டு
யிணங்குறுபிறவியென்னும் பிணிமருந்தனையான சொலவான். (௯௭)

யருவமுற்றிலர்க்குமுக்கட் பகவனுகமத்தினுண்ணைப்
பெருமைபுப்பொருளையெண்ணிப் பெருமிதத்துபாப்பிலன்ன
குரவரிற்பதடியென்ப குறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவசிகக மவனெனுவறையனையன். (௯௮)

உளாசெயிற்பரமஞான மொன்றுமேமுத்திக்கேது
சரிதைநற்கிரியையோகந் தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற்கேதுவென்று மறைபுகன்றுககுமிருக்க
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக் களிப்பவர்கயளான்மே. (௯௯)

கருமமும்யோகந்தானுங் கரணத்தைப்புலிகமாகிப்
பொருமிடூர்வாயிற்றோறும புருழலகறங்குபோலத
தெருமராதுண்ணிறத்துந் தெளிந்தவக்காரணத்தன்ன
னிநமலனாகுமீச னித்தனென்றுணர்வுதிக்கும. (௧௦௦)

நித்தியமீமலனென்னு நினைவுநினைந்தமாகிப்
பொய்த்தழிபுடம்புடமபைப் பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள்குரவன்றனை விநமபினைச்சென்றுசாரந்து
தத்துவமுதறிநின்ற தனியறிவினையேகாணும். (௧௦௧)

புலன்களையொழித்தபோதே பொறிகளும்பூதமைந்துங்
கலங்குறுகாரணநான்குங் கலாநிபுஞ்சுத்தமைந்தம்
விலங்குறுமடியிலவைத்த வெறுங்குடந்தள்ளினமேன்மேன்
மலங்குறவொருங்கடுக்கு மட்கலம்விழுதலேபோல. (௧௦௨)

இந்தியமொன்றொன்றாய்விட் டிடினம்ற்றையொன்றுசாரந்
முந்தியமனமழிப்ப புறறம்போமணியபாமபி
னைந்தலைகளினுளொன்றை யிரந்திடினம்ற்றொன்றுலஞ்
சிந்தியெிடறிரந்தாற் றிரந்தியெமொருங்குமாதோ. (௧௦௩)

ஆகலான்மனமடங்கி லங்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவபேதமோவென றழிவுறுபித்துநீங்குந்
திதிலாயென்றியம்பிச் சித்தராமற்குராவா
லோதொனுவணர்வினுண்மை யுணர்த்தினன்குருகுதேசன். (௧௦௪)

மணி நகுளுசர் சிந்தர் வுன வர்கணங்க - ம்முன்
முநிவ நுளென்பேரின் மன் முழு நுளெபற்றூரிலலை
வினிபெனெடுகர் வரையாவ ரென்ற நுட்குரவானுர்தம
பனிமலியுயிரி வீழ்த்து பணிந்தன என்கித்தராமன்.

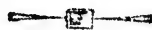
(எதி)

இப்பரிசுருளினுலே யிராமனுக்குபடேசித்துச்
செப்பருமவன குற்றேவல செய்யிவுள மகிழ்த்து
சைப்படுமயிர்க்கென்னக் கருணைவாரிதிநி நுகதான்
துப்பூவம்மைத்திரிசால் சொன்னலாபுரத்துமாதோ

(எக)

சித்தராமதேவர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-பா-க்சு-திருவிருத்தம்-௭௨க.

பதினான்காவது

வசவண்ணர்கதி.

சித்தராமனோடாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிசெய்கல்பாண மாம்பழனத்
தியுத்தநீரோனும்வசவனையுழவனிற்கண்டு
மெய்த்துமார்வமங்கீடந்தமையாமினிவிரிப்பாம்.

(க)

அன்னமீனுடனிரிழ்வுறக்கொண்டமைமாமற்
செகடுலார்வாழிப்பசிபாறறுபிசிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செயததேநீனறுவான்றுதிப்ப
வெண்ணையாளுடையவலமனிநந்தருணாவில்

(உ)

சந்தமேவுகல்பாணமாந்தனக்கன்னி
னத்தொண்மலர்ப்புசும்பணநபந்தசொலவனியால்
வந்துகாதெனுநாசியிம்புசமிசெகிழ்த்
துன்னலார்திலாக்ருங்கடலுமிததேபருலகம்.

(ஈ)

முகுணபகன்புகழெனு மூரலுண்பகற்குத்
தக்கதிருசுவத்தியெனச் சமைக்கதுவசவன்
பிக்கவான்புகழவற்றின மாதவாவிவாத
துய்க்குரவினிறறுபத்தனப் பவப்பசிகொலைப.

(ஐ)

விவக்குமுற்பவச் சித்தராமற்குமுன்வினம்பு
பிசுக்கணத்தினுக் கருணந்தியெனுமிலககிபத்தைக்
பலக்கமற்றறிந்திவதற் குதாரணங்காட்ட
பலக்கமற்றதம் பிள்ளமன்றிருவுமீவலித்தான்.

(இ)

அடியவர்க்கெளி யானெனுமவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ் விராமனையுடன்கொடுகுறியேலார்
நெடியுதித்தன னிரையெனவந்கரீங்கிந்
கொடிமதிநகலி யாணமாநகர்வழிக்கெண்டான்.

(அ)

நறும்பழஞ்செறி தனியிடமொய்த்திட நன்னு
மெறும்பொழுக்கென வானடியவா கிரளே முந்து
மறத்தும்வெஞ்சமண் குண்டலையிணங்குறவசன
நுறம்புரம்புக னீருவருங்கண்டுள முவர்கார்.

(அ)

தம்பிரானருள் வசவனுக்கிபவறச்சாலேக்
கும்பவாசகீர் முதலியவேண்டிவகொண்டி
வம்புலாமலர் வனத்தயர்வுசீர்த்துநல் வழிசேர்ந்
தெம்பிரானடி யவாகிரளேகுதலகண்டார்.

(அ)

பாண்டின்மாவளஞ் சிவிகைநீர்ந்தேகுநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொள் வேடதகர்துறந்தவர்விரத
ரீண்டிமாறுகண் டிவந்துசென்றெழிலலங்
காண்டமாமெனு மங்கலபுரத்தின்க்கண்டார்.

(அ)

கண்டிசெல்லுமப் போதிலநகர்வுளங்கருத்திற்
கொண்டவல்லமன் றிருவுளமிகக்கொரிந்
பண்டைநல்லிசைப் புலவர்சொல்லிராமனைப்பார்த்து
மண்டிபல்வளங் காட்டுவன்றனித்தனிவருத்து

(அ)

தனைவிநும்பிவந் தடைந்தவர்தும்மைநடிந்
தினகரன்சுதிர் விருமபுறச்செய்தளிக்குளாக
ணனிவிநந்துணங் கடிமலர்கமந்து
கனிவிநம்புதண் பொழிநிசுழ்வதைதெ
கணாய்.

(அ)

பூவினோடுசெந் தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங்
காஷ்னோடுபிவள் ளிதழவிழிந்தொழுகுதேங்கமல
வாவியோடுநல் விசைமயிலஞ்சிறைவன்
பாவினோடுவண் குழலெனத்திரிதலைப்பாராய்.

(அ)

கடிமலர்ப்பசந்தேன் றுளிபிவிற்றுபூங்காவை
குடியிருக்குமவ் வளவெனகொண்டிவண் குருகு
மடியுதித்தவ ரெனவிருந்திளங்கயல்வா
நொடியினிற்கவர் தண்பனைமருதமுநோக்காய்.

(அ)

குதிரையங்கதிர் மணிக் குடரீர்குடிப்பதோ
லதிரினங்கமஞ் சூல்வளைதவழ்வயலணிநெற்
கதிர்வளைந்துசெந் தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
குதிபொருந்திய வழகையுமையநீநோக்காய்.

(அ)

இங்குத்தன் னுன்வாழ் பறிஞ்சியாவிறந்துயிர்போய்
மங்குப்பொன்னெயில் வட்டத்துளி நன்மனத்தமணர்
தங்கற்குன் னுமிப் பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணம் பரனடிக்கன்பரீளிணய். (106)

நிறந்துமுடுகின் னுதவிமைவிழியெனச்சேர்ந்து
பிறங்குமேமணிக் கத்விருபுடையினும்பெற்றுச்
சிறந்தகோபுர வாய்தலுமலா மிகசத்தெய்வம்
பந்தருடைய முடியிறைக்கைபரீபாராய். (107)

இவங்குநீற்ற நுங் கவசமிட்டக்கமென்றியம்பு
மலங்கல்வாகைவேய்ந் தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
கலங்கொள்வீரராம் பத்தாதமறுகமணள்ளார்
கலங்குபச்சறை போன்றெதிராநிழல்துகாணாய் (108)

கட்டுவாச்சடைக் கண்ணு கல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர் தீப்பசியாற்றறுறாற முள்
விட்டுமேற்புறங் கண்டவர் கொடியனவென்னப்
பட்டுமாவிகை பற்பலநிகழ்வனபாராய். (109)

பொறித்தவானழிந் கணியினைக்கடைத்தலைபொருந்தக்
சூறிக்கிடாதுண வெனக்கறித்தலகுநீரகூடுகாண்டு
நியத்திவாழையின் கணியைபுணு செங்கையாய்கினைந்து
கறிக்கிடாதமா செழுமுகப்பகவளிகாணாய். (110)

வன்னலவச்சவன் புழுவாயினுளவழத்தா
தென்னும்வல்லமண் குண்டர்தமிழேடபினுமிழிப்பிந்
புன்னகல்லைன வெனவிளம்புனையோடிநூறு
கின்னையவச்ச வன்புழ்சொலவதுகேளாய். (111)

என்றுகறிய்விராமனை மகிழ்வுசெய்தின்பு,
மன்றலளிதிலை வசவநாயகன நிருமணமுற்
குன்றுபோலுயர் கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேவின எனம்மைடாள்வல்லமதேவன். (112)

தொடர்த்துனைக்கைவெண்மருப்புறங்காற்குந்தோற்றோ
லுடுத்தமெய்ப்பரங்கொலைகுறித்தெடாமழுவொய்ய
வடைத்தலைக்குறித்திடாதசெம்மணிககதவடுத்த
கடைத்தலைக்கண்மீதவர் குழாகெருங்குதலகண்டார். (113)

வேறு.

அதகவையடிசிலுன்பாண்டைருவாடிசிலுண்டு
மதுகிடைவருவாச்சான்றோர்வைகிபவிடங்குறையக்
கறிபொழிமருவுசொற்றுக்காவடிசுமத்துசெல்வார்
கறிமலர்சமந்ததண்டாதந் பூசனைக்குப்போவார். (114)

செஞ்சாணிஹைஞ்சிரல்சூஞ்செழுந்துகில்கிழித்துள்ள்கொண்
டெஞ்சியமிசையெண்ணெண்ணியிட்டவண்களறுபோவா

ரஞ்சுடர்மணிப்பகம்பொன்னணிதுகிலலங்கலசார்தம்
வஞ்சியர்தமக்களிப்பத்தற்கெனவாங்கிச்செலவார் (15)

நிந்தைசெய்தெமைபெதிர்ந்தீ கெறியில்புன்சமணர் கங்கண்
மைத்தினைபறிபுச்சொல்வம் வசவனுக்கென்றுசெலவார
நத்தியைவணங்கவேறு நகட - நா றுகின்றுபோந்து

சிந்துரம்வயமாவம்பொற சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார், (16)

சீர்கெழுவசவற்பாடத் திவ்வியாழ்கொண்டிசெல்வா
ராகியினமதினெவனேறு னடியவர்குழாநெருங்கு
மோகெழுமணிப்பசுமபொன் னிருங்கடை ரோககிரின்று
ரோகையோடலமனமத தொருவனுமிராமன்றுனம்.

ஆயினடைகினேரோதம்மை யப்பணப்பெயரின்மிகக்
துயவனெனிகண்டோகை சொல்லுயலையறகென்று
கொயிலுளமலபூச சமுதாதொடுசெய்யுமபோதிற
போயினவசவலேமி புழந்திதுபுசலுறமுன.

மாதவரிருவனாய மழைமதாரெடுங்கண்மகவை
பாதினுருவிரண்டு படைத்துவந்தனனெயென்னச்
சோதியதாளக்கோவைத் தோரணவாயதன்முன்னம்
விதியினின்றொன்று விளம்பினன்றவததினமிக்கான். (17)

என்றவனியமபநந்தி யெனும்பெயாத்தருணைக்குன்றங்
கன்றினைநினைந்துநெஞ்சங் கரைந்துவந்தனையுந்தாயககிங்
கொண்டெருந்தடையுமுண்டோ வொல்லீதருதியென்னச்
சென்றவன்மலனோடு சித்தராமனைவணங்கி.

பரசிவலிங்கபூசை யண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்தான் வசவகீர்வருகவென்ன
வெருவொடு முளமுளைந்து மெய்த்தவனவிளம்பவெங்கள்
குருபரனமுனிவான்போலக் குறுகைகொண்டுகூறும். (18)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருத்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துகீயோதியென்னு
வுரைசெயவமலனப்ப னுளம்பெரீஇக்கடிதுமிண்டு
வரைசெயும்வயிரத்தினடோள் வசவநாயகற்குச்சொன்னான். (19)

அல்லமன்புகன்றமற்ற மப்பணன்சென்றுகின்று
சொல்லலுந்துனுக்கென்றுள்ளஞ் சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தனையுந்தாய்முன் பொருதுதம்மதுத்திட்டோடு
நல்லினங்கன்றுமோன்முன் னுன்சொலாதிருந்தேனென்று. (20)

பரசிவலிங்கபூசை யண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்தான் வசவகீர்வருகவென்ன
வெருவொடு முளமுளைந்து மெய்த்தவனவிளம்பவெங்கள்
குருபரனமுனிவான்போலக் குறுகைகொண்டுகூறும். (21)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருத்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துகீயோதியென்னு
வுரைசெயவமலனப்ப னுளம்பெரீஇக்கடிதுமிண்டு
வரைசெயும்வயிரத்தினடோள் வசவநாயகற்குச்சொன்னான். (22)

அல்லமன்புகன்றமற்ற மப்பணன்சென்றுகின்று
சொல்லலுந்துனுக்கென்றுள்ளஞ் சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தனையுந்தாய்முன் பொருதுதம்மதுத்திட்டோடு
நல்லினங்கன்றுமோன்முன் னுன்சொலாதிருந்தேனென்று. (23)

பரசிவலிங்கபூசை யண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்தான் வசவகீர்வருகவென்ன
வெருவொடு முளமுளைந்து மெய்த்தவனவிளம்பவெங்கள்
குருபரனமுனிவான்போலக் குறுகைகொண்டுகூறும். (24)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருத்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துகீயோதியென்னு
வுரைசெயவமலனப்ப னுளம்பெரீஇக்கடிதுமிண்டு
வரைசெயும்வயிரத்தினடோள் வசவநாயகற்குச்சொன்னான். (25)

அல்லமன்புகன்றமற்ற மப்பணன்சென்றுகின்று
சொல்லலுந்துனுக்கென்றுள்ளஞ் சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தனையுந்தாய்முன் பொருதுதம்மதுத்திட்டோடு
நல்லினங்கன்றுமோன்முன் னுன்சொலாதிருந்தேனென்று. (26)

பரசிவலிங்கபூசை யண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்தான் வசவகீர்வருகவென்ன
வெருவொடு முளமுளைந்து மெய்த்தவனவிளம்பவெங்கள்
குருபரனமுனிவான்போலக் குறுகைகொண்டுகூறும். (27)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருத்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துகீயோதியென்னு
வுரைசெயவமலனப்ப னுளம்பெரீஇக்கடிதுமிண்டு
வரைசெயும்வயிரத்தினடோள் வசவநாயகற்குச்சொன்னான். (28)

அல்லமன்புகன்றமற்ற மப்பணன்சென்றுகின்று
சொல்லலுந்துனுக்கென்றுள்ளஞ் சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தனையுந்தாய்முன் பொருதுதம்மதுத்திட்டோடு
நல்லினங்கன்றுமோன்முன் னுன்சொலாதிருந்தேனென்று. (29)

பரசிவலிங்கபூசை யண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்தான் வசவகீர்வருகவென்ன
வெருவொடு முளமுளைந்து மெய்த்தவனவிளம்பவெங்கள்
குருபரனமுனிவான்போலக் குறுகைகொண்டுகூறும். (30)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருத்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துகீயோதியென்னு
வுரைசெயவமலனப்ப னுளம்பெரீஇக்கடிதுமிண்டு
வரைசெயும்வயிரத்தினடோள் வசவநாயகற்குச்சொன்னான். (31)

அல்லமன்புகன்றமற்ற மப்பணன்சென்றுகின்று
சொல்லலுந்துனுக்கென்றுள்ளஞ் சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தனையுந்தாய்முன் பொருதுதம்மதுத்திட்டோடு
நல்லினங்கன்றுமோன்முன் னுன்சொலாதிருந்தேனென்று. (32)

ந்துகுமனமுனைந்து கவலைகொண்டழுங்காந்தி
பெருந்தலைகமாச்சிதேவன் பெருங்கடற்பிறந்தசரவா
மருந்ததன்னைகொளிகிடைத்து மற்றதைவாரிக்கையா
சுருந்தறவலகவான்போ லாயினையுமென்றான். (௧௩)

யெருந்தகைமாச்சிதேவன் பேசு சால்விளக்குத்தாண்டுந்
தாரும்பெனவுதவச்செம்பெரற் றுணைநுகோளான்மாழி
விருந்தவுப்பிழையென்மேற்றே யென்றடியிறைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவொடுபுறப்பட்டல்லமனருதுவந்தான். (௧௪)

என்குணமறமேயாகி யானதிற்திறிதலில்லே
னின்குணமருளோயென்ற னீயதினிற்தியெந்தாய்
புன்குணமகவின்றைம பொறுத்தருள்செய்ககயென்னுந்
தன்குணம்விதித்தொழிக்குந் தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (௧௫)

சூத்திரப்பாவையானச் சூத்திரியருடகண்
யார்த்தெனக்குறையகற்றிப் பணிசெய்க்கோடியென்று
வாய்த்தந்தராவன் செந்தா மரையடிமிசைவிழுந்தா
னெத்திமெய்ப்பததிந்த மெனப்படிமவசவதேவன். (௧௬)

நிலமகன்பொறுதுதள்ளி னிறுத்துநர்யாவரோதை
மலிகடல்புரமுமாயின மறிப்பவருளரோவெங்க
டலைவநீமுனிலையாயிற் றடுப்பவருடகில்யாண்டு
மிலையிலையருள்செய்யெந்தா யெனச்சென்ன வசவன்முற்றான். (1)

சொற்றிடுக்குதலைச்சொல்லிற் சொற்றிறந்தொரிதல்போலிச்
சிற்திளங்குமானபு செய்வடியிதிமுனோக்கேல்
சுற்றுநிலைகடைக்கண்வைத்துத் தண்ணளிபுரிகவென்று
நற்றவன்மாச்சிதேவ னங்காவனைப்பணிந்தான். (௧௭)

உரைமனமெய்பொருங்கி னுன்மணிசெய்பவல்லோன்
நராயிசையினலாது தானொருவரைபுகரணே
னருள்செயவேண்டுமென்ன வல்லமனமுபணிந்தான்
கிரிமகன்கொழுந்தகன்மன் கின்னாப் பிமனம்மா. (௧௮)

ஊமையெலாமடிமைவேண்டி னிவன்பிழைபொறுத்தியென்னு
வமைபுலாம்பனைமென்றோட்சே யரிமதர்மநைக்கட்செவ்வா
புமைமனாநையுவந்த வொண்டவொலாம்பணிந்தார்
ஊமபுளாருணருமெங்க டம்பிரான்முறலுற்றான். (௧௯)

சொல்லியசொற்கள்கற்றீர் சொற்றவந்தெறியினிற்
நல்லியலில்லைதம்பா னவிறகுமாற்றமொன்று
நுல்லியசெயலொன்றாகப் பொருத்துந் தம்மிலார்க்கும்
நல்லியமொடுநிக்கும் மாததேவெறியராவார். (௨௦)

ஆதரவிலையேல்வேண்டு மறத்தினிற் பொருள் செம்பொரு
பூசாமளவழித்தும் பொருளணுவளவெய்வாகு
மாதரவுளதேனல்கும் பொருளணுவளவெய்வாகு
பூசாமெளவளாந்து புண்ணியப்பொருளளிக் கும். (சக)

தறவறமனையறஞ்சீர் தூய்நற்கல்விநல்லோ
ருறவொடுமகங்கடான மொண்டவம்விரதம்பூசை
பறிவினையனைத்துமிலலை யாதரவில்லையாயிர
பெறுவனெனமெய்வருத்தம் பெரும்பொருளறிவு வாதோ. (சக)

ஆகரவுடையான்செய்யு மல்லவநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்யு நல்லமல்லவாகு
மாதரவதனாலவிக் கருந்துணையின்பழக்தி
பாதரவலாதுவேருண் றளிக்திடக்கண்டதுண்டோ. (சக)

ஆகலாலன்பினுஞ்சொல் லகமகிழ்வினைசெய்யாவென்
ருேதினுளடியாதீமை யொழித்தருடொழிவினின்றுன்
காதலாலவணங்கிேனார் சின் கருணையாலன்றியாங்க
னேதினுளலலராவே மென்றடிதொழுதுரினாரார். (சக)

காஞ்சிரங்கனிகின்றங்குக் கடையனென்பிழைபொறுத்தாய்
திஞ்சுவையமிர்தமன்ன திவ்வியகறியிற்குற்ற
மாஞ்சுவையறிதலபோலில் வன்மனைச்சீறலென்று
பூஞ்சரண்மிசைவணங்கிப் போற்றினன்சித்திராமன். (சக)

அடைக்கலமெண்ணையாறா யண்ணலையென்றுநக்தி
கடிக்கமலங்கள்வென்ற கானமிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
விதித்திடேலென்றுசென்ன வசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொடிக்கார்தொழுதுகானனபா துதித்தனாகும்புதுகொண்டு. (சக)

அல்லமனெனுமெங்கோமா னருட்கடைக்கணவைத்தைய
சொல்லுவனெழுதீயென்று துணைக்கையாவெடுத்தனைத்து
நல்லருள்புரிந்துதண்ட நாயகன்நிருமடத்து
ளெல்லையிலடியார்குழ வினிதெழுந்தருளினான். (சக)

வசவண்ணர்தி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-யச-க்கு-திருவிருத்தம்-சக.

பதினேந்தாவது

மருளசங்கரதேவர்கதி.

தாணுவினுயாபிர சாதகுண்டத்திற்

காணருமருளசங் காணக்கண்டருள்

பூணணி டலலமன போதநல்கிய

மாணுறநெயிரினை வகுத்துக்கூறுவாம்.

(6)

மாதவொண்ணிலர் மருங்குக்குந்தர
வாதுலொதிரொபொரு ளாகவல்லம
நாதனையறிவறி கந்திகொண்டிதன்

னேதமின்மனையினட யெய்தன்மேயினு

(அ)

அவத்தைகள் பலபல வகன் றுமெய்ப்பர
சிவத்தினையனடமவர் செய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடந்துபோய்ச் சாதகுண்டத்தை
புவப்புடனடைந்தன னொப்பிலலமன்.

(ஆ)

உயர்பிரசாதகுண் டத்தினென்கரை
மயன்மலிபித்தரின் மருளசங்கரன்
பயிற்வந்தகண்ணுறி இப் பரமயோகிதன்
னியலினையுணர்ந்தன னெம்பிரானோர்.

(இ)

கண்டருளாமலனைக் கண்டுதானெந்நர்
வெண்டினாயமுதினை மிடியன்றோவியே
புண்டனெனையகிழந் தேடிவீழ்க்கனன்
வண்டிருவடிமிசை மருளசங்கரன்.

(ஈ)

வணங்கியவறவனை கந்தெடுத்துமெய்
புனைந்தெழுமுதலையோ டருளெய்கல்லம
நரிணங்கறிவருணிலை யிராமற்பார்த்தவன்
குணங்களைவியந்திது சுறன்மேயினுன்.

(உ)

குண்டமேவறுமொ சாதங்கொள்ளைகொண்
டுண்டுவாழ்மாதவ னுண்ணைததனையைத்
தண்டலாயகன் முகற் சாணர்யாவருங்
கண்டலரியாரினிக் காணவல்லவர்.

(ஊ)

சரியையொண்கிரியைகா றடுக்கும்யோகிவை
புரியவர்தமடையப் புரியுஞ்செய்ககாரம்
மெரிதரலாகுமோர் செயலுமிசையோ
புரிநுண்ணுனியை யறியலாகுமோ.

(ஐ)

கலாறுமோர்சிவ ஞானியினில்காழ்
நிலை நாகினு நீத்துநிற்குமோர்
தலைநாகினுந் தரித்தஞாலமே
னிலைமறைகாடென விரககுமென்பவே.

(ஊ)

வல்லெனென் றிருப்பினு மிருக்கும்வாழ்வையொன்
றில்லெனென் றிருப்பினு மிருக்குமெனஞாப்
புல்லெனென் றிருப்பினு மிருக்குமபுண்ணிய
னல்லெனென் றிருப்பினு மிருக்குஞானியே.

(ஐ)

அறிவறிஞானியா லன்றிவன்பல
மறிவுறுகருமியான் மாய்வுறுதுகா
ஒன்றிகதிரிவ்வந் தெழுந்திடாவிழற்
செறியிருளகலுமே சித்தராமனே.

(106)

சங்கரமுனரினிலை தனைகண்டாய்கொடுலென்
மெங்குருயான் சொல விராமன்கைதொழு
திங்கிவனமருளரி விரந்ததன்மையென்
னங்கணவறைகென வறைதன்மையினுன்.

(107)

வேறு.

தொழிலான்முயன்றதுவர்வமெனிற் றுயரொன்முயிக்குவனையுமன
வொழியாவடிவசாமாததி யுண்டழிச்சினுநர்வமெனிற
பழியாதுமிலையகன் றுபேம பவமேயென்னப்பிரசாதக்
குழியானதுணையகலாமற் கொண்டங்கிருந்தான் குணமிக்கேன்.
ஈந்தமகன்றசிவபத்தர் பாதம்வினக்கும்புனற்குழியின்
வந்துபிறந்துமுழுவதின் வைகும்புழுவின் பெருமேறு
முந்துகங்கைபுதலவா முற்றுமபடிநதுதிவினக
சிந்துமந்தணுளருமே சேராரொன் றுமறைசாற்றும்.

(108)

தாய்க்குவமுவிண்மகளிர்க்குத் தந்தைதனக்குப்பக விற்குச்
சேய்க்குமறையோர்தமககிடர்செய் தீர்வில்கொடியபாதகமும்
போக்குமிமைப்பிற்காணததைப் புனிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமான்றன்பிரசாத மாயினதற்குநிகருண்டோ.

(109)

பசிக்குமருந்துமாய்விடு படிக்கும்வணமைசேர்ந்துபவ
மொசிக்குமான்றன்பிரசாத வுதிபந்தா ணுணர்ந்திது கு
வசிக்குந்தகைமைசங்கரர்கே வருவதனறிப்பசிக்குணவு
புசிக்குமனிதர்தீமக்கென்றும் பொருந்தாதென்றொனமபெருமாள்

நின்றையறிவன்சங்கரனே நீயேயவனையறிசுவாய்
பிண்ணையுலகில்பாரறிவார் பேசுந்நாம்பேறாம்பிண்கா
றன்றையறியுமெனவலமன் ருட்டாமனாயினகீழ்ப்பகிந்தர
கென்றையடிமையையுடைய விராமனென்னுமினையிலலான்.

(110)

ஆம்பொன்னைப்பின்மீதிருந்து மறியாதல்லற்படுவான்போ
மைப்பிபின்மருளசங்கரனே நானோவறியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பாமருவிநிரஞ்சனநீ யெனக்குக்காட்டித்தந்தனெயென்
றும்பர்ப்பரவுமலலமனை யுவந்துபணிந்தானருணந்தி.

(111)

நீணங்குமிக்ககாமிதனக் கின்பமுடல்சரலிங்கம்
பிணங்குமுத்திங்காமிக்குப் பேரின்பென்பதுணர்த்தற்குக்

ருளவகின் மிகச்சாங்கினைச் சினந்தாக் குறையொன்றுளதோ. நினக்காவி
நீ பணங்கொணிலத்திற்பாமசிவ பத்திகுருவானியென்றக்கால். (1)

இவகுமருளசங்கரன்போ லெண்ணிலாநின் மனைவாழிற்
கங்குலபகலுமகலாமற் காப்பொனனினிச முன்றில்
பங்குவினையின் வலிகடந்த வலருந்தாஞ்செய்காப்பயனாற்
றங்குயிலைமலையன்றோ தண்டகாதவென்ற மலன். (உய)

வெம்மையெதன் கணிசுழந்திடினும் வெந்திக்குணமென்பதுமோல
லும்மையுலகின்றுண்டேனு முளைககிப்பத்தியதைநினைதென்
நிம்மையுலகமிபம்புமெனி லெங்கள்வசவரின் பெருமை
கொம்மையினமென்முலைமடந்தை கூறன்னறியாரவார். (உக)

பத்திசுக்கடலேருணக்குன்றே பாசப்பகையெயெம்முறவே
முத்திக்காசேசிவானந்த முதலேஞானமணிவிளக்கே
நித்திப்பொருளேயருணந்தி தேவேநினைத்தொழுமடிமார்
புத்திக்கருதேயாவாநினைப் மோல்வாரவரையறியேமால். (உஉ)

தன்றுகூறவெமையுடையா னெனக்குப்புசுன்றவமெல்லாஞ்
சென்றகாளிலிலீனது செந்தாமரைதகாடொழுப்பெற்ற
வின்றுதொடங்கியுளதாமென் றெந்தைநந்திவணங்கியெழ
நின்றவமலசிவசாணர் நெஞ்சமுவகைகூத்தனரால். (உங)

சுருளான்மருளசங்கரனுக் கமார்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவது பூகிவிளக்கமருள்செய்தா
னுளையாநினைவாலருணைக்கா லுலகருணர்வைப்பிணித்தமல
விருள்நனைத்தானறமாற்ற வெழுந்தருளருரியனே. (உச)

மருளசங்கரதேவர்கதி-முற்றிற்று.

ஆத - கதி-மரு-க்கு-திருவிருத்தம் - எகக.

பதிஞ்ஞவது

இட்டலிங்ககதி.

சிட்டனல்ல மதேவனருளுறி
சிட்டநன்னொடு கந்தியுணர்வுற
விட்டலிங்கத் தியவுபுகளறமை
சட்டிவலவினைக் கட்டறவோதுவாம். (க)

சங்கரற்குத் தகையிகரின்பவி
டங்கனித்தரு அல்லமனந்திதன்

மங்கலத்திரு மாளிகைத் தெவிக் (6487)
கங்கணத்தினி யாரொடுகண்டனன். (உ)

மீண்டுபேரொளி மாடத்துநாப்பணங்
தண்டநாதன் தவிசொன்றமைத்திட
வண்டநாயக எல்லமனாழிடைக்
கண்டநோக்கங் களிப்பவிருந்தனன். (உ)

ஆதனத்தி லமர்ந்தருளல்லமன்
பாதமன் டொடு பன்மலர் தூயிது
மாதவத்தின் வலியெனத்தாழ்ந்தெழு
காதன் மிக்குக் கசித்துளநந்திதான். (ச)

அடியனேன்சிவ பத்தியறிந்தமை
படியிலுமன் கனவெனப்பட்டது
முடியுமாறு மொழிந்தருளென்றுபொற்
முடியுலாகை கொழுதுவிளம்பினான். (ரு)

கேட்டவாரியன் கேட்கல்சிவநெறிக்
கூட்டமேவிய கொள்கையினுயிரினைக்
காட்டுவாருள ரோசென்கதிர்க்கிரு
ளோட்டுசோதியு முண்டுகொலோவென்றான். (க)

வள்ளினெறனை வந்துபுகழ்ந்தனன்
நெளனாதண்புன நேக்குழுளைத் தலைக்
கள்ளினெறநி கின்றவர்போலவென்
றுள்ளுடைந்திட மிரைக்கும்வசவனே. (எ)

வேறு.

இசுழ்ந்தென்துளச் செருக்கினையகறமுலாய்
புகழ்ந்தனைவிழைபுளிக் கிறியிட்டாறுநோய்
மிசுந்தெழவளர்த்தவ்போ லெனவிளம்பியே
தகுங்கழலிறைஞ்சினன் தண்டநாயகன். (அ)

அருளிநுணுதடி யருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரை செய்தியென்றது
முருளனுமெனுமொரு மதிஞற்கீத்தருள்
மொருளிநுணினையன புறன்மேயினான். (க)

புன்மாநெளிபுழுப் புன்விலக்கெனும்
பன்மயநயர்செயும் பவங்கடப்பியே
வன்மைகொணிலமிசை மக்களாகுத
வன்மைகொளுயர்க்கலா வரிதுநந்தியே. (ந)

கீர்வடிவாயினு சுன்மையாற்றுகு
காபினிலுலகினி வகுதறப்புத
கரிதகலகை புதி வழியடுப்பினு
கிருவுதலரிதறம் கன்சுக்குமக்கமே. (மிக)

கூறத்துறப்பெயதினு மனபினுலறஞ்
கிறப்புதச் செயதலிக் கரிதுசெய்பினும்
புறச்சமயக்களைப் போக்கியாகம்
கேறிச்சமயக்களை யரிதுகேர்தலே. (மீஉ)

கூகமம்புகனெறி யடைவனாயினுஞ்
கேசகமிககைவநற் துறையென்றெனச்
கேசுக்குகலரிதது கேர்வனாயினு
கேமலிவாயிக்கன குகலன்றென்மையே. (மீங)

புண்ணியமுதிர்வினற் பொருந்குயங்கையிற்
கண்ணுறவிகழ்வுது கிலவிக்கத்தின
பெண்ணியமனமுட் னென்றுமவந்தனை
பண்ணியமுபலபவன பத்தெனற்பலே. (மீச)

கூவுதற்பினிசெட வாவின்பால்கறந்
தாவின்மூட்டல்போ லாணவங்கெட
காவியுளமலனை யங்கைதந்துபின்
கூவியுளமைவுற வாக்குமாரியன். (மீதி)

கருங்கொடியிருவிழிக் கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத் திரிதெனற் கய
பொருந்துறமகமொடு புறமுதலாவற
விருந்திலகுதாமரு விட்டலிக்கமே. (மீக)

குறிபலபலமுறை கெண்பலவகைப்
பொறிதொதுமருவியொன் புலனுதர்துமாய்ந்
தறிவருநிலைபலா தாமேவிபு
கிறைவுறமங்கையி விசமுமிட்டமே. (மீள)

அடைந்துளவுருச்சகை யமைதியென்பன
வுடம்பொருமுன்றினு முற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினைவலி தொலைத்தியானெனு
விடுமெயிலின்பரு விட்டலிக்கமே. (மீஅ)

என்றறிவுறவறிக் திட்டலிங்கமா
தொன்றொருபொருவிடுல புறவிழித்தவன்
பொன்றுதகமெனப் புணர்ந்தமாயையெ
வென்றவனவென வினம்பும்தேதமே. (மீக)

பொருவில்சற்றத்திபாந் தாரம்புண்டொரு
வரவயிராகமாம் வத்திரம்புனை
தொருவலிலுணர்வெனுஞ் செச்சையொன்றுறப்
பார்மையிருத்துவோன் பத்தனாகுவான். (உ0)

ஒன்றினொன்றுள்ளுற வுடம்புமுன்றையு
மன்றலவத்திர மடியதாக்கியே
யென்றுமங்கமைவுற விட்டம்வைப்பனே
லன்றவன்சிவமய மாகுமென்பவே. (உ1)

அருளெனும்புனலினை யாட்டிச்சாந்தமாம்
வரைநறுஞ்சந்தொடு மருவியிந்திய
வினாமலர்புனைந்தறிவினையருத்துறம்
யார்மையவன்சிவ பத்தனாகுவான். (உ2)

ஆசறுமனத்தெழு மன்மையன்றியே
பூசனையுவக்கிலன் புராரிசென்னிமேல்
விசறுதிகாயினு மிக்கதோசொலா
பூசல்செய்மனமுடை யொருவனாட்டிநீர். (உ3)

பூப்புனைகையுமே பூநிதன்றன்புகழ்ந்
காப்புனைநாவுமே மடைத்துளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைத் தேவனையென
நாப்புனைபுகழொடு நாகோத்துவார். (உ4)

பூசனைசெயாதகை புரார்தகன்புகழ
பேசுதலிலாதவாய் பெற்றிழன்றிடு
சேரானவர்தமி னெடுவனத்திடைக்
கூசுதலிலாதபுன் குரங்குநன்றோ. (உ5)

குடிப்பனவிழுங்குவ கூரொயிற்றினற்
கடிப்பனநக்குவ வனைத்துங்கைம்மல
ரடித்துளசிவன்றனக் கற்பித்துண்பவன்
விடுத்தவன்மேலவரும் வினைகள்யாவுமே. (உ6)

தானுறுமுடன்மனந் தனமென்றுள்ளவை
யினமில்குருசிவ சரங்கட்டிந்துதான்
யானெனதென்குத லின்றிலைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடு வேறலானோ. (உ7)

குருசிவசரங்கொளக் கொடுத்தமெய்ம்மனம்
பொருளினவநமவெனப் புந்ஞ்செய்துகொ
ளொருவனில்வழிமறித் தொறுத்துக்கொள்வன்
சானனிலல்லன்மெய் தவறிலாமையால். (உ8)

(25)

(五)

(125)

(15.2)

(五五)

(12.50)

(五五)

(五)

(உள்)

கால்முங்கருமமுங் கடந்தகாரணன்
ஹாஹும்பரிசறப் பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுங் குறித்துநச்சுநர்
சீலமும்விரதமுந் தியபென்றால்.

(கஅ)

வெங்கொலைகளவுபொய் வெகுளியாசையென்
றிங்கிவையொடுமரீஇ யிருக்கின்றூர்தமக்
கங்கையினெஸ்விதோ லவிர்சடைப்பிரான்
செங்கையிலிருப்பினுஞ் சேயனசேயனே.

(கஆ)

மத்தரைப்புகழ்வுறப் மணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன மருவப்பெற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர் சிறப்பும்வேறொரு
முத்தியுமபொருளென முன்னுருர்களால்.

(சஅ)

இன்னணநன்னெறி யாவமுயிடைத்
துன்னியசிவகணந் துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள் வசவநாயகன்
றன்னொடுபுகன்றன்ன றலைவனல்லமன்.

(சஆ)

பாடினன்னாவினன் பணிந்துசொல்லுரை
யாடினன்பன்முறை யல்லமன்றிருத
தாடலைபுனைந்தனன் றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின் மூழ்கினுனரோ.

(சஅ)

திருந்தவிவ்வகையுப தேசித்தெண்ணிலா
வருந்தவர்குழாத்தொடு மருணந்திப்பெயர்ப்
பெருந்தகைமகிழ்வுறப் பிரிவினாநிய
னிருந்தனன்மலிகே யாணத்தென்பவே.

(சஅ)

இட்டலிங்ககதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-மக-க்கு-திருவிருத்தம்-1 அநுசூ.

மகிளேழாவது

க த லி வ ன க தி.

வகையிற்முண்ணிய வனத்தினில்வளங்கெழுநதியின்
கணையிற்பன்னெடு றாளுருட்ஞாவனைக்காண்பான்
மிரிதற்குற்றலாய் வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிறகண்டு வத் தேகியமுறைபிணிப்புகல்வாம்.
காட்டினும்பெருங் குன்றினுந்தேடினளகாணுள்
வாட்டுமும்பிறப் பெணும்பிணிமாய்வுறவிட்டிற்.

(க)

கேட்டுவந்தும் திருப்பதையறிஞராக் கூறக்
கேட்டுவந்தும் தேவியந்நகரினைக்கிடைத்தான். (௨)

தலையின்வெண்கலை மொன்றுறவெற்றாசமைந்து
மலிகொளும்படி மனைதொறுமுலகெலாம்மழிச்ச
வலம்வரும்பார் தினியவள்தெற்றாயாய்க்கட்
புலன்விருந்துணை கழநகர்வீதியுட்புகுந்தான். (௩)

நாத்குணங்களுண் முதற்குணமாகியநானைத்
தீர்க்குமிம்மட முடையவளயார்கொலோதெரியேம்
நார்க்கிவின்னவள் பித்துடையாடுளனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந் துற்றனளுலதியுனக்காள். (௪)

உலகுளார்தமைப் பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப் பேதையென்றுணர்குவொன்றோ
வுலகுளார்தமை நாணிலணிகியவுடையா
ளுலகுளார்தொழந் தண்டநாயகன்மடத்துற்றான். (௫)

வேறு.

தண்டநாயக நெடுபலர்நெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயக னலமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயரு கிறைஞ்சினளாண்டமார்கணங்கள்
பண்டிதாமறி யாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (௬)

நெஞ்சமாரழ லாக்கெனநெக்குநெக்குநகச்
செஞ்சொல்வாய்தடு மாறவான்விழிபுனல்சிக்கக்
கஞ்சநாண்மலர்த் கைதொழுதநங்கையேய்காண
ளஞ்சினேன்பவப் பிணியினின்றுளசெயென்றமுதான். (௭)

வீடுவப்பவ ரானெனப்பெண்ணெனவேறோ
வேடலர்க்குமு லுமைகலையேயிவளிவள்பேர
னாடுதிற்பரு வம்பெறுமவரிலேஞானங்
கடுதற்குறி யாளெனவல்லமன்குறித்தான். (௮)

நானலானொரு பெருநிலைச்சகமெனவெண்ணு
நானமேவலரற் காமவிற்பத்தனைநண்ணு
தாழலாதர வாற்றனைத்தழுவியின்புறந்
தேனாமாத்தரு ளுள்கொலோவென்றனிருந்தார். (௯)

தீயற்காமனை வென்றவளினையளாயிழையோ
பெருந்துமெனிய னுகியகண்ணுதலொருவன்
தீயற்காமனை வுலகினிசெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
பெறுமோவாயின் மியம்பினர்சிவரவணமர்ந்தோர். (௧௦)

உடலமானமற் றிவளெனவனைத்தையுமொருங்கு
விடவலார்க்கலா விளையுஞ் செல்வமும்விரும்பி
நடலைவாழ்வினில் வெறுப்புறுப்புல்லியநார்க்குத்
தொடருமாவினை தொலையுமோவெனச்சிலர் சொன்னார். (101)

சென்றுதேடிநாந் தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றினானதே சிகனுளினுவெனவாய்ந்திட்
முன்றுமேவுமர தேவிபோலிலையெனவெமமா
னின்றனானமு லந்தனையுணர்த்துவாவினைந்தான். (102)

பூதநீயலையொறிநுமலையலைபுந்தி
யேதுநீயலையிவற்றினையங்கிபானென்னும்
போதநீயலையென்றியைபனைத்தையுமபோக்கிச்
சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி. (103)

ஔயனானனா தருவெனுமிவைபலநிற்கு
மாயினலேற்று முத்தியன்றதுசகராமென்
றேயுமாறிது வதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியன்றை
மாயைமாறிய தேவியாலருளினன்வள்ளல. (104)

தேறநீரொன வெனதுளந்தெளித்ததேசிககைம்
மாறுகாண்கிலே னுடல்வொருளாவிசண்மதிப்பில்
வேறுபோய்நின் வாயினவென்றவன்விழிக
னாறநீரொடுமல்லமன் ருடொழுதுளந்தான். (105)

அன்னையினிக்கதலிமா வனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினை கேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னினி தெளிந்துறுதிக்கொ ணிருத்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவின னறக்கொடைவள்ளல. (106)

வள்ளநன்மலாத்திருவடி வணங்கியம்மருங்கிற்
கொள்ளைமாதவர்தாடொழு தருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகியவன்புநின் றுயிர்த்திடமேவித்
தெள்ளுமா முத்தையவன் யருப்பதஞ்சோந்தான். (107)

வசவன்மாலருளல்ஐம் னுற்றெனவானோர்
பசுவின்பாணிறைகனையிடை நழுவிவிழ்முழத்தை
மிசையும்பூங்கிளி மிழற்றொளிகடலெனவிரவ
விசையும்பாசிலைக் கதலியங்காட்கிலிலங்கும். (108)

விரிந்தவாழையினெட்டிலை மிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவிண்முழுதையு மளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிற நிரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாமெனமனங்கிளி கூர்தரத்தோன்றும். (109)

இனையவாழையங்கூடுகண் டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவரியாவரு முறைமுறைபோற்றத்
தனியளையொருபுறம்பகத் துளசுவைதருசெங்
கனியவாழியவுள்ளமோ டிருந்தனன்களித்து.

(உரு)

ஐந்தாவது - கதலிவனகதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-யிள-க்கு-விருத்தம்-இயுகு.

பதினெட்டாவது

சா த கா ங் கி க தி.

வினையடுத்த விழுமந்துடைத்தெமக்
கனையடுத்த வருளுடையல்லமன்
மன்னடக்கம் வசவற்குணர்த்துத
ஹையெடுத்தினிச் சாற்றுதுநாமரோ.

(க)

காவினீநிக் கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத் திருவருள்செய்தவண்
மேவிஞான விளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும் வசவனறைகுவான்.

(உ)

மத்தவாத மயக்கமிலாதுயர்
முத்திசாதன மொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தநீயென் றடிக்கொழுதெழப்
பத்திவேண்டும் பரமன்பகருமால்.

(ங)

பரமமுத்தி பதம்பெறுமேதுவுட்
கூரணகத்தி யதனதுகாரண
மாமணரித்த வமலற்குறித்தநற்
கிரியையித்திறம் வேதங்கிளக்குமால்.

(ச)

மனமிலிங்க மருவிலையேலுட
றனிலிலிங்கத் தரித்துமிலையிலே
பெனவியமபு மிணையிலியாகம
நினைவரன்சுழ னிற்கறித்துதினோய்.

(ஊ)

தாவிலாத மனமொடுசார்தரா
தோவுமாயி னுலகிற்புனலுமென்
புவுகொடொறும் போக்குறபூசனை
புறவிபோகிய வாகநிகர்க்குமால்.

(கூ)

புறம்புகண்ணுதவன் புல்லியனீசனை
யறிந்தனா னி யகமுறக்காண்பனா
லெறுமபிகாணுறி வின்கரும்பேகொஞ்ஞ
செறிந்தவாழிலை தின்வனவென்பவே.

(௭)

கரங்கணல்ல கரும்ஞ்செயாநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ் செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருந்ஞருத வொருமனந்தன்னினும்
பாந்தவல்லம் படுக்கும்பகையிலை.

(௮)

துயிலையின்பெனச் சொல்லுதவிந்தியத்
திபலுநெஞ்ச மிலாமையினுலன்றோ
பயிலுநெஞ்சம் பாந்துகிரி கருஞ்
செயலிலில்லை சிறிதுஞ்சுகமரோ.

(௯)

மனமொருத்தன் வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும் பிறப்பையடைகதிடான்
மனமொருத்தன் வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடை நானுஞ்சுழலுமே.

(௧௦)

அறவினைக்கு மரும்பொருளின் பொரு
பெறுவதற்கும் பெருங்கல்விசற்றுயர்
விறலினுக்குநல் வீரந்ததிக்குமொண்
டுறவினுக்குத் துணைமனமென்பவே.

(௧௧)

நல்லசெய்து நரநாயுயர்த்தவு
மல்லசெய்தங்க ளற்றிடைத்தாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்த மனமலதையனே
யில்லையென்ன வியம்புமறையெலாம்.

(௧௨)

நெஞ்சமா துஹ நேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகங் கோடிவிழைப்பினு
மஞ்சுருனவ னவ்வினையாவையும்
பஞ்சதியிடைப் பட்டெனமரபுமே.

(௧௩)

மக்கண்மானிட ரென்றுமனத்தினுள்
மிக்கமேன்மை விளங்கினிலலென்ற
பொக்கமேவும் பொறிகளைநாந்தினு
லோக்குமாவினை யொத்துயர்வுற்றிடார்.

(௧௪)

கெடுக்கவல்லதுங் கெட்டவீர்தங்களை
யெடுக்கவல்லது மிம்மனமென்றதை
யுடக்கவல்லவ னையமவக்கடல்
கடக்கவல்லவ னுவன்கடிதரோ.

(௧௫)

ஆயனமிககோரரியசெயலெலா
நேயமிக்க மனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்க மனமுமுடனிற்குந்
தோயநிற்குநி னிற்குந் துரும்புமே, (யக)

ஒடுமாவை நிறுத்துநி னுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்க வினத்தினைக கொள்ளுவார்
நீடுமாமன நிற்கநிறுத்துநி
'லோடும்வாயுவை யுள்ளுறவீர்ப்பரால், (யஎ)

அடுத்தநாடிகு ளங்கொருமுன் றிலும்
விடுத்தும்வாடிசியு மேவநிறுத்தியுந்
தடுத்தியாயுவைத் தன்வசமாக்கில்வாய்
மடுத்திடாது மனமும்வசப்படும். (யஅ)

ஒடுமபொன்னு முறவும்பகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங் கீர்த்தியுந்நதையும்
விடுங்கானமும் வேறறநோக்குதல்
கடுத்தன்மை கொளுமனநன்மனம். (யக)

மன்னுகாம வெகுளிமயக்கமென்
றின்னகடி யெறிவளிமுற்சுட
மென்னவாடு மியன்மனநீமனந்
தன்னையாருந் தடுக்கத்தகாதரோ. (உடு)

மறிந்திடாது மனபவனங்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற் சிவமயமாகுமா
லறிந்துவாயுவை யங்குனமெய்தினே
னிறந்திடாதவி விங்கப்பிராணியாம். (உக)

இன்னவாறு ஐலவுமியம்பினை
னன்னேபோலுநம் மல்லமதேசிகன்
றன்னே கோத்தரு சைவம்வளர்க்குமோர்
மன்னனாகும் வசவனேகோக்கியே. (உஉ)

நின்னேகோக்கவு நின்னையிறைஞ்சவு
நின்னேவாழ்த்தவு நின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவு மெய்தினவோ வெனப்
நன்னிகாதம் யணிந்தனனக்தியே. (உஉ)

சித்தராமனுஞ் சென்னவசவனு
முத்தனாமருண் மாத்தனமுதவிய
தத்தராகும் பலருமென்புன்றலை
நவத்தகாதன் மலரடிவாழ்த்தினார். (உச)

ஆனகாலேயி லல்லமனாகி
 ஞானவாரி நடந்துலகெங்கு
 மேனேமாதவர்க் கின்றமளிக்குவ
 யானேனுவளத் தெண்ணினனென்பவே.

(உதி)

சாதகாங்ககதி - முற்றும்,
 ஆக-கதி-யி-அ-க்கு-விருத்தம்-அ-அக.

பத்தொன்றதாவது

கோரகர்கதி.

வசவனே முதலாயுள்ள மாதவர்தமையகன்று
 பசுமதிதலுந்ருவட்டுப் பருப்பதமலையநண்ணிக்
 குசைசுகுடமறையோர்போற்றுங் கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
 னிசைவுறவுண்மையெந்தை பியம்பியவாறுசொல்வாம் (க)

பெரலிவழிசெலாதுநெஞ்சம் புனிதமாம்வகைபுகன்ற
 நெறிமுறைவழாஜியற்றி நீவிரின்மின்கண்மிக்க
 வறவரையுலகிற்கண்மங் கடைதுமென்றாண்டையோர்கட்
 கிறையவனினியம்பி யெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (உ)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக் கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
 சென்றனையெனென்று திசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
 வன்றழலிழுதுபோல மனமுகக்கண்ணீர்மலகி
 நின்றனர்வசவனாகி நிகரில்சற்பத்தரோல்லாம். (ங)

காணுதலெழிகநல்லார்க் காணினங்கவார்பானட்புப்
 பேணுதலொழிகபேணிற் பிரிவுறலொழிகவுற்றான்
 மாணுயிருடம்பில்வாழும் வாழ்க்கைபோயொழிகவென்ன
 ழுணிடுமொருதாய்நீத்த பார்ப்பெனவுளங்குலைந்தார். (ச)

தண்டநாயகன்கரத்திற் றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
 பண்டுபோலுவகைபூத்துப் பத்திசெய்காங்கிருந்தான்
 நெண்டனையவிராமன் சொன்னலாபுரத்தநெஞ்சிற்
 கொண்டவாரியனோடேகிக் கொடுவழிதப்பிரின்றுன. (ரு)

ஆல்லமனறைந்தமார்ப் மகக்கொடுபிறநுந்தாஞ்செய்
 நல்லன்புரிந்துதத்த மிடந்தொறுநனுசிவாழ்ந்தார்
 தொல்லைகல்வினையாற்றன்னைத் தொழப்பெறுமடியாத்மதூற்
 செல்லுவலென்றுசென்றோன் செயலினித்தெரிக்கலுற்றும். (ரி)

எரிபுரைதளிர் தளிர் ப்ப விளமரக்காவிற்கென்றன்
மருவுதல்மோலவன்பர் மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்து சென்றவக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிவழ்ப்பராணாப் பருப்பதங்கண்டுசென்றான். (எ)

ஆல்லமன்கண்டுசெல்லு மப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச் சுரர்முனிவரர்கடம்முள்
வல்லவனொனவிருக்கு மறிஞ்ருமயங்கிரிந்நீ
புல்லறியாண்மைகொண்டு புகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (அ)

நாடொறுமுதித்தொடுங்கு ஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவனாகுணக்குங் குடக்குமாய்த்திகைத்துநிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றுக் குறைமதிதலேசேர்ந்தின்றுந்
தாடருகுகிளைச்சென்னி தரிப்பதக்குன்றமாதோ. (க)

பொன்னீற்குன்றெழுவாயாகப் பொருப்பளவிறந்துநிற்பச்
சென்னிக்கட்டவழுவெண்டிங்கட் சிலாதரன்முழுவெற்பு
தன்னைக்கண்டவனாயென்றோர் தலைமிகையேற்றுமென்றென்
நின்னற்கட்டிடிந்தனனேறவன் விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. (ஐ)

மாசிலவிங்கமொன்று பருப்பதம்மோற்றரிப்பத்
துரிசறவடைந்தேனில்லை பென்னுமச்சோகத்தியா
லுருகுதுமமையத்தோடி யொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகமர்தளிரியற்குக் குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். (ஐக)

யொருப்பிசைமகனென்கூடி யொருந்துருதீசமை
நெருப்பினையான்சார்த்தாங்கு நிகழ்தொடர்மொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகறப் படுமிதுவென்றுநாணம்
நினைப்பொலிகடலிற்சென்று வீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. (ஐ)

தன்னையோர்கையால்வீழும் பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேத்துஞ் சிலம்பினைவிந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோ வினையுபருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டுப் பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும். (ஐ)

நகைமதிப்பிள்ளையோல நகைத்தகன்கிழவன்சென்றோர்
முனைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கி முருகுகொப்பினிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குமுன்மடந்தை வகர்ந்தவோராணைகாத்து
ம்கிழ்மனத்தன்மனேபோல் வந்துமேலெழுவனன்றே. (ஐச)

சினுமலர்புகன்மென்போது செழும்புனற்மகந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமதுதன்னு நண்ணியீங்கொடிகள்குண்டுச்
கனைமலர்விழிதன்னோலத் தோன்றமப்பராணாக்குன்றிற்
புனைமலர்பலவுங்காட்டிம் புரிமுழன்மகளிர்போலும். (ஐசு)

தூங்கிசையருவிபாயத் துளைக்கைவெண்கோட்டொற்கு
லோங்கவுண்ணெடுநல்யானை யேற்பவெந்தழலலாமற்
மேக்குதண்புனன்மேனோக்கா தென்பதுதீர்ச்சென்று
பூங்கதிர்வனிவெண்டிங்கள் யோன்மெனத்திவலைசெய்யும்.
விஞ்சையருளர்நரம்பின் வீணையாடுமுயின்னோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக் குன்றவாபுரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்டயார தனிநிலையோகமுற்றா
ரஞ்செவிநிறையவுள்ளே யரியயாமோசைகேட்பார். (௮௭)

பீடுகருவினோடு பெயரியவில்லினும்பு
மோடுறுபுகம்பொன்னாற்செய் கோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாததன் னெடுநீதவப்பிள்ளைக்குனறின்
மோடுறுமுடியினமது கவித்தபொன் முடியையொக்கும். (௮௮)
செங்கதிர்வனெழுந்த திவாவிடைக்குடம்மைதெற்றிப்
பொங்கொளிமரத்திற்கோசால் புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குவினடைகிடப்பக்க கருதிவந்ததனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுந்திற்றென்று மீயிசைச்சுழன்றிரங்கும்.

நறுமலர்க்குழல்வெண்முத்த நகைமலைமடந்தைமிக்க
வறம்வளர்ப்பதற்குநெற்சிற் றளவிலுநாழியென்று
கறைமிடற்றிறையளப்பு வொருவெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குன்றின்மிக்க வேய்களுஞ்ஞான்றியெற்றாள்.

நெடியவன்குறுகியப்பா னின்றுகைதொழுவவ் வெற்பின்
மிடியுடையொருவன்விற்கும் விறகினைக்குறித்துச்சென்று
வடிபுடைநவியங்கொண்டோர் மரத்தினைத்துணித்தலோடும்
படியுறுபுகம்பொன்னாகும் யரிசுகண்டிவந்துசெல்வான். (௮௯)

கொண்டல்விண்முழவினார்க்குக் கோதைவெள்ளருவிவெற்பில்
வண்டிபாண்மூன்றுமூசி மலர்கிளைத்தாறுசெந்தே
னுண்டிகண்டியில்பூங்கொம்ப ருயர்மரத்திவரந்திராசி
ஞெண்டிகண்டஞ்சிமந்தி ஞெரோலெனவிழியுமன்றே. (௯௦)

தளிர்க்குளகினைத்தேன்றோய்த்துத் தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்செ
யளிக்கறைபதனுட்கண்டு பரிந்துவேறென்றினுக்கிவ் [ய்கை
கவித்ததென்றுளமயங்கி யரும்பிடியொருகூர்க்கோட்டுக்
களிற்றினைமுனிந்துசெல்லுங் கம்பலையுடைத்தக்குன்றம். (௯௧)

நண்ணுறுமதியின்மாணப் பிடித்துநீநல்குதென்னு
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்ட வொருகுறமகன்கேட்டன்று
பெண்ணுணாகொண்டிராமன் பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்யவே னென்றுளநந்துநிற்பான்.

கோரக்கர்கதி.

மேருமந்தாமேயநதி வெற்பெலாமெனவெறுப்பச்
சாருமென்மாட்டேழுக்கட் டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொன்னலையஞ்சிச் சிலம்பழுமாறுபோல
வீரவெள்ளருவிபாயு முழுகினையுடைத்துமாதோ. (உடு)

இனையனவளமிசூந்த வெந்திருச்சயிலந்தன்னை
யனையினிமிதுபேனங்கோ னல்லமன்சென்றுநண்ணித்
தனியுடல்சிக்கிபெற்றுத் தருக்குமக்கோரக்கன்று
ன்னியுளமுகிழந்திருக்கு நல்லிடந்தனையடைந்தான். (உசு)

அத்தனேர்வருதல்கண்ணுற் றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னோ
டொத்தவோர்சித்தனாக வுன்னுபுதனைவியந்து
மித்தநாண்மலர்த்தாடாழா நின்றனக்குவித்துஞான
சித்தநீவருகவென்றோர் தவிசுடைச்சேர்த்துச்சொலவான. ()

வேறு.

இரவிவானவனெழுந்ததுமின்றெனத்தேன்னை
தெரிவியானகண்களுமின்றென்சிறந்த
வரவுநாநெதிரின்றபெற்றமையினின்வரவு
பொருவின்மாதவம் புரிந்திடாக்கெளியதோபுகலில். (உஅ)

மதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்துநல்லாய்மை
சிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்கண்
னுதலினையுஞ்சேர்ந்திடாநென்பவென்றாலு
முதலிலான்பெறுமுகியம்யாதுகொன்மொழியில். (உசு)

ஒருவிருந்தினர்க்குணைசெய்யும்கமனோடொப்பக்
குருபரன்றனக்கினையனவினமொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொனியுளையெனவாழ்த்தி
வருளினங்கடறனைவினாயினறனன்றே. (உரு)

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வேறெனத்தீர்ந்திட்
ழிறந்திடாத்தற்கண்டவனென்னையுங்காண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மாளியையுரைப்பதென்மதித்தென்
நறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைந்தான். (உக)

ஆதிநாதனதருளினுற்குளிகையாதிகளான்
மேதையாமுடலசித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
னாதலாலதுபெறுதவனழியுமென்றறைந்தான்
பூதமேனியேதானென்பொருந்துபுந்தியினுள். (உஉ)

உடம்புவாழ்தருள்வாழ்தலுமூன் பொதிந்தியற்று
முடம்புசாதருள்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
யுடம்புகாணுயிரென்னநியுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவுலகாயுதனைத்து. (உஉ)

கோரக்கர்க்கி.

யாக்கைதானெனிலெனதுடலென்பதிங்கென்னை
போகருமாடைபொன் முதலியபொருளுளொன்றென தென்
ருக்குவார்தமிலதனையானெனப்படுமவரைப்
பார்க்கிலயாருளாபகாதினெனறலலமைபகர். (௬௪)

யானினைந்தனனெனென்றியம்புகலாற்
ருனெனப்படுகின்றதேதெனக்கதுதன்னை
நீரிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனினியமப
னானகற்குருபரனிதுநவின்றன்னயந்து. (௬௫)

நானினைந்தனெனநீகரணத்தினிண்ணனு
மானதன்மையானுடல்பொறிகரணங்களினைத்துந்
தானெனும்புழுவநீம்வர்த்தான்பலவதனா
னீநவின்றத்தகியாசமென்றநிகெனநிழ்த்த. (௬௬)

ஒழியுமென்னுயிரொனுமிடத்தவ்வுயிராழிய
மொழியவேறுமொருயிருள்தொன்னைமொழிதி
பழியினலலருட்குன்றமேயென்றவன்பகர்ச
செழியமென்மலாப்பதத்தெமையாளபவன்செழ்ப்பும். (௬௭)

உயிரொனும்பெயரியங்குறகியற்பெயருரைப்பி
னையுறுந்தனக்கபெயராசுபேராமென
றியலுணர்ந்தவரியமபுவொன்றெனக்கிறைவன்
மயலுறும்படியுரைத்தின்றுரைத்தனனமனனே. (௬௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றநுமறைசாற்ற
மின்னிற்கெட்டிடுந்தசைநினைமென்புதோனமேய்ந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகிபவுடம்பினையானென
றுனனிகெட்டனையெனகோனியெனநின்றுமுறைக்கும். (௬௯)

வெருவுறப்பீடும்பிறவியையொழித்துமெய்வீதி
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிமமலவடிவைத
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றினைத்திண்டி
பருவருப்பவன்போலருவருத்ததையுறறம (௭௦)

மருந்துகொண்டுகோய்தீர்ப்பவர்போறசியமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவாவிடவெண்ண
மருந்துகொண்டுகோயோடுறமதிப்பவனபோல
யிருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்னே. (௭௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தே
வெறிந்தவானசிலைநீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கிலலை
செறிந்தகாரியமென்பகெடின்ருயினுஞ்சிதையு
பிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும். (௭௨)

மருந்தினு லுடனித்தமாமென் றுநீவருத்த
திருந்துவா முநாட்பன்மைமெ ளாண்டன் றிவேறில்லை
பொருந்துநீபுட லுழிந்திடா தென்பதுபொருந்தா
தருந்தவா வினிவிடுவேண்டுடன் றன்னையுன். (சக)

ஐதுசொல்லினுமென்னு டலுழிவுருதென் றும்
வாதுசெய்வதென்கா ட்சிபா லுணர்த்துவன்வலியின்
குதிநாதனதருளினு லென்றுகோரக்கன்
றதினா வருள்வாரியோடுநாத்திதுசெய்யும். (சச)

இன்னியங்குளின் முழங்கு வெள்ளருவிவெற்பெறிந்த
மன்னவன்புடயன்னதோ ரொளிரயில்வாய்வாட்
டன்னேபெம்பிரா ன்கைக்கொடுத்தகோய னென்றன்னே
நின்னிரும்புயவலியினு லெழிகெனநிகழ்த்தி. (சரு)

அத்தவிச்சிறகன்னதோர் தோலுமெனி னுஞ்
சித்தனு ளேனென்றுமுன்னின்றன் ன்செருக்கி
நித்தன்யா னிவன்கருதியதேசெய்துநெஞ்சின
வைத்தமாதருக்கொழிப்ப லென்றருளுளம்வலித்தான். (சக)

வாங்கும்வா ளினை மின்னெனவிதிர் த்தருண்மாரி
யோங்கிவா னுருமேறெனவதிர் த்தவனுடம்பிற்
றுங்கமா ஸ்வமைமீதெறிந்தா னெனத்தாக்க
வாகுகொரோதைகின்னென் றுமேலெழுந்ததையன்றே. (சஎ)

திருப்பருப்பதநடுங்கியதவ்விற்றற்சீற்றத்
தகக்க னுற்றிதுதனையுமின்றெ டித்தனனுமென்
துணைப்பதற்கரிதா கியவச்சமுற்றேழுடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகனா ன்புயங்கள்புல்லினளால். (சஅ)

விஞ்சைமாதர்தம்பாழொ லிகேட்டமாவேட
தஞ்சிலோ தியர்பதலைகேட்டயாசுணம்பேர
னெஞ்சுமாழ்கினா புள்ளினமெழுந்தசா னிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோ டினவான் றுளிதுளித்த. (சக)

இன்னவா ரெலியெழுவுட லூறின்றிபிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கி னுழும்மடங்கெய்தி
யென்னேநேர்பவரி னெய்வவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேநனிவியந்தனமய றிந்தனன்றலவன். (சுரி)

ஓலியெழுந்திட வின்னணநினை துபேருடம்பு
வலியடைந்தநின் னொப்பவரி லேவளிவழங்கு
முலகிலென்றுகைகு லைத்தினநகைபுரித்தோருகைம்
முலக்பொருத்து விரிவன்னகையிற் கொடுத்திதுவருத்தான். (சுரி)

வாங்குவாளினுளின்வலியொடுதுமர்வலியுந்
தாங்கியென்னைநீயெய்ந்துகாணென்றுநத்தலைவ
னாங்குநின்றனன்சித்தனுமஞ்சிலுகி
யோங்கிவாளினுலெறிந்தனனொப்பிலாநுநவை.

(௫௨)

அனுமயங்குமின்னுழைகதிதொறித்தவாளாக
வினைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப்
பனைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதன்சோதியெல்வாள்படவற்றோ.

(௫௩)

வேறு.

வானெறிந்துகைவினைத்த கோரக்காதன்பிகமனம்வியந்து, நானி
றறஞ்சும்பரஞ்சுடையினென்றுமெய்விதிப்பநடுநடுக்கித், காண்டை
ந்தசெருக்கொழிந்து தலையன்பினெறிடப்பத் தலைப்பட்டெங்கோன்,
றேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடி யில்வீழ்ந்தெழுந்துசெப்புகின்றான்.

நின்னையறிபாதுமது வுண்டவன்போன் மனஞ்செருக்கி நினைந்த
பாவம், பின்னொதிராநின்றநினை துரைமறுத்துப்பித்தனெனப்பிதற்று
தினம், யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவரு மறவன்போற்செய்தபிழை யெல
லர்மெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற் நீர்த்தெனையாட்கோடியென
மறுத்துங்காழ்த்தான.

(௫௪)

செய்கபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநசைதீர்துநின்ற
ன், மெய்தெரியினெமக்குநீ யினியனெனப்பெருங்கருணை வெள்ளங்க
ற, வுய்தலிலென்பிழைபொறுத்திட்டடித்தரியவான்முதழுட்டகிசுரு
ய், கைதருசெம்மணியனையாயான்செய்வதேதுனதுகைம்மாறென்று.

முற்றுமருள்செய்துநீ யானறியவேண்டிபொருண் மொழிகியென்
று, பற்றுடலநசைதுநீர்கோரக்கனிப்பவவன் பருவங்கண்டு, சுற்றறி
புமறிவின லறிவறியபாளுசோதி கருணைகொள்ளப், பெற்றதிருவுணம
கிழ்வுற் றன்பொடுகேண்மதியென்னப் பேசலுற்றான்.

(௫௫)

இருந்தபடிசூகேசனைநீ யறிவையெனினின்பிறவி யெனுகாய்தீர்
ந்து, பொருந்துறுவைபேரின்ப மெனறமலனகூறவவன் போற்றியெய்
தாய், பரிந்தருள்செய்குசேனெனு மொழிப்பொருளே தகூறப் படு
வன்யாவன், றெறிந்துணர்வருள்செய்வா யென்றுதொழுவெமபெருமா
ன் செப்புகின்றான்.

(௫௬)

சூகையிதயமதன்கணம் நிறையிசென்றுபொருள் குறித்துக்கே
ண்மோ, நிகழ்நையசூசைமொழி யுடையன்யான்றானெனவே நிமலன்
கூற, வகமகிழ்முகமலர்ந்து சித்தனறைசுவனியே யாகிலுன்றன், முகை
யவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற் சிலவிங்கங்கொண்டதென்கொன் மொழிதி
பென்றான்.

(௫௭)

பிறந்தபயன்பெறவுலக ரொனெக்கண்டு கொண்மினம் பிறழ்களின்
யிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க் கரங்கொண்டு பூசனைதாஞ் செய்யவேண்டி,
கிணறந்தவீனதுருவாரு மிக் குறிகைக்கொண்டனன்யா னீங்காதென்
று, மறியீதுதெளிசுகுதிமனமென் றநுள்செய்தெங்குருதேவ னறையலு
ம்முன். (கூய)

போதகனாகியசூர்வ னெஞ்ஞான் றுநற்கருமம் புரிகவென்று, வே
தமுதலாகிய நான் முழுதுமொருநகொருவந்தம் விதித்தகாலே, சாத
கனாகியபிருவ மாணாக்கன்பாசவழி தணிக்கவல்லான், மேதினிமேலுட
லேடுநற் செயல்விடுவதன்றியிடை விடலாகாதாள். (கூக)

என்றுதனாகியலுணர்த்தி யுட்ப் நானென்றிருங்க வியல்புபோல,
நின்றவெனையுணர்ந்துநீ சோகமபாவனைகோண்டு நிற்பையாயிற், பொ
ன்றலுறுவிடங்கலுமுன் நனைநினைப்பப்போதல்போற் போமல்திச்சை,
கன்றறிதியெனவறிவித் தனெனங்கோன்கோரக்க நாதன்றன்னை. (கூஉ)

ஞானகுருபரனருளாற் றனக்குரைத்தமொழிப்பொருளை நன்றறி
ங்கிட், டீனவடிவென்பதுவிட் டிண்மையலாவனைத்தையுரீத் துண்மை
கண்டு, தானதனையடைந்துதா னதுவென்னுமருளாகன்று தானையாகி.
வானவருமறிவரிய னெரும்புகழ்கோ ரக்கனவண் மன்னினாலு. (கூங்)

கோரக்கர்கதி - முற்றிற்று.

ஆக-கதி-கக-க்கு-திருவிருத்தம்-கூசக.

இருபதாவது

முனிவர்கதி.

புனிவகாமகஞ்சாடு பவளவாரசடைத்
தனிவகாயமார்திருச் சயிலநீங்கியே
துனிவகாயல்லமன் சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவனாயுணர்த்திய முறைமைகூறுவாம். (க)

அருந்தவமுயன்றகோ ரக்கற்கம்முறை
விரிந்தறிவுருவமா மெய்ம்மைத்தன்மையைப்
மரிந்தருளமலனப் பாலுமுத்தாம்
பொருத்துகர்தமக்கருள் புரிப்போயினுன். (உ)

கல்லனதிபன காடுருதுகொள்
வல்லழலெனவருண் மழையெனப்படு
மல்லமனெதிர்த்தவ சமமுளசரற்
யில்லவரொனாறி வியற்றினுனரோ. (ங்)

மார்வருந்தனதருட் கேற்றுளானெப் .
பாவவென்தன்யறப் யரிந்துநன்னெறி
மேவவந்தருள்புரி விமலனாபிடை
மாவழங்குதுமொரு வனத்திற்போயினான்.

(௪)

ஆங்கொடுவனத்தெதி ரன்பென்கின்றதுட்
புக்கற்கிலாவொரு புளிநன்குன்புறக்
கொக்கெனநாடொறுங் கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடு கடிதுதோன்றினான்.

(௫)

அன்பனாய்க்கண்ணிடந் தப்பும்வேடனுக்
கின்பயிசுதல்புழைக் கேற்றதன்றுநான்
வன்பனய்த்திரிபிமிசீ மறவற்காப்பலென்
றெனபொலாமணிமன மிரங்கிற்றென்பவே.

(௬)

நல்லறிவவனுள நடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினையற வருட்கண்ணைத்தனன்
கொல்லையின்விதையிடக் கொழுப்புகாழுளி
புல்லெரிவுறவழற் போகட்டென்னவே.

(௭)

மேவுதீவினையெலாம் விளிந்துதூயனாய்ப்
பாவினையெனுவகை பகாதினென்றான்
மாவலால்வழங்குற வனத்திலவேடுவன்
யாவர்தாமிறையரு ளெய்தினுய்ந்திடார்.

(௮)

அறிவெனும்வேலின லைம்புலன்களா
மறியினமருளெனும் வலையைத்தப்புற
தெறிசுவையெனினுனக் கில்லைத்துன்பென
நெறியினவழுவற நிமலன்குறினான்.

(௯)

அறிவெனினுமனஞ்சிலை யம்பதாகநான்
சூறியெனவெய்வையேந் சூமாரின்றனைப்
பொழிமதிவிலங்கைமுன் புரந்துளான்றலை
பறிபடவெய்தவன் பணியுமென்றுமே.

(௧௦)

இப்பரிசெறழ்வளி பெயினனுவகை
செப்பிநன்னிலையருள் செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடை யமலன்போம்பொழு
தொப்பறுதவவன மொன்றுதோன்றிற்றே.

(௧௧)

கோடமைகரிகளுங் கொடுமடங்கலும்
பாடமைகைதவிர் பரிசினுனதற்
காடவொடுமதி யமர்பிரான்சடைக்
காடலதுவமையாக் கண்டதில்லையே.

(௧௨)

“நெயர்க்குறுகாக்கள்கை யாகப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுகாக்கை யாகவுள்ளவு
மயிக்கழிபினை வளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவார் பணிகள்செய்யுமால். (௪௩)

மறைபல்வோதுநர் மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடற்றுடையநங் கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிசுநர் மூச்சவித்தொரு
தறியெனவசைவற விருக்குந்தன்மையார். (௪௪)

வேறு.

ஆயிருக்கும ருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறு போதனையாற்பய
நோயகற்றுவ லென்றுநுவன்றனன்
றூயெனக்கொரு தானெனுமல்லமன். (௪௫)

நோற்றநோன்புட னெந்துவருந்துவி
நாற்றினீர்மக மாதுவினையினுன்
மாற்றுமாயை மலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினுற்கழுஞ் சேறுநிகர்க்குமால். (௪௬)

ஞானங்கொண்டு நணுகஞ்சிவமத
மூனங்கொண்ட கருமத்துறுவறு
வானங்கொண்டு வளர்த்தல்புகையது
மானங்கொண்டு வளர்த்தலையொக்குமால் (௪௭)

குடுமிமங்கிரி யொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படா
தடுபிலன்க ளறிவெல்லுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படும். (௪௮)

மோதமாகும் புனிதத்தழலினுட்
பேதனாவனை வேரவிபெய்வனே
லாகிசோவுடை மாசியவனென
வேதம்யாவும் விளங்கவிளம்புமே. (௪௯)

மறையினுள்ள கருமமனவினை
வறியர்கொள்ளுதல் கோலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வர் தெளித்ததுவமசி
வறியர்கொள்வ ரணிகொளுஞ்செல்வர்போல். (௫௦)

என்றுகற விருந்தவரன்மொடி
நின்றுஞான நெடுந்தகைதாண்மிசை
பின்றுநீவா வெத்தவஞ்செய்தன
மன்றயாமென வாழ்த்திவணங்கினார். (௫௧)

மாயைதோன்றிய ஞான்றுமனத்தெழு
மூய்மோக முடிந்திடச்செம்மலர்
வாயினுற்றுரு வாசன்சொலப்படுந்
துயனமிவ னென்றுதுதித்தனர்.

(௨௨)

இன்னவாரிங் கிருந்தவரின்புற
மன்னுஞான மறைமொழிகுறியே
தன்னைமேவுந் தலைமைபுரிந்தன
என்னைபோலுநம் மல்லமதேவனே.

(௨௩)

முனிவர்கதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-உயி-க்கு-திருவிருத்தம் - கூககூ.

இருபத்தோராவது

சூனியசிங்காதனகதி.

அல்லமனையறிதற்கோரறிசுருவியாகவுன்னிச்
சொல்லரிபவெழுநிலைப் பொற்கூனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனவில்லையெனுமெங்கள்சூருவசவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்றிவைகுமுறைவகுத்துரைப்பாம்.

(௧)

ஒடுக்குமனம்விட்டினெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்கும்வகையெம்பிரானியம்பியவா
றடக்கமனமுறுநெறியினருணந்திலைப்பட்டான்.

(௨)

வில்லாதுமோகனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாருமகியமுதம்விருந்திட்டுநட்புறீழ்ப்
பொல்லாதபுலனுகாப்புறத்துநிலைதமொறிச்
செல்லாமலுடன்கொண்டிசித்திரமொத்திருந்தன னால்.

(௩)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்த்த
வென்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத
லொன்றுமொழிவறநிற்பவுவப்பதுலகிற்பொருள்வே
றின்றியருணந்திபிராணெந்தைவரவினே நோக்கி.

(௪)

எவ்வுருவினொடுவருமோவெம்பிரான்மெளியகிலேன்
செவ்வியலோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியமிலல்லமனென்றறிவன்யானென்றுதுணி
திவ்வுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி.

(௫)

வேறு.

ஆதியுரதாரமாதிரியுக்கெனப்பண்ணித்த
சோதியேழ்நிலைகளோங்கச் சூனியபீடமொன்று
மோதினோனுளம்வியப்பப் பொன்மணியளிக்கொண்டு
சாதிரான்மறைகள்மோற்றுஞ்சைவராயகன்செய்வித்தான் (க)

காரணவுமாதியேழ்மேற் கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணிததலின்மீது சென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞ்ஞாந்தப் போதகனிருப்புக்காண்வா
னேரணிநிலைகளேழ்மே னிகழ்வெளித்தவிசமைத்தான். (௭)

கூளங்கமின்மதிமப்போலக் கண்டவூர்மனமலர்த்தும்
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்து பார்ப்பவர்மெய்நிழற்போய்
விளங்குதறன்மேற்றோன்ற வெந்தெரிபுகம்பொனாற்செய்
கூளங்கொளநிலையுச்சென்னி சுமத்தல்போற்செய்தவொக்கு
திருந்தியபளிங்குகொண்டு செய்தவந்நிலையின்வாய்தல்
பொருந்துதறெரிகிலாசாய்ப் புகுந்துகாண்மனிததொல்லாங்
காங்கொடுதடவிக்கண்டு கண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்து வசவனைவியப்பரன்றே. (க)

நினைவினாலொருவன் செய்த நெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினாலுலகர்செய்து விளங்கியபணிகடம்மு
ளினையதோடு இணையாத விஸ்வையென்றும்பொல்லாக்
தனையலானிகரிலாத தவிசினையியந்துநின்றார். (டி)

ஆம்மராசனமியன்ற வதிசயங்கே ளாழக்கட்
உம்பிரானடியராகத் தையுளா ளொலலாஞ்சென்று
செம்பொனூலியன்றவந்தச் சோகெழுபீடநோக்கு
யெம்பிரான்வசுவதேவ னிணையடிதொழுதிநந்தார். (மிக)

தகைய துகல்விக்கென்னக் கற்றவாடெருமேத்தத்
தனாயிசையமைத்திருந்த சாரதாபுட்டே மேபோ
லுனாமனழிந்ததாயிவ் வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகுடேச னன்றியேறிடுதற்காமோ. (மது)

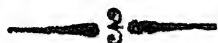
இப்பெரும்பீடமேறி யிருந்திடவல்லோனென்றும்
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம் மனத்திருப்பதற்குவல்ல
வப்பெருங்கருணைக்குன்ற மாசுமல்லமனையென்று
செப்புறுபரிசிலானாய்ச் சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. (மீத)

தலைவரவர்களே! கருத்துக்களைப் பற்றி கண்ணிலைத்தாசவன் னம்
வருகிறோக்கிற்கும் புதுபோலிருள்விழங்கிப்

மெருகொளியிரிக்குஞான பீடமொன்றஸுமய்வாக்கிக்
சூருபாள்வாவுநோக்கிக் கொண்டிருந்தனனென்கோமான். (௧)
ஏட்டினைப்புதுநீராற்றி லெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டிடைத்தலைவனன்பர் பஸுநம்வசவன்நனை
நாட்டமுற்றடையுமாசா னமக்குமாமென்றிநந்தார்
விட்டினுக்கேற்றசோதி விருந்திற்குமுதவுறாதோ. (௧௫)

சூனியசிங்காதனகதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-உக-க்கு-திருவிருத்தம்- கூஆசு.

இருபத்திரண்டாவது

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி.

இள்ளம்புகுபுனல்போனெறியடருகுசிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோறியாமற்
கள்ளக்கொளுமனமோடுசெய்யணமெலாருநுநனை
வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்தாப்பாம். (௧)

சிரனாடுதகயலாடல்செய்செய்நாடுடையுழவ
ரானாடுதமொருகாவிரியறனாடுதமுறைபோற்
பரனாடுதமடியார்வினைபரிபத்திரிசூவன்
வானாடுதமுருகும்பர வசவன்புறவசவன். (௨)

மொன்னானமைகதிர்விசனைபுரிந்தீரறுபருவம்
பின்னாபினையான்செய்தொழிலபிள்ளைத்தொழிலாயிற்
மெற்காள்வருமெனையாளுடையெம்மானறிபென்ன
றுன்னாவருதுயரோடுமுனைந்தான்வினைகளைந்தான். (௩)

இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெமையாளுடையசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவனவரோன்றிற்
றவ்வாறுதுரிகழ்வுறறவனார்வங்கனையொருநா
னெவ்வாறுசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (௪)

வலமாடினவிழிகோளருள்வசவற்கதிதூரஞ்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாயசெயல்வாய்
குலமாதளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புரிமைந்து
முலமாயைகடுக்குஞ்செனவசவற்கிதுபுகல்வான். (௫)

வேறு.

நற்குயிலவலுயிற்றை காணிகழ்கின்றவென்மால்
வறகடைமுனிவர்போற்றும் வசவவந்திசுழ்ச்சியானும்.

பிற்பெறுபயன்யாதென்று பெருந்தகைவினவரின்ற
 சிற்பரமுணர்ந்தசென்னவசுவதேசிகனுபாபான். (க)
 ஐயவிரீழித்தத்தன்னு லல்லமறகாணபையின்று
 மெய்யுரையிதுகாணென்னு விடுத்தனன்மருகனெங்கள்
 ஓகபுறுமழுதனுன்றான் கருகியபடிவிண்ணப்பஞ்
 செய்யவுணமகிழவுபுக்துச் செயல்செய்வார்க்குநாக்கலுற்றான். ()

உடம்பெனும்வனத்தினின்ற வுயிரொணுங்கள்நினைத்
 தெட்டார்த்திசைமணத்தாற்சேர்ந்த துணைவனலமனின்றெய்து
 மடைந்தருள்கலயாணத்தை யணியினென்றெந்தைகூற
 நடந்தனரன்றென்றன்னா நகரியோர்க்குணர்த்தினாரால். (அ)

அலர்கதிர்ஞாயிறாநு மணிநெடுந்தீர்க்கொடிஞ்சி
 விலகுறவதிறுக்காமன் மேலளவொருசாணிற்பப்
 பலர்புசும்மணிமாடத்துப் பறக்குமொண்கிளிவொழுங்கி
 வீலைசெருகியபசுபூந் தோரணயிசையவார்த்தார். (க)

போதககுருநம்முநுட் புகர்க்கொழுகட்டனன்றென்
 றுதரவொடுமசைத்தா ரவிகொடிமாடத்துமபா
 சோதிதன்நிரதமென்றுஞ் சுழலமேனஞ்சலபோல
 வீதியுளாடியோடு விளங்குறுநிலைத்தோசெய்தார். (ஐ)

சூங்குமகவியசந்தங் குழைத்ததன்பணிநீசிந்திப்
 பொங்கெழின்மறுகனைத்தும் புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார்
 மங்கலமனைமுன்பந்தர் மணப்பந்தருண்மையாகக்
 கொங்கவிழிசூழ்நறும்பூங் கோதைகடுக்கினாரால். (ஐக)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்ற வாழைபுங்கரும்பும்பாளே
 யுயரிளங்கமுகுமொன்றோ டொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல்
 லீயரநுந்தொடைதோள்கண்ட மெனுமுறுப்பழுகிர்க்குஞ்
 செயலில்வந்தடைந்தவென்னச் 'செழுங்கடைத்தலைமுனர்த்தார்.

இலையினும்பொலிந்தவாழை தொடையினுலெய்தும்பேறு
 முலைபினும்பெறுவமென்று முன்னிவந்திருத்தல்போலக்
 கலையினும்சிறந்தவல்கும் கயற்கணர்நிறைகுடங்கள்
 விலையினும்சிறந்தசெம்பொன் வேதிகைமீதுவைத்தார். (ஐக)

மனத்திருளகற்றுவின்னு மணிச்சுடர்வாழ்பார்ப்பு
 லீனைத்துவந்திருத்தல்போல நெடுமணிக்கதவவாய்தன்
 முனைத்திருவிளக்குவைத்தார் முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட
 டனிச்சிலைததழ்நீக்கோதைச் சூரிமுற்றளிர்க்கைநல்லார். ()

அன்லமஞ்சாவன்றன்னை யருணந்தியோடுகாணச்
 செல்லுவமென்றுசெம்பொற் சோகெழுவிமானத்தோடு

மொல்லேயில்திழிந்த வும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமருங்குன்மாத நிருத்தனார்நிலைத்தேதேழி. (20)

திருநகரிதனையின்னு திருந்தவேறலங்கரிப்ப
நெருனலுள்ளனகழித்து நீத்தவையமர்கோமா
னெருநகரலங்கரித்தற் சூரியனவெண்ணினந்தி
பெருநகரணியின்மிக்க பெருமையார்குறவீல்லார். (21)

இன்னணமலங்கரித்த வெழின்மணிமறுகினாதி
மன்னவர்மன்னனுய்ய மந்திரிக்கிழமைபுண்டோன்
றன்னொருநகரவன்னனைத் தானெதிராகொள்ளவேண்டிப்
பொன்னவிற்கோயினின்றும் புறப்படாப்போதலுற்றான். (22)

பதியுமப்பதியாற்காணும் பசுவும்ப்பசுவின்ஞானம்
பொதியுமைம்பாசந்தானும் பொருளெனவழங்கிற்சூழும்
விதியுமப்பாசம்பொய்யாய் வேறாற்றிதிமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்ன வசவனுமருகுசென்றான். (23)

எம்மடிமாகமுக்க ணிறையவனடிமைபுண்டோர்
தம்மடிமாகநீக்குந் தன்னொழிநெறிவழாத
செம்மடிவாலமாச்சி தேவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுந்நி முதல்வனோடருகுசென்றான். (24)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந் தவிழ்த்தெதிர்த்துடந்தபின்னைக்
திங்களுஞ்செய்தவொப்பச் செங்கைமான் வசமாகக்
கங்கையுந்நிளையடங்கக் கானமுன்பாடியிச
கங்கரன்றனதுராங்காக் கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (25)

தண்டினர்காகக்கையர் சடையருத்துளணத்தார்
புண்டாருகலர்கற்றோய் பூந்துகிலுடைபர்நீல
கண்டனையகிம்பிறத்துக் கண்டனர்வினையின்கித்
தொண்டிறுநெறியினின்றோர் சூழ்ந்தனொண்ணிலாரோ. (26)

தோள்வலந்துடித்ததின்று சுடரிலேவேற்புனென்று
கோள்வலங்கொள்ளுஞ்செம்பொற் சூன்மெனுமாற்பிற்காண்பு
வேள்வலங்கொண்டநெற்றி விழியிறையருளாலென்னும்
வாள்வலங்கொண்டசேனை மறவர்வாரிதிவோற்குழந்தார். (27)

எங்கள்வாழ்வனையகந்தி பெழுந்தருண்மறுகினாதி
மங்குல்வானிசவிப்புத்தேண் மணிநெடுந்தோப்பைங்கின்னை
தங்கள்காற்றாட்குடைந்து தரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லா மகிந்தாநடந்துவம்மா. (28)

அர்வொடுமண்கமக்கு மடுகளிமெட்டொடும்போர்
மொர்வொருகளிகல்யாணை போதுமென்றெண்ணிலாத

விரவொடுபுரைநிறத்த வீரங்கவுட்சிறுகட்டுங்கு
கரவளவேண்மருப்புக் கடாக்களிற் றழந்தவன்றே. (உச)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவு மாடல்வெம்பரியிவரந்து
கூனல்லேய்தொடுத்தான்ற குச்சுடைச்சிவிகையூர்துஞ்
சேனையாவலொண்ணிலலார் சிலைமதன்கோலமென்ன
மரணவேன்மன்னர்மன்னன் மந்திரிமருங்குசென்றார். (உடு)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்கு நகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குத்பசுமபொற்காம்போடெண்ணிலவென்குடையெழும்பு
புலன்களெவென்றவீரன் போகியமறகிலெங்கும்
விலங்கினையன்றிவந்த விலங்கின்வாலாடிற்றன்றே (உசு)

மாயைதன்றோல்வியெல்லா மாதர்க்கும்வந்தகீன்றோ
நாயகன்றன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வோமென்று
போயுறுதன்மைபோலப் புணர்முலைக்கநடுகெடுங்குட்
டேயுறுண்மருங்குன்மாதர் திரளியலவெழந்தவன்றே. (உ௮)

யீரிகளின்முழக்குமிக்க பல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக் கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாத ரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித் தடங்கடலயோன்றவன்றே. (உ௮)

ஆடுவகவரியெங்கு மசைவனசிவிரியெங்கு
முடுவகுடைகளெங்கு முழங்குவவியங்க்களெங்கும்
பாடுவவிசைகளெங்கும் பாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்கு முயர்வனதுளியெங்கும். (உ௯)

கரிகலமசையாவின்ற கவரிசணிகைகண்மொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர் விதிக்கும்வாளுண்டின்மாயும்
மரிதொழுத்க்கமார்க்கும் பல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்து போயதுவசவன்சேனே. (௩௦)

வேறு.

இன்னவாரெழுந்திரளொடு நந்தியெம்பெருமான்
தன்னேகேர்ப்புருபானெதிர் சென்றவன்ருளைச்
சென்னியாலவணங்குவனெனு மோகையாற்சென்றான்
அன்னும்வானவர்தொகுதியும் வியம்மொடுதுதிப்பார். (௩௧)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினையகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டுவகொன்கொலோ வறிதெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச் சொல்லுமிப்பேய
பெத்திறஞ்செய்யானைச்சிவ சரணையிகழ்த்தார். (௩௨)

சூனியசிக்காதனத்திலிருந்த கீதி.

மன்னன் விச்சலன் பாலடைந் தருக்கொம்மன்னு
நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன் றற்றதுநீகே
ணன்னிமித்தமொன்றெய்திய தேகொடுகந்தி
தன்னிடத்தொருவன்வரு மென்றெதிர்தாரும். (௩௩)

தண்டநாயகன்றோள்வல்ந் துடித்ததுதன்னைத்
கொண்டுதான்வருங்குருப்ர னென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கண்விற்பெறு மடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத் தேடுதலொக்கும். (௩௪)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர் கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செலுமிவன் றன்னைநீபார்த்துப்
பொருயின்மந்திரிக்கிழமைநல் கியவுணைப்போல்வா
ராவின்வன்றலைப்படியிசை யிலையெனவறைந்தார். (௩௫)

அருகர்வாசகங்கேட்டலு முளம்வியந்தடிகேள்
விரகினுன்மிசுடிண்டநா யகனுமெவ்வியைவு
கருதினன்கொலோவறிகில முடிவுறக்காண்பம்
வருகநீருயின்களென் றிருந்தனன்மன்னன். (௩௬)

தண்டநாயகன்றனதுளந் தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகன்மனந் தங்கியதலைவன்
றண்டநாயகன்றனையிசைச் சமன்செருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செல நினைந்தனன்மனித்து. (௩௭)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகை செல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுவிரி குஞ்சியுந்நீதான்ற
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனென் றெள்ளவென்றனக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவநா யகனெதிர்போனான். (௩௮)

வேறு.

மருவிரின்றவரிவன் மருளானேயென
விசாவிலிங்கக லகலெனவிலக்கினு
கொருவருங்கண் டிறையுருவுணர்ந்தில
ருருவுகண்டெள்ளுந ருணரவல்லரோ. (௩௯)

அல்லமனாயிடை யாடலுன்னியே
பல்லெழுவாயுடைப் யாலனாகுவன்
கொல்லிளவேறெனக் குமரனாகுவன்
விலலெனவுடல்வளை விருத்தனாகுவன். (௪௦)

விஞ்சையர்மகிழ்வுற வீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடு கானம்பாடுவ

எஞ்சன்விழிமணி யரிச்சிலம்படி
வஞ்சியர்மனமயல் வளரவாடுவன். (சக)

இந்திரனிவனென பாணமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநார் மருளத்தேரன் றுவன்
பாணியை யெயர்தரு பாணிபோலவே
நந்திமுன்முடங்குளைப் பரிநடத்துவன். (சஉ)

வானிடைக்கண்டனன் மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன் நெருவிற்கண்டனன்
யாடுனனக்கடி நக றெங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினுற் காணுநமபனே. (சங)

ஆடுநர்தம்முட ஆடுநல்விசை
யாடுநர்தம்முடன் பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன் சூடுமவாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முட தோடுமல்லமன். (சச)

பொருவிலாவளநகர்ந் பொருந்துமானிடர்
வரைவிலாவாடவிவ் வகைசெய்கிற்பு
பொருவரோபலர்கொலோ வுணர்கிலோமென
பெருவினால்லமன் விநோதநோக்கியே. (சடு)

மண்ணிடைமறையுறு நிதியவைப்பினைக்
கண்ணிடுமஞ்சனக் காரன்காண்கைபோ
னண்ணிடுமுணர்வுபை. நந்தியெம்பிரா
னண்ணலையறிந்தன னையமின்றியே. (சசு)

உடம்பெலாழுள்ளமா யுருகிக்கண்கணி
சடங்குருதொழுகமெய் விதிர்ப்பவன்பினுற்
றொடர்ந்தெலாவுயிராயுந் தொண்டுகொண்டரு
ணெடுத்தகாயருளென நிலத்திறைஞ்சினான். (சஎ)

தண்டநாயகனிலந் தண்டிற்றழந்தெழத்
தொண்டநாயவனெடு துன்னினொலாங்
கண்டினை விழியுக்கக் சிந்தவன்பினு
ஸண்டநாயகன்றிரு வடியிறைஞ்சினார். (சஅ)

நந்திதனனையு நந்திபாஸ்தரு
மெந்தைதன்னருளையு மென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழை தேவர்பாவருந்
துந்துமியதிர்த்தனர்தொண்டசார்ப்பவே. (சக)

மயலிலாகங்குரு வசவன்வாழ்தரு
மியலினுல்லம னெண்ணிவந்தருள்

செயலினைடியவர் திரள்கனித்தலாற்
கயிலையேவளங் செழுகல்சிறாணமே. (௫௦)

தெரியுற்றண்டநாயகன்றன்செய்கையும்
மெரியவக்குருபரன் பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங் கண்டுமன்பில
ரரியவற்றரிதழக் காறுவெல்வதே. (௫௧)

தங்கிரமுடிவெனுஞ் சைவதேசிகள்
வந்தெதிர்தனதுதாள் வணங்கினுரொடு
செந்திருமகளுலாந் தெருவுட்போகியே
நந்திதன்மந்திர நனுநினைரோ. (௫௨)

தேவருமுனிவருஞ் சாதராகிய
யாவருமிதனிய வின்னதெனறுளத்
தாய்வருநிலையுடை யம்பராதன
மூவருமடிதொழு முதல்வனுக்கினுன். (௫௩)

அசைவறுமறிவுரு வாகுமல்லமன்
றிசையறுமணியனைச் சென்னிமீமிசை
வசையறுவழிடை வசவதேசிக
னிசையமருலிகடை மேறவேறினன். (௫௪)

கூறருமொளியுடைக் குதினாத் தேரினன்
வேறொருமணியய வெற்பிவர்த்தெனத்
தேறருமணையிசை தேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழை யிழிந்தவென்பவே. (௫௫)

மூசொழிவுலிய முழக்கெழுந்தன
துரிசறுமடியவர் தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலி யண்டகூடமட்
டொருகணமொழிக்குமுன் னேடிற்றென்பவே. (௫௬)
வேறு.

முதனிலைமுதலா மூவிருநிலையின் மூலமாழகலவாதா
விதழவிழ்கமலப் பொகுட்டினுணின்ற விலிங்கமோராரெனநின்று
நுதன்மிச்சையிலகு நிச்சமபோல நுவன்றவேழாநிலையாகு
மதன்மிசையமல னல்லமதேவ னமர்ந்தனனமாருமவியப்ப. (௫௭)
உடம்பொழிபொழிநாற்காணமற்றுயிர்சொன்றுரைத்திடப்படுமுபாதிக்கே
க், கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடு துரியனைப்போலுடவ
கெடுத்தவிசமையவமைத்தசெம்மணிப்பொன் னிலைகளோளோழையுங்
விடந்தனிவிசுமென்றல்லமனிருப்பவிருந்தவர்பா வறுங்கண்டார்,

ஆடினார்சிலவர்க்கைகள் கொட்டியல்மமன்பெரியதோர்புகழைப்
பாடினார்சிலவர்வீழிபொழிவெள்ளம்பாய்வுநகருவித்தகைதலைமேற்
சூடினார்சிலவரிடமிடசைவீழ்ந்துதொழுதனார்சிலவர்மெய்ப்புளக
மூடினார்சிலவர்பாவினார்சிலவர்மூக்கனாடியவரன்றே. (௫௯)

இந்தியம்விடயங் கடினமெய்யென்னும் யாவையுங்காண்கிலனோங்கு
மந்தரவுணைமே விவரந்திருந்தருளு மண்ணலைக்கண்டவப்பொழுதே
மூத்தியபரமா நந்தவாரிதியுண் மூழ்கினனமூர்க்கினனம்மா
தந்திரமெவற்றுஞ் சிறுத்ததுசைவ தந்திரமெனுமருணந்தி. (௬௦)

மண்டலமவத்தை குணமபிமாந மலமிவையனைத்தையுங்கடந்துட்
கண்டிடுவண்ணம் புறத்துநீயெழ்மைக் காணியவுமைத்தவிச்செய்கை
வெண்டுகாசுநட்டிங் கருங்கடலுலகிவீ வேறுளர்செய்வுதன்றென்று
தொண்டர்கடுதிக்கும் வசவனைத்துதித்தான் சுரொலாந்துதிக்குமெம்
மெருமான். (௬௧)

உன்னருளுளதேற் கமலன்மாறொழிவ மொருசிறுதுரும்புசெய்கிற்பூ
மென்னகலவசவன் புகன்றுகைகூப்பி யினைவிழிபுனலுகவுருகித்
தன்னுணர்கிலனாய் வசமறநிற்பத் தண்கதிர்ச்செம்மணிசூயின்ற
பொன்னாரியனைமேல் விசுமபுறவிருந்தான் புலலருமல்லமதேவன். (௬௨)

சூனியசிக்காதனத்திலிருந்தகதி - முற்றியது.

ஆக-கதி-௨௨-க்கு-திருவிருத்தம்-சூரன்.

இருபத்துமூன்றாவது

ஆரோகணகதி.

ஒருவருண்ண வொருவர்பசிகெடார்
தரையிலென்னுந் தருமொழிபொய்த்திடு,
வருளினல்லம னாரும்பசிகெட
விரவியுண்ட மிகுதிவிளம்புவாம். (௬௩)

தண்ணந்திக்களிற் றண்ணெனத்தண்கதிர்
வண்ணங்குன்றுரு ஞாயிறுவார்சிலைப்
மண்ணங்குன்றுரு பாண்மையினுதனத்
தெண்ணந்தேவு னிருந்த்ருள்காலையிள். (௬௪)

வசவனுள்ளம் வயல்புகுநீரோன
விசயனல்லமன் மேள்வடிவமா
புசைவிலன்பிறி தொன்றுமறிந்தில
ஶீசையுமேவிய மென்னவிருத்தனன். (௬௫)

கருமணித்தவி சென்னுங்கலத்திடை
பழிநறத்திசு பூல்லமனாடிபு

செழிபந்நதை சென்னவசவனம் •
விழியினுக்கு விருந்திட்டனனோர்.

(௪)

நுனிவினைக்கொலு மோளிகைமாறனும்
வினையினைத்தெறு மெய்மமடிவாலனுந்
தனைநிகர்க்குந் தவிசமர்ப்புவினை
மனமெனப்படும் வண்டுறவிட்டனர்.

(௫)

முன்னிருந்த முதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்த பெரியருமாகியே ,
மன்னிருந்த மணித்தவிசுன்புடைத்
துன்னியெங்கணுஞ் சூழ்ந்தனாதொண்டோர்.

(௬)

புண்டாரந்திரு நெற்றியிற்ப்புகிமெய்க்
கண்டியென்னுங் கலனணிவார்சிலர்
புண்டைநான்மறை யின்பயனா வே
கொண்டவஞ்செழுத் துங்குறிப்பார்சிலர்.

(௭)

கந்தனந்தரு நான்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ்சுடர் தண்புகையாதிக்கொண்
டிந்தியங்க ளெலாமடங்குள்ளமோ
டந்திவண்ணனை யாச்சிப்போர்சிலர்.

(௮)

தாவில்பூசனை தாம்புரிசிப்பதிந்
மாவெலாஞ்செலப் பட்டிமெம்புலக்
காவல்செய்யுங் கருத்துனாடயார்தமக்
கேவல்செய்தனன் றென்றுசெய்வார்சிலர்.

(௯)

பூசனைத்தொழில் பூண்பதினெண்மடங்
கூசனைத்துதித் தேததுதனன்றென .
பூசலொத்த வுளமில்லாய்ப்புலத்
துசிரிற்றத் துதிப்பவரோர்சிலர்.

(௧௦)

அங்கலிங்க மயிக்மிதுவென
மங்கலந்தரு மாமறையின்முடித்
தங்குறுந்தத் துவமகிதன்பெருந்
பங்கமின்றிப் பகர்பவரோர்சிலர்.

(௧௧)

பாசமேது பசுவெனப்பட்டதே
திசையார்பதி பெவ்வகையாருயிர்க்
காகதீர வருளுமருளுடைத்
தேகிகாவெனத் தேர்பவரோர்சிலர்.

(௧௨)

புறந்தினஞ்செயும் பூசையினன்றென
சிறந்தகஞ்செய்தி யானமருவிமெய்தி

மறந்திருந்த மனஞ்சிவலிங்கமுற்
பிறங்கிடுத்திற் மெய்தினோராசிலர். (௮௩)

ஐமீனா முயிர்நினைநிடாதெனி
னீடுமாமன நிற்பதன்றாகலால
ஹீடுமேஹரி தென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயு நவிசெய்வோராசிலர். (௮௪)

இனையராதி பி நந்தவக்காலையி
லனையனாகிய வல்லம்நறன்னிடை
நினையெலாமுற நின்றதமதிடை
மனமிலாத வசவனைக்கண்டனர். (௮௫)

வேறு.

பெரியவற்சிறிபவ ஞன்னும்பெற்றிமை
யரவணிகடவுட னடியர்தம்முளே
தெரிபவனெவனவன் சிறிபனையென
வீரிவுறுமறையெலாம் விளம்புமெனபயே. (௮௬)

ஆவுரித்திடினா றணியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனென வணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம் புனையம்போற்றற
நாவுரித்தெனமறை நான்குமோதுமால். (௮௭)

வந்தவர்வருபவர் வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட் டாற்றஞ்செய்கையைச்
கிந்தனைசெய்கிலன் றேசிகன்செயு
மிந்திரசாலமுற் திருந்துநந்தியே. (௮௮)

பத்தியிற்றவறினான் வாலிருந்துநாந்
துய்த்துடங்கமப்பதிற் றுறத்தன்னறென
மெய்த்தவக்குழாமெலாம் வெகுண்டியோயின
வததனைறமுண்டநா யகனைவிட்டோர். (௮௯)

துன்றியெய்த்தவர் துறந்துபோயபின்
முன்றல்செய்மற்றநாண் மனையெய்த்தொரு
தன்றனிகறபுரந் தனிப்பக்கண்டன
னன்றிகற்செய்கைய நந்திதேவனே. (௯௦)

வழுவினனன்புசெய் வழியையின்றுநான்
குழுவழுமடியவர்க் குறித்துச்செய்தவிவ்
வொழிவறுமடிசிலுண் டொழிந்துடாதுதிந்
தழிவுறுமேயென வகத்தளர்கதனன். (௯௧)

சங்கமபத்திசெய் தண்டநாதனை
சங்கமபத்திசெய் தகைமைபூண்டுநான்
சங்கமபத்தியிற் றவறினென்னுந்
சங்கமபத்திசெய் தன்மையெண்மையே. (௨௨)

இழிப்பினும்வெறுப்பினு மில்லினுள்ளன
வழிப்பினு முடம்பினை யரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பறுசங்கம பத்திசெய்பவ
னொழிபபதுபிறவியென் றுலகமோதுமே. (௨௩)

இமமுறைசங்கம பத்தியெய்திய
வெமமுடைநந்தித னெண்ணமுற்றற
வமமுடையடிநிலை டலமன்மாதவர்
தமமுறுபசியெலாந் தணிப்பவுன்னினான். (௨௪)

ஒருவன்யான்சிறுபசி யுடையன்றிறு
வியைவறவிடுதிநீ வேண்டிமாறுபின்
பரிவுளவடியவர் பாற்செயெனறனன்
பொருவறுவசவனை றோக்கிப்போதகன். (௨௫)

ஐயமுனிவுறு தருளும்வண்ணம்யான்
செய்யும்நலவினையென மகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மையி டைப் பணிந்துகொண்டுபோர்ப்
பெய்யுமெனமலர்மணி பிடததேற்றினான். (௨௬)

ஏற்றியவருள்வச வேசனெம்பிரான்
காறமுனைமலர்களைக கந்தீமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறும் புகைவிளக்கெனப்
போற்றியவிவைகொடு பூசைசெய்தனன். (௨௭)

பூசனைசெய்தபின் போற்றிநின்றபொற்
பாசனமமைத்துமென்பதமபடைத்துமேல்
போசனைகைகமழ் தறியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப் புரிந்துநந்தியே, (௨௮)

அருந்துகவெனவடி தொழலுமக்கலந்
கிருந்தியவமுதுளோ ரவிழுஞ்சேடியார்
தருந்தினனோரிமைப் போதினல்லமன்
பொருந்தியவவரிதும் பூகராகவே, (௨௯)

பின்னரும்முறை பெய்யவையனவ்
வன்னமும்முறை யருந்திப்பின்னரும்
பின்னரும்முறை பெய்யவுண்டனன்
மன்னுளம்விபந்தனன் றண்டநாயகன். (௩௦)

ஆரோகணகீதி.

கிறச்சித்திதனமிடுஞ் செய்கையாலந்
 ளிதைகசெழிலுதீவெந் நெருப்பெழுத்ததால்
 ிறம்தனலம்முறை விறகிடக்கனன்
 றுறப்பெரிதெனவெழுந் தோங்கலபோலவே, (௭௩௧)

எண்ணியவெண்ணியாங் கியற்றமேவல
 ிண்ண லும்வருகென வழைத்துநம்மனைப்
 பண்ணியபதமெலாம் படைநினைன்றலுந்
 துண்ணெனவனமிடுந் தொழ்ஞொடவகினார். (௭௩௨)

வேறு.

அளவறுமடியார்க்கெல்லா மாக்கியவடிசிற்ருன்றங்
 கொளவுறுகடையோடு கடடைகடாக்கூநொன்டு
 வளமுறுகயில்க்குன்றம் மெயர்த்திவண் வைத்தென்னத்
 தளவுறமுடிசிலெங்க டம்பிரானெதிர்குவித்தார், (௭௩௩)

புருப்பொருபொருப்பெனத்தாம் படைத்தனாசிலொடுத்து
 விளைப்புதுநெய்கவிழ்த்து விடுத்தனர்சிலர்மணக்கும்
 மொளிக்கறிபளிதம்பாகு புனிங்கறிமலவுமெல்லா
 ிளைத்தொருசிலர்சொரிந்து நின்றனர்முகில்கள்போல, (௭௩௪)

வடைபடுதிசிரியாக மாங்கனிகவண்கலாக
 வுடைபடுகழைக்கரும்புங் கொண்கதையாகக்கொண்டு
 கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங் காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
 படைபடையெனச்சொரிந்தார் படைமுகத்தினைஞர்போல. ()

ஞளங்கனாயாகவந்தக் குளத்தினுட்பகவின்றிம்மால்
 விளங்குறுமமுதவேலை விடுத்தெனவிட்டாசிலலோ
 ருளங்கனிமூவாசெய்யு ளொத்தமுக்கனியுமேனோர்
 வளங்கெழுதொடர்புபோலு மற்றையபழமுந்தூர்த்தார். ()

எண்ணிலரிடுவவெல்லா மினியனவின்துவென்னுன்
 கண்ணிமையொடுங்குமுனனங் கடிதாழ்ந்துதவுறாமல்
 வண்ணமென்மலர்க்கைவாங்கி வறிகிறுந்தனென்கொன்றேர்ப்
 பண்ணவன்வரிக்குமேடு பள்ளமென்பளவங்குண்டோ. (௭௩௭)

சற்றினுமுண்கவென்று தமருபசரியாவண்ணஞ்
 சற்றினுமிடுகவென்று தம்பிரானுண்ணாநின்றான்
 மற்றிதுகண்டிநின்றோர் மட்கலமொழியவேறு
 பற்றிலையென்றுநக்தி திருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௭௩௮)

உண்விளையாடல்செய்யு மொருவனைக்கண்டிவேண்மேற்
 கண்விளையாடுகெற்றிக் கடவுண்மெய்யடியாரொல்லாம்

ஆரோகணகதி

விண்விளையாடுஞ்சோலை வியனகரிடத்திற்செல்வப்
பெண்விளையாடுந்தம்மிற்பேரனக்மிதிதற்கெண்ணி. (௩௬)

காண்டின்மேலேற்றிவந்தும் பாணையிற்சுமந்துவந்தும்
வேண்டியபாகமுற்று வேறுவேறாயவன்ன
மாண்டகைக்குரவனுண்ண வளவிலாசொரிந்துயர்த்தா
ருண்டழல்வெறுக்கும்வண்ண மூட்டுவகென்றார்போல. (௪௦)
மலையெனவமனஞான வாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா
நிலைமலர்பசுங்காய்கந்த மிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயம்பெ பொண்கறியமுதுவேறு
வ பலமுறைமயங்கப் படைப்பர்வல்வினைந்துவந்து. (௪௧)

குய்தமழ்கறியுளிட்டிக் குவிப்பவர்சிலரெடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகி நிற்பவர்சிலர்நிரம்ப
பெய்கவிழ்சொரியென்றான்பால் பெய்ப்பவர்சிலரளந்த
கைகமழ்தயிரக்குடத்தாற் கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (௪௨)

இட்டவர்மறியவன்ன மிதிதற்குவினைந்துசெல்வார்
மூட்டுவரெதிரட்டந்து மூரல்கைவாங்கிவாங்கிக்,
கொட்டுவரடிசிறந்த கூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவரனம்படைக்குந் தம்பிரானடியரன்றே. (௪௩)

இன்னணம்படைத்தவெல்லா மிமைப்பினிலயின்றுசைவ
மன்னவன்வயிற்றின்வெந்தி வளர்த்தினீர்நீயிரெல்லா
மென்னநல்வசவதேவ னிருந்தபுல்பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்ற முன்னிமற்றிதனைச்செய்தான். (௪௪)

அவனாயும்பயறுமெள்ளு மரிசியுமவ லுங்கொள்ளுந்
துவனாயுங்கடையுஞ்செஞ் சோளமுடெல்லுமபுலலுங்
சுவனாயுங்கயிலையுமபொற் குன்றமும்போலனாலத்
தெவனாயுங்களிப்புச்செய்ய வெங்கணுங் குவிப்பித்தானால்.

குன்றெனக்குவித்தவெல்லாக் கொள்ளெனக்கொண்டிரம்ப
மென்றநாக்கணத்துளின்னு மேலவனகொணர்கியென்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன் மனத்திலைவையியற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானு நினைவினிலவையின்றான். (௪௬)

நோக்கினுலளித்தவெல்லா நோக்கினுற்றொலைத்தானந்தி
வாக்கினுலளித்தவெல்லாம் வாக்கினுல்வள்ளுண்டு
போக்கினுனிதிதலுண்ண லென்னுமிப்போரின்கண்ணே
துக்கினுலிருவர்காமுந் தோல்வியுற்றுடைந்தாரிலலை. (௪௭)

படைத்திடந்தொழின்முயன்ற பத்தனதியல்புமன்ன
துடைத்திடந்தொழிவினின்ற தூயவனியலுநோக்கி
யின

யடுத்ததற்கத்தொல்லா மனையவரிருவர்கீரு
மெடுத்துகாத்துள்மவியப்புற் றிறைஞ்சினொருங்குமாதோ())
இடுதற்குவல்லோனந்தி யிடம்பொருளவற்றையங்கை
தொடுத்தற்குவல்லானிந்தத் தூயவனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லை யென்பரிவ்வாறுநாகை
தொடுத்தற்குவல்லார்தம்மைச் சொல்லவுங்கேளோமென்பார்.()

கண்ணம்மாணன் பிணானே கறியெனவமைத்தலுனை
யுண்ணப்பூனானினேவரு முயிருணினிறமைவனென்று
வண்ணப்பொன்னையசென்ன வசவதேசிகன்வணங்கி,
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்க விடைமுகங்கரந்தானோடு. (௫௦)

வேறு.

சென்னவசவன்சொல்லியவச் செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவால மாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப
வென்னையுடையானுமொழியே யென்துமனத்தைத்தேற்றுவது
பின்னையுளதொல்கமலநற் பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து. (௫௧)

யொறிகள்காணம்பூதங்கள் புலன்கண்மற்றும்பலவகைய
கறிகளாகவாருயிரோ கலந்துண்மதமாநீயுண்ணப்
றெறுவதிலையானென்றுநின்று பிறவிப்பிணிநீர்மருத்துவன்ற
னநியமலர்மெல்லடிபணிந்தா னமையாளுடையவருணந்தி. (௫௨)

வசவனிலைகண்டருண்ணான வள்ளலல்லமப்பெயரான்
றசியின்வந்தேனலன்பொருட்குப் ழடர்காமக்குவந்திலன்மான்
கீசியுரினதுமனத்தன்பு காணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையின்மலையுமரனடியார் யாருமகிழ்வெடுத்தனைத்தான். (௫௩)

கண்போலுயிரகண்டநியக் கதிர்போற்காட்டிமடுபூருமானே
யுண்கோன்யானாஹுட்டுமுனக் கூட்டுவேனென்றெழந்தமையா
லெண்போதென்றோற்பேதைமையா ரிலலையிலையென்றனன்பின்
பண்போடமலனெகிரின்றுன் பத்திவடிவ்மாயினான். (௫௪)

செம்மைநெறியானருணந்தி தேவன்றன்னைப்புசுவமோ
பொய்ம்மைநீருமல்லமுனைப் புசுவமோகிங்கன்றியிவர்
தம்மைவிழியாற்காண்மதற்குத் தவஞ்செய்துடலயிதுபெற்ற
வெம்மைபாமேபுசுவமோ வெனநின்றனர்தம்பிரானடியார். (௫௫)

ஈரித்துள்கிமுகநோக்கிப் றசித்தாரொன்றுநீதளாப்
பிரிந்தவந்தவடியார்தமைப் பிறங்கலனையநின்மாடத்
தருந்தவனங்கிக்கொணர்தியென வறிவானந்தமயன்குற
வினாந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்பு வெள்ளன்சென்றதவரிடத்திள்.

சென்றவசவனருட்கூவன் றிருமேனியிற்றானகணநத
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும் வடிவிற்பிகழ்மடிநின்று
தின்றன்முதிலகறிமணக்கத் தேக்குவிடுத்துமுகமலர்ந்து
கொன்றைகமழ்வேணியன்டியார குழாங்களிருப்பக்கண்டனஞல்துள்

கண்டநந்தியடிபணிந்து கடையேன்செய்தபிழையெல்லா
முண்டுபொறுமின்வருகவென வுள்ளங்களிப்புற்றுகிருந்த
தொண்டர்வசவநின்பெருமை சொல்லவெளிதோவயிரூபப்
பண்டுபோலவாய்கொழிற் படாமலயின்மேயின்மென்று. (திஅ)

தேவ்ருண்ணவவியுணவு செந்திமுகத்திலிடுதல்போ
லோவிய்யாங்கொல்லேழு முண்ணவடிசிலல்லமன்ற
னவின்மருவவிடுநினையோர் நாவோபுகழுந்ததத்தென
வாவியனையநந்திசீ ரமலனடியார்புகன்றேத்தி. (திசு)

உலகிலொருவன்சிவயோகி யுண்டதம்மாசராசரமா
மலகிலுயிர்கொலாமுண்ட தாகுமென்னமறைகூறு
மிலகுமுநீரையக்காட்சியா னின்றிங்குணரவுணர்த்தினுன்
கலகவினைகடர்க்குமருட் கண்ணன்றிகழல்லமதேவன். (கூப)

ஆதலால்வல்லமனை யருத்தலெம்மையெலாமருத்தல்
பாதமவனைப்பணிதலெமைப் பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும்
பேதமில்லைவசவப் பெயரோய்செல்கவென்னமலை
மாதுதழுவக்குழைந்ததோள் வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (கூக)

மீண்டுகந்தியல்லமனார் மென்பூங்கடலவடியிறைஞ்சி
யாண்டொருமானடியார்க ளன்னையுண்டவுணவுகரு
வின்முகவமுண்ணல்போ லெந்தையுண்டவெலாமுண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனர்நீ புனைந்தமலரும்புனைந்தென்றான். (கூஉ)

மாறனடித்தவடிவட்ட மன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறில்புகழ்க்கங்கணவசவ னிட்டவடிசிலுண்டுபசி
யாறியிருந்தவாதலினு லல்லமன்பூணனென்னக
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்று கூறியுலகங்களித்ததால. (கூங)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெறு மெங்கள்மரமயோஜிதான்
மெவ்வாகியவைம்புலன்வென்ற திறக்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து
சைவாகீமமுநான்மறையுஞ் சார்த்தம்பொருளையுணர்த்துதற்குச்
செவ்வாய்மலரத்திருவுள்ளஞ் செய்துதனிவிற்பிருத்தனஞல். (கூச)

ஆரோகணகதி- முற்றிற்று.

ஆக-கதி-உரு-க்கு-திருவிருத்தம் - நூல்.

மனத்தையடக்க மனத்துணையாகும்
பினைத்துணையின்றது பெற்றனனாயிற்
றணிச்சிவமேயொரு தானெனவாழ்வ
ளினைத்துமறந்து நிலத்துமுலரேனே.

(௧)

வாரணமாகு மனத்தையடக்கிற்
காரணமாயை களைந்தொழியாத
பூரணமாகிய போதமடைந்தித்
டாரணமோது மரும்பொருளாவான்.

(௨)

வேறு.

விரிந்தகெஞ்சங்கருவியாம்விடயமுணர்விரிபரம
லொருங்குகெஞ்சங்கருவிபார்த்தனையுணர்வொருங்காமல்
விரிந்தகெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குகெஞ்சமுடையானையுறுதுபிறப்பென்றுணர்கவே. (௩)

அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கறையுபகருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதானாவதவாவற்றிடுதலை
யந்தக்கரணசுத்தியினுடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே. (௪)

ஆசையறுதல்விட்டின்பேரேயடைதற்காரணமா
மாசையறுதலல்லதில்லைப் பலநூல்களைத்துமாய்கிடினு
மாசையறுவேனசுவனாகறிண்ணமென்றன்றறிந்திந்
மாசையறுதலென்கொண்டோவந்நோமனிதரவியோமே. (௫)

ஆசுதீர்த்தமனத்தினிடை யன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்த்தவாடியிடை யன்றிவதனந்தோன்றுமோ
பாசநீங்குபாஞ்சுடனா நினைக்குநினைவறம்பற்றுமனங்
காசநீங்குகண்போலத் தன்னைக்காணவிலங்குமால். (௬)

வானமல்லேன்வளியல்லே, எழனீரல்லேன்மண்ணல்லேன்
ஞானமல்லேன்வினையல்லே னானேசிவமென்றெண்ணினே
னுனமில்லாவொருசிவமே யாவனிவ்வாறுன்னுதர
னீனமெல்லாமுடையவுடம் பெடுத்தசுகமவ்வுமெஞ்ஞான்றும், (௭)

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனே யறிந்தான்றனையுண்மையாத்
தன்னைச்சிவமென்றறியாதா னறியானென்றுத்தன்னுண்மை
தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றே தாழ்வாரம்பாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமென்றறியாதான் றனக்குப்பிரப்பேதுணையாகும். (௮)

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கை சகத்திற்காணப்பட்டதர்ந்
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென் றறிவோனஞ் னிந்தானொருவ,

சென்னக்கருதிமறையதுநீ யானுன்னவத்துவிதந்
தன்னைப்புகழுவகணைதனைச் சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே. (௮௪)

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தாமேசிவமாத்தோன்றுமாந்
தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தெளியவபேதமிகலினறி
வேதாசுமங்கன்விளம்பிடினும் விளங்காதென்றும்வேறென்னும்
வூதாஸழிவரவார்மாயை மயக்கமயங்குமதியினர் (௮௫)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையி னிற்கிறுத்திவிடயங்க
னஞ்சுந்துவந்ததுறந்த - ன யோகியொருவனடியிணையிற்
றுஞ்சுந்திருமானமுதலமா ருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
செஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலை பெனகான்மறையுமியம்புமால். (௮௬)

என்றகருணைபொழிவிழியெங் கோமானுண்மையினிதியம்பி
நின்றவசவராயனுள மழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுதூவனடிபணிந்தான் சென்னவசவன் முதலாகக்
துன்றுசாணநயந்தனம்யா மென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். (௮௭)

இவ்வாறானாற்றையுணர்ந்தி யிருந்தஞ் ளவியல்வீர
சைவாசிரியனல்லமனித தகையிற்பருவகலைசிறப்ப
வய்வானினைந்துதனைநோக்கி யுற்றவடியார்க்குபதேசஞ்
செய்வானியன்றவடிவொடுசென றருள்செய்செயல்செய்துலாவினான்

மனோலயகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௪-க்கு-திருவிருத்தம்-தூநக.

இருபத்தைந்தாவது

மா ன் மி ய க தி.

வியனிலமேவிய விழுமியோர்க்கெலாஞ்
செய்யாறுமலலமன் செய்தன்றியைக்
கயிலையினுதலவிழிக கடவுடனபுடை
மயிசியலொடுசொல்லு மாறுகறுவாம். (௧)

ஆயிடையருணந்தி யாதிமாதவந்
நேயமோடமர்வுற நிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன் மாணிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில் பூண்டுளானோ. (௨)

இன்னணமல்லம னிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்சயிலையிற் சிங்கந்தாங்கிய
பொன்னனைமிகையமர் புராரிதன்னொடு
மின்னணிமுடிபுமை வின்ம்பன்மேயினான். (௩)

அல்லமனருள்பெற்ற கண்டந்தந்தியே
 டெல்லையினிங்கண மெனதுநற்கலை
 மெலையினிலமிசை மேவிச்செய்வதென்
 செர்ல்லுதியெனவுமை யிறைவன்சொல்லுயர்ன். (ச)

நந்திலவசவனு நாமங்கொண்டமர்ந்
 தந்தமிலெம்மடி யவரையாமெனப்
 புந்திசெய்தவார்விழை பொருளளித்தமண்
 சிந்திபரிலமிசை சிறப்புற்றானோ. (இ)

அறஞ்செயுநின்கலை யாகுமங்கைபோய்ச்
 சிறநதுளவுலகின்மா டிதவிப்போர்பெற்றி
 மறிஞ்செயுமதனவலி மாளமாய்த்தெலாந்
 துறநகனளஞ்ரவனைத் துருவிப்போயினாள். (ஊ)

நண்ணியநங்கண நாதர்தாமுமக்
 கண்ணகன்ஞாலமுற் றெமமைக்காணிப
 வண்ணநல்வினைகள்பல் வகைபுரிந்தவ
 ரொண்ணிபபலநக ரிதத்துவைகினார். (எ)

அளக்கரும்விரதரா யவரிருந்திடத்
 துளகுகமினிலையுடைத் தூயனல்லமன்
 கொளககுறையாதபே ரின்பங்கூட்டுண
 விளக்கினனுலகினில் வீரசைவிமே. (அ)

வேறு.

எவ்வகைச்சமையத்திற்கு யிறைவனெழுநினுநேயஞ்
 சைவநற்சமைய்த்துற்றான சைவத்துமவிரசைவத்
 தவ்வவர்பிறவிகீக்கு மல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
 மைவரிக்கயனெடுங்கண்மடவராலென்றான்வள்ளல். (க)

சமையமெவ்வகையினுந்தான் சைவமேலாயதென்கொ
 லமையுநவிரசைவ மதனினுஞ்சிறந்ததென்கொ
 லிமையவாபரவுமுக்க ணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
 வுமையவள்வினவவேழ முரித்தவன்விளம்புமன்றே. (ஐ).

உணாக்குமெச்சமையத்திற்கு முத்தரபாடுஞ்சைவந்
 தரிக்குமச்சைவத்திற்குத் தாமெனவிரசைவந்
 தெரிக்குநற்காமிகாதி சிரத்தினிற்றிசமுங்கண்டா
 யரிக்குரநிலம்பரற்று மடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (ஐக)

புறந்தருசமையம்புக்துப புறமுலாச்சமையத்தெய்தி
யுறந்திழ்சைவமுற்றும் சுதிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறுதளவீரசைவஞ் சோந்தபின்விடுகண்ணு
நுறந்தளிராகவற்றுமேனி நன்னமலாவலையன்னாய். (௪௩)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சா லாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமற்மிலாமணமுற்றும் பெர்ருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருமுறையதனாலவீர சைவமேதீலமைத்தாமிவ்
விரும்புவீறுநன்னுலு மிதிற்பிரமாணமாகும். (௪௪)

ஒன்றொருவிடயந்தன்னையுருச்சுவையிறைவென்றாக்கி
யெனறுமெம்முகத்தளித்திட டெஃபிரசாதங்கொண்டு
துன்றுகருமமுன்னாத் தூய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிலேவொருமார்க்கத்தி னடுக்குமோவடுக்கண்மாதே. ()

ஆதலால்வீரசைவத் தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன் வண்கலைமாதினுக்கும்
மேதையாழ்வசவனாதி மெய்யடியவாக்குஞான
பேரதகாசிரியனென்னும்பொருவிழலமனவேற்கண்ணாய்.

பருவபேதத்தாற்பேதப் படும்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவிண்மாமுனிவூயோகர் சித்தர்கண்முதலானோர்க்குத்
பொருவிலாவலமப்பேர் புண்ணியன்புகன்றாட்கொண்டான்
குரவவார்குமுன்மடந்தா யெனறன்னகுன்றவிலி. (௪௫)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்க வவ்லமன்மெருமைகளா
மம்மர்செய்துளங்கலக்கு மாயையைக்கடந்தா னென்றன்
மெய்ம்மைபின்பவளவாயால் விளம்பரானறிந்தேனென்று
மும்மகிலவலிதொலைத்த முக்கணய்களைத்தாழ்ந்தாள். (௪௬)

அங்குமைமாதினோடு மல்லமைபெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்டுகிழ்புனைந்த செஞ்சடைப்பரமன்மேவ
விக்கருண்மேகமென்னு மிணையிலெங்குருகுகேசன்
மங்கலமுத்தியின்பம் வழங்குமத்தொழிவினின்றான். (௪௭)

மூத்தவரினோளுநோயர் முகிழ்வுலைமாதாநல்ல
தீத்தொழிலாளர்யொல்லாத் தீத்தொழிலாளனொன்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாடடும் பரித்தருண்மாரிபெய்து
காத்தன்னமலனான காரணன்குருகுகேசன். (௪௮)

இன்னவாறருளினை யிவருறவிவரவேறென்னு
தனைப் பேறுபிரகட்கெல்லா மாரருளொருங்குசெய்தே

மென்னையாளெனக்கொண்டாளு மிணையிக்குருகுசேன்
மன்னுமாதவர்கணெஞ்ச மலர்தொறுழ்வாழாநின்றான். (௨௦)

எல்லொளியிரவிமீல விருண்மலமிரித்திலங்கு
மல்லமன்சரிதமோ திலறம்பொருளின்பம்விடாம்
கல்லவண்யுயரோர்காணு நண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்வினையினு மற்றவைமருவிவாழ்வன். (௨௧)

மதியிலார்மதிஞராவர் மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நீதியிலார்நிதியடைப்பர் நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்
பதியிலார்பதிகிடைப்பர் பழுதியிலிவ்விருபததைந்து
கதியினுனிசம்புகாதை கற்றவர்கூறக்கேட்பின். (௨௨)

மாசறுமல்லமப்பேர் வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
சைமுஞ்செய்யுளெல்லா மன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதொன்ன விசைப்போகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்றதுவேயன்றி யேதுமற்றேதுவம்மா. (௨௩)

மார்கெழுசகாத் தழுவைஞ் ஹற்றெழுயானைக்காவ
தாகியகரநாமங்கொ ளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற்
சீர்கெழுமல்லமன்றன் றிருவினையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான் கருணைகொண்டியம்பி
புண்ணியருலகிலவாழ்க புலஞ்செயுநோன்புவாழ்க
மெண்ணெருபாகன்பூசை பேணிவாழடியார்வாழ்க
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்த கற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணலல்லமன் சீர்கேட்டு மாதரவாளர்வாழ்க. (௨௪)

வொருவரும்பூகிவாழ்க பூகியையணிவோர்வாழ்க
திருவளர்கண்ணுவாழ்க சிறந்தவஞ்செழுத்துவாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்யைக் கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவிதீர்க்கும் வித்தகர்வாழ்கவாழ்க. (௨௫)

அல்லமன்சரிதச்செய்யு ளாதனிலோர்செய்யுள்கம்க
வல்லவாருத்தமோத வில்லவர்வனையவல்லோர்
செல்வமீதென்னவண்ணாற் செவிப்புலனிதைக்கவல்லோ
ரெல்லவரும்பூமிதி லென்றும்வாழ்ந்திகவண்ணே. (௨௬)

மாண்மியகதி-முற்றிற்று.

ஆக-கதி-௨௫-க்கு-திருவிருத்தம்-தூதி.

பிரபுலிங்கலீலை-முற்றிற்று.

3226

உ
சிவம்யம்.

16487) கதி யி ன ட் ட வ வண,

ஆவது. கதியின்பெயர். பாட்டுத்தொகை.

க	துதிகதி	உக
உ	கைலாசகதி	கக
கூ	மாயையுற்பத்திகதி	எச
சு	மாயையுசனைகதி	ருக
ரு	பிரபுதேவர்வந்தகதி	கக
கூ	விமலைகதி	ருய
எ	மாயைகோலாகலகதி	அய
அ	வசவண்ணர்வந்தகதி	சரு
கூ	அக்கம்மாதேவிகதி	ருக
ய	மாதேவியம்மைதுறவுகதி	ருஅ
யக	கொக்கிதேவர்வந்தகதி	கூய
கக	முத்தாபியம்மைகதி	உஎ
கக	சித்தாராமதேவர்கதி	எகூ
கச	வசவண்ணர்கதி	சஅ
கரு	மருளசங்கரதேவர்கதி	உச
ககூ	இட்டலிங்ககதி	சகூ
கஎ	கதலிவுளகதி	உய
கஅ	சாதகாங்ககதி	உரு
ககூ	கோரக்கர்கதி	ககூ
உய	முனிவர்கதி	உகூ
உக	சூனியசிங்காதனகதி	கரு
உஉ	சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி	கூஉ
உகூ	ஆரோகணகதி	கச
உச	மனோலயகதி	உக
உரு	மாணமியகதி	உஎ

ஆக-கதி-உரு-க்கு-திருவிருத்தம்-தாருஎ.

வாமமணிமேகலைமருங்குல்வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா - *
யாமுநினதுநெஞ்சகமும்வேறலேநின்னிதயத்திற் - *
சேமமதனைநாணுமற்செப்புகென்றாதிருந்திழையார். (௩௩)

(இ-ள்.) வாமமணிமேகலைமருங்குல் - அழகியமணிகளாலாகிய
மேகலையாற்சூழப்பட்டஇடையையும் — வடிவேன்மருட்டுமதர்
விழியாய் -வடிகதப்பட்ட வேலெனக்கண் டோரைமருள்விககிண்
ற உளிப்புப் பொருந்திய கண்ணையுமுடையவளே — காமமுனை-கா
மத்தின் அங்குரமானது — உனக்குத்தோள்நிற்றென்று — எங்கள்
கருத்திற்றோன்நிற்று — யாரும் — நினதுநெஞ்சகமும்-
உனதுமனமும் — வேறலேம - ஒருபொருளையா வேராம —
நின்னிதயத்திற்சேமமதனை - உன்னுள்ளத்திலே காவல் செய்
பப்பட்டிருப்பதை — நாணுமல் — செப்புகென்றார் - சொல்வா
யாகவென்றார் — திருந்திழையார் - திருந்திய அணிகலத்தை யுடை
யவார். எ-று. - - - - - (௩௩)

கண்ணித்தன்மையழியுமெனுநாணுமலகங்காக்குமொரு - *
மன்னநீருரியமகளென்னும்பெருமைதானுமத்தளிகண் - *
றண்ணிப்புணர்ந்தாளென்னுவருந்தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி *
னுன்னிக்கருங்கண்மடமாயையொன்றுமுரையாதிருந்தனளால்-

(இ-ள்.) கண்ணித்தன்மையழியுமெனுநாணும் - தனதுகண்ணி
மைகெடுமென்னுண்டாகியநாணத்தையும் — உலகங்காக்குமொரு
மன்னர்க்குரியமகளென்னும்பெருமைதானும் - உலகத்தையளி
க்கின்ற அரசனுக்குமகளென்று சொல்லப்பட்டு வருகின்றபெருமை
யையும் — மத்தளிகண்றண்ணிப்புணர்ந்தாளென்னுமொருதகாத
மொழியும்- மத்தளக்காரனைக்கூடினாளென்று பின்வரக்கடவதாகி
யபழிச்சொல்லையும் — தன்னுளத்தில் — உன்னி - ஆலோசித்துக்
கொண்டு — கருங்கண்மடமாயை - கரியகண்ணையுமடப்பத்தை
யுமுடையமாயையானவள் — ஒன்றுமுரையாதிருந்தனளால்- எதிர்
மொழியொன்றுஞ்சொல்லாதிருந்தாள். எ-று. - - - (௩௪)
இறைவியொன்றுமுரையாமல்வாளாவிருப்பேவல்புரிந் - *
சூறவினின்மசகையெனுமாதூபிராட்டியுரையொயிதான் *
பிறவுமின்றுவேறுபட்டாளென்னெபண்ணையறியேனென் *
றறிவுகல்கியொருவுகலாவிலாசியனங்கைவினாயினார் - (௩௫)

(இ-ள்.) இறைவி - மாயையானவள்— ஒன்றும்- ஒர்சொல்லு
ம்—உரையாமல்- சொல்லாமல்—வாளாவிருப்ப-சும்மாவிருக்க—
ஏவல்புரிந்து-ஏவற்பணிசெய்து— உறவினின்ற - உறவினைக்கொ
ண்டுநின்ற— சகலையெனுமாத— பிராட்டி- நம்பெருமாட்டி—
உரையொடு- வாய்ச்சொல்லோடு — பிறவும் - மற்றைச்செய்கைக
ளும்— இன்று- தன்னிடத்திலையாக— வேறப்பட்டாள் - வேற்று
மைபடைந்தாள் — பெண்ணே—என்-இதற்குக்காரணம்பாது—
அறியேனென்று — அறியுதலங்கி - உணர்வுமயங்கி — ஒருவுதலா
விலாசியுணர்ங்கை- அவளையிட்டு நீங்காதிருக்கின்ற விலாசி யென்ன
ப்பட்டஅணங்குபோல்வாளை — வினாயினாள். ஏ-று. - (௧௫)
இனியாய்மறைப்ப-தென்கொணுமக்கின்றவந்தவல்லமனாந்
தனிநாயகம்பேரழகென்னுநறையுண்டுதரியாமற் - - *
கனியாய்மடந்தையுளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டினாக்க [ந்து.
முனியாளியைந்துபுன்னகைகொண்டிருந்தான்மாயைமுகங்கிழி

(இ-ள்.) து (௧௬)-உங்களுக்கு — இனியாய்மறைப்பது— என்-
யாது — இன்றுவந்த—அல்லமனாந்தனிநாயகன் - அல்லமனாகிய
ஒப்பற்ற ஆடவனது — பேரழகென்னும் — நறையுண்டு - மது
வைக்குடித்து— தரியாமல் - பொறுக்கமாட்டாமல் — கனியாய்
மடந்தை - கொவ்வைப்பழம்போலுள்ளவாயுடையமாயை —
உளமழிந்தாளென்றுவிலாசிகட்டினாக்க - கந்தகூழிந்தாளென்று
விலாசியெப்பவள்சொல்ல—மாயை—இறையத்து- (அதற்கு)சும்ம
தித்து— முனியாள்-கோபஞ்செய்யாளாகி — முகங்கிழிந்து—
புன்னகைகொண்டிருந்தாள். ஏ-று. - - - - - (௧௬)
மாயையிடையையுள்ளமுலையாய்மற்றைமாதர்போலென்று *
தூயமதிஞரனுமிதித்துச்சொல்லுமருங்குற்றோகைதான் - *
வாயினிளவெண்ணைகைதோன்றவாளாவிருப்பக்கண்டுமய - *
லாயினுடையளெனமாதரறிந்தாரருத்தாபத்தியினால். (௧௭)

(இ-ள்.) மாயை—இடையையுள்ள-மருங்குலையுடையள்—முலையால்—
மற்றைமாதர்போலென்று — தூயமதிஞர் - தார்க்கிகரால்—
அனுமிதித்து- அனுமானத்தாலறிந்து— சொல்லும் சொல்
லப்படுகின்ற — மருங்குல்-இடையையுடைய— தோகை - மயில்
போல்பவள்—வாயினிளவெண்ணைகை—தோன்ற-தோன்றாநின்று

—வாளர்விருப்ப - சும்மாவிருக்க —கண்டு -அதுநோக்கி —ஆயின்-
ஆராயுமிடத்து— மயலுடையனென - காமவேட்கையை யுடைய
னென்று —அருத்தாபத்தியினால்—மாதர்-தோழியர்—அறிந்தார்.
வல்லியுள்ள மறித்தனம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல - *

வல்லமன்ற மகருத்தையினியறியவேண்டுமென்றவர்தாள் *

சொல்லவொல்லமதமானியென்பாளயானத்தோன்றறனை *

மெல்லவுள்ளமறிவல்லெனச்சென்றான்வினோதலிமலன்பால் (௩௮)

(இ-ள்) வல்லியுள்ளமறிந்தனம்—இம்மாயையினதுகருத்தையறிந்

தேம்— இம்மாயைதனையுமயக்கவல்ல—அல்லமன்றமகருத்தையி

னியறியவேண்டுமென்று—அவர்தாள்சொல்ல- அந்தத்தோழியர்

சொல்ல—ஒல்ல-வினாவில்—மதமானியென்பாள்—யான்—அந்

தோன்றறனை- அந்தஅல்லமனை—மெல்லவுள்ளமறிவென-மெள்

ளக்கருத்தையறிந்தவருவேனென்று—வினோதலிமலன்பால்-அச்

செவவுக்கேற்ற திருவினையாட்டையுடையஅல்லமனிடத்தில்—செ

ன்றாள் -போயினாள். ஏ-று. - - - (௩௮)

மங்கைவருமவ்வரவையறிந்தவளொர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன் *

றங்குமனையிற்சென்றிருப்பனங்கடலைவெய்ணத்தேடிற் [வென்

றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட்செவ்வாய்த்திருவே செப்புசு

றெங்கடலைவனியம்பமதமானியம்பன்மேயினாள். (௩௯)

(இ-ள்) எங்கடலைவன் - அல்லமதேவன் — மங்கைவருமவ்வர

வையறிந்து - மதமானிதன் னிடத்திற்குவரும் அவ்வரவின் காரண

த்தையறிந்து — அவளொர்மாற்றம் வகுத்திடுமுன் - அவளொரு

சொல்சொல்வதற்குமுன்— தங்குமனையிற்சென்றிருப்பன் - நானி

றங்கியிருக்குமிடத்துக்குப் போயிருப்பேன் — நுங்கடலைவெய

ணத்தேடிற்—திங்கணுதல் -பிறைபேராலுள்ள நெற்றியையு

ம்—வெண்ணகை - வெள்ளியபற்களையும் — சுருங்கண் - கரியகண்

களையும்— செவ்வாய் - செய்யவாயையுமுடைய—திருவே - திரும

கள் போல்டவளே — செப்புசுவென்று - சொல்வாயாகவென்று—

இயம்ப-சொல்ல— மதமானி — இயம்பன்மேயினாள் - சொல்லத்

தொடங்கினாள்- ஏ-று. - - - (௩௯)

மீட்டறநீவேண்டற்கவையவெமதுவிளங்குமணி *

மாடநினதேயிவணுறைகவரசர்கோமான்மகளிதய - *

புடமதனி லுனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள் பிரிவறநீ - *

கூடவுறையும் லிருப்புகடையென் றுள் குறிப்புவெளிப்படவே,சுய
(இ-ள்.) ஐய—விடுபுறநீவேண்டற்க - விட்டைப்புறத்திலே நீ
விரும்பாதொழிக — எமது — விளங்குமணிமாடம் - விளங்காதி
ன்ற மணிகளாலாகிய மாடமானது — தினதே-உன்னுடையதே—
இவனுறைக - இவ்விடத்திருப்பாயாக — அரசர்கோமான்மகள் -
அரசர்க்கரசன்புதல்வி— இதயபுடமதனில் - தனது நெஞ்சமாகிய
புடத்தின்கண்ணே — உனைவிடாதிருத்தியிருந்தாள் — பிரிவற-
பிரிவில்லாமல் — நீ—கூட - தன்னோடுகூட — உறையும்விருப்பு
கடையென் றுள் - இருக்கவேண்டுமென்னும் ஆசையுடையவளானு
ளென்று சொல்லினாள் — குறிப்பு-அவள் குறிப்பு — வெளிப்பட.
ஒன்றுமில்லேனானீவிர் மிகவுமுடையீரும் மிறைவி - *

வென்றியரசர்குலமடந்தை சாதியறியாவிசிர்தன்யா - *

என்றிமகளிர்நீயிர்நால்மைந்தனென்றாலடாதம்மா - *

வென்றுமுங்களுடனுறைவென்றெந்தைநகைகொண்டியம்பினான்
(இ-ள்.) நானொன்றுமில்லேன் - நானொருபொருளு முடையே
னவ்வேன் — நீவிர் மிகவுமுடையீர் - நீநொல்லாப்பொருளுமிகவுமு
டையீர்— உம்மிறைவி - உங்கள் தலைவி — வென்றியரசர்குலமடந்
தை - வெற்றியையுடைய வேந்தர்குலத்திற் பிறந்தபெண்—சாதிய
றியாவிசிர்தன்யான்-யான் இன்னசாதியென்று அறியப்படாதவேறு
பாட்டையுடையவன் — அந்நீயிர்மகளிர்-அல்லாமலுநீங்கள்
பெண்டிர்கள் — நான்மைந்தனென்றால் - நானுடவெனன்றால்—
என்றுமுங்களுடனுறைவு - என்றைக்குமுங்களுடனேயிருத்தல்—
அடாதென்று-தகாதென்று— எந்தை - அல்லமதேவன் — நகை
கொண்டியம்பினான் புன்சிரிப்புக்கொண்டு சொல்லினான். எ-று.
நள்ளா தொழியினன்றியவ ணட்டாளாயிநிபிணைப்பேதநீ. *

கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனிலுயிர் போற்சிறப்பிநீகொண்டவு
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோவென் சொலெல்லா மிருந்தறிதி [னை
வள்ளாலெனவின் மொழிபுகன்றாண்மாற்றமறிந்தமதமானி. (ச உ)

(இ-ள்.) மாற்றமறிந்தமதமானி-பேச்சில்வல்லமதமானியென்
பாள் — வள்ளால்-அல்லமதேவனே — அவள் - அந்தமாயையா
னவள் — நள்ளாதொழியினன்றி - சினைகம்பண்ணாவிட்டாலல்லா

மல்—தட்டாளாயின்-கிணைகம்பண்ணாளையானால்— ஒருவர்மாட்
மும்- ஒருவரிடத்தும் — பிணைப்பேபுதங்கொள்ளாள் - பின்புலேறு
பாடுகொள்ளாள் — எனில்- என்றால் — உயிர்போல் — சிறப்பிற்
கொண்டவுனை - சிறத்தபொருளாகக் கொள்ளப்பட்ட வுன்னை —
எள்ளாளென்ன டேவண்டுமோ - இகழ்ச்சிவெச்சியா ளென்றுசொல்ல
வேண்டுமோ—என்சொலெல்லாம் — இந்ந் தநிதி யென - சிலகால
மிருந்தறிவாயாகவென்று — இவ்மொழிபுகன்றான் - இன்சொல்
சொல்லினான். எ-று. - - - - - (௪௨)

காரிநிசிறத்தமலர்க்குமுலாய்நின்சொலெல்லாங்கவர்பொருளை உ
பாரித்திருந்ததேறுகிலேன்பணியொன்றொருவர்பாற் புரிவோர் *
தூரத்திருந் துவருங்காலந் துணிந் துவருதுணிவென்று - *
னாகி னென்குமவன்போலநடித்துவிடுத்தநடிவுவோன். (௪௩)

(இ-ள்) நாரிக்கிணங்குமவன்போல-மாயைக்குஉடன்படுவோ
ன்போல— நடித்து- ஆடி- விடுத்த நடிவுவோன் - விட்டுப்போ
குமல்லமதேவன்— காரிநிசிறத்தமலர்க்குமுலாய் - மேகம்போற்சி
றந்த மலர்களைமுடித்த கூந்தலையுள் - புகளே— நின்சொலெல்லா
ம்— கவர்பொருளை - உபயார்த்தங்களை— பாரித்திருந்த-பரப்பி
யிருந்தன — தேறுகி ளென் - அவற்றினுண்மையைத்தெரிக்கிலேன்
— ஒருவர்பால் - ஒருவரிடத்து — பணியொன்று புரிவோர் - ஒரு
தொழிலைச்செய்வோர் — தூரத்திருந்து - தூரமான விடத்தேரு
டியிருந்து— வருங்காலந் துணிந்து - தாம்தொழில் செய்தற்குவ
ருங்காலத்தைத் துணிந்து— வருதல்- வருவது—துணிவென்றான்.
மன்னர்மன்னன்மகடிருவோல்கங்காணுமைந்தரோ - *
யின்னையுன்னுமவளல்லடலைவனாகவுன்னினளா - *
லென்னவுன்னமனையாய் நுந்தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன் - *
முன்னமென்னவடங்கியொழுதுதலெனக்குமுறையென்றான். *

(இ-ள்.) மன்னர்மன்னன்மகள் - அரசர்க்கரசன்மகள் — திரு
வோல்க்கங்காணுமைந்தரோடு - திருச்சபையைக்காணும் ஆடவரோ
டு— உன்னையுன்னுமவளல்லள் - உன்னையொருவனாக நினைப்பவள
ல்லள் — தலைவனாகவுன்னினளென்ன - முதல்வனாக நினைத்தாளெ
ன்றுசொல்ல— அன்னமனையாய்- அன்னம்போலுநடையையுடை
புகளே — நுந்தலைவிக்கியற்கை - உங்களுடையதலைவிக்குச் சபா

வகுணம்— உயர்த்திடுதல் - உயர்த்திச்சொல்லுதல் — முன்னமெ
ன்னவடங்கி யொழுகுறுதல் - முன்போலவேயடங்கி நடத்தல் —
எனக்குமுறையென்றான். எ-று. - - - (சச)

சொந்தோர்செய்துமறைப்பதினி யென்னுமயாங்க டொழுமிறை
யாய் - நிற்போய்நினையெதிர்த்தளவேகரியுண்ணிளவிநிறையழி
ந்தாள் - கற்போனின்றவருந்தவருங்காணுமுன்னமுனைக்கண்ட *
தற்போனின்றுதமிழாநிறைப்போலிருந்ததலைவியே - (சௌ)

(இ-ள்-) நாம் - இருவரும் — சொற்போர்செய்துமறைப்ப
து - சொற்களாலேபோர்செய்து மறைக்கத்தக்கது—இனிடென்-
இனியாது — யாங்கடொழுமிறையாய் நிற்போய் - எங்களால்உண
ங்கப்படுத்தலைவனாய்நிற்பவனே — கற்போனின்றவருந்தவரும்-
மனோபோற்சலியாதுநின்றஅரியதவத்தினரும் — காணுமுன்னம்-
தன்னைக்காணுதற்குமுன்பு—உனைக்கண்டதற்போனின்று-உன்னை
க்கண்டதான் போலேநின்று — தமிழாந- மயங்க — நிறைப்போ
லிருந்த - உன்னைப்போல் கலங்காதுநின்ற — தலைவி - மாயை—
நினையெதிர்த்தளவே - உன்னையெதிர்ப்பட்டவளவில்—கரியுண்
விளவின் - யானையா லுண்ணப்பட்டவிளாம்பழம்போல — நிறை
யழிந்தாள் - உள்ளிடழிந்தாள். எ-று. - - - (சௌ)

என்றுமங்கைகூறுதலுந்தலைவியிடயநீயநிவை - - - *
யன்றியின்றுபுதியன்யானநிவனோவிங்காப்தமாய் *
நின்றவுன்றன்மொழிகேட்குமதுவேயெனக்குறையென்றான் *
குன்றைவென்றகுவிமுலையாள் களிப்பவெமையாட் கொள்ளுவோன் *

(இ-ள்-) என்றுமங்கைகூறுதலும் - என்றுமதமானி சொல்
லுதலும்— தலைவியிடயம் - மாயையினதுகருத்தை — நீயநி
வை - நீயநிவாய்— அன்றி-அல்லாமல்— இன்றுபுதியன்யான்-இந்
றைக்குப்புதியவனாய் வந்ததான்—அறிவனோ- அறியமாட்டுவனோ
—இங்கு—ஆப்தமாய்நின்றவுன்றன் - உண்மைகூறுபவளாயிருந்த
வுனது—மொழி-சொல்லை—கேட்குமதுவே-பிறமாணமாகக்கே
ட்டுநடத்தலே — எனக்குறையென்றான் - எனக்குவழியென்று
சொல்லினான்—குன்றைவென்ற-மலையைவெற்றிகொண்ட—குவி
முலையாள் - குவித்ததனத்தையுடைய மாயையானவள் — களிப்ப
ப- மகிழும்படி— எமையாட்கொள்ளுவோன். எ-று- (சௌ)

நல்லசகுனமென்னவெதிர்கண்டு வந்தாய்நம்பிநீ - *
வல்லவசுரர்குரமுனிவொல்லாமயங்குமாயையையோர் - *
புல்லினெளியுளெனப்புல்லநின்றயெனப்புன்முறுவலொடு [யே-
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டுகைறவிபான்மீண்டனளச்சுடர்த்தொடி

(இ-ள்.) நம்பி - ஆடவரிந்நிறந்தோனே — நீ — நல்லசகுன
மென்னவெதிர்கண்டு வந்தாய் — வல்லவசுரர்குரமுனிவொல்லா
ம்- வல்லவராகிய அசுரரும் சுரரும் முனிவரு மாகிய யாவரும் —
மயங்குமாயையை - மயங்குந்நிடைநுகிய மாயையை — ஓர்பு
ல்லி நெளியுளென - ஒருதிரணம்போ லெளியு ளெனும்படி — பு
ல்ல - தானாய்வந்ததுமுய — நின்றயென — புன்முறுவலொடு - சி
றுநகையோடு — சொல்லி — மகிழ்வுகொண்டு — அச்சுடர்த்தொ
டி - அக்காந்திபொருந்திய வளைகளையுடையவள் — இறைவிபுறல் -
தலைவியிடத்து — மீண்டனள் - திரும்பிவந்தாள். எ-று. (சஎ)

அங்குமாயைமதமானிசென்றதற்பினகந்தளர்ந்து - *
மங்கைவாய்மைகூறியுடம்படுக்குமோமன்மகடனக்குப் - *
பங்கமாமென்றென்னுயிரைச்சீறியகலப்பண்ணுமோ - *
விங்குநானென்செய்வளெனவறியெனென்னவிருந்தயர்வாள். *

(இ - ள்.) அங்கு — மாயை — மதமானிசென்றதற்பின் - மத
மானியென்பவ ஏல்லமரிடத்திற்குப் போனபின்பு — அகந்தளர்
து - மனஞ்சோர்ந்து — மங்கை - அத்தோழி — வாய்மைகூறி -
உண்மையைச்சொல்லி — உடம்படுக்குமோ - சம்மதிக்கச்செய்வா
ளோ — மன்மகடனக்குப்பங்கமாமென்று - அரசன்மகளுக்குப்ப
முதாமென்று — என்னுயிரை - என்னுயிர்போற்நிறந்தவனை — சீறி -
கொபித்து — அகலப்பண்ணுமோ - நீங்கச்செய்வாளோ — இங்
கு — நான் - என்செய்வளென — இவ்விரண்டுளிரு செய்வாளெ
ன்று — அறியெனென்ன — இருந்தயர்வாள் - இருந்துசோர்வாள் -
என்னோவறிந்துபோயினான்சந்துபொருந்தாதெய்துமோ - *
வன்னோவரசன்மகளென்னவஞ்சியழகனகனுமோ - *
வின்றோரன்னநினைவின்றியெனையெனநினைந்திட்டிருக்குமோ *
பொன்னோடுறழும்வான்முகங்கண்டலதுதுயரம்போகாதே. (சக)

(இ-ள்.) என்னோவறிந்துபோயினான் - எனதுகாமநோயைய
பிந்துசென்றவள் — சந்துபொருந்தாதெய்துமோ - தூதுபொ

ருந்தாமல்வந்துவிடுவானோ—அன்றோ—ஐயோ—அரசன்மகனென்ன—ராஜபுத்தரியென்று—அஞ்சி—அழகன்—அழகையுடைய அவ்வல்லமன்—அகலுமோ—நிங்குவானோ—இன்னேரன்னநினைவின்றி—இப்படிப்பட்டநினைப்பில்லாமல்—எனையே நினைத்திட்டிருக்குமோ—என்னையேநினைத்துக்கொண்டிருப்பானோ—பொன்னோத்தமமும்வாண்முகங்கண்டலது—பொன்போன்றகாந்திபொருந்திய (அவனது) முகத்தைக்கண்டால்லது—துயரம்போகாது. ௭-ஆ. (௭௩)

என்னப்பலவுநினைந்துமடமாயையிருப்பவிகுளோமார் - *
மின்னிற்கருங்கணிடைகுடக்குறிகணல்விளங்குதலாற் - - *
கன்னிக்குவகைககையுமென்னவிருக்குங்காலேதனி - - *
வன்னப்பெடைபோனடந்துமதமானிகளிப்புற்றடைந்தனளால்.

(இ-ள்.) என்னப்பலவுநினைந்து—என்றுபலவகையுநினைந்து—மடமாயையிருப்ப—இளமைபொருந்திய மாயையானவளிருக்க—இருளோமார்—தோழிகள்—மின்னிற்கருங்கணிடைகுட—பிரகாசிக்கின்றகரியவிடதாகண்துடிப்பதினாலும்—குறிகணல்விளங்குதலால்—நவ்ஸகுனங்கள் காணப்படுதலாலும்—கன்னிக்கு—மாயைக்கு—உவகை மகிழ்ச்சி—கைகையுமென்ன—இருக்குங்காலேதனில்—இருக்கும்போது—மதமானி—அன்னப்பெடைபோனடந்து—பெட்டையன்னம்போனடந்து—களிப்புற்றடைந்தனர்—மகிழ்ச்சிகொண்டுகொந்தாள்.

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்துவந்தாள்சென்றமதமானி - *
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங்காயோபழமோகழமென்றார் - *
தண்டார்வனைமென்முழன்மடவிர்ப்பழமேயென்றுசாற்றினாள் - *
கொண்டாருவகையவர்மாயபுவகையாரோகூறுவார். - (௭௪)

(இ-ள்.) சென்றமதமானி—தூதாகப்போனமதமர்னியென்பவர்—வண்டாமரைபோல்—வளம்பொருந்தியதாமரைமலர்போல—முகமலர்ந்து—முகமலர்ச்சியடைந்து—வந்தாள்—கண்டார்மகளிர்—அவள்வரவைக்கண்டவராகியமகளிர்—அவனுள்ளம்—அவ்வல்லமன்கருத்து—காயோபழமோ—கழமென்றார்—சொல்லென்றார்கள்—தண்டார்வனைமென்முழன்மடவிர்ப்பழமேயென்று—சாற்றினாள்—சொல்லினாள்—அவர்—அத்தோழிகள்—உவகைகொண்டார்—ம

கிழ்ச்சிகொண்டார்கள்— மாயையுலகை - மாயை கொண்ட மகிழ்ச்சி
யை—யாகோகூறுவார் - யார்சொல்லுவார்கள். எ-று- - (௫௧)
மன்னனறியினென்னுமோவறிபேரமிதனைமறைமினெனப் - *
பன்னிமகளிர் ளத்தடக்கிக்கங்குல்வரவுபார் தீற்றந்தா - - *
ரன்னமனையாளல்லமன்றனுடம்பாடுநாத்தவம்மொழியே - *
கன்னன்மதவேளெய்தபசும்புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றாள். (௫௨)

(இ-ள்.) இத்தனை-இச்செய்தியை—மன்னனறியின்—என்னுமோ-
யாதாய்முடியுமோ—அறியோம்—மறைமினென-மறைபுங்கொ
ன்று—பன்னி-சொல்லி—மகளிர்—உளத்தடக்கி - மனதிலடக்கி
—கங்குல்வரவு-இரவினதுவருதலை—பார் தீற்றந்தார்—அன்னம
னையாள்-அன்னம்போன்ற நடையையுடையமாயை—அல்லமன்ற
ன்-அல்லமனுடைய—உடம்பாடுநாத்த-சம்மதியைச்சொல்லிய—
அம்மொழியே—கன்னன்மதவேள் - கருப்புவில்லைபுடையமன்மத
னாவ—எய்த-எய்யப்பட்ட அம்பினுலுண்டாகிய—பசும்புண்ணி
ன்-பசியபுண்ணிற்கு—மருந்தா-ஒளவுதமாகவெண்ணி—களிப்பு
ற்றாள். எ-று. - - - - - (௫௨)

புனலின்வினையாடிருமைந்தர்தம்முளெழுந்துபோயோடிப் - *
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்தொளிஞாயிறு போய்ப்புணரியி
டைப்புனலின்விழுந்துமூழ்குபவந்தெழுவான்போலக்குணாகடந்
புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள்பருகிப்புதுவெண்டிங்களை. (௫௩)

(இ-ள்.) புனலின்வினையாடிருமைந்தர் - நீர்வினையாடுதற்றொழி
லையுடையஇரண்டிபிள்ளைகள்—தம்முளெழுந்து-தமக்குள்ளேஒரு
வன்சபதத்தாலெழுந்து—போயோடி-ஒடிப்போய்—புனலின்
விழுவான்போல்-நீரிலேவிழுகிறவன்போல—ஒளிஞாயிறு-பிரகா
சத்தையுடையசூரியன்—புணரியிடை-மேலைக்கடலில்—போய்—
விழுந்தது—புனலின்விழுந்து-நீரிலேவிழுந்து—மூழ்குபவந்து-
மூழ்கிவந்து—எழுவான்போல—எழுவின்றமற்றொருவன்போல
—இருள்பருகி-இருளையுண்டு—புதுவெண்டிங்கள் - புதிய வெண்
மைபொருந்தியசந்திரன்—குணாகடந்புனலின்மிசை-கீழ்க்கடனி
ரின்மேல்—வந்தெழுந்தது-வந்துதயமாயிற்று. எ-று. (௫௨)
தொக்கமலம்வாய்மூடக்கள்ளுண்டிடறுஞ்சரும்பினங்கன் - *
மொய்க்குதறுமென்குவளைவாய்திறந்தமுன்றுஞ்சிறம்பொழிலிற் *

புக்கமணிநீர்க்கயத்தினாதேர்குருகுவிண்மீன்பூத்தனவாந் - *
செக்கமொனஞ்செந்தியினிடைப்பொரிந்ததெறித்தபொரிபோல.

(இ-ள்.) தொக்க-நெருங்கிய-கழல்-தாமரைமலர்கள்-வாய்ப்
மூட-குவிந்தவளவில்-கள்ளுண்டு-மதுபானஞ்செய்து-இடறு
ம்-மயங்குகின்ற-சுரும்பினங்கள்-வண்டுகட்டங்கள்-மொ
ய்க்கும்-மொய்க்கின்ற-நறுமென்குவளை-நறியமிருதுவாகிய உ
ற்பலமலர்கள்-வாய்த்திறந்த-மலர்ந்தன்-முகுறுஞ்சிளம்பொழிவி
ல்-மேகமண்டலத்தை யளவுகின்ற இளஞ்சோலையினிடத்தில்-ம
ணிநீர்க்கயத்து-அழகியநிரையுடையதடாகத்தில்-இராதேர்-உ
ணவைநாடாநின்ற-குருகு-நானாகள்-புக்க-அடைந்தன-செக்
கொனும்-செவ்வானமாகிய-செந்தியினிடை-சிவந்தநெருப்பினி
டத்தில்-பொரிந்து-தெறித்தபொரிபோல-விண்மீன்பூத்தன-
ஆகாயத்தினிடத்தில் நட்சத்திரங்களைத் தோன்றின. ஏ-று. ஆல-அசை.
தூயசோதிப்பகலவன்போய்மேலைப்புணரிதோய்த்திடலு *
மாயைநாமங்கொண்டிருந்தமணிமென்கலாபமயிலைவா *
றையகோம்பிகண்டுகின்றதுடலஞ்சுவப்புற்றடங்கல்போன் - *
மேயமலைப்பொழுதிருஞ்செக்கர்தோன்றிவீந்ததால், (ருரு)

(இ-ள்.) தூய-பரிசுத்தமாகிய-சோதி-பிரகாசத்தையுடைய-
பகலவன்-சூரியன்-போய்-மேலைப்புணரி-மேற்குச்சமுத்திரத்
தில்-தோய்த்திடலும்-முழுகியவளவில்-மாயைநாமங்கொ
ண்டிருந்த-மாயையென்னும்பெயரைக்கொண்டிருந்த-மணிமெ
ன்கலாபம்-ரத்தங்குளிகழ்த்த சிறந்த மேகலையாகிய, அழகியதுமெ
ல்லிய தூமாகிய தோகையையுடைய-மயிலை-வானையகோம்பி-ஆ
காசமாகிய பச்சோந்தி-கண்டு-சினந்து-கோபித்து-உடல
ம்-சரிசம்-சிவப்புற்று-சிவந்து-அடங்கல்போல்-மேய-பொருந்
துய-மலைப்பொழுதில்-இரும்-பாந்த-செக்கர்-செவ்வானம்
-தோன்றி-வீந்தது-அடங்கியது. ஏ-று. - - (ருரு)
காலையரும்பிப்பகலெல்லாமபோதாயிருந்தகாமமலர் *
மலைமலர்ந்துபொருமலொருமாயைநாமமணிவல்லி - *
மூலையிருந்துபுறம்போந்துவிடுவெண்ணிலாமென்முற்றத்திற் *
ழிமஞ்ஞையெனவீழ்ந்துமததோய்யிகவாய்பிதற்றுமால். (ருசு)
(இ-ள்.) காலையரும்பி-கலைப்பொழுதில் அரும்பி-பகலெல்லாம்

— போதாயிருந்த - மலரும்பருவத்தரும்பாயிருந்த — காமமலர் -
காமமாகியபூ — மாலைமலர்ந்தது — மாலைப்பொழுதில்மலர்ந்ததினால் —
பொருமல் - சகிக்காமல் — ஒரு-ஒப்பற்ற — மாயைநாமம் - மாயையெ
ன்னும பெயரையுடைய — மணிவல்லி - அழகிய கொடியானது —
மூலையிருந்து — புறம்போந்து - வெவியேவந்து — விரிவெண்ணிலா
மென்முற்றத்தில் - பரந்த வெண்மைபாகிய நிவாமுற்றத்தில் — பீனி
மஞ்ஞையென - கலாபத்தையுடைய மயிலைப்போல் — வீழ்ந்து —
மதனோய்மிக - காமவிகாரமதிகப்பட்ட — வாய்ப்பிதற்றும. ௭-று. (௫௭)
தாய்வாயடைந்துபிசுந்தலையமோதிமோதிச்சலித்தலறக் *
காய்வாய்திலவேயுடன்பிறந்தாளிருந்துவாழங்கடிமணைய *
நீவானெழுந்துவந்தழிப்பாயென்றாலந்தோநிலையின்றித் - *
தேய்வாய்தின்னோடியைபில்லாவெண்ணெயென்னசெய்யாயே. (௫௭)

(இ-ள்.) நிலவே — நீ — தாய்வாயடைந்து — தாயினிடத்திற்றேன்று
— பிசுந்தலையமோதிமோதிச்சலித்தலறக்காய்வாய் - அவள் - பிசுவும்
தலையமோதிமோதிவெறுத்து அலறும்படிக்கொயிப்பாய், [பெருகி
அலைய விகிவிசி அலைந்து ஒலிக்கும்படி சந்திரிகையை விசுவாயெ
ன்பதுகருத்து] — (அன்றியும்) — உடன்பிறந்தாள் - கூடப்பிறந்தவ
ளாகியிருமகள் — இருந்து — வாழும் - வாசஞ்செய்கின்ற — கடிமணை
யை - வாசனைபொருந்திய தாமரைமலராகிய, காவலைக்கொண்ட வீட்
டை — வான் - ஆகாசத்தில் — எழுந்துவந்தழிப்பாயென்றால் — அந்
தோ-ஐயோ — நிலையின்றித்தேய்வாய் - என்றுமொருதன்மைத்தாயி
ராதுதேய்பவனே — நின்னோடு - உன்னுடனே — இயைபில்லா - யா
தொருசம்பந்தமில்லாத — என்னை — என்னசெய்யாய். ௭-று. (௫௭)

தக்கன்மகத்திலொருநாள் தாளிநிபுந்தலையேறி - *
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீரிதைப்பவின்னுமீண்டிலாய் - *
தக்கன்பவளவாய்ப்பட்டிக்குளத்தேயிறங்குருந்தநிலை - *
யொக்குமென்பதநியாமையன்னோவொன்றிவெண்மதியமே. (௫௮)

(இ-ள்.) ஒன்றிவெண்மதியமே - பிரகாசியாநின்றவெள்ளியசந்திரனே
— தக்கன்மகத்திலு - தக்கனுடையயாகத்தில் — ஒருநாள் — ஒருநாள் —
நக்கன் - கடவுளுடைய — தாளிநிபுந்தி - பாதத்திற்பட்டநீ - தலையேறி
— மிக்கமுனிவர் - சிறந்த தவத்தினர் — மந்திரநீரிதைப்ப - மந்திர
சலத்தைநினைக்கவும் — இன்னும் — மீண்டிலாய் - இதுங்கவிலை —

பவளவாய்ப்பட்டு - (அவனது) பவளம்போஷிசிவந்த வாயிற் பட்டு—
களத்தே - கண்டத்திலே— இறங்கும் - இறங்குகின்ற— நஞ்சு - விஷி
ம்—நினை - உன்னை— ஒக்குமென்பது— அநியாயமு. எ.று. (இஅ)
அங்கமநினஞ்சிருத்திஞ்ஞனங்கமல்லாவவிர்சடைமேற் - *
றங்கநினைவைத்திட்டது நின்கொடுமைகருதித்தானன்றோ - *
பொங்குமமுதகலையென்ன நினைப்புகறல்வெண் டங்கா - *
ளிங்குமனிதர்காராட்டைவெள்ளாடென்பதொக்குமாவீ. (ருக)

(இ-ள்.) வெண்டங்காள் - வெண்மையாகிய சந்திரனே — அங்க
மதில் - கண்டத்தினிடத்தில் — நஞ்சிருத்திஞ்ஞன் - விஷித்தையைதத
பர்மசிவன்— அங்கமல்லா - உபாங்கமாகிய— அவிர் - பிரகாசியா நிள்
ற சடைமேல்— தங்க - பொருந்த— நினைவைத்திட்டது - உன்னை
வைத்தது— நின்கொடுமைகருதித்தானன்றோ - உனது தீமையை நினை
த்தேயல்லவா — பொங்கும் - பிரகாசியாநின்ற — அமுதகலையென்
ன - அமுதகிரணத்தையுடையவென்று — நினை - உன்னை — புக
றல் - சொல்லுதல்— இங்கு - இவ்வுலகத்தில் — மனிதர்—கார் - கரு
மையாகிய—ஆட்டை— வெள்ளாடென்பதொக்கும் - வெள்ளாடெ
ன்றுமீசால்வதற்கொப்பாரும். எ.று. ஆல்-அசை. - (ருக்)

உருப்பமிசுவன் றழல்சிவப்புந்நுலகர்காணவொளிதரவு - *
நெருப்புவெண்மையென்பது நன்னியாயர் நினைக்குறித்தன்றோ *
பொருப்புந்நஞ்சந்தனச்சேதுபுலர்த் துபொரியப்புவணையும் *
விருப்பமலருங்கொருந்தவழல்வீசிபெழுந்தவெண்டங்காள். (சுய)

(இ-ள்.) பொருப்பு-பொதியமலையிற்பிறந்த— ந்நஞ்சந்தனச்சே
து - நல்ல சந்தனக்கட்டையாலாகியகுழம்பு—புலர்த் து - உலர்ந்தது—
பொரிய - பொரியும்படியாகவும்— புவணையும் - புஷ்பசுயனமும்—
விருப்பமலரும் - விருப்பத்தைச்செய்யும்புமால்களும்— கொருந்
தாளியும்படியாகவும்— அழல்வீசியெழுந்தவெண்டங்காள் - அக்கி
லியைச்சொரிந்து உதித்த வெண்மையாகிய சந்திரனே — உருப்பமி
சுவன் றழல்-வெப்பமிசுவந்த அக்கினி—சிவப்புந்நு - சிவந்து— உலகர்
காண-உலகத்தார் (பிரத்யக்ஷமாகக்) காணும்படி— ஒளிதரவும்-பிரகா
சியாநிற்கவும்—நன்னியாயர் - நல்லதார்க்கினர்— நெருப்பு— வெண்
மையென்பது - வெள்ளைநிறத்தையுடையதென்று சொல்வது— நி
னைக்குறித்தன்றோ - உன்குணத்தையாராய்ந்தல்லவா. எ.று. (சுய)

இன்றோருலகிலெனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய் *
 நன்றோவுன்குமதியமேஞாயிறேபோல்வாழாமல் - *
 முன்றோகையர்களியாவனாயுமொப்பக்காணமுயற்சிபா - *
 லன்றோதேய்த்துபோகின்றாயந்தோவதனையறியாயோ. (௬௧)

(இ-ள்.) மதியமே - சந்திரனே—இன்று இப்பொழுது—ஒருல
 கில்—ஒருலகத்தினிடத்தே—எனக்கொன்றுபிறர்க்கொன்றாகியிருக்கி
 ன்றாய் - எனக்கொருதன்மைப்பாகவும் மற்றவர்களுக்கொரு தன்மை
 பாகவுமிருக்கின்றாய்—நன்றோவுன்கு - (இப்படியிருத்தல்) உனக்
 குதன்மையா—முன்-முற்காலத்தில்—தோகையர்களியாவனாயும்—
 மனையினியர்கள் இருபத்தேழுபேரையும்—ஒப்பக்காணமுயற்சிபால் -
 சமமாகநோக்காத செய்கையால்—அன்றோ—ஞாயிறேபோல் - ஞ
 ரியன்போல—வாழாமல்—தேய்த்துபோகின்றாய்—அந்தோ - ஐ
 யோ—அதனை-அக்காரியத்தை—அறியாயோ. ஏ-று. (௬௧)

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிறேன்றியெண்ணக்கொல்கின்றாய் *
 பொல்லாமந்தமாருதமேயென்னோசுருணைபுண்டிலாய் - *
 சொல்லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத்தோன்றுங்குவிநிறன்ருணமே *
 யல்லா லமுதகுணமுண்டோநின்னைவெறுப்பதறிவன்றே. (௬௨)

(இ-ள்) பொல்லாமந்தமாருதமே—கொடிதாகியஇளந்தென்றலே
 —கொல்லாநோன்புமுனிமலையில்—கொல்லா விரதத்தையுடைய அக
 ஸ்தியமுனிவாசஞ்செய்கின்ற பொதியமலையில்—தோன்றி - பிறந்து
 ம்—எண்ணக்கொல்கின்றாய்—என்றோ - யாதுகாரணமோ—சுரு
 ணைபுண்டிலாய் - அருணையடையவில்லை—சொல்லாய்—திருப்பாற்க
 டலினிடை—தோன்றுங்குவிநில்—பிறந்தவிஷத்தினிடத்தில்—தன்ரு
 ணமேயல்லால் - அதனதுதீயகுணமேயல்லாமல்—அமுதகுணமுண்
 டோ—(ஆதலால்) நின்னைவெறுப்பதறிவன்று - உன்னைவெறுத்துச்
 சொல்வதறிவல்ல. ஏ-று. - - - (௬௨)

உயிர்த்தபொழுதேநின்சூரல்கேளாமுன்னோடிநீன்றதாய் *
 நயத்தின்வளர்த்ததாய்சூரல்கேட்டலுமேநடுங்கத்தூரந்ததாய் *
 பயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்தினிருந்துபல்காற்கூவினாற் - *
 செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான்வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ.௬௩

(இ-ள்.) குயிலே—உயிர்த்தபொழுதே - பெற்றபொழுதே—

ஈன்றதாய் - பெற்றதாய்— நின்குரல்கேளாமுன் உன்னோசைகெ
ளாமுன்னமே—ஒடிற்று—ஒடிவிட்டது — நயத்தின்—இன்பத்தின்
—வளர்த்ததாய்— செவிவித்தாய் — குரல்கேட்டலுமே—உன்னோ
சையைக்கேட்டவளவில் — நடுங்க—அஞ்ச — துர்ந்தது - உன்
னைத்தூரத்திவிட்டது— பயத்த - பிறையோசனத்தைச்செய்யாநி
ன்ற—மலர் - புஷ்பத்தையுடைய — பூங்காவகத்தில் - பூஞ்சோலை
யினிடத்தில்— இருந்து— பூங்காநகுவிலால்—பலதரங்குவிலால்—
செயிர்த்தது— கோபித்தது— நினை— உனை — நான்வெறுத்தல் -
நான் வெறுத்துக் சொல்லுதல் — செப்பவேண்டிமோ - சொல்
ல்வேண்டிமோ- எ-று. - - - - - (௬௩)

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக்கலக்குங்காளை கவின்கண்டு *
முன்னிற்பதற்குநாணியோயிங்கேநின்று முனிகின்றாய் *
தன்னிற்பெரியில்லையெனுமவனைச்சமரிற்றுக்காம - *

என்னர் தத்தளிநீன் மெலியாரையடர்த்தாயாண்மைநன்றோ. (௬௪)
(இ-ள்.) கன்னற்சிலையாய்-கருப்புவிடையுடையமன்மதனே—
என்மனத்தை— கலக்கும்- கலக்குகின்ற — காளை- ஆடவனது—
கவின்கண்டு- அழகைப்பார்த்தது—முன்னிற்பதற்கு—நாணியோ-
இலச்சைப்பட்டு— இங்கேநின்று— முனிகின்றாய்- கோபிக்கி
ன்றாய்—தன்னிற்பதன்னைக்காட்டிலும் — பெரியரில்லையெனும்-
அழகிலுயர்ந்தவரில்லையென் றெண்ணும் — அவனை- அவ்வல்லம
னை—சமரில்-போரில்—தாக்காமல்- தோற்கச்செய்யாமல்—நன்
னார்- நல்ல —தனரினீன்— துளிராவிட— மெலியாரை- மெல்லியரா
கியமாதரை —அடர்த்தாய் - பொருதாய் — ஆண்மை - ஆண்பி
ள்ளைத்தன்மை — நன்றோ- நன்றாயிருந்தது. எ-று. (௬௪)

என்றுபுலம்பியமன்முதிர்ந்துமாயிரங்கியிருந்தயர *
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லண்ப்பூம்பள்ளியறையில்தமமானி *
சென்றுநட்டியல்லமனைமுன்றந்திருத்திதேதொழுண் - *
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போலவளைவிடுத்தாளவ்வறையுள். (௬௫)
(இ-ள்) என்றுபுலம்பி- இட்படிசொல்லிப்பிரஸாபித்தது—மாயை—
மயல்முதிர்ந்து -மயக்கமதிகரித்து— இரங்கி-அழுது—இருந்து—
அயர-மனஞ்சோர—மன்றல்-வாசனைபொருந்திய— மலர்பெய்-
புஷ்பங்களால்நிறைத்த—மெல்-மிருதுவாகிய— அனை-சயனத்தை

யுடைய—பூம் - பொலிவுபொருந்திய — பள்ளியறையில்—மத
மானி—சென்று—போய்—நம்பி- ஆடவரிநிசிறந்த — அல்லமனை
—முன்றத்திருத்தி- முன்னே அழைத்துக்கொண்டுவந் தாயிருக்கச்
செய்து—தேனாபூண் - தவளை யாகியவுணவை — வென்றிமடங்கற்
கு - வெற்றியைக்கொண்ட சிங்கத்திற்கு — இழைப்போல் - உண்ண
வைத்தல்போல் — அவளை-அம்மாயையை — விடுத்தாள்-அனுப்
பினாள்—அவ்வறையுள் - அப்பள்ளியறையினிடத்தே-எ-று (சாநி)
(வேறு.)

வேணினண்பகலின் வெய்யபாலையுணர் வேட்டவனந்நிலத்துறு
நீர், தானெதிர்கண்டு பருகவோ முதல்போற் றண்மலரணை மிசை
யமர்ந்த, ஞானநல்லிளக்கை விழியுறக்கண்டு நகையொழுகுருமுக
மலர்ந்து, பானலங் கண்ணி புணர்முலைவிம்மப் பரிந்துமேல்விழு
ந்துபுல்லினளால். - - - - - (சாநி)

(இ-ள்.) வேணில்-கோடைக்காலத்தில் — நண்பகலில் - உச்சிப்
பொழுதில்— வெய்ய- வெப்பத்தையுடைய—பாலையுள்— நீர்வே
ட்டவன்-தாங் கொண்டவன்—அந்நிலத்துறுநீர் - அப்பாலேநிலத்
துள்ளுள்ளிராகியகானலை—தான்— எதிர்கண்டு—பருக-குடிக்க—
ஒழுதல்போல்—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலரணைமிசை-புஷ்
பசயனத்தின்மீது—அமர்ந்த-இருந்த — ஞானநல்லிளக்கை-நல்
லஞான தீபமாகிய அல்லமனை— விழியுறக்கண்டு - கண்கள்நிரம்ப
க்கண்டு — நகையொடு - புன்சிரிப்போடு — திருமுகமலர்ந்து-
அழகிய முகமலர்ச்சியை யுடையவளாய் — பானலங் கண்ணி-
நீலோற்பலத்தை மொத்த கண்ணையுடையவ ளாகியமாயை—புண
ர்முலைவிம்ம- நெருங்கியஸ்தனங்கள்பூரிக்க — பரிந்து - விரும்பி
—மேல்விழுந்து— புல்லினள் - அணைத்துக்கொண்டாள்- எ-று.

நாடியவாடி நிழலெனவண்ணமே னண்ணுறத் தோன்றிய விறை
யை, யோடியுள் விழுந்து தழுவறத்தழுவ வுறமையா லணைமிசை
விழுந்தே, யாடியினிழைப்பற்றநீட்டியகை யாடியிறுக்கநின்ற
ஞாடி, வாடுறுமழைப் பேறையேபோல வருந்தனண் மதர்விழி
மாயை - - - - - (சாநி)

(இ-ள்.) மதர்விழிமாயை - களித்தவிழியையுடையமாயை —
நாடிய- பார்த்த — ஆடிநிழலென - கண்ணாடியிற் காணப்படுகிற

பிரபுபிம்பத்தைப் போல் — அணைமேல் - சயனத்தின் மேல் —
நன்னிற-பொருந்த — தோன்றிய - காணப்பட்ட — இறையை -
அல்லமனை — ஒடினள் - ஒடி — விழுந்து — சூழுவந்தழுவ —
உறமையால் - ஸகயிலகப்படாமையால் - அணைமிசை - சயனத்தின்
மேல் — விழுந்து — ஆடியினிழலை - கண்ணாடியில் பிரதிபிம்பத்தை
பற்ற - பிடிக்க — நீட்டியகை — ஆடியிற்றாக்க - கண்ணாடியிற்பட
— நின்றழுது - அழுதுநின்று — வாழும் - வாழுகின்ற — மழலை -
மழலைச் சொல்லையுடைய — பேதையே போல - இளங்குழந்தை
போல — வருந்தினள் - வருத்தமுற்றாள். எ-று. - - (சுஎ)

சொல்லருமழகன் திருவுருவிழியிற் றேன்றலான் மீளவுமெழுந்
து, புல்லினன் மலர்மென் கைகளால் வெளியைப் புல்லல்போற்சு
ழைக்கனள் வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறு வெளிமயக்குற்று வள்ளற
ன்கைப்படா மையினு, லல்லமனலன் துருவெளியென்ன வயிர்த்
தனளுண்மையையன்றே. - - - (சுஅ)

(இ-ள்.) சொல்லருமழகன் - சொல்லிலடங்காத வழகையுடைய
அல்லமனது — திருவுரு-வடிவம் — விழியிற்றேன்றலால் - கண்ணிற்
காணப்படலால் — மீளவும் - மறுபடியும் — எழுந்து — மலர்மென்
கைகளால் - மலர் போன்ற மெல்லியகைகளால் — வெளியைப் புல்லல்
போல் - வெளியை அணைத்தல் போல — புல்லினள் - அணைத்தாள் —
சுவைத்தனள் வெறுவாய் - வெறுவாயைச் சுவைத்தாள் — வல்லி-மா
யை — இவ்வாறு - இப்படியாக — வெளிமயக்குற்று - வெளியைக்
கண்டிமயங்கி — வள்ளல் - அல்லமன் — தன்கைப்படாமையினால் - தன்
கையிலகப்படாமையினால் — அல்லமனலன் — துருவெளியென்
ன - இது உருவெளித்தோற்றமென்று — உண்மையை - அவனதுமெ
ய்யாகியவடிவை — அயிர்த்தனள் - சந்தேகித்தாள். எ-று. (சுஅ)

அருந்தவ நெடுநாண் முயன்றுதான் பெற்றவமுதைவாய் வைத்
திடுமளவிற், சுரந்தவறுதல்போலல்லமதேவன் கட்டிலத்துந்
துமென் றேளிற், பொருந்துற வெளிபோல் வராமையாற் றியிற்
புழுவெனப் பதைபதைத் தரிவை, வருந்தினள்காம மல்லமன்னி
வடிவுளார் யார்கடந் திடுவார். - - - (சுஈ)

(இ-ள்.) அருந்தவம் - செய்தற்கரியதவத்தை — நெடுநாள் —
முயன்று - செய்து — பெற்ற - தான் பெற்ற — அமுதைவா

ய்வைத்திடுமளவில்—கரம்-கை—தவறுதல்போல்—அல்லமதேவன்—கட்டிலத்திறும்—கண்ணினிடத்திறோன்றியும்—மென்றோளில்—மெல்லியதோளிடத்தில்—பொருத்திற-அணைக்க—வெளிபோல்-வராமைபாள்—அகப்படாமையால்—தீயில்-நெருப்பினிடத்தில்—புழுவென-புழுப்போல—பதைபதைத்து—அரிவை-மாயை—வருந்தினள்—வருத்தமுற்றாள்—காமம்-காமத்தை—அல்லமனன்றி—வழுவளார்—உருவமுடையவர்கள்—யார்கடந்திடுவார்—யார்நீங்குவார்கள்—எ-று. - - - - (எஃக)

கண்ணிகையென்று மிறைமகனென்றுங் கருகிடா தவாவினைத்திட்டு, மென்னிணைமுலைகண் மார்புறத்தழுவி யிதழ்சுவைத் தணைமிசைப் புணர்வுந், நிண்ணலிசெய்பக் கடலிடைமுழ்க விவன்றனாற் பெற்றிலேனென்று, தன்னகைநந்து வெய்துயிர்ப்பெறிந்தாடவத்தையலைத்தவம் மடந்தை. - - - - (எஃக)

(இ-ள்.) தவத்தையலைத்தவம்மடந்தை - துறவினனாவருத்தியவமமாயை - கண்ணிகையென்றும் - விவாகமில்லாதவனென்றும் - இறைமகனென்றும் - இராசபுத்திரியென்றும் - கருகிடாது - ஆலோசியாது - அவாவினைத்திட்டும் - ஆசையைச்செய்தும் - என் - என்னுடைய - இணைமுலை - இரண்டாங்கியஸ்தனங்கள் - மார்புறத்தழுவி - மார்பினிடத்திற்பொருந்த வணைத்து - இதழ்சுவைத்து - அதரபானஞ்செய்து - அணைமிசை - சயனத்தின்மீது - புணர்வுந் - புணர்ந்து - இண்ணலில் - துன்பமில்லாத - இன்பக்கடலிடை - இன்பக்கடலினிடத்தில் - முழ்க - இவன்றனால் - இவ்வல்லமனாற் - பெற்றிலேனென்று - பெற்றுக்கொள்ளவில்லையென்று - தன்னகைநந்து - தன்மனதுநொந்து - வெய்துயிர்ப்பெறிந்தாள் - வெவ்வியபெரு முச்சுவிட்டாள். எ - று.

பொழிந்திழி மழையால் வளிநனைந்திடுமேற் புகைந்தெழுமெரியில்வான் வேமேன், முழங்குவெண்டிடைப்பே ராழியக்கலையமுனிவனை யழுத்துமே னஞ்சா, மெழுந் தரண்மனை வருத்துமேன் மயக்கமெய்துவ னல்லமதேவ, நொழிந்தவர்தம்மை யொழிவற மயக்கு மொருத்தியு மவன்றனை மயக்கும். - - - - (எஃக)

(இ-ள்.) பொழிந்து - மேகத்தாற்பெய்யப்பட்டு - இழி-விழாநின்ற - மழையால் - சலதானாகளால் - வளி - காற்று - நனை

நீதிமேல் - நனையுமாகில் - புறந்தெழும் - எரியில் - நெருப்பி
 னால் - வாண்லேமேல் - ஆகாடயவேகுமாகில் - முழங்கு - சந்தி
 யாநிற - வெண்டினா - வெண்ணமயாகிய அலையையுடைய -
 ராழி - பெரியகடல் - அகலையபுனிலனை - அவ்வகத்தியனை -
 அழுத்துமேல் - அழுத்தப்பன - மாகில் - நஞ்சும் - விஷம் - எழு
 ந்து - அரண்மனை - பரமசிவனை - அழுத்துமேல் - துன்பப்படுத்தி
 துமாகில் - அல்லமதேவன் - மயக்கமெய்துவன் - மயக்கமடை
 வான் - ஒழிந்தவர்தம்மை - அவ்வல்லமன் லாதவனை - ஒழிவற -
 எப்பொழுதும் - மயக்கும - மயக்காநின்ற - ஒருத்தியும் - மாய
 யும் - அவன் நனைமயக்கும் - அவ்வல்லமனைமயக்குவான் - எ -று.

விண்ணனைக்குத்திக் கையினைப்பவர்போல் வேனெடுங் கண்ணி
 கங்கிருந்த, வண்ணலைத்தழுவித் தழுவிமெய்வருந்தி யவசமுற்ற
 ணையிசையுங்கி, பெண்ணுறுநினைவா லவன்புணர்ந்ததுபோலி
 ன்கனவொன்றுகண் டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தி னிருள்குடிப்
 பவனுங் கருங்கடல் முகட்டினி லெழுந்தான். - (எஉ)

(இ - ள்) விண்ணனை - ஆகாடத்தை - குத்திக்கையினைப்பவர்போல் -
 வேனெடுங்கண்ணி - வேலை யொத்த நெடிய கண்களையு
 டையமாயை - அங்கிருந்த - அண்ணலை - அல்லமனை - தழுவித்த
 ழுவி - மெய் - சரீரம் - வருந்தி - அவசமுற்று - பரவசப்பட்டு -
 அணையிசை - சமனத்தின்மீது - உறங்கி - எண்ணுறுநினைவால் -
 முன்னெண்ணிய நினைப்பினால் - அவன் - அவ்வல்லம தேவன் -
 புணர்ந்ததுபோல் - கூடியதுபோல - இன் - இனிய - கனவொன்
 று கண்டெழுந்தாள் - கண்ணகனிலத்தில் - இடமகன்றவுலகத்தில்
 - இருள்குடிப்பவனும் - குரியனும் - கருங்கடல் முகட்டினில் - கரி
 யகடலின்மேல் - எழுந்தான் - உதித்தான். - எ -று. - (எஉ)

காலையின்மலை வார்குழன்மாதர்க் கண்டுமொசெய்வளல் லமன்ற
 ன், கோலமென்சொல் வேல்விழியெதர் தோன்றிக்குறுகிலென்னை
 ப்படா னதனாற், சாலயுரைந்து துயின்மனைகனவிற்றடமுலைகு
 லைந்திடப்புல்லி, மேலுநல் வருள்செய் துண்ணைநா னென்றும்
 விழிகிலே னென்றன னென்றாள். - - - (எ௩)

(இ - ள்) காலையில் - உதயகாலத்தில் - மலைவார்குழல் - பூமா
 லையணிந்த நீண்டகூந்தலையுடைய - மாதர்க்கண்டு - தோழிகளைக்க

ஊர் — உணர்ச்சியவன் - சொல்லுவான் — அல்லமன்றன் — கோ
லமென்சொல்வேன் - வினையாட்டை பென்சொல்வேன் — விழி
யெதிர்ந்தோன்றி - கண்ணெதிரோதோன்றி — குறுகில் - கிட்டினால்
— என்னைப்பட்டான் - என்னைக்கருக்கப்பட்டான் — அதனால் —
சாலவும்-மிகவும் — தைத்து-வாடி — துயின்றனன் - நித்திரைசெய்
தேன் — கனவில் — தடம்-பருத்த — முலை — குழைந்திடப்பில்லி -
குழையவனைத்து — மேலும் - மறுபடியும் — நல்லருள் செய்து -
தல்லகிருஷ்ணசெய்து — உண்ண — நான் - யான் — என்மும் - எப்
பொழுதும் — விமிகிலேனென்றனன் என்றான். எ - று. (௭௬)

அருந்தவமழிக்கு மழகுடைடணங்கிற் ககப்படாவிற்றினன் யா
ரோ, புரந்தரனயல்மால் சுரர்முனிவரர்க்குப் புருடர்வித்தியாதரொ
ன்னப், புரந்தவர்தம்மு ளலனிவனொருவன் பார்த்திடிற் பராபர
னென்று, திருந்திழைமகளிர் மனததுளேவியந்து தெரிவையோ
டுரைத்தன்மேயினரால். - - - - - (௭௭)

(இ-ள்.) அருந்தவம்- துறவினரரியதவத்தை — அழிக்கும்-அழி
க்காநின்ற — அழகுடை-அழகையுடைய — அணங்கிற்கு - இம்மா
யைக்கு — அகப்படா - உட்படாத — விற்றினன் - வெற்றியை
யுடையவன் — யாரோ — புரந்தரன் - இந்திரன் — அயல் - பிர
மன் — மால் - விஷ்ணு — சுரர் - தேவர்கள் — முறிவார் - கிம்புரு
டர் — வித்தியாதரர் — என்ன-என்றுசொல்ல — புரந்தவர்தம்முள
ன் - விடுத்தவிவருள்சேர்ந்தவனல்லன் — இவனொருவன் - இவன்தனி
யானவன் — பார்த்திடிற் — பராபரனென்று - மேலானகடவுளென்
று — திருந்திழைமகளிர் - திருந்தியவணிகளையுடைய தேழிகள் —
மனத்துளே — வியந்து - அந்சயித்து — தெரிவையோடு - முாயை
யுடனே — உரைத்தன்மேயினர் - பேசத்துடங்கினார். எ - று. (௭௮)

ஆசைநின்னுளத்தின் மிகவளர்ப்பதற்காயல்மணிவ்வகை நடித்
தான், பேசுகனவின் பயனுனக்குரைப்பிற் பின்புனைமெய்யுற
வனைவன், வாசமென்குழலா பென்றவண்மனத்தின் வருத்தமற்றி
டவறித் துரைத்தார், காசுணிமருங்குன் மடந்தையர்மாயை கவலை
தீர்ந்துள்ளாரோ களித்தாள். - - - - - (௭௯)

(இ-ள்.) ஆசைநின்னுளத்தில் - உண்ணுள்ளத்திலாசையை — மிக
வளர்ப்பதற்காய் - அழிகப்படுத்திவ தற்காக — அல்லமன் — இவ்

வகைநடித்தான் - இவ்விதமாகவினையாடினான் — பேசுறு - சொல்லிய — கனவின்பயன் - கனவின்பிறையோசனத்தை — உனக்குரைப்பில் - உனக்குச்சொல்லில் — பின்பு - மறுபடியும் — உனை - உன்னை — மெய்யுறவனைவன் - சீர்த்திற்பொருந்தக்கூடுவான். — வாசமென்குழலாயென்று - வாசனை பொருந்திய மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயையேயென்று — அவள்மனத்தில் - மாயையினது உள்ளத்தில் — வருத்தமற்றிட - வருத்தநீங்க — அறிந்து - ஆலோசித்து — காசணி - மேகலையணிந்த — மருங்குல் - இடையையுடைய — மடந்தையர் - தோழிகள் — உரைத்தார் - சொன்னார்கள் — மாயை — சுவலேதீர்ந்து - துக்கம்தீங்கி — உள்ளுள்களித்தாள் - மனதுணர்வோர்ந்தோஷித்தாள். எ-று. - - - (எந்)

இன்னணமாயை மாநிடைநிகழ்ந்த வியல்பினை மோகினி சிலர்போய்ப், பன்னுறவறிந்து மானமீக்கூரப் பருவரற்கடலிடைப்படிந்து, தன்னொரு மகளீவாழ் மாளிகையெய்தித் தனையையப்பாங்கிமாரொடுக, பென்னிதுசெய்தாயைபகோபேதா பென்னுறைந்தின்னனபுகன்றாள். - - - - - (என்)

(இ-ள்.) இன்னணம் - இப்படியாக — மாயைமாநிடை - மாயையென்னும் பெயரையுடைய பெண்ணிலிடத்து — நிகழ்ந்த - நடந்த — இயல்பினை - செய்கையை — சிலர்போய் - சிலதோழிகள் போய் — பன்னுற - சொல்ல — மோகினி - மோகனியென்னுந்தாய் — அறிந்து — மானமீக்கூர - அபிமானமதிகரிக்க — பருவரற்கடலிடைப்படிந்து - துன்பக்கடலில்முழுகி — தன்னொருமகளீவாழ் - ஒப்பற்ற தன்மகளீவாழா நின்ற — மாளிகையெய்தி - உபரிக்கையையடைந்து — தனையையப்பாங்கிமாரொடுக — தோழிகளோடு மகளையுமழைத்து — என்னிதுசெய்தாய் - என்னகாரியுஞ்செய்தாய் — ஐயகோ — பேதாயென்று - அறிவில்லாதவளே யென்று — றைந்து - மனம்வாடி — இன்னனபுகன்றாள் - இவைகளைச் சொன்னாள். எ-று. - - - - - (என்)

மானமுமுயிரு மொருங்குநில்லாத வழியுயிர் தன்னையேவிடுத்தித், தானுறு பொருளாய் மானமே கொளுமுன் றந்தைதன்செவிப்படி லென்னும், பாணுவமதியு மியங்குறுமளவும் பழியிதுவழிவழி வராதோ, யானுனைவருந்தி யின்றதுமிதற்கோ வென்செ

ய்தாய் பாவியென் திசைப்பாள். - - - (எஎ)

(இ-ள்) மானமுமுயிரும்—ஒருங்குநில்லாதவழி - ஒன்றாகநில்லாதவிடத்து—உயிர்தன்னையெயிடுத்து—உயினைவிட்டு—தாதுபொருளாய் - தானடையவேண்டியபொருளாக—மானமேகொளும்—மானத்தையேகாக்கும்—உன்றந்தைதன் - உன்பிதானினது—செவிப்படிவென்றும்—காதில்விழ்ந்தால்யாதாகும்—பானுவமுதியுமியங்குறமளவும் - குரியசந்திரர்களுள்ளவகாக்கும்—பழியிது - இப்பழியானது—வழிவழிவராதோ - சந்தந்தோறும்வழங்காதோ—பானுனை - உண்ணேநான்—வருந்தி - வருத்தப்பட்டு—சுன்றதுமிதற்கோ - பெற்றதுமிதற்குத்தானோ—என்செய்காப்பாவிடென்று - பாவியென்னகாரியஞ்செய்தாயென்று—இசைப்பாள் - சொல்லுவாள். எ-று. - - - (எஎ)

குரவர்தாமியைந்து கொடுத்திலராயிற் குமவேளையையோனும், மருவராநிற்பர் தந்தைதாய்தங்க ளாணையிடுவோருகல்: நியர்தா, முருவிரொனினும் குரவருண்மகிழ்வுற் றுதவறினையவர் தம்மைப், பரவுவாங்கடவு ளாகவேறினைந்து பண்பொழும்பயிலுவரன்றே. - - - - - (எஅ)

(இ-ள்) தந்தைதாய்தங்கள் - மாதாபிதாக்களது—ஆணையிடுவோரு - ஆக்கினைவழியினடக்கும்—கண்ணியர்தாம் - விவாகமில்லாதபெண்கள்—குரவர்தாமியைந்து-மாதாபிதாக்கள்சம்மதித்து—கொடுத்திலராயில் - கொடுக்காவிட்டால்—குமவேளையையோனும் - முருகவேளையொத்த ஆடவராயினும்—அருவராநிற்பர் - அருவருப்பார்கள்—அருவிரொனினும் - குருபிகளாயினும்—குரவருண்மகிழ்வுற்று - தாய்தந்தையர் சந்தோஷித்து—உதவுறின்-கொடுக்கில்—அனையவர்தம்மை-அவ்வாடவரை—பரவு-துதிக்கப்படும்—வாங்கடவுளாகவேறினைந்து - மேலாகியதேவகைவே ஆலோசித்து—பண்பொழும் - இனிமையோழும்—பயிலுவர் - கூடிவாழ்வார். எ-று. - - - (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன் குரவராணையினு மணவினைமுற்றியபின்ன, ரிணங்குறவருள்செய் கொழுநாணையினு மிருப்பர்தம்வயமில்லொன்று, மணங்கனையவர்தா மென்பதையறிந்து மடாதவிச் செயலினைச் செய்தாய், பிணங்குவா நிலையெல் றிருந்தனைபோலும் பே

தைநீயென்றுதாய்முனிந்தாள். - - - (எஃ)

(இ-ள்.) அணங்கணையவர்தாம்-தெய்வமகளிரையொத்தஸ்திரீகரு
ம்—மணம்புரிவதன்முன்-கல்யாணஞ்செய்தற்குமுன்னே—குரவா
ணையினும்—தாய்தந்தையரதுஆணையினும்—மணவினைமுற்றிய
பிள்ளை—கல்யாணஞ்செய்தபின்பு—இணங்குறவருள்செய்-தன்வ
சப்படஇதஞ்செய்யாநின்ற—கொழுநலையினும்-கணவனதுஆ
ணையிலும்—இருப்பர்-நிற்பார்களுள்-தம்வயமில்லாந்நம்-எப்
போதும்-தன்வசத்தினரல்லர்—என்பதை-என்றுசொல்லப்படுவதை
—அறிந்தும்-தெரிந்திருந்தும்—பேதை-அறிவில்லாதவளே—
நீ—அடாதவிச்செயலினைச்செய்தாய்-உனக்குத்தகாதஇக்காரியத்
தைச்செய்தாய்—பிணங்குவாரிலையென்று-உன்னைக்கோபிப்பாரி
ல்லையென்று—இருந்தனைபோலும்—என்று—தாய்-தாயாகியமோ
கினி—முனிந்தாள்-கோபித்தாள். எ-று. - - - (எஃ)

தான்செயுந்தவறுந்தாய்செயுமுனிவுந்தன்மனந்தனைநனிவருத்த *
நான்செய்வதென்னென்றிருநிலநோக்கிநாணிநீர்விழியுகவிருந்தா *
தேன்செய்மென்மொழியான்மோகினிகண்டுசினந்தவிர்ந்தகங்கரை
ந்துண்மேன், மான்செயும்விழியாய்பிழையிலையென்றான்மணங்கரை
வண்ணேபோலுண்டோ. - - - - - (அய)

(இ-ள்.) தேன்செய்மென்மொழியான்-தேன்போலுமதுரமாகிய
சொல்லையுடையமாயை—தான்செயுந்தவறும்-தான்செய்தகுற்ற
மும்—தாய்செயுமுனியும்-தாய்செய்கின்றகோபமும்—தன்மனந்
தனை-தன்மனதை—நனிவருத்த-மிகவும்வருத்த—நான்செய்வதெ
ன்—(இதற்கு)நானென்னசெய்வேன்—என்று—நாணி-வெட்கமு
ற்று—இருநிலநோக்கி-(தலைவணங்கி)பெருமைபொருந்தியபூமி
யைப்பார்த்து—நீர்விழியுக-கண்ணீர்சிந்த—இருந்தாள்—மோகி
னி—கண்டு-அதைப்பார்த்து—சினந்தவிர்ந்து-கோபநீங்கி—அக
ங்கரைந்து-மனமுருகி—மாண்செயும்விழியாய்-மானினதுகண்போ
ன்றகண்ணையுடையமாயையே—உன்மேல்—பிழையிலையென்றான்-கு
ற்றமில்லையென்றுசொன்னான்—மணங்கரைவு-மனதுகரைதலில்—அ
ண்ணேபோலுண்டோ-தாய்போலொருவருண்டோ. எ-று. (அய)
மங்கைமீர்நீயிரஞ்ஞந்தனிருந்துமவளைதருவேலியில்பயிர்போ *
வெங்கடம்மடந்தைநிறையழிந்தொழியவென்செய்தீர்பாவிக்காளை

ன்றா, எங்குறுமடவார்சொல்வடொம்பிராட்டியருளொடுகேண்மதிமத
ரு, லுங்குலமடந்தையுயிர்விடாதிருந்ததுன்றவமென்றுரைந்துரை
த்தார். - - - - - (அக)

(இ-ள்.) மடங்கடீர்-தோழிகளே—நீயிர்கூழ்ந்தனரிருந்தும்-நீங்
கள்கூழ்ந்திருந்தும்—வளைதரு-வளைந்த—வேலியில்-வேலியில்லாத
—பயிர்போல்—எங்கடம்மடந்தை - எங்கள்பெண்ணாகியமாயையி
னது—நினைபழிந்தொழிய-கற்பழிந்துநீங்க—என்செய்தீர்-என்ன
காரியஞ்செய்தீர்கள்—பாவிதான்—என்றாள்-என்றுசொன்னாள்—அ
ங்குறுமடவார்-அவ்விடத்திருந்ததோழிகள்—சொல்வர்—எம்பிரா
ட்டி-எங்கள்தலைவியே—அருளொடுகேள்—மதனால் - மன்மதன்
செய்யுந்துன்பத்தால்—உங்குலமடந்தை - உங்கள்குலப்பெண்ணு
கியமாயை—உயிர்விடாதிருந்தது—உன்றவமென்று—ரைந்துரை
த்தார்-மன்மடருந்திச்சொன்னார்கள். எ-று. மதி - முன்னிலை அசை.
பாங்கியர்பகரச்சினஞ்சிந்திவிந்துபாங்கியர்குழவினுட்கிறப்புற்றோ
ங்கியசகளைதன்முகநோக்கியுரைப்பண்மோகினியெனுமரசி, பூங்
கணைமதவேளையையவல்லமனைப்புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்குளீர்க்கதிர்
முகமெல்லியன்முனம்விடுத்தாயென்கொலோவெனவவளுரைப்பாள்

(இ-ள்) பாங்கியர்பகர- (இப்படித்) தோழிகள்சொல்லியவளவி
ல்—மோகினியெனுமரசி - மோகினியென்று சொல்லப்பட்டரா
சஸ்திரீ—சினஞ்சிந்திவிந்து -கொப்பஞ்சிந்திநீங்கி—பாங்கியர்கு
ழவினுள்-தோழியர்கூட்டத்துள்—சிறப்புற்றோங்கிய - மிகவுஞ்சிற
ந்த—சகளைதன்முகநோக்கி - சகளையின்முகத்தைப்பார்த்து—உ
ரைப்பள்-சொல்லுவாள்—பூங்கணைமதவேளைய - புஷ்பபாணத்
தையுடையமன்மதனையொத்த—அல்லமனை—புறத்துநின்றகற்றி
டாது-வெளியேநின்றதுரைத்திவிடாமல்—எங்கள் - எங்களுடைய—
நீர்க்கதிர்முகம்-சீதளிரைத்தையுடையமதிபோன்றமுகத்தையுடைய
ய—மெல்லியன்முனம்-மாயையின்முன்னே—விடுத்தாய்-அனுப்பி
னாய்—என்கொலோவென - இது என்னகாரணமோவென்று சொல்ல
—அவளுரைப்பாள்-சகளைசொல்லுவாள். எ-று. - - - (அஉ)

மானிடப்பிறவி யரிததிலரசர் மக்களாகு நலரிததனி, லா லா லா
ப்பமைத லரிததிலரிதா லுணர்வொடு போகங்கணுகர்த, ருனென
ப்பெரியர் கூறலாலன்றாய் தவம்பலமுயன்று நீபெற்ற, மீனெ

னப்பிறமுங் கண்ணியை வெகுண்டு வெறுப்பது தகாதென வுரைத்
தாள். - - - - - (அங்)

(இ-ள்.) மாணிடப்பிறவி - மனிதராய்ப்பிறத்தல் — அரிது - கி
டைத் தற்கரி கூ—அடில் - அப்படிபிறத்தலிலும்— அரசர்மக்களா
கு— அரசர்பிள்ளைகளாய்ப்பிறத்தல்—அரிது - கிடைத்தற்கரிது
— அகநில் - அப்படிபிறத்தலிலும் — உளனுறுப் பமைதலரிது -
அவயவங்கள் குறைவின்நிப் பிறத்தல் கிடைத்தற்கரிது— அதில -
அப்படி கிடைத்தாலும்—உணர்வொடுபோகங்கணுகர்தல்—அறிவுட
னையிருந்துபோகத்தையனுபவித்தல்—அரிது - கிடைத்தற்கரிதா
கும்— எனப்பெரியர்கூறலால்- இப்படியென்றுபெரியோர்சொல்
லுதலால் — அன்றாய்— தவம்பலமுயன்றுநீபெற்ற - நீ அனேகந்
தவங்களைச்செய்துபெற்ற — மீனெனப்பிறமுங்கண்ணியை - மீன்
போலப்புரளாநின் தகண்களையுடையமாயைபை — வெகுண்டு -
கோபித்து—வெறுப்பது — தகாதெனவுரைத்தாள் - உனக்குத்த
குடியன்மென்றுசொன்னாள். எ-று. ஆல்—தான்—அசைகள். அங்)

மோகினிசகளை புகன்மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென்றவப் பய
னார், பாகெனுமொழியா டவறிலள் யாதோர் பயின்மணமரசர்
மேற்றென்ப, ராகவிலிவருக் கல்லமன்றானே யருமணத்தலைவன
ங்கவண்பாற், போகம்வேண்டியவா கொள்கெனப்புகன்று புகன்
றனள் பின்னுமோர் மாற்றம். - - - - - (அச)

(இ-ள்) மோகினி— சகளைபுகன்மொழிகேட்டு - சகளைசொல
லிபசொற்களைக்கேட்டு — முகமலர்ந்து—என்றவப்பயனும்—என்ற
வதன்னது பிறைபோசனமாகிய— பாகெனுமொழியாள் - பாகை
யொத்தசொல்லினைபுடைய மாயை— தவறிலள் - குற்றமுடைய
வளவள் — யாதோர்பயின்மணம் - காந்தருவவிவாகம் — அரசர்
தேற்றென்பர் - அரசர்களுக்குரித்தென்று சொல்லுவார்கள்—
ஆகலில் — இவளுக்கல்லமன்றானே — அருமணத்தலைவன் - அரி
யவிவா சுத்திற் குரிய நாயகன் — அங்கவண்பால் - அவனிடத்தில்
—போகம் வேண்டியவா கொள்கென - வேண்டிய வாறுபோக
த்தையனுபவிக்கவென்று — புகன்று - சொல்லி — பின்னும்—
ஓர்மாற்றம்- ஓர் சொல்—புகன்றனள் - உரைத்தாள். எ-று. (அச)

உலகெல்லமறிய வதுவைசெய்காறு முலகமன்னவனறி யாமற்,

நிலகவாணுதலா ஸொழுக்கநீர் மறைமின் றேமொழியீரிவடிமை,
நலமெலாநுமதே யாதலானுமக்கு நான்சொல்வ தென்னெனாம
களுந், கலகிலாயுவகை செய்து.பொயினடன் எனத்தினுண் முனி
வுறவந்தாள். - - - - - (அரு)

(இ-ள்.) தேமொழியீர் - மதுரமாகிய சொல்பெயுடைய தோழி
களே—உலகெலாமறிய் - உலகமுழுவதும்றியும்படி—வதுவைசெ
ய்காறும் - கலியாணஞ்செய்யு ளாயும்—உலகமன்னவனறியாமல் -
உலகத்தாரும் அரசனும் அறிபாமல் — நிலகவாணுதலாள் - நிலக
த்தை யணிந்த வொள்ளிய நெற்றியையுடைய மாயையினது —
ஒழுக்கம் - செய்கையை— நீர்— மறைமின் - மறைபுந் கள்—இவ
ள் - இவளது — தீமைநலமெலாநுமதே - நன்மைபுந்தீமையும்
உமதாகும்— ஆதலால் — நுமக்கு - உங்களுக்கு—நான்சொல்வது
— என்னென - என்னவென்று— மகளுக்கு—அலகிலா - அளவில்
லாத — உயுகைசெய்து - மகிழ்ச்சியைசெய்து— பொயினன் —
தன்னகத்தினுள் - தன்மனதில் — முனியுறவந்தாள் - கோபம்பொ
ருத்தவந்தவளாகியமோகினி என்று. - - - - - (அரு)

என்பிழைபொரும லன்னையோடென்பா லிருந்தவனொசொலின
தனா, லாபுடையன்ன முனியுமோவென்ன வறைந்தனண் மாயை
கேட்டறைவாள், பொன்புகாசுகளை நங்குருவுனக்குப் புராரியே
தலைவனென் றிருப்பப், பின்பினுநீசெய்த நையெனினின்னைப் பி
ழைசொல்வார் மேற்பிழையுண்டோ. - - - - - (அரு)

(இ-ள்.) மாயை — என்பிழைபொருமல் - என்குற்றத்தைப்
பொறுக்காமல்— அன்னையோடு - தாயுடனே— என்பாலிருந்தவ
னோ - எனலிடத்துலிருந்ததோழிகளே— சொலின் - சொன்னால்—
அதனால்— அன்புடையனனை - என்னிடத்தில் ஆசையை யுடையதா
ய்— முனியுமோவென்ன - கோபிப்பாளோவென்று— அறைந்
தனை - சொல்லினாள் — பொன்புகா - இலக்குமியை யொத்த—ச
களை—கேட்டறைவாள் - (மாயைசொல்லியவைகளை) கேட்டுச்சொ
ல்லுவாள் — நங்குரு - (சாந்தவாங்காரவெண்ணும் பெயரையுடைய)
நம்முடையகுருவானவர்—உனக்கு— புராரியே - பரமசிலனே
— தலைவனென்றிருப்ப - நாயகனென்றுசொல்லி யிருக்கவும்—பி
ன்பு — இதுநீ செய்தனையெனில் - இந்தக்காரியத்தை நீசெய்தா

யாகில் — நினை - உன்னைக்குறித்து — பிழைசொல்வார்மேல் -
குற்றஞ் சொல்லு மவரிடத்தில் — பிழையுண்டோ - குற்ற முண்
டோ. ஏ-று. - - - - - (அள்)

மானனையாய்ந்தா யறிந்தமையான் மறைந்ததுநொய்துபட்
டன்றிக், கோனிறையறிவ னெனினெளிதாமோ கோமளவல்லிநீ
கேண்மோ, போனதுபோக வினியவன் தன்னைப் புறத்தினில் விடு
வதேயறிவு, தானெனவுரைத்தான் மாயை கேட்டயர்ந்து தாங்க
ருந்துயரமோடிருந்தாள். - - - - - (அள்)

(இ-ள்.) மானனையாய்- மாண்பொத்தமாயையே — நந்தாய
றிந்தமையால்- நம்முடையதாயறிந்தபடியால் — நொய்துபட்டி-
அற்பமாய் — மறைந்தது—அஃறி-அல்லாமல்—கோனிறையறி
வனெனில் - இதை அரசன் அறிவா னாயின் --- எளிதாமோ — கோமள
வல்லி-அழகிய கொடியையொத்த மாயையே — நீகேண்மோ- நீ
கேட்பாயாக — போனதுபோக — இனியவன் தன்னை-இனிமேலா
கிலும் அவ்வல்லமனை— புறத்தினில் விடுவதே - அப்புறப் பறித்து
வதே -- அறிவுதானென வுரைத்தாள்- விவேகமென்று சொல்லுள்
— மாயைகேட்டு — அயர்ந்து-சொர்ந்து — தாங்கருந்துயரமோ
டு-சுமீத்தற்கரிய துன்பத்துடனே—இருந்தாள். ஏ-று. (அள்)

• அல்லமனறிந்து நுந்திருமடந்தைக் கழித்ததென புகலெனச் ச
களை, வல்லிநின்மாயை வலையிடைப்பிட்ட மறையெலாமிறைமனை
நிறைந்த, தொல்லைநல்வினையா லறிந்துலாவேந்த நெருவனும்
யாமுய்யவேண்டிச், சொல்லுவதொன் னுண்டையநீ புறத்தோர்
சூழலி லிருத்தனன் றென்றாள். - - - - - (அஅ)

(இ-ள்) (பின்பு)அல்லமனறிந்து— நுந்திருமடந்தைக்கு- உங்
கள்திருமகனையொத்தமாயைக்கு— அழித்ததென்புகலென- நேரி
ட்டகாரியமென்சொல்வாயென்று கேட்க — சகளை - சகளையென்
னுந்தோழியானவள்—வல்லி-கொடியையொத்தமாயை — நின் -
உன்னுடைய — மாயைவலையிடைப்பிட்ட—மறையெலாம்- இரக
சியங்களெல்லாம் — இறைமனைநிறைந்த - அரசன்விழி நின்பின்
—தொல்லைநல்வினையால்- பழையபுண்ணியத்தால்— வேந்தனொ
ருவனும் - அரசனொருவன் மாத்திரம் — அறிந்திலன் — யாமு
ய்யவேண்டி- நாமெல்லாம் பிழைக்கவேண்டி — சொல்லுவதொ

ஸ்ருணம்—ஐயநீ—புறத்தோர்கூழலில் - வெளியிலோரிடத்தில்—
இருத்தனஸ்தென்றான் - இருப்பது நல்லகாரிய மென்று சொன்
னான். எ-று. - - - - - (அஅ)

மாயையையகஸ்ரு னடக்கக்காலெழுமோ வாயிடைமாற்றமொ
ஸ்ருணடோர், போயொருவிடய முணமனம்வருமோ பொருந்து
றும் பகலிரவுளவோ, காயமுமுயிருங் கலந்துவாழ்வறுமோ கண்
டனமெனவெனையொருவர், நீயறிவுறவிங் குரைப்பவ ருளரோ
தேரிழாயென்றன னண்ணல் - - - (அக்)

(இ-ள்.) மாயையையகஸ்ருல்—மாயையைவிட்டுநீங்கினால்—தடக்
கக்காலெழுமோ — வாயிடை - வாயினிடத்தில்—மாற்றமொன்று
னடோ - ஓர்சொல்வருமோ —போயொருவிடயம்—ஒருவிடயத்தி
னிடக் கல் லெபொய்—உணமனவ வருமோ - மனம்உண்ணுதற்குச்
சொல்லுமோ—பொருந்துறுப்பகலிரவுளவோ- பொருந்திய ஜூர
ட்ட உள்ளனவாகுமோ —காயமுமுயிருங்கலந்துவாழ்வறுமோ—
உடல் உயிருஞ்சேர்ந்தின்பமனுபவிகழமோ—கண்டனமென
யொருவர் - எண்ணையொருவர் கண்டோ மென்று—நீயறிவு
றும்புரைப்பவருளரோ—இவ்விடத்தில்நீயறிவச்சொல்லுவாருண
டோ — தேரிழாயென்றனண்ணல் - பெண்ணையென்றுசொ
ல்லுந்அல்லமன் எ-று. மாயையையென்றது- பிரகிருதியை.

சுருத்தினையநியா தவன்மொழிதனக்குக் காட்டியபொருளையே
கொண்டு, விராத்துணர் மலர்மென் சூழலினுள்புணரும் விதியுள
தென்னிலெங் கொடியைத், தரித்தெவனெருநீ யிருப்பினுமுனக்
குத் தருமிதிலையம்பேண் டாவென், னுரைத்தனள்கருணை யென்
றுசெய்குவனென் னுழல்வளண்ணலைநோக்கி. - (கூடு)

(இ-ள்.) சுருத்தினையநியாது - அவன்நினைப்பின் பொருளையநி
யாமல் —அவன்மொழி-அவ்வல்லமன்சொல் — தனக்குக்காட்டிய
பொருளையே கொண்டு - தனக்கறிவித்த அர்த்தத்தையேமனநீர்
கொண்டு — விராத்துணர்மலர் மென்சூழலினுள் - வாசனைபொ
ருந்திய பூங்கொத்தை யணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய மாயை
யை—புணரும்-கூடும் — விதியுளதென்னில் - உணமுள்வதானில்—
எங்கொடியை-எங்கள் பெண்ணை— தரித்தெவனெருநீயிருப்பினு
ம் - ஒருவனாகியநீஎவ்விடத்தில் நிலைபெற்றிருப்பாயாயினும்—

உனக்குத்தரும் - கொண்டுவந்துனக்குக்கொடுக்கும் — இதிலே யம்வேண்டாவென்று - இந்தக்காரியத்தில் சந்தேகம் வேண்டுவது ல்லையென்று — உரைத்தனள் - சொல்லினாள் — கருணையென்று செய்குவனென்று- எப்போதுகருவை செய்குவானென்று— உழ ன்றவள் - துரித்தவளாகியசகலோ— அண்ணலேநாக்கி. அல்லமனை ப்பார்த்து. எ-று. - - - - - (கூய)

சகலையிவ்வாறு மொழிதரநங்காய் சாலவுநன்றுநன் றென்று, நடைமது தவமுஞ் செஞ்சடைமதுகைநாயகன் நிருமுனஞ் சென் று, முகிழ்முலைநடிக்கும் பொழுதுதன் செயல்செய் முயற்சியினி ன்றனன் நனக்குத், தருமெனவளர்பே ரறிவினற்றன்னைத் தான லாதறிதரப்படாதான். - - - - - (கூக)

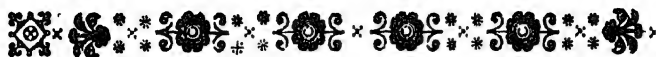
(இ-ள்.) சகலையிவ்வாறுமொழிதர- இப்படியாகச்சகலையொல் லாதநங்காய்- பெண்ணே — சாலவுநன்றுநன் றென்று - மிகவும் நல்லகாரியம் நல்லகாரியமென்று சொல்லி—நடைமது - வெள்ளிய சந்திரன்—தவமும் — செஞ்சடை - சிவந்தசடையை யுடைய — மதுகைநாயகன்-மதுகேசனது—நிருமுனஞ்சென்று-சந்நிதியில் வந்து— முகிழ்முலை - அரும்பையொத்தமுலைகையுடையமாயை — நடிக்கும்பொழுது-ஆயிம்பொழுது—தன்செயல்செய்முயற்சி யினில் நனன் - தன் தொழிலைச் செய்யுஞ் செய்கையிலிருந்தான் — தனக்குத்தருமென-இதுதனக்குத்தக்கதென்று — வளர்பேரறிவி னால்- வளராநில் றபெரிய அறிவினால்—தன்னைத்தானலாது—அறி தரப்படாதான் - அறியப்படாதவனாகியஅல்லமன். எ-று. (கூக)

பிரபுதேவர்வந்தகதி-முற்றிற்று.

ஆக கதி - இ - இ - நிருவிருத்தங்கள் - நாளள்.

ஆறுவது

விமலசுகதி.

(வேறு)

அமலையேவ வக்னிலத் தெய்துபு - - *

சமலமாயைதனக் கருண் மூர்த்தியா - - *

நிமலனல்லமனீதியை யல்பினால் - - *

விமலை கூறிய வண்ணம் விளம்புவாம். (க)

(இ - ள்.) அமலையேவ - பார்வதி அனுப்ப — அகனிலத்தெய்துபு - அகன் பழமியினிடத்தில்வந்து — விமலை - ரஜோகுணவடிவமாகியவிமலையானவள் — சமலமாயைதனக்கு - மலத்தோடுகடியவளாகியமாயைக்கு — அருண்மூர்த்தியாம் - அருள்வடிவினனாகிய — நிமலனல்லமன் - நின்மலனாகிய அல்லமனது — நீதியை - ஒழுக்கத்தை — அல்பினால் - பத்தியோடு — கூறியவண்ணம் - சொல்லியதன்மையை — விளம்புவாம் - சொல்லுவாம். ஏறு. (க)

மதுகை நாதனை நாடொறு மாயைதா - - *

னதிக வந்தனை யாற்றிந மல்லம - - - *

னுதவு மால்மனத் தோங்க விருந்தன - - *

முதிக ளெண்ணில செல்ல நிலத்தினே. (உ)

(இ - ள்.) மதுகைநாதனை - மதுகைசுவரனை — நாடொறும் - தினந்தோறும் — மாயை — அதிகவந்தனையாற்றி - மிகுந்தபூசையைச் செய்து — நம்மல்லமன் - நம்முடைய அல்லமதேவன் — உதவு - கொடுத்த — மால் - மயக்கம் — மனத்தோங்கவிருந்தனள் - மனத்திலதிகரிக்கவிருந்தாள் — திதிகுண்ணிலசெல்லநிலத்தினே - பூமியினிடத்திலெண்ணில்லாத நாள்கள் போக. ஏறு. (உ)

ஆப காலையி லம்பிகை ஞாலமேன் - - *

மாயை போய் நெடுநா ளினும்வந்திலள் - - *

போயிரா தவட்கொண் டுவண் போதென *

வேயினு ணல் விமலையை யென்பவே. (க)

(இ-ள்.) ஆயகாலையில் - இப்படியாகவிருந்தநாளில் — அம்பிகை-உமாதேவி—ஞாலமேல்-பூமியினிடத்து — மாயைபோய் — நெடுநாள் - அனேகநாளாயிற்று—இனும்வந்திலள் - இன்னமும்வரவில்லை—போய்-நீஅவ்விடத்திற்குச்சென்று—இராது-தாமசப்பட்டாது—அவட்கொண்பி - அவளையடைத்துக்கொண்டு — இவண் போதென-இவ்விடத்தில்வாவென்று — நல்விமலையை—ஏயினாள்-அனுப்பினாள். எ-று. - - - - (க)

கதையில் சோதிக்கயிலையினின்றுநம் - . *

மிறைவி யேவ விறைஞ்சி வருமுலைப் - - *

பொறையி னுல்விழுந் தாளெனப் பூரிசை *

மறுவிலா மதிபோல் பவள் வந்தனள். - (ச)

(இ-ள்.) கதையில்சோதிக்கயிலையினின்று - களங்கமில்லாத பிரகாசத்தை யுடைய கயிலாசத்திலிருந்து — நம்மிறைவியேவ-நம்பிராட்டியாகிய பார்வதியனுப்ப— இறைஞ்சி - (அப்பார்வதியை)வணங்கி—வருமுலை - வளர்ந்துவருகின்றமுலையினது — பொறையினுல் - பாரத்தினுல் — விழுந்தாளென - விழுந்தாளென்று சொல்லும்படி—பூரிசை-பூமியிழைந்து — மறுவிலாமதிபோல்பவள்-களங்கமில்லாதசந்திரனையொத்தவள்—வந்தனள். எ-று. (ச)

வந்து பொன்னெயில் வட்ட வனவசை - *

நந்து பொன்மணி மாட நணுகியே - *

சந்த மாயைதன தெதிர் நின்றனள் - *

கந்தமென் மலர்க் கற்பக வல்லிபோல். -(இ)

(இ-ள்.) வந்து — பொன்னெயில்வட்ட - பொன்னுந் செய்த மதில்குழந்த — வனவசை - வனவசை என்னும் நகரினிடத்தில்— நந்து- செல்வமிகுந்த— பொன்மணி-பொன்னுலும் மணியினு ளுஞ் செய்யப்பட்ட— மாடம் - உபரிகையினிடத்து — நணுகி-சேர்ந்து — சந்தம் - அழகையுடைய — மாயைதனதெதிர் - மாயைக்கெதிரோ— கந்தம்-வாசனைபொருந்திய— மென்மலர்-மெல்லியமலையுடைய — கற்பகவல்லிபோல் - கற்பகக்கொடிபோல— நின்றனள். எ-று. - - - - (இ)

நின்றபோ தெதிர் கண்டு நிலவுல - . *

கன்றுபோ லுமில் வாயிழை வாழிட *

மென்று மாயை யெழுந்து தொழுதனை - *

யொன்று மேவியிருப்ப வுதவினான். - (சு)

(இ-ள்.) நின்றபோது - இப்படியாகநின்றபோது — எதிர்கண்
டு - எதிரோபார்த்து — இவ்வாயிமை - இம்மாத — வாழிடம் — நில
வுலகன்றபேர், இம் - பூலோகமல்லாதபோலும் — என்று - இப்ப
டிபெயர்நலோசித்து — மாயையெழுந்து — தொழுது - வணங்கி
— அணையொன்று - ஓராசனம் — மேவியிருப்ப - விரும்பியிருக்க
— உதவினான் - கொடுத்தான், ஏ - னு. - - - (சு)

அருகிருந்த வனைய நிருவரு - - *

மிருகரங் களு மேந்து மணியென - *

வுருவமைந் திவ னெடுத்தன ரொன்றுசூழ் - *

புரமடந் தையர் பந்தி விபந்தனர். - (எ)

(இ-ள்.) அருகிருந்த - சேர்ந்திருந்த — அனையநிருவரும் - ஆத்
தன்மயராஜபயிரண்டிமாதரும் — இருகரங்களும் - இரண்டிகைகளு
ம் — ஏந்துமணியென - ஏந்தியரத்தினம்போல — உருவமைந்து -
அழகமைந்து — இவனெடுத்தனரொன்று - இவ்விடத்தொத்திருந்
தாரொன்று — சூழ் - சூழ்ந்த — புரமடந்தையர் - அந்தகரத்துமாத
ர்கள் — புந்தவியந்தனர் - புத்தியிலத்சயித்தார்கள். ஏ - னு. - (எ)

மாயை வந்த மடந்தையை நோக்கியே - *

நீயிருந்த தெங்குள் பெயர் யாதுநீ - *

மேய தன்மையென்னென்று வினாவலுந் *

தேயு நுண்ணிடைச் செப்புதன் மேயினான். (அ)

(இ-ள்.) மாயை — வந்தமடந்தையை - வந்தமாதை — நோக்
கி - பார்த்து — நீயிருந்ததெங்கு - நீவாசஞ்செய்ததெவ்விடம் — உ
ள் பெயர்யாது - உள்பெயரொது — நீமேயதன்மையென்னென்று -
நீவந்தகாரியம்யாதென்று — வினாவலும் - கேட்டவளவில் — தே
யு நுண்ணிடை - தேய்ந்தநுண்ணிய விடையையுடைய விமலை —
செப்புதன்மேயினான் - சொல்லத்தொடங்கினான். ஏ - னு. (அ)

டகயிலை யென்னிடங் கற்பக வல்லியென் - *

பெய ரியாப்பின் விமலை பெருங்குல - *

சயில மங்கை நின்ற ம்புடையேவினான் - *

வியனிலந் தனில் வந்துணை மேவினேன். (ஈ)

(இ-ள்.) கற்பகவல்லி - கற்பகக்கொடியையொத்த மாயையே —
என்னிடம் - நான் வாசஞ்செய்யுமிடம் — கயிலை — என் பெயரியம்பி
ன் - என் பெயரைச் சொல்லில் — விமலை — பெருங்குலச்சயிலமங்
கை - பெருமைபொருந்திய இமயமலையின்புதல்விபாகிய பார்வதி —
நின் மன்புடை - உன்னிடத்தில் — ஏவினாள் - அனுப்பினாள் — (ஆதலால்)
— வியனிலந்தனில் — விசாலமாகிய பூமியினிடத்தில் — வந்து — உண்
மேவினேன் - உன்னையடைந்தேன். எ-று. - - - (௬)

என்னமன்மகனெம்பெருமாட்டிதான் - *
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன் - *
தன்னையுள்ளிநின்றன்னைவிடுத்ததென் - *
பன்னுகென்னப்பகர்தரன்மேயினாள். - (௮)

(இ-ள்) என்ன - என்று சொல்ல - மன்மகன் - இராசபுத்திரியாகி
யமாயையானவள் — எம்பெருமாட்டி - எமதுதலைவியாகிய பார்வ
தி — மன்னும்வெந்துயர் - நிலைபெற்றவெவ்விய துக்கத்தையுடைய
— மக்கட்பிறப்பினேன் தன்னை - மானிடப்பிறப்பையுடைய என்னை
— உன்னி - நினைத்து — நின்றன்னை - உன்னை — விடுத்ததென் - அனு
ப்பியதுயாதுகாரணம் — பன்னுகென்ன - சொல்வாயென்று கேட்க
— பகர்தரன்மேயினாள் - (விமலை) சொல்லத்தொடங்கினாள். எ-று.

(வே. து.) அல்லமன்வலிநிலையநிந்துவாவென - *
நல்லுமைநினைவிடநன்றென்றெங்கைநீ - *
வல்லமைபேசியிம்மண்ணில்வந்தபின் - *
சொல்லியநின்பெருஞ்சூண்மறந்தனை. - (௮௧)

(இ-ள்.) அல்லமன்வலிநிலை - அல்லமனது வலியினிலைமையை — அ
நிந்துவாவென — நல்லுமை - நன்மையிருந்த உமாதேவி — நினைவிட
— உன்னையனுப்ப — நன்றென்று - நல்லதென்று — எங்கைநீ - எந்தங்
கையாகிய நீ — வல்லமைபேசி - சபதஞ்சொல்லி — இம்மண்ணில் - இ
ம்பூவுலகத்தில் — வந்தபின் — சொல்லிய - அக் கயிலையிற் சொல்லிய —
நின்பெருஞ்சூன் - உனதுபெரியசபதத்தை — மறந்தனை - மறந்தாய்.

நின்னையும்நிந்திலைநீயென்றாலிவ - *
ணுண்ணுறுமனமொழியுருதவல்லமன் - *
நன்னைநீயறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல் - *
கண்ணிமாதுமைதமகலையையல்லையோ. - (௮௨)

(இ-ள்.) கண்ணி - மாயையே — நீ — நினைவும் - உன்னையே —
அறிந்திலையென்றால் — இவன் - இவ்விடத்து — உன்னுறும் - நினைபா
தின்ற — மனமொழியுறாத - மனவாக்கிற்கெட்டாத — அல்லமன்ற
ல்லை - அல்லமனை — நீ — அறிவுறுத்தன்மையுண்டுகொல் - அறிபுந்த
ன்மையுண்டோ — மாதுமை - உமாதேவியினது — தமகலையையல்ல
யோ - தமோகுணம்சமல்லவாநீ. எ-று. (10௨)

ஒடுமருந்தயின் றுறங்கல்போலுரை *
யாடியசூண்மறந்தயர்ந்திருத்தலா *
னாடிநின்றனைத்தாற்கென்னைநல்லுமை *
யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவினாளுள்ளார். (10௩)

(இ-ள்.) எடவிழ்மலர்க்குழால் - இதழ்கள்விநித்தபூவையணிந்த கூ
ந்தலையுடையமாயையே — ஒடுமருந்தயின் று - (ஒருவன்) ஒடுதற்கு
மருந்தையுண்டு — உறங்கல்போல் - நித்திரைசெய்தல்போல — உரை
யாடிய - சொல்லிய — சூள் — சபதத்தை — மறந்து — அயர்ந்திருத்
தலால் — சொர்ந்திருத்தலினால் — நாடிநின்றனைத்தாற்கு - உன்னைத்தே
டியதைத்துவருதற்கு — என்னை — நல்லுமை - நன்மையிருந்த உமா
தேவி — எவினாளுள்ளார் - அனுப்பினாளுள்ளுமொசான்றார். எ-று.

கதிரொழுபகலெனக்கண்டிடாதுதன் *
மதியெழுமிரவெனமனந்தெளிந்துதன் *
நிதியொடுநினைவுமோர்சிந்தித்தனன் *
விதியுணரிறைமகள்விமலைசொல்லினான். (10௪)

(இ-ள்.) விதியுணரிறைமகள் - ஞாய நூல்களையறிந்த அரசன்மகளா
கியமாயை — விமலைசொல்லினால் — கதிரொழுபகலென - சூரியனுதயமா
கியபகலிற்கண்டபொருள்போல — கண்டிடாது - அறியாது — தன்ம
தியெழுமிரவென - சூளிர்த்தசந்திரனுதயமாகிய இரவினிற்கண்டபொ
ருள்போல — மனந்தெளிந்து — தன்நிதியொடுநினைவும் - தனதுபூர்வ
ஸ்திதியுடனே தான்செய்துவந்தசபதத்தையும் — ஓர்சிந்தி — அறி
த்தனன். (10௫)

மூலகாரணனைச்சிலர்மொழிந்திடு *
மாவுமோர்மானிடப்பிறப்பிவந்துதன் *
சிலமோர்ந்திலனைன்றிநியபேதைநான் *
ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டிமோ. (10௬)

(இ-ள்.) மூலகாரணனென - பிரபஞ்சத்திற்குமூலகாரணனென் னு - சிலர்மொழிந்தும் - சிலசமயத்தோராற் சொல்லப்படும் - மா லும் - திருமாலும் - ஓர்மானிடப்பிறப்பிவந்து - இராமனாக அவதரித்து - தன்சீலமோர்ந்திலனெனில - தனதுபூர்வநிலையபரி ந்திலனென்றால் - சிறிப்பேதைதான் - மிகவுமறியாமையையுடை யவளாகியதான் - ஞாலமேம்மயங்குதல் - இவ்வுலகத்திலம்மயங்கு தலை - நவிறல்வேண்டுமோ - சொல்வெண்டுமோ. எ-று. (ய௭)

அல்லமனியல்பெலா மறியப் பூந்துணர் . *

வல்லிதின் குமுதவாய் மலர்ந்து கூறெனச் . *

சொல்லிதின் நிணையடி தொழுத மாதொடு . *

வில்லுறழ் நறுநுதல் விமலைகூறுவாள் . (ய௮)

(இ-ள்.) அல்லமனியல்பெலாம் - அல்லமனதுஸ்வபாவகுணங் களையெல்லாம் - அறிய - பூந்துணர்வல்லி - பூங்கொத்தையுடை யகொடியையெய்தத் விமலையே - தின் குமுதவாய்மலர்ந்து - குமு தத்தையெய்த்வுன்றிருவாய்மலர்ந்து - கூறென - சொல்லென்று - சொல்லிதின் - இணையடிதொழுதமாதொடு - தன்னுபயபதங் களைத்தொழுதமாயையுடன் - வில்லுறழ்நறுநுதல் - வில்லையொ த்த அழகியநெற்றியையுடைய - விமலைகூறுவாள். எ-று. (ய௯)

கயிலையி னுமையொடு கண்ணு தற்பிரான் . *

செயலுறு மல்லமன் செய்தி கூறலு - *

மயலுற விருந்துநா னறிந்து ளேனதை - *

மயிலியல் கேளென வகுத்தன் மேயினான். (ய௯)

(இ-ள்.) கயிலையில் - உமையொடு - உமாதேவியுடன் - கண் ணுதற்பிரான் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் - செயலுறு மல்லமன் - எச்செயலையுமுடைய அல்லமனது - செய்திகூறலும் - சரித்திரங்களைச்சொல்லலும் - அயலுறவிருந்துநான் - நான்பக்க த்திலிருந்து - அறிந்துளேன் - அறிந்திருக்கின்றேன் - அதை - அச்சரித்திரத்தை - மயிலியல்கேளென - மயிலினதுசாயலையு டையமாயையேகேளென்று - வகுத்தன்மேயினான் - விரித்தச் சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று. - - - (ய௯)

(வேறு.)

படியில்வள்ளி காவையெனும் பதியிற்றனக்கு நிகரில்லா

. *

மெழவில்கருணை-நிரங்கார நென்னுமுண்மைப் பெயரினான் *
மடிவில்கற்பி னாவன்றேவி மாசுதீர்ந்த சுஞ்ஞானி - - *
கடிவின்மறையா கமவிதிகள் கண்ணுற்றறிய பொழுஞுவார் (௩௮)

(இ-ள்.) படியில்- இவ்வுலகத்தில் — வள்ளிகாவையெனுப்பதி
யில்-வள்ளிகாவையென்னுமுநீர் — தனக்குநிகரில்லான் - தனக்
கொப்பில்லாதவனாகிய — ஒடிவில்கருணை - இடையறாத கருப
யையுடைய — நிரங்காரனென்னு முண்மைப்பெயரினான் - மடி
வில்கற்பின்-கொடாதசுந்தைபுடைய — அவன்றேவி-அந்நிரங்கார
ன்மனையான் — மாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி - குற்றநீங்கியசுஞ்ஞானியெ
ன்பான் — கடிவில்- நீக்கப்படாத — மறையாகமவிதிகள் - வேதா
கமவிதிகளை — கண்ணுற்று - இவர்களைப்பார்த்து — அறிய - உலகத்
தார்தெரிந்துகொள்ள — ஒழுஞுவார்-நடப்பார்கள். எ-று. (௩௮)

மெய்மைச் சிவமே யல்லாத விரியுமூலகம் பொய்யென்பார் *
நிம்மைமறுமை நிலையல்ல வென்ன நிகழ்ந்த கருத்தினோர் - *
செம்மைநெறியிற் புறமொடகந் திரியுங்காணங் காமாகி [பார்.
பொய்மைவினையி லவர்குருநூல் பொருளாய்த் துணிந்து வீடுவப்

(இ-ள்.) மெய்மைச்சிவமே-சிவமே உண்மை—அல்லாத-அஃ
தல்லாததாயிருக்கிற—விரியும்-விரிந்த — உலகம்பொய்யென்பார்
— இம்மைமறுமைநிலையல்லவென்ன - இருபிறப்பும்அழியப்படு
வதென்று — நிகழ்ந்தகருத்தினோர்-கொண்டகருத்தையுடையவர்
கள் — செம்மைநெறியில் - நல்லநெறியில்லாத — புறமொடகம்-
அகத்தும்புறத்தும்—திரியுங்காணம்-திரியாநின்றமனத்தினாலும் —
காமாகி -காமமுதலானதுகளும் — பொய்மைவினை-பொய்யான
பசெய்கையும் — இலவர்- இல்லாதவர்கள் — குரு- ஞானஞ்சாரியனா
லுபதேசிக்கப்பட்ட — நூல்- சாஸ்திரத்தையே — பொருளாய்த்
துணிந்து - வஸ்துவாகநிச்சயித்து —வீடுவப்பார்- மோகஸ்த்தை
யிச்சிப்பார்கள். எ-று. - - - - (௩௯)

இனையாடி யிருக்குநா ளில்வாழ்க்கையினின் நிடுதலாற் - *
றனையரின்மை யானெஞ்சந் தளர்வானிபோன்று நிரங்கார *
வினையுந்தியான மில்லாத நெஞ்சுஞான மில்லாத - - *
வினையும்போலு மக்களிலா மிக்கவாழ்வென் றியம்பியே. (௪௦)

(இ-ள்.) இனையராகி - இத்தன்மையராகி—இருக்குநாள்—இருக்கு
காலத்தில்— இவ்வாழ்க்கையினின்று நித்தலால்— இவ்வறத்தினிருத்தலா
ல்— தனையரின்மையால்- புத்திரநிலலாமையால்— நெஞ்சுந்தளர்வா
ன்போன்று- மனத்தளர்பவனையொத்து— நிராங்காரன்— மக்களில்
-பிள்ளைகளில்லாத—வாழ்வு— நினையும்-நினையாநின்ற— நியாயமி
ல்லாத—நெஞ்சும்- மனத்தையும்— ஞானமில்லாத—வினையும்-கர்
மத்தையும்—போலும்-ஒக்கும்—என்றியம்பி-என்றுசொல்லி-எ-று.

இத்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில்கள் பலசெய்யு - *
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதடியாகுவா - *
னத்தவுலகிற்காநினைப்போனவங்கூர்மகனாமத்துவிதா - *
னத்தமுதவுமகவிருப்போன் ஞானியாகுமென்மெண்ணி. (உக)

(இ-ள்.) இத்தவுலகிற்குதவியாய் — இயன்றதொழில்கள் பலசெ
ய்யும் - தகுந்தபலதொழில்களைச் செய்கின்ற — மைந்தன்வேண்டு
மெனநிற்போன்- புத்திரன்வேண்டுமென்றிருப்பவன்—மக்கட்பதடி
யாகுவான் - மனிதருக்குட்பதராவான் — அத்தவுலகிற்காநினைப்போ
ன்-மேலுலகிற்கென்றுநினைக்குமவன்— அறங்கூர்மகனாம் - தருமமி
ருந்த ஆண்மகனாவான் — அத்துவிதானந்தமுதவும் - ஒன்றாகியவா
னத்தத்தைக்கொடுக்கும்— மகவிருப்போன்- புத்திரபேகையுடைய
வன்—ஞானியாகும்— என்றெண்ணி- என்றுநினைத்து எ-று.(உக)

உடம்பைப்பொறியைக்கரணத்தையுயிரைத்தானென்றுமுலாம *
லடங்கத்துறந்துதனையநிந்துபேதாபேதமென்னுமயல் - *
கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்புதல்வன்வேண்டுமென *
விடுமபைப்பிறவிநோய்தணிப்பவென்னுமனத்தானெண்ணினான்.

(இ-ள்.) இடம்பை-துன்பத்தைச்செய்யும்— பிறவிநோய்தணிப்
ப-பிறவித்துன்பத்தைக்கெடுக்க— எண்ணுமனத்தான் - எண்ணுகின்
றமனையுடையநிராங்காரன் — உடம்பை - சரீரத்தை — பொறி
யை - ஐம்பொறிகளை—கரணத்தை- மனதிகளை— உயிரை- பிராண
வாயுவை— தானென்றுமுலாமல்-தானென்றுநினைத்துத்திரியாமல்—
அடங்கத்துறந்து- அவைமுழுதுமொழித்து—தனை-தன்னை — அநி
ந்து — பேதாபேதமென்னும்— மயல்கடந்திட்டிருக்கும் - மயக்க
மீங்கியிராநின்ற— பரமுத்திகாட்டும்- மேலானமொகூத்தையறிவி

க்கும்—புதல்வன்வேண்டிமென - புத்திரன்வேண்டிமென்று — எண்ணினான். ஏ - று. - - - - - (உஉ)

இரண்டோடாடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாநிரண்டுமீயிசையென் *
ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்த விதழ்ப்பங்கயங்கள் கடந்துபோ
யிருந்தருளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமல்கமலமிசை - *
யிருந்தசோதினைக்கண்டுமெண்ணமுடிப்பேமென வெழுந்து.

(இ-ள்.) இரண்டோடிரண்டு-நான்கும்—மூவிரண்டு-ஆறும்—ஐயிர
ரண்டு- பத்து— ஆநிரண்டு-பன்னிரண்டும்—மீயிசை-இவற்றின்மீ
து—எண்ணிரண்டு-பதினாறும்—இரண்டு-இரண்டும்—கொண்டிரு
ந்த-ஆசியவிவ்வெண்களைக்கொண்டிருந்த—இதழ்ப்பங்கயங்கள்-இ
தழ்களையுடையஆறுதாரகமலங்களையும்—கடந்துபோய்-தரிசித்து
சீசென்று—இருந்தருளத்தின்மேல்-நெற்றியின்மீதுருந்த—ஓர்யி
ரந்தோட்டு-ஒப்பற்ற ஆயிரம்தழ்களை யுடைய—அமலகமலமிசை-
நின்மலமாகியகமலத்தில மேல்—இருந்தசோதினைக்கண்டு-வீற்றி
ருக்கின்றசோதிவடிவமாகியசிவத்தைத்தரிசித்து—எம்மெண்ணமுடி
ப்பேமென - எம்முடையஎண்ணத்தையிறையேற்றுவோமென்று—
வெழுந்து. ஏ-று. [ஆறுதாரகமலங்களுக்குஇதழ்களாவன—மூலா
தாரத்திற்கு - ச, சுவாதிட்டானத்திற்கு - ஈ, மணிபூரகத்திற்கு - ய,
அநாகத்திற்கு-யஉ, விசுத்திக்கு-ய௬, ஆஞ்ஞைக்கு-உ.] ஒயி-அசை.

வேறுமொருவனுடையிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு *
மாறாய்மனையுட்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து *
தேரார்புனல்போற்றெளிந்தமனநீதிறந்துநீதிவாவிழியொடுதம் *
பேராயிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. - (உச)

(இ-ள்.) தவத்திற்கு—வேறுமொருவனுடன்-அந்நியமாகியவொ
ருவனுடனே—இருப்பும்-இருத்தலும்—வேண்டா-கூடாது—எ
ன்பதொடுமாறாய்-என்றுசொல்வதற்குமுரணாய்—வனத்தில்—மனை
யுட்கொழுநனும்போய்-வீதியுட்புருஷனுமாகச்சென்று—கமலாச
னத்திருந்து-பத்மாசனத்திலிருந்து—தேரார்புனல்போல்-தேற்றங்
கொட்டையாற்றெளிந்தநீர்போல - தெளிந்த-பிரபஞ்சவாழ்க்கையி
னின்றதெளிந்த—மனம்-மனதை—திறந்துநீதிவாவிழியொடு-சம

நோக்கத்தோடு — தம்பேறும் - தமதுதவப்பயனாகிய — இட்ட
லிங்கத்தில்—பிறழாது-தப்பாது—அமையும்படிவைத்து—பொ
ருந்தும்படிவைத்து. எ-று. - - - (உச)

தறிபோலுடலநேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருநாடி - *
நெறிபோய் மீளும்வளியதனை நிறுவிநதிநாடியிற் செலுத்தி, யறி
வோர் சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர் மந்திரமாறிக, குறிபோயி
ருந்த வொருகுறிபைக் குறித்துக்கொண்டங் கிருந்தனரால் (உரு)

(இ-ள்) தறிபோல்- ஸ்தம்பத்தைப்போல்—உடல்- சரீரம்
—நேரிருந்து - நேராகவிருந்து — தயங்கும் - பிரகாசிக்கும்—
மருங்கினிருநாடி - இடைபிங்கலையென்னுமிருநாடியின் — நெறி
போய்மீளும்வளியதனை - வழியேபோய்திருப்புங்காற்றை—நிறு
வி-சூம்பித்து— நதிநாடியிற்செலுத்தி - சுழிமுனையிற்செலுத்தி
—அறிவு— ஓர்சிறிதுஞ்சலியாமல்—எவ்வளவுமசையாமல் — உன்ன
ப்பெயர்மந்திரமாறி - அம்சமந்திரத்தைமாறிகொண்டு — குறி
போயிருந்த - குறிகடந்திருந்த — ஒருகுறியை - ஒருவஸ்துவை—
குறித்துக்கொண்டு - நாடிக்கொண்டு— அங்கிருந்தனரால் - அவ்வ
னத்திலிருந்தார்கள். எ-று. - - - (உ௫)

வாயுநிற்பமனநின்றுமனந்தானிற்பப்பொறிநின்று - - *
பாயபொறிகணிப்பவிடர்புபுலஸ்கணின்மனவா - - *
லாயபுலஸ்கணின்மனையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளத்தே - *
தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார் - (உ௬)

(இ - ள்.) வாயுநிற்பமனநின்றும் - பிராணவாயுவானதுநிற்க
அதன்பின்புமனதுநின்று — மனந்தானிற்பப்பொறிநின்று -
மனதுநிற்க ஐம்பொறிகள்கின்று — பாயபொறிகள்கிற்ப - பரவி
யபொறிகள்கிற்க — இடர்பபு - துன்பப்படாநின்ற — புலஸ்க
கள் - அற்பமாகியவிஷயங்கள் — நின்றன - தோன்றாதிருந்தன
— ஆயபுலஸ்கணின்மனையால் - ஆகியவிஷயங்கள்தோன்றாதிருந்
தமையால் — அகிலந்தோன்றாது - பிரபஞ்சந்தோன்றாமல் —
உள்ளத்தே - அகத்திலிடத்தே — தூய - பரிசுத்தமாகிய — பர
மானந்தபரஞ்சோதி - பரமானந்த ஸ்வரூபமாகிய பரசிவம் —
தோன்றக்கண்டிருந்தார்- தரிசனமாகப்பார்த்திருந்தார்கள். எ-று-
ஒருங்குமனமோடினையிவையோகசமாதிநவதிங்க - - *

ஸிரம்பவிருந்தகாலக் கருதெற்றிமிசையிற்பரஞ்சோதி - *

தூரண்பிசுழுவியருவாகிச் சன் றுபுறமுற்றிடவதனை - *

விரும்புமிருவர் தாமுமுடல் விழிகமுறந்துகண்டனரால். - (உ௭)

(இ-ள்.) ஒருந் தாமனமோடு - குவிந்தமனத்தோடு - இனைய -
இத்தன்மைவாகிப் - சிவயோகசமாதி - நவதிங்கள்-ஒன்பதுமா

தம் - திரமப - பூர்ணமாக - இருந்தகாலத்து - நெற்றிமிசை

யில் - நெற்றியில் மேல் - பரஞ்சோதி - பரசிவம் - தூரண்டமுழவி

யருவாகி - குழந்தைவடிவாகக்கூடி - சென்றுபுறமுற்றிட - வந்து

புறத்துவிருக்க - அதனை - அக்குழந்தையை - விரும்புமிருவர்

தாமும் - இச்சித்திருந்தயிருவர்களும் - உடன் - அப்பொழுதே -

விழிகமுறந்துகண்டனரால் - கண்களைவிழித்துக்கண்டார்கள். - என்று

வெம்மையொழிந்துநிலத்திழிந்துவிளங்குகிறோபணிநீங்கி *

யெம்மைபாளவருமடையோளிடுநீத்தனங்கணகராத - *

செம்மையொளிவான் பேரமுலோகெனிராதென் னவொளிர்ந்ததவர்

தம்மையறியாவுகையுளந்தரை பசுசோழிமதலைபே, - (உ௮)

(இ-ள்.) அவர்தம்மை - அத்தாடி - ந்ததயரிருவரை - அறியா -

ஒருபோதுமறியாத - உவங்க - சந்தோஷமானது - உளந்ததை

ட்ப - உள்ளத்திலதிகரிக்க - சோழிமதலை - பரசிவமாகியகுழந்தை

- வெம்மைபொழிந்து - வெப்பநீங்கி - நிலத்திழிந்து - பூமியி

ல்வந்து - விளங்குகிறோ - பிரகாசிப்பாநின்றசூரியனே - பணிநீங்

கி - பணியின்றி - எமமையாள எங்கையாளவேண்டி - வருமதி

யோ - வந்தசந்திரனே - இந்நிலத்தனங்கணகராத - இடாநின்ற

விறகுகளைத்தகியாத - செம்மையொளிவான் பேரமுலோ - செய்

யகாந்தியையுடைய பெரிதாகிய அக்கினியோ - தெரியாதென்

ன - அறியக்கூடாதென்று சொல்லும்படியாய் - ஒளிர்ந்தது - பிர

காசித்தது. - என்று. - - - - - (உ௮)

அலைந்துபிறப்பிலாங்காரவஞ்ஞானிகளாமாநிடரு - *

மலிந்தகருமுனிவரருமநிறையோருமபெறுவரோ - *

தொலைந்தமாயநிராங்காரவஞ்ஞானிகள் போன்மலவிருளை *

நலிந்துவளர்ச்ச்சிதாநந்தநந்தாவிளக்காமதலையையே. - (உ௯)

(இ-ள்.) தொலைந்தமாயை - மாயைநீங்கிய - நிராங்காரவஞ்ஞானிக

ள்போல் - மலவிருளை - நலிந்து - கெயித்து - வளர் - வளராநின்ற -

சச்சிதாநந்த-சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாகியும்—நந்தா-கெடாத—
விளக்காம்- தீபமுமாகிய — மதலையை - குழந்தையை — அலைந்
துபிறப்பில் - பிறப்பிலைந்து — ஆங்காரவஞ்ஞானிகளாம்— மா
னிடரும்- மனிதரும் — மலிந்தகரரும்- நிறைந்ததேவர்களும் —
முனிவரரும் - பூனிவரகளும் — மந்தைப்போரும் — பெறுவோ-
பெறுவார்களோ. ஏ-று. - (உக)

பேரானந்தம்பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்குவிடயத்து - *
ளோரானந்தம்பெற்றுடனேயொழியுமுலகர்த்தம்மைநா - *
நேராகியம்பலாகுமோநிகர்தாந்தம்மிற்றாமென்று - *
வாராரிளமெல் முகிழ்முலைநன்மடவாயுரைப்பதன்றியே. (௩௦)

(இ-ள்.) வாராரீ-கச்சணிந்த — இளமெல்முகிழ் இளமைபொ
ருந்தியமிருதுவாகிய அரும்பையொத்த—முலைநன்மடவாய்-தன
ங்க்ளையுடையமாயையே— பேரானந்தம் - பெரியவானந்தத்தை
— பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்கு - புத்திரனாகப் பெற்ற அந்நிராங்
காரகஞ்ஞானிகளுக்கு — நிகர்தாந்தம்மிற்றாமென்று - ஒப்புமை
தங்களுக்குள்தாங்களென்று—உரைப்பதன்றி-சொல்லுவதல்லாம
ல்—விடயத்துள் - விஷயங்களுக்குள் — ஓரானந்தம்பெற்று -
ஓர் ஆனந்தத்தையடைந்து— உடனேயொழியும்-அப்பொழுதே
நிற்கும்— உலகர்த்தம்மை- உலகத்தாரை— நாம்— நேராகியம்ப
லாகுமோ- ஒப்பாகச் சொல்லக்கூடுமோ ஏ-று. - (௩௦)

பண்டுபாசந்தபுகிலரும்பரஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே - *
கண்டுபாழ்வுபெறுநரலாற்கண்ணிற்காட்டுமவரில்லைத் - *
தொண்டிபடுமிந்நிராங்காரகஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு - *
கொண்டவொளியையுலகுப்பயக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். (௩௧)

(இ-ள்.) பண்டு-பூர்வத்தில்—பாசந்தபு- பாசநீங்கிய— சிலரு
ம்- சிலபெரியோர்களும்—பரஞ்சோதியை - பரமசிவத்தை—தா
ழ்-தாங்கள்—தம்முளே-தமக்குள்ளே—கண்டு-தரிசித்து—வாழ்
வுபெறுநரலால்- வாழ்வடைந்தார்களல்லாமல்—கண்ணிற்காட்டும
வரில்லை-கண்ணிற்காண்பித்தவர்களில்லை—தொண்டிபடும்-அடிமை
ப்படும்—இந்நிராங்காரகஞ்ஞானிகள்—தம்முட்கண்டுகொண்ட-
தம்முள்ளேகண்ட— ஒளியை - சோதியை— உலகுய்ய - உலகங்க
ளெல்லாம்பிழைக்க— குழவியாக்கி - குழந்தையாக்கி — காட்டி.

னர் - காட்டினார்கள். எ - று. - - - - - (௧௧)

சங்குந்தெய்வதுந் துமியுந்தழங்கமலர்மாமழைபொழிந்த *
வெங்குந்திசைகள் விளங்கினகல் தீன்மலமிதறிதளிர்ந்த - *
பங்கங்கலந்தபுனமெளிந்தபதகர்மனமுந்தெளிந்தவருள் *
பொங்குந்துறவர் மனமகிழ்ந்த புனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநான்.

(இ-ள்.) புனிதன் - ப்ரமசிவன் — மகவாய் - குழந்தையாய்—
தோன்றுநான் - உதித்தநாளில் — சங்குந்தெய்வதுந் துமியும்—
தழங்க - ஒலிக்க— மலர்மாமாழைபொழிந்த - பெருமை பொருந்
திய புஷ்பவருஷிவ்ருஷித்தன — எங்குந்திசைகள் விளங்கின - தி
சைகளெங்கும்பிரகாசித்தன — கல் தீன் மலமி - மலமிகள்கண்மை
யின்மன — தறிதளிர்ந்த - ஸ்தம்பங்கள் துளிர்ந்தன — பங்கங்கல
ந்தபுனமெளிந்த - சேறுகலந்தசலங்கள் தெளிந்தன — பதகர்ம
னமுந்தெளிந்த - பாபிகள்மன துந்தெளிந்தன — அருள்பொங்கு
ந்துறவர்மன மகிழ்ந்த - அருள் நிறைந்த துறவினன் மனமுஞ்சந்
தோஷித்தன எ-று. - - - - - (௧௨)

நைபாமனத்து நிராங்காரஸ்ரானத்திரளாம்பிள்ளைதனை - *
மெய்யாமுளக்கணஸ்ரியுமிவ்விழியுங்காணப்பெற்றனமென் *
மெய்யாவுவகைக்கடல்முழிசியேரூன்மார்போடுறத்தழுவி *
கையாலெடுப்பவெங்குநிறைகனவான்கனவானெய்தாகி. (௧௩)

(இ-ள்.) நையா - வாடாத — மனத்து - மனதையுடைய — நிரா
ங்காரன் — ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை - ஞானவடிவாகியபிள்ளை
யை — மெய்யாபுளக்கணஸ்ரியும் - உண்மையாகிய வகக்கண்
ணல்லாமலும் — இவ்விழியும் - இந்தப்பறக்கண்ணினாலும் — கா
ணப்பெற்றனமென்று - பார்க்கப்பெற்றோமென்று — எய்யா -
தமமைபறியாத — உலகைக்கடல் - சந்தோஷமுத்திரத்தில் —
முழிசு — ஏரூன் - கரையேறாதவனாய் — மார்போடுறத்தழுவி - மார்
புடனே பொருந்தத்தழுவிக்கொண்டு — கையாலெடுப்ப — எங்கு
நிறைகனவான் - எங்குநிறைந்தகனவான் — கனவான் - கனவாதிரு
ந்தான் — நெய்தாகி - இலேசாகி எ-று. - - - - - (௧௪)

செவ்வாய் ஞானமயில்கொழுநன் செந்தாமரைத்தாள் வணங்குபுந
மிவ்வாய்மகனதீயல்புநீயியம்பாயென்னவவன்மெரிந்து - *
சைவாகமமுடாரணமுஞ்சாற்றற்கரியதம்மகவை - *

யெவ்வாறுணாப்பனியான்மடவாபென்றுவிபத்துகூறுவான். (௩௪)

(இ-ள்.) செவ்வாய்-சிவந்தவாயையுடைய—ஞானமயில்-மயிலை
யொத்தசுஞ்ஞானி—சொழுநன்-தன்புருஷினாகியநிராங்காரனது—
செந்தாமரைத்தாள்-சிவந்ததாமரைமலரைப்பொத்தபாதங்களை—வ
ணங்குபு-வணக்கி—நம்-நம்முடைய—இவ்வாய்மகனது-இந்தச்சி
வந்தபிள்ளையினது—இயல்பு-தன்மைகளை—நீயிடம்பாபெய்ன்-நீ
சொல்வாபென்றுகேட்க—அவன்மெறிந்து-அந்நிராங்காரஞராய்ந்து
—சைவாகமமும்-சிவாகமங்களாலும்—ஆரணமும்-வேதங்களாலும்
—சாற்றற்றகரிய-சொல்லுத்தகருமையாகிய—நம்மகவை-நம்மு
டைய குழந்தையினதுதன்மையை—எவ்வாறுணாப்பன்யான்-யா
னெப்படிசொல்லுவேன்—மடவாபென்று-மாதேபென்று—விய
ந்துகூறுவான்-அதிசயித்துச் சொல்லுவான். எ-று. (௩௪)

நாம்பார்க்குமுலியாகாமனம்பாநிகுழவியாயினான் *
நிமபாநிகடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறையோனுந் *
நாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்றானையயிதற்கில்லை *
காம்பாநிபுரிந்ததனையதோட்கனிவாய்த்தடங்களுயென்றான். (௩௫)

(இ-ள்.) காம்பாநிபுரிந்ததனையதோள்-மூங்கிலினுற்செய்ததை
பொத்ததோளையும்—கனிவாய்-கொவைக்கனியையொத்தவாயையும்
—தடங்களுய்-விசாலமாகிய கண்களையுமுடைய எஞ்ஞானியை—
நாம்—பார்க்குமுலியாகாமல்-பூமியிற்குமுந்தையாகப்பிறவாமல்—
நமபாநிகுழவியாயினான்-நம்மிடத்திற் குழந்தையாகப் பிறந்தவன்
—திடபாநிகடலிற்றுயில்வோனுந்-மதுரமாகியபாநிகடலில் நித்தி
னைசெய்யுந்நிரமனும்—செந்தாமரைமேல்—உறையோனும்-வா
சஞ்செய்யும்பிரமனும்—பார்க்கரிய-காணக்கூடாத—அடிமுடியோ
ன்றானை-அடியையுமுடியையுமுடையபரமசிவனை(இவன்)—ஐயமி
தற்கில்லை-இதற்குச்சந்தேகமில்லை—என்றான். எ-று. நாம்-அசை.

ஆன்மபல்செய்சையோகத்தல்நித்தவயோகத்தினு *
லின்மபொழுதிற்றன்மகனையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டித் *
தோன்றுபுவகைக்கடற்படிந்தாள்குஞ்ஞானித்தாய்புகம்பொன்மலை
போன்றுவளர்ந்துமருங்குன்மிடிபோக்கவறியாவிளமுலையாய். (௩௬)

(இ-ள்.) புகம்பொன்மலைபோன்று-பசியபொன்மலையைப்பொத்

து—வளர்ந்தும்—மருங்குன்மிடி இடையின்வறுமைமைய—போக்க
வறியா - நீக்கவறியாத — இளமுலையாய் - இளமையாகிய முலையை
புடைய மாயை - சுஞ்ஞானித்தாய்— ஆன்மயம்செய் - மிகுந்
த மயக்கத்தைச்செய்யு - சையோகத்தன்றி - புணர்ச்சியிலுலல்
லாமல் — தவறியாகத்தினால் — கூற்றப்பொழுதில் - பெற்றப்பொழுதி
ல்— தன்மகனை— சான்றோனெனக்கேட்டு பெரியோனென்றசொ
லக்கேட்டதனால் — தோன்றுத் - உண்டாகிய—உவகைக்கடற்படிநீ
தான்—சந்தோஷிக்கடலில்முழங்கினான் - ஏ-றுஇருந்து-அசை. (௬௪)

(வேறு.)

மத்ததெஞ்சகமோடுதம்மதியினுன்றையறைந்திது - *
மெய்த்துறும்பொருளென்றதைவேதமாகமமோதுமென் - *
றுத்திகொண்டிசையெதெனிரொன்றைநினைச்செய்சமயர்தம் - *
பித்தையல்லெனாமல்லமாப்பிரபுவனும்பெயரிட்டனர். (௬௫)

(இ ள்) மத்ததெஞ்சகமோடு - மயக்கம்பொருந்திய மனதினுட
னே— தம்மதியின் - தங்கள்புத்தியினால் — ஒன்றையறைந்து - ஒரு
பொருளைச்சொல்லி— இது- இதுவே—மெய்த்துறும்பொருளென்
து - உண்மைப்பொருளென்று— அதை அப்பொருளை— வேதமா
கமமோதுமென்று - வேதமாகங்கள் சொல்லுமென்று — உத்திகொ
ண்டிசையெது - யுத்தியினுற்சொல்லி — எதுரொன்றை - பிரத்தியகக்
மன்கியவொருபொருளை— நினைத்தெய்சமயர்தம் - தூஷிக்கின்றசம
யவாதகளின் — பித்தையல்லெனும் - மயக்கத்தையல்லவென்றுசொ
ல்லும்—அல்லமாப்பிரபுவனும்பெயரிட்டனர். ஏ-று (௬௬)

வினையினுலொருவன் நருமேனியாளனலாதொரு - - *
மனிதனாகிநடித்திடுமடிவருதலில்லம - - - *
வினையுமாறுதவழ்ந்துபின்னின்றுமெல்லநடந்துபோய் - - *
வினையுமாமணிமாளிகைமறுகிஞாடல்பயின்றனன். - (௬௭)

(இ-ள்-)வினையினுலொருவன் நரும்-கடவுள் இருவினைகளைக்கொண்
டுகொடுக்கப்பட்ட—மேனியாளனலாது-உருவமுடையவனல்லாமல்
—ஒருமனிதனாகிநடித்திடும் - அக்கடவுள்தானேயொருமனிதனாகியா
டிக்காட்டும்— வடிவதலில் - திருவருவையுடையவருதலினால் — அ
ல்லமன்—வினையுமாறு-வினைத்தபடி—தவழ்ந்து—பின்னின்று-பின்

புதின்று—மெல்லநடந் துபாய்—வணையுமாமணிமாணிகை - மா
ணிக்கங்களாற் செய்தபெரிய உபரிகைகையுடைய — மறுகில் -
ளீதியில்—ஆடல்பயின் தன்ன—திருவினையாடற்செய்தான். எ-று.
வருகவெங்கடமாவியேவருககண் ணுகர்முதமே - - - *
வருகவெங்குலதீபமேவருககேடறு செல்வமே - - - *
வருகபாசவிஞ்சனேவருகஞானவினோதனே - - - *
வருகவென் றனையுளமகிழ்ந் திடவந் துமேல்விழும்மலன். (௩௯)

(இ ள்.) வருகவெங்கடமாவியே - வரக்கடவாயெங்களுடைய
புயிரோ— வருககண் ணுகர்முதமே - வரக்கடவாய் கண்ணுலுண் ணு
மமிர்தமே— வருக-வரக்கடவாய்— எங்குலதீபமே—வருக-வரக்
கடவாய்— கேடறு செல்வமே - செடாதஐசுவரியமே— வருக-
வரக்கடவாய்— பாசவிஞ்சனே-பாசத்தைகெடுப்பவனே— வரு
க-வரக்கடவாய்— ஞானவினோதனே - ஞானவினையாட்டையுடைய
வனே— வருகவென்று - வரக்கடவாயென்று சொல்லி — அனே -
சுஞ்ஞானித்தாய்— உளமகிழ்ந்திட- உள்ளஞ்சந்தோஷிக்க— வந்
துமேல்விழும்-மேலேவந் துவிழுவான் — அல்மன். எ-று. (௩௯)
மாயையாலுளவாகியவடிவநாமமழித்துள - - - *
தாயவோர்பிரமந்தனையறியுமாறறிவித்தல்போன் - - - *
மேயபேதையர்மணலமைவிடுதாள் கொடழித்தனன் - - - *
போயுலாவுவன்மானிடன்போலவேவினையாடுவோன். - (சய)

(இ-ள்) மானிடன்போலவே- மனிதனைப்போலவே—வினையா
டுவோன் - திருவினையாடல்செய்யுமல்மன்— மாயையாலுளவாகி
ய-மாயையினுலுண்டாகிய—வடிவநாமமழித்து - நாமரூபங்களை
க்கெடுத்து — உளதாயவோர்பிரமந்தனை-உள்ளதாகியவொருவஸ்த
ுவை—அறியுமாறறிவித்தல்போல் - அறியும்வழியறிவித்தல்போ
ல் — மேயபேதையர்- கூடியபேதைப்பருவப்பெண்கள்— மண
லமை-மணலினுற்செய்த— வீடு-சிறுவீடுகளை — தாள் கொடழித்
தனன் - தனதுதிருவடிகளாலழித்து—போயுலாவுவன். எ-று.சய
நானியக்கினியங்குறுஞாலமென் றறிவித்தல்போற் - - - *
ருணுருட்டுதல்வீதியிற்றமனியச்சிதுதேரினே - - - *
யானடக்கருநெஞ்சுகமிதனையொக்குறுமென்பது - - - *
போனமக்குயிராயினோன்புதியபம்பரமாடுமால். - (சக)

(இ-ள்.) நானியக்கினியங்குறும்-நானசைகீதாலசையும்—ஞாலமென்றறிவித்தல்போல்—இவ்வுலகமென்றுதெரிவித்தலைப்போல்—நல்லிதழில்—தமனியச்சிறுதேரினை—பொன்னினாற்செய்யப்பட்டசிறுதேனா—தாதுருட்டும்—தால்செலுத்துவான்—யானடக்கருநெஞ்சகம் - யான்சேராதஉள்ளம் — இதனையொக்குறுமென்பதுபோல் - இதையொக்குமென்றுசொல்பவனைப்போல் — தமக்குயிராயினோன் - தமக்குயிராயிருக்கும்மல்லமன்—புதிய-புதிதாகிய—பம்பரமாரும்-பம்பரமாவான். எ-று. - (சக)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுதம்மானனந் தெரிவார்கள்போற் *
கூடியொண்குருவெதிர்கொடுகொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக *
ணுடியொண்கலைகற்றல்போனாடகம்பலசெய்தனன் - *
சீடுறும்பழமறைகளும்பேசரும்புகழாளனே. - (சஉ)

(இ-ள்) சீடுறும்பழமறைகளும்-பெருமைபொருந்தியபழையவேதங்களும் — பேசரும்புகழாளன் - சொல்லுதற்கரியபுகழையுடைய அல்லமன் — ஆடியொன்றெதிர்கொண்டு - எதிரொயொருகண்ணாடியைக்கொண்டு—தம்மானனந்தெரிவார்கள்போல் - தம்முடையமுகத்தைப் பார்க்கின்றவர்களைப்போல்—கூடியொண்குரு - ஞானத்தையுடைய குருவைச்சேர்ந்து — எதிர்கொடுகொண்டு-அக்குருவை யெதிரொகொண்டு — தன்பெருவிஞ்சைகள்-தன்னுடையபெரிதாகிய வித்தைகளை — நாடி-ஆராய்ந்து—ஒண்கலைகற்றல்போல் - ஒள்ளியநூல்களைக்கற்றுக்கொள்ளுதல்போல் — நாடகம்பலசெய்தனன் - பலகத்துகள்செய்தான். எ-று. - (சஉ)

தந்தைதாயுளமின்புறத்தனதுபேரருளாலின - - - *
மைந்தனாகியிருந்தொருவாலிலைநடித்தரு - - - *
ளெந்தைதானாலகெங்கணுமெய்திமக்கடம்வல்வினை - - - *
சிந்துமாறுநினைந்துதுசெப்பன்மேயினனென்பவே. - (சக)

(இ-ள்) தந்தைதாயுளமின்புற - தாய்தகப்பன் மனஞ்சந்தோஷிக - தனதுபேரருளால்-தனதுபெரிதாகியவருளினால்—இளமைந்தனாகியிருந்து-இளம்பிள்ளையாகியிருந்து—ஒருவாலிலைநடித்தருள்-ஒருபாலியலினையாட்டைவிளையாடிய — எந்தைதான் - எமது கடவுளாகிய பிரபுதேவன்— உலகெங்கணுமெய்தி - உலகமுழுமையும்போய்— மக்கடம்வல்வினை - மனிதருடையவலியபா

வங்களை— சிந்துமாறு-கெடுக்கும்படி. —நினைந்து— இதுசெப்
பன்மேயினன் - தாய்தந்தையரோ டுதுசொல்லத்தொடங்கினான்.
உங்கள் பாவனையொருமையாலுருவமாமகனாகிறா - - *

நிங்குமேவியிருந்தனனினிடந் துலகெங்கணுந் - - *

தங்குமாதவர்முதலியோர் தங்குண்ணமுடிப்பனென் - - *

தெங்களுதனியம்பவவ்விருவரும்புகல்கின்றனர். - (சச)

(இ-ள்.) உங்கள் பாவனையொருமையாலு-உங்களுடையவொருங்
குபட்டநினைப்பினால்— உருவமாமகனாகிறான் - நான் பித்திரனாகவ
டிவங்கொண்டு—இங்குமேவியிருந்தனன் - இவ்விடத்திற்குப்பொருந்
தியிருந்தேன்—இனிடந் துலகெங்கணும் - இனியுலகமுழுமையும்
போய் — தங்குமாதவர்முதலியோர் தங்கள் - அங்கங்குள்வசியாநி
ன்றமுனிவர்முதலியோர் — எண்ணமுடிப்பனென்று - நினைப்பப
நிறைவேற்றுவெனென்று — எங்களுதனியம்ப - எங்கள் கடவுளாகி
யபிரபுதேவன்சொல்ல—அவ்விருவரும்புகல்கின்றனர் - அததாய்
தந்தையரிருவருஞ்சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. - (சச)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படுமழைமுதுபுணையனாய் - - *

துறப்பின் ளீடெனுமொண்கரை தன்னுறதமிழ்வேமென - - *

மறப்பிலா விருகுவருமனமுனைந்துரைசெய்திடச் - - *

சிறப்பஞானசிகாமணிதெளியுமாறுகையாடினான் - (சரு)

(இ-ள்) பிறப்பெனுங்கடலிற்படும் - பிறவியென்னுங்கடலிலு
ண்டாகிய — ழைமுயேம் - குற்றத்தையுடையவங்களுக்கு—உறு
புணையனாய் - கிடைத்த தெப்பத்தை யொத்தவனே — துறப்
பின் - எம்மைநீங்குவையாயின்— கீடெனுமொண்கரை- மோகந
மென்னுமொள்ளிய கரையினிடத்தில் — துன்றுறதமிழ்வேமெ
ன - சேராதமுந்தி விடுவோமென்று — மறப்பிலா விருகுவரு
ம் - மறவாததாய்தந்தையரிருவரும் — மனமுனைந்துரைசெய்திட-
மனம்நைந்துசொல்ல— சிறப்ப-விளங்க— ஞானசிகாமணி- ஞா
னசிகாரத்திறமாகிய அல்லமன் — தெளியுமாறுகையாடினான்-
அவர்தெளியும்படிசொன்னான். எ-று. - (சரு)

சற்றுதும்மையகன்றிடேன்றளரன்மின்மனமென்றுநான் - - *

சொற்றதையமுமக்கெனிறுணியுமாகமயே நூல் - - *

கற்றுளோராவினுய்திராங்காரஞானிகடமையிவ - - *

ஊற்றவல்லமனக்கவனே ஹனாமினென் ஹணர்மின்களே. (சசு)

(இ - ள்-) சற்றுதும்மையகன்நிடேன் - சிதிதுபொழுதுமங்க
னைவிட்டுநீங்கமாட்டேன் - தளரன்மின்மனமென்றும் - எப்போ
துமனந் தளவேண்டாம் - நான்சொற்றதையமுமக்கெனில் -
நான்சொல்லிய துங்களுக்குச்சந்தேகமாக விருந்தால் - ஹனியு
மாகமவேதனால் - நிச்சயிக்கும்வேதாகமசாஸ்திரங்களை - சுற்று
ளோனாவினாய் - கற்றவர்களைக்கேட்டு - திரங்காரஞானிகடமை -
திரங்காரஞானிகளை - இவனுற்ற - இவ்விடத்தின்பொருத்தி
ய - அல்லமன் - அகவனேல் - நீக்குவானாகில் - உலாமினென்று -
சொல்லுங்கொன்று - உணர்மின்கள் - அறியுங்கள். எ - று. (சசு)
என்றுபொன்றுமிவ்வுடன்முதலியாவும்வெறெனநீக்குபு - *
நின்றதம்மில்வேறலென ஹநிலையை நின்னதாதான்மிய - *
மொன்றுதம்பரிசுகாசெய்யுணருவண்ணமுணர்த்தினான் *
பின்றலின்நியவல்லமாப்பிரபுவெனுங்குருராயனே. (சஎ)

(இ - ள்) பின்றலின்றிய - பின்னிடுதலில்லாத - அல்லமாப்பிரபு
வெனுங்குருராயன் - என்று - இப்படியென்றுசொல்லி - பொன்
றுமிவ்வுடன்முதல் - இறக்குமிந்தச்சரீரமுதலாகிய - யாவும்வே
றெனநீக்குபு - எவைகளையும்வேறுகத்தள்ளி - நின்றதம்மில்வேற
லென ஹம் - சேஷித்துநின்றதம்முள் வேறல்லெனக்கிற - நிறை
யைநின்று - நிலையேயிருந்து - தாதான்மியம் - ததாத்மத்வம் -
ஒன்றுதம்பரிசுகாசெய்யு - ஒன்றுந்தன்மையைச்சொல்லி - உணரு
ம்வண்ணமுணர்த்தினான் - அவாறியும்படியறிவித்தான். எ - று. சஎ.
தந்தைதாயிலனாகியதாணுவாகியசங்கரன் - *
மைந்தனும்மகவிலெனமனவருத்தமகந்தவ - *
முந்துதேசிகனெனமுத்திறல்கவுமெய்தனே - *
நந்தமாத்வரவதுலையென்றுமக்கடுத்தினர். - (சஅ)

(இ - ள்-) தந்தைதாயிலனாகிய - தாய்தந்தையிலாதானாகிய -
தாணுவாகியசங்கரன் - எல்லாவற்றிற்குமாதாமா கியபரமசிவன் -
மைந்தனாய் - பிள்ளையாகி - மகவிலெனும் - குழந்தையிலென
ன்றென ஹம் - மனவருத்தமகந்தவம் - மனோதுக்கத்தைப்போ
க்கவும் - முந்துதேசிகனாகி - தேசிகோத்தமாய் - நன்முத்திற
ல்கவும் - மேலானமுத்தியைக்கொடுக்கவும் - எய்துனார் - கிஷ்டன்

ப்பெற்றவர்கள்— இந்தமாதவரலது - இந்தமகத்தாகியதவத்தை
யுடைய நிராங்கார எஞ்ஞானிகளல்லாது— இலையென்று-வேறொ
ருவருமில்லையென்று— மக்கடுக்கினர் - உலகத்தார் துதித்தார்கள்.
ஆதலாலெழில்லமனருளி லுலுதுனின்று - - - - *

வாதமாறுநன்முத்திதான் மலைநுங்கொடியறிதியென் - - *

ரோதுனானதுபொழுதுடனிருந்தனனென்றவண் - - *

மேதைமாயயறிந்திவிமலைகூறினளென்பவே. - (சக)

(இ-ள்.) ஆதலால்— எழில் - அழகையுடைய — அல்லமனருளி
னால் - அல்லமனதுகிருபயினால்— உறுகின்றது - வருகிறது— வா
தமாறுநன்முத்திதான் - வாதுத்தவ்வலாதநல்லமோகும் — மலைத
ருங்கொடி - பார்வையே — அறிதியென்று - அறிவாயாகவென்று
— ஒதுனானன் - பரமசிவன்சொல்லினால்— அதுபொழுது - அப்
பொழுது — அவண் - அவ்விடத்து— உடனிருந்தனனென்று - நா
னுங்கூடவிருந்தேனென்று — மேதை - பேரறிவையுடையவளா
கிய— மாயயறிந்திட— விமலை— கூறினள் - சொன்னாள் - எ-று.
எள்ளெண்ணெயெனப்படரித்தனத்தெரி யென்னவாய் *
விள்ளுமென்மலர்மணமெனவிரவியெங்கணுநிற்பினும் - *

வள்ளலல்லமனன்பர்தம்மனமடைந்துவிளங்குவன் - *

தெள்ளுமின்சுவைவிம்முடாநிரண்முலைக்கணிதொழுகல்போல். (இ)

(இ-ள்) எள்ளிண்ணெயென - எள்ளினிடத்தில்தெய்ய்போலவு
ம்— படரித்தனத்தெரியென்ன - மிகுந்தகட்டைகளிடத்தில்க்கினி
போலவும்— வாய்விள்ளும் - வாய்திறக்கும் — மென்மலர்மணமெ
ன - மெல்லியமலரினிடத்துவாசனைபோலவும்— விரவி - கலந்து—
எங்கணுநிற்பினும் - எவ்விடத்துமிருந்தாலும்— வள்ளலல்லமன் -
கொடையையுடையோனாகிய அல்லமன்— தெள்ளுமின்சுவைவிம்
மு-தெள்ளியவினியசுவையிருந்த— பால்-பாலானது— தூண்முலை
க்கணில் - திரண்டமுலையினிடத்தில் — ஒழுகல்போல் — அன்
பர்தம் - அடியார்களுடைய — மனமடைந்து - மனதிலிருந்து—
விளங்குவன் - காணப்படுவன். - எ-று. - - - - (இ)

விமலைகதி-முற்றுப்பெற்றது.

ஆக - சதி - கூறு - திருவிருத்தங்கள் - ௩௫௪.

ஏ ழா வ து -

மாயை கோலாகலகதி.

நல்லெழில் விமலையின் ன்ண நவின்நிட - - *

முல்லைவெண் ணைகவரு முயற்சி யெண்ணியே *

புல்லுவனவனையென் றெழுந்த போதினி - *

அல்லமனகன்றமை யறியக் கூறுவாம். - - (க)

(இ-ள்.) நல்லெழில்விமலை - சிறந்த அழகையுடையவிமலை —
உன்னணம்-இப்படியாக—நவின்நிட-சொல்ல—முல்லைவெண் ண்
கை-முல்லை யரும்பையொத்தவெள்ளியதந்தங்களை யுடையமாயை
—வருமுயற்சியெண்ணியே - தான்வந்தகாரியத்தையாலாசித்து
—புல்லுவனவனையென்று - அவனைப்பிடித்துக் கொள்ளுவெனெ
ன்று— எழுந்தபோதினில் — அல்லமனகன்றமை - அல்லமன்னிங்
கினதன்மையை— அறியக்கூறுவாம் - யாவருமறியச்சொல்லுவா
ம். ஏ-று. - - - - - (க)

முனிழ்மதியணிபவன் முதல்விக் கோதிய - *

வகைபெற விமலைதான் வகுப்ப மாயைகேட் - *

டகநெகிழ் வுற்றுநா மல்லமப் பெருந் - *

தகைதனை யடைவதெவ் வாறுசாந் றென்றாள். (உ)

(இ-ள்.) முனிழ்மதியணிபவன் - பாலசந்திரனைச் சூடியபரமசிவன்—
முதல்விக் கோதிய - பார்வதிக்குச்சொல்லியசரித்திரத்தை — வகை
பெற - விரிவுதோன் — விமலைதான்வகுப்ப - விமலைசொல்ல—மா
யைகேட்டு—அகநெகிழ்வுற்று - மனந்தளர்ந்து—நாம்— அல்லம
ப்பெருந்தகைதனை - அல்லமனென்னும்பெரியோனை — அடைவ
தெவ்வாறு - சேர்வதெப்படி — சாந்நென்றாள் - சொல்லென்று
சொன்னாள். ஏ-று. - - - - - (உ)

மழுவல முயரிய வள்ளல் வந்தனை - - *

யழகுற வியற்றினை யாயி னல்லமன் - *

விழிபெதிர் தோன்றி நீமனத்து வேண்டிய - *

தொழிவற நஞ்ஞவ னுணக்கென் ரோதினாள் - (௩)

(இ-ள்-) மழுவுலமுயரிய - வலது பால்மழுவையணிந்த - வளர்
எல்-பரமசிவனை—அழகுற - அழகுபெற — வந்தனையியற்றினை
யாயின்- பூசைசெய்வாயாகில்— அல்லடன் — விழிபெதிர் தோன்
றி- கண்முன்னேவந்து — நீமனத்துவேண்டியது - நீமனத்தினிட
த்தில்விருப்பியதை— ஒழிவறநஞ்ஞவ னுணக்கென்றோதினாள் - உன்
க்குத்தவறாது கொடுப்பனென்று சொன்னாள். எ-று. (௩)

முதல்விநீயுரைசெயுமுன்னமேயருண் - *

மதுகைநாயகன் றனைவழிபட்டேத்தினே - - *

னதுதரும்பயனிலையறிந்துளேனெனப் - *

புதுமயன்முழ்கினாள் புலர்ந்துகூறினாள் - (ச)

(இ-ள்-) முதல்வி - தலைவியாகியவிமலையே— நீயுரைசெயுமுன்
னமே - நீசொல்லுமுன்னமே — அருண்மதுகைநாயகன் றனை-
அருளையுடையமதுகைசுரனை — வழிபட்டேத்தினேன் - பூசைசெ
ய்துதுதித்தேன்— அதுதரும்பயனிலை- அப்பூசைகொடுக்கும்பிர
யோசனமில்லை— அறிந்துளேனென-அறிந்திருக்கின்றேனென்று
—புதுமயன்முழ்கினாள் - புதியமயக்கங் கொண்டவளாகியமாயை
- புலர்ந்துகூறினாள் - மனம்வாடிச்சொன்னாள். எ-று- (ச)

வெருவறவிவளவிழியிலாமையாற் - *

பரசிவபூசனைப்பயனிலென்றன - - *

எரகரவென்றுகாதங்கைவைத்திஃ - - *

துரைசெயும்விமலதன் னுளங்கலங்கியே - (௫)

(இ-ள்-) இவள்- இம்மாயை— வெருவற-அச்சமின்றி—அகவி
ழியிலாமையால் - ஞானநேத்திரமில்லாமையால் — பரசிவபூசனை
— பயனிலென்றன - பிரயோசனமில்லையென்றுசொன்னாள்
—அரகரவென்று— காதங்கைவைத்து - காததள்ளங்கையால்மு
டிக்கொண்டு— விமலை— உளங்கலங்கி - மனங்கலங்கி—இஃதுரை
செயும் - இதுசொல்லுவாள். எ-று. - - - (௫)

பயனிலையருச்சனைப்பயின்றுமென்றனை - *

யயனரிமுதலியவமரர்க்காயினு - - *

நயமொழிசதாசிவநாதன் பூசனை - - *

முயலுதலன்றியோனென்னமுற்றுமோ. - (௬)

(இ-ள்.) அருச்சுணையின் தும்-சிவபூசைசெய்தும்—பயனிலை-
பிரயோசனமில்கை—என்றனை—என்றுசொன்னாய்—அயனரிமுத
லிப-பிரமலிஷ்டினுக்கள்முதலாகிப—அமரசர்க்காரினும்—தேவர்க
ளுக்காலும்—நயமொழி-விருப்பத்தோடு—சதாசிவனாதல்பூச
னை—முயலுதலன்றி-செய்தவன்றி—ஒரெண்ணமுற்றுமோ-ஓர்
எண்ணமாவதுநிறைவேறுமோ. எ-து. - (௬)

வாசவன்ரீபயன்வானநாட்டுளோர் - *

பாசமின்முனிவர்பலருமண்ணிடைப் - *

பூசனைவிதிமுறைபுரிந்தவாலயங் - *

காசணியங்குலாப்காண்கிலாய்கொலோ - (௭)

(இ-ள்) காசணியங்குலாப-மேகலையையணிந்தஅல்குலையுடை
யமாயெய—வாசவன்-தேவேந்திரனும்—அயன்-பிரமனும்—
அரி-விஷ்ணுவும்—வானநாட்டுளோர்-மற்றைத்தேவர்களும்—
பாசமில்-பந்தயில்லாத—முனிவர்பலரும்-பலமுனிவர்களுள்—
மண்ணிடை-பூமியினிடத்திங்—பூசனை-சிவபூசை—விதிமுறை-
ஆகமப்படி—புரிந்த-செய்த—ஆலயம்-கிலாலயங்களை—காண்
கிலாய்கொல்-பார்த்ததில்லையா. எ-து. - (௭)

மலைமகள்சூரமகளிர்பாற்கட - *

லலைமகள்முனிவரில்லறக்கிழத்தியர் - *

கலைமகள்விழிநுதற்கடவுட்பூசையா - *

னிலைமைகளடைந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ. (௮)

(இ-ள்.) மலைமகள்-உமாதேவியும்—சூரமகளிர்-தெய்வப்பெ
ண்களும்—பார்க்கடலலைமகள்-திருப்பாற்கடலிற்றென்றியதிரு
மகளும்—முனிவரில்லறக்கிழத்தியர்-மாதவர்மனைவியரும்—கலை
மகள்-சர்ஸுவதியும்—விழிநுதற்கடவுட்பூசையால்-நெற்றிக்க
ண்ணையுடையபரமசிவன்பூசையினால்—நிலைமைகளடைந்தமை-
பதங்கள்பெற்றதன்மையை—நினைந்திலாய்-சுந்திக்கவில்லை. எ-து.

சீததியுமாயுருஞ்சிறப்புங்காமிய - *

புத்தியரடைவரப்புத்திநீக்கினோர் - *

முத்தியையடைவொம்முதல்வன்பூசையாற் - *

சத்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருங்குலாய். (௯)

(இ-ள்) தளர்மநம்பு சூலாய் - தளர்கின்ற இடைபடியுடைய மாயையே— எமமுதல்வன்புரையால்- எமதுதலைவனாகிய பரமசிவனதுபுரையினால்— சித்தையும்- அட்டமாசித்திகளையும் — ஆயுளும்- வாழ்நாளையும்— கிறப்பும்- மெய்மைமையையும் — காமியபுத்தியர்- காமியக் களில்விருப்பமுடையவர்— அடைவர்- பெறுவார்கள் — அப்புத்திநீக்கினார்- அக்காமியத்தைவிரும்பாதவர்கள் — முத்தியையடைவர்- மோகத்தைவிட்டுப் பெறுவார்கள் — சத்தியஞ்சத்தியம். எ-று.

காமியமாவது - இம்மையில் செல்வம்மக்கட்பேறு முதலியவையும், மறுமையில் சுவர்க்காடீடோக்களுமாம். - - (க)

பீடுறு மாண்டப் பிறப்பு வாய்த் தூறல் - - *

லேடவிழ்மலரினா லிறையைப்புகிபார் - - *

பாடமைநாளெலாம் பாழ்மறைப்பவர் - - *

மூடரை பெண்ணுங்காண்புந்நிற்போ - (ங)

(இ-ள்.) பீடுறும்- திடத்தநீரிய— மாண்டப்பிறப்பு வாய்த் தூறல் - மணிதப்பிறவினைடைத்து— நல்லேடவிழ்மலரினால்- இத்தீயங்களிலிரியாதீந் நல்லபுஷ்பங்களினால் — இறையைப்புகிபார்- சிவனைப்புகைசெய்பாராந்— பாடமைநாளெலாம் - பெருமைபொருந்தியுமதங்களையுடையெல்லாம் — பாழ்க்கிறைப்பவர் — மூடரையெண்ணுங்கால் - அறிவில்லாதவர்களை யெண்ணுமிடத்தில்—முந்நிற்பார்- முதலிலெண்ணப்படுவார்கள் எ-று. - (ங)

காம்படு தோளிமுக் கண்ணன் ருண்மலர் - - *

தேம்படு மலர்கொடுபுகை செய்பவர் - - *

பாம்பொடு பழகிலாப் பரமனென்றவர் - - *

பூம்பத மனமகிழ்ந் துலகம் போற்றுமே. - (பக)

(இ-ள்.) காம்படுதோளி-மூங்கிலவென்றதோள்களையுடையமாயையே— முக்கண்ணன்- மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனது — தாண்மலர்- பாததாமரைகளை— தேம்படுமலர்கொடு- வாசனைபொருந்தியபுஷ்பங்களைக்கொண்டு— புகைசெய்பவர்- அருச்சிக்கின்றவர்களை— பாம்பொடுபழகிலாப்பரமனென்று- சற்பாபரணுமில்லாதசிவனென்று— அவர்பூம்பதம் - அவர்களுடையபொலிவாகியபாதத்தை—மனமகிழ்ந்து-மனஞ்சந்தோஷித்து— உலகம்போற்றும்- உலகத்தார் துதிப்பார்கள். எ-று. - - (பக)

நோய்ப்பிறப் பிலாதகண் ணுதலைப் பூசியா - ※
 வாய்ப்புறத் தலைக்கொரு மதிபெறு நர - ※
 னாய்ப்பிறப் புற்றதி னறிஞ றொள்ளு - ※
 நாய்ப்பிறப் பாற்றவு நன்று நன்றோ. - (௮௨)

(இ-ள்.) நோய்ப்பிறப்பிலாத-நோய்ப்பிறப்புமில்லாத — கண் ணுதலை-பரமசிவனை—பூசியா-பூசையெனது — தலைக்கு—வாய் புற-பொருந்த—ஒருமதிபெறு-ஒருசந்திரனைப்பெற்றுக்கொ ள்ளாத—நானாய்-மனிதனாய்—பிறப்புற்றதின்-பிறப்படைந்திரு த்தலைப்பார்க்கினும்—அறிஞர்-பெரியோர்களால்—என்றா—இக முப்படாத—நாய்ப்பிறப்பு—ஆற்றவும்-மிகவும்—நன்றுநன்று. எ-று. தலைக்கொருமதிபெறல்-சிவசாரூப்பியம்பெறுதல். (௮௨)

பொருவிலி யாகமம் புகன்ற மந்திரச் - ※
 கிரியைகள் வழுவறக் கிளக்கு நல்லருட் - ※
 குருபர னருளினுற் கொண்டு செய்குநர் - ※
 பரசிவ பூசனைப் பயனை நண்ணுவார் - (௮௩)

(இ-ள்.) பொருவிலியாகமம் ஒப்பில்லாதசிவாகமங்களில் —பு கன்ற-சொல்லிய—மந்திரக்கிரியைகள்-மந்திரங்களையுங் கிரியைக ளையும்—வழுவறக்கிளக்கும்-குற்றமறவுபடுத்திக்கும்—நல்லருட் குருபரன்-அருளையுடையநல்லவாசாரியன்—அருளினால்-அனுக் கிரகத்தினால்—கொண்டு-பெற்றுக்கொண்டு—செய்குநர்-பூசையெ ய்கின்றவர்கள் — பரசிவபூசனை-மேலாகியசிவபூசையினது — பய னை-பிரயோசனத்தை—நண்ணுவார்-அடைவார்கள். எ-று. (௮௩)

அண்ணலைப் முகங்களு மருளு மாகம - ※
 நண்ணிய விதிமுறை நன்கு செய்யினு - ※
 மெண்ணரு மன்புளத் தில்லையெ யெனிற் - ※
 பண்ணிய பூசனை பயன் தராதோ - (௮௪)

(இ-ள்.) அண்ணல்-பரமசிவனது—ஐம்புகங்களும்—அருளு மாகமம்-தந்தவாகமத்தில்—நண்ணிய-பொருந்திய—விதிமுறை- விதிப்படி—நன்குசெய்யினும்-தவறாதுசெய்தாலும்—எண்ணரு மன்பு-அளவிடப்படாதவன்பானது—உளத்து-உள்ளத்தினிட த்து—இல்லையெயெனில்-இல்லையாகில்—பண்ணியபூசனை—பய ன்மராதது-பிரயோசனத்தைக்கொடுக்காது. எ-று. (௮௪)

பூசைசெய் தண்ணையும் பூசிக்கப் படு - *
 மீசன தியல்பையு மிறைவன் பூசைசெய் - *
 யாசறு பொருளையு மறிவறிந் துயர் - *
 தேசிக னருளிஞாந் தெனிய வேண்டிமால். (மரு)

(இ-ள்.) பூசைசெய்- அருச்சிககின்ற — தண்ணையும்— பூசிக்க
 பபடும்- தண்ணைப்பூசைசெய்யப்பட்ட—நுசனதியல்பையும்- பரம
 சிவனதுதன்மையையும்— இறைவன்பூசைசெய் - பரமசிவனதுபூ
 சைக்குவேண்டிய— ஆசறுபொருளையும்- குற்றமற்றதிரவியங்களை
 யும்—அறிவறிந் துயர்- அறிபத்தக்கவைகளையறிந் துயர்ந்த—தேசி
 கனருளிஞால்-ஆசாரியனது அனுக்கிரகத்தினால்—தெனியவேண்டும்-
 அறிபவேண்டும் எ-று. - - - - (மரு)

மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ - *
 சிந்தனைபுறவிடயத்திற்கென்றதோ - *
 பைந்தொடி பூசனைபயனிலென்றுநீ - *
 நிந்தனைசெய்ததென்னிகழ்த்துவாயென்றாள். (மௌ)

(இ-ள்.) மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ-மந்திரதந்திரங்களில்
 குற்றங்கள்வந்தனவோ—சிந்தனை-மனது—புறவிடயத்திற்கென்
 றதேடி-வெளிப்புலன்களிற்போயிற்றோ—பைந்தொடி- பசியவளை
 யலையுடையமாயையே—பூசனை-சிவபூசை—பயனிலென்று- பிர
 யோசனமில்லைபென்று — நீநிந்தனைசெய்தது—என்-என்னகார
 ணம்—நிகழ்த்துவாயென்றாள் - சொல்லுவாயென்றுசொன்னாள்,
 என்றுநல்லவிமலைமாதியம்பப்பூசையால் - *
 வென்றிகொளல்லமன்விழியிற்றோன்றிய - *
 நன்றியைபறித்திலணமுவிநிறைவால் - *
 வன்றுயர்மனமுறமாயைகூறுவாள். - (மௌ)

(இ-ள்) என்று-இப்படியென்று—நல்லவிமலைமாத- நல்லவிம
 லையானவள்—இயம்ப- சொல்ல—பூசையால் - தான்செய்தசிவபூ
 சையால்—வென்றிகொளல்லமன்-மாயையைக்கடந்தவல்லமன்—
 விழியிற்றோன்றிய- கண்ணிற்காணப்பட்ட—நன்றியை-உதவியை
 —அறிந்தினள்- அறிபாதவராய் —நமுவிநிறைவால் - அவ்வல்லமன்
 தன்கையிலகப்படாமையால் —வன்றுயர்- மிகுந்ததுன்பம்—மன
 முற-மனத்திற்பொருந்த—மாயைகூறுவாள்-மரபைசொல்லுவாள்

(வேறு.)

ஒன்றையுமுணர்ச்சிலேனெங்குருவுரைத்தவாற்றா - *

விண்மளவிலிங்கபூசையியநீறியும்பயனென்றிலலை - *

பெண்மனள்பாவமுந்நோர்க்கிருமறையுபதேசிப்ப - *

தன்நிவண்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோர். (யஅ.)

(இ-ள்) ஒன்றையும்-வேறொன்றையும்-உணர்ச்சிலேனென்றான்-நான்நினைத்ததில்லை-எங்குரு-எங்களாசாரியன்-உரைத்தவாற்றால்-சொன்னதெநியால்-இன்றளவுநின்றையவரைக்கும்-இலிங்கபூசை-சிவபூசையை-இயற்றியும்-செய்தும்-பயனென்றிலலை-பிரயோசனமொன்றுமில்லை-என்மனள்-என்றுசொன்னாள்-பருவமுந்நோர்க்கு-பக்குவப்பட்டுடோர்களுக்கு-இருமறை-பெரியமந்திரங்களை-உபதேசிப்பதன்றி-உபதேசிப்பதல்லாது-வன்மனிதர்க்கோதின்-அபக்குவர்க்குபதேசித்தால்-அதுபயன்படுவதுண்டோ-அதுபிரயோசனப்படுமோ. எ-று. - (யஅ)

நெறிபலமுறையுரைத்துநினைந்திலளதனையந்தோ - *

மறுகுறுமனத்தளக்கிமாயைமால்கொண்டிருந்தா - *

ளநிவிவர்க்கறிவிட்டார்தாமறிவிராவொன்று - *

வெறிமலர்வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளர்ந்து (யஅ)

(இ-ள்) நெறிபலமுறையுரைத்தும் - பலநெறிகளைமுறையாகச்சொல்லியும்-நினைந்திலளதனை-அக்காரியத்தை ஆலோசித்திலள்-அந்தோ-ஐயோ-மறுகுறுமனத்தளக்கி-கலங்கியமனதையுடையவளாகி-மாயை-மால்கொண்டிருந்தாள்-மயக்கங்கொண்டிருந்தாள்-அறிவிலர்க்கு-அறிவில்லாதவர்களுக்கு-அறிவிப்பார்-அறிவுக்கின்றவர்கள்-அறிவிலராவொன்று-அறிவில்லாதவராவொன்று-வெறிமலர்-வாசனைபொருந்திய மலையைணிந்த-வணர்-தாழ்ந்த-வார்-நீண்ட-கூந்தல்-அளகத்தையுடைய-விமலை-தன்மனந்தளர்ந்து-தன்மனஞ்சோர்ந்து. எ-று. (யஅ)

இவண்மனங்கவனிந்நுந்ததிதனைநானறிவென்று - *

குறிமுலைவிமலைசொல்வாங்கோற்றொடிமடந்தாய்நிண்மே - *

லவிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்மனக்கு - *

நவிவூதிமறையேலன்னைநகமகளாணையென்றாள். - (உய)

(இ-ள்) இவண்மனம்-இம்மாயையினதுமனம்-கவனிந்நுந்த

து - கவலைகொண்டிருந்தது — இதனை நானறிவென்று - இக்காரியத்
தைநான் தெரிந்துகொள்வேனென்று — குவிமுலை - குவிந்தமுலை
யையுடைய — விமலைசொல்வாள் — கோற்றொழிமடந்தாய் - அழகி
யவளையையுடையமாயையே — நிண்டேல் - உண்டேல் — அவிழ்ம
லம்பு - விரிந்தபுஷ்பயாணம் — பட்டதாயிருந்தன்று - பட்டதாயி
ருந்தது — எண்கு — நவிலுதி - சொல்வாய் — மறையேல் - ஒளிச்ச
வேண்டாம் — அன்னை - தாயாகிய — நகமகள் - பார்வதியினது —
ஆணையென்றாள். எ. அ. (௨௦)

ஆணையெவருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற - *
தாணுவுமுளம்விரும்புந்தண்ணுமைத்தொழிலாண்கண்கட - *

சுண்ணைமுடிவில்க்காருருவன்வந்தன்னன்னனைக் - *

காணலுமெனைநான்காணென்றன்கற்றார்போல. (௨௧)

(இ-ள்.) ஆணையெவருவி - ஆணைக்குப்பயந்து — மாயை — அம்
பலத்தாடாநின்ற - சிதம்பரத்தில்தீடனஞ்செய்கின்ற — தாணுவும் -
சபாபதியும் — உளமவிரும்பும் - மனதிலாசைகளாரும் — தண்
னுமைத்தொழிலாண் - மத்தளத்தொழிலையுடையவனும் — கண்கட
கு - கண்களுக்கு — உண்ணும் - ஆகாரமென்றுசொல்லத்தக்க —
அழகின்மிக்கான் - அழகின்மிகுந்தவனுமாகிய — ஒருவன் — வந்தன
ன் - வந்தான் — அன்னனை - அத்தன்மையையுடையவனை — காணலு
ம் - கண்டவளவில் — எனைநான்காணென் - நானென்னைக்காணென் —
என்றனள் - என்றுசொன்னாள் — கற்றார்போல - ஞானிகள்போல.

அல்லமனையசூமமவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக் - *

கல்லுருகுறுது முக்கட்கடவுருக்கன்றிமேரு - *

வில்லுருவாவதுண்டோவிளங்கிழாய்நின்னைக்காணு - *

நல்வினையொன்றிருப்பதாணுயிர்தரித்தேனென்றாள். (௨௨)

(இ-ள்.) அனையனாம் - அத்தன்மையையுடையவனதுபெயர் —
அல்லமன் — அவன் நனக்கலது - அவனுக்கல்லாது — என்னெஞ்சக்
கல் - என்மனமாகியகல் — உருகுறுது - உருகாது — முக்கட்கடவுரு
க்கன்றி - மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனுக்கல்லாது — மேரு —
வில்லுருவாவதுண்டோ - வில்வடிவாகுமோ — விளங்கிழாய் - விளங்
குக்கின்ற ஆபரணத்தையுடையவிமலையே — நின்னைக்காணும் - உன்
னைப்பார்க்கவேண்டிய — நல்வினையொன்றிருப்ப - புண்ணியமொ

ன்றிருத்தலால் — நாணுயிர்தறித்தேனென்றான் - நாணுயிரோடிருந்
தேனென்றான் - எ -று - - - (உஉ)

நீநவிலல்லமன் வேனெடுங்கண்வாணுதன்மடந்தாய் - - *

நானவிலல்லமன் ருனச்சமுன் நனக்குத்தக்க - - *

மாண்டவடிவங்கொண்டுவந்தனன்போலுமன்னான் - *

ஞானநல்விழியினன்றிநயந்ததுதன் னுண்மைகாட்டான் (உரு)

(இ-ள்.) வேனெடுங்கண் - வேல்போன்றநெடியகண்களையும் —
வாணுதல் ஒளிபொருந்தியநெற்றியையுமுடைய — மடந்தாய் - மா
பையே — நீநவிலல்லமன் - நீசொல்லியவல்லமன் — நானவிலல்லம
ன்றான் - நான் சொல்லியவல்லமனே — நச்சமுன் நனக்குத்தக்க - வி
ருமபுமுனக்கேற்க — மாண்டவடிவங்கொண்டு - மணிதவடிவங்கொ
ண்டு — வந்தனன்போலும் — அன்னான் - அவ்வல்லமன் — ஞானநல்
விழியினன்றி - நல்லஞானநெத்திரங்களுக்கல்லாது — நயந்து - விரு
ப்பி — தன்னுண்மைகாட்டான் - தன்மெய்வடிவத்தைக்காட்டான்.

என்னநல்விமலைகூறநவிலங்கிலெடுநடுவேற்கண்ணி - *

தன்னிகரல்லமன்சச்சிதாநந்தசம்படுவென்ற - *

யன்னவனவனியன்முன்மத்தளவல்லமன்காண் - *

முன்னொழியின்மயங்கொழிந்தனையணங்கேயென்றான் (உச)

(இ-ள்.) என்ன - இப்படியென்று — நல்விமலைகூற - நல்லவிமலை
சொல்ல — இலங்கிலை - பிரகாசியாநின்றவிலைபோன்ற — நெடுவேற்
கண்ணி - நெடியவேலையொத்தகண்களையுடையமாயை — தன்னிகர
ல்லமன் - தனக்குத்தானையொத்தவல்லமன் - சச்சிதானந்தசம்படுவெ
ன்றான் - சச்சிதானந்தவடிவமாகிபுகிவெனன்றான் — அன்னவனவன் -
அத்தன்மையையுடையவனவன் — இவன்றான் - மத்தளவல்லமன்
காண் - மத்தளத்தொழிலையுடையஅல்லமன் — முன்னொழியின்மயங்க
- முன்னும்பின்னுமயங்க — மொழிந்தனை - சொன்னான் — அணங்
கேயென்றான் - விமலையேயென்றான். எ -று. - - (உச)

வேண்டியவடிவங்கொண்டுவேண்டியவாறுசெய்ய - *

மாண்டருளல்லமந்தீதாமென்றுமாகாதென்று - *

கோண்டருதினதுநெஞ்சாற்றித்திட்டப்படுவதுண்டோ *

பூண்டுகழிளமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னான்.

(இ-ள்.) வேண்டியவடிவங்கொண்டு - தான்விரும்பியஉருவத்தைக்

தொண்டி - வேண்டியதொன்றைக் கையாண்டு வந்ததப்படிசெய்யுந் - ஆண்டிருஷிலமற்றகு - பரவலாயும் அழகமானதொண்டிருநா நின்றஅல்லமனக்கு - நுகரவுமண் டும் இச்சாரியபாருமென் டும் - ஆகாதென்றும் - இச்சாரியமாதொருந் டும் - தோண்டருமாறுபட்ட - நினதுநெஞ்சால் - உன்மனதினல் - குறித்திடப்படுவதுண்டோ - நிச்சயிக்கத்துமோ - பூண்டுகழ் - ஆபாணங்கள் விளக்குகின்ற - இளமென்கொங்கை - இரண்டொருந் தீய்ப் பிருதுவாசியுமுடையுடைய - பொற்றொடி - பொன் லீனையுடையணிந்தமாயையே - ஏன்றுசொல்லுள் .

0687 1908 * *

கருத்துறுமனையன் றன்னை க்காட்டுவதென்று நினை

புலாதிதருளினையெனென்னவுணர்ந்ததறிவுரியெனன்று - *

விதசித்தித்வஞயினஜ்ஞஸ்நிறவீணைக்காண்டடுவன்றாள். (உக)

(இ-ள்.) தருக்கநிஷ்ணுடனுரைத்தல் - உன் னுடன்தர்க்கித்துப்பே
 ண்தல் - தகாது - இனி-இனிமேலுஞ் சூரங்கில் - நடனசாலையில் - என்
 றுள்தருத்தியும் - என்மனத்தின்பொருத்தியு - அனைபுந் தன்னை - அவ்
 ஷல்லபுனை - தூட்டுவல் - தூட்டுதினென் - கண்டுநீ - நீ அவனைய்பார்
 த்து - பின்பு - உரைத்தருளினையுணன் னு - இத்தன்மைபடுவென்று
 சொல்லாயாக - உணர்ந்தது - (புலதூல்களிலும்) ஆராய்ந்து - அறிவரி
 யெனன்று - அறிதற்கரிபடுவென்து - தெரித்தவனுயின் - நீமுன்னநி
 வித்தவனேயாகில் - அன்னுள் நிறவினை - அப்படிப்பட்டவனது வல்ல
 மையை - காண்படுவென்று - பார்ப்பேடுவென்று சொன்னாள். எ.று.

தண்டுக்காண்மணியிள் துண்டுகாட்டுதற்குமிந் துளோரைத் *

கொண்டு செல்பவர் போலிவந்த கோஜைப்புயல் தொண்டேவி
ப், பண்டுதெய்வசைக்கெய்தும்பறிகுபோன்மதளிர்சூழத் *
தொண்டையங்கனிவாழ்மரையுசுடர்மணிக்கேரயிலுப்க்காள்.

(இ-ள்.) தண்டுதொண்டாணிநின் தண்டை-பார் துப்புநெறி தங்கொன் றொழாத்தினத்தின் குணத்தினை - துடித்திரு-அறித்து சொல்வதற்கு - அறிந்து கொண்டு தெரிந்தவுத்தினை - தொண்டுசெய்யுள்போல-அ டைத்துக்கொண்டு போதுமலுள்போல - வந்ததொடுதையை - கைவிடா விருந்துவந் தவிழுகையை - உடன்தொண்டு-உதன்னுடனமைத்துக் கொண்டுபோய் - பண்டுமுன்பு - தனித்தவர்தெய்து - தம்பரிசுபோல்

— தான் பூசைசெய்தற்குப்போருந்தன்மைபோல்— மகளிர்குழ-மா
தர்குழந்தைவர— தொண்டையங்கனிவாய்மாயை— அழகியகோவைக்
கனிபோன்ற அகரத்தையுடைய மாயை — சுடர்மணி - பிரகாசம்
பொருந்திய ரத்தினங்கள்பதித்த — கோயில்புக்கரள் - மதுகேசுவர
ருடைய ஆலயத்திற்போயினான். எ-று. - - (உ௭)

அருச்சுணமுன்புபோனன்றாற்புமதுகைநாதன் - *
நிருச்சரணங்கள் போற்றிச்சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய் *
வினாத்துணர்மலர்மென்கூந்தல்விமலைமாதோடும்வந்து *
நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாணினாவளைத்தளிர்க்கைமாயை. உ௮

(இ-ள்.) நினாவளைத்தளிர்க்கைமாயை— வரிசையாகவளையல்களைய
ணித்ததளிர்போன்றகைகளையுடையமாயை— அருச்சுண- பூசையை
— முன்புபோல்— தான்முன்புசெய்துவந்ததுபோல்— நன்றாற்பு-
நன்றாகச்செய்து—மதுகைநாதன் - மதுகேசுவரனுடைய — திருச்
சரணங்கள் போற்றி—திருவடிகளைத்துதித்து— (பின்பு) — சேயரிநெ
டுங்கண்— செவ்வரிபரந்ததெழுபுகண்களையும்— செவ்வாய்—சுவந்தவா
யையும்—வினாத்துணர்மலர்மென்கூந்தல்— வாசனைபொருந்தியகொ
த்தாழியபூவைவணிந்தமெல்லியகூந்தலையுமுடைய— விமலையோ
டும்—விமலையோடும்— வந்து— நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாள்—நடன
மண்டபத்தினுள்ளேபிரவேசித்தாள். எ-று. - - (உ௮)

அல்லமரிவர்தாந்தாமென்றநிதரவறிதிராமந் - - *
சொல்லுகவெனவடிக்குந்தோற்றம்போன்மத்தளத்தை *
வல்லவனறைதலோடுமாயைநெஞ்சுசலாடச் - *
சில்லரிமணிச்சிலம்புகிலம்புறவாடுகின்றாள். - (உ௯)

(இ-ள்.) அல்லமரிவர்தாந்தாமென்று—இவர்தாம்இவர்தாமல்லமொ
ன்று—அநிதர—அறியும்படி — வறிதிராமல்—கும்மாயிராமல்—சொல்
லுகவென—சொல்லென்று—அடிக்குந்தோற்றம்போல்— அடிக்குங்கா
ட்சிபோல—மத்தளத்தை—வல்லவன்! வல்லவனாகியபிரபுதேவன்—
அறைதலோடும்—(தாம்தாமென்று)அடித்தவளவில்—மாயை—நெஞ்
சுசலாட—தன்மனதுணஞ்சலாட—சில்லரி—சிலவாகியபரையுடைய—
மணிச்சிலம்பு—ரத்தினத்தினுற்செய்தசிலம்புகள்— சிலம்புற— ஒலிக்கு
ம்படி—ஆடுகின்றாள்—நடனஞ்செய்கின்றாள். எ-று. - - (உ௯)

முன்னுறநின்றஞானமூர்த்திமேல்விழியுமார்த்துப் - *
 பின்னுறநின்றமூர்த்திமான்மிசைப்பெயருநெஞ்சு - *
 மன்னுறவிருத்திநின்றமாயைதானடித்தாள்கண்டோர் - *
 தன்னயன்முமானெஞ்சுந்தன்மிசைவந்துவிழ. - (௩௩)

(இ-ள்.) முன்னுறநின்ற - முன்னேநின்ற—ஞானமூர்த்திமேல்-
 ஞானவடிவினனாகிய மதுகேசனிடத்து—விழியும் - பார்வையையும்
 —ஆர்த்து- மத்தளமடித்து— பின்னுறநின்ற- பின்னேநின்ற—மூ-
 ர்த்திமான்மிசை- சிறந்தவடிவையுடையஅல்லமனிடத்து—பெயரும்
 - விஷயங்களிற்செல்லுந்தன்மையையுடைய — நெஞ்சும்- மனதை
 யும்—மன்னுறவிருத்தி- நிலைபெறவைத்து—நின்று—மாயைதான்-
 மாயையானவள் — கண்டோர் தன்னயனமும்- தன்னைப்பார்க்கின்ற
 வர்களுடைய கண்களும்—மானெஞ்சும்- மயக்கமுற்றமனமும்— த-
 ன்மிசைவந்துவிழ - தன்மேல்வந்துவிழும்படியாக — நடத்தாள் -
 நர்த்தனஞ்செய்தாள். எ-று. - (௩௩)

அரத்தமதுறுபளிங்காயரிமதர்மமழக்கண்மாயை - *
 கருத்துறுகாமந்தன்பாற்காணுறத்தோன்றிநின்றான் - *
 வருத்துறுசெயல்கொண்மாயைமருவியகுணமறித்துப் - *
 பரத்தினிற்றோன்றுமென்றுபகர்வதுமுண்மையன்றே. (௩௪)

(இ-ள்.) அரி- ஓரோகையுடைய— மதர்- செருக்கையும்—மழை-
 குளிர்ச்சியையுமுடைய— கண்- கண்களையுடைய— மாயை- மாயை
 யினது— கருத்துறுகாமம்- மனதிலுற்றவிரகம் — அரத்தமதுறுப-
 ளிங்காய். செந்நிறஞ்சேர்ந்தபளிங்குக்கொப்பாய்— தன்பால்- தன்-
 னிடத்தில் — காணுறத்தோன்றி - காணும்படியிளங்கி — நின்றான் -
 (அல்லமன்) நின்றான் — வருத்துறு - வருத்துகின்ற — செயல்கொ-
 ள்-செய்கையைக்கொண்ட — மாயை-மாயையினிடத்தில் — மருவி-
 ய-பொருந்திய— குணம் - சத்துவமுதலியகுணங்கள் — அறித்து-
 சேர்ந்து— பரத்தினில் - பிரமத்தினிடத்தில் — தோன்றுமென்று-
 காணப்படுமென்று — பகர்வதும் - சொல்வதும் — உண்மையன்-
 றே-மெய்மையன்றே. எ-று. - (௩௪)

கூத்துக்குப்புருந்தநம்பிகொட்டுக்குநாணுறமுற் - *
 சீர்த்தப்பருதநயின்றுசிறிதவேறுகிநின்றான் - *
 வார்த்தைக்குட்படாதஞானவாரியைவாயாற்சொல்ல - *

மூத்துக்குமதியைவென்றமுகத்திபர்குழாத்துணுணி. (௬௨)

(இ-ள்.) கூத்துக்கு - ஆட்டுவித்தலின்மொபாருட்டி - புருந்தவந்த
— நம்பி - அல்லமனது — கொட்டுக்கு - மத்தளவொசையின்வரிசைக்
கு — சீர்த்தப்பு - சதிதப்பிய — நடநவின்று — நடனஞ்செய்து —
நாணுருபல் - (மாயையானவள்) வெட்டிமுருமல் — வார்த்தைக்குட்
படாத - சொற்களுக்கெட்டாத — ஞானவாரிஷய - ஞானக்கடலாகிய
அல்லமனை — வாயாற்சொல்ல — மூத்துக்கு - முதிர்ந்து குறையாதின
ற - மதியைவென்ற - சந்திரனைவென்ற — முகத்திபர்குழாத்துள் - மு
கத்தையுடையமகளிர்கூட்டத்தில் — நாணி - வெட்டிமுதிற்று — சிந்தை -
மனது — வேறுகிறின்றள் - வேறுபட்டுகின்றள். ஏ-று. - (௬௩)

கையொடுசெல்லாநின்றகடைக்கனா மாயைகாட்ட - *

வையனைவிமலைகண்ணுற்றதிசயமுடையளாகி - *

வையகமதனின்மிக்கமனிதருளினையன்போல - *

மெய்யழகுடையான்மண்ணேவெறுகண்டிலனென்றுள்ளி. (௬௪)

(இ-ள்.) கையொடு — செல்லாநின்ற - போகாநின்ற - கடைக்க
னா — மாயைகாட்ட - மாயையானவள்காண்பிக்க — ஐயனை - அல்ல
மனை — விமலை — கண்ணுற்று - பார்த்து — அதிசயமுடையளாகி - ஆ
ச்சரியமுடையவளாகி — வையகமதனில் - உலகத்தில் — மிக்க - மிகு
ந்த — மனிதருள் - மனிதர்களுக்குள்ளே — இனையன்போல - இத்தன்
மையையுடையவன்போல — மெய்யழகுடையான்மண்ணே - உண்மையா
ன அழகையுடையவனை — வேறுகண்டிலனென்று - வேறேறண்ட
தில்லைபென்று — உள்ளி - ஆலோசித்து, ஏ-று. - (௬௫)

மாறருமலமனையிவ்வடிவுகொண்டவள்செய்ப்புகைப் *

பேறருளுதற்குற்றோடுபெருந்தவத்தாற்பிறந்த - *

வேறொருமகனோடுவென்றுவிமலையைபத்தளாகித் *

தேநிலக்கிற்பமாயஞ்செய்துநின்றனனெங்கோமான். (௬௬)

(இ-ள்.) மாறரும் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற - அலமனை - அல்லம
னை — இவ்வடிவுகொண்டு - இவ்வருவங்கொண்டு — இவள்செய்ப்புகை
- இம்மாயைசெய்கின்ற புகையினது — பேறருளுதற்கு - பலனைக்
கொடுத்தற்கு — உற்றோடு - வந்தானோ — பெருந்தவத்தால் - பெரி
யதவத்தினால் — பிறந்த — வேறொருமகனோடுவென்று - மற்றொருபுரு
ஷனோடுவென்று — விமலை — ஐயத்தளாகி - சந்தேகத்தவளாகி — தேநி

லணிந்ப-தெளியாதவளாயிருக்க—மாயஞ்செய்துநின்றனன்-மயக்
கஞ்செய்துநின்றான்—எங்கோமான்-எமதுதலைவனாகிப அல்லமர்.

தமமில்வேலையினிற்சேய்மைத்தடத்தொருவனைக்கண்டன்
னமைவுறவருதல்போதலையமுற்றநியார்போல - *
நிமலனைவிகாரியெய்ந்துநிகழ்நிருவிகாரியெய்ந்தும் - *
விமலையேமயங்குமென்னின்மாயையையெய்துப்பதென்னே.

(இ-ள்) தமமில்வேலையினில் - இருளில்லாதபொழுதில் — சேய்
மைத்தடத்து - தூரவழியில் - ஒருவனை — கண்டு-பார்த்து — அன்ன
ன்-அவன் — அமைவுற-பொருந்த — வருதல் போதல் - வருதலையும
போதலையும் — ஐயமுற்று-சந்தேகித்தா — அநியார்போல - அநிய
மாட்டாதவர்போல — நிமலனை - அல்லமனை — விகாரியெய்ந்தும் -
விகாரத்தைபுடையமனிதனென்றும் — நிகழ் - பிரகாசியாநின்ற —
நிருவிகாரியெய்ந்தும் - விகாரமில்லாதகடவுளென்றும் — விமலையே
— மயங்குமென்னில் - மயங்குவாளாகில் — மாயையையெய்துப்பதெ
ன்-மாயையையெய்துத்துச்சொல்வதென்ன, ஏ-று. - (நரு)

நீர்நிலைகோலாந்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்றோன் - *

சீர்நிலைமாயைதன்னுற்றெறிவுறவறிவென்னு - *

கோநிலைவடிவமாயைக்கவனையனையலமெனன்று - *

வார்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணுநீர்காட்டினாலால். (நரு)

(இ-ள்) நீர்நிலை-சலத்தினுழத்தை—கோலாந்காணும்-கோலால்
நியும்—நீர்மைபோல்-தன்மைபோல—இங்குநின்றோன்-இவ்விட
த்தில்நின்றவனது—சீர்நிலை-குணத்தினுற்றன்மையை—மாயைதன்
னல்-மாயையினால்—தெளிவுற-சந்தேகமில்லாமல்—அறிவென்ன
து-அறிவேனென்று—வார்நிலைவடிவம்-அழகினிருப்பிடமாகிபவடி
வத்தைபுடைய—மாயைக்கு—இனையனே-இவனே—அலமெனன்
து-அல்லமெனன்று—வார்நிலை-கச்சுணிந்த—முலை-ஸ்தனத்தைபு
டைய—மடந்தை - விமலை — வடிக்கணல் - கூர்மைபொருந்திய
கண்ணால்—காட்டினோள். ஏ-று. - (நரு)

கண்ணினுற்றேகெட்டுஞ்சீர்சால் கங்கணத்திறைவன்முன்னர் - *

கண்ணினுற்றுகுமரர்நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக் - *

கண்ணினுற்றுவந்தகைலைமாதநிந்தாளன்னோள் - *

கண்ணினுற்றுகண்டுஞ்ஞகண்ணினுற்றுகாண்பான்நன்னை. (நரு)

(இ-ள்.) கண்ணினூற்கேட்கும்-கண்ணுலேகேட்கும்படியாகிய—
சீர்சால்-சிறப்புமிசூந்த—கங்கணத்திறைவன்முன்னர்-பாம்பாபிய
கடசத்தையுடையமதுகேசனதுசந்நிதியில்—கண்ணினால்-தன்
கண்களால்—குமாரர்-காளையரது—நெஞ்சக்கட்டவிழ்த்து-மனவலி
யைநீக்கி—ஆடுவாட்கு-ஆடுகின்றமாயைக்கு—வந்தகைலைமாது-
கைலாசத்திலிருந்துவந்தவிமலை—கண்ணினூற்கூற-கண்ணினுலே
காட்ட—அன்னாள்-அந்தமாயையானவள்—ஞானக்கண்ணினூற்கா
ண்பான்-நன்றை-ஞானநேத்திரத்தினூற்காணப்பட்டஅல்லமனை—
கண்ணினூற்கண்டு-கண்ணுலேபார்த்து—அறிந்தாள். எ-று. (௩௭)

வல்லிதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கைலைக்குள்நில் - *

சொல்லியுகுணெஞ்சத்திற்குள்நெய்நிலுஞ்சுழன்ருடிப்போ - *

யல்லமன்மீதுவீழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபறிப்ப - *

புல்லியறினைந்துசென்றாள்புல்லியநெறியினின்றாள். (௩௮)

(இ-ள்.) புல்லியநெறியினின்றாள் - அந்நபமாகியகாமத்தைக்கருதி
நின்றவளாகிய—வல்லி-மாயை—தன்மனத்தில்—காமமாய்ந்து -
ஆசைசெட்டி—வண்கைலைக்குள்நில்-வளம்பொருந்தியகைலாசகிரி
யில்—சொல்லிய—சூள்-சபதம்—நெஞ்சத்தில்-மனதில்—தோன்
றலும் - தோன்றியவளவில்—சுழன்ருடிப்போய்—அல்லமன்மீது
வீழ்வாளாக-அல்லமன்மேல்விழுந்தவள்போல—மேல்வீழ்ந்து—
பறிப்பி-பிடித்து—புல்லிய-கட்டிக்கொள்ள—நினைந்து - நினைத்து
—சென்றாள் - போனாள். எ-று. - - - (௩௮)

கண்டனவள்கருத்தைக்காரிகைமனத்திற்காம - *

மண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வலென்றுளத்திற - *

கொண்டுகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான் - *

விண்பிகவெறிந்துபோகட்டோடினன்னவிரைந்துவீரன் (௩௯)

(இ-ள்.) வீரன்-அல்லமன்—அவள்கருத்தை-அம்மாயையினதுநி
னைவை—கண்டனன்-அறிந்து—காரிகைமனத்துள் - இம்மாயையி
னதுமனத்துளிருக்கும்—காமம்-காமத்தை—மண்டலமுணரக்கா
ட்டி-இவ்வுலகமறியச்செய்து—வழிக்கொள்வலென்று - போவே
னென்று—உளத்திற்கொண்டு-மனதில்நினைத்து—கைதவறிவீழ்ந்
தகுடமென - கைதப்பிவிழுந்தகுடம்போல—மத்தளம்—விண்பி
க-உடையுடையடி—எறிந்துபோகட்டி-எறிந்துவிட்டு—ஒடினன்ன

நாந்து-சிக்கிரமாகஒடினான். எ-று. - - - (கது)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவடிகிறுலெண்ணெண்ணி - *

மத்தளமதனைவிசீப்போகல்போலவள்ளப்போகப் - *

பித்தகடைந்தனவெகொல்லென்றுபித்தநீஇமாத்தொல்லாம் - *

கைத்தளிர்விரன்முடக்கிவளமுடவைத்தநின்று. - (சய)

(இ-ள்) இவட்கு-இம்மாபைக்கு—இத்தனையாட்டமெல்லாம்—
இதனுலென்று—எண்ணி-நினைத்து—மத்தளமதனை-மத்தளத்
தை—விசீ-எறிந்து—போகல்போல்-போவதுபோல—வள்ளப்
போக-அல்லமதேவல்போக—மாதொல்லாம்-ஸ்தீர்கொல்லாந்
—பித்தகடைந்தனவெகொல்லென்று-இவன் பையித்தியந் கொண்டா
னுவென்று—பித்தநீஇ-மயக்கங்கொண்டு—கைத்தளிர்விரன்-ந
ளிர்போன்றகைவிரல்களை—முடக்கி-வளமுட-கபோலமுலத்தில
—வைத்துநின்று. எ-று. - - - (சய)

பறையடித்தீன்றுகாறுமறைத்தவிப்பாவைசெய்கை - *

பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாரொலாமதியச்செய்தான் - *

கறையடிக்களிறல்யானைக்கருங்கழற்சீற்றத்துப்பி - *

னிறைமடக்குயிர்நிலாதென்றிருளையர்மனமுனைந்தார். (சக)

(இ-ள்) பறையடித்து-வாத்தியமடித்து—இன்றுகாறும்-இன்றுவ
ரையில்—மறைத்த—இப்பாவைசெய்கை-இம்மாயையினதுசெய்
கையை—பறையுடைத்து-வாத்தியத்தையுடைத்து—ஒழிந்து-நிங்
கி—காளை-அல்லமன்—பாரொலாம்-உலகமெல்லாம்—அறியச்செ
ய்தான்—கறையடி-உரல்போன்றஅடிவையும்—களி-செருக்கையு
முடைய—தல்யானை-தல்லயானையையும்—கருங்கழல்-பெருமை
பொருத்தியயீரக்கழலையும்—சீற்றத்துப்பின்-கோபத்தையும்வலி
யையுமுடைய—இறைமகட்கு-அரசன்மகளாய்மாயைக்கு—உயி
ர்நிலாதென்று—இருளையர்-தோழிகள்—மனமுனைந்தார்-மனம்
வருந்திருக்கள். எ-று. - - - (சக)

கிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவினுக்கன்றிவெள்ளி - *

மலைதனிலியம்புமாரற்றமவருவிநீடுமன்றுளமுழிந்தாள் - *

கலையெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழுதிரங்கு - *

முலைகிலைமகளிர்போலமுத்தவாணகைப்பொற்காம்பு (சஉ)

(இ-ள்) முத்தவாணகைப்பொற்காம்பு - முத்தையொத்த

பொருந்தியபற்களையுடைய கற்பகட்பூங்கொம்பு போல்பவளாகிய
மாயை— சிலைமதன்—கருப்புவில்லையுடையமலம்மதன்—இன்றுசெய்
யும்— இட்போதுசெய்கின்ற— செருவினுக்கஹி—சண்டைக்கேயல்
லாமல்— வெள்ளிமலைதனில்—கைலாசகிரியில்—இயம்புமாற்றம்—
சொல்லியபிரதினே—வழுவிற்றென்று—தவறியதென்று—
கலவிசெய்தலைவன்—போகநாயகன்—நீங்க—நீங்குதலினாலே—
ஈட்பொருட்டு—கையில்வருந்திரவியத்துக்கு—அழுதரங்கும்—துக்
கிக்விடும்—முலைவிலைமகளிர்போல—தாசிகளைப்போல—உளமழிந்
தாள்—மனங்கலங்கினாள். எ-று. - - - (சஉ)

மாலையாய்மையேபோலுமாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு *

வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவருளத்திற் - *

சாலுமாறஞாநிந்துதடங்கனாத்தளரோனிடில் - *

சிலநாயகன்போந்தேத்துத்தேடிநாங்காண்போமென்றாள்.

(இ-ள்) மாலையாய்—மலைக்காலத்து—மாலையேபோலும்—தாம
னாமலையொத்த—மாயைவாண்முகத்தை—மாயையினதுஒளி
பொருந்தியமுகத்தை—கண்டு—பார்த்து—வேலுலாம்—வேல்வடிவ
முலையுடைய—கருங்கண்—கரிடகண்களையும்—செவ்வாய்—சிவந்த
வாயையுமுடைய—விமலைமாத—விமலையானவள்—அவருளத்தில—
ஆம்மாயையினதுஉள்ளதுதில்—சாலும்—பிசுவும்—ஆரஞர்—நிறைந்
துதுக்கத்தை—அறிந்து—தடங்கனாய்—விசாலமாசியகண்களையு
டையமாயையே—நீ—தளரோல்—வருந்தாதே—நில்—உண்ணுடைய
—சிலநாயகன்போம்—ஒழுக்கத்தையுடையதலைவன்போகின்ற—
தேத்தும்—இடத்தும்—தேடி—நாங்காண்போமென்றாள். எ-று.

சிலைநுதலவிமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையைநோக்கிக் *

கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்றொடர்ந்துபோனான்
மலர்ந்தொடரளிகள்போலமாயையத்தொடர்ந்துசென்றார்

கொலைபடுமயினமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணலலார் (சச)

(இ-ள்.) சிலைநுதல்—வில்லையொத்ததெற்றியையுடைய—விமலை—
விமலையினது—சொல்லால்—தெளிந்துளம்—மனத்தெளிந்து—
ஹையையேநோக்கி—அல்லமனைநாடிக்கொண்டு—கலைதொடருழை
போல்—ஆண்மானைத்தொடருகின்றபெண்மான்போல—மாயை—
காட்டினில்—தொடர்ந்துபோனான்—கொலைபடும்—கொல்லுதலை

புடைபய—ஆயிலமர்ந்து—வேலோடுயுத்தஞ்செய்து—குழைபொருகாதுடல் போர்செய்திற்ற—தடங்கணல்லார்—விசாலமாகிபகண்களையுடையவந்தீர்கள்—மலர்தொடரளிகள்தோல—புஷ்பத்தைத்தொடருகின்றவண்டுகள்போல—மாயையைத்தொடர்ந்து—சென்றார்—போனார்கள்—என்று. - - - (சச)

மெய்த்தவம்பயின்றுபெற்றுவேந்தர்க்குங்கொடாமல் முக்கணத்தனாகென்றுவாளாவரசுவைத்திருந்தபாவை - *
மத்களிகளன்பின்போனும்மகடனையந்தோவாண்டு - *
பக்திஸ்மேலவைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர்.

(இ-ள்.) அரசன்—மமகாரன்—மெய்த்தவம்பயின்று—உண்மைபான்தவனைச்செய்து—பெற்று—வேந்தர்க்குங்கொடாமல்—அரசருக்கும் விவாகஞ்செய்துகொடாமல் — முக்கணத்தனாகென்று—மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவனுக்கென்று—வாளா—வினாக—வைத்திருந்த—பாவை—பெண்—மீத்தவிகளன்பின்போனும்—மத்களங்கொடமவோன்பின்போனும்—அந்தோ—ஐயோ—மகடன—மகளை—ஆண்டுபத்திஸ்மேலவைத்திருத்தல்—பத்தவருஷித்ஸிஸ்மேலகல்பாணஞ்செய்துகொடாமல்வைத்திருப்பது—பாவமென்று—இகழ்ந்தார்—இகழ்ந்தனர்—கண்டோர்—பார்த்தவர்கள்.

பாவமும்பழியுந்கும்பல்வகைப்புக்கழறங்கள் - *
யாவையும்ழிகுமெய்துமின்பமும்மதனெய்து - *
நோவுதன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புதல்லொழுக்குமேன்மை *
சாவமெண்ணுறாமணிநுந்தயங்குபுன்காமமென்பார். (சச)

(இ-ள்.) தயங்கு—பிரகாசிபாநின்று—புன்காமம்—அறிபமாகிபகாமமானது—பாவமும்பழியும்—பாவத்தையும்பழியையும்—நல்கு—கொடுக்கும்—பல்வகைப்புக்கழறங்கள்—பல்வகைப்பட்டகீர்த்தியையும்தருமத்தையும்—யாவையும்—மற்றவைகளையும்—அழிக்கும்—கெடுக்கும்—எய்துமின்பமும்—தன்னால் வருஞ்சிறிதிற்பதையும—அதனெய்துநோவும்—அவ்விற்பத்தாலவருந்துண்பத்தையும—தன்மரபும்—நல்லபரம்பரைபயும்—செய்யுநோன்பும்—செய்கின்றவிரதங்களையும்—நல்லொழுக்கும்—நல்லஒழுக்கத்தையும—மேன்மை—மேம்பாட்டையும்—சாவும்—இறப்பையும்—எண்ணுறாமல்—எண்ணுதிருக்கும்படி—நிற்கும்—நிலைபெறும்—என்

பார்-என்று சொல்லுவார்கள். எ-று. (சௌ)

(வேறு.)

பஞ்சிங்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க *
 ளஞ்சுருள்பரன்மிதிப்பதைநீருணவவாவாள் - - *

விஞ்சுருளியிறமுதிர்கதிர்வெதுப்பினைவெருவாள் - *

நெஞ்சுயோகிமேலிருத்தியந்திகாவனைசென்றாள். (சௌ)

(இ-ள்.) பஞ்சிங்மேல் - மிதிப்பினும் - மிதித்தாலும் - பதை

பதைக்கும் - பதைபதைக்கின்ற - மென்பதங்கள் - மெல்லியபாதங்கள்

ள் - பரன்மிதிப்பதை - பருக்கைக்கல்மேல் மிதிப்பதைக்குறித்து

— அஞ்சுருள் - அச்சமுறாள் - நீருணவவாவாள் - நீர்பருகுதலைவிடும்

பாள் - ஞாயிறு - சூரியனது - விஞ்சு - மிகவும் - முதிர் - முதிர்ந்த -

கதிர் - கிரணங்களுடைய - வெதுப்பினை - வெப்பத்தைக்குறித்து -

வெருவாள் - படப்படாள் - நெஞ்சு - மனதை - யோகிமேலிருத்தி -

அல்லமல்மேல்வைத்து - அந்நிலாவளை - அந்தமாயை - சென்றாள்.

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளங்கரிந்த - - *

கோமடந்தையலாலலைமேல்வருகுளிர்தண் - - *

பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்புனவிற் - - *

றாமிளங்கயல்குமணல்வீழ்ந்தெனத்தளரும். - (சுஅ)

(இ-ள்.) காமவெந்தழலால் - வெவ்விதகாமாக்கினியால் - உடல்

வெந்து - சரிம்வெந்து - உளங்கரிந்த - உள்வங்கருகிய - கோமடந்

தையலால் - ராஜபுத்திரியாகியமாயையல்லாமல் - அலைமேல்வரும் -

பார்கடலிற்பிறந்த - குளிர்தண் - மிகவும்குளிர்ச்சிபொருந்திய -

பூமடந்தை - சீதேவியானவள் - அப்பாலையிற்போமெனில் - அப்

பாலையிலத்திற்போவாளில் - புனவில் - சலத்தில் - தாமிளங்கயல் -

தாவாநின்ற இளமைபொருந்தியகெண்டையானது - சுமணல்வி

ழ்ந்தென் - சுமிகில்மணலில் வீழ்ந்ததுபோல - தளரும் - சொர்

வாள். எ-று. (சுஅ)

பாணலங்கருங்கண்ணிபொகியகொடும்பாலை - - *

யானைதன்புழைக்கைதிகர் துளியிடைவிடாமல் - - *

வானநின்றபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிருந்தார் - - *

மேனகந்தெறிதிவலைபோற்குவறுறும்வினாந்து. - (சகூ)

(இ-ள்.) பாணலங்கருங்கண்ணி - நீலோற்பலமலலையொத்தகரிய

சன்களையுடையமாயை—போகிய—கொடும்பாலை—கொடியபாலை
நிலம்—யானைதன்—யானையினுடைய—புழைக்கைநிகர்—துறிக்கை
யையொத்த—துளி—நீர்த்தாரைகளை—இடைவிடாமல்—ஓயாமல்—
வானம்—மேகமானது—நின்றுபெய்யினும்—நெடுங்காலம் நின்று
பெய்தாலும்—தழற்பட்ட—அக்கினியிற்காயப்பட்ட—வல்—வலி
ய—இரும்பின்மேல்—நகந்தெறி—நகத்தால்தெறித்த—சூவலைபோ
ல்—நீர்த்துளிபோல—வினாந்து—சீக்கிரத்தில்—சுவறுறும்—சுவறிப்
போம்—எ-று - - - - - (சக)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப் - - - *
பாலையன்றுடனாமிழந்திலனாகிம்மெய்பதைத்து - - - *
வேலையின்மேல்வீழ்த்தனாலுமுண்வெண்ணை - - - *
யாலும்வெந்தமுறணிந்துயிருங்குவனலனே. - - - (ரு)

(இ-ள்.) மால்-நாரணன்—அருந்தியபோது—இவ்வுலகத்தைபுண்ட
டபொழுது—தன்வயிற்றிடையிராது—தன்வயிற்றிலிராமல்—இப்
பாலை—இந்தப்பாலைநிலத்தை—அன்று—அந்நாளில்—உடனாமிழந்தி
லனாகிம்—உடனேபுமிழாவிட்டால்—மெய்பதைத்து—சரீரம்பதைத்
து—வேலையின்மேல்—சமுத்திரத்தினிடத்தில்—வீழ்த்தனாலும்—
உண்வெண்ணையாலும்—வெண்ணையுண்டதினாலும்—வெந்தமுற
ணிந்து—வெவ்விததாபம்நீங்கி—உயிருங்குவனலன்—பிழைத்திருக்க
மாட்டான். எ-று. - - - - - (ரு)

நாயினாவின்சிறுமுயற்சுருளைகணக்குந் - - - *
தியபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற - - - *
மாயைமாதுபின்னொடர்ந்துசெல்லமர்முகமாதர் - - - *
வாயினிரநீலக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. - - - (ருக)

(இ-ள்) நாயினாவின்—நாயினதுநாவிலுள்ளசலத்தை—சிறுமுய
ற்குருளைகள்—சிறியமுயற்குட்டிகள்—நக்கும்—நக்குகின்ற—
தியபாலையில்—கொடியபாலையிலத்தில்—தனைமறந்து—அவசத்தில்—
பரவசப்பட்டு—சென்ற—நடந்த—மாயைமாதுபின்—மாயையினது
பின்னே—தொடர்ந்துசெல்—தொடர்ந்துபோகின்ற—மலர்முக
மாதர்—தாமரைமலர்போன்றமுகத்தைபுடையமகளிர்—வாயினிர
நீலி—வாயில்—சலமற்று—கண்கணீர்—கண்கணில்சலம்—வந்து
சுரந்தன. எ-று. - - - - - (ருக)

கானலி லொனச் சிநிதிடங்கடிதுசென்றனைப்பார் - *

மானனார் சிலர் வாய்க்கடைநாவினாலவருடித் - - *

தானையோர்க்கு முகத்தெதிரைசத்துமெய்தளர்வார் - *

வேனிலாகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (௫௨)

(இ-ள்.) மானனார் சிலர் - மானையொத்த சிலந்தீரிகள் - கானலி லொன-கானலைச்சலமென்று நினைத்து - சிநிதிடம்-கொஞ்சதூரம் - கடிதுசென்று - வினாந்துசென்று - இளைப்பார் - வாய்க்கடை - கடைவாயை - நாவினால் - வருடி-தடவி - தானையோர்க்கும் - ஒரு கையால் முன்தானையை - முகத்தெதிரைசத்து - தங்கள் முகத்துக் கெதிரோவீசி - மெய் - சரீரம் - தளர்வார் - வேனில் - வேளிநகால ம - ஆ - கொடிதென்று - கொடியதென்று - தம்விதியினை - தமது விதியை - வெறுப்பார். ஏ-று. - - (௫௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபிஸ்வரவெழின்மாயை *

பாததாமரைவருந்தினபாலையுண்டந்தவ் - - *

வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய்தறன்மெல் - *

லோதியோடுமவாவமென்றுழைகண்முன்னோடும். (௫௩)

(இ-ள்.) மாதர்-ஸ்ரீரீகள் - இவ்வணம் - இத்தன்மையாக - தொடர்ந்து - பிஸ்வர - பிஸ்னேவர - எழின்மாயை - அழகையுடையமாயையினது - பாததாமரை - தாமரைமலர் போலுள்ளபாதங்கள் - பாலையுள் - பாலையிலத்தில - நடந்து - வருந்தின - (ஆதலால்) அவ்வாதிநாயகன்றனை - அவ்வல்லமதேவனை - மறித்து - தடுத்தது - உதவி செய்தது - அறன்மெல்லோதியோடு - கருமணலையொத்த மெல்லிய கூந்தலையுடையமாயையோடு - உறவாவமென்று - சிறேகமாவோமென்று - உழைகள் - மான்கள் - முன்னோடும் - முன்னேயோடும்.

கூந்தல்மேல்விநிழுகிறரக்கோபம்வாய்காட்ட - *

வேந்துகொங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக - *

காந்தளங்கைகடர்வருங்காணக்கலாபம் - - *

வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழ்வந்தனள்பெருவனத்தில். (௫௪)

(இ-ள்.) கூந்தல-தலைமயிரானது - மேல்விநிழுகிற - மேலேபரந்தமேகத்தினது தோற்றத்தைத்தருதலாலும் - கோபம்வாய்காட்ட - உதடானது இந்திரகோபத்தைக்காட்டலாலும் - ஏந்துகொங்கையின்வடம் - ஏந்தியஸ்தனங்களின் மேலிருக்கும் முத்துமலைக

ள் — மலையருவியை — ஏய்ப்ப- ஒத்தலாலும் — காந்தளங்கைகடர-
அழகியகைகள் காந்தண்மலரின் தோற்றத்தைத் தருதலாலும் — வரு
ங்காறொன-வருகின்ற காரீகாலமென்று — கலாபம்வாய்ந்த மஞ்ஞை
கள் — தோதையைபுடையமரில்கள் — மகிழ- சந்தேர ஷிக்க — பெ
ருவனத்தில-பெரியகாட்டில் — வந்தனள் - மாயைவந்தாள் : எ-று.

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெய்தவஞ்செய்யு - - - *
வங்குறுந் தவர்மாயைதன்முலையிடையாமா - - - *
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து - - - *
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினரால். (ருடு)

(இ-ள்.) சிங்கமும் — கரியும் யானையும் — பணிசெய-தங்களுஞ்
வேலைசெய்யும்படி — தவஞ்செய்யு-தவஞ்செய்து — அங்குறுந்தவ
ர்-அவ்வனத்தில்வாசஞ்செய்யின்றமுனிவர் — மாயைதன் - மாயையி
னது — முலையிடையாம்-ஸ்தனமும் இடையுமாகிய — மாதங்கமு
ம்- யானையையும் — சிறுசிங்கமும்- சிறியசிங்கத்தையும் — கண்டு-
பார்த்து — உறந்தளர்ந்து - மணஞ்சோர்ந்து — பொங்குறுந்துய
ரோடு- மிகுந்ததுககத்துடனே — எழுந்து — இரிந்துபோயினர்-
ஓடினார்கள். எ-று. - - - (ருடு)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான் குழாம்போ - - - *
னெடியவாள்சடைமுனிவரர்கலக்குறுநிலையுந் - - - *
தொடியுலாவுமென்றோண்மடவார்வருதுயரு - - - *
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனருண்மூர்த்தி. - - - (ருசு)

(இ-ள்.) கொடிய-கொடிதாகிய — வாள்வரிவேங்கையை-வாள்போ
ன்றவரிகளையுடையபுலியை — கண்ட-பார்த்த — மான் குழாம்போ
ல்-மான் கூட்டங்கள் போல — நெடியவாள்சடை- மிகவுநீண்டசடை
களையுடைய — முனிவரர் - முனிவரிந்நிறந்தோர் — கலங்குறுநிலையு
ம்-மனங்கலங்குகின்றநிலையும் — தொடியுலாவும் - வளைகளுலாவுகின்
ற-மென்றோள்-மெல்லியகைகளையுடைய — மடவார்வருதுயரும்-
ஸ்தரீகள்வருகின்றதுக்கமும் — முடியுமாறு - நீங்கும்படி — அருள்
செயநினைந்தனள் — அருண்மூர்த்தி- அருள்வடிவாகிய அல்லமன.

மாயைபோகவொர்கணத்தினிற்றுரப்பணீர்மனத்தி - - - *
னெயுநீனொவொருமுனிபோனின்றறுவன்று - - - *
தூபமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லைநல்லுருவாய்த் - - - *

தேயுநுண்மருங்குணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. - (௫௭)

(இ-ள்.) மாயைபோக-மாயைநீங்கும்படி— ஓர்கணத்தினில்— ஒரு கூணத்தில்— தூரப்பஸ்-ஒட்டுவேன்— நீர்-நீங்கள்— மனத்தில்— நோயுநீரொன்-வருத்தமுறவேண்டாமென்று — ஒருமுனிபோல்— நின்னு-அல்லமன் நின்னு — நுவன்று-சொல்லி—தூயமாதவர்க்கு- பவித்ரமானியமுனிவருக்கு—அருள்செய்து-அணுக்கிரகஞ்செய்து— கொலைநல்லுருவாய்-பழைய அல்லமனாய்— தேயுநுண்மருங்கு— செய்ந்ததுணையி டுடையையுடைய— அணங்கெதிர்தோன்றினன்— மாயைக்கெதிர்தோன்றினன்— சிரித்து - தோன்றினன் என்று. - (௫௭)

பொங்குமாரமூலவெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக் - *

கங்கையாறெதிர்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று - *

மெய்கனாயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத் - *

தங்களாருலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார் - (௫௮)

(இ-ள்) பொங்குமாரமூல-மிகுந்தஅக்கினியானதுசொலிக்கின்ற— வெஞ்சுரம் - வெவ்விதபாலைநிலத்தில்— புக்கபூவையர்க்கு - சென்ற மாதருக்கு — கங்கையாறெதிர்தாலென-கங்காததியெதிர்ப்பட்ட ஆ போல—கண்ணெதிர்தோன்றும்-கண்ணுக்கெதிர்தோன்றிய— எங்கனாயகன் - எமதுதலைவனாகிய அல்லமதேவனது — திருவடித் தாமரையிணையை - அழகிய உபயபாதாரவிந்தங்களை — தங்களாருலந்தீர்ந்து-தங்கள்வருத்தம்நீங்கி—மெய்குளிர்தரச்சார்ந்துளிர்சிபடையுடம்படி—சார்ந்தார்-அடைந்தார்கள். என்று. (௫௮)

பெருசுளற்றினிலமுந்நியங்கெழுபவன்பிடித்த - *

கரநெழித்துவிட்டகல்பவல் போலிளங்காளாய் - *

வினாமலர்க்கணைபட்டுளநையுமெல்லியலை - *

யருளறத்துறந்தனையெல்கொலென்றனரவர்தாம். (௫௯)

(இ-ள்) 'இளங்காளாய்- இளமையையுடைய அல்லமனே — பெரு கு-மிகுந்த—அளற்றினில்-செற்றில்— அழுந்தி- மூடி— அங்கு முடவன்-அவ்விடத்தில்நின்றும் எழுந்திருக்கின்றவன்— பிடித்த-பிடிக்கப்பட்ட— கரநெழித்துவிட்டு- வையைநீக்கிவிட்டு— அகல்பவல்போல்- நீங்குகின்றவனைப்போல—வினாமலர்க்கணைபட்டு-வாசனைபொருந்தியபுஷ்பபாணம்பட்டு— உரையையும்- மனம்வருந்துகின்ற— மெல்லியலை மூடியையை — அருளறத்துறந்தனை - அருளின்

நிநீங்கியை—என்கொலென்றனர்—யாதோலென்றார்—அவர்தாம்—
அம்மகளீர். எ-று. - - - - (ருக)

பற்றியாயிடைவிடுத்ததுநீயிரோபற்றி - - - - *

யிற்றைநாளுமைவிடுத்திலேனிதனையிவ்வுலக - - - - *

முற்றுமோதுறந்தம்பிழைமொழிசுநருளரோ - - - - *

சுற்றநாடியேதுலரிடைகூறுநரல்லால். - - - - (சுரு)

(இ-ள்.) பற்றி-பிடித்து—ஆயிடைவிடுத்தது - அவ்விடத்தில்விட்டது—நீயிரோ-நீங்களே—பற்றி-பிடித்து—இற்றைநாள்-இந்நாள் வரையில்(நான்)—உமை-உங்களை—விடுத்திலேன்—இதனை—இவ்வுலகமுற்றும்-இந்தலோகமெல்லாம்—ஒதுறும்-சொல்லும்—ஏதுலரிடை-அயலாரிடத்தில்—சுற்றநாடி-சுற்றத்தைத்தேடி—கூறுநரல்லால்-சொல்வார்களேயன்றி—தம்பிழைமொழிசுநர்-தங்குற்றத்தைச்சொல்பவர்—உளரோ. எ-று. - - - - (சுரு)

என்னவோதனும்ல்லமனெந்திழைமடவார் - - - - *

மன்னன்மாமகண்மனத்தெழுகாமநோய்வளரு - - - - *

முன்னநீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா - - - - *

யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கிணையெய்ளார். (சுக)

(இ-ள்.) அல்லமன்—என்னவோதனும் - என்றுசொல்லியவளவில்—ஏந்திழைமடவார்-ஆபரணத்தைத்தாங்கியமங்கையர்—மன்னன்மாமகண்மனத்து - இராசபுத்திரியாகியமாயையினதுமனதில்—எழுகாமநோய்-உண்டாகியகாமவியாதி—வளருமுன்னம்-வளருகிறதற்குமுன்னம்—நீமுனியாதிருந்து - நீகோபியாமலிருந்து—இன்றுதான்முனிந்தாய்-இன்றைக்குத்தான்கோபித்தாய்—என்னை-என்னகாரியஞ்செய்தாய்—ஏறவிட்டு-மேலேறும்படிசெய்து—ஏணியைவாங்கினை—என்றார் - என்றுசொல்லுங்கள். எ-று. (சுக)

தொல்லைநின்றிருமேனிபோலுள்ளமுந்துய்தாய் - - - - *

நல்லெயன்ருணைநம்பினேன்வஞ்சகநடிப்பு - - - - *

வலையென்பதையறிந்திலேனெனவன்சொற் - - - - *

சொல்லிநின்றனன்மாயெயம்பிரானிதுசொல்லும். (சுகஉ)

(இ-ள்.) மாயை—தொல்லை - ஆதியில்—நின்றிருமேனிபோல்-உன்வடிவம்போல—உள்ளமும்-மனமும்—தூய்தாய்-பரிசுத்தமாகி—நலையென்று-நல்லவனாகியிருப்பாயென்று—உனை-உன்னை—

நம்பினேன்—வஞ்சகநடிப்பு வல்லையென்பதை—வஞ்சகமாகிய அபி
நயத்தின் வல்லவருகியிருப்பாயென்பதை — அறிந்திலேனான்—நான்
அறியேன்—என—என்று—வன் சொல்—சூரரமான சொல்லை — சொ
ல்லிநின்றனள் — எம்பிரான் - அல்லமதேவன் — இது சொல்லும் -
இதைச் சொல்வான். ஏ-று. - (௬௨)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன் செயலோ - - *

தஞ்சவல்லமன்றன் செயலோ வெனத்தடங்கட் - - *

பஞ்சிஸ்மெல்லடிபாய்கு-வளரையும்படிநி - - *

னஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிநீயென்றான். - (௬௩)

(இ-ள்) தடங்கண்-விசாலமாகிய கண்களையும் — பஞ்சிஸ்மெல்லடி

பாய்-பஞ்சபோல்மெல்லியபாதங்களை யுமுடையமாயையே — வஞ்

சநாடகநடிப்பது-வஞ்சகமாகிய நாடகத்தையபிநயிப்பது — மா

யைதன் செயலோ-மாயையினது செய்கையோ — தஞ்சவல்லமன்ற

ன்செயலோ-ஆதாரமாகிய அல்லமதேவனது செய்கையோ — என-

என்று — கடவுளாரையும்-தேவரையும் — படிநினஞ்சமாதவர்தமை

யுய்-பொய்யில்லாதநஞ்சத்தையுடையமுனிவரையும்—நீ — கேட்

டறிநீ-கேட்டறி—என்றான்—என்று சொன்னான். ஏ-று. - (௬௪)

கள் என் மங்கையைக்களவு செய்பொருளினேக்கண்டு - - *

கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்குத்தைத் - - *

தள்ளுஞ்சுரர் முனிவரநீ சொல்விக்குந்தகைமை - - *

வள்ளலென்று புன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. (௬௫)

(இ-ள்.) வள்ளல்-அல்லமன் — என்குத்தை-எனதுநடிப்பை — த

ள்ளுஞ்சுரர் முனிவரால்- நீக்கக்கூடாததேவராலும் முனிவராலும் —

சொல்விக்குந்தகைமை-சொல்லிவிக்குந்தகுதி — கள்ளன் — மங்கை

யை- தன்மனைவியை — களவுசெய்பொருளினேக்கண்டு கொள்ளுநன்

குறி-திருடப்பட்டபொருளேக்கண்டறியும்படியாகியநல்லகுறிகளை

—புகல்விப்பதொக்கும்-சொல்விப்பதற்கொப்பாகும் — என்று —

அம்மாயை—புன்னகைகொளீஇ- புன்சிரிப்புக்கொண்டு—உரைக்கு

ம்—சொல்வான். ஏ-று. - (௬௬)

நெஞ்சம்பாதினாலெனையகன்றிடவரினேக்குந் - - *

சஞ்சன்மாயையையிலெனக்கழறவாயுண்டோ - - *

விஞ்சும்வானிறையெண்ணெயம்மெய்யினால்விடுவான் - - *

தஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றேயுய். (சுரு)

(இ-ள்.) மாயை—தஞ்சமென்று—எளியவென்று—இகழ்தரத்தக்க—இகழ்த்தருந்த—சொற்கற்றேயுய்—சொல்லெக்கற்ற அல்லமதேவனே—அரி—விஷ்ணு—நெஞ்சமியாதினால்—எந்ததனதினால்—எனே—என்னை—அக்ஷரிட—நீங்க—நினைக்கும்—நினைப்பான்—கஞ்சன்—பிரமதேவன்—மாயையையிலென—தான்மாயையில்லாதவென—கூழற—சொல்ல—வாயுண்டோ—விஞ்சும்வானிறை—சிறந்தசுவர்க்கத்திற்குத்தலைவனாகிய இத்திரன்—என்னை—எம்மெய்யினால் விடுவான்—எந்தசார்த்ததினால் விடுவான். எ-று. விஷ்ணுவுக்குமார்பில் இலக்குப்பிருத்தலானும்—பிரமனுக்குமுதத்தில் சரஸ்வதியிருத்தலானும்—இத்திரனுக்குமெய்யில் பெண்குறிகளிருத்தலானும்—அவர்கள் மாயையைக்கடந்தவரல்லொன்பதுகருத்து. - (சுரு)

என்னைவஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவொன் - *

றன்னைவென்றிடவல்லோவல்லொன்றன்னைப் - *

பின்னைவென்றிடவல்லரியார்பேசுதுபென்று - *

பின்னைவென்றறுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும் (சுரு)

(இ-ள்) என்னைவஞ்சி—எனக்கு அஞ்சி—மாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவர்—பிருகங்கள்சஞ்சரிக்குங்காட்டிலிருக்குமுனிவர்கள்—என்றன்னைவென்றிடவல்லோ—என்னைவெற்றிகொள்ளவல்லவோ—அல்லர்—என்றன்னை—என்னை—பின்னைவென்றிடவல்லர்—பின்புவெல்லத்தக்கவர்கள்—யார்—பேசுதுபென்று—சொல்லென்று—பின்னைவென்றறுண்ணிடைசொல—மின்னலைவென்றறுட்பமாபூய இடையையுடையமாயைசொல்ல—அல்லமன்—விளம்பும்—சொல்லுவான்.

என்றனையைக்கடப்பவரினையிலையென்று - *

வென்றிகுறினையேலவர்நிற்சுவேல்லிழியாய் - *

நின்றவாருயிர்முயற்சிபானிகழ்த்தியமாற்ற - *

முன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதுயென்றதைந்தான். (எள)

(இ-ள்.) என்றனையை—என்னுடைய ஆணையை—கடப்பவர்—இலையிலையென்று—இலையில்லையென்று—வென்றிகுறினையேல்—வெற்றியுச்சொல்லுவாயாகில்—அவரிந்நிக—அவர்களுக்குட்பும்—வெல்லிழியாய்—வேலையாத்தகண்களையுடையமாயையே—நின்றவாருயிர்முயற்சியால்—நிலைபெற்றுநிறைந்தஉயிரினதுசெய்கையின

லே — நிகழ்த்தியமாற்றமன்றி - சொல்லியசொல்லில்லாமல் —
வாழ்மறையாகமதிது - நிலைபெற்றவேதாகமங்களிடத்து — அறிநி
யென்று-அறியென்று—அறைந்தான்-சொன்னான். ஏ-று, (சுஎ)

நாலுவாக்குநீபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு - - *

மூலகாரணமாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற - - *

நூலெலாமுரைத்திடுமெனச்செருக்கொடுவன்றான் - *

மாலெலாமபிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. - (சுஅ)

(இ-ள்.) மாலெலாம்-மயக்கங்கொல்லாம்—பிறப்பதற்கிடமாகிய
மாயை—நாலுவாக்கு-பணா, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி, என்சிற
வாக்குநாங்கினையும்—நீபார்ப்பினும்-நீபார்த்தாலும்—நான்—
அவற்றினுக்கும-அவைகளுக்கும—மூலகாரணமாகுவன்—மொழி
ந்தவிம்மாற்றம் - நான்சொல்லிபவிச்சொல்—நூலெலாமுரைத்திடு
மென-சாஸ்திரங்களெல்லாஞ்சொல்லுமென்று—செருக்கொடு-கெ
ருவத்துடனே—முவன்றான்-கொன்றான். ஏ-று, - (சுஅ)

ஆட்டுகிற்பனிவவகிலமுமென்றனைநின்னை - - *

யாட்டுகிற்பவரொனவறிந்திலேபேதாய் - - *

கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமுடனாகிப்பார் - *

நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். - (சுஈ)

(இ-ள்.) பேதாய்-அறிவில்லாதவளே—இவ்வகிலமும்-இவ்வுலகங்
களைபெல்லாம்—ஆட்டுகிற்பன்-ஆட்ச்செய்வேன்—என்றனை என்று
சொன்னாய்—நிலனையாட்டுகிற்பவர் - உன்னையாட்ச்செய்கிறவர்—
யாரொன-ஆரொன்று—அறிந்திலை-அறியாய்—முடனோ—நின்னை-உன்
பான்மையை—கேட்டு—ஓர்பொருளென - ஒருவந்துவென்று—
கொப்பார்-சொல்லுவார்—நாட்டுமென்னை - நிலைநிறுத்துகின்றவெ
ன்னை—நன்கறிந்துயர்-நன்றாகவறிந்துயர்ந்த—ஞானிகள்—ந
னில்வார்-சொல்வார்கள். ஏ-று, - - - (சுஈ)

ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியே - - *

மாரவேள்செயுநோய்மறித்ததன்பினைன்வாதம் - *

பாடுனாயியம்பினைப்பகிகனமிடிந்பகிநோய் - *

தீருமாமருந்துதவவெனென்பவர்கீர்போல். - (சுய)

(இ-ள்.) ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோ—அதையறியேம்—மாரவே
ள்செயுநோய் - மண்மதன்செய்யுந்துன்பத்தை—மறித்து-பொ

தீ—அதன்பின்—என்வாதம்பாபொரு—என்னதார்க்கத்தைப்பாபொ
ன்று—பசிக்கு—அனமிடில்—அன்னமிட்டால்—பசிரோய்—திரு
ம்—திரும்படி—மாமருந்துதவ்வன்—பெரியமருந்துகொடுப்பே
ன்—என்பவர்கீர்போல்—என்றுசொல்லுமவர்தன்மைபோல—இய
ம்பினள்—மர்யைசொன்னாள். ஏ-று. (எய)

காமியாகிரீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா *

னாமவேனெங்கண்ணினாய்காம்போனடித்தேன் . . . *

நீமைநெஞ்சினுற்குண்ணைந்தனைநினைத்திண்டேன் . . . *

போயினாருடனென்றன்வன்சொலாற்புனிதன். . . (ஏக)

(இ-ள்.) நாமவேனெங்கண்ணினாய்—அச்சஞ்செய்கின்றவேல்
போன்றநெடியகண்ணையுடையமாயையே—நீ—காமியாகி—காமி
யத்தை அபேக்ஷித்தவளாகி—அருச்சனைகடைப்பிடித்தமையால்—
பூசனையைஉறுதியாகக்கொண்டமையால்—காம்போல்—நடித்தே
ல்—அபிரயித்தேன்—நீமைநெஞ்சினால்—பொல்லாங்கையுடையமன
தினால்—ஆள்—எபதத்தை—நீனைந்தனை—நினைத்தாய்—(ஆதலால்)
—நினைத்திண்டேன்—உண்ணைப்பரிசிக்கமாட்டேன்—மினாருடன்—
ஸ்திரீகளுடனே—போ—என்றனன்—என்றுசொன்னான்—வன்சொ
லால்—கடியுமாயியசொல்லாமல்—புனிதன் பரிசுத்தனாகியஅல்லமன்.

(வேறு) மண்ணுலகி விழிகுலமத் தளத்தொழிலோன் நனைவிரு
மிடி வறிதுமீண்டா, எண்ணன்மக னெனும்பழியை மாளமனிது
விட்போயங்கைகொட்டி, விண்ணுலக நகைசெய்யச் சூண்முடியா
தெவ்வாறு விமலன்பங்கிற், பெண்ணரசி தன்முகத்தில் விழிப்பலெ
ன மாயையுளம் பிழையுற்றாள். (எஉ)

(இ-ள்.) மண்ணுலகில்—பூலோகத்தில்—அண்ணன்மகள்—ராசகு
மாரி—இழிகுலமத்தளத்தொழிலோன்றனை—ஈனமாகியகுடியிற்பி
றந்தமத்தளங்கொட்டிகின்றவனை—விரும்பி—வறிது—பயனில்லா
மல்—மீண்டாள்—திரும்பினாள்—எனும்பழியை—என்னும் அபவா
தத்தை—மாளாமல்—நிறுவி—நிலைநிறுத்தி—போய்—கைலாச
த்திருப்போய்—விண்ணுலகம்—தேவர்கள்—அங்கைகொட்டிந
கைசெய்ய—கைகொட்டிச்சிரிக்க—சூண்முடியாது—பிரதிநிதியை
நிறைவேற்றாமல்—விமலன்பங்கிற்பெண்ணரசிகன்முகத்தில்—பர
மசிவனுடையபாதிதேகத்திலிருக்கின்றபார்வதியினதுமுகத்தில்—

எவ்வாறு — விழிப்பலென - விழிப்பெனென்று — மாயை—உளம்
பிழையற்றான் - மனதில் துன்பத்தை யடைந்தான். ஏ.று. - (௭௨)

அனபிஞ் லன்பர் பெறற் கெளியனெனென் னொன்றைநீது
வந்து, வலிபிணற் பெறவேண்டி நின் றழிந்தா யிது தகுமோ மாயை
மாதே, முல் பிஞ்சுக் கடுவிறைத்துக் கரும்பாக வேண்டி மிகமுயன்று
நெஞ்சிற், துன்பராய்த் தீரியுமவர் போலென்றான் மாயைதனைத் து
ரக்கவல்லான். - - - - - (௭௩)

(இ.ள்.) மாயைதனைத் துரக்கவல்லான் - மாயையைத் துரத்தவுல்ல
வனாகிப் பல்லமதேவன் — முன்பு—இனா இனிமையாகாத — கடு-கச
ப்பாகியவன் துவை—விறைத்து—கரும்பாக வேண்டி- (பின்பு) கரு
மபாகவிளையவிரும்பி - மிகமுயன்று மிகவும் முயர்ச்சிசெய்து —
நெஞ்சில் - மனதில் — துன்பராய் - துன்பத்தை யுடையவர்களாய் —
தீரியுமவர் போல் - சஞ்சரிக்குமவர் போல — அன்பர் - பக்தர் — அன்பி
னாள் - பக்தியினால் — பெறற் கெளியனெனென் - அடைந்தற்கெளியவனா
கிய என்னை — னொன்றைநீது - ஒருபிரதிநிதியைச் சொல்லி — வ
ந்து — வலிபிணற் பெறவேண்டி நின் று - வலியதன் மையினற் பெறுத
ற்கு விரும்பி நின் று — அழிந்தாய் - மனவேதனையடைந்தாய் — இது த
குமோ — மாயைமாதே — என்றான் - என்று சொன்னான். ஏ.று. (௭௪)

கனாகுறுக வந்தகலங் கவிழ்ந்தநாய் கன்போலக் கலங்கிநின்ற,
வரைபுரைமென் முலைமாயை தனைக்கண்டு விமலைபுள மறுகிமாழ்சி,
யிரதமுறு களிம்புமலி செம்பினிய னோகருறு விபல்புபோல; வருள்
புரிந் தையயவிவள் குணநோக்கா தென்று தொழு தஞ்சிச் சொன்னான்.

(இ.ள்.) கனாகுறுகவந்தகலம் - கனாயைக்கிட்பிம்படிவந்ததெப்ப
லானது — கவிழ்ந்த - கவிழப்பெற்ற — நாய்கன்போல - வாணிபன்
போல — கலங்கிநின்ற — வரைபுரைமென் முலைமாயைதனை - மலை
போன்றும்பிருதுவாயு மிருக்கிற தனங்களை யுடைய மாயையை —
விமலை — கண்டு - பார்த்து — உளமறுகி - மனஞ்சுழன்று — மாழ்சி - ம
யங்கி - ஐய - அல்லமதேவனை — இரதம் - ரசகுளிகை — உறு தன்னை
ச்சேர்ந்த — களிம்புமலி - களிம்புநிறைந்த — செம்பினியல் - செம்
பினது குணத்தை — நோக்குற வியல்புபோல - பாராததன்மைப் போ
ல — இவர்குணநோக்காது - இவர்குணத்தைப் பாராமல் — அரு
ள்புரிந்துபென்று - கிருபைசெய்வாபென்று — தொழுது - பணிந்து —

அஞ்சி-பயந்து — சொன்னான். எ-று.

(எச)

இலங்கிலேவென் மருட்டிமதர் விழிவிமலாய் வ்றியவோ டுரதந்தன்
னலங்கிளர்பொன் னுருவாகி லென்னுலிம்மாயையின்ப நணுகு
மென்று, புலங்களறி வரியபரமானந்த சிவயோகி புகலமாயை, கல
ந்கிபளிபசுப்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிச்சுறுகின்றான்.
(இ-ள்.) இலங்கிலேவென்மருட்டும் - விளங்கிய இலையைப்போத்த
வேலைமயங்கச்செய்கின்ற - மதர்விழிவிமலாய் - மதர்த்தகண்களை
புடைய விமலையே - வறியவோடி-பயனில்லாத ஓடானது - இரத
ந்தன்னால்-ரசகுளிகையினால் - நலங்கிளர்பொன் னுருவாகில்-நலம்
விளங்கியபொன் னுருவமாறால் - என்னால் - இம்மாயை-இந்தமா
யை - இன்பநணுகுமென்று - சுகத்தைப்பெறுவொன்று - புலங்க
ளறிவரிய-இந்தரியங்களாலறியக்கூடாத - பரமானந்தசிவயோகி-
பேரானந்தஸ்வரூபிபாகிய அல்லமதேவன் - புகல சொல்ல - மா
யை - கலங்கி - அளிபசுப்புண்ணில் - அளித்தபச்சைப்புண்ணில் -
செவ்வேல்பட்டெனச் சிவந்தவேல்பட்டதுபோல - அழுங்கி-வரு
ந்தி - சுறுகின்றான் - சொல்லுகின்றான். எ-று. (எரு)

நனவொரு புன்கனவாக மயங்கவெனைப்புணர்தலினு னுனும்வெ
ன்றி, யெனதெனதென்றுளஞ்செருக்கி மடமாயை கூறுதலுமெங்க
ள்கோமான், கனவினுக்ர்வுறுமுணவு குறையுமோ பசியதனூற் களை
வதுண்டோ, நினைவில்வரு கனவொன்று கண்டிதுமாந்தனைபேதா
ய்நீதானென்றான். (எச)

(இ-ள்.) நனவு-ஜாக்கிரமே - ஒருபுன்கனவாக - அந்நபமாகியவொ
ருகனவாக - மயங்க - திரிய - எனைப்புணர்தலினால் - என்னைப்புண
ர்த்ததினாலே - நாளும் - எப்போதும் - வென்றி - ஜயமானது -
எனதெனதென்று - என்னுடையதே யென்று - உரஞ்செருக்கி-ம
னதுநிச்செருக்குற்று - மடமாயை - பேதமையையுடையமாயை -
கூறுதலும் - சொல்லியவளவில் - எங்கள் கோமான் - எங்கள் தலைவரு
கிய அல்லமதேவன் - கனவினுக்ர்வுறுமுணவு - கனவினுண்ணப்பட்
டவுணவு - குறையுமோ - பசியதனூற்களைவதுண்டோ - அதனாலே
பசியைநீக்குவதுண்டா - பேதாய் - பேதமையுடையவனே - நினை
வில்வருகனவொன்று - நினைவில்வந்த ஒருகருவை - கண்டு - நீதா
ன் - நீயே - இதுமாந்தனை - செருக்குற்றாய் - என்றான். எ-று. (எரு)

ரான்முநீ தள்ளினா நானின்றுபோகேன், கைவண்ண மலர்ப்பகழி மதனையாய் நினைத்தமுனிக் கட்டிக் கொண்டு, செவ்வண்ண மலர்கைகைக் கேகியெய்ஞ்ஞன் முடிப்பெலன்ச் சொக்கிச் சொல்லுள். மைவண்ண மலர்க்குழலாள் வான்நிரட்டிவிழுங்குவனென்மாற்றம்போல. - - - (எஎ)

(இ-ள்) கைவண்ணமலர்ப்பகழி மதனையாய் - அழகியபடிப பாணத்தைக் கையிற்கொண்ட மன்மதன்போன்ற அல்லமசேஷனே - நீ - எவ்வண்ணம் - எவ்வகையாக - உனாவன்மைமொண்டு - சொல்வன்மைமொண்டு - தள்ளினும் - தள்ளினாலும் - நானின்றுபோகேன் - இப்பொழுது நான் போகேன் - நினைத்தமுனி - உன்னைக்கலந்து - கட்டிக்கொண்டு - செவ்வண்ண மலர்கைகைக்கே - செய்யுறத்தையுடைய பரமசிவமலர்ந்தகைலாசத்திற் குப்போய் - என்ருண்முடிப்பெலன் - என் பிரதிபலிப்பையுடைய நிறைவேற்றுவேனென்று - மைவண்ணமலர்க்குழலாள் - கருநிறமுடைய மலர்க்குட்டிய கூந்தலையுடைய மாயை - வான்நிரட்டிவிழுங்குவனென்மாற்றம்போல - ஆகாயத்தைத்திரட்டி விழுங்குவேனென்கிற சொல்லப்போல - சொருக்கி - சொருக்கையடைந்து - சொல்லுள். எ-று. - - - (எஎ)

முடிக்குமலர்க்குழல் மடவாள் ருண்முடிப்ப லெனுமொழிக்கு முறுவலசெய்து, பிடிக்கவலை யாயி லெனைப் பிடிதடையாய் பிடியென்று பிரான்மறைந்தான், மடக்கொடிதன் விழியினுந் காண்பனும்போய் மதிமயங்கி வறிதுநின்றான், சுடர்த்தொடி மென்றோண் மடவா ரின்றிழந்தோ மிவளையெனத் துயருமுந்தான். (எஅ)

(இ-ள்) முடிக்குமலர்க்குழல் மடவாள் - மலரைமுடித்த கூந்தலையுடைய மாயை - ருண்முடிப்ப லெனுமொழிக்கு - சபதத்தை நிறைவேற்றுவேனென்று சொன்ன சொல்லுக்கு - முறுவலசெய்து - நகைத்து - பிடிதடையாய் - பெண்யானையை யொத்த தடையையுடைய மாயையே - எனை - என்னை - பிடிக்க - வலையாயில் - ஸாமர்த்தியமுடையவளானால் - பிடியென்று - பிரான் - அல்லமதேவன் - மறைந்தான் - மடக்கொடி - மடமையையுடைய கொடியையொத்த மாயை - தன் விழியினால் - தனதுகண் களால் - காண்பனும்போய் - மதிமயங்கி - புத்திகலங்கி - வறிதுநின்றான் - பயனில்லாமல் நின்றான் - சுடர்த்தொடி மென்றோண் மடவார் - பிரகா

சிக்கின்ற வளைகள் பொருந்திய மெல்லிய கைகளை யுடைய மாதர்கள்—இன்று- இப்பொழுது—இவளை- இம்மாயையை— இழந்தோம்—என-என்று— தூயருமந்தார் -துக்கித்தார்கள். எ-று. (எஅ)

வெண்டிங்குணிலவுவாயிடைப்புகினுஞ்சேகரமெனுமென்புளன்றி யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோ நம்மல்லமனொமொருவன்றானும், பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினும்வள்பிடிக்கப்படுவனோதான், நெண்டன்பின்வழிநின்றமனமாகுதீர்ந்தபெருந்தூயோர்க்கல்லால்.

(இ-ள்.) வெண்டிங்குணிலவு - வெண்குமையாகிய சந்திரனுடையநிலாவானது—வாயிடைப்புகினும்-வாயில் துழைந்தாலும்—சேகரமென மென்புளன்றி - சேகரமென்கிற மெல்லிய பட்சியல்லாமல்—உண்டு-அந்நிலைவப்புகித்து—வாழுமுயிரி-வாழ்கின்ற உயிர்கள்—இங்குளதோ-இவ்வுலகத்திலுண்டோ—(அதுபோல) நம்மல்லமனொமொருவன்றானும்-ஒப்பற்றமது அல்லமதேவனும்—பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினும் இசைபொருந்திய சொல்லையுடைய மாயையின் கையிலகப்பட்டாலும்—தொண்டன்பின்வழிநின்ற—அடிமைத்திறத்ததாகிய பக்தியில்வழியில்நின்ற—மனமாகுதீர்ந்த-மனதுக்குற்றங்களைந்த—பெருந்தூயோர்க்கல்லால்-பெரியபரிசுத்தாதத்துமாக்கருக்கன்றி—அவள்பிடிக்கப்படுவனோ-அவளால்பிடிக்கப்படுவனோ எ-று. - - - - (எஆ)

மாயைதனை வாதித்துத் தள்ளுபுதன்னிலைநின்ற மாயாவாதி, யாயினனல்லீரசைவ சித்தாந்தகுலதீபமாயினோனென், ரேயுமனநிறுவியிறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலமுணருமாற்றி, தூயமுனிவரொல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவந்தொடங்கிவாழ்ந்தார். (அய)

(இ-ள்.) நல்லீரசைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினோன்-நன்மைபொருந்தியவீரசைவசித்தாந்த பரம்பரைக்குத்தீபமாகிய அல்லமதேவன்—மாயைதனை-மாயையை—வாதித்து-வாதஞ்செய்து—தள்ளுபு-தள்ளி—தன்னிலைநின்ற-தனதுவப்பாவஸ்திதியிலிருந்து—மாயாவாதியாயினன்—என்று—ரேயுமனநிறுவி - தவிர்த்தசித்தத்தைநிறுத்தி—இறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலம்- முக்காலத்தையும்—உணருமாற்றல்-அறியுஞ்சக்தியையுடைய—தூய-பரிசுத்தமாகிய—முனிவரொல்லாம்—அல்லமனைத்தொழுது—தவந்தொடங்கி-தவத்தையாரம்பித்து—வாழ்ந்தார். எ-று. - - - - (அய)

உறய

எட்டாவது-

வ ச வ ண ண ர் வ ந் த க தி .

(வேறு.)

அசைவில்லம்மந் காபுமை நற்கலை - *

வசவ தேவன் வலிய கணங்கடாங் - *

கசியு மன்பிற் கயிலையி னின்றுதென் - *

நிசையில் வந்த திறமுரை செய்குவாம். - (க)

(இ-ள்.) அசையில்-நிலைநிரியாத--அல்லமந்காய்-பிரபுதேவனை
க்காணும்பொருட்டாய்--உமைநற்கலை-உமாதேவியினுடையசத்
துவகையும்--வசவதேவன்-வசவேசனும்--வலியகணங்கள்-வல்ல
மையுடையசிவகணங்களும்--கசியுமன்பின்-உளறுகின்றஅன்பினோ
டும்--கயிலையினின்று--தென்றிசையில்வந்த-தெற்குத்திசையில்வ
ந்தவதரித்த--திறம்-வகையை--உரைசெய்குவாம்-சொல்லுவோம்.

தீங்கு காணுஞ் சிறுவிலை தாட்கடன் - *

வாங்கு மோர்பொருள் போக்கும் வறியர்போ *

னீங்க ஞான நெய்தந்தை மாயைநின் - *

மேங்கு மாவியியக்கமு மின்றுயே. - (உ)

(இ-ள்.) தீங்குகாணும் - (உயிர்கள் பசியால்) தீமைடடையத்தக்
க--சிறுவிலைநாள் - குறைந்த விலையையுடைய கஷாமகாலத்தில் --
கடல்வாங்குமோர்பொருள் - கடல்வாங்கிய ஒருபொருளை -- போக்
கும்வறியர்போல் - இழக்குந்தரித்திரர்போல் -- ஞானநெய்தந்தை-
ஞானமாகியநெடியதகைமைடையுடைய அல்லமதேவன் -- தீங்கு
மறைந்துபோய்விட--மாயை--ஆவியியக்கமுமில்லி-சுவாசமசை
தலுமில்லி--நின்றேங்கும்-நின்றவியசனப்படாநின்றனள். ஏ-று.

மத்தளங் கொடுவந்தவன் நன்னொடு - *

பொய்த்த னுண்ணிடை போயினடு ளன்னவே *

சித்த நானுந் துயரமுந் தின்றுடப் - *

பித்தர் போற்பின் றொடர்ந்தனர் பெற்றவர். (ங)

(இ-ள்.) மத்தளங்கொடுவந்தவன்றன்னொந்நாடோறுமத்தளம
டித்துக்கொண்டுவந்த அல்லமனென்பவனோடு — பொய்த்தன
ணிகை — பொய்யென்று சொல்லப்பட்ட துட்பமாகிய இடையையு
டையமாயை—போயினன்—என்ன—என்றயலார் சொல்ல—பெற்ற
வர்—அவனைப்பெற்றதாய்தந்தையர்—(கேட்டு)—சித்தம்—மனதை—
நானும்—வெட்கமும்—துயரமும்—வியசனமும்—தின்றிட—தின்ன—
பித்தர்போல்—வெறியர்போல—பிற்றொடர்ந்தனர்—(அம்மாயை
யையின்) பிற்றொடர்ந்துசென்றார். எ-று. - (ஈ)

தக்க தந்தைதாய் சாயப் பழிசெயு - *

மக்களின் நி மலடர்தா மாதலு - *

மிக்க வன்பிணி மேவலு நல்லவென் - *

றுக்கநெஞ்சுட னோடினன் மன்னவன். - (ச)

(இ-ள்) தக்க-தருந்த—தந்தைதாய்-பிதாவும்அவ்னையும்—சா
ய-தலைசாய்க்க—பழிசெயும்-பழியையவினைக்கின்ற—மக்களின் நி-
மக்களில்லாமல்—மலடர்தாமாதலும்-தாங்கள்மலடராயிருத்தலு
ம்—மிக்கவன்பிணி-மிகுந்தவலிய நோயை—மேவலும்—அடைதலு
ம்—நல்லவென்று-நல்லனவென்று—உக்கநெஞ்சுடன்—அழிந்தம
னத்துடன்—ஒடினன்மன்னவன்—அரசனோடினன். எ-று. செய்யுள்
விகாரத்தாற்சாய்க்க வென்பதுசாயவென்றாயிற்று. (ச)

காய்ப் சிக்குக் கவன்று தசைதின - *

வாய் பதைக்கு மறவர் வலையிடைப் - *

போய் விழக்குமக் கன்று புகுந்தவண் - *

டாய் பதைப்பது தன்னெதிர் காணுமோ. (ரு)

(இ-ள்) காய்-சுடுகின்ற—பசிக்கு—கவன்று-கவலையுற்று—த
சைதின-மாமிசந்தின்ன—வாய்பதைக்குமறவர்-வாய்பதைக்கின்ற
வேடருடைய—வலையிடை-வலையினுள்—குழக்கன்று-இளமையா
கியமான்கன்று—போய்விழ-போய்விழுந்தகப்பட்டுக்கொள்ள—
தாய்-அதனதுதாயாகியபிணைமான்—புகுந்தவண்-அவ்விடத்திற்
சென்று—பதைப்பது-துடிப்பதை—தன்னெதிர்- (என்மகள்) உ
ன்னெதிரில்—காணுமோ-காண்பனோ. எ-று. காண்பளாகில்என்
நினைத்திரும்புவனென்பதுகருத்து. - (ரு)

கண்டு வார்சிலைக் கானவர் பார்ப்பினைக் - *

கொண்டு போகக் குடம்பை கண்டேங்கியே *

துண்ட மாரிலா சோரப் பறவைகண் *
மண்மிநோயின்மறுகுதல்காணுமோ, - (சு)

(இ-ள்.) வார்சிலைக்கானவர் - நீண்டவிலையுடையவோர் — பார்
ப்பினை-குஞ்சுகளை — கண்டு-(தேடி) கண்டு-கொண்டுபோக-எடு
த்துக்கொண்டுபோய்விட-பறவைகள்-பட்சிகள்—குடம்பைகண்
டு-கூண்டில்(வந்து)பார்த்து— ஏங்கி-ஏக்கமுற்று—துண்டம்-முக்கி
னலகில்—ஆர்-பொருந்திய — இரை-உணவு — சோர- சோர்ந் துவி
ழ—மண்மிநோயின்- மிகுந்தவியாகுலத்தினாலே— மறுகுதல்- சுழ
லுதலை—காணுமோ-(என்மகள்)காண்பளோ. ஏ-று. இதுவுமது (சு)

அரின் மிதித்திட் டதர்படப் பூம்பணை *
மாமுறித்து மழை மதக் கைம்முக *
வுரலடிப் பிறை பொண்மருப் பஞ்செவிக் *
கரி நடப்பக் கலங்கி யிரியுமோ. - (ஏ)

(இ-ள்.) மழைமதம் - மழைபோல்சொரிகின்மதத்தையும் —
கைமுகம்- துதிக்கையையுடையமுகத்தையும் — உரலடி- உரையொ
த்தகால்களையும் — பிறையொண்மருப்பு — பிறையையொத்தவொ
ள்ளியதத்தங்களையும் — அஞ்செவி- அழகியகாதுகளையுமுடைய —
கரி-மதயானைகள் — அரில்- தூறுகளை — அதர்பட-வழியாக — மிதி
த்திட்டி — பூம்பணை- பூக்களாற்சிறந்தகிளைகளையுடைய — மாமுறித்
து-மரங்களையுறித்து — நடப்ப-நடக்கக்கண்டு — கலங்கியிரியுமோ-
(என்மகள்)அஞ்சியோடுவளோ. ஏ-று. - - (ஏ)

பரற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ *
சுரத்துமேனி துவண்முவெதும்பிநீ *
நிரக்குமோமகளென்செயுமோவெனத் *
தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினாள். - (அ)

(இ-ள்.) மகள்-என்மகளாகிய(மாயை)—பரற்கண்-பருக்கைக்
ற்களின்மேல் — மென்பதம்- மெல்லியபாதங்களை — வைத்து— ப
தைக்குமோ- துடிப்பளோ—சுரத்து-பாலைநிலத்தில் — மேனி துவ
ண்டு-தேகத்தள்ளாடி—வெதும்பி-வாடி—நீநிரக்குமோ- தண்ணீர்
கேட்பளோ—என்செயுமோவென - என்னவகைசெய்வளோவென்
றெண்ணி — தாய்-அன்னையானவள் — தரிக்கரும்-பொறுத்தற்கரிய
துயரடைந்தேகினாள் — துன்பமடைந்துசென்றனள். ஏ-று. (அ)

பொண்ணையன்ன புதல்விபொருட் டிவண் *
மன்னர் மன்னன் மனத்தில் வளர்ந்தெழு - *
மின்னல் காணவு முழுவான் நிருந்ததென் - *
அன்னி மாழ்கியவ் ஆர்ப்பின் போயினார். - (க)

(இ-ள்.) பொண்ணையன்ன- திருமகனையொத்த— புதல்விபொருட் டி- மகளாகிய(மாயையின்)பொருட்டி— இவண்- இவ்விடத்து— மன்னர்மன்னன்- அரசர்க்கரசனாகிய(மமகாரணுடைய — மனத்தில் வளர்ந்தெழும்-மனத்தில்திகரித்தெழுகின்ற — இன்னல்காணவும்-துயரத்தைக்காணவும் — ஊழுவான்நிருந்ததென்று — உன்னி - எண்ணி—மாழ்கி-மயங்கி—அவ்வூரர்-அவ்வனவசமாநகரஜனங்கள்— பின்போயினார்-(அவ்வரசன்)பின்சென்றார். - (க)

அயர்ந்து நிற்கு மரிவையைக் கண்டுநான் - *
முயன்று மெய்த்தவ முற்றும் பயின்றுனைப் *
பயந்த்தற்குப் பயனன் துதவினை - *
நயந் தெமக்கெனத் தந்தை நவின்றனன் - (ஃ)

(இ-ள்.) தந்தை - பிதாவாகியமமகாரன் — அயர்ந்துநிற்கும்-சோர்வடைந்துநிற்கின்ற—அரிவையைக்கண்டு-மாயையைப்பார்த்து—நான்மெய்த்தவமுயன்று- நான்மெய்மையாகிய (பல) தவங்க ளையெத்தனித்து—முற்றும்பயின்று- (அவை) முழுதுஞ்செய்தமுடித்து—உனைப்பயந்ததற்கு- உன்னைப்பெற்றதற்கு— நயந்து-விஸ்வாசித்து—எமக்கு-எங்களுக்கு—பயனன்று-நல்லபிரயோசனத்தை— உதவியென- உதவினாயென்று— நவின்றனன்- சொல்லினன். - (ஃ)

என்னை நீங்கி யிழிதொழில் செய்பவன் - *
றன்னை நாடித் தலைமையிழந்தெனோ - *
கன்னி நீகொடுங் காட்டில் வந்தாயென - *
வன்னை யோவென் றரற்றி யழுதனள். - (ஃ)

(இ-ள்.) அன்னை-தாயாகியமோகினி—கன்னி-கன்னிகையாகிய (மாயையே)—நீ—என்னைநீங்கி—இழிதொழில்செய்பவன்றன்னை-மத்தர்மடித்தலாகிய இழிதொழில்செய்கின்றவனை— நாடி-விரும்பி—தலைமையிழந்து- மஹாராஜபுத்திரியென்னுந் தலைமையையிழந்து—என்னோ-என்னகாரணத்தாலோ—கொடுங்காட்டில்- கொழு

ய காட்டினிடத்து—வந்தாயென—வந்தனையென்று சொல்லி—ஒவென்று—அரற்றி-புலம்பி—அழுதனள். ஏ-று. (யக)

மகனு மல்லனவ் வல்லமன் மாயைதும் - *

மகளு மல்லள் வரைபுரை தோளினு - *

யிக லும் வாட்க ணரசியு நீயுமிங் - *

ககலு மென்று விமலை யறைகுவாள். - (யஉ)

(இ-ள்.) வரைபுரைதோளினாய்-மலையையொத்ததோள்களைபுடைய அரசனே—அவ்வல்லமன்—மகனுமல்லன் - மனிதனுமல்லன் — மாயை—தும்-உங்களுடைய—மகளுமல்லள்—(ஆதலால்)—இக லும்-பொருகின்ற — வாட்கண்-வாளை யொத்தகண்களையுடைய—அரசியுநீயும்-பட்டமணி ஷியாகியமோகினியும்நீயும்—இங்கு-இவ்விட-த்தினின்றும்—அகலுமென்று-நீங்குமென்று—விமலை—அறை குவாள்-சொல்லுவள். ஏ-று. (யஉ)

வினைப் பயன்கொள வேண்டின ரோரிடந் *

தனைப் பொருந்துறச் சம்பந்த மாத்நிரத் *

தெனக் கிஞ்ரீவ ரொன்றபி மானமொன் - *

றனைப் பொருந்தி யழிவ ரறிவிலார். - (யக)

(இ-ள்.) வினைப்பயன்கொள- (தாமுன்செய்தவிரு) வினைப்பயனையனுபவிக்க—வேண்டிநர்-விரும்பினவர்—ஒரிடந்தனை-(தமக்கு விதிக்கப்பட்ட) ஒரிடத்தை—பொருந்துற- அடைய—சம்பந்தமா த்நிரத்து-அந்தத்தொடர்ச்சியளவினாலே—எனக்கிஞ்ரீவரொன்று - இவ்வொனக்கின்முறையினொன்று—அபிமானமொன்றனைப் பொருந்தி - ஒரபிமானத்தை யடைந்து—அறிவிலார்—அழிவர் - வருந் துவர். ஏ-று. (யக)

தனைய ராகியுந் தந்தை தாயாகியு - *

முனை யுறாத வுயிரிலே யாதலா - *

வினையர் கேளி ரினைய ரயலென - *

றினைவு நேன்மிளிர் நெட்டிலை வேலினாய். (யச)

(இ-ள்.) மிளிர்நெட்டிலைவேலினாய் - பிரகாசிக்கின்ற நெடியவிலைபோன்றவெற்படைதாங்கியவரசனே—தனையராகியும்- (உனக்குப்) புத்திரராகியும்—தந்தைதாயாகியும் - தந்தையாகியுந்தாயாகியும்—உனையுறாதவுயிரிலை-உன்னைச்சேராதவுயி(ரிவ்வுலகி) லில்லை—ஆ

தலால் - இனையர்கேளிர் - இன்னொருனக்கு உறவர் - இனையரயலென
இன்னொருனக்கு அன்னியமொன்று - நினைவுதேல் - நீ நினையாதை - எ - று

வேனெடுங்கண் விமலை யிவைவசொலப் - *

பானலங்கட் பனிமதி வாண்முகப் - *

பூநறுங்குழற் பொற்றொடி மாயைமுன் - *

முனடைந்தமை தந்தைக் குணர்த்தியே. (யரு)

(இ-ள்.) வேனெடுங்கண் விமலை - வேலைப்போல் நீண்டகண் களை
புடையவிமலை - இவைவசொல - இந்நியாயங்களைச் சொல்லுகையில் -
பானலங்கண் - நீலோற்பலமலரையொத்தகண்களையும் - பனிமதி
வாண்முகம் - சிதளசந்திரனை யொத்த ஒளிபொருந்தியமுகத்தையு
ம் - பூநறுங்குழல் - பூமாலிகையணிந்துமணநாறுகில் அளகத்தை
யும் - பொற்றொடி - பொன்னுலாகியவனையலையுமுடைய - மாயை -
மாயையானவர் - தந்தைக்கு - தன் பிதாவாகிய மமகார ராஜனாக்
கு - முன் - பூர்வத்தில் - தானடைந்தமை - தான்கயிலாயத்திலிருந்து
வந்தசெயலை - உணர்த்தி - அறிவித்து. எ - று. (யரு)

காவியங்கட் கணியிதழ் மாதுமை - *

டேயவ வந்தவென் னெண்ண முடித்திலன் - *

போவனங்கிப் புரிசூழ லோடுநா - *

னீவிர் நோவன்மி னெண்ண நினைந்தென. (யரு)

(இ-ள்.) காவியங்கண் - கருங்குவளைமலரையொத்த அழகாகிய
கண்களையும் - கணியிதழ் - கொவ்வைக்கணியையொத்த அநரத்தை
யுமுடைய - மாதுமை - உமாதேவியானவள் - ஏவவந்த - அனுப்
பவந்த - தான் - என்னெண்ணமுடித்திலென் - (ஆசலால்) -
இப்புரிசூழலோடும் - கட்டப்படுகின்ற கூந்தலையுடைய இந்த
விமலையோடும் - போவனங்கு - அக்கயிலாயத்திற்குப் போவே
ன் - நீவிர் - நீங்கள் - எண்ண நினைந்து - நோவன்மின் - வருந்தாதிர்
கள் - என - என்று சொல்லி எ - று. (யரு)

விராந் தெழுந்து விமலை யணங்கொடு - *

வருந்து நெஞ்சக மாயையக் காட்டுளோர் - *

பிரிந் தருங்குரல் பிற்றொடர்ந் தேகவே - *

பொருந் தருங்கயி லைத்தடம் போயினான். (யரு)

(இ-ள்.) வருந்து நெஞ்சகமாயை - பிரபுதேவர்தலிவசப்படா

மையின்பொருட்டி) வருந்துகின்ற மனத்தையுடைய மாயையானவ
ள்— வினாந்தெழுந்து— சிக்கிரமாயெழுந்து— விமலையணங்கொடி-
விமலையெண்ணுமாதொடி— அக்காட்டிஞோர்— அக்காட்டினிடத்து
தன்பொருட்டிவந்திருந்தபுரிசுணங்கன்—பிரிந்தழுங்குரல்—பிரிவுற்று
அழுதுகின்றசத்தம்— பின்னொருபுரித்தேக— பின்னேனொதொடர்ந்துசெ
ல்— பொருந்தரும்— (சிவபுண்ணியமில்லாதவர்களுல்) அடையக்கூ
டாத—கயிலைத்தடம்— கயிலைமலையினிடத்து— போயினான். எ-று.

அழுதுவாய்விட்டரற்றிலன் மன்னுடல் - *

பழுதி யாடப் புரண்டிலன் மன்னவன் - *

பழுதி லாததன் பாவைகா ணுமையா - *

லெழுது மோலிய மென்னநின் றுனரோ (யஅ)

(இ-ள்.) மன்னவன்—மமகாரராஜன்—பழுதிலாத—தன்பாவை-
தன்புத்திரியானவன்—காணுமையால்—காணப்படாமைபால்—அழு
துவாய்விட்டரற்றிலன்—வாய்திறந்துபுலம்பி அழாதவனாகியும்—த
ன்னுடல்பழுதியாடப்புரண்டிலன்—தனதுதேகமானது பழுதியிளா
யப்புரளாதவனாகியும்—எழுதுமோலியமென்னநின் றுன்—எழுதிய
சித்திரம்போல (அசைவின்றி) நின்றான். எ-று. (யஅ)

விழுவன் மீள வெழுவன் மெலிந்துறைந் - *

தழுவன் மேனி யசைந்து நிலங்கையா - *

ஹழுவன் வாய்கொண் டியிர்ப்ப ளிறப்பலென் *

மெழுவன் கைநெறித் தேங்குவ ளன்னையே. (யக)

(இ-ள்.) அன்னை—தாயாகிய (மோகினி)—விழுவன்—மீள—திரும்
பவும்—எழுவன்—எழுந்திருப்பள்—மெலிந்துறைந்தழுவன்—மனமி
லாத்து இரங்கிஅழுவன்—மேனியசைந்து—சரிந்தன்னராம—நிலங்
கையா ஹழுவன்—நிலத்தைக்கையால் துழுவன்—வாய்கொண்டியிர்ப்
பள்—வாயால்மூச்சுகளிலுள்—இறப்பலென்மெழுவன்—இறக்கக்கூ
டவெனன்று எழாநின்பள்—கைநெறித்தேங்குவள். எ-று. (யக)

பாடு மாதரும் பந்துங் கழங்குநின் - *

ஞாடு மாதரு மாகு மரிவைய - *

கோடு மேனி யொருமுகள் வாழ்ந்தவம் - *

மாடாநானினிக் கண்டியிர் வாழ்வனே - (யஇ)

(இ-ள்.) பாடுமாதரும்—பாடுகின்ற மாதரும்—பந்துங்கழங்குநி

ஈன்றி மாசுநும்-பந்துகனும் அம்மாணகனும் கொண்டு (எதிர்நின்று)
ஆடுகின்ற மகளிரும்—ஆசும்-ஆசிய—அரிவவரோடு—அரிவைப்ப
ருவமுடைய மா தரிசுரோடு—மேவி இருந்து—ஒருமகள்-ஒப்பந்
து. எனத் தமகாண்வன்—வாழ்ந்தவம்மாடம் வாழ்ந்துகொண்டிருந்
த அந் தகவலின்கா மாடத்தை—நாணினிக்கண்டு—இனிநாள் பார்த்த
து—உயிர்வாழ்ந்தோ—உயிரோடிருப்பதோ—என்று [இவனைக்காகக்
கிழ்நவரீஇவளில் மூசுதோரொன்றதறிவித்தற்கு அரிவையொன்றார்.]

தூளிக்கும் வாரீமதுச் சோலையும் வாலியும் *
பனிக்கு மாடமும் பாழ்பட வெண்மகள் - *

கவிதகவாளிருங் காட்டினு ளெம்மைவிட *

டொளிக்கு மாறொரு சற்று முணர்ந்திலேன். (உக)

(இ-ள்) தூளிக் கும்வாரீமதுச் சோலையும்—மிருந்ததேனைத்தூளிக்
கின்றதே சோலையும்—வாலியும்—தடாகங்கனும்—பனிக்கு மாடமும்—ப
னிக் கிணற்செய்த உபரிகைகளும்—பாழ்பட பாழாகும்படி—எண்
மகள்—உளி குமாண்—மாம்கள்களித்தற்கிடமாகிய—இரும்பு காட்டி
னாள்—பெரியகாட்டினிடத்து—எம்மைவிட்டு—எங்களைவிட்டு—ஒளிக்
குமாறு—ஒளிக் கும்வகையை—ஒருசற்றும்—சிந்திதம்—உணர்ந்திலேன்.

என்னை நீவிட்டிருப்பினும் பொற்றொடி *

யுண்ணை நான்விட்டுயிர்பிழை மேனென *

வண்ணை வாய்விட்டரற்றின ளாயிடை - *

மின்னனாருங் கதறினர் வேலைபோல். (உஉ)

(இ-ள்) பொற்றொடி—பொன்னுந் செய்யப்பட்டவளைவேயுடைய
மாரையே—என்னை—நீவிட்டு—நீபிரிந்து—இருப்பினும்—இருப்
பாயாயினும்—உன்னை—நான்விட்டு—நான் பிரிந்து—உயிர்பிழை
மேனென—உயிரோடினோனென்று—அன்னை—தாயாகிய (மோகி
னி)—வாய்விட்டரற்றினள்—வாய்விட்டுப்புலம்பினள்—ஆயிடை—
அப்பொழுது—மின்னனாரும்—மின்னலையொத்தமாதர்களும்—வே
லைபோல்—சமுத்திரகோஷம்போல—கதறினர்—புலம்பினார். எ-று.

வந்து வேந்தன் வழிமர பாரிய - *

னுந்த மாமக ளெனமை நுமக்குநான் - *

முந்து கூறில நோதுயர் மூழ்கினீர் - *

சிந்தை தோதற்காதெனச் செப்புவான். (உக)

(இ-ள்.) வேந்தன்வழி - மமகாரராசனுடையவம்சத்திற்கு - மரபாரியன் - பரம்பரையாய்வருகின்ற ஆசாரியன் - வந்து - அந்தமாமகள் - இலக்குமியைபொத்தவர்கள்புத்திரியினுடைய - நோன்மை - பெருமையை - நாமக்கு - உங்களுக்கு - நான்முந்தக்கூறிலனே - ஆதியில்நான்சொல்லவில்லையோ - (சொல்லியிருந்தும்) - துயர்முழ்கிநீர் - நீங்கள் துன்பத்திலுழந்தி - சிந்தைநோதற்காதென - மனம்வருந்துதல்தகாதென்று - செப்புவான் - சொல்லுவான். எ-று.

அருந்த வம்பல வாற்று மறிஞரும் - *
பொருந்த ருங்கயி லைக்குமின் போனமை *
தெரிந்து நெஞ்சந் தெளிய வறிந்துநீர் - *
வருந்துந் தன்மை மடமை மடமையே. (உச)

(இ-ள்.) அருந்தவம்பல - பலவாகிய அரியதவங்களை - ஆற்றுமறிஞரும் - செய்கின்றமுனிவரும் - பொருந்தருங்கயிலைக்கு - அடைதற்கரியகைலாசத்திற்கு - மின் - மின்னந் (கொடியையொத்த) மாயை - போனமை - அடைந்தவியல்பை - தெரிந்தும் - (பிரத்தியக்ஷமாகக்) கண்டும் - நெஞ்சந் தெளியவறிந்தும் - மனநிற்குச்சந்தேகம்ஒழியவுணர்ந்தும் - நீர்வருந்துந்தன்மை - மடமைமடமையே - மிகுந்த அறியாமையேயாம். எ-று. (உச)

சிலைது தற்பசுந் தேமொழி மாதுமை - *
கலை நாமக்குக் கவின்மக ளாகநீர் - *
தலைமை பெற்றது சாலுமு மையினி - *
புலகி னிற்பிற றொப்பவ ரில்லையே. (உரு)

(இ-ள்.) சிலைதுதல் - விற்போல் (வளைந்த) புருவங்களையும் - பசுந்தேமொழி - பசுமைபொருந்தியதேனைப்போல (மதுரமாகிய) வசனத்தையழுமைய - மாதுமைகலை - உமாத்தேவியினுடையதமோகுணம்சம் - நாமக்கு - உங்களுக்கு - கவின்மகளாக - அழகியபுத்திரியாகும்படி - நீர்தலைமைபெற்றதுசாலும் - நீங்கள் தலைமைபெற்றதுபோதும் - உமையினியுலகினில் - இனியுலகத்திலுங்களை - பிற றொப்பவரில்லை - ஒப்பவர்பிறரில்லை. எ-று. (உரு)

என்று கூறக் குரவ னிறைமகள் - *
மன்றல் வாழ்க்கை மனையொடு துன்பொரீஇச் *
சென்று மாடத் திருநக ரிற்புகாச் - *

சூன்ற மாமதிந் கோயிலி னண்ணினான். - (உசு)

(இ-ள்.) என்றுக. நக்குரவன் - என்றுசூருவானவர்கொல்ல - இ
றைமகன் - மமகாரராஜன் - மன்றல்வாழ்க்கை - மங்கலம்பொருந்தி
ய இல்வாழ்க்கைக்குரிய - மனைபொயி - மனைவியர்கியமோகினியோ
யி - துன்பு - வியசனத்தை - ஒரீஇ - ஒழித்து - சென்று - திரும்பி
ப்போய் - மாடத்திருநகரில் - மாளிகைகள் நிறைந்தசெல்வமிசுந்
ததனது ந. ரத்தில் - புகா - புகுந்து - சூன்ற மாமதில் - மலையைப்
போல (அளவிடப்படாமைபுந்திண்மைமுதலியவுமுடைய) பெரு
மைபொருந்திய மதிலாற்றுகூழப்பட்ட - கோயிலி னண்ணினான் - அ
ரண்மனையிலடைந்தனன். எ -று. (உசு)

(வேறு.)

கயிலையில் விமலை யோயிங் கவிரிதழ் மாயை சென்று *
வியனில் மதனிற் தன்னை விடுத்த ஞான் மென்ன வாணார் *
பயிலவை தன்னிற் புக்குப் பரணையு மிமய மீன்ற *
மயிலிய நனையும் வாழ்த்து வணங்கியங் கருகுநின்றான். (உஎ)

(இ-ள்) கவிரிதழ்மாயை - முருக்கம்பூவையொத்தஅதர்த்தையு
டையமாயையானவன் - விமலையோயிங் - கயிலையில் - சென்று -
போய் - வியல் - விசாலமாகிய - நிலமதனில் - பூமியினிடத்தில் -
தன்னைவிடுத்த ஞான்மென்ன - தன்னை அனுப்பிய நாளிலிருந்தது போ
ல - வாணார்பயிலவைதன்னில் - தேவர்கள் நிறைந்திருக்கின்றசபை
யில் - புக்கு - புகுந்து - பரணையும் - பரமசிவனையும் - இமயமீன்ற
மயிலிய நனையும் - மலையரசன் பெற்ற மயிலைப்போலுஞ்சாயலையுடை
ய உமையையும் - வாழ்த்துவணங்கி - துதித்துப்பணிந்து - அங்கருகு
நின்றான் - அங்கு (உமையவன்) சமீபத்தில் நின்றனன். எ -று. (உஎ)

பொலிவழி வதனங்கண்ட போதேயம் மாயை நெஞ்சின் *
மெலிவினை யறிந் துமன்னை வினவலுஞ் சூன் கொண்டேகி *
மலர்தலை யுலகிற் றுன்முன் மடங்கிய வாறனைத்து *
நலியுநா ணடவருந்தி நவின்றனன் குறிப்பிற் றேவ்ற. (உஅ)

(இ-ள்.) அன்னை - தாயாகிய உமாதேவி - அம்மாயை - அந்தமா
யையினது - பொலிவழிவதனம் - மலர்ச்சிநீங்கிய முகத்தை - கண்ட
போதே - நெஞ்சின்மெலிவினையறிந்தும் - மனவாட்டத்தை அறி
ந்தும் - வினவலும் - (நீபோனகாரியமென்னவாயிற்றென்று) கேட்

டலும்—(அவள்)—ஞள் கொண்டு—சபதம்பண்ணிக்கொண்டு—மலர்
தலைபுலகில் - பரந்தவிடத்தைபுடைய பூலோகத்தில் - ஏன் - போ
ய்—தான்முன்மயங்கியவாறணைத்து—குறிப்பிற்றோல் நகுறிப்
பினுல்வெளிப்படும்படி—நலியுநாண்ட - வருத்திக் கொற்றநாணமான
அவருத்த—வருத்தி—நலின்றனள் - சொல்லினள். எ-று. (உஅ)

நன்னக மகன்கேட்டுள்ள நாணுபு முகங்கவிழ்ந்தாள் *

பன்னக சயனனாது பண்ணவர் நெருங்க வைக்கண் *

முன்னகை செப்துதீய முப்புர மாளச் செய்தான் *

புன்னகை புரிந்தான் பக்கிற் புரிசூழல் செருக்குமாள். (உக)

(இ-ள்) நன்னகமகன்கேட்டு - நல்லமலையரையனுடைய மகளாகி
ய உமாதேவிகேட்டு—உள்ளநாணுபு-மனநாணி—முகங்கவிழ்ந்தா
ள் - முகத்தைக்கவிழ்த்துக்கொண்டாள்—பன்னகசயனனாது-சரீர்ப்
சயனனாகிபதிருமால்முதலாகிய—யண்ணவர் - தேவர்கள்—நெருங்
கு - நெருங்குகின்ற—அவைக்கண் - சபையினிடத்தில்—முன்ன
கைசெய்து-ஆதியில்நகைத்து—தீயமுப்புரம் - கொடுமைடையுட
யதீர்புரங்கள்—மாளச்செய்தான் - மாண்புபோகச்செய்தபரமசி
வன்—பங்கிற்புரிசூழல் - தன்னிடதுபாகத்திலிருக்கின்றகட்டப்பட்ட
டஅளகத்தைபுடைய உமாதேவியினது—செருக்குமாள் - செருக்கு
அழிய—புன்னகைபுரிந்தான் - புன்சிரிப்புச்செய்தனன். எ-று. *

அளியனென்றுனக்கு நான்சொல்லமன்றிய னோமற் *

நெளியனோ வுரைத்திநீயென் றிலங்கயி லெறிதலேபோல் *

வெளியபுன்முறுவல்செய்ய விமலன்வெண்மதியங்கண்ட *

நளினமென்மலர்போலென்றாய்நகைமுகமொடுங்கினால். (கஉ)

(இ-ள்) விமலன் - தீர்மலனாகியபரமசிவன்—அளியனென்றுநான்
சொல் - (அன்பருக்கு) அன்பனென்றுநான்சொல்லிய—அல்லமன்—
உனக்கு—அரியனோ—எளியனோ—உரைத்திநீயென்று - நீசொல்
லென்று—இலங்கயிலெறிதலேபோல் - பிரகாசிக்கின்றவெலிவெல்
றிந்தாற்போல்—வெளியபுன்முறுவல்செய்ய - வெண்மையாகிய
புன்சிரிப்புச்செய்ய—என்றாய் - எனதுதாயாகிய உமாதேவி—வெ
ண்மதியங்கண்ட - வெண்மையாகியசந்திரனைக்கண்ட—நளினமென்
மலர்போல் - மெல்லியதாமரைமலரைப்போல்—நகைமுகமொடுங்கி
னார் - ஒளிபொருந்தியமுகம்வாடினாள். எ-று. மற்று-ஆல்-அசைநிலை.

போக்கரும் வலிபுகன்று போய்வரு மாயை சொன்ன *

வாக்கினில வருந்துவேனை வள்ளலி நகைசெய் தெள்ளன் *

மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர்முகுரங்காட்டுதல்போன்மெனை *

மீக்கிள ரிமயமீன்ற மெல்லிபன் மெலிந்துசொன்னார் (நக)

(இ-ள்) வள்ளல் - (அடியர்வேண்டியயாவது தட்டியிற் றியருளு கின்றதினறவனை - போக்கரும்வலிபுகன்று - நீக்குதற்சரியசபதரு சொல்லி - போய்வருமாயை - போய்வந்தமாயையானவன் - சொ ன்னவாக்கினில் - சொன்னவசனத்தில் - வருந்துவேனை - வருந்துகின்ற னள்ளன் - நீநகைசெய்ததெள்ளல் - நீநகைத்துப் பரிஹாசஞ்செய்த ல் - மூக்கிலி - மூக்கில்லாதவனுடைய - முகத்தின்முன்னர் - முகுர ிங்காட்டுதல் போன்ம் - கண்ணாடிகாட்டுதலையொக்கும் - என்ன - என் னு - மீக்கிளரிமயமீன்றமெல்லியல் - மேலாக (வயர்ந்து) - ரிகாசி க்கின்ற இ மயமலைபெற்றமெல்லிய இயல்பினைபுடைய உமாதேவியா னவள் - மெலிந்து - வாட்டமுற்று - சொன்னார். எ-று. (நக)

நடம்பயி லெந்தை மங்கை நாணினால் வருந்தினாளென் *

நடைந்தருள் சொல்வன்னூல மலைக்குமம் மாயைசுளா *

னெடுத்தகை முன்னஞ்சென்ற நிலையேநன் றாடுகொல்வோன

மடங்கல்முன்வெல்வேனென்றுவருகலேயாற்றலன்றே. (நஉ)

(இ-ள்) நடம்பயிலெந்தை - நடனஞ்செய்கின்றஎமக்குத்தந்தை யாகியபரமசிவன் - மங்கை - உமாதேவியானவள் - நாணினால்வரு ந்தினாளென்று - அடைந்தருள் சொல்வன் - இருபையடைந்துசொ ல்வன் - ஞாலமலைக்குமம்மாயை - உலகின்கண்ணுள்ளோனாஅலைக் கின்அந்தமாயையானவன் - சுளால் - சபதத்தால் - நெடுத்தகைமு ன்னஞ் சென்ற நிலையேநன்று - நெடியதகைமையையுடையஅல்லம னுக்குமுன்புபோன நிலையேவிசேஷமாகும் (அதெவ்வாறென்கண்) - ஆடுகொல்வோன் - ஆடுகளைக்கொலைசெய்பவனெருவன் - மடங்கல் முன் - சிங்கத்தின்முன் - வெல்வேனென்று - அத்தனைவெல்லுவெனெ ன்று - வருதலே - ஆற்றலன்றே - பெருமையல்லவோ. எ-று (நஉ)

அல்லமன் பெருமைமெல்லா மனைவரு மறிந்துகொள்ளு *

நல்லெழின் மலைமடந்தாய் நன்னுணர்த்தினைநீயென்று - *

சொல்லுந ரன்றிதினை நிந்தனை சொல்லவல்லா - *

நிலையென் றியம்பயாவு மீன்றவ ளியம்புகின்றார். (நக)

(இ-ள்.) நல்லெழிற்மலைமடந்தாய் - சிறந்த அழகியையுடையமலை
யரசன்புத்திரியாகிய உமையவளே— அல்லமன் பெருமையல்லா
ம்— அனைவரும்- யாவரும்— அறிந்துகொள்ள— நயகுணர்க்குண
நீயென்று- நீநன்றாகஅறிவித்தனையென்று—சொல்லுநரன்றி-சொ
ல்லவரல்லாமல்—நினை-உன்னை— நிந்தனைசொல்லவல்லார்— தூய்
னைசொல்லவல்லவர்— (ஒருவரும்) — இல்லையென்று— இயம—
சொல்ல— யாவும்— நவன்— (சராசரங்களாகிய) எல்லாவற்றையும்
பெற்றவளாகிய(உமாதேவி)—இயம்புகின்றாள்—சால்லுநரன்றி—

பொறியிலி பேன்செய்திமை பொறுத்தருளிடரிந்துமெய்யம்
யறிவருள் குரவனாகு மல்லமன் நன்னேக்காணு - *
நெறியருள் புரிதுபென்ன நிராவளை வணங்கிக்குற - *
மறிமழு வமர்ந்திருக்கு மலர்க்ககவா னவனுடைப்பான். (ருச)

(இ-ள்.) பொறியிலியேன் செய்- அறிவிலலாதவளாகிய நான்செ
ய்த— திமைபொறுத்து- கொடுமையைப்பொறுத்து— அருளிடரி
ந்து - ஒருபைசெய்து — மெய்மையறிவருள் - உண்மையாகிய
(ஞானத்தை)அருளிச்செய்கின்ற— குரவனாகும் - ஆசிரியனாகிய—
அல்லமன் நன்னேக்காணும்- அல்லமனைக்கண்டறிபத்தக்க— நெறிய
ருள்புரிதியென்ன-மார்க்கத்தை(அடியேனுக்கு)அருளிச்செய்யென்
று—நிராவளை-வரிசையாக அணிந்தவளையையுடையஉமாதேவி—
வணங்கிக்குற- தொழுதுசொல்ல—மறிமழு- மாறுமழுவும்—அம
ர்ந்திருக்கும்- பொருந்தியிருக்கும்— மலர்க்ககவா னவன்- தாமரை
மலரையொத்த திருக்கரங்களையுடையபரமசிவன்— உரைப்பான் -
சொல்லுவான். எ-று. (ருச)

மத்தம துறுகுணத்து மாயையை விடுத்தவாற்ற - *
ணித்திய குரவன் நன்னே நீயறிந் திலையணங்கே - *
சத்துவ கலைமடந்தை தனையினி விடுத்தியாயிற் - *
கைத்தல நெல்லிபோலக் காண்குறையவனையென்றான். (ருரு)

(இ-ள்.) அணங்கே- உமாதேவியே — மத்தமதுறுகுணத்து—
மயக்கமிகுந்த குணத்தையுடைய— மாயையை— விடுத்தவாற்ற
ல-அனுப்பியபடியால்— நித்தியகுரவன் நன்னே-எக்காலத்திலுமுந்
ள அல்லமனாகியகுருபரனை— நீயறிந்திலை— சத்துவகலைமடந்தை
னை-சத்துவகுணமசமாகியமாதிரி— இனி—விடுத்தியாயின்- அனு

ப்புலவயாகில்—கைத்தலநெல்லிபோல - உள்ளங்கைநெல்லிசகலி
 போல—காண்குலவயவனையென்றான் - அகலேசுபாண்பா யென்றான்.
 மிஉயட விறப்பென்று மேவுமோரிடத்திற்செம்பொன் *
 குடமொழிகண்டவன்போற்கொலைசெய்நாண்பிறந்தவந்தா*
 துடியிடைபுமைபெய்மாணத் தெரிநுதுசுதீதுவ்வணை *
 படிமிசைபலமந்நாண்பால்செல்கென்ப்பணித்தாளன்றே (நாள்)
 (இ-ள்.) மிடியட—தரித்திரந்தண்ணைவருக்துக்கையால்—பிறப்பெல்
 ன்று—இறக்கக்கடவெனென்று—கேவுமோரிடத்திலு—செல்லின்
 வோரிடத்தில்—செம்பொன் - செம்பொண்ணை—குட() மரக
 ண்டவன்போல் - குடத்தோடிருக்கக்கண்ட தரித்திரனைப்போ --
 துடியிடையுமை - உழிக்கைபோலும் இடையையுடைய உடைய
 வள்—கொலைசெய்நாண்பிறந்து - கொல்லுதலைசெய்யில்நற் றண
 த்தைவிட்டு—உவந்து - மரித்திந்து—எமமானைதொழுது - எம்
 முடையஇறைவனாகியபரமசிவனைவணங்கி—சத்திவவணங்கை -சத்
 துவகுணமடந்தைபை—அல்லமந்காண்பான் - அல்லமனைக்கண்டநியு
 ம்பொருட்டு—படிமிசை-பூமிபினிடத்தில்—செல்கென்ப்பணித்
 தாள் -போவென்றுசொல்லினள் எ-று. அன்று-ஏ அலைநிலை (நாள்)
 அப்பொழுதருகுநின்ற வருணத்து தேவனானே - *
 யொப்பரும் பத்தியென்னு மஞ்சன மொன்றுண்டாயிற் *
 செப்பரு ஞானந்த வல்லமதேவ னென்றும் - *
 வைப்பினை யெளிதுகாண லாமென மகிழ்ந்து சொன்னான் (நாள்)
 (இ-ள்) அப்பொழுது—அருகுநின்ற-சமீபத்தில்நின்ற—அரு
 ணந்ததேவன் - கருபையுடையநந்ததேவன்—அவ்வே - தாயே—
 ஒப்பரும்-ஒப்பில்லாத—பத்தியென்னும-பத்தியென்றுசொல்லப்
 படுகிற—அஞ்சனமொன்றுண்டாயின்—செப்பரும்-சொல்லுநீர்க
 ரிய—ஞானானந்தம் - ஞானானந்தஸ்வரூபியாகிய—அல்லமதேவ
 னென்னும்—வைப்பினை - நிகழ்பத்தை—எளிதுகாணலாமென -
 எளிதிற்காணலாமென்று—மகிழ்ந்துசொன்னான் எ-று. - (நாள்)
 அழிவரு நிழியவைப்பை யஞ்சனங் கொணங்காணும் / - *
 வீதியுடையவன்போன் ஞான மெய்கஞ்ர வனைத்தான்கண்டு*
 சப்திமய லன்பர்காணக் காட்டுவோ னிவனென மெய்மை *
 வழிவழி யடிமைகொள்ளும் வள்ளன ந்தியைப்புகழ்ந்து. (நாள்)
 (இ-ள்.) எமமைவழிவழியடிமைகொள்ளும் - எங்களைப்பரம்பலா

யாக அடிமைகொள்ளுகின்ற— வள்ளல்— தாதாவாகிய பரமசிவன் —
அபிவருத்தியவைப்பை— அழிவில்லாத நிகேஷத்தை — அஞ்சனங்
கொண்கிறாணும்— அஞ்சனத்தைக்கொண்டு அறிகின்ற— விழியுட
யவல் போல் — நேத்தர்த்தையுடையவனைப்போல் — ஞானமெய்க்கு
ரவனைத்தான்கண்டு — தான் உண்மையாகிய ஞானஞ்சாரி பனை முல்கண்
டு — சுழிமயலன்பர்— மயக்கநீங்கியசரணர்— காண — காணுமபடி—
சாட்டுவோன்— தெரிவிப்போன் — இவனென்று— நந்தியை— நந்தி
தேவனா— புகழ்ந்து— சிலாங்கித்து. எ-று. - (ருஅ)

சத்தியால் யான்பிணித்த தனைத் தனதுதாய - *
பத்தியால் லக்ஷிக்க வல்லோன் பாரக்கினி - நந்தியேதா *
வித்தினால் விலங்குபூட்டு மிறைவனோ விடுவிப்பானோ - *
மெய்த்தவா ருள்ளினோன்யார் விளம்புக வென்றுசொல்வான் *
(இ-ள்.) சத்தியால்யான்பிணித்த - நான் என்னுடையமாயா தநி
யாநிகட்டிய— தனை— பந்தத்தை— தனது— தாய பரிசுத்தபா
கிய— பத்தியால்— அவிழ்க்கவல்லோன்— விடுவிக்கவல்லவன்— பாரக்
கின்— ஆலோசித்துப்பார்க்கில்— இந்நந்தியேதான்— இந்நந்திதே
வனையாகும் — இத்தினால்— இந்தக்காரணத்தால்— விலங்குபூட்டு
மிறைவனோ— (ஒருவற்கு) தனையிடுகின்ற அரசனோ — விடுவிப்பா
னோ அதைவிடுவிக்கிறவனோ — மெய்த்தவாரருள்ளோன்யார் - உ
ண்மையாகிய நிறைந்த அருளையுடையவன்யார்— விளம்புக— சொல்
வாக— என்றுசொல்வான் எ-று இத்திருவென்பதுவிரித்தவகாரம்.

அல்லமெனென்னுஞான வானையை யகப்படுத்த - *
வல்லவொன் பார்வைநீயே யாதலான் மண்ணிற்போகி *
யெல்லையி லன்பர்நெஞ்சத் துன்பரு ணந்தியென்று *
சொல்லின னுயிரிநீரோன்றாத் துணையென விருக்கும்பெம்மான்.
(இ-ள்.) நந்தி— நந்திதேவனே— அல்லமெனென்னும்— ஞானவா
னையை யகப்படுத்தவல்ல— ஞானசொருபடமாகியவானையை அகப்பட
ச்செய்யவல்ல— ஒன்பார்வை— அறிவுடையபார்வைவிரகம்— நீயே
யாதலான்— மண்ணிற்போகி— பூமியினிடத்திற்சென்று — எல்லையி
லன்பர் நெஞ்சத்து - அளவில்லாத அடியார்களுடையமனத்தில் —
இன்பருளென்று— இன்பத்தை அருளுகவென்று— உயிரிநீரோன்றாத்
துணையென— உயிர்களுடோறும் வெளிப்படாததுணையாக — இருக்
டும்பெம்மான்— இருக்கின்ற பரமசிவன்— சொல்லினன். எ-று. (சய)

அந்நிவண் ணத்தெங்கோமா னருளி னுலின்னகூறச் - *
 சுந்தரி தனக்குமெட்டாத் தூயவன் றறணைககாண - *
 நஞ்ஞவல லவனோடுவென்று நகைசெய்து கணங்கடம்முள் - *
 வந்தொருசிலநாடாப்ப மங்கைபங் காளன் சொல்வான், (சக)
 (இ-ள்) அந்நிவண்ணத்தெங்கோமார் - சுந்தியாகாலச் செவ்வான்
 ம்போனும் நிறத்தையுடைய எமதுறைவனாகிய பரமசிவன் - அருளி
 னுலின்னகூற - ஒருபையினுலே இத்தகைய மயவாகியவசனங்களைச் சொ
 லல - கணங்கடம்முள் - சிவகணங்களுள் - வந்தொருசிலர் - சிலர் வ
 ந்து - நகைசெய்து - சுந்தரிதனக்குமெட்டாத் தூயவன் றறணை -
 அழகுபொருந்திய உமை ஒருக்குமெட்டாத நிறமலருகிய அல்ல
 மனை - காணநந்திவல்லவனோடுவென்று - நந்திதேவன் அறிபவல்லவ
 னோடுவென்று - உடைப - சொல்ல - மங்கைபங் காளன் - உமைபங்
 களிடபரமசிவன் - சொல்வான் என - (சக)

நந்திதேவன் றணையுணர்ந்தா னுனவன் றணையுணர்ந்தேன் - *
 கிடைசெய்தெம்மை நீவிர் செளவுற வறிகிலொன் - *
 தெந்தைபெம்பெருமான் கூறவிகழ்ந்தனா சொத்தோ சொல்லாம்
 வெந்தூயர் கொண்டுநின்றார் மீளவுமவிமல - சொல்வான், (சஉ)
 (இ-ள்) நந்தியென் றணையுணர்ந்தான் - நந்திதேவன் என - (நிலை
 பை) அறிந்திருக்கின்றான் - நானவன் றணையுணர்ந்தேன் - நான் அவ
 னைத் (வல்லமையை) அறிந்திருக்கின்றேன் - சிந்தைசெய்தெம்மைநீ
 விர் நீங்கொம்மைத்தியானிசுது - தெளவுறவறிகிலொன்று - தெளி
 வுபொருள் அறியுந் கொன்று - எந்தையம் பெரு நான் கூற - எம்
 புடையதந்தையாங்கு இறைவன் சொல்ல - இத்தந்தனாசெய்தோ
 ரொல்லாம் - நந்திதேவனையிகழ்ந்து சொல்லிய கணங்களுல்லாம் -
 வெந்தூயர் கொண்டுநின்றார் கொடியதூயரடைந்து நிறுந்நீர்கள் -
 மீளவுமவிமல - சொல்வான் - பின்னுமபரமசிவன் சொல்லுவான் என -

மாசறு நந்திபத்தி வார்த்தையா லறியுந் நீவிர் - *
 காசினியதனிந்சென்று கண்களா லமையக்கண்டு - *
 பேசுநீர் பின்னொன்று பெருந்தகை நந்திதன்னை - *
 மசனெண் கணங்கடம்மையேயின னருளினுனே. (சக)

(இ-ள்) மாசறு நந்திபத்த - குற்றமற்ற நந்திதேவனுடைய பத்தி
 யை - வார்த்தையாலறியுந் நீவிர் - (நாம் சொல்லும்) வசனத்தினுலேநீ
 ங்களறியமாட்டீர்கள் (ஆகையால்) - காசினியதனிந்சென்று - டுலோக
 நீற்றுமோய் (அவதரித்து) - கண்களாலமையக்கண்டு - (உங்கள்) கண்

களால் தெளிவாகக்கண்டு — பேசுதிர்பின்னொன்று - பின்பு(வந்து) சொல்லுங்கொன்று — பெருந்தகைதந்திதன்னோடு - பெரிய கைகையையுடைய தந்ததேவனோடு — ஒண்கணங்கடம்மை - பரசித்தா ளாகிய சிவ வண்ணங்களை — ஈசன் - பரமசிவன் — ஏயின்ன நுளினுனை - கிருபையினுலே அனுப்பினான். எ-று. - - - (சௌ)

கண்ணுத லுருவா லேவுங் கணங்களுட் டலைபெற்றோர் *

மண்ணுல கத்திலேவெழும, வளமபதி தோறும்வந்து *

நண்ணுந் தருகர்கண்ணி னரர்வடி வாகத்தோன்ற *

வெண்ணுந் திறழ்முதூற்றி மெலெழுபெண்ணுரை குமெண்ணுந் (இ-ள்) கண்ணுலக ளாலேவும் - தெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவன் கிருபையினுலே அனுப்பப்பட்ட — கணங்களுட் டலைமபெற்றோர் - சிவகணங்களுள் தலைமைபெற்றவர்கள் — மண்ணுலக வில் - பூலோகத்தில் - பேண்டும்வளம்பதிதோறும் - தங்களுடையருடைய மாகிய வளம்பொருத்திய நகரங்கள் தோறும் — உலகா கண்ணின்மார் வடிவாகத்தோன்ற - உலகத்திலுள்ள மானிர்க்கொருக்கூற மனிடமாகத்தோன்று ம்படி — வந்துநண்ணினர் வந்துஅவதரித்தனர் — எண்ணுநின் - (அவர்களை எத்துணையொன) எண்ணத்தொடங்கில் — எழுதூற்றில்மே லெழுபெற்றுரைக்குமெண்ணுந் - எழுதூற்றெழுபெற்றுரைக்கு மெண்ணினையுடையார் எ-று. (சச)

தந்தியென்கின்றஞான ஞாயிறு நிலத்துதிட்பின் *

முத்துறு மமணொன்னு மூடுவல் லிருள்கெட்டோடுஞ் *

சந்திர மௌலி சீர்வெண்டாமரை மலருமென்னு - *

வித்திரன் முதலாயுள்ள விமைப்பவர் மனமகிழ்ந்தார். (சடு)

(இ-ள்) தந்தியென்கின்றஞானஞாயிறு - தந்தி தேவனென்று சொல்லப்படுகின்ற ஞானசூரியன் — நிலத்துதிட்பின் - பூலோகத்தில் உதையமாகில் — முத்துறுமமணொன்னும் - அஞ்ஞானத்தாற்சிந்த சமணொன்று சொல்லப்பட்ட — மூடுவல்லிருள்கெட்டோடும் - பூமிக் கெண்ணிருக்கப்பட்ட வலியிருள் அழிந்துபோய்விடும் — சந்திரமௌலி - பிறையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனது — சீர்வெண்டாமரைமலருமென்னு - புகழாகிய வெண்டாமரைமலர் மலருமென்று — இத்திரன் முதலாயுள்ள தேவேந்திரன் முதலாயுள்ள — இமையவர் - தேவர்கள் — மனமகிழ்ந்தார். எ-று. - (சடு)

ஆகதி - அ-க்கு, திருவிருத்தங்கள் - சஅக,

வசவண்ணர்வந்தகதி, முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது -

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

(வேறு.)

புரஞ்சுரி சிறுதகைப் புனிதன் பாலமர் - - *

கருந்தடங் கண்ணிதன் கையு நந்தியும் - - *

அருங்குண நாடரு மக னிலத்திடை - - *

வருந்திற மறிந்தவா வகுத்துக் கூறுவாம். - (௧)

பெடையொடு சுரும்பினம் பெரி திரைத்திடக் *

கடிட மளவுவாய்க் காழி னோடியே - *

மடையுடை மதுமடை மலர்பெய்சோலைகுழி *

உடுதடை யெனுநக ரொன்றுண் டாயிடை. - (௨)

நலிமையென் பனவெலா முடைய னுன்மறப் *

புன்மையென் பனவெலாம பொருந் துருனெனுந் *

தன்மைதன் பெயரின லறியத் தககவன் - *

நின்மல னெனவொரு நிகரி லானுளன். - (௩)

அவனெழின் மனையவ ளாட கத்தினைச் - *

சுவணமென் குதலெனச் சுமதி யென்பவள் *

தவநிலை தன்னினுந் தலைமைத் தென்னவே *

யுவமையி லில்லறத் தொழுகு நீர்மையாள். (௪)

தூநிரு மலனுக்கச் சுமதி தன்னிடைத் - *

தானொரு மகளெனச் சார்ந்து தோன்றினாள் *

ஆனாயர் கொடியினு னங்கை தாங்குரு *

மானாயர் சத்துவ கலை மடந்தையே. - (௫)

மதிபெறு கடலென மகளை யுன்றவர் - *

நதிபெறு சடைமுடி நம்பன் பா லுறு - *

கதிபெறு மதிநதற் கரும்பைப் பெற்றுநற் *

றுதிபெறு மலையென மகிழ்ச்சி துன்னினார். (௬)

நெறிமுறை நிருமல னீறு சாத்தியே - *

யநிலை மஞ்செழுத் தறைந்து மெய்யுணர் *

குரியினைத் தரித்தனன் குழவி யாகிய - *
 பொறிநிகர் வுறுமொரு புதல்விக் கென்பவே. (எ)
 இந் துவார் சடையினோ னிடத்தேனே யெனுஞ் *
 சிந்தையான் மகளை யா தேவி யென்றொரு *
 சந்தநா மங்கொடு தான்மைத் தனன் - *
 தந்தையா தற்குநற் றவம் புரிந்தவன். - (அ)
 அறிவொளாதரவடக்கீர்வாய்மைமெய்த் - *
 துறவுநல்லொழுக்கமே தூய்யடையென்றிவை *
 யுறவொடு குழவியா யுடன் வளர்ந் திட - *
 மறுவறு சூழ்தன் மகள் வளர்ந்தனள். (க)
 வாடிய மருங்குலம் மாயை தோன்றுநாள் *
 கோடிய சிலைகொடு தவங் குலைப்பவே - *
 போடிய மதனன்மா தேவி யோங்குநாள் *
 வீடிய சிலைனாய் வீழ்ந்து மாழ்கினான் (ய)
 விழுந்தன கொடியதீ வினைப்பரப்பெலாம் *
 எழுந்தன நல்லறம் யாவுந் திங்குளங் - *
 கொழுந்தென நிருமலன் குமரி யோங்குநாள் *
 முழங்கின சிவாகம முற்று மெங்குமே. (யக)
 (வேறு)

ஈங்குமா தேவி யின்னண மிருப்ப வெம்பிரா னேவிப கணங்கள்,
 தாங்கள் வேண்டிய வொண் படும்தாறு முன்செய் தவத்தீர்பா னன்
 மக வாகித், தீயவிலாச் சித்த ராமையன் மாச்சி தேவனென் ன் நினைப
 யர் முதலா, ஓங்கு நாமங்கள் வேறு வேறுறக் கொண் பிற்றனர் தற்ற
 வ முயன்று. - - - - - (யஉ)

பயக்குறுமினிபசங்கரபூசைபல்வகைநெறிப்படவிபற்றிச் செய
 ற்கருஞ் செய்கை செய்தவரிருந்தார் தென்றிசைக் கயிலேபோற் சிற
 க்க, மயக்குறுமமண வல்லிருண் மெலிய வயிணவ மெனுமுறி மழு
 ங்க, விபக்குறுசைவமலர நன்னந் தி வெய்யவனுதித்தமைவிரிப் பாம்.

வாழின்மண்ணிட்டுக் கொண்டவன்மன்னை மறித்துநன் னுதலின்
 மண்ணிடாமற், பாயும்வெண் டுறையிற் றுயில்பவன் தனக்குப் பரி
 த்யொன் றளித்தருண் முக்க, ணைபகன்றையே கருதிவெண்ணிற்ரு
 னன்னுதல் வீதியை யண்புந், தூயநன் மறையோர் தமக்கிடமாகு
 ந் துரிசிலா விங்குளா புரியே. - - - - - (யச)

கதிர்விளைசெந்நெற்காடுசூழ்கரும்புகரும்புகூழ்கதலியங்கதூசூழ்
புதுறையும்பாளையக்கமுகதூசூழ்முட்புடைப்பசங்காயதெங்கதூசூழ்
ரீகணித்தேமாந்தண் பொழிலபார்ப்பார்க்குயர்வுறு துயர்மிடி புகாம,
வதிர்புரசியம்பும் விதியந்தகரிற் கணிகள்வைத் தடுபடைகாட்டும்.

விருத்தினுக்கிவா ரன்னமந்தகரின் வேதியர்மடந்தைய றொல்லா
ட, பொருந் துமன்னத்திற்கிவனவிருந் து புனல்வயற்செங்கமலங்க
ள், வருந் துதுண்ணிடைதல்மாதர்க்கமலர்க்கு வண்டினைக்கொடுப்
பர்பெரின்பந், தருந்தனிதகர்க்குத் தடங்கள்வண்டிற்குத் தாண்மலர்
கொடுத்திடும்மே. (௮௪)

இந்தகர்வாழுமறையவர்செய்யும் யாக தூமம்படிந்தன்றோ, பொ
ன்னகர் வாழ்நர் நிறைந்தவாயுளராய்ப் பொருந் துத விந்தகர்மறை
யோ, ருன்னரும்னுவானெருப்பினைவளர்த்திடொழுநீர் காட்டுநி
ன்னநிப், பிள்ளொருசெயலாற் றவியுதந்தன்னிற் றெருகுநீர் காணுந்
ப்படுமோ. (௮௫)

இனையமாநகரின ந்தணர்க்கெல்லாமிறைமைபூண் டிளொருமறை
யோ, னினைவெலாமரச் சூளிஊமுரையெல்லாநிருமலன் றுதியி ணுந்
செய்யும், வினையெலாமவன் பூசனையி னும்வைத்தோன் வேதமுமொ
ழுக்கமும்வல்லான், மனைபுளானென்னுந் துறந்தவர்க்கொட்டான்மந்
தவனாமாதரசன். (௮௬)

திருந்தியவனையான்மேவிதன்னுமஞ்செப்பில் மாதாம்பிகை யென்
பா, ளருந்ததிமுதலாங்கற்படையார் தமருநிலை சூரின்றிமுந், நிரந்
தரமவளைக்கைகுவித்தினைஞ்சிநினைந்துபின்பாயலிந் படுப்பார் கருந்
தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையர்ள் கற்பினையாவோபுகல்வார். (௮௭)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமைபுனைந்துரை யன்றுபட்டா
ங்கே, யோங்கியவபரசிவனென வேதமுரைத்திடு மருணந்திவந்தான்,
ரூங்குறவவடவ்வயிற்றிதையதனாந் தக்கவர்க்கவிலொன்ப, தாங்கவர்
பயந்தபுதல்வனாந்மெளியவநிமினென் றறைகுவர்பெரியோர். (௮௮)

ஐத்தொழிலொருவன்றிருவுளமகிழ மறுதொழிலாளன்மா தரசன்,
பைத்தொழுகொழுநற்றொழுதெழுதொழிலான் பரிந்துதி வளர்ப்ப
வன்மனையோன், செந்திருவனையாள்விருந்தினர்வயிற்றிந் தீயவிப்
பவனிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலரோன் சொன்மகளிருக்கு நாயி
னும்புகன்றிடப்படாதே. (௮௯)

இன்னமாதரசன்தேவி தன்வயிற்றினிவ்வுலகெலாஞ்செய்புண்ணியத்தான், மன்னுமாரளிகள்விருந்துணக்காமரீவல்லியிம்மலர்மலர்வனுபோ, லெண்ணையாளுடைய நத்திவானவன்று செய்திவந் துதித்தனனன்று, சென்னியாலமரர்தொழுதுபுமாரிசிந்தினர் துந் துமிமுதங்க.

எங்குருந் தி தோன்றுநட்டி துமையென் சொல்வாங் கண்டுமுட்டென்னும், வெங்குணவமணருளத்தெறிமநூலோன் வேடங்கண்டஞ்சலிசெய்ய, வங்கொருநெயம்பி நந்த துதிருமாலடியவருளத்தினிலெங்கள், சங்கரணிறைவனெனவொருருளஞ்சார்ந்த துதமைய நியாமல்

கொலைகளவழுக்காறவா வொடுவெகுளிகொடுஞ்சொல்பொய்பயனிலகூற, நிலையழிவொருவன் செய்நன் றிமறத்தனிந்தனைவஞ்சனைபிற் றர்தஞ், சிலைநுதன்மடவார்க்கருதலென்றிணையிமைகளியாவும்போயினவா, னலமலிதருமமூர்த்தியாகியநன்னத்திவானவன்புவிவருநாள்

தாடலைத்திங் கெம்மையாணந்தி தாயகட் டினுதின்று தகாமே, லேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன் றவெழுந்தரு ளுதன்முனங் குருவாய்க், கூடலசங்கமேசன்றாய்க்கொளித்துக்குறுகிறன் னுதலினீறணிந்து, வீடருள்பரமசிந்கனலிங்கமெட்டியுறத்தரித்தனனம்மா.உரு

தரித்தபின் மனதுமேனி தோன்றாமற்றயெதிர்தின் றிட பப்பேர், திரித்துநல்வசவெனன்றுபேரிட்டுச் சென்றனன் சிவன்றனைக்குருவா, பொருத்தர்தம்மிடத்திற்பாவனைசெய்கென்றுரைப்பவருரைகெடத்தானே, யருட்குருவடிவாய் வந்தருள்புரிந்தவாலமார் சூலபாணியனே. - - - - - (உ௭)

பிறந்தமெய்குஞ்ஞானப்பிள்ளைநன்னுதலிற் பெருகொளி நீறுமொண்களத்திற், சிறந்துளவமலலிங்கமுங்கண்டுசெறிந்தவரணவரும்பியந்து, மறைந்தரன்குருவாய் வந்திவைபுனைந்து மகவினைவசவெனன் றெருருபே, ரறைந்தனென்ன வறிந்தனாமல நறிவுணின் மறிவிக்கவன்றே. - - - - - (உ௮)

குறிவ்வுழிலகரந்தனிநிலையாயுங் கூடியதகாமுன் னெழுத்தென், மறிகுறிவடிவந்திரிதல்போனந்தியடல்விடைமெய்திரிந்துறினு, நறுமலர்விழியிற்கண்டவகொல்லாதந்தியேயென்றுளமகிழ்ந்தார், பெறுதவமுயன்ற வண்ணையும்பிதாவும் பெறுமுயலையினையா ருரைப்பார்.

ஈன்றநாடொடங்கிச் செய்கடன்முற்று மியற்றினன் மாதரசன்
முன், ரோன்றுமொர்குமுனிப்பதங்கடந்தெங்கோன்சொல்குருமுன்
னுறுங்கலை, யான்மாமாணைகண் முதலவாய்த்தான்முன் னறிந்துள
கலையெலாமறிந்தான், சான்றதாமதிய மிரவிவந்திறுப்பத் தன்கதிர்
தானடைகுதல்போல். - - - - - (௨௯)

பரமனையிகழ்ந்துதெரியலாதெநிபோம்பரமதயானையுடக்க,
வரமுறுகூர்மையங்குசமென்ன ஊனடியாொனுமாவிற், கொரும
முவிளங்கன் மெனவருள்வசவ நொழுதுநாள் வளங்கொள்கல்யாண,
புரமுறவமணகுழாந்தொழிக்க புரவலன்விச்சலனிருந்தான். (௩௦)

படியில்கல்யாண புரமெனுந்துசு பரசிவபத்தியாய் விளர்ப்பக்,
கொடியபுன்சமணமாகவர்பிடித்தாங் குவலயத்திருந்திடுமந்நா, ளடி
யுவர்செல்வ மெனுமவசுவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பை, யுடன்வா
வந்தவிச்சலனகரினுற்றனன்றவர் நெருங்க. - - - - - (௩௧)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து, மந்
திரியென்றுமறைந்தவுட்பகையைமலிபொடிமூடியதழை, வெந்த
முலென்ன வறித்திடாதெடுப்ப மென்கைகீண்டித் வெனவெதிர்போ,
புயந்திடிவாரிதாய்த்தன்மதமழியவுடன் கொடுகோயி லுட்புகுந்தான்

பொருந்துமத்தாணி யிடைத்தவிசொன்று புறமதகோளரிக்குத
லி, யிருந்திறநிங்கஞ்சுமந்தபுவணமேலிருந்தன னரசனப்போதி,
லருந்திறற்றாண காவலர்வேந்த ரமைச்சர்வெண் கவரிகொண் மாதர்,
நெருங்கிநிற்கரிய பேரவையிடத்து நிகழ்ந்தமையொன்மெயித்துரை
ப்பாம். - - - - - (௩௨)

(வேறு)

இந்திரனெதிரின்னாடுமேந்திழைகாதிநசெம்பொற் - *
சுந்தர வோலையொன்று சோர்ந்தெனச் சுருண்முடங்க - *
லந்தர முகட்டினின்று மரசுன்பே ரவையிடத்து - *
வந்தெதிர் விழுந்ததொன்று மாணிடர் மருண்டு நோக்க. (௩௩)

நின்றவ பொடித்துவந்து நெடுங்கையிற் கொடுப்ப வாங்கி - *
வென்றிகொண்மடங்கலன்னுன்னியித்தையெழுத்துநோக்கித்
தன்றலை யெழுத்தே யென்னத் தாணுணர்ந் திலன்மயங்கி *
வன்றிற லமணகாலன் மலர்க்கையிற் கொடுத்தானன்றே. (௩௪)

வாங்கிய முடங்களுக்கி வசவநா யகனிவ்வோலை - *
தாங்குநின் றவிசின்சீமோர் தமனிய வைப்புண் டென்ற *
தோங்கிய தூண்டெய்தோளா யுணக்குநான் காட்டிவே னென் *
ருங்கதை யகழ்வித்தானவ் வரசர்கோ னநிசயிப்ப. - (௩௬)

அகழ்ந்திட நிதியவைப்பொன் றாடக மலைபிலத்திற் - *
புகுந் திவண் வந்துமெல்லப் புறப்படல் போலத்தோன்ற *
மகிழ்ந்தன ரசர்கோமான் வசவனைக்கண்டபோதே - *
நிகழ்ந்தவொண்பய னுணர்ந் துநெஞ்சகநனிவியந்தான். (௩௭)

பயிலுந் ல்வினையெமக்குப்பயந்தவிவ்வசவதேவன் - *
கயிலைநல் மலைக்கிரண்டாங் கடவுளே யென்றுசொல்லி *
யியலுநா மடந்தைபொய்யா னென்பதைப் புதுக்கினுன் *
செயலினைவிழியிற்கண் டோர் தெளிந் துநெஞ்சகமகிழ்ந்தார் ௩௮

மந்திரிக் கிழமைநல்கி மரபுளி யுரிமையாற்றி - *
மைந்தனைப் புாக்குந்தாய்போன் மற்றெனைப் புரத்தெயன்று *
சிந்தனை களிப்பவின்சொற் செப்பியா யிடையிருப்ப *
நந்தியைத் தொடர்புகொண்டா னுந்தகத் தடக்கைவேந்தன் ௩௯

பெருந்தகை வசவதேவன் பெருமைக்குத் தக்கவாறே *
யருங்கடி மணஞ்செய்வித்தா னலங்கல்வேன் முருகனன்னுன் *
நிருந்திய வம்மணத்தின் சிறப்புநாம் விரிப்பதென்கொல் *
புரத்தனை யன்றுதொட்டிப் புகன்றுகல்யாண மென்றால். (௪௦)

இவ்வகை கல்யாணத்தி னிருப்பநா காம்பையென் னுந் *
தவ்வைநம் வசவதேவன் றன்பிரசாதந் தன்னு - *
லெவ்வயின் முத்திமெய்யோ டுருக்கையி னளிக்கும்வீர *
சைவநன் னெறிவளர்க்குந் தனயனை யீன்றாளம்மா. (௪௧)

மைந்தனை யீன்றுவந்து வசவநா மம்புனைந்தா - *
ணிந்தையில்கற்புநங்கைநிகழ்திரு முகங்களாறு - *
* மந்தயிற் லங்களாறுயறிவித்தற்குலகில்வந்த *
கந்தனென்றுவு னாவநாகரம்பைதன்முகன்வளரீந்தான். (௪௨)

* ஸ்தலங்களாறுவன — பக்தஸ்தலம், மாடேஸ்வரஸ்தலம், பிரஜாதிஸ்தலம், பிராணஸிங்கஸ்தலம், சரணஸ்தலம், ஐக்கியஸ்தலம்.

வீரமாகேசொன்னு மென்பயிர்வளர்க்கவந்த - *
 மாரிடோ நிகரில்சென்ன வசவதே சிகனிருப்ப - *
 நேரிலா வசவநாம தெழிந்தனாக மகவொன் றீன்று - *
 சீருலாஞ் சங்கமேசு தேசிகன் பெயர் புனைந்தான். - (சக)

மொழியினு னினைவா னோக்கான் முக்கனா னடியர்வேண்டி *
 ரொழிவிலா துதவித்தாய்போ லோம்பினன் புறமத்ததோர் *
 வழியெலாம் வழக்குமாற மலிபுகழ்ச் சைவமென்னும் - *
 பழியிலா வழிநடப்பப் பண்ணினன் வசவதேவன். - (சச)

அரனடி யவர்க்குத்தேனு வாகியவசவன் சீர்த்தி - *
 விரிநில முழுதும் போர்ப்ப வெள்ளிவெற் பினைபகன்று *
 தனாமிசை வந்திருந்த தவொலா முணர்ந்து சென்றார் *
 பொருவில்கல்யாணத்திற்குப்போ தல்டோற்கல்யாணத்தில்கு

புலொடு வரினுமெள்ளும் படிதனி வரினுமிக்க - *
 நலமொடு வரினுமேனி நலமற வரினுஞ் சீர்சான் - *
 மலைமகள் கணவன்ரொண்டர் வரவுகண் ணுமினெறிந் து *
 நிலமிசை வணங்கியஞ்சி நின்றநன் ருற்றுநத்தி. - (சசா)

சாதிபுங் குறியுநீத்துச் சரணரைச் சிவனே யென்று - *
 பாதபங் கபமிறைஞ்சிப் பத்திசெய் குவனந்நத்தி - *
 தீதறு சுவைத்தீங்கண்டாற் செய்தசெங் கரும்பும்கேம்பும் *
 பேதமொன் றுருமற்சாதி பெயர்விடுத் தறிதல்போல. (சசா)

மாதர்க டமையகன்ற மலிதுழீ வினொண் ணில்லார் - *
 கோதைய ருடனிருந் துங் கொடுமய லிலொண் ணில்லார் *
 மேதைகொ ளருச்சனைக்கு வேண்டிவ முழுதுங்கொண்டி *
 போதுகள் வழாமலிசன் பூசைசெய் பவொண் ணில்லார். (சசா)

விரதங்கள் வேறுவேறு மேவிநிற் பவொண் ணில்லார் *
 பரதஞ்செய் மதரரிக்கட் பரத்தையர் மனைகடோ றுஞ் / *
 சுரதஞ்செய் பவொண் ணில்லார் தூயநன் னந்திநாம - *
 வரதன்ற னன்பின்வாழும் வழுவினமா கேசரம்மா. - (சசா)

தீதுசெய் சமணர்முன்னர்ச் செயற்கருஞ் செய்கைகாட்டி - *
 வாதுசெய் தலர்செருக்கு மாய்வுசெய் திழையமீன்ற - *

ஞானசெய் முலைமடந்தை துணைவனாக்தொண்ட ரீக்கெல்லாம்*
யாதுசெய் குவனென்றேவ வியத்தமுவுன் வசுவதேவன். (௫௮)

உளந்தெளி சரணர்தம்மோடிப்பூறை பொழுதுறாவி - *
னளந்தறி வரிப்போதி பல்லமன் வரவுநோக்கி - - *
வளங்கெழு திருக்கல்யாண வளநகர் தனிலவா னோக்கு - - *
மிளம்பயிர் போலிருந்தி னெம்மையா னுடையதந்தி. (௫௯)

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதிமுற்றிற்று.

ஆகதி - கூறு - திருவிருத்தங்கள். ௫௦௩௨.

பத்தாவது -

அக்கமாதேவி துறவுகதி.

(வேறு)

தண்ணைக் காணாவேள் கணைபாயத் தடுமாறு - - *
மண்ணைக்காலுஞ் சோறெனவிட்டருண்மா தேவி - - *
மிண்ணைப்போலு மல்லமதேவன் வினை யாடுங் - - *
கொண்ணைக்கானிற் றேடி யடைந்தமை கூறுற்றும். - (௧)

கொங்கைப் பொறையைக் கொண்மிருங்குற் கொடிவாட *
வங்கைக்குடறெய் பெய்தழலென்ன வழகெய்தி - - *
நக்கைக் கிணைகண் டிலமுலகெங்கணு நாமென்ன - - *
மங்கைப்பருவ நண்ணினண் முற்றுணர் மாதேவி. - (௨)

வாதித்தொன்றோ டொன்றெழல் போன்முலை வந்துற்றும் *
பேக்தப் பெண் போற் காமமுளத்திற் பிறவாமற் - *
பாதிப்பெண்மே னியெனனு மின்பப் பதிதண்ணைச் - *
சாதித் தெய்துஞ் சாதனைமோடு தலைப்பட்டான். - (௩)

தண்ணை யறிந்திடை யிடறமுக்கட் டலைவன்பாற் - *
மின்னமறும்படி மேவு பெரும்பரு வப்பெண்ணைக் - *

கண்ணெடுஞ்சிலை மண்மதன்வேளிக் கண்பாபு - *
மண்ணு மிளம்பரு வத்தின னென்பர் மறைப்புந்ருர். - (ச)

வண்டு படாதலர் சண்பக மேயென மாறுகிப் - *
பண்டர னோடமர் செய்மதன்வண்டு படாமேனி - *
கண்டிடு மொண்குட ரோயெனுமாறு ஈவிய்பொங்க - *
வொண்டவ தின்மலன் மாதமர்நாள்களி னோர்நாளில். - (ரு)

வீரங்குறையின் மைமதவேழ மிசைகொண்டு - *
தாரூந்தோளும் பொங்கமதிக்குடை தன்மேலா - *
மாரங்கரிமேல் வந்தன னென்ன மணிப்பொந்தே - *
ருருந் தெருவிற் கௌசிகமன்ன னுலாவந்தான். - (சூ)

இயங்கட ரங்க நெடுங்கடலென்ன வெழுந்தார்ப்ப - *
வுயங்கு மருங்குன் மடந்தையிப்பாடி யுடன்போத - *
வயங்க ளிவர்ந்தின மைத்தர்மருங்கி னடுத்தேகப் - *
புயங்குள வங்கலிலங்கவிசும்பிறை போல்வந்தான். - (எ)

மாணு நெடுங்கரி மீதுபுரந்தனில் வந்தானைக் - *
காணு மடந்தைய ரோதுமுணர்ந்திலர் காமத்தா - *
ணு மிழந்தனர் தூசுமிழந்தனர் நன்றாகும் - *
புணு மிழந்தனராவியிழந்திலர் போலுர்கள் - (அ)

நல்லமதந்தா னென்கவு ளின்பா னன்றுண்ணச் - *
செல்லுசரும்பே வெங்கரி யின்றழுச் செவியூடு - *
மெல்ல நடந்தே போவெனமெல்ல விளம்பென்று - *
சொல்லி மறங்கூர் வேலன கண்ணார் துயர்கின்றார். - (கூ)

கோதையர் மாலா லிவ்வகை நோவக் கொடிமாட - *
விதியினுடு வருந்திறன் மன்னன் வினையில்லா - *
மாதவனாகு நின்மல னுக்கோர் மகளாகுங் - *
காதொடு காதுங் கண்மடமாதைக் கண்டானே. - (ய)

கண்டன னெனில யோவெனு முன்னங் கழுவாங்கிக் - *
கொண்டனன் வாளி சொரிந்தன னோடிக் கொடுமார - *
னுண்டில யோவென வாவிதளர்ந்தே யும்பன்மேல் - *
மண்டலமாளு மன்ன னிருந்தான் வசமத்தே. - (யக)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம - *
 ஸிங்கிப்பாரிநீபோதுமலர்க்கணெழின்மாவோ - *
 மங்கைக்கோலங்கொண்ணிலத்திலவருமின்னே - *
 வங்கைக்காந்தட்டொற்றொடியாரோவறியேனே. (யுஉ)

வஞ்சிதடந்தேயென்னென்றீவந்தேமயல்செய்தா - *
 னெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலகானே - *
 னஞ்சலையென்றேயின்றணையாளேனல்காணும் - *
 பஞ்சபுடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (யுரு)

என்னநினைந்தேமன்னவன்வெந்தீயிழுதாகி - *
 முன்னர்மருங்கேநின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப் - *
 பொன்னெனவந்தவ்வாய்க்வினின்னுபறப்பிட்ட - *
 கன்னிடனங்கார்நீயறிக்கொன்றாள் காமுற்றே. (யுச)

ஓடியறிந்தேயன்னவன்வந்தங் குளாசெய்ய - *
 வாபிமருங்குன்மங்கையையின்னான்மகளுன்று. - *
 நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தென்நெறியாலுங் - *
 கூடுவனிந்தவணங்கினையென்றுகுறித்தேகி. (யுடு)

கோயிலின்மேவியிருந்துயர்ஞானக் குறிக்கூறுந் - *
 தூயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செம்பொற் - *
 சேயிழையாரும்வலிந்துறிவின்புசெயாரொன்று - *
 வாயிலினுலனைவேனெனமன்னன்மனத்தெண்ணி. (யுள்)
 (வேறு)

தூதுவல்லநன்முதுக்குறைமாததைத்துணிந்து - *
 நீதிவல்லவனிருமலன்மகடனைநீவிர் - *
 தீதிவெம்மனைக்கிழத்தியாம்படியுரைசெய்து - *
 போதுமின்களென்மேலினன்வியனிலம்புரப்பான். (யுஎ)

ஐயவுன்னதேசெய்குவமெனப்புகன்மகத்திற - *
 பையவந்துநன்விருமலன்நிருமுகம்பார்த்து - *
 வையமன்னவன்சுருத்தினைவகுத்தனர்மறுத்துத் - *
 தூய்யமங்கைமீடொமக்கடாதிதுவெனச் சொன்னான். (யுஅ)

வேந்தன்மாமனைநும்மகளாயினவ்வேந்தன் - *
 சார்ந்தவாழ்வெலாநுமவெனவறிகிலீர்தானே - *

போந்தவோர் திருமகள் வரவினைப் புறம்போக்கு - *
மாத்தர் யாருள ஞ்சு மங் கையர்சொல வகுப்பாள். (௮௯)

இம்மைசேர்பயன் கருதியே தகாதவ ரிடத்திற் - *
கொமமை வார்முலை மட்கொடை நேர்நகவக் கொடியா - *
ரம்மமயாழ்நிரை யத்திடை வீழ்ந்தன ரழுந்தித் - *
தம்மை நோக்கின றொருவரு மின்நியே தளர்வார். - (௯௦)

தமக்கடா ததுசெய் கூயிர்வாழ்வது தன்னிற் - *
சுமைக்கடாதமெய் விழித்தலே நன்றெனச சொல்வ - *
மொகக்கடாதது புகன்றளிர் மங்கைமீரிச்சொ - *
னுமக்கடாத தென்றியப்பலு மங்கையர் நுவல்வார். - (௯௧)

உறையில் வாளொடு மாவழங்குறு வனத்தோடி - *
மறவனோர் பொருடருநெ ன விரத்தலைமானு - *
மறைவ னவாழ் குடிதன்னி லொன்றொரு பொருளிரத்த - *
லறவனாகிய நீயிதை யறிந்திலை யந்தோ. - (௯௨)

என்றுமாதரார் கூறலு திருமல னெங்கண் - *
மன்றல வார்சூழற் பேதையோ வல்லனும் மனத்தைச் - *
சென்று கூறுமி னவண்மன மிசைந்துரை செய்யி - *
னன்றுபோயி னென் றியம்பின னவர்மன நயந்து. - (௯௩)

மங்கை பாலடைந் தறைருவர் மதல்வலி மாயக் - *
கொங்கைமா முகிழ்ப் பூங்கொடி நீயருள்கூர்ந்தே - *
பெங்கள்கோமக னொயிர் நிறுத்தினை யென்னி - *
லங்கண்மாநிலத் துயிரிக்கெலா மண்ணையா குவையால். - (௯௪)

என்னவோதலு திருமல னீன்றரு ளென்றாய் - *
மன்னனும்மனை துறக்கமோர் சூட்சியை மறித்துப் - *
பொன்னனி ரரசெனக் கொரு சூளினைப் பொருந்திப் - *
பண்ணுமாயினீர் பணித்தது நன்றெனப் பகர்ந்தாள். - (௯௫)

துதுசென்றவர் பொற்கொடி சொல்லிய சொல்லாற் - *
காதல்கொண்டன ளென்றுளந் திரிந் துதாங் கருதி - *
மாதாநில்பெருங் கருணைசெய் வதற்கெங்கண் மன்னன் - *
யாதறைந்தனை யதுசெய்தி தக்கவ னென்று. - (௯௬)

உள்ளமார்வமோ டேகியம் மடந்தைய ருரைப்ப - *
வள்ளலாகிய மன்னவன் மனநனி மகிழ்ந்து - *
தெள்ளுமா ரமுதனை யவளிருந்துழிச்சென்ற - *
னெள்ளுகாமநோய்கொண்டவனென்செய்விசையான். (உ௭)

வல்லிகொங்கைபைப் பொன்மலை யென்னவே மதியா *
னில்லுறுங் குடமாகவே ஓயண்ணின னுதலை - *
வில்லெனும் படிநினைத்தனன் வெண்பிறை யென்னான் *
சொல்லுவன் தனக்ககப்படு மடந்தையாய்த் துணிந்து. (உ௮)

அருள்செய் தெண்ணீ யளித்தீடுமதற்கு நான்செய்வ *
துரைசெய் நானதுசெய்வனென் றசர்கோ னுரைப்ப *
வரைசெய் டோளினுயெண்ணீ வலித் துடல் லாமைக் - *
கொருசொ லுண்மைமொல் லென்றனொரு புடைபொதுங்கி

நின்றருத்திசை வாலன்றி நின்றையான் வலிபே - *
னென்பதற் கொருகு ளுரைக்குவன் முகிலெழுந்த - *
மல்கொடிச் சிறுமருங்குலாய் கேளென வெள்வேற் - *
புன்புகர்க் கருங்கடாக களிற்றரசர் கோன்புகல்வான். (௩௩)

(வேறு)

வந்ததல் விருந்திருப்ப மனையினுந் தருந்துவானும் - *
பந்தியினுணவு வேறுபண் னுபாதகனுந் தாயுந் - *
தந்தைய முணவுண் னாதசமக்கனு முச்சிப்போதி - *
னெந்தவர் தமைநோக்காம னுநர்ந்திடுகொடியன்றானும். (௩௪)

நிந்தைசெய் புணவினா னுநிருமலன் பூசையி ன்றி - *
வந்துணவுருந்து வானுமறுத்த ஓனுநர்விப்பானுந் - *
தந்ததல் வினையாற்செல்வஞ் சார்ந்தவர் தம்மைநகன்றி *
சிந்தனை பொறுதமுங்கித் தீர்வினுண் மகிழ்வான்றானும் (௩௫)

கன்றுண விடாமலான்பால் கதந்துகொள் பவனுஞ்செய்த *
நன்றிகொல் பவனுங்கோடி நடுநிலை தவறுவானுந் - *
கொன்றுயிர்பதைப்படுநாக்குங் கொடியனும்போர்க்களத்திற்
தவறலை வனைவியித்துச் சாய்ந்துபோ மடமையானும். (௩௬)

அடைக்கல மெனவுந் தானை யளித்திடா தகற்றுவானுங் *
கொடுக்குதுமெனவுநாடிதுக் கொடா னுமொன்கொடைவிலக்கி

விடுக்குறு மவனும்பாவ வினையிடத் துதலியாகி - ※
நடக்குறு மவனுந்தேர்ந்து நடப்பின்வஞ் சிப்பானும். (௩௪)

குரவர்தம் முகாகடக்குங் கொடியனுந் துறந்துளார்தம் ※
வரவெதிர் கண்டெழாத மறவனுமறிந் - ான்போன்று - ※
கரவினி லருநூல்கநீகுங் கயவனும் புதியராகி - ※
யிரவினில் வந்தநல்லோர்க்கிடக் கொடா தகற்றுவானும். (௩௫)

முன்புகழ்த் கரைத்துப்பின்னர் முறுவல்செய்திகழ் வானுந்
தன்பெருங் கிளை நல்கூர்ந்து தளர்வுற வாழ்கினுநு - ※
மன்புகொண் டொருவன்வைத்த வருட்பொருள் கவர்கின்றனாந் ※
துன்புறுந் தொழில்செய்வித்த ச்சொல்பொருளிலையென்பானும்.

கற்பழி மனைவியோடு கலந்திருப்பவனு மற்றோர் - ※
பொற்புடை மனைவிதன்னைப் புணர்வதற் கெண்ணுவானுஞ் ※
சொற்பொரு ளுணர்ந்தினுனைத் தொழவுள நானுவானும் ※
விற்பன வலாதவிற்று மெய்வளர்த் தழிசுவானும். (௩௬)

நலமலி வயலிலாற்றி னந்தனத் தாலயத்திற் - - ※
சலமலமொழிப் போன்றனுந் தனிவழி விலக்குவானும் - ※
விலைமொழி பொய்த்துவிற்கும் பெய்யவா னிகளுந் தாழ்ந்த
குலமலி தன்குற்றேவல் கூலிகொண் டியற்றுவானும். (௩௭)

உறவுசெய் தறிந்தசொல்லை வுவர்த்துழிக் கூறுவானும் - ※
பிறர்பிழை தனையேநாடிப் பிறரொடு பேசுவானு - ※
முறைவழு வுறுகொடுஞ்சொன் முனிவிடை மொழிசுவானு ※
மறிவழி மனைவிசொல்லின் வழிநிற்கு மறிவிலானும். (௩௮)

கலந்தவர் தமைப்பிரித்துக் கலகங்கண் டிடவல்லானும் - ※
புலந்தரு நூலினில்லாப் பொருளினைக் கூறுவானு - ※
நலந்தனை யழுக்காறெய்தி நகைத்திகழ் கிற்போன்றனு - ※
மெலிந்தவரிடத்துமிக்க வெகுளியைப் பெருக்குவானும். (௩௯)

புண்ணியம் பிறர்பொருட்குப் புரிபவன் றானுமிந்த - ※
மண்ணிடை யின்பத்திற்கா மறுமைசெய் தொழிலவிடுக்குந் ※
தண்ணிய வறிவிலானுந் தவத்தரை யிகழ்கிற்பானும் - ※
பண்ணிய வினையிலென்றும் பாவமே பயில்கின்றனும். (௪௦)

ஆவனா னுண்மைநீயா தறைந்தனை யதுசெய்தல்தி - *
 மேவுவே னாயினென்று வேள்விரும் பழகண்குறக் - *
 காவிறேர் விழிமாதேவி கருத்திசைத் தற்றேயாயிற் - *
 போவம்வா வெய் னுசொன்னுள் புரவலனுவகைபூத்தாய். (சஉ)

கோயிலின் முன்னர்ச் சென்றான் கொற்றவன் சிவிகையேற்றி *
 யாயிழை மடந்தைதல்லா ரருகுழி வுற்றுச்செல்லப் *
 போயின ளரசர்கோமான் புகழுழிப் புக்காளொள்வேற் *
 சேயரி நெடுங்கடசெவ்வாய்த் திலகவா னுதன்மாதேவி (சரு)

மடந்தையைத் தனிக்கண்டங்கி மருவிய வரக்கேபோல *
 வுடைந்துநெக் குருகியாற்றா வுள்ளமோ டுளம்பூங்கொம்பே *
 கடந்துடற் கரியகாமக் கடல்கடற் தேறக்கொங்கைக் - *
 குடந்தரத் திருவுளத்திற் கோடிடுபன் றரசிறைஞ்ச. (சச)

காவலன் காமமிக்க கழிபடர் கிளவிகண்டு - - *
 பாவைபுள் முறுவல்செய்து பண்பெனுந் தொடரால்யாப்புண் *
 டோவல்செய் யாதுநிற்கு மொருகளி றனையாயாஸ்சொ - *
 லேவல்செய் திட்டபின்ன ரென்னொடு பேககென்றாள். (சரு)

எதுநான் செய்வதென்ன தியற்றுவ னறைந்நெய்ன்ன - *
 வோதினா னரசனோத வொண்டொடி யயன்மாதேமிஞ் *
 சே. துமா சிவலிங்கத்தைத் தூயையாய்க் காட்டத்தற் *
 போதினா ளுச்சித்தென்னைப்பொருந் துதிபின்ன ரென்றாள். சக

எல்லையில் காமம்பொங்க விளம்புலை னெழுங்கத்தோளாற் *
 புல்லுவ னென்றெழுந்த புரவலன் றனைத் தடுத்துச் - *
 சொல்லிய தன்னமன்னாள் சுரத்துணைர் முகந் துவாயிற் *
 செல்லுமொண்கரத்தையோடிச் சென்றுபற் துதலையொக்கும்.

முகையிடை முருகுண்டாயின் முளையிடை விளைவுண்டாயின் *
 மகவிடை மதனவின்பம் வருவதுண்டாயிற்சைவப் - *
 பகையொடு மருவிநின்ற பார்த்திபன் றனதுளத்தி - *
 னுக்கவிடையமலற்போற் றுமொழுக்கமும்வந் துதண்ணும். சஅ

செப்புறுஞ் சூணினைத் து திண்டில னரசனின் னு - *
 முப்புரஞ் சீறுமுங்கண் முதல்வன்பூ சனைதான்யாங்க - *

அச்சுறுத்தல் துறவுகதி.

என்பொழுதுஞ் செய் தக்கதன் மெனவினையிலாநின் *
றுப்புறுதோளுந்மயங்க டொடுவதன்மெனப்புகன்றான். (சக)

மட்டவிழ் குழன்மடந்தை வாயுரை கையும்வாயுந் - *
கட்டிய தெனவடங்கிக் காமமிந் துன மிறீப்போற் - *
கெட்டிட வறிதுந்நதான் கிளர்மணித் தூண்செய் தேளா *
னெட்டிலையயில் வேற்கண் ணுணித்தன்ள் போகவெண்ணி (ரு)

துறவெனு மரகநெஞ்சத் தொண்கர் கொளவவாவா *
மிறைவன தானெயல்லா மிரிதல்போற் பூண்கள்யாவு *
மறுவையு மகநீயோது யவிழ்த் துவார் மைக்குழம்பின் - *
மறைவுறு மணிப்பொற் பாவை போலுடன் மறையவிட்டான்.

மருளடைந் தனள்கொலென்று மருண்மொன் னவனிருப்பத் *
தெருளடைந் தங்கைகொண்ட சிவலிங்கத் தொடுறினெந்த *
பொருளடைந் தெனமகிழ்ச்சி பொங்கமன் னவனைநீயி *
யருளடைந் தொழுகு கண்ணு ளணிமறு கூடுசென்றான் (ரு)

அண்ணையும் பிதாவுங்கேளா வருமகட் கழித்த தென்னென் *
றுன்னிவந் தழுங்கநீவி ருமமகளென்று மாழ்கி - *
யின்னல்கொண் டிரங்கன்மீன்போ மெண்ணைநா னரியதீதேடித்
தன்னிருங் கருணைசெய்யுஞ் சந்ருவனைச்சார் சிநீபென். (ரு)

என்றவ ளவரைநோக்கா தேதிலர் போலகன்று - *
சென்றன ணிருமலப்பேர்ச் செவ்வனுஞ் சுமதிதானு - *
நன்றிவ ண்ணெந்ததென்று நழமுடை மரபிநீகெல்லா - *
நின்றிமிப்புக் தென்மெண்ணி நிறுவினர் தங்கனாமம். (ரு)

கண்டவ டொல்லாநெஞ்சங் கரைந்துகக் கண்ணீர்மல்கத் *
திண்டி லரசன்பிண்ணர்ச் சிவிகைபூர்த் தலர் பூங்கோயி *
லொண்டிருமகள் போற்சென்றவொண்டொடியிப்பேய்க்கோலங்
கொண்டிவண் போகாநின்ற கொள்கையே தநியெமென்பார்.

மங்கையை யிவணங்கண்டேம் வயிறெறி தவழ நின்று *
மிங்கிவ டண்ணையின்று டொன்படு வாரோ வென்பார் - *
மங்கல வடிவங்கண்டு மகிழ்ந்தகண் ணிதுவங்கண்டு - *
பொங்குறு துயரங்கூரப் புரிந்ததெப் பாவ மென்பார். (ரு)

இன்னண நகரமெல்லா மிரங்கமா தேவியம்மை . - *
 கன்னலு மமுதுந் தேனுங் கைப்பப்பெ ரின்பநல்குந் *
 தன்னிகர் குருகுசேசன் மன்னையே தேடிச்சென்றான் *
 மென்னிழல்விரும்பிமிக்க வெயில்கடச் செல்வார்போல. (௫௭)
 அடவிக்கொது மடைந் து மடுக்கல்கொது மிவர்த்துங் *
 கடிநகர் தொறும் புருந் துங் காமனை வென்ற வல்லி - *
 மடிவறு மனத்திலன்பு வளர்தரக் கருணை யாலெங் - *
 குடிமுழு தடிமை கொள்ளுங் குரவனைத் தேடுகின்றான். (௫௮)

அக்கமாதேவி துறவுகதி முற்றிற்று.

ஆக கதி. ௮ இ - திருவிருத்தங்கள். இராகம்.

பதினென்றவது- கொக்கிதேவர்கதி.

(வேறு)

அருள்செயு மல்லம னநி மிடப்பெயர்
 குரவனை மெய்யொடு கலந்து கொண்டு தான் *
 பரவுறு மடியர்தம் பவந்துறந்து போய்த் *
 திரிதரு நிலையினைத் தெரிந்து செப்புவாம். (க)

சீர்திலை யல்லம தேவன் சூல் கொளுங் - *
 கார்நினை மயிலெனக் கருதித் தன்னையே - *
 பார்நில மிசையுமர் பத்தர் தம்மையா - *
 ளோர்நினை வெறுநடந் துலாவு நாள் கருள். (உ)

ஒன்றொரு நாளொரு திசையி னோங்கருட் *
 சூன் மனை யாலொரு கோலங் கொண்டு தான் *
 சென்றன னவனெதிர் சிறந்து தோன்றிற்று *
 மன்மன்மென் மலரிள வனமொன் றாயிடை. (ங)

சிறுபொழு தைத்திணுந் திரிவிளாத பே - *
 றுபொழு தினுமித மலிந்த துதேன்சொரி - *

நறுமலர் நிறையுமந நந்தனத் துணைப். - ✱
பெறினமக பதிவளம் பெறவு வந்திடார் (சு)

படிமிசை தவம்பல பயின்று நொந்தவர் - ✱
வடதிசைக் கைலையின் மருவ வேண்டலிக் - ✱
கடிமலர்ப் பொழின்மணங் கலந்த தென்றலிவந் ✱
துடன்மிசை தவழ்தர லொன்று முன்னியே. (ரு)

கண்ணிறை மலர்பல கண்டு கண்டுபோ - ✱
புண்ணு நறுமது கொள வுழன்றிடு - ✱
மெண்ணு மளியின மினாயுந் தன்மையாந் ✱
மண்ணு நந்தனம் வண்டின் சந்தையே. - (சு)

சூறைவற வளிப்பவன் கொக்கி தேவனென் - ✱
றறைதரு பெய்ரினா னனைய னாயிடைத் - ✱
திறமுறு செயலினைச் செய்து நின்றனன். - (எ)

நின்றவன் றனையரு ணினைந்த நெஞ்சொடு - ✱
சென்றனல்லம தேவன் கண்டுவன் - ✱
புன்றொழில் விடவரும் பொரு ளுணர்ந்துவ - ✱
லென்றரு கடைந்தைய சரண மென்றனன். - (அ)

தானெதுர் நிமலனைச் சரணெனத் தொழாத் - ✱
தேனலர் வனத்தனின் செயலியா துநின் - ✱
மேனியின் பெயரொது விளம்பு கென்றலு - ✱
ஞானநல் விளக்கஞ் சனவிறன் மேயினான். - (ஊ)

பத்தர் தம் மனைதொறும் பத்திப் பிச்சைகொண் - ✱
டெத்திற வினையுமின் திருப்ப னல்லம - ✱
லுத்தம வென்பெயர் பெயருணக் கெனென் - ✱
றத்தலும் வினவந்தன் பெய ரறைந்தவன். (ய)

அருங்குரு லிங்கசங் கமத்திந் காகமெய் - ✱
வருந்துது தொழிலற வறி திருப்பவ - ✱
னருந்துது பின்மென வறையு மார்ற்றநீ - ✱
தொருநிலை போவெனச் செப்பன்மேயினான். (யக)

(வேறு.)

எய்தற்கரிய யாக்கைதனக் கெய்திந் தென்ற லதுகொண்டு, செய்தற்கரிய வறநீகன்பல செய்து துயர்கூர் பிறவியினின், றுய்தற்கொருமைபெறவெண்ணு துழல்வோனுடம்பு பொற்கலத்திற், பெய்தற்குரிய பால்கமரிற் பெய்ததெருக்கு மென்பரில். - (யஉ)

மின்போலழியு முடல்கொடுநல் வினைசெய் தழிபா வுடம்பெய்தி, மின்போடமர்த லாயிருப்ப யாக்கை வருந்து மென்றெண்ணி, யன்போடறஞ்செய் தினையாம லருந்திவாளா விருக்குமவன், றுன்போன் மருளரிலை யென்றான் றன்பூம்பொழில்வைத் தனிக்கின்றுன். (யரு)

உரைத்தமொழியையல்லமப்பேருடையான்கேட்டுக்கைகூலைத்துச் சிந்தித்துவினை நல்லனை செய்து சிதையா விற்பம் பெறுவானேல், வருத்தலுறுமும் மலங்களினோர் மலமாகிய வாணவத்தாலும், பொருத்தமுறுபே ரின்பதாம் புணரலாமென் தியம்பியே. - (யசு)

தான்செய்வினையா லோருடம்பிற் சாருமின்ப மென்றனையவ், ளுன்செயுடல மொழியவுட னொழியு மம்மெய் யழிபாமல், வான்செய்பதத்தி லிருக்குமெனின் மாயைதந்த தன்றாகுங், காண்செய்மல ரிந்தனஞ்செய்து கருவைத்துடைப்ப வெண்ணுவோய். - (யரு)

இன்பநனிசெய் நல்வினையி னிறப்பினிறப்ப வுடம்பினிடைத், துன்பமதுசெய் தியவினை தோன்றமத் தீவினைமாய்வின், முன்புசெயுநல் வினைவருமும் முறையாலிரண்டுமாறிவரு, மென்பவுலகிலொன்பகலு மிரவுமாறி வருதல்போல். - (யசு)

பறத்துக்கருமம்பலசெய்துபொருப்பையகழ்ந்திட் டெலிபிடித் தாங், கிறப்பச்சிறிய வின்னின்ப மெய்துமவனோ நோவுமன், மறுத்துச்செயல்க ளனைத்தினையும் வாளாவிருந்து பேரின்பம், வெறுத்தக்கவனோ மருளன்யார் பேசுகென்றவெம்பெருமான். (யசு)

பொழியிற்புறத்து மனஞ்செல்லிற் புலனேதோன்றியிருமகத்திற், செறியக்கண்ணம் பராந்த சிவமேதோன்றுஞ் சிவந்தோன்ற; வறிவிந் பரந்த விடயமயு மாகுமுலகந்தோன்றாமற், பிறவித்துயரக்கடல் கடந்து பேரின்பஞ் சார்சுவரென்று. (யஅ)

கண்ணற்காணக் காட்டியிவன் கருத்தைத் திருத்து வேடுமன்ன *
 வெண்ணுக்கருணைக் கடலையா விவணியுக்குதியென் றுரைப்ப *
 நண்ணுப்பெரும நன்மென்று நவின்ற நிலத்தை யகழ்கி ற்றான் *
 பண்ணுந்சிறந்த பொறிவண்டு பாடுமலர்ப்பூம் பொழிலுடையான்.

தொடலுஞ்செம்பொற் சிகரமொன்று தோன்ற்ச்செய்யுட் பொ
 ருள்போலக், கடிதினகழ்ந்து புகுந்ததனுட் கண்டார்நிலத்தையகழ்
 நதிட்டி, மிடியன்கண்ட பொருள்போல விடையம்புறத்துக்காண ம
 ல், வடிவஞ்சிநிது மணையாமல் வசமநீறிருக்கும் யோகியையே. உய
 கையிற்சிவ லிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட் டெலும்பலான் *
 மெய்யிற்றையொன் றிவ்நியே மேவுப்புனிதன் றனேநோக்கிச் *
 செய்யசெய லிலாதசெயற் சிவயோகியைக் கண்டனையோவென் *
 றையத்தடைந்த வவனறிய வறிவித்துயரல் லமதேவன். (௨௧)

கடலின்விழுந் து துயர்பவர்க்குக் கலமொன்றருகு வந்ததெனக் *
 கெடவிட்பரம ருரு வெனந்ருக் கிடைத்ததாவா வற்புதமென் *
 றுடலம்விதிர்ஈபக் கண்கணி ரொழுக வருகித்தொழு தனனால் *
 விடலிம்மரபிற் குருசீடவிதியை விளக்கவுளங் கொண்டு (௨௨)

காந்தங் கண்ட விரும்புபோற் கண்ட பொழுதே யநிமிடன்ற *
 ளேந் துஞ் செங்கைக் சிவலிங்கமெங்கள் பெருமானங்கமலர் *
 போந்தங் கிருந்த ததுபொழுதிற் புனிதன்சீ வகலதானுஞ் *
 சார்ந்தங் கிருந்த சிவலிங்கந் தன்னோடவன்பாற் சார்ந்ததால். (௨௩)

வந்து பரம சிவலிங்க மருவப் பெறுமல் லமன்றையு - *
 மந்த விமலலிங்கமுட னடைந்தனா ன் குரவையுங் - - *
 கந்த மலர்நல் வனமுடையான் கண்டுமகிழ்வந் நிவர்பெருமை *
 சந்த முறைதேர் தான்முகனுஞ் சாற்றந் கரிதென் றறைகுவான். ௨௪

நின்னுற் கண்டேன் சிவலிங்கநில்டை ஞானயோகிதனை - *
 முன்னுட் கருமமனைத்து மினிமுடித்தேன் ஞானநிலைநின்றே *
 னுன்னுற் செய்யப்படு முதவிககுதவி வேறுநெறிந்தகா - *
 யென்னுற்செய்வதொன்றுளதோவெழிவிக்குதவி யார்செய்வார். ௨௫

ஐய நினைபு நின்காத்தி னடைந்த சிவலிங் கத்தினையும் - *
 பொய்யில் குரவன்றையுமொரு பொருளென்றறிந்தேனின்றென்று

செய்யகமலத் திருவடியிற் சென்று தொழுதல்லமநாம - *
மெய்யசெய்திர் திண்மனபினுல்விளம்பும் வனங்காவலனன்றே (உ.க)

எவ்வே யறிவித்ததுபோ லிவ்விஹிடவிங்க மகம்புறமு - *
முன்னி யிருக்குறெறி யினைநிலம்லர்த்தாள் பரவுமடியார்க்குப் *
பண்ணியுண் டதிசு சரமாகிப் பாரிற்சரிப்பா யெனதொழுதான் *
முன்னினிலத்தின ரொல்லாந் தரும்பேரின்பம்பொறநினைந்தான். உஎ

கொக்கிதேவ னிரந்தமொழி யொண்டுதிள ரல்லமதேவன் - *
றக்கபெரியோர் தமக்கியல்பு தாம்பெற்றுள்ள பேறெல்லா - *
மக்கவுலகம் பெறுகவென வேண்டிக்கோட லெனப்புகழ்ந்து *
செக்கர் மலர்ப்பூங் கைகளாற் றீண்டத்தழுவி யருள்செய்தான். உச

அக்கைச்சிவலிங் கத்தினிடை யமைத்த நோக்கு நெஞ்சகமுந் *
தங்கச்சியோ கத்தினையே சார்ந்தங்கிருந்தா னோவியப் போன் *
மங்கைகவிடந்தந் தருளினோன் மலர்த்தாடகிபூ வண்மாக்கிப் *
பொங்கப்புரந்த தவத்தால்மெய்ப் பொருளா சரியற்கண்ணுற்றான்.

அடியர் வேண்டிற்றேபுரியு மல்லமப்பே மெய்பெருமா - *
னெடியவழிக ளருள்கரட்ப நிமலலிங்கங் கரத்தேற்றிப் - *
படியிலரிய தவஞ்செய்யும் பத்தருள்ளங் களிகூர - *
வடியவிளமா தீ தனழப்பவரு மந்தா நிலப்போற் சரிக்கின்றான். (ரு)

கொக்கிதேவர்கதி முற்றிற்று.

ஆக கதி- யக இ - திருவிருத்தங்கள். ஞானைய.

பண்ணிரண்டாவது-

முத்தாயியம்மைகதி.

(வேறு)

கண்டிலே னை கண்ணனை யென்றான் - *
கொண்டு வாடுங் கொடியிடை யாடுயர் - *
விண்டு போக வினைந்நுவந் தல்லமண் - *
பண்டு கூறுங் பரிசு விளம்புவாம். (ச)

பொடி யணிந்தெழில் பொங்குறு மஃலம - *
 னடியர் தங்க ளகத்திற் றுயரினை - *
 யுடை யிழந்த வொருவன் கரமெனக் - *
 கடி தடைத்து களைந்தருள் செய்யுநாள். (உ)

மறைத் திருந்த மலிசிவ பத்தியைப் - *
 புறத் தறிந்த பொழுதே யுடம்பினை - *
 வெறுத் தகன்று வெளியு ரு வாயினு - *
 னறுத்த பந்த வசகண னென்பவே. (ங)

அறைந்த தூயவ னங்கவு பாற்போய் - *
 நிறைந்த நீர்ம மநினைந்துலள் போயுயி - *
 ரிறந்து போயின னென்னத் தளர்ந் துடன் - *
 பிறந்த மாது பெரிதுள மாழ்கியே. (ச)

புலம்பி தைந்திருக் கின்றவப் போதினி - *
 லிலிங்க முங்கர முந்திகழ் வெய்துற - *
 தலங்கொ ள்ஃலம னண்ணின னண்ண லுப் - *
 தலங்கு நின்றவக் காரிகை கண்டனள். (ரு)

கண்ட பொதச கண்ணனைக் காண்கிலாள் - *
 கொண்ட பிழை குறைய வழுதடிப் - *
 புண்டரீகப் புதுமலர் வீழ்ந்து கண் - *
 மண்டு நீருக வாய்விட் டரற்றினாள். (ரூ)

பாவியேன் முகம் பார்த்த வொண்ணுதென - *
 வாலியாமச கண்ண னகன்று செய் - *
 நோவெலாமிவ ணூக்க வருளி னான் - *
 மேவினா யென மீண்டும் வணங்கினாள். (ரௌ)

வணங்கு மாதின மலர்முக நோக்கியே - *
 யணங்க னாய்நல் லசகணன் றன்மையை - *
 யுணர்ந்துடாம லுளைத லுணர் வுளார்க் - *
 கணங்கு ருததென் மெந்தையி யம்புவான். (அ)

அழிவிலானே யழிந்தன னென்று நீ - *
 விழியி னுன்மிகு வெள்ளம் பெருக்கினை - *

கழிவி லாதவர காயங் கழிந்ததென் *
 நெழிவி லாம லுளமெனி வாரீகள் போல் (க)

சச்சிதா நந்த சங்கர னாகவே - - *
 யச்சி நங்குடி தன்னை யறிந்தவன் - - *
 ஸ்சி மாந் துயர் தொல்மனி யாக்கைவிய - - *
 யிச்சி யானதை யானென வெண்ணியே (ங)

ஒண்ட னாக்க நெழிவி லுருளுருக் - - *
 கொண்டித்த குரு வருளாற்றனைக் - - *
 கண்ட மெய்த் தவன் காயந் தனையன - - *
 முண்ட நெட்டிலை யொப்ப விடுப்பனல். (க)

படியில் வந்த பாம குரவனாற் - - *
 தடை யறும்படி தன்னை யறிந்தவ - - *
 னுடல் விநம்பொழு தொக் நெரு மண்மயக் *
 கட முடைந்தவா காய நிகர்ப்பனல். - (ங)

பந்த பாச முழுதும் பரிந்திட - - *
 நந்து மேர்சிவ ஞானி நரர்வினை - - *
 சிந்து மாறு செறிந்த வுடம்பு தான் - - *
 வெந்த தூசின் விழியெதர் தோன்றுமே. (ங)

யாகுமாகி யிருக்குஞ் சிவத் தொடு - - *
 மேவுஞான விழியுடை யான்றனக் - - *
 கோவுமாறி லுறவு பகை யெனும் - - *
 பாவமோ விலை யென்றறி பாவையே. (ங)

யாக்கை தாமென் றிருந்தழிகின்றவ - - *
 ஞக்கிலாவறி வாகியுடம் பொடு - - *
 தாக்கிலா தவர் தம்மையுந் தாமென - - *
 நோக்கு வாரவ ஞன்மையை நோக்குறார். (ங)

கத்த னுடகக் கோல நடிப்பினைப் - - *
 பார்த்து வாய்ப்பையென் நெண்ணிலர் பாருளா *
 ரோத்து ஞானிதன் யாக்கை நடிப்பினை - - *
 போர்த்து மாநன் ஞன்மை யென் னுண்ணார். (ங)

அறிந் திடாம லசகணன் றன்மைபை - *
யிறந் துள்ளானென் றிரங்கினே யன்னைநீ - *
மறந் திடாயிம் மதியென் றணல்சொல - *
நிறைந்தஞான முத்தாயி நிகழ்த்து வாள். (யௌ)

அரவின் காலர வன்றி யறிபவர் - *
தனாயினில்லை யசகணன் றன்னைநீ - *
தெரியி னன்றிச் சிறிய னநிவலோ - *
பெரும யான்செய் பிழைபொறுப் பாபென்று.

(வேறு)

பங்க னிருந்த பதிக் கருள்செய்து - *
கங்கை யடைந்த கணக்கென வென்பா - *
லிங்குற வந்தனை யெங்குடி யுள்ளார் - *
தங்குட வந்தரு தன்மைபி னென்று - (யகூ)

வந்தனை செய் து வழுத்தி முனின்று - *
பந்த மகன்ற பதம்பெறும் வண்ண - *
மெந்தை யியம்பி யெனக்கருள் செய்யென் - *
றந்த மடந்தை யறைந்தன ளன்றே. - (உய)

தேசிக னல்லம தேவன் மகிழ்ந்து - *
பாசமகன்று பரம்பொருள் காணு - *
நேச மடைந்தனை நின்னை நிகர்ப்பார் - *
காசினி யிண்மிசை கண்டிலமென்று. - (உக)

பிறப்பொரு கோடி பிறந்து பிறந்து - *
புறக்கரு மங்கள் புரிந்திடி னும்பொய் - *
மறப்புறு மாணவ வல்லிரு ளின்றிச் - *
சிறப்புறு முத்தி செறிந்து வாறோ. (உஉ)

மரிட் பொடு திப்பு மறிக்குது மென்று - *
கருத்தை வெணிக்கரு மத்தின் விடுத்து - *
விரிக்குத னெய்யை விடுத்தெரி கின்ற - *
தெருப்பையவிட்ப நினைப்பதை யொக்கும் (உக)

மட்டற வோடு மனத்தை நிறுத்திக் - *
கட்டுதல் விடு விடுத்திடல் கட்டென் - *

றொட்டிய பண்டி னுரைத் தலமப்பேர் - *
கிட்டன வட்கருள் செய்தன னன்றே. * (உச)

தத்துவ முற்று மயக்குவ தள்ளி - - *
மெய்த்துணைப்பெற வேறு கொடுத்தான் *
பொய்த்துறு சூப்பை கிளைத்தொளி பொங்கு *
முத்தை யளித்தென முத்தை தனக்கு. (உரு)

ஸீடு விரும்பி வெறுத்திலன் மெய்யைத் - *
தாடரு மொண்குர வன்றனை யெங்கு - *
நாடி யுழன்றில னுனுய வெண்ணைத் - *
தேடி யடைந்தருள் செய்தனை யென்று. (உ௭)

அல்லம னென்னு மருட் குரவன்றான் - *
புல்லி வணங்குபு பொற்கொடி யன்னான் - *
செல்ல லகன்று சிதம்பர மெய்தி - - *
மெல்லையி லின்பொ டிருந்தன ளம்மா. (உ௮)

முத்தாயியம்மைகதி முற்றிற்று.

அஃ கதி- ௫௨ இ - திருவிருத்தங்கள். ௭௪௭.

ப தி ன் மு ன் ரு வ து -

சித்தராமையர்கதி.

(வேறு.)

காமரு சித்த - *	கரும யோகமுங் *
ராம னிடத்திற் *	கிரியை யாலையும் *
போமணல் சொற்ற *	மருவி ராமன்வாழ் *
சீர்மையுடைப்பாம். (க)	புரியை மேவினான். (க)
செல்லல் களைந்து *	வாவி யரையங் *
நல்லறி விற்பந் *	காவி ராமனா *
சொல்லுவ னென்னு *	ரேவ லாளர்செய் *
மல்லம னென்பான். உ	தோவி லாஸமயை. (ச)

பார்த்திரு எண்ணன் * இல்ல மகன்றிவ் *
 மூத்தவன் ராமன் * வல்ல லடைந்தா - *
 வார்த்தை யறிந்த * னல்ல பசும்பொன் *
 கூத்தின னென்றே. (௫) வல்லியு வந்தான். (௭)

பேரறி வன்னான் * என்று நினைந்து - *
 சார விருந்த - * நன்றற வாவி - *
 ஔரினு மில்லென் * பொன்றகழ் வார்பாற் *
 ருப விகழ்ந்தே. (௬) சென்றிது சொல்வான்.

(வேறு.)

ஒட்ட ராமனு ளத்தினி - - *
 லிட்டம் யாதுகொ லித்தொழின் - - *
 மூட்டி லாமன்மு யன்றனன் - - *
 கொட்டி விழுமி குத்தலபோல் - - (௭)

விழந்தி றைப்பவி றித்தல்போற் - - *
 மொழிற்கு ளைய்த்துறு தொழினுமை - - *
 யிழைக்க லிட்டதெ னென்றிட - - *
 ரொழிக்க லுற்றவ னேதினான். - - (௮)

சாந்த னேதிய தாழ்மொழி - - *
 காய்ந்த வேலிரு காதினும - - *
 போந்த போன்று புகுந்தன - - *
 மாந்த ராகுல மன்னினார். - - (௯)

அறம ழித்தனை யன்றியு - - *
 நெறிய மக்குரு நித்தனை - - *
 பெறவு னாத்தனை பித்தவென் - - *
 றுறவு ருத்தன ரொட்டலர். - - (௧௦)

சுட்ட னென்றுகொள் சித்தனைத் - - *
 னுட்ட வென்று சுளித்தனர் - - *
 வெட்டி ருந்தட மேவினார். - - (௧௧)

(வேறு.)

மெய்தீதட மகழ்பவர் வினையை யன்றியே *
 சித்தரீதஞ் செயலொரு சிறிது மிஃமையான் *
 மத்தர் நுங் ஞரவனை மண்ணி னும்மினு - *
 முத்தமவொட்டனென் னுரைத் துமென்'றனன். (யச)
 நிகழ்ந்தூல கிடைநிலை நிற்கு நல்லற - *
 முகந்துசெய் பவன்நனை யும்ப னேயெனப் *
 புகழ்ந்தவர் புண்ணியர் பொருமை யானிழித் *
 திகழ்ந்தவர் நறகொன் றிசைப்பர் நல்லவர். (யடு)
 மறவினை யுடையரை மாற்றித் தூயநல் - *
 லறவினை யுடையரை யறிந் திட்டன்னரோ - *
 நிறவினை யடைந்திலை யொப்பக் கண்டறத் *
 தூறவினை யுளையென வொட்டர் கொல்லினார். (யசு)
 ஒங்கிரு வினைகளு மொப்பக் கண்டவர் - *
 தாங்கொன் றனையொரு தமரிந் பேணுவ *
 ராங்கவை யிரண்டையு மடைந் து போயுத *
 னீங்கொன் றையுணர் நெறியி லீ'ொன்றான். (யௌ)
 எனக்கற வினையுமி லென்று கூறினா - *
 யுன்கொரு கதியிலென் னுண்மை கூறியே *
 சினத்தனர் நிலனசுழ் சிறியர் யாவருந் - *
 தனக் கினை தானெனுந் தம்பிரானையே (யஅ)
 முற்றிய கல்வியின் மூடர் நீவிர் நுங் - *
 சுற்றறி மூடனைக் கறாமி னன்னவ - *
 னுற்றன னெனிலவ னுணர்வுஞ் சொல்லினா - *
 லிற்றென வுணர்வமென் றெந்தை கூறினான். (யக)
 சேடனும் புகழ்வுறுஞ் சித்த ராமனை - *
 மூடனென் னுரைத்தவம் மொழிக யுந்தொடத் *
 தோடருங் கொட்டினோர் சீற்றத் துப்பெனு *
 நீடுவெந் தழல்கொரி நெய் நிகர்த்ததால். (உய)
 இறுக்கின ரழுக்குடை யெயிறு மென்றன *
 ருறுக்கின ரதிரீத்தன ருயிர்த் தூ மீசையை *

முறுக்கினர் நகைத்தனர் முருட்டுக் கைகளாற் *
பெறுக்கினர் சிலைகளைப் பெருஞ் சினத்தராய். (௨௧)

நங்கூர வணையிகழ் நய மிலான்றனை - *
யிங்கொரு சிலையினு ஸெறிந்நு கொல்லுதல் *
பொங்குறு மறமொடு புதழ் மாகுமென் - *
மெங்கூர வணையவ ரொதிர்ந்நு சூழ்ந்தனர். (௨௨)

கட்டுமீன் பிடிமினுங் கரத்திற் கொட்டினால். *
வெட்டு மிளிந்தைசொல் வாயின் வெண்பலைத் *
தட்டுமி னெறி மின் வன்றலை குமைந்துடக் - *
குட்டுமி னெனவுளங் கொதித்துக் கூடினார். (௨௩)

எ மன விருளற வெழுந்த வல்லமன் - *
மின்மலி வுறுதிரு மேனி மீதிடிச் - - *
சொன்மலி யொட்டலர் சூழ்ந்து கொண்டுவன் *
கயமனழை மசாரிந்தனர் கைசலிப்பவே. (௨௪)

சாக் கிய னொறி தனிக்க லன்றிமெய் - *
தோக்கிலர் தாமொரு நூறு கோடிகள் - *
பி வளர் சொதிதன் மீது விசினார் - *
தாக்குறு மோவவை தாக்கு ருவரோ. (௨௫)

கொடியவ ரொறிந்தகல் குவிபக் குஃ மென *
முடிமிசை நின்றனன் முத்த னல்லமன் - *
புடவியி னுடனிழல் புதைப்பவந் திழல் - *
கடிதினின் மீமிசை காணுந் தன்மைபோல். (௨௬)

ஓறுப்பவ னிழிந்தவ னொருவன் செய்ததோய். *
பொறுப்பவ னடுவுளன் பொறுக்கு நெஞ்சமு *
மறப்பவ னுயர்ந்தவ னென்றுவாய்மையாற் *
சிறப்பவ ரிம்முறை செப்பு வாரரோ. (௨௭)

திங்கினை யெதிர்நின்று செய்த பேரதினை *
தாங்கிலன் முனிவினை மறந்து தாமதை - *
தேங்கமழ் மலரொன முகஞ் சிறப்புறீஇ - *
யிங்குதின் திடுமியன் பாண்டுளான் கொலோ. (௨௮)

மலர்மிசை வேதனோ மலர்க்கண் மாயனோ *
 பலர்புகழ் மழவிடைப் பாகனோவெனி - *
 லலனிவன் பிழைசெயு மவரி டத்தினு - *
 தலனுள னென்று கண்டவர் நவின்மனர். (௨௯)

கல்லெறி படாமையைக் கண்ட வொட்டலர் *
 சொல்லுறி னிவனொரு சூட்சி மந்திரம் - *
 வல்லவ னிவன்மனை னலிந் து பற்றியே - *
 கொல்லுவ மெனவெதிர் குறுகி னாரோ. (௩௦)

சூறுகலு மவன்பல கோலங் கொண்டன - *
 னிறைபுனற் கடந்தொது நிலவுதோன்மல் போன் *
 மறுகினர் நிலனகழ் மணிதர் பற்றுதற் - *
 கற்கில ரினையெனன் மனையன் மன்னையே. (௩௧)

மருண்டனர் சித்தரா மப் பெருந்தகை - *
 யிருந்தரு ளிடத்து மெய்யிளைப்ப வோடியே *
 திருந்திய வடிமிசைச் சென்று வீழ்ந்தெழுந் *
 தந்நதை யோடனை யவரறைதல் மேயினார். (௩௨)

யாந்தொழில் செய்யிடத் தேனு வின்றியே *
 போந்தன னொருமகன் புதிய னின்புக - *
 மோர்ந்தில னுரைக்கொணுவிழி புரைத்தனன் *
 மாய்ந்தில முடனசை மருவி யாங்களை. (௩௩)

என்றவ ரறைதலு மிராமன் சிந்தையிற் - *
 புன்றொ ழிலகன்று மெய்ப்போதம் பெற்றிட *
 வன்றரு ளல்லம னடிகள் காட்டுறு - *
 மொன்றொரு சீற்றம் வந்துதித் தெழுந்ததே. ௩௪

யாவனென் மன்னையின் நிகழ்ந்து ளானவ *
 னாவந் துடுவனா னெனவெ முந்தனன் - *
 மேவுறுந் தவமத வெஞ்ஞி தானினி - *
 யோவுறுந் தரத்த தன்றொரு வராணுமே. (௩௫)

(வேறு.)

எண்ணைவ தவன்யா ரவனென முனிந்தெநிபோன்
 முன்ன ரொய்தினன் சித்தராமப் பெயர்முதல்வ

என்னையன்னதம் மல்லம எவன்சினமறிந்து - *

சென்னியொண் கரமசைத்து வெண்ணகை செய்துசெப்டும். *

அகழ்கின்றார் தமைத்தாங் குறுமக நிலமென்ன - *

விசுழ்கின்றார் தமைப்பொறுக்கு மித்கன்மை யெய்தவினா - *

னிகழ்கின்ற ருண்மாதவ முடையோழிநீ யென்று - *

புகழ்கின்ற ரெனவிசுழ்தனன் பின்னரும் புகல்வான். (௩௭)

சிறப்புப்பெற்றதல் யோகிதன் மன்க்தெழு சினந்த - *

னமத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ் சியிற்புகு மழல்போ - *

லொறுக்கப்பட்டவன் பவம்பினை பொழித்திடு மதனாற் - *

பொறுத்தற்கொப்பிலையென்று நன்றித்தனைபோ லும். (௩௮)

காலனின்முனம் பொறையுள னாகுவன் கடல்சே - *

ராலநல்லமு தாகுமென் றவன்றவம் புகழ்வான் - *

போலவைதனன் கொடியவ னெனும்பொரு டோன்றச் - *

சிலநல்குமோர் தொழில்செயு மல்லம தேவன். - (௩௯)

பொறையுறும்படி யல்லமன் சூட்சியிற் புகலக் - *

குறையுறுஞ்சின மிகுந்தன னெருப்பெனக் கொடுத்தே - *

யறையுறுந்திரள் பந்தெனச் சித்தராமைய - *

னிறையுறுந்திரு வருளுடைப் பிரானெடு திகழ்த்தும். (௪௦)

குறிப்பில்லைவனை வெளிப்படை யிகழ்வினுங் கொடிதாய் *

வெறுப்பு முன்செயா வெண்ணீ யிண்டுகழ்த் தமையாற் *

பொறுப்ப னல்லன்பா னுதல்விழித் தீயிடைப்பொடிப்ப *

வறுப்பென்றன னிகழ்வினுக் காருளமறுகார். - (௪௧)

தண்ணக்கொல்லினுந் தான்பிறி தொன்றினைக் கோறல் - *

பன்னிற்பாவமென் றறையுவர் கற்றுணர் பழையோர் - *

நின்னைச்சொல்லிய வறத்தினை நிந்தையென் றெண்ணி - *

யெண்ணக்கொல்லுவ னென்றநீ யறவனை யென்று. (௪௨)

சாதனங்களு ள்றுமுத்திய தென்பர்சாற்று - *

மாதவங்களு ளுயிர்செகாமையு மற்று மதிப்பிற - *

பாதகங்களிற் கொலைசிறந் தன்றெனப் பார்த்து - *

நீதெரிந்திலை யரக்கனை யென்றன னிமலன். - (௪௩)

செருக்கொழிந்திலை யென்னெதிர் செவிகுழிச் செ - *
 லுணாத்து நின்றனை யுணவி றிலெனென வருத்து - *
 நெருப்பெனுந்திரு நுதல்விழி திறந்தன னினெத்து - *
 மரிப்பினுந்தரு வேனுயிரொன்றிரா மன்றான். - - (சச)

நெற்றித்திவிழிக் காமனை நீற்று வதன்றிப் - - *
 பற்றிக்காமமில யோகியைப் படுத்திட வற்றோ - *
 செற்றத்தாணுதல் விழியழ லல்லமதேவன் - *
 வெற்றித்தாண் மலர்க்கீழ்ச்சென்றுபணிந்ததுவினைத்து. (சரு)

பணிந்துமீளுமல் வழலொரு வீரல்மேற் பாயத் - *
 னுணிந்துபோயவ னுற்றல்கண் டிளவலி தொலைந்து - *
 தணிந்துபேடிமேற் செல்லுமாறலைவன சரப்போ - *
 லணைந்திராமன்வாழ் நகரினிற்பற்றிய தன்றே. - (சசு)

கங்கைவாரிசடைக் கறைபிட நிற்றிறைநகைக் கனல்போய்த் - *
 துங்கமாமதில் ஞுத்தரு புரத்தினைச் சுடல்போ - - *
 லெங்கணுயகல் மேல்விடு மிராமனன் னுதற்க - *
 ணங்கிபோகியந் நகரினைச் சுட்டதைய னன்றே. - (சசு)

அணி யெரிந்தன மென்றுகி லெரிந்தன வாரத் - - *
 னுணியெரிந்தன கலவைக ளெரிந்தன சுதையின் - *
 பணியெரிந்தன மனைவள மெரிந்தன பகரு - - *
 மணியெரிந்தன வெரிந்தன கண்டவர் வயிறு. - (சசு)

சேயெடுப்பவர் விருத்தரை யுட்ப்பவர் சேமம் - *
 போயெடுப்பவர் புகவரி தாகிமண் புரண்டு - *
 வாயடிப்பவர் மனையெரி யவிப்பவர் மறுகிப் - *
 பாயலைக்கிட லெனவழு திரங்கினர் பதைத்து. - (சசு)

உதித்தனாயிற்று போன்று செம்மணியின் மொளிரப் - *
 பதித்தமாளிகை மீதுபற்றியவழற் கொழுந்தாற் - *
 கதித்தவாடகச் செங்கம லத்துவான் கங்கை - - *
 கொதித்ததாயிடைக்கொதிபொரு தன்னங்களுக்குடைய. (ருரு)

அன்னகாலையி லுருட்டிட லல்லமதேவன் - - *
 சொன்னலாபுரத் தவர் துயானைத்தையுந் தொலைப்ப - - *

வுன்னியோர்விழி யழல்வின யிமைப்பினி லொழித்தான் *
முன்னமால்முண் டமரணாக் காத்தருண் முறைபோல். (௫௧)

எந்தையல்லம னருளிநு னுதல்விழி பெரியால் *
வெந்தவந்தகர் பண்டையின் மும்மடி லீளக்கம் *
வந்தபல்வன மொடுசிறந் தனநரர் மகிழ *
வுந்துவெவ்வழலிடை வெந்தவா டகமெரத்து. (௫௨)

ஒருத்தன்வந்தவா ருக்கிய பொற்பீணி யொன்றைத் *
திருத்தவல்லவ னழித்ததைச் சிறந்திடச் செயல்போற் *
புரத்தைநன்று வல்லமன் புரிதலும் புரத்தோர் *
கருத்தில் வந்தெழுந் தோர்கிய தார்வழாகடலே. (௫௩)

ஒருகணற் றல்போ யொழிந்திட வலியறுயிராம *
விருகணுலங் கண்டுளச் செருக்கென்ப தொன்றின்றிப் *
பெருகுநாடுண னும் புனல்கொளப் போழல் விழுந்து *
கருகுநாண்மல னொனமுகங் கரிந்திது கருதும். (௫௪)
(வேறு.)

என்னொருதூதல் விழித்தீ யிவன்றன யிறைஞ்சலாலே *
தன்னருளதரு லெண்ணைத் தழித்துவந் தாளவேண்டிப் *
பொன்னவிர் சுணங்குபூத்த புணர்முலை மடந்தைபாக *
னிற்றில வரைப்பிற்றேகால மிதுகொடு வந்தானென்று. (௫௫)

தியனே னறிவிலாமற் செய்பிழை பொறுத்தாட்கோடி *
பேயரு ளொருவன் செய்தபிழையினை யவனயின்ற *
தாயலாற் பொறுப்பார் யாவர்தானுவே யென்றிராமன் *
போயெனரமுதின்கெந்தாட்போதுனைப்பந்நிவிழ்ந்தான். (௫௬)

தன்னின மாமிராமன் சரண்புகி லவன்செய்திமை *
புன்னுவ வலனெங்கோமா னுடன்றுவந் திலங்கைகாக்கு *
மன்னவன் கவின்கூர்வெள்ளி மலையெடுத்த லுத்தவந்து *
பின்னவன்வணங்கிநிற்பப் பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ (௫௭)

செய்யதான் மலரின்விழ்ந்த சித்தனை யருளாடுஞ்கி *
பையநீ யெழுகநெஞ்சி லஞ்சலை யென்றுகூறிக் *
சையினு லெடுத்தனைத்துக் கவ்வியுந் தவமுமாய்க்கும் *
வெய்யகாமவெருளி தன்னவிட்டிட்டுடன் மெந்தைதொல்வான்.

வலியவ னிடத்திற் கொத்தான் மாட்டினும் வெகுளிகாத்தல் *
பொலிவுதெய்மமதென்னப் பொருந் துரு தணையீதம்பா *
னலிவுறு வெகுளிசெல்லா தாதலா னலியலாற்றா - *
மெலிதுவ னிடத்திற்காக்கும் வெகுளியே யறமதென்பர். (௫௯)

வைத்தவன் றன்னேநன்று வாழ்த்தின னெனவுந்தீய - *
செய்தவன் றன்னேநல்ல செய்தவ னெனவுன்கொள்வோள் *
கைதவ மகன் றமுத்தி கண்டவ் னவ்வாறுன்னான் - *
பொய்தவ னென்பதென்று புகன்றனர் புலவரன்றே. (௬௦)

பெரியவர் சம்மைக்காய்ந்தான் பிறங்கல்கல் லியகோலொட்பால்
புரிவன புரியப்பட்டுப் புலம்புவ னொத்தார்க்காய்ந்தா - *
னெரிமா கதன்னிலீழ்வ னிழிந்தவர்க் காய்ந்தானென்று - *
லொருவர்தம்மட்டத் துஞ்சிற்ற முறமையேநன்றுமாதோ. (௬௧)

யாவர்க்கு மொட்பதன்றா மெல்லினாந் சினமிலாமை - *
மூவர்க்கு மரியசெய்ய முனிவர்க்குஞ் சிறந்ததென்று - *
தேவர்க்கு மரியவின்பஞ்சித் தராமப் பேரண்ணன் - *
மேவற்றி வடிவங்கொண்டி மேவியவி மலன்சொன்னான் (௬௨)

அல்லம னறைந்தமாற்ற மறிந்துநஞ் சித்தராமன் - *
சொல்லுவன் முத்தியெய்துந் துணைய சாதனங்கொல்லா *
மில்லையென் னிடத்திலேனு மெண்ண நீவலிந்தாட்கொள்ள *
நல்லவ னாகச்செய்த நன்மையே நன்மையென்று. (௬௩)

சுருத்தி யுடமிதற்கு கவுட்கரி வலிந் துபற்றித் - *
துருத்துப தல்கா லேவுஞ் செயல்செயக் கொள்வதன்றி *
யொருத்தல்வந்தறிந்துதானே யுறவுகொண்டிவதுண்டோ *
தெரிததுடி லடியனேனின் றிருவடிக் கத்திறத்தேன். (௬௪)

குடன்மலி வீரன்னீர மவனெதிர் மலைந் துநின்றோன் *
புண்டமிசை கொண்டு காணப் படுமது போலவுன்றன் *
குடன்மலி யருளிநுற்றல் கண்டிடப் படுமின்கொன்றன் - *
கொடுமையின் பிணகபாலென்று குடந்தழிபட் டமுங்கிக்கதி.

என்னுறை நினைபுதெந்தா யினித்திருவன் பிரங்கி - *
நன்குறு முத்திசெஞ்ஞன் னெனிகாட்டுகென்று *
பு. ௨. *

தன்சூறையிற்றித் துணைந்து தணைநிகர் சித்திராமன் *
முங்கனா யிறந்தவன் பாண்முதல் வணைவண்கிருனாலு. (சுசு)

வணங்கிய வவணைஞான வாரிதி யருளாடுனாகவ *
யிணங்கிய பருவகீகாணு மிவன் தன்க் கின்பமுத்தி *
யணைநீழி தெறியுதென்ன வறையவென் னுளத்துட்கொண்டு *
பிணங்குறுபிறவியென்னும் பிணிமருந்தனையான் சொல்வான்.

பருவ பிறநிலர்க்குமுக்கட பகவறு கமந்தினுண்மைப் *
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப்பெருமி கத்துடைப்பிலன்ரு *
சூரவரிற் பதமுடென்ப குறித்துநற் பருவநாக்கி *
யருள்செயிற் சூரவரி வக மவ்வெனரு வறையவையன். (சுசு)

உணர்ச்சியிற் பரமஞான மொன்றுமே முத்திக்கேது *
கரிதைநற் றெரியையோகந் தர்மொரு மூன்றுஞான *
மருவற் றேதுவென்று மறைபுகன் னொர்க்குமித்தக *
கருவியைப் பொருளென் றெண்ணிக் களிப்பவர்கயவரன்றே.

சுருவம் போகந்தானுங் கரணத்தைப் புனிதமாக்கிப் *
பொருள் ரவாயினோறும் புக்குழல் கறங்குபோலத் *
தெருவற் றுண்ணித்துநற் தெளிந்தவக் கரணத்தினு *
விருமல னுருமீசு னித்தனென் னுணர்வுநிக்கும். - (சுசு)

நிக்நிய நிமலனென்னு நினைவுநி னனித்தமாநிப் *
பொய்ததழியுடம்புடற்பைப்பொரு த்தியபொருள்வெறுத்து *
மெய்த்ருள் சூரவன் தன்னை விருமச்சென் சென்றுசார்ந்து *
தத்துவ முதநிறிற் றதனிபநி வினையோகாணும. - (சுசு)

புலங்களை யொழித்தபோடு பொறிகளும் பூதமைத்துங் *
கலங்குறு கரணநான்குங் கலாதுயஞ் சுத்தமந் தும *
விலங்குறு மடியில்வைத்த வெறுங்குடற் தள்ளின்மேலமோன் *
மலங்குறு வொருங்குநிக்கு மட்கலம் விழுதலேபோல். (சுசு)

இத்திய மொன்றொன்றுவிட மடிமநிறை யொன்றுசாரு *
முத்திய மனமழிப்ப முற்றும்பொ மணியபாம்பி *
ணைநீலை களினுள்ளென்றை யந்நிதிநீ மற் றொன்று *
சித்தியி டித நித்தநாற் றிந்நிதி மொருங்குமாதோ. (சுசு)

ஆதலான் மனமடங்கி லங்கபிங் கங்கடம்முட் - ✱
 பேதமேர் வபேதமோவென் றழிவுறு பித்துநீங்குந் - ✱
 தீதிலா யென்றியம்பிச் சித்த ராமற்குநாவா - ✱
 லோதொனாவுணர்வி னுண்மையுணர் த்தினன் குருகு கேசவ். எசு
 மனிதரு ளுரகர்சித்தர் லானவர் கணங்கடம்முண் - ✱
 முனிவரு ளென்போனின் மன்முழுதருள் பெற்றாரில்லை - ✱
 யினியெனை நிகர்வார் யாவ்வென்றருட் குரவனாந்தம் - ✱
 பனிமலரடியில் வீழ்ந்து பணிந்தனன் சித்தராமன். (௪௫)
 இப்பரி சருளினு லேயிராமனுக் குபதேசித்துச் - ✱
 செப்பரு மவன்குற் றேவல்செய் யியவுளமகிழ்ந்து - ✱
 கைப்படு மமிர்தமன்ன கருணைவா ரிதியிருந்தான் - ✱
 றுப்புர வமைந்துசீர்சால் சொஷ்னலா புரத்துமாநோ. (௪௬)

சித்தராபதேவர்கதிமுற்றிற்று.

ஆக கதி - ௮௩ - ௮ - திருவிருத்தங்கள் - ௪௨௩.

பதினான்காவது- வசவண்ணர்கதி.

(வேறு.)

சித்த ராமனோ டாரிய னல்லமதேவன் - ✱
 பத்தராகிய பயிர்செய் கல்யாண மாம்பழனத் - ✱
 துய்த்த நீரோனும் வசவனை யுழவரிந்கண்டு - ✱
 மெய்த்து மார்வமங் கடைந்தமை யாமினிக் கிரிப்பாம். (௧)
 அன்னமீனுட லிசுழ்வறக் கொண்டமை யாமற் - ✱
 செந்நெலார் வயிற்ப்பகி யாற்றுபு சிறந்த - ✱
 சொன்னலா புரத்தவனா செய்ததென்று வான்றுதிப்ப - ✱
 வெண்ணையா னுடையல்லம னிருந்தரு ளுளில். (௨)

சுந்தமேவு கல்யாணமா நந்தனந் தன்னி - *
 னந்தநாண்மலர்ப் புகழ் மணநயந்தசொல் வளியால் - *
 வந்துகா தெனாநாசியிற் புகழிக மகிழ்ந்த - *
 துந் துவார்திரைக் கருங்கட லுமிழ்த்தபே ருலகம். - (ரு)

முக்கணையகன் புகழென மூலுண் பதற்குத் - *
 சக்கிஞ் சுவைக்கறி யெனச் சமைந்தது வசவன் - *
 மிகக் கிடைப்புகழ் வற்றினை மா தவர்விசுவித் - *
 துய்க்கு நாவினிற் றுய்த்தனர் பவப்பசிதொலைய. - (ச)

விலக்கு முற்பவச் சித்திரா மற்குமுன் விளம்பு - *
 மிலக்கணத்தினுக் கருணந்து பெனுமிலக் கிபத்தைக் - *
 கலக்கமற்றறிந் துமெவதற் சூதாரணங் காட்ட - *
 மலக்க மற்றநம் மல்லமன் நிருவுளம் வலித்தான். - (ரு)

அடியவர்க்கெளி யானெனு மவனெம தகத்திற் - *
 குடியிருக்குமவ் விராமனை யுடன்கொடு குறிலோர் - *
 நெடியநித்தநன் னிரையென வந்தநர் நீங்கிக் - *
 கொழமுதிர்கலி யாணமா நகர்வழிக் கொண்டான். - (சு)

நறும்பழஞ்செறி தனியிட மொய்த்திட நண்ணு - *
 மெழும்பொழங்கென வரனடி யவர்திர ளெழுந்து - *
 மறந்தும் வெஞ்சமண் குண்டரை யிணங்குருவசவ - *
 னுறும்புரம்புக லிருவருங் கண்டிள முவந்தார். - (ஏ)

தம்பிரானருள் வசவனாக் கியவந்ச் சாலைக் - *
 கும்பவாசநீர் முதலிய வேண்டுவ கொண்டு - *
 வம்புபாமலர் வனத்தயர் வுயிர்த்துநல் வழிசேர்ந் - *
 தெம்பிரானடி யவர்திர ளேகுதல் கண்டார். - (அ)

பாண்டின்மாவளஞ் சிலிகைபூர்ந் தேகுனர் பரிந்து - *
 வேண்டு மாறுகொள் வேடத்தர் னுறந்தவர் விரத - *
 ரீண்டுமாறுகண் டிவந்துசென் நெழிலலங் கார - *
 காண்டமாமெனு மங்கல புரத்தினைக் கண்டார். - (ஐ)

கண்டுசெல்லுமப் போதிலந் நகர்வளங் கருத்திற் - *
 கொண்டவல்லமன் நிருவுள மிகக்களி கூர்ந்து - *

பண்டைதல்விசைப் புலவர்சொல் விராமனைப் பார்த்து *
மண்டுபல்வளங் காட்டுவன் மனித்தனி வகுத்து. - (ய)

தனைவிரும்பிவந் தடைந்தவர் தம்மைமுன் வெறுத்த - *
தினகரங்கதிர்விரும்புறச் செய்தளித்திரள்க - *
ணனிவிருந் துணங் கடிமலர் சுமந்துபொன் னகரார் - *
கனிவிரும்புதண் பொழிநிகழ் வதையெதிர் காணாய் (யக)

பூவினோடுசெந் தேன்மலை யொழிவறப் பொழியுங் - *
காவினோடுவன் ளிதழவிழ்ந் தொழுதுதேங் கமல - *
வாவினோடுநல் விசைபயி லஞ்சிறை வண்டு - *
பாவினோடுவண் குழவெனத் திரிதலைப் பாராய். - (யஉ)

கடிமலர்ப்பசுந் தேன்றுளி பிலிற்றுபைங் காவைக் - *
குடியிருக்குமவ் வளவெனக் கொண்டுவெண் குருகு - *
மடியடுத்தவ னொனவிருந் திளங்கயல் வரலு - *
நொடியினிற்கவர் தண்பனை மருதமு நோக்காய் - (யங)

குதிரையங் கதிர்மணிக் குடநீர் குடிப்பதுபோ - *
லதிரிளங்கமஞ் குல்வளை தவழ்வய லணிநெந் - *
கதிர் வளைந்துசெந் தாமரை வாயுறக் கவிழ்ந்து - *
துதிபொருந்திய வழகையு மையநீ நோக்காய். - (யச)

இங்குத்தன்னுள்வாழ் பயிற்சியா லிறந்துயிர் போயு - *
மங்குப்பொன்னெயில் வட்டத்து ளிருண்மனத் தமணர் *
தங்கற்குன்னுமிப் பொன்னெயில் வட்டமுஞ் சடைமேற் *
கங்கைப்பெண்ணமர் பரனடிக் கன்பநீ காணாய். - (யரு)

திறந்துமுநின் னுதலிமை விழியெனச் சேர்ந்து - *
பிறங்குமாமணிக் கதவிரு புடையினும் பெற்றுச் - *
சிறந்தகோபுர வாய்தலு மலர்மிசைத் தெய்வம் - *
பறந்து நாடிய முடியிறைக் கன்பநீ பாராய். - (யௌ)

இலங்குநீறெனுங் கவசமிட் டக்கமென் நியம்பு - *
மலங்கல் வாகைவேய்ந் தஞ்செழுத் தத்திரமடுத்த - *
நலங்கொள் வீரராம் பத்தீர்தமறுகம ணள்ளார் - *
கலங்குபாசறைபோன் மெகிர்நிகம் வககாணாய். (யௌ)

கட்டுவார்சடைக் கண்ணுதல் பூசனைக் கரும் *
மட்டுமாதவர் தீப்பசி யாற்றுறு மறமுள் *
ளிட்டுமேற்புறங் கண்டவர் கொடியன வென்னப் *
பட்டுமாளிகை பற்பல நிகழ்வன பாராய் (௮௮)

பொறித்தவாழையின் கனியினைக் கடைத்தலை பொருந்தக் *
குறித்திடாதுண வெனக்கறித் தலகுதோய் கொண்டு *
நிறுந் துவாழையின் கனியுமச் செய்கையாய் நினைந்து *
கறித்திடாதமர் செம்முகப் பசுங்கிளி காணாய். (௮௯)

வள்ளனல்வச வன்புகழ் வாயினால் வழுத்தா *
தெள்ளும்வல்லமண் குண்டர்தம் பிறப்பினு மிழிப்பில் *
புள்ளநல்லன வெனவிளம் பூவையோ டிருந்து *
கிள்ளையவ்வச வன்புகழ்சொல்வது கேளாய். (௯௦)

என்றுகூறியவ் விராமனை மகிழ்வுசெய் தின்ப *
மன்றல்விதியில் வசவநா யகன்றிரு மனைமுற் *
குன்றுபோலுயர் கோபுர வாய்தலைக் குறுகச் *
சென்றுமேவின நென்மையா எல்லம தேவன். (௯௧)

தொடர்த்துளைக் கைவெண் மருப்புரற்காற்கருந் தோற்றோ *
லுடுத்தமெய்ப்பரன் கொலைகுறித் தெடாமழுவொப்ப *
வடைத்தலைக் குறித் திடாதசெம்மணிக் கதவழித்த *
கடைத்தலைக் கண்மா தவர்குழா நெருங்குதல் கண்டார். (௯௨)
(வேறு)

அறுசுவையடிசிலுண்பா னடைகுவாரடிசிலுண்டு *
மறுகிடை வருவார்சான்றோர் வைகிய விடங்களுடிக் *
கறியொடு மருவுசோற்றுக் காவடிசுமந்து செல்வார் *
நறுமலர் சுமந்துதண்ட நாதன்பூ சனைக்குப்போவார். (௯௩)

செஞ்சரணிறஞ்சிநல்குஞ்செழுந் துகில்கிழித்துக்கீள்கொண் *
டெஞ்சியயிகையென்றெண்ணி யிட்டவ ணகன்றுபோவா *
ரஞ்சிடர்மணிப்பசும் பொன்னணி துகிலலங்கல் சாந்தம் *
வஞ்சியர் தமக்களிப்பத் தருகென வாங்கிச் செல்வார். (௯௪)

நின்றதெய் தெமையெதுர்ந்த நெறியில்புன் சமணர்தங்கண் *
மைந்தினை யறியச்சொல்வம் வசவனுக் கென்றுசெல்வார் *

நந்தியைவண்ணங்கவேறு நகர்தொறு நின்றுபோந்து - *
சிந்தூரம்புயமாவப் பொற்சிவிகைவிட்டிழிந்து செல்வார் (உரு)

ஈர்கெழு வசவற்பாடத் திவவியாழ் கொண்கிசெல்வா - *
ராகிவின மதனைவென்றோ னுடியவர் குழா நெருங்கு - *
மேர்கெழு மணிப்பசும்பொன் னிருங்கடை நோக்கிநின்றா *
ரோகையோ டலமனாமத் தொருவனு மிராமன்றானும். (உசு)

ஆயிடை நின்றோர்தம்மை யப்பணப் பெயரின்கி - *
தூயவ நெதிர்கண்டோகை சொல்லுவ லையற்கென்று - *
கோயிலு ளமலபூசை குழாத்தொடி செய்யும்போதிற் *
போயினன் வசவனோடு புகழ்ந்திது புகலலுற்றான். - (உ௭)

மாதவ ரிருவரைய மழைமதர் நெடுங்கண் மங்கை - *
பாடிய னுருவிரண்டு படைத் துவந் தனையென்னச் *
சோதிய தரளக்கோவைத் தோரணவாய்தன் முன்னம் *
வீதியி னின்றொன்று விளம்பினன் மவத்தின்பிக்கான். (உ௮)

என்றவ னியம்பநந்தி யெனுப்பெயர்க் கருணைக்குன்றங் *
கன்றினை நினைந்து நெஞ்சங் கரைந்துவந் தணையுந்தாய்க்கிங் *
கொன்றொரு தடையுமுண்டோ வொலலை தருதியென்னச் *
சென்றவ னமலனோடு சித்தராமனை வணங்கி. - (உ௯)

பரசிவ லிங்கபூசை பண்ணியபயனே யுங்கள் - *
வரவென வுளமகிழ்ந்தான் வசவனீர் வருகவென்ன - *
வெருவொடு முளமுனை ந்து மெய்த்தவன் விளம்ப வெங்கள் *
குருபரன் முனிவான்போலக் குறுநகை கொண்குகூறும். (ரு)

அரசிய லடைந்தார்தம்பா லையமேற் றருந்துகின்றோர் - *
வருசெயல் வரிசையன்று மறித்துநீ போதியென்னு - *
வுரைசெய வமலனப்ப னுளம்பெவரீஇக் கடிதுமீண்டு - *
வரைசெயும் வயிரத்திண்டோள்வசவநா யகற்குச் சொன்னான்.

ஆல்லமன் புகன்மமாற்ற மப்பணன் சென்று நின்று - *
சொல்ல லுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ்சொற்றளர்ந்து டல்லியர்த்து
புல்லவந் தணையுந்தாய்முன் பொறுதுதும் பறுத்திட்டோடு *
தல்லிளங்கண் றுபோன்முன் னுன்செலாநிறுந்தேனென்று. (ரு௨)

கூறாந் துஞ் ழனமுநீர்ந்து கவலைக் கொண்ட நூங்கு நந்தி - *
பெருந்தகை மாச்சிதேவன் பெருங்கடற் பிறந்த சாடவா - *
மருந்துதன் னெதிர்க்கிடத்தூ மற்றதை வாரிகையா - *
ஸருந்துற வலசுவான்போ லாயினேநீயு மென்றான். (௬௪)

பெருந்தகை மாச்சிதேவன் யேசுசொல் விளக்குத் தூண்டுந் *
தூரும்பெனவுதவச் செம்பொற் றானென னுந்தோளான்மாழி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றேயென் றடியிதைஞ்சியொய்யென்
றருந்தவ ரொடுபுறப்பட் டல்லம னருகுவந்தான். (௬௫)

என்குண மறமேபாகி யானதிற் திரிதலில் லே - *
லின்குண மருளேயென்ற னியத்திற்பி யெந்தாய் - *
புன்குண மக்ஷின் தீமை பொறுத்தருள் செய்கையென்னுந் *
தன்குணம் விடுத்தொழிக்குந் தாய்விய னுலகி லுண்டோ. (௬௬)

சூத்திரப் பாவையானச் சூத்திரி நீயருட்கண் - *
பார்த்தெனைக் குறையகற்றிப் பண்ணெயக் கோடியென்று *
வாய்த்ததற் றூவன்செந்தா மரையடி மிசைவிழுந்தா *
னெத்தெமெய்ப் பத்திநீத்த மெனப்பபிம் வசவதேவன். (௬௭)

திலமகள் பொருதுதள்ளி னிறுத்துனர் யாவரோதை - *
மலிகடல் புரளுமாயின் மறிப்பவ ருளரோவெங்க - *
டலைவநீ முனியையாயிற் றடுப்பவ ருலகியாண்டு - *
மிலையிலையருள்செயெந்தாயெனச் சென்ன வசவன்றூழ்ந்தான்.

சொற்றிடுங் குதலைச்சொல்லிற் சொற்றிறந்தெரிதல் போலிச் *
சிற்றிளங் குமரனென்பு செயவடி யிடுமுனோக்கேல் - *
சற்றுநின் கடைக்கணவைத்துத் தண்ணளி புரிகவென்று *
நூற்றவ மாச்சிதேவ னங்குரவணப் பணிந்தான். (௬௮)

உராமன மெய்யொருங்கி யுன்பணிசெய்ய வல்லோன் *
றராமிசை யிவனலாது தானொருவரையுங் காணோ - *
மருள்செய வேண்டிமென்ன வல்லம னடிபணிந்தான் *
கிரிமகள் கொழுனற்கண்பன் கின்னரப்பிரமனம்மா. - (௬௯)

எமையெலாமடிமைவேண்டினி வன்பிழைபொறுத்தியென்றா
வமைபுலாம்பணை மென்றோட்சேபரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா *

யுமைமயனா ளனைப் பூவந்த வொண்டவ லொம்பணித்தார் - *
சுமைபுளாருண்ருமெங்க டம்பிரான் சாற்றுவற்றான். (சு1)

சொல்லிய சொற்கள் கற்றீர் சொற்றவந் தெறியினிற்று *
நல்லிழுவில்லைதும்பா னவிறு மாற்றமொன்று - *
புல்லிய செயலொன்றாகடி பொருந் துனர் தம்மிலார்க்கும் *
புல்லிய மொடுநடிக்கும் பரதோ பெரியராவார். - (சு2)

ஆதர விலேயேவ்வேண்டு மறத்தினிற் பொருளோர்செம்பொற்
ஆதர வளவளித்தும் பொருளழி வளவேயாகு - *
மாதர வுளதேனல்கும் பொருளனு வளவென்றாலும் - *
ஆதர மெனவளர்ந்து புண்ணியப் பொருளளிக்கும். (சு3)

துறவற மணையறஞ்சீர் துய்மைநற் கல்விநல்லோ - *
ருறவொடு மகங்கடான மொண்டவம் விரதம்பூசு - *
யறிவிவை யனைத்து மில்லையாதர வில்லையாயிற் - *
பெறுவன மெய்வருத்தம் பெரும்பொரு ளழிவுமாதோ. சரு

ஆதர வுடையான்செய்யு மல்லவு நல்லவாகு - - *
மாதர விஷாதான்செய்யு நல்லவு மல்லவாகு - - *
மாதர வதனாலாவிக் கருந் துணையின் பழுத்தி - - *
யாதர வலாதுவேறென் நளித்திடக் கண்டதுண்டோ. (சு4)

ஆதலா லன்பினுஞ்சொல் லகமகிழ் வினைச்செயாவென் *
ரேந்தினு னடியர்திமை யொழித்தரு டொழிலினிஷ் ரேண் *
காதலால் வணங்கினோர்நின் கருணையா லன்றியாங்க *
ளேதினா னல்லராவே மென்றடி தொழுதுநின்றுர். (சு5)

காஞ்சிரக் கனிதின்ருங்குக் கடைபனேன் பிழைபொறுத்தாய்*
திஞ்சவை யமிர்தமன்ன திவ்விய கதியிற்றுகற்ற - *
மாஞ்சுவை யதைதல்போலிங் வன்பனைச் சீரேறென்று - *
புஞ்சரன் மிசைவணங்கிப் போற்றினன் சித்தராமன். (சு6)

அடைக்கல் மெண்ணையாளா யண்ணலே யென்றுநந்தி *
கடிக்கட மலக்களவென்ற தாண்மிசை மீண்டுந் தாழ்ந்தான் *
விடுத்திடே மென்றுசென்ன வசவனுய் விழ்ந்திறைஞ்சிற் *
தொழக்கரந் தொழுதாரன்பர் துறித்தன்கூடந் துகொண்டு. சஎ

அல்லம நெனுமெங்கோமா ணருட்கடைக் கண்வைத்தைய *
 சொல்லுவ நெழுதிடென்று துணைக்கையா லெடுத்தினைத்து *
 நல்லருள் புரிந் துதண்ட நாயகன், நிருமடத்து *
 ளெல்லையி லடியர்கூழ வின்னிதெழுந் தருவினாலு. (சஅ)
 வசவண்ணர்கதி முற்றிற்று.

ஆ - சதி - டச - இ - திருவிருத்தங்கள் - ளானக.

பதிவெனந்தாவது-

மருளசங்கரதேவர்கதி.

(வேறு)

நாணுவி னுயர்பிரசாத குண்டத்திற் - *
 காணரு மருள சங்கரனைக் கண்ட ருட் - *
 பூணணி யல்லமம் போத நல்கிய - *
 மாணுறு நெறியினை வகுத்துக் கூறுவாம். (க)
 மாதவ ரொண்ணிலர் மருங்கு சூழ்தர - *
 வாதுல ரொதுர் பொருளாக வல்லம - *
 நாதனை யறிவதி நந்தி கொண்டுத - *
 னேதமின் மனையிடை யெய்தன் மெயினான். (உ)
 அவத்தைகள் பற்பல வகன்று மெய்ப்பிர - *
 சிவத்தினை யடைபவர் செய்கை போற்கடை - *
 தவப்பல கடந்துபோய்ச் சாதகுண் டத்தை - *
 யுவப்புட னடைந்தன ரெடுப்பி லல்லமன். (ஈ)
 உயர் பிரசாத குண்டத்தி னெண்கரை - *
 மயன்மலி பித்தரின் மருள சங்கரன் - *
 பயிலுதல் கண்ணுறியுட் பரம பேராதிதன் - *
 விபுலினை யுணர்ந்தன ளெம்பி சானரோ. (ச)
 சுண்டரு ளாமலனைக் கண்டு தானெதிர் - *
 வெண்டுகரை யழுதினை மிடியன் மெவியே

யுண்டன: னென்மகிழ்ந் தோடி விழ்ந்தனன் *
வண்டிரு வடிமிசை மருள சங்கரன். - (டு)

வண்ணிய வறவனை வந்தெடுத்தி மெய் *
யுனைத் தெழுமுவ கையோடருள் செய்தல்லம *
ண்ணங்குற வருணிலை யிராமந் பார்த்தவன் *
குணங்களை வியந்திது கூறன் மேயினான். (சு)

குண்டமே வுறுபிரகாத்ந் கொள்ளை கொண் *
மின்றிவாழ் மாதவ னுண்மைத் தன்மையைத் *
தண்ட நாயகன் முதற்சரணர் யாவரும் - *
கண்டிலர் யாரினிக் காண வல்லவர். - (எ)

சரிதையொண் கிரியைகா தடுக்கும் யோகிவை *
புரிபவர் தம்மையப் புரியுஞ் செய்கையாற் - *
மெரிதர லாகுமோர் செயலு மின்றிவா - *
ழ்மிபதன் ஞானியை யறிய லாகுமோ. - (அ)

தலமுறு மோர்சிவ ஞானியில் லில்வாழ் *
நிலையற மாகினு நீத்து நிற்குமோர் *
தலையற மாகினுந் தரித்து ஞாலமே *
லிலைமறை காயென விருக்கு மென்பவே. (கூ)

வல்லனென் றிருப்பினுமிருக்கும்வன்மையொன் *
நிலனென் றிருப்பினு மிருக்கு மெள்ளுறப் *
புல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கும் புண்ணிய *
நல்லனென் றிருப்பினு மிருக்கு ஞானியே. (ய)

அறிவறி ஞானியா லன்றி வன்பவ - *
மறிவுறு கருமியான் மாய் வுறுதுகா - *
னெறிகதி ரிரவி வந்தெழுந் திடர்விடிந் - *
செறியிரு ளகலுமோ சித்த ராமனே. - (யக)

சங்கர முனிநிலை தணக்கண் டாய்கொடுலன் *
மெய்குரு புரட்சொல விராமன் கைதொழு *
திங்கிவன்மருவரி விருந்த தன்மையென் - *
னங்கண் வன்றென் வறநன் மேயினான், (யக)

(மேலது)

நெடியிலாண்முயன்ற நுகர்வெ மன்ற நுபொரான் நுயிரிக்குவினையுமெ
வெய்திபாவுமல சரமூர்த்தி யுண்டமிசசி ஷுசர்வமெனிற - (என
புதிபாதுமில் யகன்றுபோம் பவமுமென்னப் பிரசாகக் - *
குதிபானதனை யகலாமறி கொண்டிங்கிருந்தான் புண்டிககால் (யெ)

பந்தமகன்ற சிவப்தர் பாசம்விளக்கும் புனற்குழியில் - *
வந்துபிறந்து பூட்டிபதில் வைகும்புழுயில் பெருமபேறு - *
முடிதகங்கை முதலவா முற்றுபுழைந்து தீயினகள் - *
சிந்துமந்த னொருமே சொரொன்று மறைசுற்றுய். - (யச)

தாய்க்கு வருவில் மகாரிக்குத் தற்கை ஈனக்குப் பசுவிற்சுச் - *
சேய்க்குமறைமோர் தமகநிடர்செய்தீர்விலகொடியபாதகமும் - *
மேபசு குமிமைப்டிற் கரணத்தைப் புனிதமாசகி சிவமாக - *
வந்த மரணநெயிரசாத மாயினதற்கு திகருண்டோ - (யச)

பவிகு மருந்துமாய்விடு பயக்கும்வண்மை சேர்த்துபவ - *
மொகிகு மரணமொபிரசாத வுத்பந்தா னுணர்நிதிக்கு - *
வசிகுந் தடைமைசங்காந்கே வருவதன் பிப்பசுகுணபு - *
புசிகுமனிதர் தமககென்றுமொபொருதமா வதனருவினப்பிராய - *

நினை யறிவன்சங்கரனே நீபேயவனை யறிசுவாய் - *
பினை யுலகில் யாரறிவார் பேசிற்பாமமேய பாமபிள்கா - *
றனை யறியு மெனவமலன் ருடடாமனையின் கீட்டப்பணிந்தா - *
னென்னை யடிமை யாவுடைய விராமென்னு ம்ணையிலலால். (யெ)

அம்பொன்வைப்பின் மீதிருந்த மறியாதல்லர் பரிவான்போ - *
னம்பன் மருளசங்கரனை நானொவறியா டிருந்தழிந்த - *
னிமபர்மருவி நிரசனநீ பெனக்குக்காட்டித் தந்தனையென் - *
னும்பிரபவு மல்லமனை யுவந்துபணிந்தா னருணத்தி. (யச)

இனங்கு மிக்க காமிதனக்கில்ப மூடல்சரலிங்கம் - *
பிணங்கல் முதன்காமிக்குப் பேரின்பென்ப னுணர்ந்திறுந் - *
குணங்கல்மிக்காய் நினைசகிந்தநாங் குறைவொன்றுள நீதா நினக்கர - *
பணங்கொணிலத்திற்பாப சிவபத்திக்குவானி யென்ற ககால். (யச)

இங்குமருள சங்கரன்போ லெண்ணிலார் நிம்மனைவாய்தற் - *
கங்குல்பகலு மகலாமறி காப்பொண்ணி லிஷ்முண்டில் - *

பங்கவினையின் வலிகடந்த பலருந்தாஞ்செய் தவப்பயனாற் *
 றங்குதயிலை முலையன்றோ தண்டநாத வென்றமலன். - (உய)

வெம்மையெதன் கணிகழ்ந்திடினும்வெந்திக்குணமென்பதுபோல*
 முமமையுலகின் பாண்டேனு முளைக்கிற்பத்தி யதைநினதென் *
 நிம்மமயுலக மியம்புமெனி லலக்கள்வசவ நின்பெருமை - *
 டகாய்மையிளமென் முலைபட்டதை கூறனன்றி யாறறிவார். (உக)

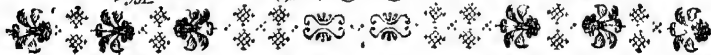
பத்திககடலே குணக்குணே பாசப்பகையே யெம்முறவே *
 முதற்ககாசே சிவானந்த முதலேஞான மணிவிளக்கே - *
 சிதநப்பொருளே யருணத்தி தேவேநின்னைத் தொழுமடியார் *
 புத்திக்கமுதே யாடர்நினைப் போல்வாரவரை யதியேமால். (உஉ)

என்றுகூறவெ மையுடையா னெனக்குப்புகன்ற நலமெல்லாந் *
 சென்றநாளி லிலைநினது செந்தாமரைத்தா டொழப்பெற்ற *
 வின்றதொடங்கி யுளவாமென் றெந்தைநந்தி வணங்கியெழ *
 நின்றவமல சிவசரணர் நெஞ்சமுவகை பூத்தனரால். - (உ௩)

அருளாண்மருள சங்கரனாக் கமரீதாமு மறியாய் - *
 பொருளா சியபே ரின்பவறு பூதிவிளக்க மருள்செய்தா - *
 னுரையானினவா லருளேனக்கா ளிலகருணர்வைப் பிணித்தமல *
 விருளானநனை யுறமாற்ற வெழுந்தஞான குரியனை. - (உ௪)

மருளசங்கரதேவர்கதிமுற்றிற்று.

அ - சு - ய - ந - திருவிருத்தங்கள் - எ - னு.

பதினாறாவது -

இட்டலிங்ககதி.

(வேறு)

சிட்டனல்லமதேவ னருளநீதி - - *
 றட்டநண்பொடி நந்தி யுணர்வுற - - *
 விட்டலிங்கத் தியல்பு பகன்றமை - - *
 கட்டு வல்லினைத் கட்டற வோதுவாம். - (க)

சங்க ரற்குத் தனைநிக ரின்பவி - *
 டங்க ளித்தரு ளல்லம னந்நிதன் - *
 மங்க லத்திரு மாளிகை கட்செவிச் - *
 கங்க ணந்நினை யாரொடு கண்டனன். - (உ)
 மண்டு பேரொளி மாடத்தூ நாப்பணந் - *
 தண்ட நாதன் றவிசொன் றமைத்தட - *
 வண்ட நாயக னல்லம னாயுடைக் - *
 கண்ட நோக்கங் சுளிப்ப விருந்தனன். - (ங)
 ஆதனத்தி லமர்ந்தரு ளல்லமன் - *
 பாதமலிபொடு பன்மலர் ஞாபிது - *
 மாத வத்தின் வலியெனத் தாழ்ந்தெழு - *
 காதன் மிக்குக் கசுந் துள நந்ததான். - (ச)
 ஆடிய நேன்சிவ பத்திய நிந்தமை - *
 படியி லாமன் கனவெனப் பட்டன - *
 முடியு மாறு மொழிந்தரு ளென்றுபொற் *
 றொடியு லாங்கை தொழுது விளம்பினான். (ரு)
 கேட்ட வாரியன் கேடில் விவடு நிக் - *
 கூட்ட மேவுறு கொள்கையி னாய்நினைக் - *
 காட்டி வாருள ரோசெங் கதிர்க்கிரு - *
 ளோட்டி சோதியு முணருகா லோ வெஃருன். (ஊ)
 வள்ள லிஹெனை வந்து புகழ்நீசனன் - *
 மெள்ளு தன்புனற் றேரு முடாத்தலை - *
 கிள்ளி திஹெறி கிஹவர் போலென - *
 வுள் றுடைந்நிட்டுகாக்கும் வசவனே. - (ஏ)

(வேறு.)

இகழ்ந் தெனதுளச் செருக்கினை யகந்நிலாய் - *
 புகழ்ந் தனைவிடை புளிங்கறி யிட்டாறுநோய் - *
 மிகுந்தெழு வளர்த்தல் போலென விளம்புபு - *
 தகுங்கழ லிஹெனின் றண்ட நாயகன். - (அ)
 அருளினு னினதடி யருச் சிக்கும்படி - *
 செருளிலா வெனக்குரை செய்நி யென்றலு - *

மருளனுமென்மொரு மதினூந் தீர்த்தநூள் - *
பொருளி னுலிணையன புகறன் மேயினான். - (க)

புண்மர நெளிபழுப் புள்விலந் கெணும் - *
பன்மைய துயர்செயும் புலங்கடப் பிடுப் - *
வன்மைகொ ணிலமிசை மக்க ளாகுத - *
என்மைகொ ளுயர்க்குலா லரிது நந்தியே. - (உ)

நரர்வடி வாயினு நன்மை யாற்றுறு - *
மரயினி லுலகினில் வரு தறப்புத - *
லரிது நல்லறம் புரிவழி யடுப்பினு - *
மருவுத லரிதறம் வளர்க்கு மங்கமே. - (மக)

அறத்துறுப் பெய்தினு மன்பினு லறஞ் - *
சிறப்புறச் செய்தலிங் கரிது செய்யினும் - *
புறச்சம யங்களைப் போக்கி யாகம - *
நெறிச்சம் யங்களை யரிது நேர்தலே. - (யஉ)

ஆகமம் புகனெறி யடைவ னுயினுந் - *
சோகமில் சைவநற் றுறையை நன்றெனச் - *
சேர்குத லரிதது சேர்வ னுயினு - *
மேகலிங்கயிகயனா குதலன் றெண்மையே. - (யக)

புண்ணிய முநர்வினூந் பொருந்தி யங்கையிற் - *
கண்ணுற நிகழ்வுறு சிவலிங் கத்தினை - *
பெண்ணிய மனமுட னென்றும் வந்தனை - *
பண்ணிய முயல்பவன் பத்த னென்பவே. - (யச)

ஆவுறு பிணி கெட வாவின் பால்கறந் - *
தாவினை யூட்டல்போ லாணவங் செட - *
வாவிபு ளாமலனை யங்கை தந்துபின் - *
னாவிபு ளாமையுற வாக்கு மாரியன். - (யரு)

கருங்கொடி யிருவிழிக் கண்ணுமோர்மணி - *
திரிந்திடு செயலெனத் திரித லிந்தியே - *
பொருந்து அமகமொடு புறமுந் தீர்வற - *
விருந்தில குறுமுரு ளிட்ட லிங்கமே. - (யசு)

சூழிபல பலமுறை கொண்டு பல்வகைப் - *

பொறிதொறு மருளியொண் புலனுக்ந் து மாய்ந் - *

தறிவரு நிலையவா தார மேவியு - *

நிறைவுறு மங்கையி னிகழு மிட்டமே - (௮௪)

அடைந் துள வருச்சுவை யமைதி யென்பன் - *

வுடம் பொரு மூன்றினு முற்றடைந்திடுந் - *

தொடர்ந் துள வினைவலி தொலைத்தி யானெனு, - *

மிடும்பையி லின்பரு ளிட்ட லிங்கமே. - (௮௮)

என்றறி வறவறிந் திட்ட லிங்கமா - *

மொன்றொரு பொருளிலே யுறவிழித் தவன் - *

பொன்றுறு சகமெனப் புணர்ந்த மாயையை - *

வென்றவ னவெனனு விளம்பும் வேதமே. - (௮௯)

பொருவில்சற் பத்தியாந் தாரம் பூண்டொரு - *

வரவயி ராகமாம் வத்திரம் புனைந் - *

தொருவலி லுணர்வெனுஞ் செச்சை யொன்றுறப் - *

பரமனை யிருத்துவோன் பத்த னுகுவான். - (௯௦)

ஒன்றினொன் னுள்ளுறு வுடம்பு மூன்றையு - *

மன்றறல் வத்திர மடியு தாக்கியே - *

யென்றுமங் கமைவுற விட்டம் வைப்பனே - *

லன்றவன் சிவமய மாகு மென்பவே. - (௯௧)

அருளெனும் புனலினை யாட்டிச் சாந்தமாம் - *

வரைதறுஞ் சந்தொயி மருவ வித்தியு - *

வினாமலர் புனைந்தறி வினை யருத்துறிந் - *

பரமனை யுவன்சிவ பத்த னுகுவான். - (௯௨)

ஆசறு மனத்தெழு மன்பை யன்றியே - *

பூசனை யுவக்கிலன் புரானி சென்னிமேல் - *

வீசறு திரையினு மிக்கதோ சொலா - *

பூசல்செய் மனமுடை யொருவ னுட்டிநீர் - (௯௩)

பூப்புனை கையுமெம் புனிதன் றன்புகந் - *

பாப்புனை நாவுமே படைத்து ளான்முனைச் - *

செப்புனை கொடியுடைத் தேவனெயென
நாட்புனை புகழொடு நாக னோத்துவார். (௨௪)

பூசனை செயாதகை புராந்த கன்புகழ்
பேசுத லிலாதவாய் பெற்று முன்றி
நீசரா வைத்தமி னெடுவனத் திடைக்
கூசுத லிலாதபுன் குரங்கு நன்றோ. (௨௫)

குழப்பன் விழுங்குவ கூடொயிற் றிறை
கழப்பன் நக்குவ வனைத்துங் கைம்மல
ரயித்துள சிவன்றனக் கற்பித் துண்பவன்
விடுத்தவன் மேல்வரும் வினைகள் யாவுமே. (௨௬)

தானாறு முடன்மனந் தனமென் றுள்ளவை
யினமில் குருசிவ சரங்கட் கீந் துதான்
யானென தென்குத லின்றி ன்வகுபோன்
மேனிகழ் சிவமொடு வேறலா னரோ. (௨௭)

சுருசிவ சரங்கொளக் கொடுத்த மெய்மனம்
பொருளிவை தமடுவனப் புந்தி செய்துகொ
னொருவனில் வழிமறித் தொறுத்துக் கொள்வன
சரணனி தல்லன்மெய் தவறி னாமையால். (௨௮)

விடுவன காம்புவெவ் வெருளி மாலிவை
தொடுவன குருசிவ சரங்க டொல்பவங்
கடுவென வெருவிய கருத்து ளார்க்கிவ
ணடுவன வெனப்புல னட்ட வந்திறல்பு. (௨௯)

அங்கையி னமர்தரு மானவிட் டொரு
வெங்கட ளுளாதமை விழைந்து போற்றுவார்
கங்கையை யகனாதுவர்க் கழியின் முழுகுனர்
தங்களின் வேறல்ந் தரும முர்த்தியே. (௩௦)

மோகமில் குருசர முனியின் முன்னுள
தா கியு செயிர்முழு தகன்று வணடுறை
போகிய மழையுனப் புனித னாகுமேற்
பா கியன் கொழியுமை பாசற் கண்பலும். (௩௧)

விள்ளரு நரசிவ வேடத்தோர் பொருள் - *
கொள்ளைகொள் கிற்பினுங் குறைகள் கூறினும் - *
பிள்ளையை யறுப்பினும் பிழைகள் செய்யிலு - *
மெள்ளுநத லிஷனெனீ வீசற் கஃபனும். - (௩௨)

சங்கமநீ தனக்கொரு சாதி யின்னினை - *
ஸங்கையி ல மர்தரு மரந்கு முய்னினை - *
சங்கர னெருசரந் தம்மில் கேடுநெனு - *
பெங்கவ ன நிவரு மனநீர்முங் குவான். - (௩௩)

தலைமை கொள்ளுரு சிவசரங் கட்காகவே - *
யுலையிடு மரிசியன் றோங்கண் மத்தெறி - *
யலையமு தாந்தமக் காக வாக்குநீந் - *
கொலைசெயு நஞ்சினுங் கொடிய தாகுமால். - (௩௪)

தனவுள வளவுமோர் தகுநற் செய்கையு - *
மனமுள வளவுங் பாவனையு ஞானமுண் - *
டெனவுள வளவுஞ் யமுமியைந் தவன் - *
பிணையுள வளவுநோய் பிறர்க் ககற்றமே. - (௩௫)

ஈசனையிருத்தூறு மிதயத் தோர் பொரு - *
ளாசையை யிருத்தூத லந்தனா வர்தாம் - *
வாசமுந் திடுமொரு மனையிற் புன்செய - *
னீசனையிருத்தூத னிகாக்கு மென்பரால். - (௩௬)

சினமுத வியமய நீர மீற்றுபு - *
வினைதபு வாய்மைபா மெழுக்கை யன்மெனும் - *
புனலொடு விரவியே பூசி னல்லது - *
மனமெனு மனையிடை வராதி லிங்கமே. - (௩௭)

காலமுங் கருமமுங் கடந்த காரணன் - *
பாலுறும் பரிசுறப் பாரமடந் தையர் - *
கோலமும் பொருளையுங் குறித்து நச்சுனர் - *
சீலமும விரதமுந் தீய வென்பரால். - (௩௮)

வெங்கொலை களவுபெரப் பெருஞ் யாசையென் - *
நிங்கிவை யொம்மர் இயுருக்கி னார்தமக் - *

கங்கையி னெல்லிபா வலிர்சடைப் பிரான் *
செங்கையி லிருப்பினுஞ் சேயன் சேயனே. (கக)

பத்தணைப் புத்திவழிப் பணிய வுண்டவர் *
வைத்தன கொளவுடன் மருவப் பெற்றவர் *
சித்தியுங் கடவுளர் சிறப்பும் வேறொரு *
முத்தியும் பொருவின் முன்னு ருர்களால். (சய)

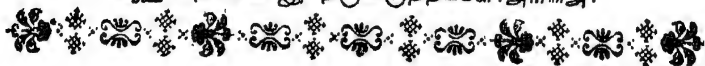
இன்னணு நன்னெயி யாவு மாயிடை *
துன்னிய சிவகணந் துணிந்து கொள்ளவே *
மன்னவ னெனுமருள் வசவ நாயகன் *
நன்னொடு புகன்மனன் நலைவ னல்லமன். (சக)

பாடினன் பரவினன் பணிந்த சொல்லுரை *
யாடினன் பன்முறை யல்லமன் திருந் *
தாடலை புனைந்தனன் மண்ட நாயகன் *
மூடிய வுலகையின் மூழ்கி னானோ. (சஉ)

திருந்தலிவ் வகையுப தேசித் தெண்ணிலா *
வருந்தவர் குழாத்தொடுமருணந்திப் பெயர்ப் *
பெருந்தகை மகிழ்வறப் பிரிவி லாரிய *
னிருந்தனன் மலிகலி யாணத் தென்பவே. (சக)

இட்டலிங்ககதிமுற்றிற்று.

அ-கதி-யக-இ-திருவிருத்தங்கள். அராகஅ.

பதினொழுவது-

க த லி வ ன க தி.

(வேறு.)

வரையிற் புண்ணிய வனத்தினில் வளங்கெழு நதியின் *
கரையிற் பன்னெடு நாளருட் குரவனைத் காண்பான் *
நிரிதற் குற்றலாய் வந் துமா தேவி கல்பாண *
புரியிற் கண்டுவந் தேகிய முறையிணிப் புகல்வாம். (க)

கூட்டினும்பெருங்குன்றினுத்தேடினன்காணுள் . . . *
வாட்டுறும்பிறப்பெனுப்பிணிமாய்வுறவீட்டிற் : *
கூட்டுறன்முந்திருப்பதையறிஞராக் . . . *
கூட்டுவந் துமா தேவியந் தகரினைக்கிடத்தாள். (௨)

தலையின்வெண்கலையொன்றுறவெற்றிசைமெந்து - *
பலிகொளும்படிமுனைதொறுமுல்வெலாம்பழிச்ச - *
வலம்முட்பாநீகினியவள்வெற்றையாபக்கட் - *
புலன்விருந்துணங்கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (௩)

நாற்குணங்களுண்முதற்குணமாகியநாணைத் - *
தீர்க்குமிம்மடமுடையவள்யாரீகோலெதெரியேம் *
பார்க்கிலின்னவள்பித்துடையாளெனப்பலரு - *
நோர்க்கும்வண்ணம்வந்துற்றனருலகியமெனக்காள். (௪)

உலகுளார்தமைப்பேதைமெய் னுணர்ந்தனளோதா *
னுலகுளார்தனைப்பேதைமெய் னுணர்குவொன்றோ *
வுலகுளார்தமைநாணிலணிங்கியவுடையர் - *
ருலகுளார்தொழுந்தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (௫)

தண்டநாயகனெடுபலர்நெருங்குந்தீதவிசி - *
ண்டநாயகனல்லமன்வீற்றிருந்தருள்கி - *
கண்டுபோயருகிறஞ்சின்னாண்டமீகணங்கள் - *
பண்டுதாமறியாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (௬)

மெஞ்சமாரமுலர்க்கெனநெக்குநெக்குருகச் - *
செஞ்சொல்வாய்தமிழாறவாள்விழிபுனல்சிற்தக் - *
கஞ்சநாண்மலர்க்கைதொழுதன்ங்கதோய்காணு - *
ளஞ்சினென்பவப்பினியினியருள்செயென்றழுதாள். (௭)

விடுவப்பவராணென்பெண்ணெண்ணேறோ - *
வேடலர்க்குமுதுமைகலையேயிவளிவள்பேர - *
னாறிநிற்பருவம்பெறுமவரிலைஞாணங் - *
கூடுதற்குரியாளெனவல்லமன்முறித்தான். (௮)

தானலாதொருபொருளிலச்சகமெனவென்னு - *
ஞாண்மேவலாந்காமவின்பத்தனைநன்னு - *

டானநாதரவாநீற்றனைத்தநூலியின்புணை *
 ரோணைடாந்தருளுளார்கொலோவென்றனரிருந்தார். (க)

இன்றுகாமனைவென்றவளினையளாயிழையோ *
 டொன்றுமேனியனாகியசண்ணுதலொருவன் - *
 வென்றுளானெனயுகினிலெடுத்தசொன்மெய்யை *
 யன்றுபோலுமென்றியம்புனர்கிலரவணமர்ந்தோர். (ய)

உடலமானமநீறிவளெனவீனைத்தையுமொருங்கு - *
 விடவலார்க்கலாலிளமையுஞ்செல்வமும்விடும்பி - *
 நடலைவாழ்வினிவெறுப்பறப்புல்லியநரர்க்குத் - *
 தொடருமாவினைதொலையுமொவெனச்சிலர்சொன்னார்.

சென்றுதேடிநாந்தத்துவமருள்செயுஞ்சீட - *
 ரன்றிஞானதேசிகனுளனோவெனயாய்ந்திட - *
 டுன்றுமேயுமாதேவிபோலிலையெனவெம்மா - *
 னின்றஞானமூலந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (யஉ)

பூதநீயலைபொறிதருமலையலைபுந்தி - *
 யேதுநீயலையிவற்றினையங்கியானென்னும் - *
 போதநீயலையென்றிவையனைத்தையும்போக்கிச் - *
 சோதியாகியபிரமமேநீயெனச்சொல்லி - (யங)

ஞாபஞானஞாதுருவெனுமிவைபலநிற்கு - *
 மாயிடுவேறுமுத்தியன்றதுசகமாமென் - *
 நேயுமாறிதுவதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை - *
 மாயைமாரியதேவிபாலுள்ளினன்வள்ளல் - (யச)

தேறுநீர்னவெனதுளந்தெளித்ததேசிககைம் - *
 மாறுகாண்கிலேனுடலபொருளாவிக்கன்மதிப்பில் - *
 வேறுபோய்நினவாயினவென்றவள்விழிக - *
 ளுறுநீரொடுமல்லமன்றாடொழுதுனைந்தாள். - (யரு)

அண்ணையினிக்கதலிமாவனத்தினையடைந்திட - *
 டெண்ணேமெனினேகட்டனிப்பொருளினையெல்லா - *
 நின்னிவீதெளிந்துறுதுகொண்கித்தியாசனத்தின் - *
 மய்யுனாயெனவேவினன்றற்கொடைவள்ளல். (யசு)

வள்ளுண்மலர்த்திருவடிவணங்கியம்மருங்கிற் - *
கொள்ளைமாதவர் தாடொழுதருள்விடைகொணமி. - *
வெள்ளமாசியவன்புநின்முய்த்திடமேவித் - *
தெள்ளுமாரமுதனையவன்பருப்பதஞ்சேர்ந்தாள். (ய௭)

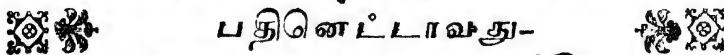
வசவன்பாலருளல்மனனுற்றென்வானோர் - *
பசுவின்பானிறைகணையிடைநருவீவீழ்பமுத்தை - *
மிசையும்பூங்கிளிமிழற்றருலிகடலெனவிரவ - *
மிசையும்பாசிலைக்கதலியங்காடதிலிலங்கும். - (ய௮)

விரிந்தவாழையினெட்டிலைமிசைநிறைமதியம் - *
பொருந்தாமாறுவிண்முழுதையுமளித்தருள்புத்தே - *
ளருந்தவாய்மடைத்தொழிற்றிறநிரம்பியவடிவில் - *
சொரிந்ததாமெனமனங்குளிகூர்தரத்தோன்றும். (ய௯)

இனையவாழையங்காபிகண்டெங்கண்மாதேவி - *
முனிவர்வாணவரிபாவருமுறைமுறைபோற்றத் - *
தனியளாயொருபுறம்பசந்துளசுவைதருசெங் - *
கணியவாவியவுளமொடுமிருந்தனள்களித்து. - (௨௦)

கதலிவனகதிமுற்றிற்று.

ஆட - கதி - ய௭ - இ - திருவிருத்தங்கள். அரபு அ.

பதினெட்டாவது -

சா தகாங்ககதி.

(வேறு.)

வினையடுத்தவிழுமந்துடைத்தெமக் - - *
கனையடுத்தவருடையல்லமன் - - *
மனனடக்கம்வசவற்குணர்த்துத் - - *
தனைபெடுத்தினிச்சாற்றுதுநாமமோ. - (௧)

காவிரிநீர்கதலிவனத்துமா	-	-	*
தேவிபோதத்திருவருள் செய்தவண்	-	-	*
மேலிஞானவிளக்குறவெம்முடை	-	-	*
யாவிபோனும்வசவணஹகுவான்.	-	-	(உ)
மீதர்வாதமயக்கமிலாதுயர்	-	-	*
முதுசாதனமொன்றுமொழிந்தரு	-	-	*
ளத்தநீயென்றழகடொழுதெழப்	-	-	*
பத்திலேண்மும்பரமன்பகருமால்.	-	-	(ரு)
பரமமுத்திபதம்பெறுமேதுவுட்	-	-	*
கரணசுத்தியதனதுகாரண	-	-	*
மரணெரித்தவமலற்குறித்தநீ	-	-	*
கிரியையித்திறம்வேதங்கிளக்குமால்.	-	-	(சு)
மனமிலிங்கமருவிலேயேலுட்	-	-	*
றனிலிலிங்கத்தரித்துமிலையிலை	-	-	*
பெனவியம்புமிணையிலியாகம	-	-	*
நிலைவரன்கழனிநிகழ்த்தினாய்.	-	-	(ரு)
தாவிலாதமனமொடுசார்தரா	-	-	*
தோவுமாயினுலகிற்புனலுமொண்	-	-	*
பூவுறாடொறும்போக்குறுபூசனை	-	-	*
யாவிபோகியவாகநிகர்க்குமால்	-	-	(சு)
புறம்புகாண்குவன்புல்லியலீசனை	-	-	*
யறிந்தஞானியகமுறக்காண்பன	-	-	*
லெறும்பிகாணுறிவின்கரும்பேகொளுஞ்	-	-	*
செறிந்தவாழிலைதின்பனவென்பவே.	-	-	(எ)
கரங்கணல்லகருமஞ்செயாநிற்பத்	-	-	*
திரிந்துசெல்லுஞ்செலாதவிடத்துறெஞ்	-	-	*
சொருங்குறாதவொருமனந்தன்னினும்	-	-	*
பரந்தவல்லற்படுக்கும்பகையிலை.	-	-	(அ)
துயிலைபின்பெனச்சொல்லுதலிந்தியத்	-	-	*
தியலுறெஞ்சமிலாமைபினுலன்றோ	-	-	*

பயிலுநெஞ்சம்பாந்துநிதருந் . - - *
செயவினிலைச்சிதினுஞ்சுகமரோ. - - (க)

மனமொருத்தன்வசப்புமேலவன் - - *
பினைவருத்தம்பிறப்பையடைந்திடான். - - *
மனமொருத்தன்வசப்படாதோடுமே - - *
னனிபிறப்பிடைநாளுஞ்சுழனுமே. - - (ங)

அறவினைக்குமரும்பொருளின்பொரு - - *
பெறுவதற்கும்பெருங்கல்விகற்றுயர் - - *
விறவினுக்குநல்லீரந்தனக்குமொண் - - *
பிறவினுக்குந் துணைமனமென்பவே. - - (ஙக)

நல்லசெய்துநரையுயர்த்தவு - - *
மல்லசெய்தங்களுந்நிடையாழ்ப்பவும் - - *
வல்லதுந்தமனமலதையனே - - *
யில்லையென்னியம்புமறையெலாம். - - (ஙஉ)

நெஞ்சமாதுமைநேசனைநண்ணுமேல் - - *
விஞ்சுபாதகங்கோடிவிளைப்பினு - - *
மஞ்சுறானவனவ்வினையாவையும் - - *
பஞ்சுதியிடைப்பட்டெனமாயுமே. - - (ஙக)

பக்கண்மானிடொன்றுமனத்தினுள் - - *
பிண்கமேன்மைவிளங்கினரில்லென்ற - - *
பொக்கழேவும்பொறிகளோரைந்தினு - - *
பொக்கிக்குமாவினையொத்துயர்வுநிறிடார். - - (ஙச)

பெருக்கவல்லதுங்கெட்டவர்தங்களை - - *
பெருக்கவல்லதுமிம்மனமென்றதை - - *
படக்கவல்லவனையபவக்கடல் - - *
கடக்கவல்லவனாவன்கடிதரோ. - - (ஙரு)

ஆயின்மிக்கோரியசெயலெலா - - *
நெயமிக்கமனத்தைநிறுத்தல்காண் - - *
வாயுநிற்கமனமுமுடனிற் குந் - - *
தோயநிற்குநிநிற்குந் தூரும்புமே. - - (ஙக)

ஓடுமாவைநிறுத்துநினுள்ளுறக்	-	-	*
கோடும்வாய்க்கவினத்தினைக்கெள்ளுவார்	-	-	*
நீடுமாமனநிற்கநிறுத்துநி	-	-	*
லோடும்வாயுவையுள்ளுறவிர்ப்பரால்.	-	(௮௭)	
கூடுக்தநாடிகளங்கொநுமுன்றினும்	-	-	*
விடுத்தூவாங்கியுமேவநிறுத்தியுந்	-	-	*
தடுத்தும்வாயுவைத்தண்வசமாக்கில்வாய்	-	-	*
மடுததிடாதுமனமும்வசப்படும்.	-	(௮௮)	
ஓடும்பொன்னுமுறவும்பகையுமோர்	-	-	*
கேடுஞ்செல்வமுங்கீர்த்தியுநிறத்தையும்	-	-	*
விடுங்காணமும்வேறநதோக்குதல்	-	-	*
கூடுந்தண்முகொருமனநன்மனம்.	-	(௮௯)	
மல்குதூகாமவெகுளிமயக்கமென்	-	-	*
தின்னகூடியெறுவளிமுநீசுட	-	-	*
ொன்னவாடுமியன்மனந்தீமனந்	-	-	*
தண்ணையாருந்தடுக்கத்தகாதோ.	-	(௯௦)	
மறிந்திடாதுமனபவனங்கடாஞ்	-	-	*
செறிந்தவாயிற்சிவமயமாகுமா	-	-	*
லறிந்துவாயுவையங்ஙனமெய்தினே	-	-	*
நிறந்துடாதவிவிங்கப்பிராணியாம்.	-	(௯௧)	
இன்னவாறுபலவுமியம்பினு	-	-	*
னன்னோபாஹம்மல்லமதேசிகன்	-	-	*
றண்ணேநீர்தருசைவம்வளர்க்குமோர்	-	-	*
மன்னனாகும்வசவனைநோக்கியே	-	(௯௨)	
நின்னைநோக்கவுநின்னையிறைஞ்சவு	-	-	*
நின்னைவாழ்த்தவுநின்மொழிகேட்கவு	-	-	*
மென்னமாதவமெய்தினவோவெனப்	-	-	*
பன்னிநாதற்பணிந்தனனந்நியே	-	(௯௩)	
சித்தராமனுஞ்சென்னவசவனு	-	-	*
முத்தருமருண்மாச்சன்முதலிய	-	-	*

பத்தராகும்பலருமென்புன் றலை	*
வைத்தநாதல்மலரடிவாழ்த்துஞர்	(உச)
ஆனகாலையிலல்லமனாகிய	*
ஞானவாரிநடந் தூலகெங்கணு	*
மேனைமாதவர்க்கின்பமளிக்ஞுவல்	*
யாபென னாவுளத்தெண்ணினனென்பவே.	(உரு)

சாதகாங்ககதிமுற்றிற்று.

ஆக - கதி - பெருகு - திருவிருத்தங்கள் அர்அரு.

பத்தொன்பதாவது- கோரக்கர்கதி.

(வேறு.)

வசவனைமுதலாயுள்ளமாதவர்தமைபகன்று	*
பசுமந்திவழிக்குவட்டுப்பருப்பதமலையையெண்ணிக்	*
குசைசுகிமுறையோர்போற்றுங்கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த	*
னிகைசவுறவுண்மைபெந்தையியம்பியவாறுசொல்வாம்.	(உ)
பொதிவழிசெலாதுநெஞ்சம்புனிதமர்மவகைபுகன்ற	*
நெறிமுறைவழாதுயற்றிநிலையரோநீவிர்மிக்க	*
வறவறையுலகிநீக்கண்டிங்கடைதுமென்றாண்டையோர்கட்	*
கிறையவனினிதியம்பியெழுந்தும்பின்னெனமறைந்தான்	(உ)
கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக்கறவைவிட்டகன்றதென்னிசு	*
சென்றனையெனென்றுகிசைதொறுநோக்கிமாழ்கி	*
வன்முழலிழுதுபோலமனமுகக்கண்ணீர்மல்கி	*
நின்றனர்வசவனாநிகரில்சுற்பத்தொல்லாம்.	(க)
காணுதலொழிகநல்லார்க்காணினங்கவர்பானட்புப்	*
பேணுதலொழிகபேணிநிழிரிவுறலொழிகவுற்றான்	*

- மாணுயிருடம்பில்வாரும்வாழ்க்கைபோயொழிகவென்து - *
- ஆணிமொருதாய்நீத்தபார்ப்பெனவுளங்குலைந்தார். - (ச)
- தண்டநாயகன்கரத்திறம்பிரான்மண்ணைக்கண்டு - *
- பண்டுபோலுவகைபூத்துப்பத்திசெய்தாங்கிருந்தான் - *
- றொண்டினையவிராமன்சொன்னலாபுரத்தினெஞ்சிற் - *
- கொண்டவாரியனோடேகிக்கொடுவழிதப்பிநின்றான். - (ரு)
- அல்லமனதைந்தமாநீறமகநீள்குமிபிறருந்தாஞ்செய் - *
- றல்லனபுரிந்துதத்தமிடந்தொறுதனுளவாழ்ந்தார் - *
- தொல்லைநலவினையாற்றன்னைத்தொழப்பெறுமடியர்தம்பாற் - *
- செல்லுவனென்றுசென்றோன்செயலினித்தெரிக்கவூற்றும். - (க)
- எரிபுதைகளிரீதளிப்பிளமரக்காவிற்றென்றன் - *
- மருவுதல்போலவன்பர்மனமொடுகண்களிப்பத் - *
- திருவுருவொன்றடைந்துசென்றவக்கருணைவள்ளல் - *
- கருமுகிறவழிபராணாப்பருப்பதங்கனமுசென்றான். - (எ)
- அல்லமன்கண்டுசெல்லுமப்பருப்பதத்தின்மேன்மை - *
- சொல்லுதலறியாரசிச்சார்முனிவரர்கடம்முள் - *
- வல்லவொனவிருக்குமதிருமயங்கிநிற்ப - *
- புல்லறிவாண்மைகொண்டபுகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். - (அ)
- நாடொறுமுதித்தொடுங்குளாயிறுதனைச்சுமக்குங் - *
- கோடுறுவகைகுணக்குங்குடக்குழாய்த்திகைத்துநிற்பக் - *
- கூடுதல்பிரிதலின்றுக்குறைமதிதலைச்சீந்தின்பற் - *
- தாடருகதினைச்சென்னிதரிப்பதக்குன்றமாதோ. - (ஊ)
- பொன்னற்றுண்டெழுவாயாகப்பொருப்பளவிறந்தநிற்பச் - *
- சென்னிக்கட்டவழுவெண்டிங்கட்சிலாதரன் குழலிவெற்புத் - *
- தன்னைக்கண்டவனொய்னோர்தலைமிகையேற்றுமென்னென் - *
- றின்னற்கட்படிந்தன்னோவவ்விறைமலைவிளர்த்ததம்மா. - (ய)
- பரசிவலிங்கமொன்றுபருப்பதம்போற்றரிப்பத் - *
- சூரிசறவடைந்தேனில்லையென்னுமச்சோகத்தியா - *
- லுருகுறுமழையத்தோடியொருமலைகுழைத்தானந்திக் - *
- குருகமர்தளிரியற்குக்குழைந்தவன்குழைக்குமோதான். - (யக)

பொருப்பிறைமகனென்றகுப்பொருந்துறுதீசநாம *
 நெட்ப்பணையாள்சார்ந்தாங்குதித்தொடர்மொழியின்னறிப் *
 பருப்பதமெனவேக றப்படுமிதுவெண்ணுநாணுற் - *
 ழிநாட்பொலிகடன்றிச்சென்றுவீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா (யெ)
 தன்னையோர்கையால்வீழப்பிலத்தினடத்தள்ளிவந்தோன் - *
 சென்னிபா வணங்குபெத்தாங்கிலம்பினேவிந்தமொக்கு - *
 மென்னலாமென்னலாமோவிணையுற்புப்பகத்தைப் - *
 பிள்ளுவார்துரையினிட்டுப்பெயர்த்தபுன்மத்தோவொக்கும். (யெ)
 நகைமழிப்பிள்ளைபோலநகைத்தகைக்கிழவன்சென்றோர் - *
 முகைமலர்ச்சுணையிழமுழிமுருகுக்கொப்பளிக் குந்தோட்டிப் *
 பகைமலர்க்குமுன்மடைநடைபகர்ந்தவோராணைகாது - *
 யகிழ்மனத்தன்பனேபோல்வந்துமேலெழுவனன்றே. (யெ)
 சினைமலர்புகன்மென்போதுசெழும்புநிற்புந்தாற் செந்தே *
 னனைமலர்தமதுதன்முதண்ணியீர்வ்கொடிகள்குண்கிச் - *
 சனைமலர்விழிகள்போலத்தோன்றமப்பராகாகுன்றிற் - *
 புனைமலர்பலவுங்காட்டும்புரிமுழன்மகளிர்போலும். (யெ)
 தாங்குகையருவிபாயத்தனைக்கைவெண் கோட்டுநீகா - *
 லீர்க்கவுண்பிறல்யானையேற்பவெந்தழலலாமற் - *
 நேங்குதன்முனன்மேனோக்காதென்பதுதீரசொன்று - *
 பூங்கதூர்டனிலவண்டிங்கள்போன்மெனத்தவலைசெய்யும். (யெ)
 விஞ்சையருளர்நரம்பின்வீணையுநெழுமின்னோசை - *
 குஞ்சரமணையவென்றிக்குன்றவர்முறத்திலென்றுந் - *
 தஞ்செவிமறித்துக்கேட்பார்தனிநிலையோகமுற்றற் - *
 ரஞ்செவிநிறையவுள்ளேயரியயாமோசைக்கேட்பார். (யெ)
 பீடுறுகருவினோடுபெயரிழுவல்லினும்ப - *
 றோடுறுபுகம்பொருந்தெய்தோங்குறுசிகரமொன்று - *
 நீடுறுசிலாதரன்றென்புந்தவப்பிள்ளைக்குன்றின் - *
 மோடுறுமுடியின்மீதுகவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (யெ)
 செங்கதிரவனெழுந்ததிவாலிடக்குடம்படைதெற்றிப் - *
 பொங்கொன்மரத்திற்சீர்சூர்ப்புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக் - *

குலினடைகிடப்பக்கருதிவந்ததனைக்கண்டு - - - *
வையகனவ்கொளுந்திற்பென் றுயிர்மீசச்சுழன் நிரங்கும். (௮௯)

நறுமலர்க்குழன்வெண்முத்தநகைமலைமடந்தைமீக்க - - - *
வறம்வண்டிப்பதற்குநெற்சிறநளவிருநாழியென்று - - - *
கலைமடநிறையளப்பவொருபெருங்கருவிதானிவ் - - - *
வெற்றிமூர்க்குமிக்குன்றின்வெய்களுளொன்றிற்பெற்றாள். (௯௦)

நெடியவன்குறுகியப்பானின் றுகைதொடும்வெற்பின் - - - *
பிடியுடை பொருவன்விந்ரும்விநனைக்குறித்துச்சென்று - - - *
வடியுடை நலியங்கொண்டோர்மரத்தினைத்தணித்தலோமும் - - - *
படியறுபகம்பொருகும்பரசுகொண்டிவந்துசெல்வான். (௯௧)

கொண்டல்கண்முழவினூர்க்குந் கோதைவெள்ளருவிவெற்பில் - - - *
வண்டிபண்முரன் றமுசிமலர்கிளைத்தாறுசேந்தே - - - *
ஹண்டிகண்டியில்பூங்கொம்பருயர்மரத்திவர்த்திராசி - - - *
நெண்டிகண்டருசிமந்தினொருவெனவிழியுமன்றே. (௯௨)

தளிர்க்குளகினைத்தேவ்றோய்த்துத்தன னவாய்கொடுக்குஞ்செய்கை - - - *
பளிக்கையதனுட்கண்டுபரிந்துவெறொன்றினுக்கங் - - - *
களித்ததென்றுளமயங்கியரும்பிடியொருகூர்ந்கோட்டுக் - - - *
களித்தினைமுனிந்துசெல்லங்கம்பலையுடைத்தக்குன்றம். (௯௩)

நண் ணுறுமதியின்மாணப்பிடித்துநீநல்குகென்ற - - - *
வொண் ணுதன்மடந்தைவேண்டவொருகுறமகன்கேட்டன்று - - - *
பெண் ணுரைகொண்டிராமன்பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ - - - *
லெண்ணினிதற்கென்செய்வேனென்றுளதைந்நுநிற்பான். (௯௪)

மேருமந்தரமேயாதிவெற்பெலாமெனைவெறுப்பச் - - - *
சாருமென்மாட்டேழுக்கட்டம்பிரான்னநினைந்து - - - *
சேருமொன்னலையஞ்சிச்சிலம்பழுமாறுபோல - - - *
வாரவெள்ளருவிபாயுமழகினைபுடைத்துமாதோ. (௯௫)

இனையனவளமிகுத்தவெந்திருச்சயிலந்தன்னை - - - *
யனையினுமினியனெங்கோனல்லமன்சென்றுநண்ணித் - - - *
தனியுடல்சித்திபெற்றுத்தருக்குமக்கோரக்கன்று - - - *
னையுளமகிழ்த்திருக்கநலிபிடந்தனைபடைந்தான். (௯௬)

அத்தனோர்வருதல்கண் ணுற்றப்பெருஞ்சித்தன் றன்னோ *
 டொத்தவோர்சித்தனாகவுண் ணுபுதனைவிபந்து - - *
 நித்தனாண்மலர்த்தாடாழாநின் றுகைகுவித்துநாண் - - *
 சித்தநீவருகவெஃரோர்தவ் சிடைச்சேர் த்திசொசொல்வான் (உ௭)
 (வேறு.)

இரவிவானவெண்முந்ததுமில் றெனக்கதான்று - - *
 தெரீவவாயினகண்களுமின் றுநிச்சிறந்த - - *
 வரவுநர்நெடுநின் றுபெற்றமையினி ன்வரவு - - *
 பொருண்ம சுவம்புரிந்திடார்க்கெளிபதோபுகலில். (உ௮)

மதையாகியநற் குணஞ்சார்ந் துநலவாய்மை - - *
 சிதைவிலாவடிபாரிந்ஞ்சேர்ந்திடா தவன்கண் - - *
 ணுதலினுணையுஞ்சேர்ந்திடாநெ ண்பவெந் தூலு - - *
 முதலிலாஃபெறுமுதயம்யாதுகொண் டொழியில். (உ௯)

ஒருவிருந்தினர்க்குணாசெயுமுகமனோ டொப்பக் - - *
 குருபரம் றனக்கிணையனவின் லொழிகூறி - - *
 வருபெருந்தகையார்கொ ணீயுணாபெனவாழ்த்தி - - *
 யருளினங்க றனைவிழுநின்று றனனநே. - (௩௦)

செறிந்தமூலவாங்காரத்தின்வே றெனத்தீர்ந்திட - - *
 டிறந்திடாததநிகண்டவெண்ணையுங் காண்பன் - - *
 மறிந்தபோமுடல்மானியையுணாப்பதென் மறித்தென் *
 மறிந்தனானிகள்வேறவறிபவனதைந்தான். - (௩௧)

ஆதிநாதனதருளினற்குளிகையா திகளான் - - *
 மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவெண் னுர்விளியா - - *
 னாதலாலுபெருதவன் பூபுமென் றதைந்தான் - - *
 பூதமேனியேதானெனப்பொருந் துபுந்தியினான். - (௩௨)

உடம்புவாழ்தருண்வாழ்தலுமூன் டொதிந்திபற்று - - *
 முடம்புசர்தருண்சாத லுமாகவேயுணாத்தா - - *
 யுடம்புதானுயிரெண்ணீயுன் னினைபோலு - - *
 முடம்புவேறியாவுலகாயுதனொத்து. - - (௩௩)

யாக்கைதானெனிலென துடம்பென்பதிங்கண்னை - - *
 போக்குமாடபொன்முதலியபொருளுளொன் றெனதென். *

ரூக்குவார்தயிலதனையானென்பவரைய	*	(௬௪)
பார்க்கியாருளர்பகர்த்தெயன்றல்லமன்பகர.	*	
யானினேத்தனனோடினனென்றியம்புதல: நி	*	
நானெனப்படுகிறதே: தனக்கதானனை	*	
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனின்றியம்ப	*	
நானநற்குருபரணிதூதவின்முனையந் து.	(௬௫)	
நானினேத்தன்னெனக்கரணத்தினேநண்ணு	*	
மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களனைத்து	*	
நானெனுமபடிவரும்வரத்தான்பலவதன	*	
னீநயின்றத்தத்தயாசமென்றநிகெனநிகழ்த்த	(௬௬)	
ஒழியுமென்னுயிரொனுமிடத்தவ்யுயிரொழிய	*	
மொழியவேமுமொருயிருளதோவிதைமொழிநீ	*	
பழியின்ல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச்	*	
செழியமென்மலர்ப்பதத்தெமையாள்வன்செப்பும்.	(௬௭)	
உயிரொனும்பெயரியங்குகாநிகயற்பெயருரைப்பி.	*	
லயலுறுந்தனக்கப்பெயராபுபேராமென்	*	
றியலுணர்ந்தவரிடம்புவொன்றெமக்கிறவன்	*	
மயலுறும்படியுணர்ந்திஃகுகாததனன்மன்னே.	(௬௮)	
தன்னேச்ச்ச்சிதாநந்தமென்றருமறைசாற்ற	*	
மின்னிந்கெட்டிந்நதைநிணமென்புகோன்மேயந்த-	*	
லின்னற்பொய்க்குடிலாகியவுடம்பினைபானென்	*	
றுன்னிக்கெட்டனெயன் கொன்யென்றினுமியம்பும்.	(௬௯)	
வெருவுறப்படுமிற்றிவையெழுதித்துமெய்விடு	*	
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிம்மலவடிவைத்	*	
தெருவினிற்புனிதம்படா வொன்றனைதீண்டி	*	
யருவருப்பவன்போலருவருத்ததையகற்றும்.	(௭௦)	
மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போநிசுவமருவி	*	
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவரவிடவெண்ண	*	
மருந்துகொண்டுநோயேயுமமதிப்பவன்போல	*	
யிருந்தவிவ்வுடம்போடுவெண்ணினையெண்ணே	(௭௧)	

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமைபுமுடைத்தோ *
 வெறிந்தவாஃசிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிக்கில்லை - - *
 செறிந்தசாரியமென்பதென்றாயினுஞ்சிதையு - - *
 பிறந்திடாதுகாரணமெனப்பயிழ்தேயென்றும்த - (சஉ)

மருந்தினாலுடனித்தமாமென்றுநீவருத்த - - *
 திருந்தவாழுநாட்பன்மைகொண்டன்றவேபில்லை - - *
 கொருந்தியுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா - - *
 தருந்தவானினிவீழ்வேண்டென்றனையன். - (சரு)

எதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும்த - - *
 வாதுசெய்வதென்காட்சிபாலுணர்த்துவன்வலியின் - - *
 ருத்தநாதனருளினுலென்றுகோரக்கன் - - *
 மீதிலாவருள்வாரியோபுரைத்திதுசெய்யும். - (சச)

இன்னியங்கிளிப்புழங்குவெள்ளருவிவெற்பெறிந்த - - *
 மின்னவன்படையன்னதோரொளியில்வாய்வாழி - - *
 டன்னெட்டமபிராண்டைக்கொடுத்தனையனன்றலினை - - *
 தின்னிரும்புயவலியினுலெறிகெனநிகழ்த்தி. - (சடு)

அச்சவீச்செறகண்டதோர்தோலமுமேனுஞ் - - *
 சித்தனானுநென்னமுல்னின்றுநன்றெருக்கி - - *
 நித்தன்யானிவன்கருதியுசெய்துநெஞ்சின் - - *
 வைத்தமாதருக்கொழிப்பலென்றருளும்வலித்தான். (சசு)

வாங்குவாநினைமின்னெனவிதித்தருண்மாரி - - *
 யோங்குவாணுருமேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிறி - - *
 ருங்குமால்கொய்தெறிந்தானெனத்தாக்க - - *
 வாங்கொரோதைகண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (சசு)

திருப்பருப்பதறநிக்கியதவ்விறற்சீற்றத் - - *
 தரக்கனுற்றிதுதனையுமின்றெறித்தனனுமென் - - *
 னுரைப்பதற்கரிதாசியவச்சமுற்றோடிப் - - *
 பொருட்டிதைக்கொருமகளரன்புயங்குள்புல்லினளால். (சசு)

விஞ்சைமாதர்தம்யாமொலிகேட்டமாவேட - - *
 ரஞ்சிலோதியர்பதலைகேட்டயரசுணம்போ - - *

னெஞ்சுமாழ்க்கினர்புள்ளினமெழுந்தகானியிந்ததுத் - *
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்னுளிதுளித்த. - (சக)

இன்னவாறொலியெழவுடனூறின்றியிருப்ப - *
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி, - *
யெண்ணதேர்பவரினையெனவயனுளத்தெண்ணித் - *
தன்னையேநனியியந்தமையறிந்தனன்றலேவன். - (ரு)

ஒலியெழுந்திடவில்லன்னநின்னதுபேருடம்பு - *
வலியடைந்தநின்றொப்பவரினேவளியழங்கு - *
முலகிலென்றுகருகூலத்தினநகைபுரிந்தொருகைம் - *
மலர்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்திதுவகுத்தான் (ருக)

வாங்கும்வாளிஞனின்வலியொடுநுமர்வலியுந் - *
தாங்கிடெண்ணையெறிந்துகாணென்றுநத்தலைவ - *
னாங்குநின்றனனசுத்தனாமஞ்சிவான - *
மோங்கும்வாளிஞலெறிந்தனனொப்பிலானுருவை. - (ருஉ)

அனுமயங்குமில்லுழைகதிருறிந்தவாளாக - *
வினைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றுப் - *
பணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாருலைபடாத - *
மணமயங்குதண்ணோதிமேல்வாள்படவற்றோ. - (ருக)

(வேறு.)

வானெறிந்துகையினத்தகோரக்கநாதன்மிகமனம்வியந்து - *
நானிறைஞ்சும்பரஞ்சுடனோயிவனென்றுமெய்விதிர்ப்பநநிங்கித்*
தானடைந்தசெருக்கொழிந்துதலையன்பினறிநடப்பத்தலைப்பட்
டெங்கோன் - நேனடைந்தசெழுங்கமலத்திருவடியில்லீழ்ந்தெழுந்
துசெப்புக்கின்றான். - (ருச)

நின்னையறியாதுமதுவுண்டவன்போன்மனஞ்செருக்கினினைந்தபாவம்
பின்னொதிர்நின்றநின்னதுமாமறுத்துப்பித்தனென்பிதற்றுந்நீ
மை - யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற்செய்தபிழையெல்
லாமெந்தாய் - மண்ணியநின்பேரருளாற்றிர்த்தெனையாட்கோடியெ
னமறித்துந்தாழ்ந்தான். - (ருரு)

செய்தபிழைபோகவினிப்பிழைசெய்யாதுடம்புநகைதீர்ந்துநின்

றன்-மெய்தெரியினெனக்குநீயினியனெனப்பெருங்கருணைவெள்ளங்
கூற-வுய்தலிலென்பிழைபொறுத்திட்டடித்தரியவானமுதமுட்டுகிள்
ராய் -கைதருசெம்மணியனையாயாள் செய்வதே துள து கை ம் மா
றென்று. - - - - - (௫௪)

முற்றுமருள்செய்துநீயானறியவேண்டுபொருண்மொழிதயென்று *
பற்றுடலதசைதீர்த் துகோரக்கனிந்பவகூன்பருவங்கண்யி - *
கற்றநய்யுமறிவினூலந்வரியபாஞ்சேகூதிருணைகொள்ளப் - *
பெற்றதுருவுளமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதுயென்ருப்பேசுநற்றான்

வருந்தபடிசுகேசனைநீயறிவையெனினின்பிறவியெனூ நோய்தீர்த்து
பொருந்துறுவைபேரின்பமென்றமலன் கூறவவன் போற்றியெந்தா
ய் - பரிந்தருள்செய்குகேசனெனூமொழிப்பொருளேததுகூறப்படு
வாண்டாவன் - றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழுவெம்பெரு
மான்செப்புகின்றுன். - - - - - (௫௫)

சுகையிதயமதன்கணமரிதையிசனென்றுபொருள்குறித்துக்கொண்
மோ-நிகழ்னையசுகேசமொழியுடையன்யான்றனெனவேநிமலன்கூ
ற - வகம்மீழமுதமலர்ந்துசித்தனைறகுவனியேயாகிலுன்றன் - *
முனையவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்கங்கொண்டதென்கொண்
மொழிதயென்றுன். - - - - - (௫௬)

பிறத்தபயன்பெறவுலகொணக்கண்டுமொண்டிமனம்பிறழ்தலினீநிச்
சிறத்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டுபுசனைதாஞ்செய்யவேண்டி *
நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிகைக்கொண்டனன்யானிங்கா தென்
று - மறிந்துதெளிசுதிமனமென்றருள்செய்தெங்குருதே வனையை
ஹற்றுன் - - - - - (௫௭)

போதகனுகியசூரவனெஞ்ஞான்றுநற்கருமம்புரிகவென்று - *
வேதமுதலாகியதூன்முழுதுமொருங்கொருவந்தம்விதித்தலாலே *
சாதகனுகியபருவமாணக்கன்பாசவலிதணிக்கவல்லான் - மேதினிமே
லுடலொடுநற்செயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகாதால். - (௫௮)

என்றுதனதுயலுணர்த்தியுடம்புநானென்றிருந்தவியல்புபோல-நின்
றவெனையுணர்ந்துநீசோகம்பாவனைகொண்டுநிற்பையாயிந் - பொன்
றலுறுவிடங்கலுழன்றனைநினைப்பப்போதல்போற்போமவிச்சை *

நன்றிபெய்வறிவித்தனனெங்கோங்கோரக்கநாதன்றவீன. (௬௨)

ஞானகுருபரனருளாற்றனக்குரைத்த மொழிப் பொருளை நன்றிந்நி
ட்ட - ணேவடிவென்பதுவிட்டுணைமையலாவனைதைதயுநீத்தூண்மை
சுண்டு - தானதணையடைந்துதானதுவென்னுமடா எனன்று தானேயாகி
வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்க்கோரக்கனவண்மண்ணினால். (௬௩)

கோரக்கர்க்குமுற்றிற்று.

ஆ - சதி - யகூரு திருவிருத்தங்கள் • கூராசன் •

இருபதாவது - முனிவர்க்கு.

(வேறு.)

பனிவரைமகளொடுபவளவார்சடைத்	*
தனிவரையமர்திருச்சயிலநீங்கியே	*
சுனிவரையல்லமன்சுருதிமெய்ப்பொருண்	*
முனிவரையுணர்த்தியமுறைமைகூறுவாம்.	(க)
அருந்தவமுயன்றகோரக்கநீகம்முறை	*
விரிந்தறிவுருவமாமெய்ம்மைத்தன்மையைப்	*
பரிந்தருளாமலனப்பாலுந்தீதரம்	*
பொருந்துந்தமக்கருள்புரியப்போயினான்.	(உ)
நல்லனதீயனநாடுருதுகொள்	*
வல்லழலெனவருண்மையெனப்படு	*
மல்லமனெதுரீந்தவரறமுளாரற	*
மில்லவொனாதறிவியற்றினானோ.	(ஈ)
யாவருந்தனதருட்கேற்றுளாரொனப்	*
பாவவன்றையறப்பரிந்துநன்னெறி	*
மேவவந்தருள்புரிவிமலனாயிடை	*
மாவழங்குமொருவனத்திற்போயினான்.	(ச)

அக்கொடுவனத்தெதிரன்பென்கின்றதுட் - *
புக்கறிசிலாவொருபுளின்ன்கூன்புறக் - *
கொக்கெனநாடொறுங்கொலைகுறித்தவன் - *
கைக்கொடுமுரமொடுகடிதுதோன்றினான், (ரு)

அன்பளாய்க்கண்ணிடந்தப்பும்வேடனுசி - *
கின்பயிருதல்புகழ்க்கேற்றதன்றுநான் - *
வன்பளய்த்திறியுமம்மறவர்காப்பவன் - *
மென்பொலாமணிமனமிரங்கிற்றென்பவே, (சு)

நல்லறிவவனுளநடுதற்கொப்பிலா - *
வல்லமன்வினையறவருட்கணவைத்தனன் - *
கொல்லையின்வினையிடக்கொழுப்புகாமுளி - *
புல்லெரிவுறவழற்போகட்டென்னவே, (ஏ)

மேவுதிவினையெலாம்விளிந்துதூயனாய்ப் - *
பாவியேனுய்வகைபகர்தியென்றான் - *
மாவலால்வழங்குறவனத்திலவேட்டுவன் - *
பாவர்தாமிறையருளெய்தினுய்த்திடார், (அ)

அறிவெனும்வேலினுலம்புலன்களா - *
மறியினமருளெனும்வலையைத்தப்புற - *
தெறிகுவையெனினக்கில்லைத்துன்பென - *
நெறியினவழுவந்நிமல்கூறினான், (க)

அறிவொடுமனஞ்சிலையிப்பதாகநான் - *
குறியெனவெய்வையேற்குமரநின்றனைப் - *
பொறிமதிவிலங்கைமுன்புந் துளான்றலை - *
பறிபட்டுவய்தவன்பணியுமென்றுமே, (ங)

இப்பரிசெறுழுவலியெயினனுய்வகை - *
செப்பிநன்னிலையருள்செய்திருத்தியே - *
யப்புறமருளுடையமலன்போம்பொழு - *
தொப்பறுதவவன்மொன்றுதோன்றிற்றே, (யசு)

கோடமைகரிகளுக்கொடுமடங்கலும் - *
பாடமைகைதவிப்புகினுனதந் - *

காடரவொடுமிதியமர் பிரான்சடைக் - - - *
 காடலதுவமையாங்கண்டதில்லையே - (யஉ)
 வியர்க்குறுகால்கள்கையாகப்பெற்றவு - - - *
 முயிர்க்குறுதாசிகையாகவுள்ளவு - - - *
 மயக்கமுதியினவளர்த்துவான்புனல் - - - *
 மயக்குறுமுனிவர்பணிகள்செய்யுமால். (யக)
 மறைபுலவோதுநாய்கம்பவளர்க்குநர் - - - *
 கறைமிடறுடையதங்கடவுட்பூசனை - - - *
 முறைவழிபுரிசுநர்மூச்சலித்தொரு - - - *
 தறியெனவசைவறவிருக்குந்தனமையார். (யச)

(வேறு)

ஆயிருக்குமருந்தவர்தங்கள்பாற் - - - *
 போயிவர்க்குறுபோதனையிற் பவ - - - *
 நோயசந்நுவலென்று நுவன்றனன் - - - *
 ருயெனக்கொருதானெனுமல்லமன். - (யரு)
 நோற்றுநோன்புடனெந்துருந்துவி - - - *
 ராற்றுநீர்மகமாதினினையினான் - - - *
 மாற்றுமாயமலஞ்செறுவிற்பரி - - - *
 சேற்றினுந்கழுஞ்சேறுநிகர்க்குமால். - (யௌ)
 ஞானங்கொண்டிறனுஞ்செவபத - - - *
 மூனங்கொண்டகருமத்துறுவது - - - *
 கானங்கொண்டிவளர்த்தல்புகையது - - - *
 மாணங்கொண்டிவளர்த்தலையொக்குமால். (யௌ)
 குடுமியங்கிரியொப்பக்குவித்தபுற் - - - *
 சுடுதல்கொண்டிபிறவிசுடப்படா - - - *
 சுடுபுலன்களறிவெனுமங்கியிற் - - - *
 சுடுதல்கொண்டிபிறவிசுடப்படும். - (யஅ)
 போதமாகும்புனிதத்தழனினுட் - - - *
 பேதபாலினைப்போவிடுபயிவனை - - - *
 லாதிசோவுண்டாசியவெனை - - - *
 வேதம்யசவும்கிளங்கிளம்புமே. - (யக)

மறையினுள்ளகருமமனங்னை	-	-	*
வரியர்கொள்ளுதல்போலமதியறுஞ்	-	-	*
சிறியர்கொள்வந்தெளித்ததுவமசி	-	-	*
யறிஞர்கொள்வாணிகொளுஞ்செவ்வர்டோல்.	-	-	(உய)
என்றுகூறவிருந்தவரன்பொடி	-	-	*
நின்றுநூனறெழிந்தகைதாண்டிசை	-	-	*
யின்னுநீவரவெத்தவஞ்செய்தன	-	-	*
மன்றயாமெனவாழ்த்திவணங்கினார்.	-	-	(உக)
மாயதோன்றியநூன்றுமனத்தினை	-	-	*
மூயமோகமுடிந்திடச்செம்மலர்	-	-	*
வாயினுற்றுருவாசன்கொலப்படுந்	-	-	*
தூயனாமிவனென்றுதுதித்தனர்.	-	-	(உஉ)
இன்னவாறிங்கிருந்தவரின்புற	-	-	*
மன்னுநூனமறைமொழிகூறியே	-	-	*
தன்னைமேவுந்தலைமடபுரிந்தன	-	-	*
என்னைபோலுநம்மல்லமதேவனை.	-	-	(உரு)

முனிவரர்கதிமுற்றிற்று.

ஆ - சதி உயனுதிருவிருத்தங்கள் கூரகூக.

இருபத்தொன்றாவது - சூனியசிங்காதனகதி.

(வேறு.)

அல்லமனையநிதற்கோரநிகருவிடாகவுண்ணிச்	-	-	*
சொல்லரியவெழுநிலைப்பொற்கூனிசுசிங்காதனமொன்	-	-	*
நில்லையெனவில்லையெனுமெங்கள்ருருவசவேசன்.	-	-	*
மல்லுறவினிதகற்றிவெழுமுன்றவஞ்சிதுரைப்பாம்.	-	-	(க)

ஒடுக்குமனம்வீட்டிடுவெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து *
 நடக்குமன நிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென் *
 றிடக்கர்மனமடக்குமவையெய்யபிரானியம்பியவா *
 றடக்கமனமுறுதெறியினருணந்திதலைப்பட்டான். (உ)

நில்லாதுபோமனத்தைக்காலிபிடித்துநிறுத்தியே *
 வில்லாருமதிடமுதம்விருந்திடமுநடப்பநிலை *
 பொல்லாதபுலனுசரப்புறத்துநிலைபுமாநிச *
 செல்லாமலுடன் கொண்டுசுத்திரமொத்திருந்தனனாவ். (ரு)

நின்மனங்கொண்டுதானித்தமாந்தனையுணர்ந்த *
 வென்றுவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளர்காத *
 லொன்றுமொழிவறநிற்பவடிவப்பாலகிற்பொருள்வே *
 நின்நியருணந்திபிரானெந்தைவடிவினேதோக்கி. (ச)

எவ்வருவினொடுவருமோவெம்பிரான்மெளியகிலேன் *
 செவ்விடவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனை *
 யவ்வியமில்லமனென்றறிவன்பாறென்றுதுணிந் *
 திவ்வுலகமுளமவியப்பவிசுசெய்தானருணந்தி. (ரு)

(வேறு.)

ஆதியாதாரமாதியுநிக்கெனப்பண்ணித்த *
 சோதியேழ்நிலைகளோங்கஞ்ஞனியமுடமொன்று *
 போதினோனுளம்வியப்பப்பொன்மணிபளிங்குகொண்டு *
 சாதிரான்மறைகள் போற்றுஞ்சுவநாயகன்செய்வித்தான். (சு)

காரணவுபாதியேழ்மேற்கண்டிடுஞானிபோலச் *
 சீரணிததலின்மீதுசென்றுகாண்யோகிபேர்வப் *
 பூரணஞானந்தந்தப்போதகணிப்புக்காண்பா *
 னேரணிநிலைகளேழ்மேனிகழ்வுளித்தவிசமைத்தான். (ஏ)

களங்கமின்முதியம்போலக்கண்டவர்களுமலர்த்தும் *
 பளிங்குசெய்திலையுள்வந்துபார்ப்பவர்கெய்திழற்போய் *
 விளங்குதமன்மேற்றோன்மெந்தெரிபகம்பொருற்செய் *
 னுளங்கொளிநிலையுச்சென்நிகழ்த்தல்போற்செய்தவொக்கும்

திருந்தியபனிங்குகொண்டுசெய்தவந்நிலையின்வாய்நல் - ✱
பொருந்தாததெறிகிலாராய்ப்புருந்நுகாண்மணிதொல்லாங் - ✱
காங்கொடுத்தவிக்கண்டுக்கண்டெரியார்கள்போல - ✱
வருந்தியபனமகிழ்த்நுவசவனைவியப்பரலிறே. - ௪ (௭)

நினைவினாலொருவன்செய்ததெஞ்சளாலயமேயன்றி - ✱
வினையினாலுலகர்செய்துவிளங்கியபணிகடர்மு - ✱
வினையதோடுவமையாதலில்லையென்றும்தொல்லாந் - ✱
தனையலானிகரிலாததவிசினையியந்தாநிற்முர். - (௮)

அம்பராசனமியல்வவநிசயங்கேளாமுக்கட - ✱
டம்பிரானடியராகத்தையுளாரொல்லாஞ்சென்று - ✱
செம்பொனாலியன்வந்தச்சீர்கெழுபீடநோக்கி - ✱
யெம்பிராண்டுவசவதேவனினைய்தொழுதிருந்தார் - (௮௧)

கறையி நுகல்விக்கென்னக்கற்றவர் பலருமேத்தத் - ✱
தனாமிசயமர்ந்திருந்தசாரதாபீடமேபோ - ✱
லுறாமனமிற்றத்தாமிவ்வொருதனிநானிட - ✱
மருடருருருகுகேசனன்றியேறிவிதற்காமோ. - (௮௨)

இப்பெரும்பீடமேறியிருந்திடவல்லோனென்றும் - ✱
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம்மனத்திருப்பதற்குவல்ல - ✱
வப்பெருங்கருணைக்குன்றமாகுமல்லமென்பென்று - ✱
செப்புறுபரிசிலானுய்ச்சிந்தைசெய்திருந்தானந்தி. - (௮௩)

கறாபொருகங்கையாற்றிற் கண்ணிவைத்தரசவன்னம் - ✱
வருதலேநோக்கிநிற்கும்வாறுபோலிருள்விழுங்கிப் - ✱
பெருகொளிரிக்குஞானபீடமொன்றமையவாக் - ✱
குருபரல்வரவுநோக்கிக்கொண்டிருந்தனெங்கோமான். - (௮௪)

வட்டினைப்புதுநீராற்றிலெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன் - ✱
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர்பலருநம்வசவன்றன்னை - ✱
தர்ப்டமுற்றடையுமாசானமக்குமாமென்றிருந்தார் - ✱
வட்டினுக்கேற்றுஞ்சோதிவிருந்திற்குமுதவுறுதோ. - (௮௫)

சூனியசிங்காதனகதி முற்றிற்று.

சூ.கதி-உகௌ.திருவிருத்தங்கள்-காஅச.

இருபத்திரண்டாவது- சூனியசிங்காதனத்தி விருந்தகதி.

(வேறு.)

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா - *
 ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோறியாமற் - *
 கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்யணைமேலொருகருணை - *
 வெள்ளங்கடிகுதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்தாப்பாம் (க)
 சிரனாறுகடலாடல்செய்செய்தநாடுடையழுவ - *
 ரரனாறுமொருகாவிரியறனாறுமுறைபோற் - *
 பரநாடுமடியார்வினையுரியத்திரிசூரவன் - *
 வரனாறுபுகும்குப்பரவசவன்புதுவசவன் (உ)
 பொன்னானமைகதிர்வீசணையுரிந்தீரறுபருவம் - *
 பின்னாயினாயன்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற் - *
 மெய்தநாள்வருமெனையாளுடையெம்மானறியேனென் - *
 னுண்ருவருதுயரோடுளமுனைந்தான்வினைகளைந்தான் (ங)
 இகிவாறமர்நாளோர்பகலெமையாளுடைவசவன் - *
 செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரனோன்றிற் - *
 றவ்வாறுநிகழ்வுற்றவனார்வந்தனையொருநா - *
 னெவ்வாறுசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால் (ச)
 வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிதூரஞ் - *
 செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய் - *
 சூலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புறிறைந்து - *
 மலமாயைகடுங்குஞ்சென்னவசவற்கிதுபுகல்வான் (ரு)

(வேறு.)

நற்குறிபலவுயிற்றைநாணிகழ்கின்றவென்பால் - *
 வற்கலைமுனிவர்போற்றும்வசவவந்திகழ்ச்சியானும் - *

பிற்பெறுபயன்யாதென்றுபெருந்தகைவினவநின்ற, - *

சித்பரமுணர்ந்தசென்னவசவதேசிகனுரைப்பான். - (சு)

ஐயவிற்றிமித்தந்தன்னுல்லமற்கூண்டையின்று - *

மெய்யுரையிதுகாணென்னாவிடுத்தனம் மருகனெங்கள் - *

கையறுமமுதனன்றான் கருதியபடிவிண்ணப்பஞ் - *

செய்யவுண்மகிழ்வுபூத்துச்செயல்செய்வார்க்குரைக்க ஒற்றான் - *

உடம்பெனும்வனத்தினின்றுவயிரொணங்கல்விதன்னைத் - *

தொடர்ந்தசைமணத்தாற்சேர்ந்ததுணைவனல்லமனின்மெய்யு - *

மடைந்தருள்கல்யாணத்தையணிமினென்றெந்தைகூற - *

நடந்தனர்நன்றெம்மன்றார்நகரியோர்க்குணர்ந்தினுரால். (அ)

அலர்கதிர்ஞாயிறாருமணிநெறிந்தேர்க்கொடிஞ்சி - *

விலகுறவதிறுக்காமன்மேலளவொருசாணிற்பப் - *

புலர்புகழ்பணிமாடத்துப்பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி - *

லிலைசெருகியபசும்பூந்தோரணமிசையவார்த்தார். - (க)

போதகக்குருநம்முருட்புகக்கொடிகட்டணன்றென் - *

றாதரவொடுமசைத்தாரவிர்கொடிமாடத்தும்பர் - *

சோதிதன்னிரதமென்றுஞ்சுழன்மெனநகுதல்போல - *

வீதியுளாடியோடுவிளங்குறுநிலத்தேர்செய்தார். - (உ)

குங்குமநறியசந்தங்குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப் - *

பொங்கெழின்மறுகணைத்தும்புதைசெழுஞ்செறுசெய்தார். *

மங்கலமனைமுன்பந்தர்மணப்பந்தருண்மையாகக் - *

கொங்கவிழிதழ்நறும்பூங்கோதைகடேக்கினுரால், - (ஊ)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்றவாழையுங்கரும்பும்பாளை - *

ய்யரிளங்கமுருமொன்றோடொன்றுநின்றுசாவித்தாமெல் - *

லியரருந்தொடைதோள்கண்டமெனுமுறுப்பதுகிரக்குஞ் - *

செயலில்வந்தடைந்தவென்னச்செழுங்கடைத்தலைமுருந்தார் - *

இலையினுற்பொலிந்தவாழைதொடையினுலெய்தும்பேறு - *

முலையினுற்பெறுவமென்றுமுன்னிவந்திருத்தல்போலக் - *

கலையிலுந்சிறந்தவல்குநீகயற்குணர்நிறைகுடங்கள் - *

விலையினுந்சிறந்தசெம்பொன்வேலுகைமீதுவைத்தார். (ஈ)

மனத்திருளாகற்றாநின்றமணிச்சுடர்வரவுபார்ப்ப - *

நினைத்துவந்திருத்தல்போலநெடுமணிக்கதவவாய்தன் - *

முனைத்திருவிளக்குவைத்தார்முகிழ்முலைக்கருநெடுங்கட். *

டனிச்சிலைறுதற்பூங்கோதைச்சரிசுழற்றவரிச்சுதைநல்லார். (யச)

அல்லமருவல் றன்னையருணந்தயோடுகாணச் *

செல்லுவமென்றுசெம்பொற்சீர்கெழுவிமானத்தோடு *

மொல்லையினித்தழிந்தவும்பர்வாழ்மகாரிப்போல - *

வில்லெனுமருங்குன்மாதரிருந்தனர்நிலைத்தோறி. (யடு)

திருநகரிதனையின்றுதிருந்தவெறலங்கரிப்ப - *

நெருனலுள்ளனசுழித்துநீத்தவையமரர்கோமா - *

நெருநகரலங்கரித்தற்குரியனவெண்ணினந்தி - *

பெருநகரணியின்மிக்கபெருமைமார்கூறவல்லார். (யசு)

இன்னணமலங்கரித்தவெழின்மணிமறுகினூடு - *

மன்னவார்மன்னனுய்யமந்திரிக்கிழமைபூண்டோன் - *

றன்னெருருசுவன்றல்னைத்தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப் *

பொன்னவிர்கோயினின்றும்புறப்படாப்போதலுற்றான். (யஎ)

பதியுமப்பதியாற்காணும்பசுவுமப்பசுவின்ஞானம் - *

பொதியுமைம்பாசந்தாணும்பொருளெனவழக்கிற்கூறும் *

விதியுமப்பாசம்பொய்யாய்வேறனும்வீரமோதி - *

மதியமயக்கறுத்தசென்னவசவனுமருங்குசென்றான். (யஅ)

எம்மடிமாசுமுக்கணிகையவனடிம்மபூண்டோர் - *

தம்மடிமாசுநீக்குந்தன்ருழினெறிவழாத - *

செம்மடிவாலமாச்சுதேவனுமன்புதாயின் - *

மும்மடியாகுநந்திமுதல்வனோடருகுசென்றான். (யக)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந்தவழந்தெதுர்கிடந்தபிள்ளைத் *

துங்கருஞ்செய்தவொப்புச்செங்கைமானவசமாகக் - *

கங்கையுந்திரையடங்கக்கானமுன்பாடியிச - *

கிங்கரன்றனதுபாங்கர்கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (உய)

தன்முனர்கரக்கையிச்சடையருத்துளானத்தர் - *

புண்டரகுதலர்கற்றோய்ப்பூந்துகிலுடையர்நீல - *

கண்டனையகம்புறத்துங்கண்டவர்வினையினிங்கித் - *
தொண்டிறுதெறியினின்றுஞ்சூழ்த்தனொண்ணிலாரோ - (உக)

தோள்வலந்தாடித்ததின்றுசுடரிவேற்பெண்ணு - [பேம்
கோள்வலங்கொள்ளுஞ் செம்பொற்றி சூன்றெனு மார்பிழை
வேள்வலங்கொண்டதெற்றிவிடயிறையருளா லெல்லாம் - *
வாள்வலங்கொண்டசேனைமறவர்வாரிதிபொற்கூழ்த்தார். - (உஉ)

எங்குள்வாழ்வனையதந்தியெழுந்தருண்மறுகினாரி - *
மங்குலவானிர விப்புத்தெண்மணிநெறித்தேர்ப்பைங்கிள்ளா - *
தங்குகாற்றாட்குடைந் துதரிப்பரிதாடியோட - - *
வங்கண்மாரூலமெல்லாமழிந்தந - தவயமா - (உங)

ஆரவொடுமண்சுமக்குமடுகளிறெட்டொடுமபோர் - *
பொரவொருகளிறல்யானைபோதுமென்றெண்ணிலாத - *
விரவொடுபுணறிதத்தவீரங்கவுட்சிறுகட்டுங்கு - *
கரவனாவெண்மருப்புக்கடாக்களிறெழுந்தவன்றே. - (உச)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவுமாடல்வெம்பரியிவர்ந்தூங் - *
கூனல்வேய்தொடுத்தாளுன்றஞ்ச்சுடைச்சிவிகையூர்ந்தூஞ் - *
சேனாகாவலொண்ணில்லார்கிலைதல் கொலமென்ன - *
மானவேன்மன்னர்மன்னன்மத்திரிமருங்குசென்றார். - (உரு)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்குநகைமணிக்காம்பிலென்ன [ந்த
விவங்குறுபுகம்பொற்காம்போடெண்ணில்வெண்குடைபெழு
புலங்களைவென்றவீரலிப்போகியமறுகிலெங்குள் - - *
விலங்கினையன்றிவந்தவிலங்கிள்வாலாழற்றன்றே. - (உ௫)

மூரையதன்றோல்வியெல்லாமாதர்க்கும்வந்ததன்றோ - *
நாயகன்றண்ணப்பற்றிநாம்பென்றிகொள்வமென்று - *
போயுறுதன்மைபோலப்புணர்முலைக்கருநெடுங்கட் - *
டேயுறுதன்மருங்குன்மாதர்திரள்பலவெழுந்தவன்றே (உ௬)

பரிகளின்முழக்குமிக்கபல்லியமுழக்கும்பூட்டைக் - *
கரிகளின்முழக்கும்வீரக்கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ - *
ளரிகளின்முழக்குமாதரணிகளின்முழக்குஞ்செல்லுகச் - *
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித்தடங்கடல்போன்றவன்றே. (உ௭)

ஆடுவகவரிபெய்குமன்சவனசிலிறியெங்கு - *

முடியகுடைகொங்குமுழங்குவவியங்கொங்கும் - *

பாபவிலைசகொங்குமபாய்வனதரிகொங்கு - *

மோடுபுரவியெங்குமுயர்வனதூளியெங்கும். - (௨௯)

கரிகல்மசையாநின்றகவரிகணுரைகண்மொக்குள் - *

விரிகுடைமதுகைளிரவிறுக்கும்வாளுகண்மீன்பாயும் - *

பரிதினைமுழக்கமார்க்குட்பிலையமுழக்கமாகப் - *

பொருகடவெவெழுந்தபொயதுவசவன்சேனை. - (௩௦)

(வேறு.)

இன்னவாழெழுந்திரளொழிந்தயெம்பெருமான் - *

மண்ணேநேரொருபரனெதிர்சென்மவன்முனைச் - *

செயினியால்வணங்குவனெனுமோகைபாந்சென்றான் - *

அல்லமவானவந்தொகுதியும்வியப்பொயதுதிப்ப. - (௩௧)

அத்திறஞ்செல்லுஞ்செவ்வியைகங்குருட்டமணர் - *

புத்தரிகண்டுவொங்கொலோவறிதெதிர்போதல் - *

பித்தென்னுதம்பிறைவனைச்சொல்லுமிப்பேய - *

மெத்திறஞ்செயாரொன்ச்சிவசரணையிகழ்ந்தார். - (௩௨)

மண்ணெவிச்செல்லபாலடைந்தருகொம்மன்னு - *

நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன்றுற்றதுநீகே - *

ணன்னிமித்தமொன்மெய்தியதெகொழிந்தி - *

தன்னிடத்தொருவன்வருமெவ்மெதிர்சாரும். - (௩௩)

தண்டநாயகன்முள்வலந்துடித்ததுதண்ணைக் - *

கொண்டநான்வருங்குருபரனென்மெதிர்கோடல் - *

கண்டவொர்க்கனவிற்பெறுமடிசிலைக்கருதி - *

யுண்டுபோய்விருந்தினர்தமைத்தேறிதெலொக்கும். - (௩௪)

ஒருவன்வந்துடுமெனவெதிர்கடற்படையொருங்கு - *

பரவிவந்திடச்செல்லுமிவன்றண்ணீபார்த்துப் - *

பொருவினம்ந்திடுக்கிழமைநல்கியவுனைப்போல்வா - *

ரரவினவன்றலையடிமின்சயிலையெனவறைந்தார். - (௩௫)

அருகர்வாசகங்கேட்டலுமுளம்வியந்தடிக்கள் - *

விடகிணுன்மிகுதண்டநாயகனுமெவ்வினைவு - *

கருகினால் கொலோவறிகிலமுடிவுறக்காண்பம்	-	-	*
வருகநீரிருமின்களென்றிருந்தனன்மன்னன்	-	1	(கௌ)
தண்டநாயகன்றனதுளந்தங்குறத்தானத்	-	-	*
தண்டநாயகன்றன்மனநீதங்கியத்தலைவன்	-	-	*
தண்டநாயகன்றனைக்கழ்சமண்செருக்கழியத்	-	-	*
தண்டநாயகன்றன்செலநினைந்தனன்மனிதன்	-	-	(கௌ)
எண்ணக்காண்குவனெவ்வலகசெல்லினுமென்று	-	-	*
உன்னநீகோவணமொடுமிருஞ்சியுந்நோன்ற	-	-	*
தண்டக்காண்குநாட்டித்தனென்றெள்ளவென்றனக்குடி	-	-	*
பொண்ணெட்டோலுநல்வசவநாயகனென்றுபோனான்	-	-	(கௌ)

(வேறு)

மருவிநின்றவரிவன்மருளனெயென	-	-	*
வானாவிலிங்ககலகெனவிலக்கினு	-	-	*
கொருவநங்கண்டிறையருவுணர்ந்தில	-	-	*
ருருயுகண்டெள்ளுநருணரவல்லோ	-	-	(கௌ)
அல்லமனையிடையாடலுன்னியே	-	-	*
பல்லெழுவாயுடட்பாலனாகுவன்	-	-	*
கொல்லிளவேறெனக்குமரனாகுவன்	-	-	*
வில்லெனவுடல்வளைவிருத்தனாகுவன்	-	-	(சுய)
விஞ்சையர்மகிழ்வுறவீணையொன்றுகைக்	-	-	*
கஞ்சமென்மலர்கொடுகானம்பாடுவ	-	-	*
னஞ்சனவிழிமணியரிச்சிலம்படி	-	-	*
வஞ்சியர்மனமயல்வளரவாடுவன்	-	-	(சுக)
இந்திரனிவனெனயானேமேற்கொளா	-	-	*
வந்தொருபுடைதரர்மருளத்தோன்றுவன்	-	-	*
பைந்தொடிபெயர் தருபாணிபோலவே	-	-	*
பந்தமுன்முடங்குளைப்பரிநடத்துவன்	-	-	(சுட)
வானிடைக்கண்டனன்மனையிற்கண்டனன்	-	-	*
சேனையுட்கண்டனன்மெருவிற்கண்டனன்	-	-	*
யானெனக்கடிநகொங்குந்தோன்றுவன்	-	-	*
ஞானநற்கண்ணினுந்காணுநம்பனே	-	-	(சுக)

ஆடுநர்தம்முடனாடுநல்லிசை - *

பாடுநர்தம்முடன்பாடுமென்மலர் - *

சூடுநர்தம்முடன்கூடும்வாள்விதூர்த் - *

தோடுநர்தம்முடனோடுமல்லமன். (சச)

பொருவிலாவளதகர்பொருந் துமானிடர் - *

வராவிலாவடலிவ்வனுகுசய்கிற்பவ - *

ரொருவரோபலர்கொலோவுணர்கிலோமென - *

வெருவினாரல்லமல்வினோதநோக்கியே. (சரு)

மண்ணிடைமறைபுறுநிதியவைப்பினைக் - *

கண்ணிடுமஞ்சனக்காரண்காண்கைபோ - *

னண்ணிடுமுணர்வுடைநந்தியெம்பிரா - *

னண்ணலையறிந்தனனையமின்றியே. (சௌ)

உடம்பெலாமுள்ளமாயுருக்கண்கணி - *

ரடங்குறாதொழுகமெய்விநர்ப்பவல்பினாந் - *

றொடர்ந்தெலாயுயிராயுந்தொண்டிமொண்டரு - *

னெனிந்தகாயருளெனநிலத்திறைஞ்சினான். (சௌ)

தண்டநாயகனிலந்தண்டிறுந்நீந்தெழுத் - *

தொண்டராயவனொடுதுன் னினுலொலங் - *

கண்டுநீர்விழியுக்ககசிந்தவன்பினு - *

லண்டநாயகன்றிருவடியிறைஞ்சினார். (சௌ)

நந்திதன்னப்பநந்திபால்வரு - *

மெந்நைததன் னருளையுமென் சொல்வாமெனச் - *

சிந்தினர்மலர்மதைழ்தேவர்பயாவருந் - *

ஆந் துமியதூர்த்தனர்தொண்டரார்ப்படவே. (சக)

மயலிலாநங்குருவசவன்வாழ்தரு - *

மியலினாலல்லமெனண்ணிவந்தருள் - *

செயலினாலடியவர்திரள்களித்தலாந் - *

கயிலையேவளங்கெழுக்கல்லியாணமே. (ரு)

தெரியநற்றண்டநாயகன் றன்செய்கையும் - *

பெரியவக்குருபரூபெருமைதன்னையுங் - *

கரியமெய்ச்சமணர் தாங்கண்டுமன்பில - *
ரடியவற்றரிதழுக்காறுவெல்வதே. - (௫௧)

தந்திரமுடிவெனுஞ்சைவதேசிகள் - *
வந்தென்று தனதுதாள்வணங்கிறொடு - *
செந்திருமகளுலாந்தெருட்டோடியே - *
தந்திதன்மந்திரநணுகிளுவோ. - (௫௨)

தேவருமுனிவருஞ்சித்தராசிப - *
யாவருமிதனியலின்னதென்னுளத் - *
தாய்வருநிலையுடையம்பராதன - *
மூவருமடிதொழுமுதல்வனோக்கினான். - (௫௩)

அசைவறுமநிவருவாகுமல்லமன் - *
நிசையுறுமணியணைச்சென்னிமீயிசை - *
வசையறுவழிநடைவசைவதேசிக - *
னிசையமருலகிடையேறவேறினான். - (௫௪)

கூறருமொளியுடைக்குதிராத்தேரினான் - *
கேறருருமணியயவெந்பிவந்நதெனத் - *
தேறருமணையிசைதேசிகோத்தம - *
னேறஹமலர்மழையிழந்தவென்பவே. - (௫௫)

முரசொடுபல்லியமுழக்கெழுந்தன - *
தூரிசுறுமடியவர்தொகுதிகைககுவித் - *
தரகரவெனுமொலியண்டகூடமட் - *
டொருகணமொடுங்குமுன்னோடிந்நென்பவே. (௫௬)
(வேறு.)

முத்தனிலைமுதலாமுவிருநிலையின்மூலமாமுதலவாதார் - *
விதழவிழ்கமலப்பொகுட்டினுணின்றவிலிங்கமோராதெனநின்று - *
முதன்மிகையிலகுநிட்களம்போலதுவன்றவேழாநிலையாகு - *
மதன்மிகையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமரமுந்விப்ப. - (௫௭)

உடம்பொடுபொறிநாற்கரணமற்றுயிரொன்றுரைத்திடப்படுமுபாதிசு
ளாக்-கடந்துளநிலையிற்சோதியாயிலங்கக்கண்டிடுதூரியணைப்போல *
நெறித்தவிசமையவழைத்தசெம்மணிப்பொன்னிலைகளோரோழையுங்

இருபத்துமூன்றுவது - , ஆகோகணகதி .

(வேறு.)

ஒருவருண்ணொருவர்பசிகெடார் - *

தரையிலென்னுந்தகுமொழிபொய்த்திட - *

வருளினல்லமனாரும்பசிகெட - *

விரவியுண்டமிகுதிவிளம்புவாம். - (௧)

தண்ணந்திங்கரிற்றண்ணெனத்தன்கதிர் - *

வண்ணங்குன்றுருளாயிறுவார்சிலைப் - *

பண்ணங்குன்றுபாண்மையினுகனத் - *

தெண்ணந்தேவனிருந்தருள்காலையில். - (௨)

வசவனுள்ளம்பவல்புகுநீரொன - *

விசயனல்லமன்மேனிவடிவமா - *

யசைவிலன்பிறிதொன்றுமறிந்தில - *

னிசையுமோவியமென்னவிருந்தனன். - (௩)

கழுமணித்தவிசென்னுங்கலத்திடை - *

யழிவறத்திகுழல்லமனாகிய - *

செழிபநற்குதைசென்னவசவனும் - *

விழியினுக்குவிருந்திட்டனனரோ. - (௪)

முனிவினைக்கொலுமோளிகைமாரனும் - *

வினையினைத்தெறுமெய்ம்மடிவாலனுந் - *

தனைநிகர்க்குந்தவிசமர்புவினை - *

மனமெனப்படும்வண்ணுறவிட்டனர். - (௫)

முன்னிருந்தமுதுக்குறைவாளாரும் - *

பின்னடைந்தபெரியருமாகிய - *

மண்ணிருந்தமணித்தவ்வின்புடைத் - - *

துவியெங்கணஞ்சூழ்த்தனர் தொண்டரோ. (௬)

புண்டரந்திருநெற்றியிற் பூசிமெய்க் - - *

கண்டியென்னுங்கலன்னிவார்சிலர் - - *

பண்டைநான்மறையின்பயனாகவே - - *

கொண்டவஞ்செழுத்துங்குறிப்பார்சிலர். - (௭)

நந்தன்ந்தருநான்மலர்மஞ்சனஞ் - - *

சந்தனஞ்சுடர்தண்புகையாதுகொண் - - *

டிந்தியங்கொலாமடங்குள்ளமோ - - *

டந்திவண்ணையார்ச்சிப்பொர்சிலர். - (௮)

தூவில்பூசனைதாம்புநிகற்பதிந் - - *

பாவெலாஞ்சொலப்பட்டிபுமைம்புலக் - - *

காவல்செய்யுங்கருத்துடையார் தமக் - - *

கேவல்செய்தனன்மென்றுசெய்வார்சிலர். (௯)

பூசனைத்தொழில்பூண்பதினெண்மடங் - - *

கீசனைத்துதித்தேத்துதனன்மென - - *

பூசலொத்தவுளமிலராய்ப்புலத் - - *

தூசிறிந்பத்துதிப்பவரோர்சிலர். - (10)

அங்கலிங்கமயிர்க்கமிதுவென - - *

மங்கலந்தருமாமறையின்புடித் - - *

தங்குறுந்தத்துவமசிதன்பொருள் - - *

பங்கமிஷ்நிப்ப்கர்பவரோர்சிலர். - (11)

பாசமேதுபசுவெனப்பட்டதே - - *

தீசன்யார்பதியெவ்வகையாருயிர்க் - - *

காசுதீரவருளுமருளுடைத் - - *

தேசிகாவெனத்தேர்பவரோர்சிலர். - (12)

புறந்தினஞ்செயும்பூசையினன்மெனச் - - *

சிறந்தகஞ்செய்தியானமருவிமெய் - - *

மறந்திருந்தமனஞ்சிவலிங்கமுந் - - *

நிறந்தியுத்திறமெய்கினரோர்சிலர். - (13)

ஒடிமீனாழியிர் நின்று டிரதெனி	௨	௩	*
னீமொமன திற்பதன் றுதலால்	-	-	*
வீமேமவரி'ததன் றுவிதிமுறை	-	-	*
நாடிவாபுந் ஸிபவரோர் சிலர்	-	-	(யசு)
இனையராகியிருந்தவக்காலையி,	-	-	*
லனையனாகியவல்லமம் றன் னினிட	-	-	*
நினைவெலாமுற நின்று தமதிடை	-	-	*
மனமிலாதவசவனைக்கண்டனர்.	-	-	(யசு)

(வேறு)

பெரியவர்கிறியவொன்னும்பெற்றிமை	-	-	*
யரவணிகடவுடனடியர் தம்முள்ளே	-	-	*
தெரிபவெனவனவன் சிறியனே பென	-	-	*
விரிவுறுமறைபெலாம்விளம்புமெய்ப்பே.	-	-	(யசு)
ஆவுரித்திடினாநீறணியுமர்பனம்	-	-	*
மாவுரித்தவனெனவணங்கத்தக்கவர்	-	-	*
பூவுரித்தவன்பதம்புனையப்போற்றற	-	-	*
நாவுரித்தெனமறைநான்குமோதுமால்.	-	-	(யசு)
வந்தவர் வருபவர் வருகின்றீர்களா	-	-	*
மந்தமிலடியர்மாட்டாற்றுஞ்செய்கையைச்	-	-	*
சுந்தனைசெய்கிலஹேசிகன்செயு	-	-	*
மிந்திரசாலமுற்றிருந்துநந்தியே.	-	-	(யசு)
பத்தியிற்றவறினொன்பாலிருந்துநந்தி	-	-	*
துய்த்துடற்குமப்பதிற்றுறத்தனன்றென	-	-	*
மெய்த்தவக்குழாமெலாம்வெருண்டுபோயின்	-	-	*
வத்தனற்றண்டநாயகனைவிட்டோ.	-	-	(யசு)
துன்றியமெய்த்தவர் துறந்துபோயயின்	-	-	*
மன்றல்செய்மற்றைநாண்மனையெயர்த்தொரு	-	-	*
தன்றனிதற்புறந்தனிப்பக்கண்டன	-	-	*
னன்றறிதற்செயனந்நிதேவனே.	-	-	(யசு)
வழுவினனென்புசெய்வழியையின்றநான்	-	-	*
குழுவுறுமடியவர்க்குநித்துச்செய்தவிவ்	-	-	*

வொழிவறுமடிசினுண்டொழிந்திடாதுதீர்ந் *
தழிவுறுமேயெனவகத்தளர்ந்தனன். - (உக)

சங்கமபத்திசெய்தண்டநாதனே - *
சங்கமபத்திசெய்தகைழைப்பூண்டுநான் - *
சங்கமபத்தியிற்றவறினென்றாந் - *
சங்கமபத்திசெய்தல்லாடையென்மையோ. (உஉ)

இழிப்பினும்வெறுப்பினுமில்லினுள்ளன - *
வழிப்பினுமுடம்பினையரிந்துகொல்லினும் *
பழிப்பறுசங்கமபத்திசெய்பவ - *
வெறுப்பினுபிறவியென்றுலகமோதுமே. (உ௩)

இம்முறைசங்கமபத்தியெய்திய - *
வெம்முடைநத்திதனெண்ணமுற்றுற - *
வம்மடையடிசினுண்டலமன்மாதவர் - *
தம்முறுபசியெலாந்தணிப்பவுன்னினான். (உ௪)

ஒருவன்யான்சிறுபசியுடையன்சிறுநூ - *
வினாவுறவிடுதிநீவேண்டுமாறுபின் - *
பரிவுளவடியவர்பாற்செயென்றனன் - *
பொருவறுவசவனைநோக்கிப்போதகன். (உ௫)

ஐயனுமுனிவுருதருளும்வண்ணம்பான் - *
செய்யுநல்வினையெனமகிழ்ந்துதேவனைப் *
பையவுண்மனையிடைப்பணிந்துகொண்டுபோய்ப்பு *
பெய்யுமென்மலர்மணிப்பீடத்தேற்றினான். (உ௬)

ஏற்றியவருள்வசவேசனெம்பிரான் - *
காற்றனைமலர்களைக்கந்தமஞ்சன - *
நாற்றமென்மலர்நறும்புகைவிளக்கெனப் - *
போற்றியவிவைகொழிபுகைசெய்தனன். (உ௭)

பூசனைசெய்தபின்போற்றிநின்றுபொற் - *
பாசனடமைத்துமென்பதம்படைத்துமேல் *
யோசனைகைகழிக்கறியுமொள்ளிய *
போசனமுறையிடிப்புரிந்துநந்தியே. (உ௮)

அருந்தகவெனவடிதொழனுமக்கலந் - *
 திருந்தியவமுதுளோரவிமுஞ்சேடியா - *
 சருந்தினனெரிமைப்போதினல்மன் - *
 பொருந்தியவவரினும்புகராகவே. - (உக)

பின்னருமம்முறைபெய்யவைபுனவ் - *
 வன்னமுமம்முறையருந்திப்பின்னரும் - *
 பின்னருமம்முறைபெய்யவுண்டனன் - *
 றன் னுறம்வியந்தனன்றண்டநாயகன். - (ரு)

சிறுச்சிதிதனபிடுஞ்செய்கையாலரு - *
 னிறைக்கெழிலுதரவெந்தெருப்பெழுந்ததால் - *
 லிறற்கனலம்முறைவிறகிடக்கனன் - *
 றுறப்பெரிடுத்தெவெழுந்தோங்கல்போலவே (ருக)

எண்ணியவெண்ணியாங்கியற்றுமேவல - *
 ரண்ணலும்வருகெனவழைத்தநம்மனைப் - *
 பண்ணியபதமெலாம்படைமினென்றஹ் - *
 'துண்ணெனவனமிநிந்தொழிஞெடங்கினார். - (ருஉ)

(வேறு.)

அளவறுமடியர்க்கெல்லாமாக்கியவடிசிற்குன்றங் - *
 கொளவுறுகூடையோடுகூடைகடாக்கக்கொண்டு - *
 வளமுறுகயிலைக்குன்றம்பெயர்த்திவணவைத்ததென்னத். - *
 தளவுறமுடிசிலங்கடம்பிரானெதிர்குவித்தார். - (ருங)

பருப்பொருபொருப்பெனத்தாம்படைத்தனர்சிலொடுத்து - *
 விளைப்புதுறைய்கவிழ்த்துவிடுத்தனர்சிலர்மணக்கும் - *
 பொரிக்கறிபளிதம்பாருபுளிங்கறிபலவுமெல்லா - *
 நிறைத்தொருசிலர்சொரிந்துநின்றனர்முகில்கள்போல. - (ருச)

வடைபடுதிகிரியாகமாங்கனிகவண்கல்லாக - *
 வுடைபடுகழைக்கரும்பங்கொண்கதையாகக்கொண்டு - *
 கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங்காரியகருத்தன்முன்னர்ப் - *
 படைபடையெனச்சொரிந்தார்படைமுகத்தினைஞர்போல. - (ருரு)

குளங்கையாகவந்தக்குளத்தினுட்பசுவின்றீம்பால் - *
 விளங்குறுமமுதவேலைவிடுத்தெனவிட்டார்சில்லோ - *

ஞாங்கணியுமவர் செய்யுளொத்தமுக்கனியுமேனோர் - ௩
வளங்கெழுதொடர்புபோலுமற்றையபழமுந் தூர்த்தாரீ. (௩௬)

எண்ணிலரிடுவெவல்லாயினியுனவின்னுவென்னுள் - *

கண்ணிமையொடுங்குமுன்னங்கடிகையின்னுதவுறாமல் - *

வண்ணமென்மலர்க்கைவரங்கிவறிதுருந்தனனெங்கோன்றேர்ப்
பண்ணவன்பரிக்குமேரிபஸ்ஸுமென்பனவங்குண்டோ. (௩௭)

சற்றினுமுண்கவென்னுதமருபசரியாவண்ணஞ் - *

சற்றினுமிடுகவென்னுதம்பிராணண்ணுநின்றுள் - *

மற்றினுகண்டுநின்றோர்மடகலமொழியவேறு - *

பற்றிலையென்னுந்நிதிருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௩௮)

உண்வினையாடல்செய்யுமொருவனைக்கண்டுலெண்மேற் - *

கண்வினையாடுநெற்றிக்கடவுண்மெய்யடியாடொல்லாம் - *

விண்வினையாடுஞ்சோலைவியனகரிடத்தூற்றிசெல்வப் - *

பெண்வினையாற்றித்தம்பிற்பேரனமிதித்தெண்ணி - (௩௯)

பாண்டின்மேலேற்றிவந்தும்பாணையிற்சுமந்துவந்தும் - *

வேண்டியபாகமுற்றுவேறுவேறுயவன்ன - *

மாண்டுகைக்குரவனுண்ணவளவிலரிசொரிந்துயர்த்தா - *

ஞண்டழல்வெறுக்குமவண்ணமுட்டுவமென்பார்போல (௪௦)

மலையெனவமலைஞானவாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா - *

ரிலைமலர்பசுங்கதாய்கந்தமினஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த - *

வுலையமைபல்காயழ்பெயொண்கறியமுதுவேறு - *

பலபலமுறைமயங்கப்படைப்பீர்வல்வினாந்துவந்து. (௪௧)

சூய்கமழ்ச்சிறகரிட்டுக்குவிப்பவர்கிலரொடுத்து - *

தெய்கவிழ்கையரகிநிற்பவர்கிலர்நிரம்பப் - *

பெய்கவிழ்சொரியென்றான்பால்பெய்ப்பவர்கிலரனைந்த - *

கைகமழ்தயிர்குடத்தாற்கவிழ்ப்பவர்கிலரங்கம்மா. - (௪௨)

இட்டவர்மறியவன்னமிடுதற்குவினாந்துசெல்வாரீ - *

முட்டுவொதுந்நடந்துமுரல்கைவர்ங்குவாங்கி - *

கொட்டுவரடிகிறத்தகூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து - *

தட்டுவரனம்படைக்குந்தம்பிரானடியரன்றே. (௪௩)

இன்னணம்படைத்த வெல்லாமிமைப்பினி லயின் றுழைவ *
 மலனவன்வயிற்றின் வெந்தீவரத்தினிர்நீரிொல்லா - *
 மென் னதலவசவழித் தவனிநுத்தபல்பண்டங்நெண்ணி - *
 முன்னவன்பசியையாற்றமுன்னிமுற்றிதனைச்செய்தார். (சசு)
 அவனாயும்பயறுமென்னுமரிசியுமவனுங்கொள்ளுந் - *
 துவ்வாயுங்கட லையுஞ்செஞ்சோசெழுநெல்லும்புல்லுங் - *
 குவ்வாயுங்கயிற் றுப் பொற்குன்றமுட்போலநூலத் - *
 தெவனாயுங்கனிப்புச்செய்யவெங்கணங்குவிப்பித்தானால். சடு
 குவ்வென்கருவித்தவெல்லாங்கொள்ளெனக்கொண்டுநம்பன் *
 மென் றனாகணத்தினின்று மெல்லவனொன்றியென்ன *
 வன்றிற்றிறண்ட நா தல்மனதன் னுலவையியற்றி - *
 நிறிநிதி. த்தப பிராறு நினையினுலவையயின் றான். (சசு)
 நோக்கினுலளித்த வெல்லாநோக்கினுற்றொலித்தானந்தி - *
 வாக்கினுலளித்தவெல்லாமவாக்கினுலவள்ளுண்டு - *
 போக்கினுனிபித லுண ணலென்னுமிட்போரின்கண்ணே *
 தூக்கினுலிருவர்தாமுந்தேரல்வியுற்றடைத்தாரில்லை. (சசு)
 படைத்திடுந்தொழிந்முயன் றபத்தனையுலுமலன் - *
 துடைத்திடுந்தொழிநிலின் றதூயவனியலுநோக்கி - *
 மநி நற்பத்தொல்லாமனையவரிருவர்கீரு - *
 மென்துடைநாத்துளம்விபட்டற்றினைறஞ்சினொருங்குமர்தேர.
 இயைந்நவல்லானந்தியிடு. பொருளொவற்றையுங்கை - *
 மொழி நுகுவல்லானித்தத்தூயவனென்பரிவ்வா - *
 ந்தி ந்துகுவல்லாந்நெய்யென்பரிவ்வாறுநாங்கை - *
 யுதாந்த நுகுவல்லாந்நம்மைச்சொல்லவுங்கே ளெமென்பார்.
 கண்ணட்பண்பிடுருனெகறியெனவமைத்தவனை - *
 யுண்ணப்பனூனியவருமுயிருணினன்மவனென்று - *
 வண்ணப்பொன்னையசென்னவசுவதேசிகன்வணங்கி *
 விண்ணப்பஞ்செய்தான் றுங்கவிடைமுகங்கரந்தானோடு (ரு)

(வேறு)

சென்னவசவன்சொல்லியவச்செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று *
 மன்னுமருளின்மடிவாலமாச்சிதேவன்வந்துணர்ப்ப *
 ௨

வெண்ணையுடைபாலும்மொழியேயென துமனத்தைத்தேற்றுமது *
பின்னையுற்தொகதகமலாற்பெருநீர் தெவித்தற்கென்றுரைத்து. (௩௧)

பொறிகள் கரணம்பூதங்கள் புலன் கண்மற்றும்பல்கைய - *
கறிகளாகுவாருயிரோகலந் துண்பதமாநீயுண்ணப் - - *
பெறுகதிலன்யானென நின்னுபிறவிப்பிணிதீர்மாருத்துவன்ற - *
னநியமலர்மெல்லடிபணித்தரணுமையாளுடையவருணந்தி. (௩௨)

வசவனிலைகண்டருண் ஞானவள்ள லல்லமப்பெயரான் - - *
டசுரியின்வந்தேசனலன்பொருட்கூப்படர்காமக்குவந்திலன்யான் *
கசியுநின் துமனத்தலன்புகாணவந்தேனென்றேத்தி - - *
விசையின்மலியுமரனடியார்யாருமகிழ்வெடுத்தணைத்தான். (௩௩)

கண்டோலுயிர்கள்கண்டநியக்கதிர் போறிகாட்டும்பெருமானே *
யுண்போன்யாளு ளுட்டுமுனக்கூட்டுவென்றெழுந்தமையா *
லென்போதென்போற்பேதைமையாநில்லையிலையென்றன்பின் *
பன்போடமலனெதிர்தின் றுன்பத்திவடிவமாயினான். (௩௪)

செம்மைமெறியானருணந்ததேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ - - *
பொய்மமைசீருமல்லமனைப்புகழ்வமோவிங்கல்நியிவர் - - *
தம்மைவிழியாநிகாண்பதந்ருத்தவஞ்செய்துடலமிதாபெற்ற *
வெம்மையாமேபுகழ்வமோவென நின்றனர்தம்பிரானடியார். (௩௫)

பரிந்தநந்திமுகநோக்கிப்பசித்தாரொன்றுநீதளர்ப் - - *
பரிந்தவந்தவடியார்தமைப்பிறங்கலனையநின்மாடத் - - *
தருந்தவணங்கிக்கொணர் தியெனவறிவானந்தமயன்குற - - *
வினாந்துவிடைகொண்டெழுந்தன்புவெள்ளஞ்சென்றதவரிடத்தில்.

சென்றவசவனாருட்கூரவன்றிருமேனியிற்றானங்கணித்த - - *
மன்றம்மலருஞ்சந்தனமுமவடிவநிற்குமடிநியிர்ந்து - - *
தின்ன்றமுதலகநிமணக்கத்தேக்குவிடுத்திமுகமலர்ந்து - - *
கொன்றைகமழ்வேணியனடியார்சூழாங்குளிருப்பக்கண்டனனாடி. (௩௬)

கண்டநந்தியடிபணிந்துகடையென்செய்தபிழையெல்லா - - *
முண்டிபொறுமின்வருகவெனவுள்ளங்களிப்புற்றாங்கிருந்த - - *
தொண்டர்வசவநின்பெருமைசொல்லவெளிதோவயிரார்ப் - - *
புண்புபோலவாய்கைதொழிற்படாமடியின்றேமின்றென்று. (௩௭)

தேவருண்ணவவியுணவுசெந்தீமுதத்திலிடுதல்போ - ✽
 லோபிய்யாங்கொல்லேமுமுண்ணவடிசிலல்லமன்ற - ✽
 னாயிவமருவவிரிநினைபோர்நாவோபுகழந்தரத்ததென - ✽
 வாவியனை. நந்திசீரமலனடியார்புகழ்நேத்தி. - (ருக)

உலகிலொருவங்கியபாபியுண்டதம்சராசரமா - ✽
 மலபிலுயிர்கொலாமுண்டதாருமென்னமனறகது. - ✽
 மிலகுமுனாயைக்காடசிபாணீநிங்குணரவணர்த்தினுன் - ✽
 கலகவினைகடாத்தமுருட்கண்ணன்நிகழல்லமதேவன். - (சுட)

ஆதலாலவல்லமனையருத்தலெம்மையெலாமருத்தல் - ✽
 பாசமவனைப்பணிதலெமைப்பணிதலாகுமெஞ்ஞான்றும் - ✽
 பேதமில்லைதல்வசவப்பெயரோடிய்செக்கவென்னமலை - ✽
 மாறுதழுவகருமுதந்தோள்வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. - (சுக)

மீண்டுநத்தியல்லமனார்மென்புக்கமலவடியிதைஞ்சி - ✽
 யாண்டபெருமானடியார்கொண்டையுண்டவனுவுகரு - ✽
 ஸ்ரீமகவமுனைணலோலெந்தையுண்டவெலாமுண்டு - ✽
 புண்டமகிழ்வோடிருந்தனர்நீபுனைந்தமரும்புனைந்தென்றான்சூட - ✽

மாறனடித்தவடிபட்டமன்னமுயிளின்நிறமெல்லா - ✽
 மீறிபுகழ்ச்சங்கணவசவவிட்டவடிசினுண்டுபசி - ✽
 யாநியிருந்தவாதலினுல்லமன்பூரணென்னன் - ✽
 கூறுமொழிமெய்மெய்யென்சூகநியுலகங்களித்ததால். - (சூட)

இவ்வாறருந்தியுமைதுபெறுமெங்கள்பாமயோசிதான் - ✽
 நெவ்வாசுபவைவடிபாலவென்றதிறல்கூர்வசவன்றனைமகிழ்ந்து - ✽
 சைவாகமமுதான்மறையுஞ்சூற்றுப்பொருளையுணர்த்துதற்குச் - ✽
 செவ்வாய்மலரத்திருவுள்ளஞ்செய்துதனிவீற்றிருந்தனனால். - (சூச)

ஆரோகணகதிமுற்றிற்று.

ஆ.கதி.உருது இருவிருத்தங்கள்.கூறியது.

இருபத்துநான்காவது -

மனோலயகதி.

(வேறு.)

மயங்குதலின் நிமனோலமெய்தித் - *

சுபந்தநுமுத்திலைப்படுமென்று - - *

நயந்தருமல்லமநாதன்விளங்க - - *

விபம்பியவண்ணமியம்புதுமன்றே. - (க)

பத்தர்மடங்கன்பசிக்குணுமையன் - *

மத்துவறல்குகருத்தொடுதங்க - - *

வத்தலையன்பொடகங்குழைநின்ற - - *

வித்தகநந்திவிளம்புவனன்றே. - - (உ)

விருட்புவெறுப்புருவாமிடயத்தோ - *

புருக்குமயநீசகமென்பதிலாமற் - - *

பசுட்பிரமத்தியல்பார்ப்பதெனக்குத் - *

தெரித்தருளென்றுணைசெய்துதுதித்தான். - (ங)

அண்ணலுமார்வமடைந்தருணந்தி - *

மண்ணலகோர்தளோமாறுபுஞானக் - *

கண்ணுறுமாறுக்டாவினென்னு - - *

புண்ணியனோடுபுகன்றிடுகின்றான். - (ச)

யானெனதென்பதிருந்திடுகாறு - - *

நொன்முறானதுநண்ணிலனாகிற் - - *

முனியபாதசுகந்திகழ்கிற்குந் - - *

தீனம்லாதகிவந்திகழாதே. - - (ரு)

கறங்கெனுமாறுமல்கின்றகருத்துப் - *

பிறந்திறவாதபெரும்கொமத்தி - - *

விறந்திடுகியானெனதென்னுமகந்தை - *

மறைந்திடுமன்றிடுமறைந்திடுமோதான். - (ஈ)

பாணிதுசெய்வலெனக்கிதுசெய்வ	-	*
ஓணையொன்னவிருந்தகருததான்	-	*
மேனிகழ்முத்திவிரும்பலிருட்டாற்	-	*
பாணுவைமெவறுபற்றைநிகர்க்கும்.	-	(ஏ)
இருவினைதாம்வரும்யானெனலால்	-	*
விருவினையால்வருமிஃமொடிதுன்ப	-	*
மிருவினையானெனலிஃமெனிலில்லை	-	*
யிருவினையில்லெனிலில்லைபிறட்டே.	-	(அ)
மனத்தையடக்கமனத்துணையாகுந்	-	*
பினைத்துணையிஃமறுபெற்றனனாயிற்	-	*
றனிச்சிவமேயொருதானெனவாழ்வ	-	*
னினைத்துமற்றத்துநிலதீதுமலானே.	-	(ஆ)
வாரணமாகுமனத்தையடக்கிற்	-	*
காரணமாயைகளைந்தொழியாத	-	*
பூரணமாகியபோதமடைந்திட்	-	*
டாரணமோதுமரும்பொருளாவான்.	-	(இ)

(வேறு.)

விளிந்தநெஞ்சங்கருவியாம்பவிடயமுணரவிரியாம	-	*
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந்தன்னையுணர்வொருங்காமல்	-	*
விளிந்தநெஞ்சமுடையவனைவிடாதுபிறவியென்றுணர்க	-	*
வொருங்குநெஞ்சமுடையானேபுருதுபிறப்பென்றுணர்கவே	-	(ஐ)
அந்தக்கரணசுத்தியேயறிவையறிதற்சாதனமவ்	-	*
வந்தக்கரணசுத்திதனக்கைறயுங்கருமமாரணங்க	-	*
ளந்தக்கரணசுத்திதானாவதவாவற்றிடுதலே	-	*
யந்தக்கரணசுத்தியினாலடைவன்பிண்டப்பெயரன்றே.	-	(ஐஉ)
ஆசையறுதல்விட்டின்பநேரோயடைதற்காரணமா	-	*
மாசையறுதல்துல்லிப்பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு	-	*
மாசையறுவொல்லிவனாதறிண்ணமெனநன்றிந்திருந்து	-	*
மாசையறுதலென்கொண்டோவந்தோமனிதரநிபேமே.	-	(ஐக)
ஞ்சுதிர்ந்தயனத்தினிடையன்றியுணர்வுதோன்றாது	-	*
மாசுதிர்ந்தவாடியிடையன்றிவதனத்தோன்றுமோ	-	*

பாசநீங்குபரஞ்சுடனாநினைக்குறினைவாநிபந்முமனங் (6488)
 காசநீங்குகண் போலத்தன்னைக்காணவிஏங்குமால் - (யச)
 வானமலலென்வளியல்வேனமுனிர்லென்மண்ணல்லென் - *
 ஞானமல்லென்வினையல்லெனாசெவமென்றெண்ணிடு - *
 ஞானையல்லாவொருசிவமேயாவனிவ்வாறுன்குதா - *
 லீனமெல்லாமுடையவுடம்பெடுததுச்சமுலுமெஞ்ஞான்றும். (யடு)
 தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனையறிந்தான்நன்னையுண்மையாத் - *
 தன்னைச்சிவமென்றறியாதானறியானென்றுந்நன்னுண்மை - *
 தன்னைச்சிவமென்றென்றறிவனன்றேபாசந்தனைநிப்பன் - *
 நன்னைச்சிவமென்றறியாதான்நனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும். (யச)
 தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கைசகத்திற்காணப்பட்டதாந் - *
 தன்னைப்பேதமறச்சிவமென்றறிவோர்ஞானிதன்மொருவ - *
 னென்னக்கருதிமறையதுறியானுயென்னவத்துவிதந் - *
 தன்னைப்புறங்கண்டதனைச்சாந்நன்மறையின்கருத்தன்றே. (யச)
 தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தாமேசிவமாத்தோன்முமாந் - *
 ற்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத்தெரியவபேதமிகலின்றி - *
 வேதாகமங்கள்விஏம்பிடினும்கிஏங்காதென்றும்கேறென்னும் - *
 வாதவழிவரவர்மாயையக்கமயங்குமதியினார். (யஅ)
 நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையினிந்தநிறுத்திலிடயங்க - *
 ளஞ்சந்திவரத்திறந்தசிவயோகியொருவனடியினையிந் - *
 றஞ்சந்திருமான்முதலமரநுள்ளமவனைத்தித்தினைஞ்சா - *
 நெஞ்சந்தவமாமுனிவரிவையெனநான்மறையுயியம்புமால். (யச)
 என்னுகருணைபொழிவிழியெங்கேமாணுண்மையினிதியம்ப - *
 நின்நவசவராயனுரமழல்சேர்மெழுதினெக்குருகிச் - *
 சென்றுகருவனடிபணிந்தான்சென்னவசவன்முதலாகத் - *
 துன்றுசரணுய்ந்தனம்யாமென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால் (யடு)
 இவ்வாறருளாற்றனையுணர்த்தியிருந்தஞானவியல்வீர - *
 சைவாசிரியனல்லமனித்தனாயிந்பருவந்தலேகிப்ப - *
 வய்வானினைத்துதனைநோக்கிபுற்றவடியார்க்குபதேசஞ் - *
 செய்வானியன்நவடிவொடுசென்றருள்செய்செயல்செய்துலாவினும்
 மனோலயகதிமுற்றிற்று. ஆக - கதி - உசரு - ற்ருளிருத்திங்கள் - தூநாக.

(6488) 225

செய்யுட்குறிப்புகள்

சா.ம.க.

இருபத்தைத்தாவது -

மாஸ்மியகதி.

—*—

(வேறு)

விபனில்மேவியவிழுமியோர்க்கெலாஞ் - *
செயிதறுமல்லமல்செய்தநன்றியைக் - *
கயிலையிணைதல்விழிக் கடவுடன்புடை - *
மயிலியலொடுசொலுமாறுகூறுவாம். - (ச)

ஆயிடைபருணந்தியாதிமாதவர் - *
நேயமோடமர்வுறநிறுவியல்லமன் - *
மாயிருஞாலமேன்மானிடர்க்கெலாம் - *
பொயருள்செயுந்தொழில்பூண்டுளானோ. (உ)

இன்னமல்லமனிருநிலத்தூறத் - *
தல்விசர்கயிலையிற்சிக்ந்தாங்கிய - *
பொன்னணைமிகையமர்புராரிதன்னை - *
மின்னணிமுலையுமைவிளம்பன்மேயினான். (ஈ)

ஆல்லமனருள்பெறற்கடைந்தநந்தியோ - *
டெல்லையினிச்கண்டெனதுநற்கலை - *
மெல்லியனிலமிகைமேவிச்செய்ததென் - *
சொல்லுதியெனவுமையிறைவன்சொல்லினான். (ஊ)

தந்திரல்வசவனாநாமங்கொண்டமர்ந் - *
தந்தமிலெம்மடியவையாமெனப் - *
புந்திசெய்தவர்விழைபொருளளித்தமண் - *
சிந்தியநிலமிகைச்சிறப்புழிஞானோ. (ஊ)

அறஞ்செயுநின்கலையாருமங்கைபோய்ச் - *
சிறந்துளவுலகின்மாதேவிப்பேர்பெற்றி - *
மறஞ்செயுமதன்வலிமாறமாய்த்தெலாந் - *
அறந்தனள்ஞாவனைத்துருவிப்போயினான். (கூ)

நண்ணிய நங்கண நாதர் தாமுமகீ - - *

கண்ணகம் ஞாலமுந் தெமமைக்காணிய - - *

வண்ண நல்லினைகள் பல்வகைபுரிந்தவ - - *

ஞாணியிட பநநகரிட தீதுவைவஞர். - (எ)

அளக்கருர் விரதராயவரிருந் திடத் - - *

சுளக்கமினிலையுடைத்தீது யனலலமன் - - *

கொளக குறைபடாதபேரின்பங்கூட்டுண - - *

வினககின லுவகியிலவீரசைவமே. - (அ)

(வேறு.)

எவ்வகைச்சமயத்திற் குமிறைவனையெனினுநேயஞ் - - *

சைவநற்சமயத்திற் குன்சைவத்தும் வீரசைவத் - - *

தவயுந் திறவநீசுக்கும் லமன் விருப்பமுள்ளான் - - *

மையுந் கையென மிகு கண்மடவராலென்றான் வள்ளல். - (க)

சமயமெவ்வகையினுந் தான்சைவமேலாயதென்கொ - - *

லையுமடநல்லீரசைவமனினுந் திறந்தென்கொ - - *

லினை மடவர்பரவு முக்கணமபிரானருள் செய்தென்ன - - *

வழமைபவள் வினவவேழமுரித்தவன் வளம்புமன் றே. - (ங)

உடைக்குமெச்சமயத்திற் குமுத்தரபாகஞ்சைவந் - - *

தநிகழ்மசைவத்திற் குத்தரமெனவீரசைவந் - - *

தெரிக்குநற்காயிகாது சிரத்தினிற்றிகழுங்கண்டா - - *

யநிக் குந் திலமபரற்றுமடிமலர் த்தடங்கணல்லாட். - (க)

புறந்தருமயர்புக்குப்பறமலர்ச்சமயத்தெய்தி - - *

யுறந்தருமலசைவமுந் துங்கதிந்சரிதாதியாற்றிச் - - *

சிறந்ததுவல்லீரசைவஞ்சேர்ந்தபின்வீடுநண்ணு - - *

தயந் தளர்கவற்றுமேனிநனைமலர்வலவியன்னாய். - (ங)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சாலாகமமுடியுமொத்திபு - - *

பொருமறமிலாமன்முற்றுப்பொருளின விளங்கக்காட்டித் - - *

தருபுறையுனல்வீரசைவமேதலைமைத்தாமிவ் - - *

விருமறுவறுநன் ஞாலுடிகிற்பிரமாணமாகும். - (ங)

ஒன்றொருவிடயந்தண்ணையுருளவைநிறைவென்றாக்கி *
 பென்றுமெம்முகத்தளித்திட்டெம்பிரசாதங்கொண்டு *
 துன்னுறுகருமமுன்னுத்தாய்மைபிவ்விரசைவத் *
 தன்னிவேறொருமுடிக்கத்தினடுக்குமோவடிக்கங்மாதே. (யச)

ஆதலால்விரசைவத்தறிவினையறியச்செய்தான் *
 மாதர்மாதேவியாமுன்வண்கலைமாதனுக்கு *
 மேதையாம்வசவனுந்மெய்யடிவீர்க்குளுநான *
 போதகாசிரியனென்னும்பொருலில்லமன்வேற்கண்ணாய் யடு

புருவபேதத்தாற்பேதப்படும்பொருள்பருவங்கண்டு *
 திறிவிண்மாமுனிவர்யோகர்சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப் *
 பொருளிலாவல்லமப்பேர்புண்ணியன்புகன்றா கொண்டான் *
 குரவவார் குழன்மடந்தாபெயர் றனன்குன்றவல்லி. (யச)

அம்மைபுண்மகிழ்வுபொங்கவல்லமன்பெருமைகளா *
 மம்மாச்செய்துஏங்கலக்குமாயையையக்கடந்தா எனன் றன் *
 மெய்ம்மைநின்பவளவாயால்விளம்பநானறிந்தேனென்று *
 மும்மதில்வலிதொலைத்தமுக்கனாயகனைத்தாழ்ந்தாள். (யச)

அங்குமைமாநுனோடுமல்லமன்பெருமைகூறித் *
 தீங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்தசெஞ்சடைப்பரமன்மேவ *
 விங்கருண்மேகமென்னுமிணையிலெங்குருகும்கசன் *
 மங்கலமுத்தியின்பம்வழங்குமத்தொழிலினின்றான். (யச)

மூத்தவரினோரூர்நோயர்முனிழ்முலைமாதர்நல்ல *
 தீத்தொழிலாளர்பொல்லாதீத்தொழிலாளரென்றும் *
 பார்த்திலன்பாவார்மாடும்பரிந்தருண்மாரிபெய்து *
 காத்தனமலருனகாரணன்குருகும்கசன். (யச)

இன்னவாறருளினேயிவருறவிவர்வேறென்ன *
 தண்ணேபோலுயிர்கட்கெல்லாமாரருளொருங்குசெய்தே *
 பெண்ணையாளெனக்கொண்டாளுமிணையடிக்குருகும்கசன் *
 மன்னுமாதவர்கணெஞ்சமலர்தொறும்வாழாதின்றான். (யச)

எல்லொளியிரவிபோலவிருண்மலமிரித்திலங்கு *
 மல்லமன்சரிதமோதலறம்பொருளின்பம்விடாம் *

நல்லன்பயனோர்நான்குநண்ணுவனிதனைக்கேட்க - *
வல்லநல்வினயினுமுமற்றவைமருவிவாழ்வன் - (௨௧)

மதியிலார்மதிஞராவர்மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர் - *
நிதியிலார்நிதிபடைப்பர்நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர் - *
பதியிலார்பதிகிடைப்பார்பழுதிலிவ்விருபத்தைந்நு - *
கதியினுனிர்மபுகாதைகற்றயர்கூறக்கேட்பின். - (௨௨)

பார்கெழுசகாதீதமுனைஞ்ஞாற்றெழுபாணன்காவ - *
தாசியகரநாமங்கொளுண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற் - *
சீர்கெழுமல்லமன்றம்நிறுவினையாடற்காதை - *
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான்சுருணைகொண்டியம்பினேனே.

புண்ணியருலகில்வாழ்கபுலஞ்செறுநோன்புவாழ்க - *
பெண்ணொருபாகன்புசைபேணிவீரமுடியர்வாழ்க - *
கண்ணுதலொருவற்சார்ந்தகற்புடைச்சைவம்வாழ்க - *
வண்ணல்லமல்கீர்கேட்குமாதரவாளர்வாழ்க. - (௨௩)

மாண்மியகதிமுற்றிற்று.

ஆட-கதி-௨௫இ-திருவிருத்தங்கள்-தூருரு.

பிரபுலிங்கலீலா

அன்றை-சிவப்பிரகாசதேசிகர்சீருவடிவாழ்க.

பிழைநுத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	பிருத்தல்.
௪	௮௪	சித்தர்க்குழாத்தை	சித்தர்க்குழாத்தை
௮௬	௮௮	மாணிக்கவாசர்	மாணிக்கவாசகர்
௮௮	௯௦	தன்மையினில்லாமை	தன்மையிலலாமை
௮௯	௮௯	குழவியாகி	குழவியாய்
௯௦	௯௦	பிரந்தமை	பிறந்தமை
௯௧	௯௧	புகன்று - சென்று	புகன்று - துதித்து
௯௨	௯௨	விரகாளியும்	விரகாளியும்
௯௩	௯௩	மத்திரம்	மாத்திரம்
௯௪	௯௪	சொல்லுதற்கு காரணம்	சொல்லுதற்குக்காரணம்
௯௫	௯௫	விளவத்தெய்தி	விளவத்தெய்தி
௯௬	௯௬	உடைத்து	உறுது
௯௭	௯௭	யொன்றுடைத்தென்ற	யொன்றுறுதென்ற
௯௮	௯௮	விரித்துரைத்தமை	விரித்துரையென்றமை
௯௯	௯௯	மிஞ்ஞிரிநாந்தெழ	மிஞ்ஞிரிநாந்தெழ
௧௦௦	௧௦௦	பலவகைய	பலவகையமாந்தியும்
௧௦௧	௧௦௧	யண்பவர்	யண்பவர்
௧௦௨	௧௦௨	இரதனக்கோவை	அரதனக்கோவை
௧௦௩	௧௦௩	மயிலெழுந்தன	மயிலெழுந்தென
௧௦௪	௧௦௪	துயிலெழுந்தன	துயிலெழுந்தென
௧௦௫	௧௦௫	வெயிலெழுந்தன	வெயிலெழுந்தென்
௧௦௬	௧௦௬	கலசநீரும்	கலசநீருமாகிய
௧௦௭	௧௦௭	கையாலலங்கரிக்க [யை	அலங்கரிக்க [த்தை
௧௦௮	௧௦௮	அழகியகுண்டலமணி	அழகியமணிக் குண்டல
௧௦௯	௧௦௯	மோதிரமும்	மோதிரமுமாகிய
௧௧௦	௧௧௦	அவையவ	அவயவ
௧௧௧	௧௧௧	மகளிர்	மாதர்
௧௧௨	௧௧௨	ஞானந்தசூரியன்	ஞானந்தசூரியன்
௧௧௩	௧௧௩	ஞானந்தசூரியன்	ஞானந்தசூரியன்
௧௧௪	௧௧௪	தேசம்பெது	தேசம் ஏது
௧௧௫	௧௧௫	கரியகண்களையும்மட	கரியகண்களையும்மட
௧௧௬	௧௧௬	பிறையோசன	பிரயோசன
௧௧௭	௧௧௭	நாணியொயிங்கே	நாணியொவிங்கே

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
செ	டுக	தன்னிந்	தன்னில்
செ	உச	நன்றோ	நன்று
நாசடு	கஉ	பெற்ற-	
நாசஎ	உக	கண்ணகநிலத்தில்	கண்ணகநிலத்தில்
நாசஅ	உரு	பேசத் துடங்கினாள்	பேசத்தெட்டுடங்கினாள்
நாசக	உ	பிறையோசுணத்தை	பிரயோசணத்தை
நாசடு	யச	யிரண்டுமாதரு	இரண்டுமாதரு
நாசச	யக	மெய்மைச்சிவமே	மெய்மைசிவமே
செ	யக	பொருளாய்த்துணிந்து	பொருளாத்துணிந்து
நாசச	யஎ	மெய்மைச்சிவமே	மெய்மைசிவமே
நாசஎ	யக	போய்த்திரும்புங்	போய்த்திரும்புங்
செ	உஉ	நின்றும்	நின்றும்
நாசஅ	எ	திரண்ட	திரண்டு
செ	ய	திருந்தயிருவர்	திருந்தலிருவர்
நாசக	யச	பெற்றவவற்கு	பெற்றவவர்க்கு
நாசக	யச	சொல்லி	சொல்லியழைக்க
நாசஎ	உய	எள்ளிலெண்ணெ	எள்ளிலெண்ணெ
நாசஅ	ய	ஆல்லமனீங்கி	ஆல்லமனீங்கி
நாசய	ரு	சதாசிவனாதன்	சதாசிவநாதன்
நாசக	யரு	மாயபையைய	மாயபைய
நாசச	க	பற்களைபுடய	பற்களைபுடைய
செ	உஎ	மயிலமர் த்து	மயிலமர் த்து
நாசக	க	நெஞ்சியோகி	நெஞ்சியோகி
நாசஅ	உச	மென்று	மென்றோடுதல்போல
உருஉ	உச	சொல்லிவிக்குந்தகுதி	சொல்லிக்குந்தகுதி
செ	கய	வரினைக்கும்	வரிநினைக்கும்
உருக	யக	முயர்ச்சி	முயற்சி
உருஎ	கய	பேதமை	பேதமை
உஉஅ	உக	தென்றிசைக்கயிலை	தென்றிசைக்கயிலை
உருஎ	க	தம்மைநோக்கினர்	தம்மைநோக்குநர்
செ	க	புகன்றனர்	புகன்றனர்
செ	யக	வார்குழற்பேதை	வார்குழல்பேதை
உசடு	உஉ	ஞானகுர்வனை	ஞானகுர்வனை

